ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

இராமநாடகம்.

சீர்காழி

அருணாசலக்கவிராயர்

பாடியது.

இவை

சென்னைக்கலவிச்சங்கத்துத் தமிழ்ப்புலவர்

திரு - வேங்கடாசலமுதலியாரவர்களாலும்

சங்கீத சாயித்திய வித்துவாமிசராகிய

பொன்விளைந்தகளத்தூர்

இராமசாமிநாயகராலும்

முன்பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்க

இராசசேகரமுதலியாரால்

இயற்றிய

இராமாயணஓரடிக்கீர்த்தனையுடன்

—— * ——

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார்

அவர்களது

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௯

—*—

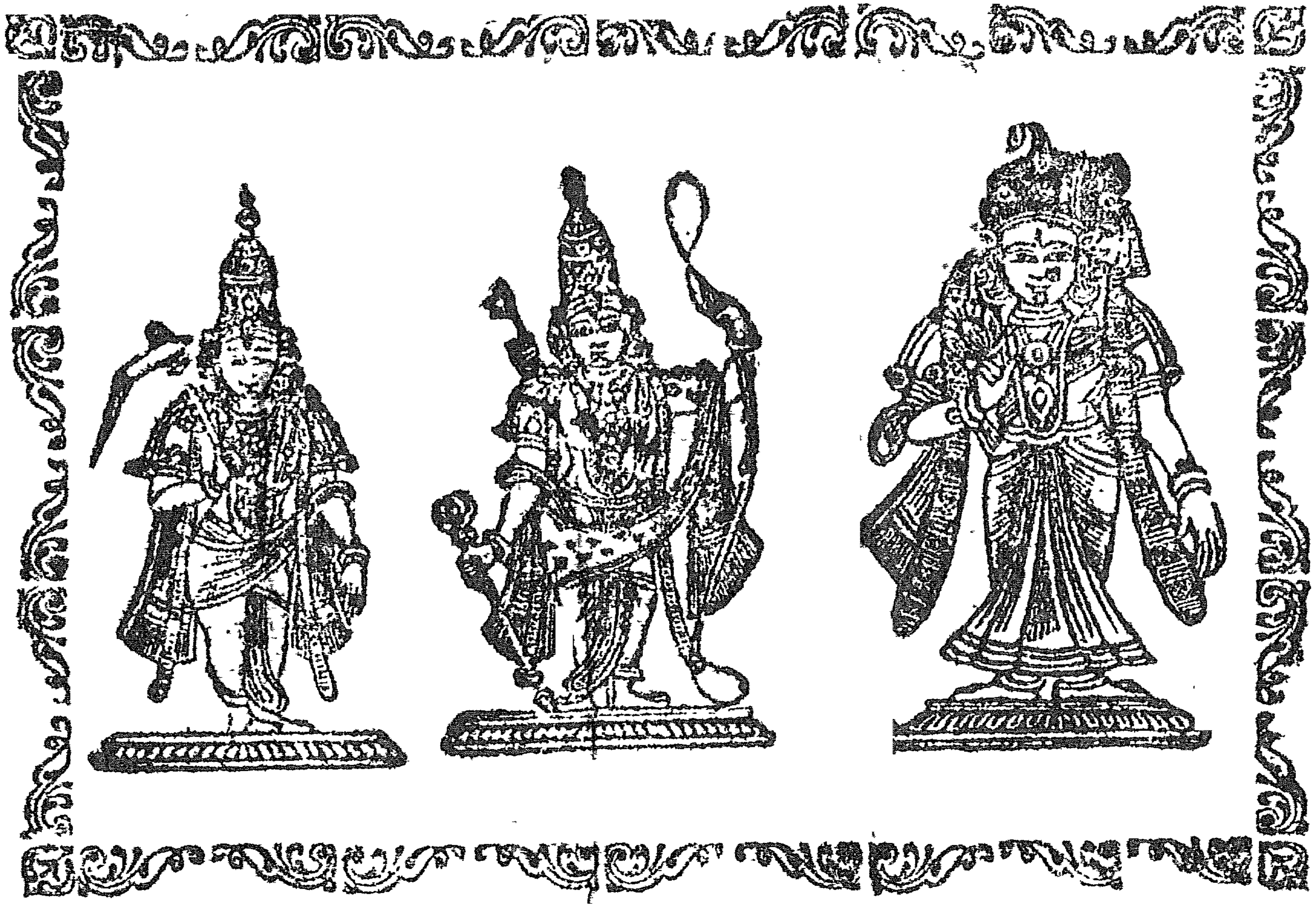

ஸ்ரீ

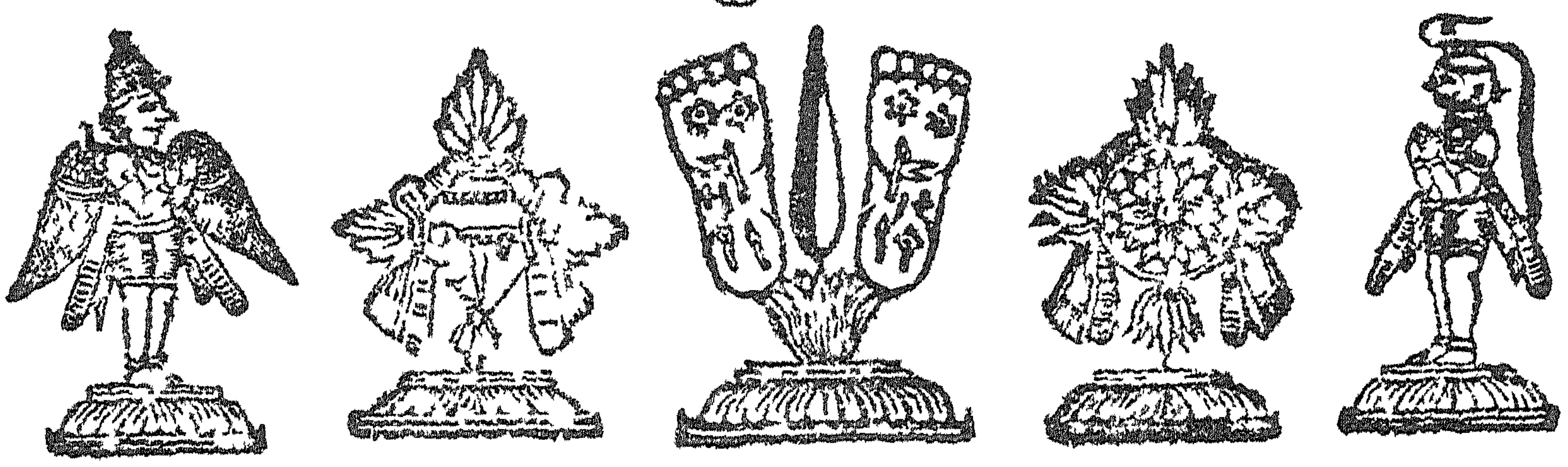

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராமநாடகக்கீர்த்தனை;

—(*)—

விருத்தம்.

ஏர்கொண்டநான்மறையின்பொருளையெல்லாம்
இனியதமிழாற்செய்து கொண்டாடிநின்ற
பார்கொண்டகுருகூரர்சடகோபாழ்வார்
பதகமலம்பணிந்துதிருச்சேறைமேவும்
தார்கொண்டபுயாசலன்ஸ்ரீபட்டலர்வீரன்
சதுரன்பணைஞெழுயராமசந்திரமாலின்
சீர்கொண்டதிரு அருளின்பெருமைதன்னைத்
தேறுமனமகிழ்ந்துகூறுவேனே

தோடி - இராகம் - ஆதிதாளம்.

கோதண்டதீட்சகுருவே பக்தஹிருதய
கோகனமலர்பருதே

தண்டமிழ்சோலை விசாலபதத்தின் மேலே
தழைக்குருசென்னைக்காவாழ் ஸ்ரீவேங்கடேச மாலே
பூக்கிழலைஉணலபோலேஆலிவண்டொருக் காலே
போற்றுமயாதவாசகின்பாதேக்கசெயதாயபரி வாலே
பதசமுகத்தினைநறகரருக்குமுனை
உறுடமிக்கஅளிததிசருணை
பூசிதமஅயதிராமசசந்திர
னேசவரப்பரியாருசித
புகழ்நாமகளதமுஷிய ஆதிபஜபல

ஸ்ரீ

இராமாயண

மிகுடரிபளமுறு அளவணிரவிகுல
புணயதீடும் அண்டபகிரண்டங்களை உண்ட
திணயனே அகண்டபுகழ்கொண்டபிர சண்ட

தசரதன்சுதனுவுதித்து

தாரணிமன்னர்மன்னன் ஆகிபுஜபல (தசரதன்
தலைக்கைமைவாயபபஉயாமலுநெறிமுறைகொடு
தருமயோதத்திரனா அரசுசெய்ரவிகுல (தசரதன்
சாபபராஜசபனைதனின்மீது துயல்
உறறுவீறுபாவஸ்வானதொரு
தசமுகனுல இடாபடுமஉயர் அமராகள்
நசையுடனே துதிதரநரஉருவேடு (தசரதன்)

தாரடனோ ராசனும்விண்சூரியனுமவேதனும்
மாமசவாஹுமஅவன்பாலனுநதேயுவுரு
சிர அனுமான்சுகரீவனாசாமபவன
வாலி அஙகதநீலனை ஆய்வரவானவா
வானரஙகள ஆயமன்னணினிலவநதிடசசெய்தும்மட்டி
தானவாகுலத்தைவிணணிறசோததிடக்கஙகணஙகட்டி (தசரதன்)

சஙகுசககரமுஙஙகளததினில்மி
குநத அறபுத அளநவநறறவ அம
யநது நிததிட நினைநதிட ததரையின்
சமடரமததில இலகுஞசுமிததிரையின
தனனிடமலடசுமணனை சததுருககனுமகைகேயிசி
ஆனநவமிபுனாபூசநடசததிரநாளில (தசரதன்)

சநதிரபிமபமுகமுஙகிாபைவளாகரு
கின்றகணகளுநெடுஞசிலைஎனுநத
ஞுஞசிறநதபவளநதனைநிகாத
ரநதகுநதஒளிாகுணடலமஅணிசெவி
கருப்பலவெறிகமுகுனைநிகாகளமேடு
விரைமகளதுளவணிபுயமலைஅடிமலா
கமலமலா அனைஙகரமலாகருடமநது
உலகம அதனை உணடஅழகியவயிறொடு
தாரணிமாாபுமவணடமணாகதாளகருஞ
சாமளமேனியுடைராமனநாமமுாந

தயஙக அருமறைஉணாடபுநகவாயி(ல்)
ஜெயமவிக்கு வெளயஙகாவிடபுடை (தசரதன்)

தசரதன்சுதனு வுதித்து-தனுவிற்கற்று

தாடகைப்பாவியைவதைத்து

விசுவாமித்திரனுடனேமிதிலைக்குச்செல்லும் போது

வேகசிர்தனில்நடமாடுமெசீரபாதப்போது

இசைபெறுபட்டளவிலஅகலிகைஎனனு மாது

எழுந்தாகலலுருமாறிஇது அலலாமல்மண்

இந்திரபோகசனகன்விலலோணடு மீது

துணடமாகஒடித்தானஅதைக்கணடு

சுந்தரிசீதையைத் தந்தனனேமகிழ்

கொணடிடவேமண மானபினனேவரு

கினறவழிஅதனிற்பரசுராமனைவிலமு

றிந்திட செய்து சனகியோடயோத்தி

வந்துகூனிகல்கதனுல்அரசு

மூந்துநீடுபுகஉதமபியோடுமலர்

மங்கைசீதைபதம்நொந்துவாடிவா

கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலாக

காவிரிதருசித்திர கூடபாவதத்தில்

மேவிபரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்

விரிதண்டகவழுவழிகொண்டதில்அத

திரிஎன்றிடுதவமுனிவன்கிருபைபெற்

றிட்டபின்பு விராதன் இருகைஅது

முட்டவிணடிடவேசெய்துசரபங்க

முனிவன்ஆசிரமந்தனிலேவமுற

சனகியோடயதிஇந்திரன்போனபின்

தண்டகாரண்ணியவாசிகள்படுதுயா

தண்டேனாஇடாதீரதரஇனைஅறு

கருணைகொணடேஅநதவனமதிற்பத்து

வருடம்நின்று வருமவழியிறசுதிடட

மா முனிவரைக்கொண்டே அகத்தியன் றனைகண்டு

சேமவிறசரங்கொணடு துதித்தவன்றனைவிணடு

சென்றுடாயுஉறவாடபஞ்சவடியில்

நின்றுவிடாதமடலோடுகொருசியபெரு

நீலிசூாமபணிககாதுமூககறிநது

காலனுர்க்குநிகாஆகபபோரககுவந்த

காதூஷணதிரிசிரசன்ஆதியரை

அழைாருகல்ல பறவெநாடதனில்

அழைப்பிமொளை உருவாயவநதமாரீ
சனை ப றபிடிததிடவேட்பான
தாருணா ககணடிராவண னதபததிபோல
விண வில வந்துசீதையைபிலததிறேடு
மேலெமெததுச்செல்லுமபோதுசடாயுவின்
ஆவிஇனவல தததசோகவனததில்
ஆரியசிறையில இடவேசானகிதனனைப
பிரிபும அதிநதுயர ஆலோசினமநண ணிப்
பின்மறிககததன்னைசசொககமனுறடுசசவரி
சொன்னவிடைகொடுசுநகிரீவனை ததனது
சொநதமாககிஅகரமமிகுவாலிதனை
முநதவடடுவிசரம் அனுமானை அனி
மெயததகுழறசீதைதனைததேடவிடுககஅவன்
உததமசமபாதிதன்னுலஉளவறிநதுகொணடு
ஒபபிலலாதவிலவருபஙகொணடுமயேநதிரமயேறிச்
செபபமாயககடலைததாண்டிலஙகையிறசோநது
திடமுறுலங்கணியை முதறபலியிட்டுசசீதையை
கடிபெறுலஙகையெஙகுநதேடிகாணுமறபின்பு
காவல்மிகுமஅசோகவனததிறறிரிசடையன்பு
மேவக்காததிடவடமுகமபாாததிருககக்கண்டு
விஜயகோதணடராமதூதன்நானெனறுசொலலி
நைசதருகைகருணைபாழிகொடுததுததிடமுஙகூறி
நாயகிசீதைதநதசூடாமணிகைககொணடு
தியகிஙகாாஎணபதாயிரமபோகளொடு
செழிததஅசோகவனதைதயுமழிததிடக்கண்டெதிர்த்துக்
கொழுததராக்ஷதசேனையொடுசமபுமாலிமிகுத்த
கொடுமைசெயபஞ்சசேனாதிபாகளுமஅட்சதனும
மடியநாற்பதுவெளளமஅரக்கரோடிநதிரசிததன்
வநதுபோாசெயயஅனுமநதனஅநதவொதனதை
சிநதுசிநதாகிஇநதிராசித்தன்தேரைஅழிதது
பினனைபமுறிநதுமுடிததலையைஉடைகக
வலியபிரமபாசத்தாற கடடராவணனஅபபோ
வாலிலநெருபபையிட அநதநெருபபைலஙகையின்
மூலைககுமூளஇட்டுகொளுததிசோககிவிடடு
உளமகிழகொணடுமீணடுவநதுசாமியையசேவிதது
அளிகிகழசூடாமணிதாககணடுமகிழநதபினபு
அடலமிகுகதஎழுபதுவெளளமவானரம
படையுமஒபபிலஅதிஅதிபருமசேடி

வரிவொடுதென்கடல் அருகினிறைந்தபின்
சரணமடைந்தநின் துணையடிதந்தருள
சாமியென்றவிபீஷணன்றனக்கிலங்கா
பூமிதந்துவிசாதனுசெய்கருணைமேல்
பொறகணைவிடுத்தவனைவரச்செய்துபுஜபல
சித்திரக்கவிஇனங்களடைக்கக்கொடுவினை பொடு
சேதுபந்தனஞ்செய்வித்துநீளகடலகளைந்திடு
மாதிரம்படந்திடச்செயராவணன் இலங்கைதனை
வந்திமுற்றிகைசெய்துகொண்டுதமபிஅங்கதன்மீது
மூந்துவிக்கிரமஅனுமந்தனதமபுயந்தனனைலுமேறி
மூதண்டந்திகிலமேவிஅதிர்ந்திட
கோதண்டந்தனிலநாணொலிகொண்டுற
குரைகடலமெருவிடவெம்பீலமதத்தனை
உறுசுமைமெனவுறுமஉரகன்உடலநெளிய
உயாமதிக்கதிரவழிபிசகிடவெடுவரை
அயர்தரஉடுஇனமஅதிதலைமீதுதிர
அணிரதகஜபரிபடர்சனவனைமிக
அணிஅணியெழுவேவரஅக்கிவலிமைகளசொலி
அனல்சுக்கிடுஅநதிரசஸ்திரமழு
கனகசககரமட்டீடபிலபட்டபொழு
கதிர்விசுமகதிர்முசநலேகூலம
கதைவாள் அருச்சிலைமுதலாந்தாளங்
காளஞ்சின்னநாராசகளமதத்தவா பேரிகளபலவித
மேளமபின்னுமநகசாநெடிதேப்பூரிகைகளவிதரு
வீரராவணனதேறிலயேறிபோர்க்களத்திலவந்து
சேரவேஅவனசேனைசராமருமபோரிலமூந்த
தீயவசிரமுஷ்டிமூனமுகனசுபாரிசன்
மாயபிரகஸ்தன்கெட்டிவலயகுலங்கொளநீச
வானவீரர்களகொலலராவணன் இவனைவெலல
சாணகிமஞ்ஞளனவில்லறசோனைமாரிஎன்றுசொல்லத்
தகுஞ்சரங்களைவிட்டுஅவன்தோளிலேமூறித்துத
திகழுமணிமுடிபத்துந்தரைமேல்உருச்செய்து
திடமொடுசெண்டை செய்நாளைவாஇன்றுபோவென்று
விடைதரமனமநொந்து தனியாலபோய்லங்கைசேர்ந்து
வெறறிசேர்குமபகாணனைநித்திரையில்யிருந்தெழுப்பி
அத்ததியில்சண்டைக்குவிடுத்தி அவன்களத்தை

அதிககராவணனை உமபுதொடுக்கவேகும்பகர்னன்
கொடிககுளகாலுஙகையுடபோயபடிககுளொழ்ணடயாஙி
சொநதுபின்சாவடிதனைசசிநதனைபேசி
இறநகலதராவணனறிநததியாகனை
அனுபபஅவனபரிசனததிரளினொடு
முனை தலைவாகளுஞசமாககளமஅணுகி
முசசிரததவயமஸதனகுமபனதேவாநதகனும்
அசசமறறரணமஸதன வமபனைநராநதகனும
அனுமானமுதலோரகையாலமடிநதிடஅதிகாயனை
இளம'கிளைஞயாளுடமாசெயதுமுதலவாசச
மசயதிதெரிநதிநதிரசிததனதேரிலேறி
வெயயதுரஙகமெ யகபபோறிலவீறி
விறுசுகரீவனபனசன்சாமபனஅனுமன்
வஞசமஅஙகநீலன்முதலினோகளகமையும
வாடடககணடிலடசுமணனதனைவிலலிறசகம
பூடடஇநதிரசிததனாதகசபரிசனம
புரவியாவறறுவரணடும்தானுமமிகமெலிநது
இரவிலநாகபாசததையேவஇதனால்நொநது
இலககுமணன்முதலோாகளததிறபடுக்காமன்
அககணமவவிடமேவிதிகைத்துவருநதுமவேளை
அடலசோகருடனவர நாகபாசநதெரிதது
வி யாவருமஎழுநதுபோறிலவீறிககதிக்க
மிதமஅறறசேனைசூழஉககிரஙகொணடெதிாதத
மதமஉறறசூரியகேதுவசசிரதநதன்பெருமபக்கன்
மாலிசிஙகன்பெயன்பரிதிககணணனையும
ஆலமஅஞசுதீயசுருதிககணணனையும
ஆககுஙகவிததலைவாமாயததராமாலட்சுமணா
தாககமகாககணணனஅக்கினிகேதுமடிய
தசமுகன்அதைதெரிநதிநதிரசிததனைவிட
வாசைகொளளுமஅவனகளமவநதுலட்சுமணனுடன்
வாதுசெயபஇளையோனஅபபோதுசரமாரிபெயயன்
மீதிலஎயயஅதறமஅபபாதகன்திரோகமசைய
விணணிலமறைநதுபினனாசசோநதகுது
பண்ணிவெவலிஎணணிபோருக்ககமபனொடு
பாவிசோதரனைவாவஅவாகளகளம
மேவிடஅததடனோாவிலஅமரபுரிய
சீறுமனுமானதனால்அகமபன்நிகும்பன்சிரங்கள்ருண்டபின்
வீறுமமகோதரன்மகசசரஙகளஅழுநதிடவருநதிஇளையவன

திசைக்குப்போவேளையில் இந்திரசித்தன் அருகவந்து சோபித
மிகுந்தபிரம்மாஸ்திரம்விடுக்கத்தம்பிமுதற்சேனைசயனத்திட
விதந்தசிரீராமன்கண்டுமெத்தவுமாகுலங்கொண்டு
சித்தபிரமையாக அன்று உக்கிரமனுமான் சென்று
செழித்தசஞ்சீவிபருவதத்தைக்கொண்டுவந்தபின்
பிழைத்தனைவரும்போருக்கெதிராக இந்திரசித்தென்னும்
பித்தனமாயாசீதையைவெட்டிநிகும்பலைப்பா
கத்தின்சாலைசேர அதைத்தெரிந்தினையவன்
கணைமழைபொழிந்தரக்கன்செய்யும்யாகமழிந்து
க்ஷணமதில் அவன்சிரத்தைக்கொய்துதேவர்துதிக்க
சாமிபாதகேரில்லவக்கராவணனறிந்ததலமேலமாசெய்யவிட
பூமிபாரமானதுஷ்டமூலபலங்களோ ஆயிரமவெள்ளமும்
போரிலேதுலகண்டுவானரவீரரோடவேஹன்றியாகிய
நிராகவசண்டமாருதம்ஆகிகீசர்கண்டருகுபோகவொட
திவ்வியமோகனஸ்திரமயேவியெங்குமராமனுசதோன்றிட
வெய்யாயரூபமாகக்குள்ந்துவிதங்களிறருங்களேமாண்டபின்
வேதனையேசெய்யும்ஜாலகதரக்க
பாதகனுமகோதரன்போர்செய்து
படையுமபோடரவன்கைக்கணிதன்னுள் ஆவிவிண்டு
மடியவேராவணன் தூசகுணமுமெனமேலுவக்கண்டு
வந்துபெருஞ்சண்டைசெய்யச்சாமிராவணன்பத்துசிரத்தையும்
விந்தைஅம்புகொண்டுகொய்யக்கொய்யமீண்டுமீண்டுமுளைக்க
அவ்வேளையிலேஇதமாகவேபிரதாபகு
ஞானவிபீஷணன் ஓதும உபாயத்தில்
நலஇலங்கைப்பிரமாஸ்திரமதனைவிட்டு
ஆமமதனையவிழ்ராவணன்நாபியிலவைத்த
அமிர்தகலசத்துடன்முடிகளசிதறச்செய்து
இமையவர்முனிவர்களபடுதுயரமொழித்து
இணையிலஎழிற்சனகிநீயினிமருளித்தபின்பு
துணைவனகவிபபடைவிபீஷணனுமகற்பிலனு
நாயகீ சைத [illegible] பதயுகமீதேபோற்று [illegible] றிலும்
மாயவேசெயகின்றமகத்துவமானசீத [illegible] படைப்பு
மாதேவர்கள்துதிராட்டிஇசைஞ்சிதிருமபிறன் [illegible] ளை
சீதேவிகளைப்பொட்டிமகிழ்ந்தநடந்துபன [illegible] லை
[illegible] மாபாத்துவாசம்மடத்திலிறசோ [illegible] அனும [illegible] னைப்பு
[illegible] பரதராசனஇடத்திறகேவிட்டுகொடுக்கு [illegible] அவனபோன

போதுசாமிவரவைக்காணேனென்றுபரதன்
ஓதுநதியினில்விழப்போகக்கண்டு
மோதிரந்தப்பதராதேரகுபதிவரமுனிமடம்வந்துசேர்ந்தாரென்றும்
ஆகாவுகுக்கபமுங்கூறிபரதனிடமவிரைவிலவிடைகொண்டுஆஞ்சநேயன்
அக்கணந்திருமபிலோகநாயகன்உண்ணுமவேளைக்க
ணாக்கணமுந்திவநதோதபடசமகெ ணடேவனைக்கூட
வைததுவரதனைபொசிததுபபுஷ்பகமதிறகதிகக
சததியபரதன்துதிககஉததமகுகன்மதிதது
தகைமேவியஅயோததிநகரிசவநது
திசமுமமுவலகுமபோற்றஒளிசிறநத
சிதாமிகுநதசிஙகாசனமீதிலே
அறபுதமஉறறசெநதேன்மொழியாளெம்
தன்னைச்சீதையோடமர்நதுபேரிகையு
மன்னுதாளமிருதஙகநாகசுர
வாத்தியம்ஒலிககவருசாமருமலர்கொடு
நாற்றிசைஇறைககவெகுமுனிவர்கள்மணிமுடி
நரபதிகளுமவானரபதிகளுமபூ
சுராதுதிசொலவேகவரிதளஅருகே
தூயலடசுமணனுடன்சததுருக்கனும்வீசிட
நேயமஉறறபரதன்உட்கனிததிதம்பேசியே
நிலவெறிதருசநதிரவட்டக்குடைகவிக்க
பலமிகுஅனுமநதனைனற்றனைஅடிபிடிக்க
பகாவசிஷடனல்மகுடாபிஷேகஙகொணடு
ஜகதலத்துளளோர்துதிபேசச்சோனைதநத
சீதைபாலிதியேஅடியாவள
மேநிலையாம்நிதமவாழ்வராதாஉயர்
வேதாஅரிஅனைமேவுவிநோதா
நாதாசுரர்முதலோர்துதிபாதா
பதுமனேசராசரங்களைததருமூலா
துதிசெய்யஇராஜசேகரன்றமிழ்க்கனுகூலா
சமுச்சுகுணசுநதராஙகசுகிாதநய
விமலாவிபவவிந்தையோஙசிமமிகுசய
கோதணடதீட்சகுருவேபகததரிருதய
போசனமலர்மருவே

இராமாயணஓரடிக்கீர்த்தனை-முற்றிற்று

ஸ்ரீ

உதவிச்சிறப்பு

இருந்த - சிறந்தேறி,

அருணகிரிமுதலியார்பேரில்

—()—()—

தரு-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அருணகிரி வள்ளல்போலே இசை தாம் பெற்றார் இந்தப்புவிமேலே

அநுபல்லவி

தெருண்மிகுந்திடு — திரள்சிறந்தேறினனுமலூரான்
அருஞ்செங்குந்த — நாமம்-அற்புதமசோவசீகரன்
ஆழிசூழுலகமெழுமதித்திட— — உற்ற
வாழ்வினிலுலகுயாவிசூழ்வறப்பிலக்கப — பெற்ற-அருணகிரி

சரணங்கள்

சண்மைஅருணைசலப் — பணபுறுகவிநன்சொல்
திணைபெறுமடமட — கமடெருப்புவிமேல
தன்இதயத்துள — மதித்துப-புலவர்கள்சொல்
நனையமஆகக் — சோக்தது-இசைதாங்கள
முன்னிலும்பாங்கா — அமைத்துநச்சரஸ்வதி
என்னுமஅசினிற் — பதித்து-விளங்கச்செய்த
இகங்னுமநறசுவையததருமஅறபுதசொறபுகலவிறபணபஉறறிடு
ரசனைமீதுமலா — விசியசகந்தமாரன்-கொறறயன
மாசிலாதந்தி — பூசிதமிகுமபேரன (அரு)

தேசமையுமசெஙகோல்வி — ல சமாகடததும
ராசாகளுமபுகழநது — பேசவமூம்புருதை
சிஙகம — எனுமகெமபிரன்-குயோதிஙகோட்டில
தஙகிய — விவகாரன-பலபாஷைபிர
சஙகரன் — ஒபயரன்-பலஙகொளவது
ரஙகதள — வில்வீரன்-நினைவிசேஷட
அதது விதப்பரிசத்தனஎவாககு — அனைக்கும கொததமனததன்அனைத்து
கோடியங்கனக — சோதிமுடிபுனைதூயன்
வேதமும்துதிசெய்மாதனை — நினைநேயன் (அரு

கலததினில்உயாநதுநன — னலத்தைஉறறிமோசங்க
குலததில்அவதரிதது — சுலட்சணமஉறறமிகு

உ

சதவகுண விலாயன்-முத்துபூபன்
தவததில உதிதபாலன்-மாதாமகிழ்வி
சிதிரஇங கிதலோலன்-செல்வமநிறைந்த
நிதியமங களசீலன்-மனதிலனைறும்
நிரப்பயமஉறறுசெற்சனமிககவியப்பின் உரைததுமதிக்கும்
நீடுமேருஎன ராடுபுயசுந்தர
நீடிலாதபுகழ் கூடியசுதநதரன் (அரு)

உதவிச்சிறப்பு

இருதா-மணஞடி

வேஙகடசுபபராயபிள்ளைபேரில்

—❖—

இயல்மெட்டு

தரு-பைரவி-ராகம்-அடதாளசாப்பு

பலலவி

இப்போதேஅழைத்துவாபோடிதேடிநீபோய்

ஒப்பில்லாதவீராசாமிசெய்த வபபயன்எல்லாரும்உருக்கொ
டிப்புவியில்வநதெனும் சுப்பராயமகிபனை (இப்)

ஆவலுடனபாடிவரும பாவலாக்கருணுஙகரனை
மாவலமைஉடையோனை கோவைசியசிகாமணியை (இப்)

நீடியபுகழ்சோஆயர் யாடிவளாகண்ணன்அடி
சூடிமலாசூடிஇசை பாடியகுணகரனை (இப்)

ஓங்குபுகழுகெவுனர்மெண்டு பாங்கியில்டிபடிமானேஜர்
வேஙகடாசலசெட்டியார்பாங்கனை இனநீஙகென்முன்னே (இப்)

முக்தமிழினூல்உயாவு பெற்றபுலவோர்களிடர்
உற்றசமையததினிஅ டுததுசெய்சகாயனை (இப)

ஆரம்எறிகடலசூழும பாரஉளளோாபுகழுமஎமு
மூரினிலவாழ்நதிடும்முலலைத் தாரனைஉதாரனை (இப்)

சென்னைபுரிமன்னிவளா நன்னயகவுண்டரண்டு
சென்னலஆபீஸ்தன்னிலமிகு உன்னதஉததியோகனை (இப்

மாபாவிகளைகொன்றேஇம் பூபாலனம்செயததே
போலன்வுளநதந்த கேயூரஙகுலமணிவனை (இப்

உதவிச்சிறப்பு

இருந்த

அக்கம்மாள்பேட்டை

வேங்கடாசலசெட்டியார்பேரில்

—(-)✲(-)—

தரு தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

செய்தார்புலவர்களுக்கேசகாயம் செய்துகவிபெற்றதலஞாயம்

அநுபல்லவி

செய்யேஅணம்பேர் அக்கம்மாளபேட்டைவாழ்
செயமுத்துவேங்கடா சலசெட்டியார்குமாரா
மெய்யேஉருக்கொண்டுவந்ததென்னவந்த
வேங்கடாசலதீரா ஓங்குபுகழ்கெம்பீரா
வீரா அரிவையா மனமகிழுமாரா
காரார்காமஉள் கனவதாரா (செ

சரணங்கள்

சீதமதிவதனன்ன தமிழ்சியங்கள
செய்தசகாயம்தன்னை மதித்து-ஞானதி
சிறந்தநூலில் அவன் இறந்தும் இறவாமலே
செய்தானோபாயிரத்துள பதிந்துபின்னும
நீதில அருணகிரிநாதருக்குபகாரம
செய்துமனமகிழ்த துதித்துபிரபுவுட
தேவமசாராயனும்மேவிததிருப்புகழில்
திகழ்த்திருக்கப்பெற்றுன்பார கதித்துநானுமா
கோகிமொழிகளாக வீணைபோல்மொழியுமசீலா
குணசிகாமணியென எவரும்புகழுமமேலா
குணமில்பாமலோ பிரபிரதிகூலா
குணமஉடையபலவர் குலபரிபாலா (செ)
சங்கையில்லாமல் அந்தகொங்கராடமுன்செய்த
காயத்தினுல் அழிவோ தறுகாவில்லிப்புத்தூ

சந்திரசூரியர்உள்ள அளவும்தம்புகழ்நிறக
சயபாரதத்திலபாடப் பெற்றார்-காரேர்ப்சொரியும
அங்கையுடையதிருவெண்ணெணலூர்ச்சடை
யப்பமுதலியாரும கற்றூர்-கமபருக்குமுன
அகமகிழநதிடவோசகாயம்செயகோராமா
யணததிலஎன்றைககுநிலை யுறறார்- ஆதலினாலே
மஙகளமஆமசெநதோன்றி மாலைமாவுமமாபா
வைசியகுலமஇலஙக வநதிடுநதிபா
மதுரமஒழுககமிருது மொழியகாபூபா
வரும இரவலாமகிழ் அருளபிரதாபா(செ)

அழிவிலவேதஙகளஒதிநகிழ அறுததிட்ட பெரி
யாழவாருககோசகாயம் புரிநதுபலவாணடில்
அகன்றகீரறழஉளளளவுமசெலவஙமபியும
அமாநதிருககினறாபுகழ விரிநதுஎஙகுமநிறைந்த
வழுவிலமாயவன்பாலவாளவலியால்மநதிரதொண்ட
மஙகையாகோனுககுமுன் பரிநதுச்சகாயம்
மகிழ்ச்செயதேபலலவராயணதிருமொழியில

வாழ்ததிருக்கின்றான்நீரா தெரிநதுஇன்னமுமசொல்வேன்
ஒழிவிலலாமல்பல வோருக்களிததுசசொரனம்
ஒஙகுகவிபெற்றாரே உலகிலபபிரபுககளமுனனம்
உடலபொருளகளஎனையும நிலையிலஇன்னம,
உறுதிஇதுவேவேறு துதியிலயினனம(செ

நவமன்மதனைப்போலஉருவம்இருநதென்செளபாககிய
நலமஇருநதென்என்றுளளம் வைத்தாய்-பாடும
நாவலமைஉடைய பாவலாககவிகதுப்பா
நாமஙகாளவே மனைநனைநதம உநறுப். இநதப்

புவிபில்கபடசெயரீதகவி ..ரபெற்றார் எனறுசால்
புகழியினுலுமஆலோ சிததாயமேயும
புகழ்பெறஎஙகள ரனமகிழ வுமசெசெயத்தைகளால் பெறறயஇனிஒரு
புககழநதபோலககவி புவிமேலஇநதமயிலான
தவிபலம மனனிடப கனமயுமேபாகிதததனன
தனனகககலஸதுவா பமாசனிலஉனன
கதியினிலஉதவியெய விழுமபுமறநதன ஏச)
செ [illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

இக்கீர்த்தனைபாடிய

அருணாசலக்கவிராயரது சரித்திரம்

தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிச்செய்த ராமாயணத்தைக்கற்றும் பிறர்க்குரைத்தும் நாடகமேற்றியும் சபைகளுக்கும் பிரசங்கித்தும் சீதாலட்சுமண பரதசத்துருக்க அனுமசமேத ஆகிய ஸ்ரீ ராமச்சந்திரசுவாமியின் இடத்தில்பண்ணியபக்தி உபாசனையின் பலத்தினால் அக்கீர்த்தனைரூபம் ஆகிய ஓர்நாடகமாய்ப்பாடி யதினாலேயே மகானுபாவரும் பிரபலருமாகி நாடகக்கவிகளில் சிறந்த இக்கவிராயர் பூர்வம் ஜைனத்திற்பிறந்து சைவத்திற்புக்க நீறுபூசி வேளாளமரபுவைசியருமா தில்லையாடியில் ஒருகுடியும் ஆகிய நல்லதம்பியாபிள்ளையும் அவரது கற்புடையமனையாள் வள்ளி அம்மையாரும் புரிந்த சஞ்சிதபுண்ணியத்தால் இருவருக்கு ஒருதந்தையுந்தாயும் ஆதும்படி சாலிவாகனசகம் [illegible] ஆவதில் விஜயவருஷத்தில் அவர்களுக்கு ஒருசற்புத்திரர் ஆக வந்துதித்தார்.

அவர்கள் தம்மரபின்வழக்கத்துக்கு இசைய இவரது ஐந்தாம்வயதின் ஐந்தாம்மாதத்தின் ஐந்தாந்தினத்தில் ஒருதமிழ்ப்பள்ளியில் அவரை அமர்த்தினார்கள். இவர் தமது பன்னிரண்டுக்கு உள் சாமானியக்கல்விகளை அதிகக்கற்றார். அவ்வளவில் இவரை ஈன்றோரில் தாயார் முன்னும் தந்தையார் பின்னும் சிவலோகப்பிராப்தி ஆனார்கள்.

இவரது தமையன்கள் மூவரும் வாலிபர் ஆகையால் இவர் வாசிப்பின் விசாரணை மட்டிட்டாலும் ஆகூழ் இவருக்குத் துணைக்காரணம் ஆனதால் இவர் அவ்விடத்திற்கு அருகே இருந்த தருமபுரத்துச் சைவாதீனத்தை அதில்சிலதம்பிரான்களின் வடக்கு கிரந்தமும் தமது பதினெட்டுக்கு உள்ளே மிதமாகக்கற்றார்.

பின்னும் இவர் தமது பதினொன்பது முதல் விசேஷக்கல்விகளைக் கற்கக்கருதி, அவ்வாதீனத்தில் சிலவரில் சைவாசாரத்திற்கு உரிநூல்கள் பலவும்; கிரந்தத்திலும் தமிழிலும் கற்றார் தமது இருபத்தைந்து வரைக்கும் அதின்மற்ற பலதமிழ்நூல்களிற் பயின்றார் அம்மடத்தில் இவர்க்கு பலபாஷைகட்டமை ஆசான்கள்பலர் ஆகிலும் தமிழிலே முக்கியஆசான் அம்பலவாணக்கவிராயர் என்றவர்.

அக்காலத்தில் இவரது கல்வித்துறையும் புகழும் பின் கூடாமையை யா [illegible]

ணடு இவ ஆதீனத்துத்தலைமையும பூணுவீர என்றும் இரைவிஞவிற்று அதறகுஇவர் விடைதநதார் சுவாமி ஸ்ரீ ராமாயணம சொலலுகின்றது தசரதசசக்ரவாத்திமுதல இல்லறமபூணடு பிறபாடு துறவறவுபூண இச்சித்தார அவரது திருக்குமாரா முதல இலலறமபூணடு பின்புமனததால முற்றததுறவுபூணடிருநதார மறறைமகாரிஷிகளுமஎபபோதும முன்னதோடுகூடிய பினனதையே பூணடிருநதாரகள என்று திருககுறளிலுமிவற்றையே நோககி அறபபாலின்முதறகண இலலறமும பினபுதுறவறமும நிறுததபபட்டன ஆகலால் அடியேனும இவவிதியையே கைககொளளநோககுகின்றேன என்று அதறகு அநுகூறறி அவவாறேசெயயுமஎன்று ஆசீரவதிததது.

ஆகிலுமஇவா அப்போது தமது விவாககாரியத்தில பிரவேசிககஇலலைஇவரது கருத்து விவாகமவிததியாநாசம எனகிற பழமொழியை மறவாமலும தமிழககலவியைச் சாதிததலுககே ஒபபிககபபட்டும இருநதார யிவாபின்னதையே விடாதுமுயன்றா

இவருக்குவயது முப்பதிலபிஷேகக்கட்டளை கருப்பூரில் தமதுயினததாரில யிவாஒருகுமரிக கனனிகையைமணநதபுண்ணியவதியோடு இலலையாகயிலலையே வாழககையில் தமதுயில்லறததை நடததுதறகுத் துணைக்காரணமஆகிய பொருளகளை நடடுதற்காக ஓாகாசுயககடைததொழில்செயதாா

அதினல் யிவருக்குமிகவும சாவகாசமநேரிட்டதால் அதுவரையில தாயகறறதமிழ்நூல்களில ஸ்ரீவைஷ்ணவததிலும சைவததிலும் முன் அவதரிதத தெயவப்புலவாகள ஆகிய பனனிருவராலும நால்வராலும் தோன்றிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களும வேதாகமபபொருளகளால்ஆகியதமிழ்களஎன்றும் யிவ்விருமதங்களுக்கும் தமிழில முதல்நூல்களெனறும் தமககுமுன்னோாகள் தாமே அமைததலால் அதுகளை ஒழிநது மறறதுககளில் உலகத்துக்கு உபகாரியும உபயோகியுமஆகி அருமையும பெருமையுமஉளள முககியமாசாரம் ஆனவைகளெவைகள என்று அதுநுட்பததல உரைமாறறுயிடைக்காணப்புகுநதாா

அச்சோலையில் யிவர் கம்பநாட்டாழ்வா ருடைய ஸ்ரீராமாயணமும் திருவளளுவநாயனாருடைய திருககுறளும மறறஎலலாததமிழநூலகளிலுமசிறியகூறிய தீஞசொறகளாலும செவவியமதுரமசோநத நறபொருளகளாலும சிறநத அரியபெரிய அதிகசாரமஉள்ள நூலகளஆககவெழுமைமையிலசினறுகணடுகொணடாா மேலும தெயவபபுலமைகளை யுடைய மேற்படி யிருவராலும் தோனறிய யிவ்விருநூலகள உளளும முனனாலேவேமாகா ஆகிய சுபநதிரிஅாததும உளளஸ்ரீநீதிகளையும பின்னது

மனுமுதலிய தருமநூல் அர்த்தமுள்ள நீதிநூலென்று இவற்றின் உண்மையைப் பக்கண்டுகொண்டார்.

இதுதான் விசேஷமாயிவ்விருநூல்களிலும் வயிகையில் மதுரைச்சங்கப்புலவர்கள் துதித்த திருவள்ளுவமாலையில்.

வெண்பா

எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுச்
செயப்பியவள்ளுவனார் தாம் செப்பவரும் -முப்பாற்கு
பாரதம் சீராமகதை பழைய மனுப்பண்டைமறை
நேரவனமற்றில்லைநிகர்

என்பது இராமாயணம் குறளுக்கு உவமிக்கப்பட்டதை நோக்கினா அதிலிவர் கண்டுகொண்டனர் முன்னதில் சொல்லப்பட்ட இராமசரித்திரங்களே பின்னதில் நீதிகள்போலச் சொல்லப்பட்டன என்றும் ஆதலால் நீதிகள் குறளிலும் அவற்றிற்கு இலக்கியங்கள் ஆகிய நடைகளோடு பகவத்குணானுபவமும் தோத்திரங்களும் பிரமாணமுழுதிலும் இருக்கின்றனவென்றும் இதநிட்சயியானததால் இருக்கிற இன்பத்தைப் பார்க்கிலும் இவ்விராமாயணத்தில் அதிகமாகப்பயின்றும் பாராயணத்தும் அநேகரை ஓதுவித்தும் சபைகளிற் பிரசங்கித்தும் வந்தார்

இவ்வாறிருக்கையில் இவர் தமது தொழில் முறைமைபற்றி பொன் வெள்ளி கொள்ளும்பொருட்டு அக்காலத்தில் அவையமாக இற்ற புதுவைக்குப் பயணங்கொண்டார் அதற்குச் சீர்காழியால் போகல்வேணுமாகலின் அவ்விடத்தில்வந்து தருமபுரத்து ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஒருமடத்திலே தங்கினார்

அதற்கு அக்காலத்தில் கட்டளைத்தம்பிரான சிறப்பாப்பிள்ளைஎன்ற ஓர் காரத்தவேளாளர் தருமபுர ஆதீனத்தில் இவருக்குச் சகபாடியான ஒருபாவலராயிவர் அப்பண்டாரச்சந்நிதி நியமனத்தால் இல்லறம் பூண்ட காலத்திலே அவரும் அங்குற்றவலால் துறவுபூண்டு இதற்குக் கட்டளைத்தம்பிரான் ஆகி அங்குவந்திருந்தார்

ஆதலால் இவ்விருவரும் சந்தித்துத் தங்களில் இருந்தநெடுங் காலப் பிரிவினைபரிவு அகலத்தழுவி சிலநேரம் குசலப்பிரசனம்பண்ணின பின்பு அவர் அம்மடத்து அலுவலின்பேரில் அங்குவந்ததின்மேலே அதின்முன்னே கட்டளைவருவாய்க்கு ஆகிலும் தாம் அதிகம்கண்டதற்காகத் தாமே பாடின ஒருகட்டளைமாலையை இவருக்குக்காண்பித்து அதற்கு இவரது ஒப்புக்கொண்டார் சீர்காழிக்கு ஒருபள்ளுபாடப் பிலைகைபோட்டேன் படிசோலிகளால் அதைநிறைவேற்ற எனக்குச்சாவகாசம் கிடைக்கயில்லை நீரே அதைமுடியும் எப்பொழுதும் இவ்விடம்விட்டப்போகவேணும் என்று இல்லைபிரார்த்தித்தார் அப்பள்ளின் ஸ்ரீஷ்க்ஷேத்திரங்களென்று அதைஇ

வாகளில [ஒப்பித்தார் யிளொஅரறை யிராததிரிமறறைபபோருந்தூபே அதைமூடித்துப்போட்டாராம அன்றுவிடியவில்லை அதையுமதாம அவசியமா யபபுதுவையுடடும போகவேண்டியபயணசசெய்தியையும் அவருக்கு ஒபபிக்குமபடி அதுகளை அவா அடியான்ஒருவன்வசமபண்ணி யிருவருக்குப் பயணஞ்சொல்லிக்கொள்ளாமல தமதுகுறிப்பிடமபோயசில நாளகள் அஙகையேதஙகி யிருநதார,

அத்தம்பிரான் அன்றுவிடிநதபின்பு அப்பளளின் மூடிவைக்கண்டும் யிவரதுபயணச் சேதியைக்கேட்டும ஆசசரியபபட்டு யிவருககென்று பெரியவீடு ஒனறுசித்தமசெய்து யிவரது சமபததையிவரபெயராலேசீகாழிககழைபபிதது புதுவைககுசசென்றுஉஙகள யெஜமானுமயிவ்விடம வருவாரென்று அவாகளுககு நகிடாஞ்செல்லிகட்டுவித்து அவவீட்டில் அவாகளை கிரகபபிரவேசமபணணுவிததார

இக்கவிராயரோ தமவூருக்காகத திரும்புஙகாலையில வழிவாட்டால் சீகாழிவநது அமமடததினமுன்போலஇறஙகினார் அஙகு இவரைககண்ட சிதமபரதம்பிரான் இவரோடு சமபாஷிக்கையில முன்புதமமோடு எச்சரியாமல் இவர்புதுவைக்கு வழிகொண்டதைப்பற்றி இவரோடுசறறுநேரம சலிததபின்பு தாமஇவருககுதன்று ஒருவீடுகட்டினதும அதில் இவாகுடுமபம குடியேறினதும இவரோடு முன்னாடியெசசரியாமலஇவரும் உலவபபோகிறவாகளபோல்இவரைஇட்டுககொண்டு அநதப்புதுமனையினில நுழைநதார் இவாதமது சமுசாரததைஅஙகுககணடு ஆச்சரியபபட்டு அவாகளாலேயே அவாகளவரலாறுதெரிநதுகொணடு அவாகளோடு அமமனையில குடிவாழககைசசெயதுகொண்டு சீகாழியிலதானே என்றென்றைககும வீறறிருககுமபடி அததமபிரானால வேணடபபட்டுஅதுவே இருப்பிடங்கொணடார ஆகலாலஇவாஅனறுதொட்டுசீகாழி அருணாசலகவிராயரென்றுசொலலபபட்டார

அக்காலத்தில் சீகாழிககு அடுத்தசட்டநாதபுரமஎன்கிற அகூகிராரததிலிருநது வேஙகடராமையா கோதணடராமையா என்ற இருவர பிராமணாகள் சஙகீதவிததுவான்கள இவரிடததிலசிலலரைபபிரபந்தஙகளில பாடஙகேட்டபின தெயவப்புலமையையுடையகமபநாட்டாழ்வாராலேசெயயபபட்டிருக்கிற ராமாயணத்திலுமபாடமகேட்டுககொண்டு வநதாாகள அவாகள இவரைப்பாராட்டி ததாாகளே இக்கூறறாயிலதாஙகளசே

லாலும்புராணத்தாலும் நாடகத்தாலும்மற்றங்கள் நாமதேயம் எங்கும் ரூப பென்றுபரவாமல் இருக்கின்றதால் அதையெங்கும் பரவச்செய்யத்தக்க முக்திப்பிரதானமாகிய ஒருபிரபந்தத்தைத் தீர்க்கஆலோசித்துநாங்கள் செய்யத்தக்கது

அப்பால்இவ்வாயோசித்து இதுமெய்யே இனிநமக்கும் உலகுக்கும் புத்திக்கும் முக்திக்கும்சாதனமாகிய ஒருகதையைப்பற்றிப் பாடுவோம் அதுராமகதையே ஏனெனில்ராமமந்திரம் பரப்பிரம்மத்தைக்குறிக்கிற துதாரகப்பிரமமந்திரம் என்கிறதுகாயத்திரிக்கு ஒருசருக்கமாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணன் பிரமாவுக்கும்பிரமா பரமசிவனுக்கும்பரமசிவன் பார்வதிக்கும்உபதேசித்தது இரக்கமுத்தியென்கிறகாசியில் யாவருக்கும்அந்தியத்திலேஉபதேசிக்கிறது அந்நாலிலேபரப்பிரம்மதசரதனிலே அவதரிக்குமென்று அதைக்குறிக்கிறகாயத்திரி (௨௪) அட்சரங்களையுடையயே மூகாண்டங்களாகிய எசுவேத மேழுகாண்டங்களும் (௨௪௲) கிரந்தம் ஆகியராமனைக்குறிக்கிற புண்ணியகதாரூபமாகியமகாரிஷியும் ஆகியவால்மீகபகவானாலேஅவதரித்தது இதுகாயத்திரிஆதலால்அனேகப்பிரமகத்திமுதலான சகலமானபாதகங்களையும்போக்குகிறது அன்றியும் தெரிந்தோதெரியாதோதிருந்தியோகுளறியோபக்தியோ அபக்தியாயோ நினைவோடோநினைவுதப்பியோ அன்வயத்தோடே அன்வயம் இன்றியோபொருள்இணாவோடேஅதிஇன்றியோராமாயென்ற இரண்டு அட்சரங்கள் மாத்திரம்வரத்தக்கயராமரா இந்தவரப்பில இராமற்போசகுதேஇராமா இடியாமதயோ ராயாகாராமனு ஆமாசீராமாவென்றுஇப்போபட்டவசனங்களிலும்வாக்கியங்களிலும் ஒவ்வொன்றையே ஒவ்வொருவர் தங்கள்அந்தியத்தில உச்சரித்துமுக்திபெற்றவர் அநேகர்இதைஉச்சரிக்கையிலராமபாவங்களைத் திரட்டிவெளிப்படுத்துகிறதும் அதுகள மறுபடியுமஉள்ளேநுழையாமலவாயைமூடுகிறதுஇதினால்அனேகர் மூன்னேயேபெரியோர்களில்.

நம்மாழ்வார்

நற்பார்இராமபிரானை அல்லால்மற்றும்கற்பரோ
புற்பாமுதலாப்புல் எறும்பாதியொன்றின்றியே
நற்பால்அயோத்தியில்வாழ்சராசரம்முற்றவும்
நற்பாலுக்குய்த்தனன்நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே,

என்றார்படிக்கில் ராகவன்சரித்திரம் கொடிதுக்குள்போகுமே தரித்திரம்என்றுபழமொழியுமஇருக்கின்றமேலும சங்காராமானுசமத்துவாசாரியர்களஆகியதிரிமதஸ்தாபனர்களும் இந்தராமகதையை நியமமாது

ட்டிலும்வெளியிலும்பாராயணிக்கும்கேட்டும்கேட்பிக்கும்இகபரசௌ
க்கியங்களை அடையவென்று தங்கள்சிஷ்யர்களுக்குநியமித்தார்கள் அவர்க
ளும்அப்படியேசெய்கிறார்களென்று இந்தப்பிரகாரம்இராமாயணத்தின்
பலமகத்துவங்களையும் தமதுகல்விநிறைந்தகருத்தில்இவர்தியானித்து இ
தைத்தாமும்பாடத்தொடங்கித்தமதுகாலத்தை நற்பொழுதாய்ப் போக்கத்
தீர்மானித்தார். ஆகிலும்இவர்இதையென்னரூபமாய்ப்பாடத்தக்கது என
ன்றுமேலும்சிந்தித்து இதனைத்தெய்வப்புலமைஸ்ரீகம்பநாட்டாழ்
வார்திருவிருத்தங்களால்நிறைத்தார் பாலபாரதியார்திருச்சந்த விருத்
தங்களால்நிறைத்தார்பின்னும்பலரும்பலவாறு நிறைத்தார்கள் ஆதலால்நா
ம்பெண்களும்பேதையரும் உணரத்தக்கவெளிப்படையும்வாக்குகளும் ஆ
கியசெந்தமிழ்ச்சொற்களாலேநாடகமாகிய கீர்த்தனைரூபமாக நிறை
க்கக்கடவோமென்றுநிச்சயித்தார் சங்கீதநடைதெரிந்தமேற்படி இவர் ஆ
கியநமதுபிராமணர்சிஷ்யர்களையே இராகதாளங்களுக்கு உதவியாகக்கொ
ண்டு இக்கவிராயர் நினைவு அங்கதராப்பாரத்தில் தோன்றியகாலமுற்றமு
தல்அடர்வெளியே புறப்பட்டாரென்கிறகீர்த்தனையைஅதின் விருத்தத்
தோடுமுடித்துசிஷ்யர்களுக்குக்கொடுத்தார் அதற்கு இராகதாளமும் அ
மைத்துக்கொண்டவர்களாலும் அதைஅவர்களிடத்திற்கற்றுக்கொண்ட
மற்றவர்களாலும் சிலநாள்களுக்குள்ளே அதுஅங்கெல்லாம் பரவினதை
க்கண்டுஇராமாயணத்திற்கு கிரமமாகச்சிலவிஷயங்கள்யெடுத்துச்சிலவி
ஷயங்களையெடுத்துச்சிலகாலத்தில் சுருக்கமாய்நூறுகீர்த்தனைகள் அதிக
விருத்தத்தோடுமுடித்தார் அதுகளுக்குயெல்லாம் இராகதாளங்கள் அ
மைத்துஅந்தப்பிராமணர்கள் சிலவென்றுசென்னபட்டணத்துக்குவந்
து அதுகளைஅங்கேபாடிப்பரிசுபெற்று மறுபடியும்தங்கள் ஊருக்குத்தி
ரும்பிப்போய்அதினால்தங்கள்கலியாணங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொண
டுதிரும்பி இக்கவிராயர் இடத்துக்குப்போய்நடந்தசெய்திகளை அவருக்கு
அறிவித்தார்கள்.

அதினால்இக்கவிராயர்பின்னும் ஐம்பதுகீர்த்தனைகளும் விருத்தங்
களும்பாடி முன்னதுகளோடு ஆதிஅந்தமலமுங்குபெறக்கோர்த்து ஒருபி
ரகாரமாமுடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்துக்குப்போனார் அதைஅரங்கேற்
றபூர்வத்தில்கம்பநாட்டாழ்வார் தமதுஸ்ரீராமாயணத்தைஅரங்கேற்றி
யஸ்தலம்அதுவே ஆகையால்அப்பொழுதுஅக்கோவிலுறறுறைககாயர்
சொன்னார்கள் பூர்வத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் தமதுஇராமாயணத்தை
பூர்வாசாரியர் ஆகியஸ்ரீமன்னாதமுனிகள் திருமுன்பாகப்பிரட்டியார்க
ஸந்நிதானத்தில் பெருமாளுமெழுந்தருளியிருக்க அரங்கேற்றினார் அக்
காலத்தில்பல்தருமங்களில்பலஅற்புதங்களை உலகத்துக்கு காண்பித்தார்

ஆகைதராமோகீர்த்தனைகள் ஆகப்பாடினபடியால் அதைக்கதுமிநதுப் பெருமாளெங்களுக்குரியமித்தால் இந்தநூல் அரங்கேற்றசமயத்திப்போது யென்று அதினடியில் இந்தக்கவிராயர் தனியே ஓர் இடத்தில் இருந்து ஒரு கீர்த்தனையால் ஸ்ரீரங்கநாயகரைத் தோத்திரம்பண்ணினார் அதுஇது;

௧௫ மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஏனபள்ளிகொண்டீர் அய்யா ஸ்ரீரங்கநாதரே நீர்
ஏனபள்ளிகொண்டீர் அய்யா

அநுபல்லவி

ஆம்பல்பூத்தசைபறுவத மடுவிலே
அவதரித்தஇரண்டாறு நடுவிலே-ஏன

சரணங்கள்

கோசிகன்சொலகுறித்ததறகோ அரக்கிகுலையில்அம்புதெரிக்கம்
கோசகனவிலமுறித்த தறகோபரசுராமனுரம்பறித்ததற்கோ
மாசிலாதமிதிலேசனபெண்ணுடனே வழிநடந்தஇளைப்போ
தூதிலாதகுகன்ஓடத்திலேகங்கைத் துறைகடந்தஇளைப்போ
மீசுரஆம்சித்திரகூடசிகரக்கல் மிசைகிடந்தஇளைப்போ
காசினிமேலமாரீசனோடிய கதிதொடர்ந்தஇளைப்போஓடிக
களைத்தோதேவியைத்தேடி இளைத்தோமரங்களேழும
தொளைத்தோகடலைக்கட்டிவளைத்தோ இலங்கையெனும
காவலமாநகரை இடித்தவருத்தமோ
ராவணாதிகளை, அடித்தவருத்தமோ (ஏன)

௨. மதுரையிலேவருமகளையோமுதலையாயமகனைத் தருமபெருங்களை
யோ-எதிரெருதைபபெருங்களையோகன்றையெடுத்த தெரிந்தபெருங்களை
யோ புதுவைஆனமுலைஉண்டபேயின் உயிர்போக்கிஅலுத்திரோ
அதிரஓடிவருமகுருவிவாயைரண டாக்கிஅலுத்திரோ
துதிசெயஆயர்களைக்காக்கவேண்டிமலை தூக்கிஅலுத்திரோ
சதிசெயகாலினாலகாளிங்கனமணிமுடிதாக்கி அலுத்திரோமருதம
சாயத்தோஆடுமாடுகளை மேயத்தோசகடுருளைத்
தேயத்தோதனஞ்சனஉயிரையாயந்தோ ஆசசுனனுக்காக
சாரதியாகத்தேர் விடுத்தவருத்தமோ
போரிலேசக்கரம் எடுத்தவருத்தமோ (ஏன)

படிதனிலமெத்தவுயர்ந்தோனேஉமமைப்பாரமெனவே அடுத்தோனே

அடியைகொள்வீா என்னைததாமே — செயபொனஅணிஅரஙகபெருமா
னே-நடமஉறைநதகாருமடாறைசாபமது — நடுநதுரடசித்திரோ
விடஒலாஞுதசாசா சூரனுககொருசலா — விடுநதுரடசிததிரோ
கொடுமைகொணடெழுநதுரோபதைசகுந — துயிலகொடுநதுரடசிததி
ரோ-மடுவில ஆனையைஒடிமுதலையை — மடிததுரடசிததிரோ
வாருமகிருபைககணணுலே — பாருமமனககவலை
திருமதினைததுவம — தாருமதாருமளளசாமி
லடசமேவுமமக — லடசுமியுடனபெரும
படசமஆகளளனே — ரடசியுமஎழுநதிரும(வன)

இநதக கீரததனைககுபபெருமாள திருவுளளம உகநது இககவிராயருககுச சொபபனததில ஒரு ஸ்ரீவைஷணவராயபபோலவநது ஓயராமநாடகப்புலவா முநகாலததில கமபநாடடாழவார இராமாயணம அரஙகேறற வருகையில நமசடகோபனைபபாடினையோ எனறு பெருமாளகேடக அவா நமமாழவாருககு ஒரு அநதாதிபாடினபினபு தான அதை அரஙகேறற நியமிததார அவவாறே நீயும உனனுடகததில நமபெருமாள பரிசனஙகளைபபாடில உனனூலரஙகேறறும அவவணணமே பெருமாளகோவிறறுறையாருககும சொபபனம சாதிததார இவராலே அவரைபபாடுவிததுககொணடு இவரது இராமநாடகததை அரஙகேறறுமபடியாய அபபடியே அனறு விடிநதபின இருதிறவரும அச்சொபபனஙகளை ஒபபிககொணடவாகள ஆய இவா இநநாடகததிறகுத தோடையம பாடததொடஙகி நமபெருமாள பரிசனஙகள ஆகிய அனநத கெருட விசுவசசேனா பஞசாயுதஙகள ஆழவா ஆசாரியாகள அனைவரையும அதில அமைததார விநாயகரோ அசகோவிறபரிவாரத்தில்இருககினற ஒருவாதாம மேறகாபபு விநாயகரோ சேனைமுதலியார பரிவாரததில ஒருவா இவவிதமா இனனூல சீரஙகததில பூாவததில தெயவபபுலமைக கமபனுடடாழவார தமது இராமாயணததைத அரஙகேறறிய கமபா திருமணடபததிலே ஆநதபபஙகுனி அஸதநடசததிரததிலே தானே திருவரஙகததிருமுறறதது அடியாாகள கோஷடியில முதலிஅரஙகேறறினா அசகோவிலாரால பலமரியாதைககளோடு பலபரிசுகளுமபெற்றார.

அபபுறம இககவிராயா தஞசாவூாசமஸதானபதியாகிய துளசிமகாராசாவினசபையில இநநாடகததை அரஙகேறறவநதாா அஙகேயும தஞசைககோடடை சென்னபபடடணததுககவாயஆகிய மதாமலககின நணடினலை முறறிகைகையிடபபடடிருநதது அசசமயபேததநாலபுதுவைககரதது ஆனநதரஙகபபிளளையினசபையில இதை அரஙகேறறவநதார அவா தமககுமிகவும இஷடா ஆகிய துளசிமகாராசா இதைககேடடருக்குமனதாழ கேடடால கூடாதெனறு இவருககு ஒருவெகுமதியும செயது மணலிமுததுக கிருஷணமுதலியாருககுத தகவுரைபபததிரிகையோடு இவரைசசெனனபுரிககு அனுபபினா இவா அவிடமசோநது அவரு

க்கு ஒருசீட்டுக்கவிதை அந்தக்கவுண்டபத்திரிகையோடெவிடுத்தார்.

அதுஇது ஆசிரியவிருத்தம்

சிந்திமுருகிறவல்லிபுத்திதருகிறவல்லி தேவர்களவணங்குவல்லிதில்லைநாயகிவல்லி சிவகாமவல்லி இருதிருவிழிக்கருணையாலே, சத்தியவாசகன்என்றுபூமண்டலாதிபர்கள் நாமஎங்கனும துதிக்கும, சகலபாஷாநிபுணமலைவிமுந்து கிருஷ்ணசதுரங்கவாழ்க்கைடாய, நத்துமலர்குவளைகாணமதியமங்கெஞ்சாலி நானகருவிமழைமேகமங்கீ, நளினமகான பருதிநீயிலாளேநான அனைநீநானகவிஞானவழுங்கிநீகாண, சுத்தமுள ராமாயணந்தனைகொண்டுனது சுமுகமதுபெறவருகிறேன, சொற்பொருள அறிந்தளவுசொல்லுவேனகேட்கவே துணைஆகவேணுமநீயே,

இதைஅங்கீகரித்தமுதலியார் இவரைத்தமஇடத்துக்கு அழைப்பித்துத்தக்கமரியாதைசெய்து இவர்கேள்விக்கு இசைந்தார் அப்பாலஇவர் ஸ்ரீராமகதையை ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணத்தைப்பற்றி நாடகமாய ஒன்று செய்கின்றேன அதையுமகூடவேதாங்களகேட்கவேண்டுமென்றுரைப்போது அவர்இவரைக்கேட்டார் சிலகாலத்திற்குமுன இருவர பிராமணர்கள இராம நாடகமொன்றுகொண்டுவந்து இங்கேகீர்த்தித்தார்கள அதுதானோஇது என்றுஇவர் அதுவும்நான்பாடினதுதான அதுஒரு சங்கிரகம ஆதலால அதையேவிரிவாய்ப் பிறகுமபாடினேன என்றார்முதலியாரப்படியாகில் இரண்டுமேககாலத்திலேதானே நடக்கவேண்டுமென்றார் ஆதலாலஅப்பால் இவர் தமதுநாடகத்தைப் பின்னும பலதருக்களாலுமவிருத்தங்களாலும புதுக்கிவிரித்தார் முதலியார் சபையிலஇராமாயணமபிரசங்கம ஆரம்பித்தார் கூடவே அங்கங்கே இசகீர்த்தனைகளையும் விருத்தங்களோடு அரங்கேற்றினார் ஆதலால ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகத்திலமுதலியாரால பலமேன்மைகளையும பரிசுகளையுமபெற்றார் அதுகள இக்கவியால அறியவரும.

ஆசிரியவிருத்தம்

கனந்தந்தான்கனகாபிஷேகந்தந்தான்
கனகமிஇல்லாக்கருப்பொருளை அழைத்துத்தந்தான்
மனந்தந்தான்முடிசூட்டுமமாலைதந்தான
வாணிசிங்காதனத்திருத்திவரிசைதந்தான்
இனந்தந்தான்ராமகதைஎவர்க்குந்தந்தான
என்ராமாயணக்கவிஞனெனப்பேர்தந்தான

ஆனந்தந்தானமணவிமுத்துக்கிருஷ்ணப்பன
அகந்தந்தானஇருமையிலுமசுகந்தந்தானே

இப்படி முத்துக்கிருஷ்ணமுதலியாரசனமானஞ்செய்யப்பெறற இக்கவிராயர பிள்ளைப்பெட்டியார குமாரர ஆகியதேப்பெருமாளசெட்டியாருக்குநீட்டுக்கவிஅனுப்பினார அதுஇது

ஆசிரியவிருத்தம

கணிகொண்ட பஞ்சலட்சணமும ராமாயணக்கட்லையும உணர்ந்த புலவராகவிராசாபுகழ்கின்ற காழி அருணாசலக்கவிராயனஎழுதும ஓலை மணிகொண்டமாரி லிங்கப்பமகிபாலன மகிழ்ந்தீன்றவணிசாதிப்ளவ ருசிரப்படைத்ததேப்பெருமாளமகிபனஇதையமனம உவந்தினிது காண்க, அணிகொண்டதியாகேசாவண்ணம உரைசெய்ததும அதற்குவெகுமதி செய்ததும அதுநமக்குபகாரமஆனதுமஇப்புவியில அறியாதபேருமுளரோ, பணிகொண்டராம கீர்த்தனையும அப்படியேபரிந்து நீகேட்க வேணும, பாரிலஆயிரம பிறைக்கண்டுநீபொருள படைத்துவாழ்ந்திடு கமாதோ

அவர அப்படியேஅதைக்கேட்டு இவருக்கு கணிசமான பரிசோடு மரியாதைசெய்தார பின்புமதார்மலகவாட்டபோடு சமாதானப்பட்டிருந்த துளசிமகாராசாவையும அப்பால ஒருபஞ்சரத்தின மூலமாய ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையையுமபின்பு உடையார்பாளையத்துத்துரை ஆகிய உவரங்கப்புடையாரையும பின்னும சிலபாளையப்பட்டுத்துரைகளையும இவர்கண்டு இதைஅரங்கேற்றி பலநலவரிசைகளும மெய்வரிசைகளும அவர்களாலபெற்றார

இவ்வித்த்தால இவர்ஈட்டியபொருளகளைக்கொண்டு தமகுடும்பத் தோடுகலந்தபின சிலவருஷங்களஇருந்து சீகாழியிலதாமேசவிகாரி௵ ஆனிமீ வைகுண்டப்பிராப்திஆனார இவரசேஷத்திலசொத்துத்தாழ்வ ட்ட தலையிலும வெள்ளைவேட்டிஅரையிலுமதரித்து சைவப் பண்டார ஙகளைப்போல இருந்தார ஆம

இவர தமதுவிவாகத்தினபினதில்லைபாடியில ௰உ௵ வசித்துசீகாழியில உரு௵ வசித்தார இவருக்குவயது கூஎ இவர்தமது கூ0 ஆமவய தில இக்கீர்த்தனைபாடியதுஇந்தபார்த்திபவருஷத்துக்குஇதுபாடி ௱யௌ ௵ ஆகிறது அவர வைகுண்டப்பிராப்தி ஆகி ருசவருடமஆகிறது

இவரதுசரித்திரம இவரதுபேரும இவர்குமாரர்களமூவரில் மூத்த வர ஆகிய அம்பலவாணக்கவிராயருக்குப்புத்திரரும இக்கீர்த்தனைக்குப பிரசங்கியுமஆகியசுப்பராயக்கவிராயராலும பின்னுமஅனேகராலுமநா கேளவிப்பட்டபடிக்கு எழுதப்பட்டன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

அமைத்தவர் கருத்து.

இந்தக் கவிராயர் நிச்சயித்தபடி மகிமையுள்ள இந்த ராமாயணக் கீர்த்தனை ஆகிய புண்ணிய நூல் வெளிப்படையான வாக்குச் சொற்களாலே செய்யப்பட்டிருந்தும் இடையிலே அவ்வளவு தெரியாத சிலர் கைகளில் அகப்பட்டு முடிய எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அங்கங்கே சரணங்களும் வரிகளும் மிகுந்தும் குறைந்தும் இராகதாளங்களும் பேதித்தும் சில விருத்தங்களும் சில புஸ்தகங்களிலே குறைந்தும் சிலவற்றிலே மிகுந்தும் இப்படிக்கும் பலவிதங்களிலும் பிழைபாடுகள் ஆய்விட்டது. இதற்கு முக்கிய காரணங்கள் இத்தமிழ்ப் பாஷையின் கடையில் அக்ஷரங்களைத் தொடர் எழுத்துகளாக எழுதுகின்ற சந்திவழக்கமும் அவ்வக்ஷரங்களைத் தொடர் எழுத்துகளாக எழுதுகின்ற சந்திவழக்கமும் அவ்வக்ஷரங்கள் இயல்பாலே மிகுதலும் குறைதலும் மாறுதலும் அல்லாமல் வலிய அதுகளை மிகுந்தலும் குறைந்தலும் மாறுதலும் செய்கிற விகார வழக்கமுந்தாம். இச்சந்திகளும் விகாரங்களும் இன்ன இடங்களில் வேண்டத்தக்கதுகளென்று கற்ற இலக்கணப் புலவர்களில் சிலர் இன்னமும் தெளியாமல் இருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் இந்தப் புஸ்தகத்திலே வாசிப்போர்களையும் பொருள் கொள்பவர்களையும் நடுத்தும் மருட்டியும் பிழைகளுக்கு உள்ளாகும்படி சந்திகளையும் விகாரங்களையும் அவசியமாய் வேண்டத்தக்க இடங்களிலே கொண்டும் வேண்டத்தகாத இடங்களிலே விலக்கியும் கற்றவர்களுக்கே அன்றியும் மற்றவர்கள் ஆகிய பெண்களுக்கும் பேதையருக்கும் கூடத் தாட்டியாயப் படிக்கவரவும் சொல்லும் பொருளும் அவர்களுக்கு விளங்கும்படியாகவும் சொற்களைப் பிரித்திருக்கிறோம். ஏனெனில், இந்நூல் படிக்கின்றவர்களில் இச்சந்தியும் விகாரமும் வேண்டத்தக்கவர்கள் மிகவும் சிலர். அதை வேண்டாதவர்கள் மிகவும் பலர். ஆதலால் பலருக்கு பயன்படுவதையே முக்கியமாக நாங்கள் வேண்டினோம். மேலும் எழுத்து நடை இல்லாதவர்களும் சங்கீதப் பயிற்சி இல்லாதவர்களும் கூட இதனைப் படிக்கையில் எந்தெந்த விருத்தத்தையும் எந்தெந்தக் கீர்த்தனையையும் சற்றேறக்குறைய எழுத்து நடை அறிந்தும் [illegible] படியாய் அதுகளே தாமே அவர்களை நடத்திக்கொண்டு போகத்தக்கதாக அவ்வப்போ [illegible] பகுக்குமாறு [illegible] படி பிரிவினை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இதில்கீததனைகளும விருததஙகளும் நூறும்ஐம்பதும்ஆகக்காலானுகூலபபடிபாடபபடட படியால அபபோதைபபோது எழுதிககொண்டபுததஙகளில் சிலவறறில கீததனைகளும விருததஙகளுககுறைநது சிலவறறில அதுகளமிகுநதுபோயவிடடதுகள அவறறுள• சில பொருததும இலலாமலும ஆயவிட்டதுகள ஆதலால நாஙகளபலபுஸதகஙகளைககொ்ணடு பரிசோதிககையில பொருநதாமைகணட இடஙகளில எழுததுகளையும சொறகளையும திருததினதுமாததிரமஅலலாமல தனிசசொறகளசோததோம விருததஙகளை உடைததுபபொருநதினோம நூதனவிருததஙகளுமபாடிசோததோம கீததனைகளிலே குறைவை நிறைவு ஆககினதும அலலாமல நூதனகீததனைகளும பாடிபபதிபபிததோம இககவிராயராலே பாடபபடடதுகளாககாணுமலும கூறியதையேகூறியது போலககலைடதும ஆகிய சில கீததனைகளையுமவிருததஙகளையும கழிததுவிடடோம

இநத இராமாயண கீததனையிலே நாஙகள் திருநதியதுகளையும் கூடடியதுகளையும கழிதததுகளையும நாஙகள இருவரும ஒருவருககு ஒருவரோ அலலால பினனுமதகுநத சிலவிதவானகளசிலபுலவாகள •விராயமாாகள சிலசஙகீதவிததுவானகள சிலஇராமாயணப பிரசஙகிகசில கீததனைபபிரசஙகிகள போதாமைககு வாமீகபபிரசஙகிகள ஸ்ரீமததமபராமாயணம யாவரோடும ஆலோசிததேசெயதோம இதுகளைபபாாககிறவாகள பொறுமையைவிடடுபபாாவையிடநாஙகள பிராாததிககிறோம் ஏனெனிலபொறுமை உளளவாககுப பொருளுணமை தோனறும் எனறுபழமொழி இருககிறபடியால அபபடிசெயவாாகளாகில அவாஙகளுககுககொடுககும-வெகுமானமும பரிசும ஒருபசும ஒருசிரக கமபமும ஒருகாககமபமும இவையுமசெயயககோறுதவாகள அனேகாயிருபபாாகள-

சஙகீதவரதயயஙகார்என்கிற இராமாயணகீர்த்தனைப் பிரசஙகிஆனவா இதிலேநாஙகள இராகஙகளையும தாளஙகளையுமபரிசோதிததுநவரசஙகளில இன்னரசததுககுஇனனராகமேசரி இனனதாளம வேணும எனறுஆராயநதுபதிககையில அஙகுகூடஇருநது எஙகளுககுஉதவிபணணினா

இதிலேஅஙகஙகேகீர்த்தனைகளுககு இராகஙகளும் தாளங களும் நாஙகளஇனனது இனனதெனறுபோடடிருநதாலும இராகதாளஙகளுககு அதுவேநிபநதனை அலல சுதுககியானவகையாணம தெரிநதமகாசஙகீதவிததுவானகள தஙகளவலலமைககுசதககபடி ஒரு இராகததைபலஇராகததிலும ஒருதாளததை பலதாளஙகளிலும பாடிக சொளளலாம•

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராமநாடகம்.

---*---

ஆக்கியோன் பெருமை.

கொச்சகக்கலிப்பா

கம்பஇராமாயணப்பாற் கடலைஉண்டு
நம்பவரும்ராமநாடகமாம் மாமழையை
அம்புவியில்காழு அருணாசலமேகம்
கும்புஉயிர்ப்பயிர்க்குப்பெய்தது வினைகொய்ததுவே.

மேல்காப்பு

வழிபடுகடவுள்வணக்கம்.

விநாயகர்தோத்திரம்

நேரிசைவெண்பா

ஆனைமுகனே அரனார்திருமகனே
சேனையாகோனுக்கிளஞ்செய்யவோன்-ஞானமே
நாடகத்தைக்கொண்டஉன்றன் நல்லருளாலேராம
நாடகத்தைச்சொல்லுவேன் நான்

-தரு- இ-ம், சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

விநாயகா சரணம் செயசெயவிநாயகா சரணம்

அனுபல்லவி

அநாதரட்சகனே கெசமுகனே ஐங்கரனே சிவசங்கரன்மகனே

சரணங்கள்

அன்பிலாத
அறிவிலனாகிலுமே
என்குலதெய்வம
ராமநாடகத்துக்க
வானவாபணி
வாக்குக்குத்தந்தருள்
நானுனதடி
நாடகத்துக்கருள்புரிநீ
உண்மைஞானம
உதவியாலேநல்லபுத்திகள
நனைஎய்திடும
நாடகத்தைச்சொல்நீ
த

பேயே
தன்னை
நீயே-இந்த
ஜெகத்திரதிபமாயே(விநாய)
வோனே-நல்ல
சீமானே
யேனே-ராம
தானே(விநாய)
கோணும்-உனையே
பூணும
சாணுட-ராம
[illegible]

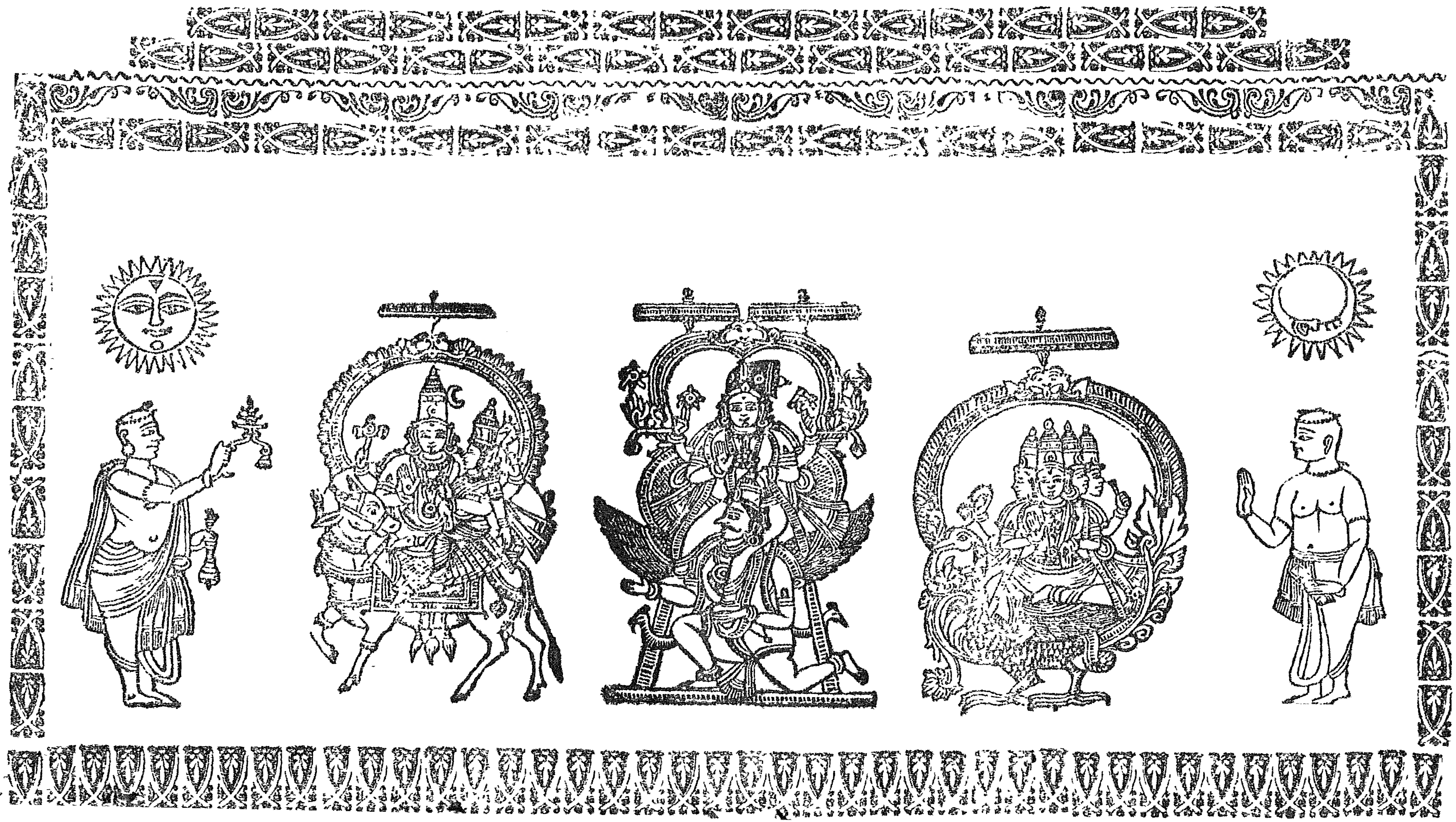

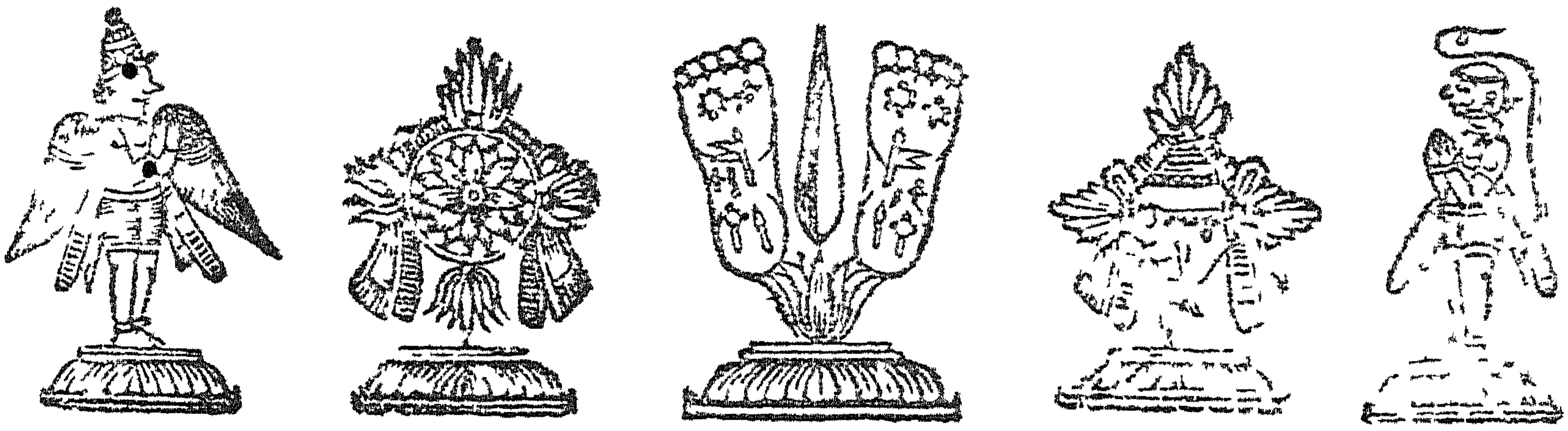

இராமநாடகம்

பாயிரம்.

உள்க்கர்ப்புசம்

ஏறுபுடைக்கடவுளென

அநுமார்தோத்திரம்

நேரிசைவெண்பா

கோதண்டதீட்சாகுருராமநாடகத்தைத்
தீதண்டாவாறடியேன் செப்பவேகோதண்டா
யாருதியேஅஞ்சனையாள் மைந்தனேமாருதியே
வாருதியோர்நீதுணையா வா,

உ-தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்

பல்லவி

துணைவந்தருள்புரிகுவாய் அநுமந்தா
துணைவந்தருள்புரிகுவாய

அநுபல்லவி

துணைவந்தருள்புரிகுவாய்கல்லு சொல்லப்பொருளதுபுனை
இணைஒன்றிலாதமல்ல ராமநாடகஞ்சொல்ல(து)

* இந்தப்பல்லவியை இரட்டித்துப்பாடும்போது அநுமந்தாவெனகி றதற்குப் பிரதியாக என்றனக்குதவ என்றுமனைக்குப்பக்கமென்றுபசொல்லிக்கொள்ளப்படும்

சரணங்கள்

௧ துஷ்டவாலிதோழமையை விண்டானே-விண்டு
சுக்ரீவன்தோழமையைக் கொண்டானே-வெகு
கிட்டமாராகவனைப்போய்க் கண்டானே-அவனை
செப்பியசொல்அமுர்தத்தை உண்டானே-சுக்ரீவன்
கஷ்டமுமரசிழந்த
நஷ்டமுமவனிருப்பும்
கட்டமாகச்சொன்னமாருதி
இஷ்டகருணைவாருதி

துணை

௨ அட்டதிக்கில்தென்றிசை உகந்தோனே சீதைக்காய்
அரியபிலத்தினுள்ப புகுந்தோனே அப்போது
பொட்டெனப்பூமியினைப் பிளந்தோனே-உயிரைப்
போகவேமிகமனம் தளர்ந்தோனே-சம்பாதி
எட்டவேயிருந்துமெள்ள
கிட்டவேவர அவர்க்கு
பட்டதைச்சொல்லும்தூயனே
முட்டிலாஆஞ்சநேயனே

துணை

௩. உக்கிரமவிஸ்வசொரூபம் எடுத்தோனே-மகேந்திர
துதைந்துகடலைத்தாண்டி விடுத்தோனே-பொல்லாத
அக்கிரமலங்கணியைக்கிழப் படுத்தோனே-நற்றிரு
ஆழிமைக்கேதவிசையினில்க் கொடுத்தோனே-ஆறுபோல்
மிக்கவோரத்தங்களவாயால்
கக்கவேராட்சதரெல்லாம்
மக்கவேசெய்யுமருத்திரனே
முக்கியமாமவாயுபுத்திரனே

துணை

௪ தேவிசூடாமணியையிங்கு தரித்தோனே-சொன்ன
சேதிகளெல்லாமங்கி கரித்தோனே-பதி
மாவிராவணனலங்கையை எரித்தோனே-ராமனை
பக்கல்வந்துற்றசேதிகள் விரித்தோனே-இந்த
பூவுரைத்தோருசேவா
சோவுமுனிகணமுமா
ராவிபசிரஞ்சீவியே
மேவியனதாவியே

துணை

௫. அருமையர்யசஞ்சிவிமலையை ஏற்றனே-பிரமம
அஸ்திரவேதைகள்எல்லாம் தீர்த்தோனே-சீதையை
உரிமையாய்ராகவன்பக்கம சேர்த்தோனே-பரதன்
உயிரைவிடுமுன்னமேபோய்க காத்தோனே-தவத்தில
பெருமையாமுனிவிருந்தினில்
தருமராமனுடைருந்தின
ஒருமையாசஞ்சீவிராயனே
பிரமபட்டம்பெறும்உபாயனே

துணை

பெருமாளதோத்திரம்,

விருத்தம்

அண்டர்தந்துயரந்தீர அயோத்திமாநகரில்வந்து
தண்டகாரணியமசென்று சமுத்திரமணையாயக்கட்டிக்
கொண்டுராவணனைமாட்டிக் கோதண்டமகையிலேந்தும
புண்டரீகாட்சிராமன் பொன்னடிகமலம்போற்றி

௩, தரு, சௌராஷ்டிராகம, திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம அருள்வாய், ஸ்ரீராமச்சந்திரா
எனக்கும்இருபதம்நினைக்கவரம் அருள்வாய்

அநுபல்லவி

௧, எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம்அருள்
இனிததசரதன்தனககுமகன்எனும்
மனத்தினுடன்அவதரிததமுனிவரன்
மகததில்அரககியைவதைதத அரசே (எனக்கு)

சரணங்கள்,

௨, நடக்கயிலேஅகலிகைககுககிருபைசெய்து
நடததிசனகன்வில்லொடிததுசசங்கியை
பிடிததுபரசுராமனுககுமமதையாய்
பிரித்துநகரில்வநதிருககும்அய்யனே (எனக்கு)

௩, தறிக்கும்முடிவாதனுககுதவிநதி
சடத்திலநுகனுடன்அடுததுசசித்திரகூட
வனைக்குசசனகியோடிருககததுணையினபம்
வணக்கமசெயகிழ்குணசமுத்ரம (எனக்கு)

௪, துடித்தபரதனுமலடுக்கமுதன்வந்த
  தொடுத்தமிதியடிதொடுத்தரசுசெய
வடக்கில் அவனையும்விடுத்தாங்கிலே
  வனத்திலவருமவிராதனைக்கொன்றவனே (எனக்கு)

௫, விடுக்கறிபசடாவுக்குறவுசொலி
  விடுத்துக்கொண்டுபஞ்சவடிக்குச்சென்றவுடன்
அடுத்தசூர்ப்பனகிகொடுத்துகரதூ
  ஷணத்திரிசிராமுடிதுணித்தராகவா (எனக்கு)

௬, தனித்துவருமாரீசனைக்கொன்றொருகவந்
  தனுக்கருளிஅனுமனைக்கொண்டொருசுக்ரீ
வனுக்குதவிவாலிதனைப்பொருதிவா
  னரமபடையைஆதரித்தனையே (எனக்கு)

௭, இருக்குமஅனுமன்வந்துரைக்கநிசிகார்
  இருக்கைஅறிந்தபினஎரித்தகடலிலே
பெருக்கஅணைசெய்துவருக்கமவருக்கமா
  பெலத்தஅரக்கரைத்தொலைத்ததெய்வமே (எனக்கு)

௮, கொடியஇந்திரசித்தன்பிரகஸ்தன்முதலாக
  கொள்ளுமூலபலவெள்ளம்அரக்கர்தம
முடியுமகும்பகர்ணன்முடியுமராவணன்
  முடியுமபொடியாகவிடுபுங்கவனே (எனக்கு)

௯, நினைத்தபடிவிபீஷணர்க்கரசுபெற
  நிறுத்திஒருபுஷ்பகத்தில்ஏறிவந்து
தனத்தில்உயர்தரும்அயோத்தியிலேசிமா
  தனத்திருக்கும்ரகுகுலக்குமரனே (எனக்கு)

—*—

அப்சரட்சபை

விருத்தம்

கனமானவால்மீகர்சுலோகஞ்செய்ய
  கம்பரும்ராமாயணத்தைக்கவியாய்ச்செய்தார்
உனதாசையாலேநாடகமாய்ச்செய்தேன்
  உளறினால்என்னபலன்உண்டாமென்றால்

முனிவரவர்சொல்லியராமமந்திரத்தை
மூவருமஓதியராமமந்திரத்தை
வனவேடன்மராமராஎன்றேமுதநி
வழிகண்டான் அதுகொணடேமொழிகின்றேனே

சுதரு-சாவேறி, அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஐயனேரகுராமனேஎன்சொல்-அபசாரம்
உபசாரமஆக்கிக்கொள்வாயே

அநுபல்லவி

கையில் ஆயுதகான்யேதேதுசொன்னாலும்
காக்ககடனஎனபிழைமைநீககக்கடன்உபாயம (ஐயனே)

சரணங்கள்

௧. உள்ளத்தனையும் குற்றம்
இல்லாதசுப சத்தம்
தெளளநதெளியேன் மொததம்
செயதேன்இதோ சுத்தம்
வெள்ளைககவி என்றும்-இதுசின்னப்
பிளளைக்கவி என்றும-சொல்வதலலால்
விள்ளத தகுமோ-பழுதுகள
உளளத் தகுமோ-சாமிநீ
தளளத தகுமோ-திருவுளம்
கொள்ளத் தகுமோ-அறிகிலேன்

ஐயனே

௨. நற்பொருள் நீகமும்
நவரச வேதமும்
வைப்புள்ள சீதமும்
வணண விதமும்
ஒபபுத தெரிவேனோ-அதிலஉள்ள
தப்புத்தெ தரிவேனோ-இலக்கணச்
சொற்பிற் கறியேனஉன்புகழ்
கற்பிக் கறியேன்-சொல்லிக்
மெய்ப்பிக கறியேன்-சாமி
ஒப்பிக் கறியேன்-எங்கள்

ஐயனே

௩. உத்தமமுனி மூன்றும்
உரைக்ககஅம்பர் சொன்ன

நறறமிழுன்னைச் சின்ன
நாடகமா தென்ன
வைததிபபடி கணடேன்-பெரியோர்முன்
புததிப்பிழை கொண்டேன்-என்சாமீ
பிததுசசொல வைப்போலே
சததிகக ஒருககாலே
நததிசசொல்லும எனமேலே
ஐயனே
—()—()—

நூறபெருமை

விருததம்

சதிரபெருமராமானதைசசதசோடிப்பிரபநதமஆகும்
அதிலொரு அட்சரமசொன்னாலும அருவினைபோகுமஎன்றே
விதியினாலமுனிவால்மீகாவிளஙகியஉறுதிகொணடு
மதியினால்அறிநதமாததிரமவகுததுநாடகஞசொலவேனே
ரு-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்
பல்லவி
மகததுவம்உளளகதைராமகதை இதுவேகேட்கவேணும் முனிவருக்கும்
பலமணிதருக்கும இதுபொதுவே
அநுபல்லவி
மிருததமிருத்தபுராணம் சொலலுமகதை
விருமபுமோமறநாளச் சொன்னலதை
அகததில்ஆநநதம்தருமே இதுசொலல
அடிக்கடிசொல்லினும வெறுககுமோநலல(மக)
சரணஙகள்
க சேர்ககுமபொருளகளிலஎன்ன இணைசெவிஏககுமபொருள் இ (துமாததிரம
செபமுமஇதுபெருநதவமும இதுஎனறுதெளிவதே நல்லசுததிரம பார
ககுள இதைஅறியாககெல்லாமபிறநதெடுத்த உடமபவமாத்திரம பததி
யால இதுநறறவாககுபமலிபபதுபரமபதட்சேததிரம
தீரககமாஇதைக் கேட்கின்றோரபெரும
திருமணையில்வந் வாரேதேவருமு
ஊாககுமஇது-சுணமும் யாககுசசொல்லவரும
இகபரமளிக்ச் சகலமுநதரும
மகததுவம

௨, தருமராசன்கைநேருமபோதினில் ஒருமையா   அதைத்தேக்கு
சற்றேயடிக்கினும் புத்திரபாக்கியமும் சகலபாக்கியமும் அடுக்குமே
பெருகுவக்கிரமலக தசப்பவலேப்பிரியமுடன்வந்து   கொடுக்கும்
பேயும்பூ முமநோயுமகூனியமுமபிணிசெயயாதபடி   விடுக்குமே

மரணசெனனவி   யாதிதனக்கினமை
வருந்துவாரவருந்தாத   மடிதின்ன
அரியாமருந்திது   ஆமென்றேமுன்னம
ஆதிசிவன்உமை   காதிலேசொன்ன

மகத்துவம்

௩, சீமைதனிற்கங்கைமுளைமுதற்பெருந திவ்யதெய்வநதிஸநானமும
சேனைமாரிலையானைமுதலஆகச்   செய்யும்பலபலதானமும
ஆமிதாவயெனறுதேறுகின்றவே   தாநதமபுலலேககலேககிரவைமும
அதுவுமஅலலாமல்எதுவினைநதாலும   உதவுமஅநதநிதானமும
சாமிநாரத   முனிவன்சொலலிவைதத
சரிததிரமவாலமீகா   உரைததபடிகொறற
ராமன்அவதாரமஆம்   முனனேமெத்த
நயம்கொண்டா   திகாவியமென்றேமெத்த

மகத்துவம

அவையடக்கம விருத்தம்

முத்துமுதல்விலேயெல்லாமணிகளபெற்ற
முதியகடல்ஆடுகின்றோஅதிலேயெழு
சற்றுமஉதவாதபணியாமபருக்கை
காண்போடக்கனிபபானசமுத்திரம்போலக்
கர்த்தன்எனும்ராமச்சந்திரன்கதையைக்கேட்கும்
காதிலேநாடகமாஅதனைச்சொல்லிக்
குற்றம்மிகச்செய்தாலுங்குணமாககொண்டு
கூட்டுவீரெனக்கவிபாராட்டுவீரே

இதுவுமஅது

அரன்முடிமேல்கங்கைபகீரதன்கொணாநதே
அநநாளசெய்தாப்பணமபோல இந்நாள இந்த
நரரும்அநதககஙகையிலேதாபபணததை
நடத்திமுத்தியெறுகின்றார்அதுபோல இப்
பிரமன்முகததினில்வநதராமகதை
பெருமுனிவாலமீகிசொல்லககமபர்சொன்னார்
விரவுதமிழ்பபாகதராலேநானும்சொனனேன்
மேல்கொளவீர்என்பிழைதீர்ததாட்கொளவீரே

கூ-தரு-இ-ம-மதியமாவதி-ஆதிதாளம

பலலவி

பிழைபொறுக்கவேணும-பெரியோரே பிழைபொ க்குராமக ஞும

பாயிரம்

அநுபல்லவி

மழைநிறைத்தராம சாமிகதையின்
வகையென்றறிந்தும்அறி யாமலுமநான்சொன்ன (பிழை)

சரணங்கள்

௧. ஆதியிலபிரம்மதேவர்நூறுகோடிவிஸ்தாரம்
ஆதிகாவியமஎன்றிதனை பதித்தாரோ
வேதமில்இருபத்துநாலாயிரமஆகப்
பிறகுவாலமீகாசொலலி விதித்தாரோ
போதாயனாமுதல்மாதவா இக்கதையை
புனைந்துவடமொழியால் துதித்தாரோ
ஓதியகமபநீராயிரமகவிஆக
உரைசெயதுதமிழிலே பதித்தார்

காதலால்இவர்செய்ய ரீன் அதுக்கிம்பாலே
கருடன்பறககவொரு கொசுவும்பறநதாபபோலே
ஈதொருநாடகமா ஓதினேன்புவிமேலே
எட்டும்ரெணடுந்தெரியா ஏழைநான்ஆகையாலே(பிழை)

௨. வாவியபெருவெள்ளம்பாயும்கடலிலே
வாய்ககாலுமபாயும்அல்லோ நில்லாமல்
யாவருமகற்றோர்சொல்லைகேட்கிறநீஙகளும்
என்சொல்லுமகேளுமதடை இல்லாமல்
கேவலம்நான்இதைபாகவதாபடிககும
சிநதனையால்சொனனேன் அல்லாமல்
தேவதேவன்ராமன்பேரை உற்றது
தேடிஅநதபபோ இநதநாடகததில் வைததது
பூவோடேகூடியநாருமமணம பெற்றது
போலேவிளஙகும அதிலேசொன்னேன் கற்றது(பிழை)

௩. திருத்தம்நாராயணநமசிவாயஎன்று
செபிககும்மநதிரமஇரணடும மெய்தானே
உரைககுமமநதிரமஇரணடில இரண்டாம்எழுத்திரண்டும
ஒருராமன் ஆகிவந்த பெருமானே
அருளசசெய்தகதைஇலககணமஆகசசொலல
அறிவேனேசின்னம சிறியேனே
ரப்பியபாலையுமசோற்றையும்குழந்தைகள
பாசிசோசிஎன்னும பாடினேனே

பொருத்தம் இல்லாச்சொல்லால் உரை ...றலும் அதனைப்
போமே உங்களால் ஆமே திருத்திக் கொள்ள
ஆசைச்சொல் கொண்ட பலமறிநல் மெள்ளமெள்ள
அசைச்சொல்லும் முழுச்சொல்லும் ஆசையால் இதில் உள்ள (பி)

மங்களம்

விருத்தம்

மூவருக்கும் வேவியாக்கும் தேவரோடு
முனிவருக்கும் முன்னிருந்ததை தையைச்சொன்ன
நாவருக்கும் தசரதனுக்கும் தேவிமார்க்கும்
நற்றம்பிமார்களுக்கும் சீதையோடு
ஆவருக்கும் கோவருக்கும் அனுமான் மற்றோர்
ஆழ்வார்கள் ஆரியர்கள் ஐம்படை அனந்தன்
யாவருக்கும் இதைப்படிப்போர்க்கெல்லாம்
வளம் சொல்வேன் ராகவன் மங்களம் சொல்வேன்

எ-தரு-இ-ம். அசாவேரி - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு ஜெயமங்கலம் - நல்
திவ்யமுகச்சந்திரனுக்கு சுபமங்களம்

அனுபல்லவி

மாராபிராமனுக்கு மன்னுபரந்தாமனுக்கு
ஈராறுநாமனுக்கு ரவிகுலசோமனுக்கு (ஸ்ரீராம

சரணங்கள்

௧. கொண்டல்மணிவண்ணனுக்கு கண்ணனுக்கு மங்களம்
கோசலைகுமாரனுக்கும் வீரனுக்கு மங்களம்
புண்டரீகத்தாளனுக்கு பூச்சக்கிர ஆளனுக்கு
தண்டுளபத்தாளனுக்கு சானகிமணாளனுக்கு (ஸ்ரீராம)
௨. கோவைமணிமார்பனுக்கு மங்களம்
கோதண்டகையனுக்கு மெய்யனுக்கு மங்களம்
தாவுகுணசீலனுக்கு சத்தியவிலாசனுக்கு
மூவா அனுகூலனுக்கு தசரதன்பாலனுக்கு (ஸ்ரீரா)
௩. பகிரண்டநாதனுக்கு வேதனுக்கு மங்களம்
பரத்துள அன்பனுக்கு முன்பனுக்கு மங்களம்
சகலஉலலாசனுக்கு தருமநந்தகாசனுக்கு
அகிலவிலாசனுக்கு அயோத்தியாவேலனுக்கு (ஸ்ரீரா)

பாயிரம் - முற்றிற்று

கொச் கம-௧-வெண்பா-௨-விருத்தம்-௫-ஆக-தருக்கள்-எ

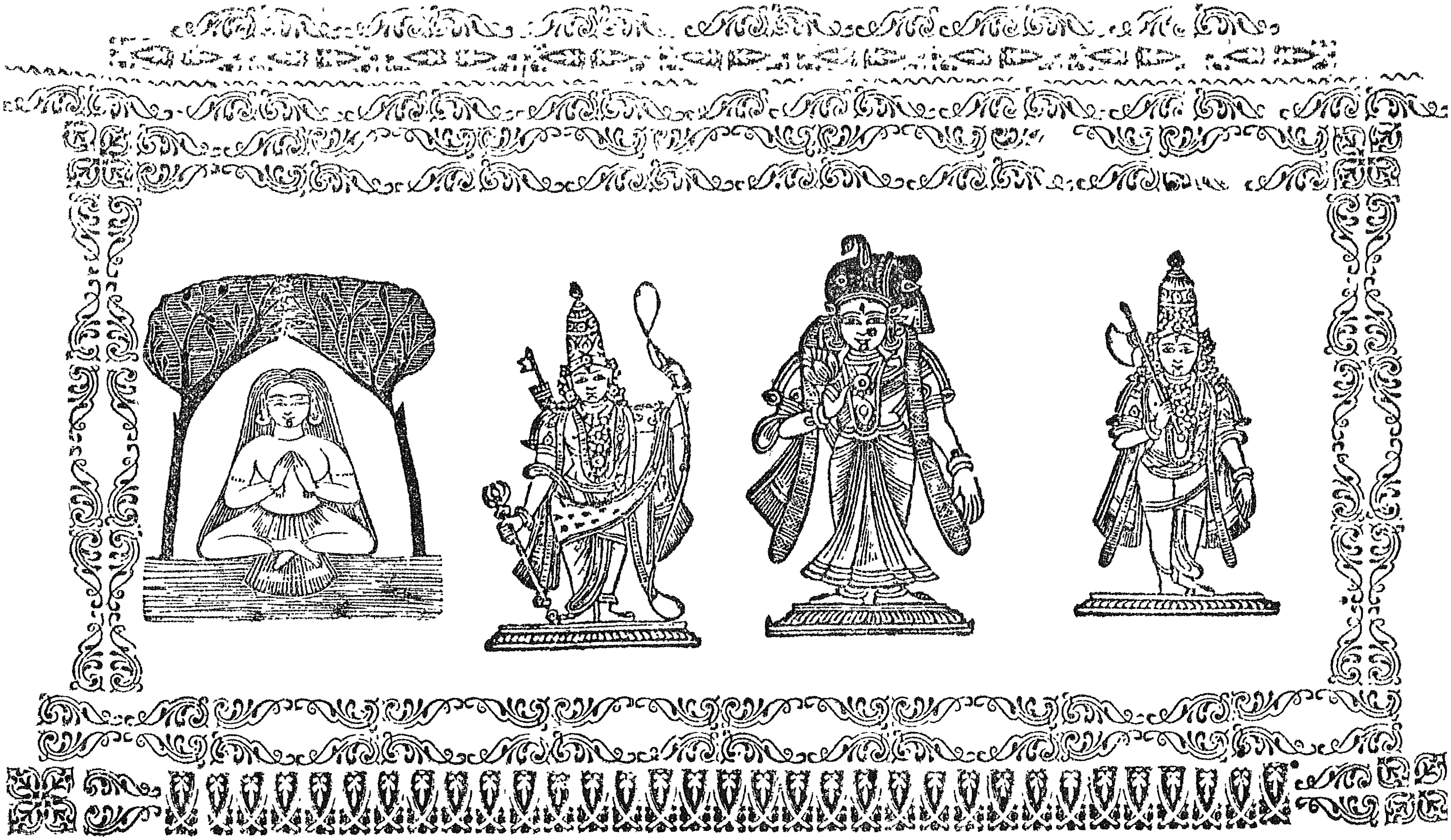

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

முதலாவது

பாலகாண்டம்.

—*—

கடவுள்வணக்கம்

விருத்தம்

ஆதியாய்நடுவாகிமுடிவுமாகி
அண்டபகிரண்டமுமாய் அனைத்தும் ஆகிப்
போதினை ஆவினைவெளிப்பொருப்பைவிடும்
புகழ்பொறைகளதருமமெல்லாம்பொலிந்துநல்ல
சீர்சேர் அயோத்தியில்வாழ்தசரதேந்திரன்
நெடியமாதவத்தினில்வந்துதித்தஎங்கள்
சோதியாகியராமனாடகத்தைச்
சுயஞ்சொல்வான்மகிழ்ந்துதோடயஞ்சொல்வேனே

க-தரு-நாட்டைராகம்-சம்பைதாளம்

சரணங்கள்

க. எவரும்வணங்கியரகுராமன்எதுவும்நினைந்ததுதருமராமன்
ரவிகுலதிலகனாதாசெயராமனாடகத்தைசொல்லவே-ஆ-ஆ
கவளநெற்றிநாகலகரமிகாலதிரியம்பசம்உளசாமி
பவனிவருகெசமுகசாமிபாதபத்மம்துணையே-செயசெய

உ. துணிஉளபுகபலராவணேசிரன்முடிபொடிமோதுமால
அணிபெறுதசரதராமநாடகமதுனைசெயமே-ஆ-ஆ
திணிதருபுபமஇருநாலுசோதிசைமுகன்இறையுறுநாவில்
வாழ்மணமிகுசரஸ்வதிபாததாமரைஎன்துணையே-செய-செய

ங. கோனுடிவானவாதேடவொருகோசலையாளவினையாடவரு
ஞானகிருபாகாராமகதைநாடகமாசொல்லவே-ஆ-ஆ
வானவன்ஆம்மணவாளமுனிமாருதிகருடாதிபதி
சேனையாசோனுடனேபதின்மாசேவடிகள்துணையே-செய-செய

ச. வாசவன்மாசுரரொடுமேலோகாநதிரவாசிகள்பூசுராஇவரேகாந்த
பூசிசராகவனிடஆகாயநதபுகழதுனைசெயவே-ஆ-ஆ
காசினிமீதினிலமிகுமூடாநதகாரமதோடவேவருவேதாந்த
தேசிகர்தாமரைமலரொப்பெறைதிருவடிகளதுணையே-செய-[illegible]

௫, திருமகள்சானகிசேருமவாமன்செயமொடுகோசலம்வாழுமசேமன்
கருமணியேநிகர்ஆகுமராமன்கதையதுணைசெயவே-ஆ-ஆ
குருகையிலமேவியகாரியமாறாகுணநிதிஆகியபக்ஷிபககாரா
மருளறுதேசிகராமசிலாதமலா அடிகளதுணையே-செய-செய
மைக்கடல்வாயவிண்டுபொங்கவேவளைத்தொருபாணமதுரந்தமால்
விக்கிரமராமன்பிரபந்தமதுஆமவிதைதையதுசொல்லவே-ஆ-ஆ
பக்குவம்ஆமஅன்புகொண்டுவாழ்பதத்தனைஆளும்திறங்களசோ
சக்கரகோதண்டமதண்டமவாளசங்கமதில்துணையேசெயசெய

அரசியல

கட்டியக்காரன் வசனம்

அகோராசாதிராசன மகாகெம்பீரராச
ராசகுமரசேகரன தேசநாமித்திரன
ராசமார்த்தாண்டன் ரணரங்ககோதண்டன
ராசகெம்பீரன நேசகம்பீரன்
பாஸ்கரகுலதீரன் சிலாக்கியமுள்ளவீரன்
புத்தியிலபிரகஸ்பதி வித்தையிலசரஸ்வதி
நயகுணசீலன்பயசனபாலன
நல்லோர்க்குமித்துரு பொல்லார்க்குசத்துரு
சுகிர்தகுணநேசனதசரதமகாராசன
மனுநீதிகோணாமல சனவேதைநோணாமல்
ஆறில்ஒருகடமைகொண்டு மாறுபடுபகைவென்று
திங்கள்மும்மாரிபெய்யஎங்குமுபயோகஞ்செய்யு
செங்கோல்முகமசாயாமல வெங்கோலமுகமபாயாமல்

அறுபதினாயிரமவருஷம பசுவுமபுலியும ஒருதுறையில் நீருண்ணராச்சியபரிபாலனமபண்ணிஎங்கிரதத்தைசெய்லலுகிறமாககம (௨

விருத்தம்

மகாராசன் அசமகாராசன்என்ற
மகாராசன்மிகுசூரியவங்கிசராசன்
சுகராசனசௌசலைநாயகிகைகேகி
சுமித்திரை ஆமதேவியரைகதொட்டராசன்
மிகராசாபணிந்திடஇந்திரனைகாத்த
விசயதசரதராசனஅயோத்திவாழும
செகராசனஒருவன்மனுநீதியாலே
தேசமெல்லாமஒருகுடைக்கீழ்சசெய்கண்டானே

பாலகாண்டம்

௨. தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ராசராசர்க்கும் ராசன் தசரதராசன் இருந்தானே.

அநுபல்லவி

தேசதிலகன் அயோத்தி நகர்க்கொரு
திலகனாய் ரவிகுல திலகனாகவே (ராச)

சரணங்கள்.

௧. மந்திர தந்திரமும் நித்திய நைமித்தமும்
மக்களும் தினம் — செழிக்கவே
வன்புலியொடு பசுவும் ஓர் துறை நீர்
உண்டு கொண்டு பயம் — ஒழிக்கவே
இந்திர பட்டமும் குபேர தனங்களும்
உலகம் சிறிதென்று — பழிக்கவே
எங்கெங்கும் பபோகம் விளையவே
தினங்கள் தோறும் மும்மாரி — செழிக்கவே (ரா)

௨. நாலுவர்ணாசிரமங்களும் சொன்ன
நடைபுரண்டு — பாயாமலே
நரர்க்கும் வேறுள்ள உயிர்க்கும் வயதின்
நடுவிலே — தேயாமலே
கோலம் ஆகிய மிருகமும் பறவையும்
குறி கடந்து — மேயாமலே
குறியில ஆறிலொரு கடமை கொண்டு செங்
கோலின் முகம் — சாயாமலே (ராச)

௩. மறுமங்கையருக்கும் மறுமன்னவருக்கும்
மாபுமுத்தும் — கோடாமலே
வளரும் அஷ்டலட்சுமியும் கனஅர
மனை விட்டடியை — எடாமலே
அறுபதாயிரம் வருஷமும் வ
காதிய நீதியம் — விடாமலே
ஆறும் மனதில் விசாரதால் ஆ
ராயசிடணிலையை — தொடாமலே (ராச

சக்கிரவர்த்திமக்களைவேண்டியிருத்தல்

விருத்தம்

இருந்ததசரதராசன் நெடுநாளாயப்புவிஆண்டேன்
இனிமேல்இந்தப்
பெருமபுவியைஆளவதற்கும மூர்த்தியிலேசோபபதற்கும
பிள்ளைகாணேன்
அருந்தவனேகுலகுருவேவசிஷ்ட முனியேபிள்ளை
அதைந்தானகாண
வருந்துவதில்லாவகையை மொழியோன்றால் இதற்கென்ன
வழிஎன்றானே (௪

௩-தரு-துசாவந்திராகம-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

பிள்ளையில்லாதபாக்கியம-நான்பெற்றிருந்தென்ன இலாக்கியம

அநுபல்லவி

வள்ளலேசென்மவுறடன்என் — ஒருநாளே
வசைகொண்டேனதசரதன் — நானபுவிமேலே
கள்ளிஆனதுநெடுக — வளாந்ததாலே
காயஉண்டோகனிஉண்டோ — அதுபோல(பிள்ளை)

சரணங்கள்

௧ மறுவில்லாதுஇருந்தசூரியவங்கிசமஇது
வளருபவங்கிசம — ஆச்சே-இது
மழைபெய்தடிமறைந்தாலப்போல்-என்
மட்டிலேநின்று — போச்சே
அறுபதாயிரம — வருஷமுமவருந்தும்
அரசுதான இனி — ஆளாகொண்டிருந்தும்
குறைவில்லாதஅந்த — சஞ்சீவிமருந்தும்
கொடுக்குமதெய்வமும்கீ — தானே கிடைத்திருந்தும(பிள்)

௨ பெருக்ககாண்பதல்லாமல்
பெறுவதொனறும — காணேன்-மிகு
பிச்சாபோல்நெடுநாளுமஉண்டஉண்ட
எச்சிலேஉண்ணல — ஆனேன்
விருத்தனானஇனித — தகசிலசொல
வேணுமஅல்லாசபபுவி — ஆளவதுபறடலசில

இருந்துமவர்க்கு அடி — வாழை ஆடப்புல்ல
இவனமகன இவன ஆம — என்றுபோசொலல-பிள்ளை
௬. மோநதாலமுத்தியுபகருமபரத்திலே
முத்தியுங்கூட — வருமே-மேலே
சாயந்தாலுடமபெங்குமகுளிருமே
தருவஇன்பம் — தருமே
வாயந்தபொனனுல — களவுமபோயச்சனி
மண்டலமுட-திருத்திக — கொணம்டனபுவிதனில
ஏநதினேன்றுநினையே — ஒருபிளைகளி
என்னவிடென்ன — வாசலனைக்கினம்பிள்ளை

பெருமாளசந்நிதியில் தேவாகளமுறையபடு

விருத்தம்

மன்னவன் ஆமசரதபூபதிஇவவாறு
மககள இலலாததனபதைதவதிஷடனேடே
சொனனஉடன அநதமுனிவனுமகியானிததான
சுராமுதலஆனவாகளமகமேருமேலே
சினன அரககனாநடுங்கிவாழ்த்துடபோது
சிறைககருடன்மீதினிலஅச்சுதனுமவநதான்
பொனனிமலாஅலமபததிலஇனாதமேகணணாரா
பொறுதிகொளுறாஅரககர்தனபமமொழிகிளுறோ

௪-தரு-அசாவேரி-ராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கடைககண்ணாறு இரங்கிபயாா அயயா-பாாததுக
காாாவிடடால் இனிமேல் ஆா அயயா

அநுபலலவி

அடைக்கலமென ஓடிவநதேனே-நாயகனே
ஆலைககருமபுபோலேனாநதேனே-சாமி-கடை

சரணஙகள

க சொறகாதிபுவனமளவ் — வாழ்நதாவிநதொ
தாரககதமடசறணைன

ஏ

௧ பக்கம்இந்திரசித்தென்னும் — பெருங்கோர்விஞளம்
பண்ணரிவைத்தானே — ராவணனைபாவி
செகக்குளளே அகப்பட்ட — எருப்போலே அரக்கன்த
கைக்குள்ளே அகப்பட்ட — தகைளமேலேஊனது

கடை

௨ அளகேசன்புஷ்பகம — தனைவிட்டான - இங்
கைப்பிடிக்க நியதேரும் — வரவிட்டான் இமைக்க
தாள இந்திரனைக்கூடச் — சிறையிட்டான் அந்தங்களை
சருவகோளை அடிக்கந் — தலைபட்டாயே
எளியோர்களை இப்படி — ...தவ - ஆமோ
கிளியைவளர்த்துப்பூனைக் — கிடாக்வக பேகட - ஆமோ

கடை

௩ பாவி அரக்கன்பேச்சே — பேராசக்காரர்களே
படைத்தபலமை... — மேலபூசசு - நல்ல
பூவைவணனரக்கன — கைவீசசு - வெளிபிப
பொருப்பே அறியுமஇனி — ஏறபோசசு
ராவணன்வதைக்கிறுன் — எமாளமென்னானகண்டோ
தேவர்கேளாவிடாலத — திருநத்திகள் வருவாடோ

கடை.

தேவர்களுக்குப்பெருமாள் அருளிப்பாடு

விருத்தம

இசையும்வானவர்கள் ... பலசொல்லமயோர்
அசையுமவான அரகசர்... ... ...
தசரதன்மகனு ஆகித தரணியிலவதரிக்கவே ...
திசைதோறுமகவிகளஆகிசசேருமஎன்றுரைசெய்தாரே

௫-தரு-மோகனராகம-அடதாளம

பல்லவி

அவதாரஞ்செய் — திடுவோம் - தேவர்கள
அரககாயததை — விடுவீரோ

அநுபல்லவி

கவனவாலி புடசுகரிவனும — ஆகி
கண்ணுபிரவனுமகதிரோனும — போய் அவதார

சரணங்கள்

௧. அதிகமதுவா நந்திரன் — ... அனு ... லன்
அக்கினிதேவனை — கதிபனஆ ... லவன

சதுரமுகப்பிரமாவே சாம்பவன்எனும்கலன்
தருமஉபேந்திரன்வாலி தனக்குருபபாலன்-ஆக

அவதாரம்.

௨. சங்கமும்சக்கிரமும சேஷனும்பரிவாகத்
தம்பியராகியபரத தானேராமனுலோகத்
துக்கனாகனத்சாத ராசன்குறைபோகச
சத்ருக்னசவருமேவாம எவரும்அதின்மூன்று ஆகப்போய

அவதாரம்

௩, வானரவடிவானும் மானிடவடிவானும
தானாஅல்லா நரகன் சாபானைஒருக்காலும
ஆனபடியினாலே அவனைவருமபடிபோலும
கருணைதிருமவந்து கடைகிதமென்மேலுமவந்து

அவதாரம்

பெருமாள்திருஅவதாரம்

விருத்தம்

இவ்வகையால்மாயவன்முன்நடந்ததென்று
எண்ணிமுனிகலைக்கோட்டுவனுலே
அவ்வகைய யபுத்திரகாமேஷ்டிதனை
அயோத்தியரசனைக்கொண்டுசெய்வித்தபோதில்
மையவளருமயாம்பலைபோல்பவனிவெளுரு
பரமனைதசரதன்செய்பாக்கியத்தாலே
மெய்வகைசோஉலகெல்லாம்மனுவிட்டானை
விதிசெய்வானஅவதாரமதுசெய்வானே

ஈ-தரு-போளைபோடத்து பசுப-த்திரளம்

பல்லவி

பரபிரமசொரூபமேஸ்ரீராமனை அகப்பயாரிலகைதருபாரும்

அநுபல்லவி

வரத்திறல் இராகனை வாலதிகைஏந்திரவும
வானத்துலதேவர்களும்மகாமாரிக்குசேவுமபரபிரமம

சரணங்கள்

௪, புத்திமுனிநீகைலகைகோடமெமாமுனி
புண்ணியயாகட்டலை தேற

சத்தியதசரதற்கறுபதினாயிரம
சமவசரமலன்றிறை — வேந்
சித்திரைமாசமநவமிகடகம்
செழும்புனர்பூசமதேன் — ஊர
ஒத்தைதக்கிரகங்கள் காலவரும்பதிசெரன்றில்
உச்சத்திலஜவரும — ஏற-ஆதி-பரப்பி
௨, சீராருமலட்சுமணன்சததுருக்கன்சுமித்
திரைவயிறறிலநின்று — பேர
பாரார்புகழ்கைகேசிவயிற்றில்நின்று
பரதனைவந்துபுவி — சேர
ஆராலுங்கொள்ளாதஆநந்தமபலன்கொண்டு
அயபுவியோஇடா — தீர
காராருமகுழலவளரியருக்குமேலான
கௌசலைகணகனி — கூர-ஆதிபரப்பி
௩, தேவமுனிவர்பகைத்தீரதோமஎன்று
சென்னிலபூ தூழாய — முடிக்க
பூவுலகத்துளவதியாஎல்லோரும
புகழுமவேதாகமம — படிக்க
பாவிஇலங்கையின்மேல்சூரியன்தேரில்உள்ள
பச்சைப்பரியேழும — நடிக்க
ராவணனஆதிஇருக்கின்றராட்சதர்
எவர்களுமஇடக்கண்கள — துடிக்க-ஆதி-பரபபி

கௌசிகர்ஸ்ரீராமனைக்குறித்துக்கேட்குதல்

விருத்தம

மைந்தர்இவ்வாறுவந்துவதிஷ்டனால்பேரும்பெற்றார்
அந்தநாளவிசுவாமித்திரன் அணிதசரதன்முனவந்தான்
இந்தநாளனந்வேளவிராமனால்முடியவேணும்
தந்திடஇதுநல்வேளைதாவென்றான்காவென்றானே

எ-தரு-மோகனராகம்-அட தாளசாப்பு

பல்லவி

ராமனைத்தருவாய்-செகரட்சக-ராமனைத்தருவாய்

அநுபல்லவி

தாமசம்நீசெய்யாதே-தசரதரேந்திரா இப்போ (ரா)

சரணங்கள்.

க, ஆரம்பக்கும் சொல்வேன்
    அரிமுன்னே செலவேன்
இரண்டும்தப்பினால்உனைவிட
    டவரால்பகை வெல்வேன்(ராமனை)

உ, தாடகைப் பாவி
    தவிர்த்தாள்வன் வேளவி
பிடைவராமலகாத்தாள
    பிழைக்குமனை ஆவி(ராமனை)

௩, உமபாவி சாரம
    ஒழிக்க ஆநேரம
சம்பரனைக்கொன்றோயே
    தயவாய் இருந்தோம்(ராமனை)

௪. கோபத்தில் ருத்திரன்
    குருவிசுவாச மித்திரன்
ஆயத்தமாகவேணும்
    அதனால்உன் புத்திரன்(ராமனை)

சக்கிரவர்த்தி அனைமறுத்தல்

விருத்தம்

சொல்லிதுமுனிவன்செல்லத் துடித்தனன் தசரதேந்திரன்
சில்லிதுவேளவிககாசசிறுபிள்ளைராமனென்றான்
சல்லியம்செய்யும்அந்தத்தாடகைதனைகொல்வேன்
பலபலஉரையேன்ஜெணியாளன்பாரோனென்பானே

அ-கரு-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமனவதுக்கு-இதுக்கோ அவன்வர வேணும்
நான்வருகின்றேன் காணும்

அநுபல்லவி

பூமி அரசன்என்று நான் இருந்தென்னகொள்ளை
சாமி அவன்வந்து குழந்தைபிள்ளை(ராம)

சரணங்கள்

க, ஏன் இந்த தோத்திரம்-தாடகை
கெதமுற மாத்திரம
வானுலோர்கள் வந்து தடுத்தாலும் அடிக்கிறேன்
நானே வந்து வேள்வியை முடிக்கிறேனே (ராம)

உ, பேயைக் கொல்வ தரிதோ-காரியம்
பெரிதோ தாவீரியம் பெரிதோ
ஆயுதம் பிடிக்கறிபாலேனோ ஒரு சொல்லை
வாயில் மூலைப்பாதட்டணம [illegible] இல்லை (ராம)

ங, கவலையேன் கொண்டாய்-ஏவமுன் ஒருக
காலும் அவளவரால கண்டாய
அவளையும் படையுடனையும் ஆக்குகிறேன் பாராய் பாராய
இவனெல்லாமென்ன [illegible] வாராய் வாராய் (ராம)

[illegible]

விருத்தம்

இனமதில் அயோத்தி [illegible] விசுவாமித்திர
முனிவனுங் கோபம் [illegible] தாடகையைக் கண்டான்
உனதுனை [illegible] குமாரனென்று [illegible] காளவந்தாள் தன்று
கனறுடன் விரிந்த திசை [illegible] காட்டிவானகூடவோமே ஙஅ

[illegible] ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மோசம் வாராதையா-நான் சொன்ன வார்த்தை மோசம் வாராதையா

அநுபல்லவி

கோசிகன் பின்னே ராமனைக் கூட்டி விடுவாய் செல்வனேனே (மோச)

சரணங்கள்

க, உப்புமேகம் போன்றால உலகிப் பிரவாகம
அப்படி உனக்கு வந்து அதிநதமேகம் யாகம (மோ)
உ, மறுவண்டோ வுடைய சொல் வார்த்தை குமாரன்டோ
சாமி அவனருந்து குழந்தைப் பிள்ளை (மோ

௬. சோதிக்கவேண்டாம் நான் சொல்வதே சீலம்
ஆதித்தன்குலத்தரசுகளின் ராஜகுலபால(மோ)

[illegible] ராமருக்குச் சொல்லுதல்

விருத்தம்

முனிவரிடைச் [illegible]
முறை [illegible]
இனித் [illegible] வேண்டி
இருவரு [illegible] டால
தனி [illegible] தாள
சாயி [illegible] அந்த
பினை [illegible]
கில்லென [illegible] முனே (வ)

[illegible] ராமருக்கு [illegible]

பல்லவி

பெண் இவளா அல்ல [illegible] டகை
வண்ணம்கொண்டமேன் இவள ராமா

அநுபல்லவி

மண்ணில் [illegible] [illegible]
கண்ணிலகண்ட [illegible] [illegible] பெண்

சரணங்கள்

௧. இஷ்டமா முனிவர் [illegible]
[illegible] [illegible]
அட்ட [illegible] அது [illegible]
[illegible] இடியுமே அரிகளி
எட [illegible] [illegible] இவள் [illegible]
[illegible] [illegible]
எடி [illegible] [illegible]
[illegible] (பெ)

௨. ஆயிரமருணை ஒருவேர்ப [illegible]
அதுபோலத்தமருந்தை [illegible]
மாடையிவளோ சொன்னால் முனிவாக்குப் பலனுடன் [illegible]
வறுமல [illegible] [illegible]

தூயதிசை ஆனைவெட்டும ஈளறும்பாயவிழுக்காட்டி
வாயில்ஒருயல்விடுக்கி லேஅடககாவளேகூட்டி
தீயவடவாககினிபோலப் பாயுவாளகைகனேகீட்டி
பேதையும்பிடுங்கித்தின்னும்பேயென வநதவெளாட்டி-பெண்

௯. ஒக்குமதிஎன்னுமபெணணைப் பிளநதான்அப்போது
ஒருபெண்கியாதியைமாயான் ஒழிததானேபுவிமீது
பெருமானே இவளஅநதம பெணஎனவுஙகூடாது
பெண்என்னல்பேயும இரங் குமேஅதிவளுககேது

இருடிகளஉடப்பைமெதத உரிசைபெனறிகணடிகொண்டோ
பெருமகமசெய்வோரைக்கொல்லவருகிறாள இதென்னமூண்டோ
கிருந்தி இவளைபபெண் என்று கருதுகிறாய்என்னகண்டோ
ஒருகொடியிலகொல்லவேணும் குருமொழிதனக்கும்ரணடோ
பெண்

தாடகைமுதல்ஆனவாகள்வதம்

விருத்தம்

செய்திகளை இவவாறுரைக்கச சிரமேல்ககொண்டோரகுராமன்
வெயதுவணஙகிக்குருவிஸ்வாமிததிரன்சொலலேவேதசசொல்
மையமனனவேமகம்ககககவரிவிலலவளேததான்தாடகையும்
எயதபாணமபட்டுருவிஎமுநதாளமலைபோலவ்மூநதாளே

௰க-தரு-நாதநாமககிரியை-ராகம், அடதாளசாப்பு

பலலவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுநதாள-சொல்லாக்
கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள

அனுபலலவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள செமபொன்
முடியன்ராவணன்வெறறிக கொடிவிழுந்தால்பபோலகொடி

சரணஙகள்

க. உனாததேவர்துன்பம மறககவைகாலன்
ஒருககாலுமகாணுதகருசிகண்டு பறககக
அரககர் ஆதிக்கஙகளை இரககநலல
அனுகூலகாலஙகளமுனிவாககுப் பிறககக்கொடிய பாலே-ஒகை

௨. மூதண்டகோடிககப் பாலே
முழுஙகவிஸ்வாமிததிரன்சாலைசகுய

கோதண்டபாணியாம — பாலே-நீலே
குலோத்துங்க ரணடலநூப கொண்டுமெய் — மாலே (கொடிய)
கடலைக்கிரச்சனை டாயம — தடுக்க-சுவாமி
காளமெனாண்டு முதல்படையிஆரக்கரைக் — கொடுக்க
கடுனகவாகுடமிய — படுக்க-ராமன்
கவிடைப்பிலம நீசனைகடலேட்டம் — எடுக்க(கொடிய)

அகலிகைசாபவிமோசனமுஞ்சரித்திரமும

விருத்தம்

தாடகைதான்விழுந்தபின்புதேவாசெல்லச
சகலபடைகளுங்கொடுத்தேமுனிவரெல்லாம்
கூடவரக்கெளசிகையேமுதலாம்தீர்த்தம
கொண்டாடிகௌதமன்ஆசிரமஞ்சேர்போதில்
காட்டிலேரகுராமனபதத்தூளசிந்தக
கல்லுருபம்போயநல்லுருவாய்விளங்கிநின்ற
பாடகக்கால்அகலிகையை இவளாரென்னப
பரிந்துவிசுவாமித்திரமுனிபகாகின்றானே ௰௩

௰௨-கரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேவிஇவள்ராமா-கௌதமன் ஆவிஇவள்ராமா

அநுபல்லவி

ஆவலினால் — பண்டு
பேடவல்மனம் — கொண்டு
அந்தரம — நாடிய
இந்திரன் — கூடிய(தேவி)

சரணங்கள்

௧. மாபதிவ்யாலகக்கைஆடகடை — பெற்ற
மாமுனிகணவெருண்டுடைமை — சற்ற
கோபத்தினாலஇடுமசாபமொழி — மேதத
கூறையிலேகருடபாறைவடி — வுமா(தேவி

௨. வெம்பியமாமுனிகணவரிடத்தில — பட்ட
வேளையிலகசண பொறுக்கலமுனி — இட்ட

எ

அம்பொன்முடிதொட்டடி அளவும் முட்ட
ஆயிரங்கண் அந்தவாசனுக் கிட்ட (தேவி)
௩. ஞானத்திலுனை உன்னினைபோக் கொந்த
நன்மையுண்டோ அறியேன் இப்போ திந்த
கானகத்திலே உன்றன் பாதத்தாள்கள் சிந்த
கல் உருமாறி அகலிகை ஆய வந்த (தேவி)

ஸ்ரீராமர் சீதையைக் கண்டு ஐயுறல்

விருத்தம்

இடம் ஆம் விசுவாமித்திரன் இருக்கச் சேதி உரைக்க லட்சுமணன்
உடனே நடந்து மிதிலையில் போய் ஒரு மாமணி மேடையில சீதை
மடவாள் காணத் தன்னை அந்த மயிலைத் தானும் ரகுராமன்
கடல்வாய் செந்திருவென வே கண்டான் விரகம் கொண்டானே

௫௩-தரு-௪. வேசிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆரோ இவர் ஆரோ என்ன பேரோ அறியேனே

அநுபல்லவி

காருலாவும் சீர் உலவும் மிதிலையில
கன்னிமாடந்தன்னில் முன்னே நின்றவர் (ஆரோ)

சரணங்கள்

௧. பண்ணிப்படித்தால் இருஸ்தனமும்-கூடப்
பாங்கியர்களினமும் குறைத்தனமும
எண்ணத்தாலும் வண்ணத்தாலும் பங்கய
பெண்ணைப்போலக் கண்ணில் காணும் மங்கையர் (ஆரோ)
௨. பாக்கியமென்ன பலித்ததோ தெரிசனமே அதிசய
பலித்ததென்ன புண்ணியமோ மனமோ
முகக்கும விழியும திராக்கையாய இனமும பெண்கள்
பார்க்கப்பார்க்க மோகம் கொள்ளுமே கண்கள் (ஆரோ)
௩. சந்திரவிம்பமுக மலர்மேலே என்னைத்
தானே பார்க்கிறார் ஒருக்காலே
அந்தகாரத்திலே தொந்தரம் போலே உருகிறார்
இந்த நாரி வருத்தி சேலை தருகிறார் (ஆரோ)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமர் வரலாறு சொல்லுதல்

விருத்தம்

மனதில் இத்தப்படி நினைந்து மறுநாள் எழுந்து மகம் செய்யும்
கனகமணி மண்டபத்தினிற் போய்க் காகுத்தனும் தம்பியுமிருந்தார்
அனையகாலத்திவர் பெருமை அருமை தெரிய உரையென்றே
சனகனுரைக்கக் கௌசிகனுத்தரிப்பான் விவரமிட்டபானே

ராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆரென்றெண்ணுமலோராளும் இவன் அதிசயங்களைச் சொல்லக்கேளும்

அநுபல்லவி

சூரன் திருராமன் எனும் பேரன்
சுகுணா தசரத குமாரன் இவன் (ஆ

சரணங்கள்

ஆதியில் தசரதன் புத்திரகாமேட்டி
யாகம் செய்யவென்று தொடுத்தான் - வந்த
பூதம் தந்த பரமான்னத்தை ஆசைப்
பொன்னின் கமலத்தில் எடுத்தான் அதில்
சோதி கோசலைக்கொன்று கைகேசிக்கொன்றும்
சுமித்திரைக்கிரண்டுமாகக் கொடுத்தான் - மூத்த
பேதை கோசலையிடத்திந்த ராகவன்
பிறந்தானென கவலையை விடுத்தான் - இவன் (ஆர

௨. தலையாம் பரதன் லட்சுமணன் சத்துருக்கன்
தம்பியர் இவனுக்கு நேயம் - மிக்க
கொலைபாளன் சுவாகுவையும் சேனையையும் இவன் அம்பு
கொண்டுபோனதென்ன மாயம் - தான்
உலையாதென வேள்வியை முடித்தானே இவன் அம்பால்
உருண்டதே தாடகை காயம் - மெத்த
மலைபோலே வந்தது பனிபோலப் போக்கித்த
மகாராசன் செய்தது காயம் - இவனை (ஆர்)

௩. தூரத்தும் சாபம் அகலிகைக்காலினாலே
துடைத்தானே அவள் உடல் [illegible]
பெருக்கம் என்ன இவன் பிறக்கவே உலகெங்கும்
பிறந்தமே... [illegible]

—பார்த்தவின் இவன்கைக்குடுப்பது போதாதா
 பாரகக்ம்வனுமஇவரோ ஆலச-இங்கே
வரச்சொன்னாலும்வரக்கிடைக்குமோவலுவிலே
 வந்தானேயாகங்களைசெய்த பூரசஇ-ணே(ஆ)

ஸ்ரீராமர்விலவளைத்தல்

விருத்தம

பூ சகன் ஆமமுனிவன் இந்தவாறுசொல்லப்
 போர்விலலைஅருபதினுபிரமபேராலே
அருவருமபடிவெய்த னஇதைகண்ணுற்ற
 ஆருமேனன்றனமருமகனேஆகுமென்றான்
சிங்க எனுமசனகனுடன்மணனுமவிணனும்
 செகக்ட்டவேளலலாருமராமன்கையால்
அங்குமுளளஅந்தவிலலைவளைவுகாணத
 தொடக்கண்டாரிரணடுதுணடாயவிடக்கணடாரே

யறு தோடிராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

வில்லானதுரண்டாயொடிந்துவிழுந்ததேயாரில்

அநுபல்லவி

கல்யாணராமன்ஜனகன்கையால்மிதிலையில்வாழ்ஜனகன் (வில்)

சரணங்கள்.

௧. சுத்திபெறுமமுனிவோர்கள் சோபனங்கள்பலகூற
 பத்துத்திசைவானவர்எல்லோரும் பனிமலர்மாறிகளதூற
 சித்தபிரமையாலேகால்இரு திசையானைகள்நலேபீற
 கத்திப்பிடியாளசுமங்கிகாதலஎண்ணம் ஆசைதநிறைவேற(வி)
௨. சிங்காரமாகவிலகுமே சிலாக்கியமெனனஒளிவீச
 உபகாரமசெயதராசாஎல்லோரும் ஒருத்தாபோலமுகம்கூச
 இந்த பெணசீதைசெயததவப்பலன லபிசசுதென்றுபலாபேச
செங்காதரனலல லஒருவருக்குமகிளப்ப ஓணணுக காபபிரயாச(வி
௩. திருராகமசாஸ்திரகோடிகளுட சகலவேதங்களும்பாட
 வருயாமுனிவிசுவாமித்திரனசொல மறுவில்லாதபடிசூட
 ஒருகாலுமஇந்தஓசைதன்னை ஓரகொணுமல்செவிமூட
 தியம இனிஇவனேகோதணடதீடசாகுருஎனறுகொணடாட (வி

மிதிலைக்குச்சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி

விருத்தம்

நன்அரியவில்லதுதான்ஒடிந்தசெய்தி
நடைதூதாகவேஆணைஓலைகாட்ட
அண்ணல்எனுந்தசரதன்பயணபேரி
அதிர்முழங்கத்தேர்பரிமாபடையுங்கூடத்
துணைஉலவுசத்துருக்கினபிரதனுடன்கொண்டு
சனிமேசன்துசரங்கதளத்தினோடே
எணஇதயகளிப்பாகவழிமேற்கொண்டே
எதிர்வந்தான்உடனமிதிலைபதிவந்தானே ௰௭

௰௭--தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராசன்ஆமதசரதராஜன்சனகமகாராசன்பதிக்குவந்தானே

அனுபல்லவி

வாசவன்பணிராக வேசன்கல்யாணஓலை(ரா)

சரணங்கள்

௧ கொட்டம்இடுமகவசமும் அட்டமஇடும்துசமும்
எட்டியகுதிரையும் கட்டியதேர்நிரையும
இட்டமுள்ளராசருமஅட்டாளுமதேசருமஆய்
பட்டவர்த்தனர்இணங்க கப்பணம்
இடும்மறவர்வணங்க
வட்டவெண்குடையுமமுடிசரும துலங்க
மகரதோரணங்கள்முறைமுறை இலங்க
சட்டம்ஆனதிசை எட்டின்மேலுமபிடை
மட்டில்லாமலகூடகட்டியமபோடபெண்கள்பாடகொண்டாட
௨ இச்சமாணிக்கத்தாலேபச்சைபலகைக்கினமேலே
அச்சுதன்தாலமுதலாயமெச்சிபதேவிமாகள்
இச்சையால்முன்னேபோகசசெய்துபின்னாகவே
பச்சைபபங்கிளிஎன்னவே பாங்கியர்
மொய்ச்சுககொண்டுதுன்னவே
வச்சிரபாணிஎன்னமலாமுகம் மின்ன
மஞ்ஞுமவினஞும்என்ன அதிசயம் என்ன

உச்சிமீதுமணமவைச்சுமன்னவாக
எச்சரிக்கைகேட்கசவரிவீசவெகுவிலாசஉலாச (ராச)

௩ மெத்தப்பெருஞ்சேனைகள்சுற்றத்துந்துமிபேரி
சத்தமேகமேப லஆர்க்கஅத்திசையிலேநின்று
சத்திரபந்திசனங்களேநிறைந்தோர்ஆசுவார
முறைநிரைக்கடலின்மேலே — புகுந்த
மற்றொருகடலைப்போலே
பத்திஆகஇருபக்கமும் — கலந்து
பாதத்தாமரைச்சதுமுகம் — மலர்ந்து

வெற்றிஏறியரதத்திலேஅவனை
ஒற்றி அன்னந்தனை மாறமிருந்தகி தந்திடைநடத்தமூர்த்தி அயோத்தி (ராச)

ஸ்ரீராமபவனிவருதல்

விருத்தம்

வந்ததசரதராசன்தன்பேறுமகனை
வந்திருந்தராமனுடைமயியும்போய்க்கண்டார்
அந்தஇருவருமகனைக்அநேகர்கண்டார்
அரசர்இருவருமபியர்களையேவரமுனைசென்றார்
பந்தலுலாமிக்கவீதியிலேதோமேல
பவனிவரும்ராமனைக்கண்டாசைகொண்டு
செந்திருவாகியஆனபெண்கள்பிறர்போல
செல்லுவாரமுந்திமயங்கிச்செல்லுவாரே

௪-தரு-கௌளிபந்து ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

௧. சோதிநெடுங்கோபுரவீதியினில்வரக்கண்டு
சுவாமிமுகமேகாணவந்தார் — வெகுமாதர்
பூதலந்தனிலிந்தப்பூமாதவம்என்னசெய்ததோ
புண்ணியன்இவனேவந்தான்என்றார் — வெகுமாதர்
௨. ஆடலோடத்தமுலைதாடனமொய்த்துக்கொண்டதுபோல்
அய்யனைமொய்த்துக்கொண்டார் — வெகுமாதர்
கோடைதனில்தண்ணீர்தேடக்கண்டமான்போலக்
கூடிக்கொண்டோடிவந்தார் — வெகுமாதர்
௩. ஆழியுமவளைப்புரசெம்பொனாலேயும்விட்டான்
ஆடைவிடாமலநின்றாள் — ஒருமாது

கேழ்வி முறையில்லையே சுவாமி உன் முன்னே அம்பலே
கிழிக்கின்றான் மாரன் என்றாள் ஒருமாது

௪ செறிந்த தமலையே வில்லை ஒடித்த பேச்சினைத் தக்காக
வெலத்தவன் இவனே என்றாள் ஒருமாது

வருந்த மோகமாரன் கையில் ... விலையோடிக்க
மாட்டாயோ சுவாமி என்றாள் ஒருமாது ஒருமாது

௫ கண்ணுக்கோருருவப் பார்த்தோர் கண்ணில் எல்லாம் நேருமிவன்
கண்ணன் இவன் ஆகும் என்றாள் ஒருமாது

மண்ணும் விண்ணும் கடந்தானைக் கண்டு மலைத்தார் சுகங்கொண்டா
னை வைதேகி பெண் என்றாள் ஒருமாது

௬ சாபத்தொருவன் பதமேறானாச் சிலையே கண்டவ ள
தனியன் இராமன் என்றாள் ஒருமாது

வார்த்தையுடன் இவனுக்கும் பூக்கிலும் சேர்ந்த ... உயிர்
மாத்திரம் சேர மன்னின் என்றாள் ஒருமாது

௭ இங்கே உளம் படுத்த ... கவி ... ஆறு
இறக்குவேன் இவனை என்றாள் ஒருமாது

மங்கை பேரன்மனான்றுவர் பின்னே போச சுத்தங்கே
வரக்கண்டு தணயோ வென்றாள் ஒருமாது

௮ தம்மருகன் ... தமக்கு ... பெற்ற சனகன்
தாமமல ... என்று சொன்னாள் ஒருமாது

கன்மனதுக்காசன் இன் தன்மகளுக்காக வில்லை
எவ்வளவாகச் சொன்னான் என்றாள் ஒருமாது

சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல்

விருத்தம்

பாவையர் இப்படி உருக்கப் பவனி வந்தார்
படையரசர் தசரதனும் பலரும் வந்தார்
மாவிசுவாமித்திரனுடன் தம்பிமாரும்
மருங்கிருக்க ராகவனும் இருந்தான் இப்பால்
தாவுபுகழ் வசிஷ்ட முனிவர் தன்னைக் கொண்டு
சனகன் உடன் கொண்டு மணி மண்டபத்தில்
பூவுலகத் தேவர் சிறைமீட்க வந்த
பொருளினைச் சிந்தை எடுத்தருளினாளே

௰அ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அன்னைசானகிவந்தாளே-ராசாதிராசர்
அனைவாக்குமகாட்சிதந்தாளே

அநுபல்லவி

கன்னிமாரெனுந்தாரா — கணத்திற்சந்திரனைநேர
பொன்னினொளியுமந்த — மணமுங்கொண்டுதொடர்ந்து
மன்னன்சனகன்மணி — மண்டபத்தில்நடந்து (அ)

சரணங்கள்,

௧ சுந்தரப்பாதம்வைக்கவே — ரத்தினசிலம்பின்
சோதிநிலத்திலமொய்க்கவே — பூமியாகிய
தனதாம்மகளுக்கெனவே — விரிந்ததேபோல்
தளிர்போலேயங்கெங்கும்மின்னவே
அந்தஅமுதத்தைக்கண்ட — இந்திரன்போலதாகம்
ஆகியராமனமுன்னே — தோகையாநடுவாக
கந்தமலர்க்கைவீச — சோதியினாலேரண்டு
கடைக்கண்களைக்கொண்டுராமன்வடிப்பைக்கண்டுகொண்டு (அ)

௨ ஸ்ரீராமன்கைதீண்டியே — தொடும்போதவன்
மென்கைபிடிக்கவேண்டியே — அம்மன்கையால்
வாரிமலர்விரிந்துக் — காட்டும்சூரியன்போல
மாணிக்கக்கங்கணந்தரித்து
சேரநடைகண்டு — கோஆகாமலமெத்த
துவளும்அன்னங்கள்போலக் — கவரின்மங்கையர்சுற்ற
ஸ்ரீராமனைவிடுத்து — ஆராருக்குமதுய்ய
தெய்வமிவளென்றெண்ணிக்கைகள் — அஞ்சலிசெய்ய (அ)

சிவியகூந்தன்மேலே — பூர்ணசந்திரன்போ
தெரிந்திடஒருக்காலே — மாலிகைசூடி
தாவில்லாமல்முனநாலே — நேசாசனசெய்ய
தவம்வெளிவந்தாபபோலே
மூவுலகுமசெலுத்தும — ராவணனுக்குப்பண்டு
முத்திகொடுக்கவந்த — சித்திரவடிவைக்கண்டு
தேடி இவள்என்றால — ராகவன் இந்தசின்ன
சிலையாலொடிப்பானென்று — பலையுமொடிப்பானென்ன (அ)

௩ தெரிசனங்காணப்போருமோ — சொல்லன்றமும
சேஷனையேயும்ஆகுமோ — இந்திராணிமுதல
அரிவையாக்குமெய்யாகுமே — ராமனுமகாண
அனந்தமகோடிகணைவேணுமோ
பிரமன்முதலனைத்துவும — பெற்றவனுக்குநல்ல
உருவினில்இனிவேறு — உடைமைகளென்னசொல்ல
அருமையாயுலகில்சகல — யாணைகதிலபெண்கள
திருமக்கல்யதைதிலஇந்ம — திருஆகிடளகைள (அ)

ஸ்ரீராமமணக்கோலங்கொள்ளுதல்

விருத்தம்

சீலம்கொண்டிப்படிவந்தசீதைமாரோடுசென்றான்
மூலம்கொண்டகௌசிகனும் முகூர்த்தமாமெனவென்றான்
ஓலம்கொண்டவேதன்முதலோராயிரத்தெட்டண்டத்தல
கோலம்கொண்டராமன்மணக்கோலங்கொண்டான்கொண்டானே

மக தரு-அசாவேரிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராமசாமிகொண்டகோலமன்றுமேசொல்லப்போமே

அனுபல்லவி

கோமிதிலைராசன்முன்அனேககோடிமன்மதனைநிகர் (ரா)

சரணங்கள்

௧ பாதகடகம் — சோதிமருக்கினில்
பசும்பொன்ஆடை — போதத்தி-மார்பின்
மீதுபொன்நூல — ஏற்றிதன்சபமும
விளங்கஉவ — ஜாதி
சிதைஆசையின் — எனப்பாராட்டி
தெரிந்தசந்திரசூரியர் — அதைநாட்டி
ஒளிமாறுக — திலேலைஸிகாட்டி-குண்டலங்களைபூட்டி (ராம)

௨ சுமுகப்பட்டம — வரித்துரவரத்தின
தொங்கலமாலை — பதித்த-முடிமேல்
விமலமகுடம — தரித்துபீதமய
பேணிமேலே — விரித்து
கமலமாமலர — ஆனந்தம்
அ

கங்கணங்களசெய — கையினிற்பூண
அழகர்தகிரணசசந்திரன்போல்முகமகாண யோக-கல்யாண (ராம)
௩ ஆகமீது — வண்ணவன்னம்

ஆனபணிகள — மின்ன-பசசை
மேகமபோலே — காநதிவிளங்கும
மேனியிற்கலவை — வநதி
வாருமகநதிர — கிரிமுறுககுணட
வாசுகினை — பணிவகைகொணட
நாகரிக — பூரம்ஒளிமணடவீரகோதணட (ராம)

———.———

கலியாணச்சடங்குசெய்தல்

விருத்தம்

சகபிரபதிய கியராகவன் இவவாறு
சனமநதரயமணவாளககோலங்கொண்டான்
அககணமேதமபியருஙகோலங்கொணடார்
அரசாகளும தசரதனும்மநதிரிமாரும
திககில்உளளமுனிவருமவேதியரும்கூடித்
திரைகடல்போலமிகபொஙகிபிதிலைதயனில்
முககியம்உளளபலசடஙகினவிதிகளெலலாம
முறைசெயதாரகல்யாணததுறைசெயதாரே ௩௧

உ௰-தரு-மோகனராகம-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள

௧ கலியாணபேரிகை — அடித்தார்-சனகர்
சொல்லியவார்த்தையைப் — படிததார
எல்லாருமஆனநதம — கூடினார்அவா
எஙகெஙகுமநின்றுகூத் — தாடினார

௨ வாழைகமுகுகள — நாட்டினார்-நெடு
வானமமடடுமபநதல் — பூட்டினார
ஆழிபோலெதிரை — அமைததார்-அலங
காரமேதிசை — சமைததார

௩, ஆறுங்குத்தூண்உதை
சூரிய போலக்கணஞ்சூடி
சாறுங்குச்சணைமாலை
தாழ்முட்கும-மும்

காட்டினா-சந்திர
மாடஞ
தொடுத்தார்-தங்கத்
தெடுத்தார்

௪, பொன்னரிமாலைகள்
பொன்னுமபவழமும
கின்னரிவீணைகள்
கேரிகைமாதர்கள

வீசினா-முற்றும
தூக்கினா
பாடினா-மெத்த
ஆடினா

௫, பூரணகும்பங்கள்
பூசுராவேதத்தால்
தோரணத்தாலவெளி
சொரனவருஷமா

வைத்தார்-முக்கிய
துதித்தா
மறைத்தா-எங்கும்
இறைத்தார

௬. மாணிக்கதீபங்கள்
வாடைகஸ்தூரிகள்
ஆணிபபொன்ஆடைகள்
ஆகதெருவெஙகும

ஏற்றினர்-நல்ல
தீற்றினர்
சாற்றினா-பனீர்
ஊற்றினா

௭, சந்தனத்தால்கோலம்
தருவையும்நன்றாக
சுந்தரபாலிகை
தூபமும்தீபமும்

தீட்டினர்-பஞ்சு
நாட்டினா
கூட்டினா- நுக்
காட்டினா

௮, பெண்ஆலவட்டமும்
புஷ்பமும்சந்தமும்
தன்னாவணமாக்
தங்கப்பொடிகளாகக்

பட்டமும-திவ்விய
சந்தமும
கட்டினா-எங்கும
கொட்டினா-எஙகும

௯, மத்தளமல்லரி
வாத்தியமாரகேச
தித்திகளாசசகதிர
செவிடுபடுமேஅண்ட

தாளங்களடஞ்ச
மேளஙகள
வாளமும-ஓசை
கோளமும்

௰, சனகனுமதசரத
சவனுடனேஅவ
கனவனாகதோஷம
கல்யாணமண்டபமும்

ராசனும்-ஓசை
கேசன்போல்
மீறினாவந்து

௬௧, சிவனார்வில்லை யிறுத்த — ஊர்ந்தா - உமை
வேளாரங்கத்து — நேசனா
வளையுமகத்துற — சேர்ந்தார்மூத்த
டைந்தனவல்லவையும — சார்ந்தார்

௬௨, வேதனுமவனியும — நாடினார்-தே
வேந்திரன் இந்திராணியும் — கூடினா
மாதாதேவ-மேனை — மேலே-அந்த
மண்டபமசேர்ந்தாரிப — பாலே

௬௩, மங்களமாமரமச் — சந்திரன-சூரிய
வனிவுமணிதூன — தந்திரனை
ஊறைகமுதலாம்பிரதம — ஆடினான்-மிக்க
கலவைச்சலவைகள — கூடினை

௬௪, மாலைமகுட — முகத்தணிபட்டம்
வாகுவலயம் — சரப்பணி
காலணிகைவளை — பாரித்தார்பதக்
கயகளமுதல்அலங் — கரித்தார்

௬௫, தனதாம்பரகன்னை — நீட்டவே-மற்று
தம்பியாசாமரை — ஆட்டவே
கனகரசககண்டு — தாவினார் மற்று
கல்யாணவேதிகை — மேவினான்

௬௬. எப்பொருளுமபெற்ற — கோதையே
லட்சுமியுமஆன — சீதையை
ஒப்பனைசெய்யவும் — தேடுமோ-என்
ஒருதகனலேசொல்லக் — கூடுமோ
௬௭ பூமிஉளலோகமெல்லாம் — ஆவியை-நல்ல

பூவையெனுமசீதா — தேவியை
சாமிஅருகினி — லேதந்தார்வசிஷ்ட
டருமதருப்பைகொண்டு — வந்தார்

௬௮ முகதானதண்டுலம — விரித்தாவேத
...யேடனைக்களுடன் — நீத்தார்

உத்தமமந்திரம விளைத்தார் முனிவர்
ஓமாக்கினியை வளாத்தாா

௰௯ தானதருமங்கள ஓங்கவேசா
த்தாடோயபபூமிபாரம் வாங்கவே
வானவாக்கனபம சுற்றவேவோமம
வாலமகொணடெழுநது மெததவே

௨௰, சல்லாபன்ஆகிய நேசன்-சீதை
தனனை அநதமிதி லேசன்
எலலோருஙகாணமுன் ஞலேசொல்லி
ராயநதானேராமனகை மேலே

௨௧ அய்யனும்தையல்கை பிடித்தான்-கலி
யாணவிதியெல்லா முடிததான்
செய்யவளும்திரு மாலும்போல
சோந்தெழுந்தாரேமென் மேலும

ஸ்ரீராமர் அககினிவலம்வருதல்முதலியதுகள்

விருத்தம்

இராகவன் சீதையைப்பாணிக்கிரணம்செய்து
சற்றியைவலமவநதான்சீதைபாதம
மோகமுடன்பற்றி அமமியீதில்வைத ன்
முகசாலும அருந்ததிமுன்காட்டினுன்பின்
ஏகமனதுடன முனிவா தநதைதாய ா
எல்லோர்ககுஞசேவிததான அப்பால இனபம்
ஆகஒருநள மனேயில்ச்சீதையோடும
அமாநதிட்டான் அண்டமஎல்லாம்சுமநதிட்டானே ௨௨

சோபனம்பாடுதல்

இதுவும்அது

மணம்உள்ளமலர்மாரி அநதவேளை
வானவர்கள்பொழிந்திட்டார்மூனிவரெல்லாம்
கனம்உள்ள ஆசீர்வாதஙகள்சொன்ஞர்
காவலாகளபொனமலாகள்சொரிநதார் தாய்மார்

இராமநாடகம்

பணம்உள்ளவர்வரிசை பலவுமாயவலா
பத்திஉள்ளபக்தர்கள்எல்லாம்மொய்த்தார்
குணமுள்ளசுமங்கிலிகள்அங்கேவந்து
கூடினார்சோபனங்கள்பாடினாரே
௨௫-மத்தியமாவதி ராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

சோபனம் சோபனம்-ராமசாமிக்குஞ்சீதைக்கும
சோபனம்சோபனம

அநுபல்லவி

பூபன்தசரதமதிகம் சோபனம்
புண்ணியசனகன்புத்திரிக்கும சோபனம்சோபனம்

சரணங்கள்

௧ தாமரைமேவியாதிக்குப்ரதிசுர தானுக்குச்சோபனம்
சிரமகனாம்இந்திராணிக்கும்இந் திரனுக்குச்சோபனம
மாமதிபெருகும்வாணிக்கும்அவள் வரனுக்கும்சோபனம
தாமரைமலர்த்திருவுக்கும்தாமோ தரனுக்கும்சோபனம்
௨ தேவருக்குமந்திரமுதலமந்திரி நேசர்களுக்கும்சோபனம
ஏர்பெருவசிஷ்டன்கௌசிகன்முதல் ஆம்யோகிகளுக்கும் சோபன
வாமுனிஅரமனையாதாக்குமெண்டிசை வாசர்களுக்கும சோபனம
சேவைசெய்யுமன்னர்மகிழ்ந்திருப்பதற்குதேசர்களுக்கும ராஜாதிராஜ
ர்களுக்கும்சோபனம
௩ வந்தகௌசலை கைகேசிசுமித்திரைஎன்னும தாய்மார்களுக்கும்சோபனம
பெருகுபரதன்முதலஆகியமூன்று பேருக்கும்சோபனம்
ஒருமைப்படஇந்தசெனனவாலமீகர்கம்பர் இருவருக்கும்சோபனம்
அருணாசலகவிநாடகம்இதுப படிப்பார்க்கும்கேட
கும்எல்லார்க்கும்சோபனம்சோபனம

ஸ்ரீராமருக்கும்பரசுராமருக்கும்சம்வாதம

விருத்தம்

திருமகள்ஆம்சானகிகல்யாணம்செய்து
செய்யஉலகமெய்ப்பெறத்திவாகங்களசெய்து
வருவழியில்சகுனவிரோதத்திலே
[illegible]லேமுனியபரசுராமன்வந்தான்

பெருகுசசாதன்கண்டுநெருடபோது
பிரசண்டகோசண்டகுருராமனதாநம
ஒருவருமகோஇல்லைஎனவில்லையேநதி
உரமசொலவரன்உடனேஉததாமசொல்வானே

உக-தரு பதநியமாலதிராகம்-ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

௧, மண்ணில்அரசாபோலககாணுகிறுடேஆசிர்
வாதமராகு ராமா
கண்ணில்வேதியர்போலத்தோணுகிறுடேநமஸ்க்
காரமபாசு ராமா

௨ தாடகைஎனுமபெணபேலசண்டைகொளளராம நீ
தான்விதியோ ராமா

௩ ஆணல்பெண்கொலைசெயயல்ஆமோஉனக்கிது
அடைவோராகு ராமா
தான்ஆகப்பெறறெடுத்ததாயைகொலைசெய்யபா
தகுமோபாசு ராமா

௪ தருமமாஎன்னைப்பெற்றதகப்பன்சொற்படிசெயதேன்
தாயககொலையோ ராமா
குருவார்த்தைதடுக்காமல்காநும்செயடென்
கொலையோபாசு ராமா

௫ சொதநைவில்லொடித்ததைமெத்தவேஎண்ணித்
துள்ளாதேராகு ராமா
கற்றவேதியெனறுபொறுத்தேன்பொறுததேன்குதிக்
காதேபாசு ராமா

௬ அந்தவிலவளைந்தாயே இந்தவிலவளை இந்தா
அடடாராகு ராமா
இந்தாவளை நதகேன இதில்வைத்தஅம்புசகுவழு
எஙகேபாசு ராமா

௭ அம்புசகுவழி இலலைநான்பிராமணன் ...
அ... ராமா

பின்புத்திகாரன் இருபிறப்பன்உன்னோடுஎன்
பேச்சுமாச ராமா
அ- சத்திசெபதபங்களஎல்லாமஉன்சரதத்துக்கே
தந்தேன்றகு ராமா
வந்தவழிபார்த்துககொண்டோடிபபோவதேசல்ல
மார்க்கமபரசு ராமா

ஸ்ரீராமர்அயோத்தியைச்சேர்தல்

விருத்தம்

இன்னவகைசொன்னராகவனைவாழ்த்தி
இனியதவமசெய்யபபரசுராமனபோனன்
அன்னவன்கைககொணட விலலைவருண ராசன்
அடைக்கலமாயவைத்துவிட்டுராமசசந்திரன்
மன்னவருமதமபியருமதேரமேலககொண்டு
வரஅருகேதானும்மணித்தேர்மேல்ஏறி
மின் அனையசீதையுடனேசந்தோஷம
மிகவந்தான்அயோத்திமாநகாவந்தானே உரு

பாலகாண்டம்-முற்றும்

வசனம்-க-விருத்தங்கள-உச-ஆக-உரு

தோடயம்-க-திபதைகள்-ரு-தருக்கள்-அ-ஆக-உஉ

ஆக-பாயிரம்-க-க்கும-காண்டமஇரணுக்குமகூடிய

கொச்சகம்-க-வெண்பா-உ-வசனம்-ச-விருத்தம்-௩ய-ஆக-௩சு

தோடையம-க-திபதைகள்-ரு-தருக்கள்-உரு-ஆக-உகூ

சக்கரவர்த்திதிருமகனார்

திருவடிகளேசரணம

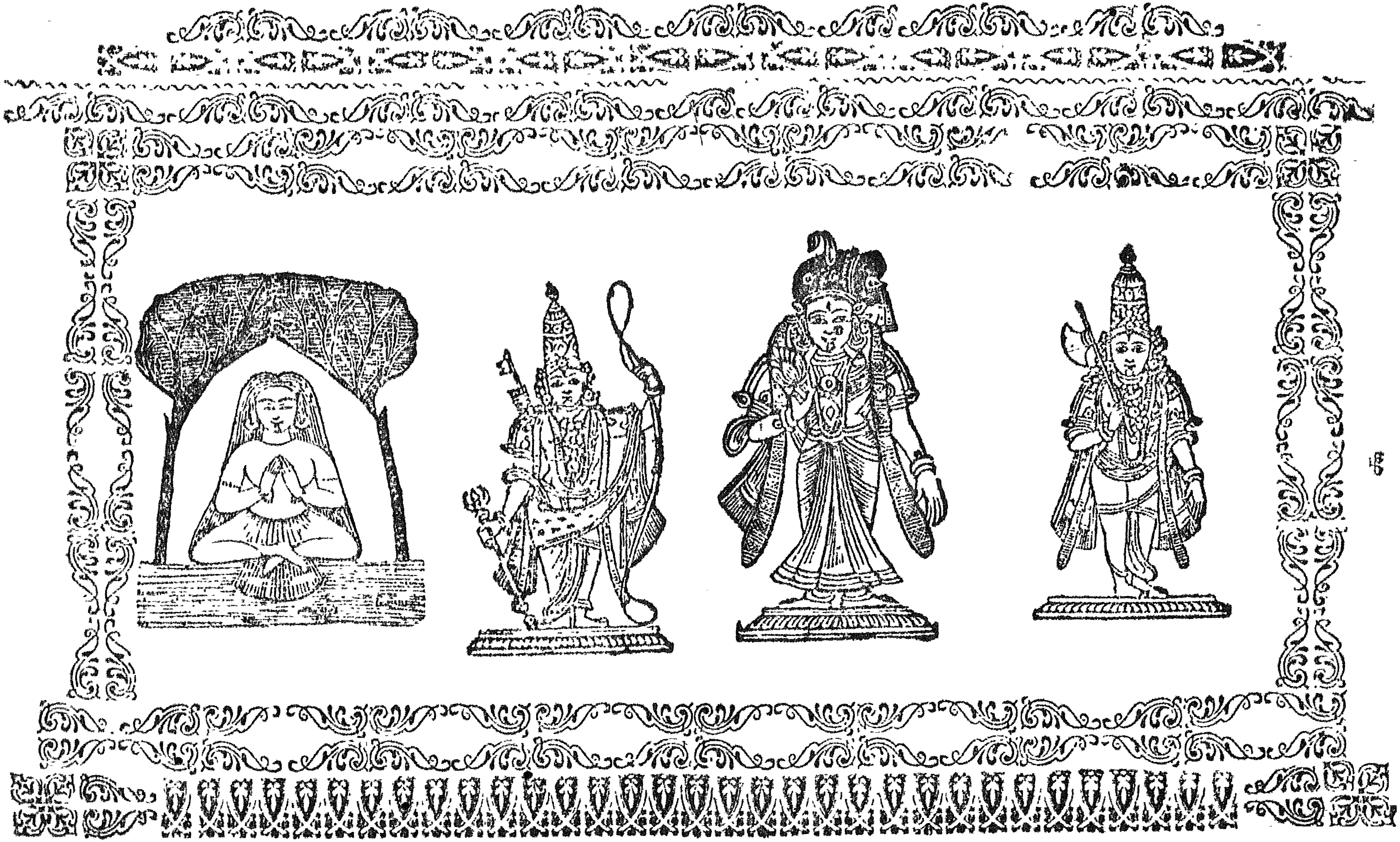

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

இரண்டாவது

அயோத்தியாகாண்டம்

சக்கிரவர்த்திமுடிசூட ஸ்ரீராமனைவேண்டல்

விருத்தம்

வனிதைமணிச்சனகியுடன் அயோத்திமேவி
மணவாளராமனென் இருக்குமநாளில்
கனிவுபெறப்பரதனைச சத்துருக்கனோடே
கைகையன்பால்விடுத்துசின்னாளகழிந்தபின்பு
இனியதசரதன்வசிஷ்டன் மந்திரிமாரும்
இசைந்தபடித்துறந்திடராகவனைக்கூவி
தனிமகுடமபுனைனவே அவனுக்கன்டாய்ச
சாற்றுவான்தன்கவலை ஆறறுவானே (க)

க-தரு-மத்தியமாவதிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணுமமகனே-ராமா-இந்தமனுத்தரவேணும-மக

அநுபல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணும மகனேராமச்
சந்திரனேபுவிஆளத்தகும் உத்தமனேஇந்த

சரணங்கள்,

க. அருபதினாயிரம்வருஷ காலம்-வாழ்ந்தே
அதிலேகாணுதெலாம் கண்டறிந்தேன் இந்திரசாலம
பருவதமோஎன்காய ஸ்தூலம இனிப்
பார்க்கவேணுமஎன்கண்ணால் நீடாராணுமகோலம (இந்)

உ. முடியாறமபோகாந்த காரம-இதனைத்
முதுமையிலும்துறவாமல்இருந்தென்ன சாரம
குழ்ந்தாங்கியனைகோரஉப காரமஇந்த
குல[illegible]கிடுண்டு முத்திக்கொ[illegible] (இந்

௩, ஒருவன் அறுபதினாயிர தோகை-கன்னக
உதவி முத்திகொடுத்தானே பகீரதன் முன்னோரை
இருநிலத்தில் அதுபோல உன் பேரை உதவ
எனக்கு முத்திதா ஆளவாய் இனி இந்தப்பாரை (இந்)

௪, உள்ளத்தை உன்னோடே சொன்னேனே, முன்னாள்
ஊமைகண்டகனவாக உள்ளடக்கினேனே
பிள்ளைக்கலி தீர்த்தபெருமானே, இந்தப
பெரும்புவி நீ கொள்ள முந்தி பேறுவேணுமென்றனே (இந்)

௫, மலாகைகையால்ப்பிடிப்பட்டபசெங் கோலே-எந்தன்
வாரத்தைத்தடுக்காயெனவே உனைத்தேனொருகாலே
தலைசுமைதந்தான் என்றெந்தன் மேலே, சற்றும
தாழ்வாயெண்ணாதே இனித் தாங்காதென்றாலே (இந்)

௬, வாழைபடிவாழையது போலே-சற்றும்
மண்டலத்தை ஆண்டதுண்டு மன்னர் ஒருகாலே
சூழ்மதில அயோத்தியை அது டோனே, நீயும்
சுமந்தாளவேணுமென்றனை சொல்வழியினாலே (இந்)

௭, குலத்தில் உள்ள குறையெல்லாம் வாங்கும் உந்தன்
குணத்தாலே உலகெல்லாம் மேனமேலேஓங்கும்
மலைக்குமலை அல்லவோ தாங்குமிந்த
மண்டலத்தை தாங்கினால எனக்கவலை நீங்கும் (இந்)

—*★*—

[illegible]

விருத்தம்,

சங்கிவைஇப்படிமகனை இசையக்கூறி
இனியதசரதராசன் சபைதாசொல்லட்
பாங்குபெறு தேசராசாக்குராமன்
பட்டாபிஷேகம் இனைக்கறிவீர் என்றும
நீங்கள் எல்லாம அயோத்திநகரவருவீர் என்றுமெ
நினைப்பினால் தன் ஓலை அனுப்பிவிட்டான
ஆங்கவரும் மிகமிகசந்தோஷம்மீறி
அந்தந்ததேசம விட்டே அணுகினாரே

உ-தரு, தந்யமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்தனரெங்களையனா ராமசந்திரன்திருமுடிக்கனா

சரணங்கள்

௧. வந்தனர் அநேகதேசத்தரசோர் நாடும்
மன்னன் இராமனைச்சேர முடிசூடும்
சந்திரகுலமையகணமெடுத்தோர் கொண்டு
தமதலைப்பலவைத்துக்கணக்கிலே ஏறி (வந்த)

௨. வங்காளர் சிங்களர் மாளவர் சோளர்
மராட்டகர் லாடர் மகதர் குத்தர்கள்
கொங்கணர் வங்கணர் குச்சரர் மச்சர்
குலிங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் முதல் ஆன (வந்)

௩. சேரலர் சாளுவர் உற்கலர் பப்பரர்
சேதிபர் குந்தளர் சிந்தூரர் அவந்திகர்
ஆரியர் சீனர் விதப்பர் விதேகர்கள்
ஔட்டர் பாராஷ்டிரர் முதலான (வந்)

௪. புண்டரீகக்கண் இராமனுக்கு முடி
பூசை செய்ததால் இதுகாணப்பெற்றோம் என்றும்
மண்டிமஞ்சனப்பந்தர்முதேசத்து ராசரும்
மன்றுதனில் முடிக்கொண்டாடிக் கொண்டாடி (வந்)

———*———

திருஅயோத்தியை அலங்கரித்தல்

விருத்தம்

தேசதேசத்திலுவந்தரசர்எல்லாம்
தெசரதராசன்சமூகந்தனிலே கூடி
நேசமுடன் ராமனுக்குப் பட்டம் சூட்ட
நினைந்தபடிசெய்யவெனவே மகிழ்ந்து கூற
ஆசகலும் அயோத்திமாநகரிலேவேந்தன்
ஆணைமேல்நந்துதுமிக்கள் அடிப்பிரென்னப்
பூசுரர் ராசர்களும் அறிந்துகொண்டு
...பாதகாம அலங்காரிப்பாரே (ரு

க-திபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, விசயதுந்துமி அடித்தார்கள்எங்கும்
தசரதன்அருளியமொழி படித்தார்
திசைதிசைசொல்லி விடித்தார்வாசலில்
அசையுமவிசையகேதனம எடுத்தார்

உ, பூரணகும்பம் அமைத்தார்தெருவெங்கும்
தோரணமழகுடனே சமைத்தார்
வாரணம் அலங்கரித்தார்முனிவர்கள்
ஆரணம்முறைமுறை ஆரப்பரித்தார்

ங, மாளிகைதொடுத்து வைத்தார்முத்துமாலைப்
பாலிகைபலபலபடுத்து வைத்தார்
ஆலயமவிளக்கு வித்தார்பூமலர்ச்
சோலையுஞ்சாலையுந்துலக்கு வித்தார்

ச, அத்திகள் பொருவாரும்வெள்ளைவட்ட
முத்துக்குடைபிடித்து வருவாரும்
சித்திரம் புனைவாருஞ்சந்தனம்
கஸ்தூரிகளபத்தால் நனைவாரும்

ரு, சிந்தூரம் எழுதிடுவார்பரிமளச்
சந்தனத்தால்தரை மெழுகிடுவார்
கந்தப்பொடிகள இறைப்பார்மாவணைப்
பந்தல்இட்டநதரெல்லி மறைப்பார

சு, வானவர் வந்துதிரிவார்அடிக்கடி
மேனகைஊர்வசி நடம்புரிவார்
கானவித் தைகள்படிப்பார்அதுக்கினம்
ஆனைகோகிலம்போல் சுதிபிடிப்பார்

எ. அங்கே எதிர்சொல்லுவார்
இங்கேஇரும் எனச்சொல்லுவார்
சிங்கா சனமஅணிவார்கௌசலை
கண்காணவேஇணை அடிபணிவார்

அ, சடங்குகள் செய்வாரும்சமித்துகள்
இடம்படுதருப்பைகள் கொய்வாரும்
உடன்தையாத திரிவாரும்பொன்மழை
இடமநண்டவாக்கெல்லாம் சொரிவாரும்

௯, நட்டையா — நடமாடவீணையில்
ஜமபுருஷரதா — இசைபாட
செமபொன் — மவுலிசூடராமர்க்குச்
சமபிரமமசொலலமன்னர் — எழுந்தோட
௰, சல்லரி — பேரிதாளம்
வல்லரியொடுகர — கெசமேளம
சொலலிய — அணடகோளமகிழ்பட
எடலேயுநதமுழிடு — மேளம
௰௧, இபபடி — கொணடாடிராமனுக்கு
ஒபபனைசெயவதே — தெனநாடி
அபபோது — தோயபபாடிகூனியும்
வெட்படனைவந்த — குடிகேடி

கூனிகைகேசியைககலைககவருதல்

விருத்தம்

நாகிகதிடும்அயோத்திஆளும்சொன்னமாமுடிராமற்கே
பதிததிடவேணுமென்று பலருமஆரபரிததுககணடாள
இசைககலைததிடுவேனென்று ராமனைவிலஉணடையாலே
கொதிததிடுமமனத்தாள ஆனகூனியுமதானவநதாளே

௩-தரு-மோகனராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

கூனிவந்தாளேபொல்லாத கூனிவந்தாளே

அனுபல்லவி

போனநாளராமன்செயதபகையாலக — காய்ந்து
பூனைபோலஇருந்துபுலிபோலப — பாயநது(கூனி)

சரணங்கள்

௧, அடுக்குமோராமனுக்குஅரசொருக — காலே
ஆரவாரிக்கிறாரநகைஅறிகிறேன் — மேலே
கெடுக்குறேனிதனைஎனறுபுரககட்ட — தாலே
கிணறுவெடடபபூதமபிறபபட்டாய் — போலே(கூனி)
௨, பூமிபரதனுககுததருமெனன — உரைகக
பூவைகைகேசிதன்மனமதைக் — கரைக்க
ராமனபகையைநினைநதடிவாய் — துரைகக
சாகிவிழுநதலைநதுபெருமூச் — சிரைகக(கூனி)

௫. கொட்டியபஞ்சுபோல்உடம்பெல்லாம் — நரைந்து
கூனிகுறுகுறுத்துவிரலெல்லாம் — வளைந்து
பட்டமகட்டவொட்டேனென்று — நனைந்து
பழயபகையையெண்ணிப்புழுங்குறாளு — கலைந்து(கூனி)
௬, சந்தானதுரோகமுடைய — காய்
சனிபோல்நாதந்திரங்கிச — தோய்ந்து
இந்திராதிதேவருக்கஞ்ஞு — கூலி
இலங்கைராட்சதர்களுக்கொரு — நீலி(கூனி)

கைகேசிகூனியைக்கேட்பித்தல

விருத்தம்

வந்தவொருகூனிமனந்தெரிச்சலாலே
வல்லியெனுமகைகேசிதனையெழுப்பி
இந்தமன்னன்ராமனுக்குமகுடஞ்சூட்ட
எண்ணினானென்னுமொழிசொல்லுமுன்னே
விந்தைமுகமலர்ந்துநவரத்தினமாலை
வெகுமானம்செய்திடவும்அவமானித்துச்
சிந்தைவஞ்சத்தோடுகலைத்தகூன்காக்கைச்
சேதிபேன்னனறுகையைபோதிப்பாளே

௪-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-அட்டதாளம்

பல்லவி

ராமனுக்குமன்னன்முடிதரித்தாலேநன்மை உண்டோரூககாலே

அனுபல்லவி

பாமரமேஉனக்கென்னடி — பேச்சே
பழம்நழுவிப்பாலில்விழுந்தாற்போல் — ஆச்சே (ரா)

சரணங்கள்

௧ இந்தவார்த்தைசொன்னாய் — எனக்கெவாரேரடி
பிரமாதிசனமவரு — வாரடி
இதுவேநல்ல — சீரடி
வயப்பாதே — பாரடி
ஆரடி — எனக்குச்சார (ராம)

௨, பரசுராமன் செல்வம் — தீர்த்தவனடி
நமமையெல்லாம் — காத்தவனடி
பட்டமகட்ட — ஏத்தவனடி
நாலுபேரில் — மூத்தவனடி
அவன் — என்கணமணி (ராம)

௩, பரதன்பட்டங்கட்டாவிட்டால — கட்டியோ
அவன்சர்க்கரைக் — கட்டியோ
ஏன்பிள்ளை ராமனை — எட்டியோ
நான்தான்என்ன — மட்டியோ
வெட்டிப — போடுவேன் உன்னை (ராம)

——(:)——

இதுவுமனககேகிடைகூனிகலெதததல

விருத்தம

துங்கம்ஆம அயோத்தி ஆளசசொல்லியராமனுக்கே
தஙகமாமுடிகொடாமலசடைமுடிகொடுபபேன்என று
பஙகம ஆமகூனிமுன ஞளப்பகையினுலேகைகேசி
மங்கையாள எதிரேபின்னும்வார்த்தையால்கககலகஇன்ருளே

௰௩, தரு-அசாவேரிராகம். ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

௧, ராமன்முடிசூடும்என்றபேயமதிஉனக்குவநதது
ஏதமமாஎன்னவாதமமா
சீமாட்டிஉன்பிள்ளைபரதன காமாடடி ஆனுனேஎனன
செய்கையேஅமமாகைகையே

௨, உன்மகன்ஊர்க்கில்லாவேளைத்தன்மகனைமுடிசூட்ட — அந்த
உன்னினுன் கோசலைஎணணினுள
மன்னவனும அவளசொனனவாாததையைகடவாமலஉன்னை
வாதித்தான் ஏதோபோதிததான

௩- கணஉள்ளபோதல்லவோகண்காட்சிஎன்பதறிவாயோ — ஆாகுமே
கன்னியேஎன்னஉனனியே
பணணியபயிரிலஅலலோபுண்ணியம்தெரியுமடி
பாவியேஎனதன்ஆவியே

௪, ஓடமவிட்ட ஆறும்அடிச்சுடுபஎன்றுசொல்லுமவாாதநைத — அதுபோ
உள்ளதோபெணணே இலலாதோ

௪ கட்டழிந்தான் தாய்தந்தையுமா உன்னைவந்தடைந்தபோதில்
ஏன்செய்வாய் எவளாகச்செஞ்சுவாய

௫ ஊருக்கோபால்வார்த்துண்பது உடம்புக்கோபால்வார்த்துண்பது
ஒக்கடிசெய்வதேதடி அடி
ஆறுக்குப்பெண்ணைமன்பிள்ளை ஆனாலும்தன்பிள்ளை என்ப
தறியாயோஒன்றும்-குறியாயே

௬ கவுசலைபிள்ளைக்கும்பட்டங்கட்டினால் உன்பிள்ளைக்கென்ன
கட்டுவாய்-எவளாக-கிட்டுவாய பரதன்
தவசியாய்ச்சந்நியாசி ஆகிபரதேசம்போவதேதல்ல
சமர்த்தடிகோபத்தை-அமர்த்தடி

௭ சிராமனைகோசலைவீட்டுச்சிறுக்கிக்குஞ்சிறுக்கிஆகச்
செருக்காயேஎன்னைவருத்தாயே
யார்யாரைகையில்எவரென்னபடவேணுமோ அதெல்லாம்பட
லபித்ததேதெய்வஞ்சபித்ததே

௮ பலநாளுமஉன்னோடே நான்பாடுபட்டதெல்லாம்வீணே
பாதகிஅடிதோஷகி அயோ
இலவுகாத்தகிளிபோலேபோகவோநான்உன்னைநம்பி
எண்ணினேன்விம்புபண்ணினேன்

௯ நண்ணும்தன்மகன்மேலேபோல்உன்மகன்மேலேகோசலை
நைவாளோபட்சஞ்செய்வாளோ
கண்ணில்எண்ணெயேகரிக்குமபிடரியிலஎண்ணெய்தான்என்ன
கரிக்குமோஅன்புதரிக்குமோ

௰ நாயகன்கோசலைபிள்ளை ஆகில்உனக்கென்னவரும்
நன்மையேசொல்வாய்உண்மையே ஆர்க்கும்
தாய்கையிலபசும்பொனானாலும்தன்கையில்தவிட்டைமேல்
ஆமதையலேஇதென்னமையலே

௰க என்னசெய்வேன்என்றேங்கிமுன்னேகொண்டவரமிரண்டும்
இலையோதரச்சொலலையே அந்
மன்னவன்உனக்குச்சொன்னவார்த்தைக்கிரண்டுசொல்வாரோ
வாங்கடிஇதுவேடாங்கடி

௰௨ ஒருவரம்பரதன்நாடாளஒருவரம்ராமன்காடாள
ஒக்கடிஇதேசூதடி இந்த
இருவரமுமகொண்டாலஉனக்கிந்நேரங்கொண்டாடிமகா
ராசியேஎனத்தன்கைகேசியே

கைகேசிக்குஞ்சக்கிரவர்த்திக்குஞ்சம்வாதம்

விருத்தம்

அந்தவகைகூனிசொல்லமனதுவேறாய்
அப்படியேசெய்யவேனென்மானமசெய்து
கொந்தளகஞ்சோரவேசேராமனமேல
குப்புறவேகிடந்திடகைகேசிதன்னை
வந்ததசரதராசன்கையாலதூக்கி
மலாமேனிதுடைத்தெனதுமானேதேனே
பைங்கொடியேஉன்குறைஎதெனபபட்டோலை
படிக்கின்றாட்சரதனுமதுடிக்கின்றானே (௭)

கண்ணிகள்

௧. இந்தஅலங்கோலமும இந்தமஞ்சுக்கமும
என்வந்ததேகைகை — மின்னரசே-உந்தன்
சிந்தையில்நினைந்ததைஉள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோல
தெரியச்சொல்வாயகைகை — மின்னரசே

௨. மருவும்மலரும்போலப்பாலுமநீருமபோலே
மானம்வைத்தாண்டோ — மன்னவரோ-உந்தன்
கருவிழிமணிபோலகாரிசனமஆகஎன்னை
கண்ணுண்டாயகாத்தீரோ — மன்னவரோ

௩. காத்ததற்கென்னகுறைஇப்போதும்என்னஉன்னைக
கைநழுவவிட்டானோ — மின்னரசே-நீ
பார்த்தெதுகேட்கிலுமஎந்தப்பாடஆனாலும
வரிந்துதருகிறனகண்ணே — மின்னரசே

௪. மற்றொன்றும்இல்லைவரம்எனக்குமுன்நீகொடுத்த
வரம்இரண்டுமகேட்கிறேன — மன்னவரே-என்றும
உற்றதுசொன்னலலவோஅறறதுபொருந்துமான
உள்ளதுசொன்னேன்காணும — மன்னவரே

௫. அந்தவரம இரண்டுமேதந்தேன்இனிஉனக்கு
அட்டிசொலவேணோகைகை — மின்னரசே-என
மைந்தன்இராமன்ஆணைவாரதனதபிரட்டறிடேன
வாங்கிக்கொள்வாயகைகை — மின்னரசே

௬. மூன்ஒருவரமபரதனாட்டரசாளமிக்க
முடிபெறவேணுமஅ[illegible] — மன்னவரே-அதினை

பின்னொருவரம்ராமன்காடாளச் சூட்டமுடி
பெறவேணும்தாருமையடா மன்னவரே

௭. மலைபோலஒருவார்செய்தவனுசனையோஎன்ன
வார்த்தைசொன்னாய்பெண்கைகை மின்னரசே-அது
கல்லுபோலகலைதட்டாதகாலகலலுமகனையும்என்ற
கதைபோல்ஆச்சுதேகைகை மின்னரசே

௮. கல்லுபான்கவசலைஉமககுண்டெனககுவேறே
கல்லுபாலொருவாயில்லை மன்னவரே-நீ
சலதகாலசொல்லுகிறீரோசொன்னதேசொன்னதுநான்
தடுமாறிசசொல்அறியேன் மன்னவரோ

௯. மூத்தவனைததள்ளிவிட்டுஇளையவனைப்பட்டம்கட்டல்
முறைமைஅலலவேகைகை மின்னரசே யாரும்
ஏத்தும்மனுவிககியானசாஸதிரத்திலிமுன்னம்
இசைநதபடியிதுவே மின்னரசே

௰. மூத்தவன் இந்திரனுமாயனுஅகிலாண்டம்
முழுதுமசெலுததுகிறன் மன்னவரே-வேறு
நேததிஇதுமுன்சொன்னவாரதததையவிட்டுச்சாஸ்திர
நெறிகளபோதிக்கல்ஆமோ மன்னவரே

௰௧. ஆனைஇருந்துகொண்டுஅரசாளும்மண்டபத்தில்
அரியபபிளளைபரதன் மின்னரசே-சிறு
பூனையிருநதுகொணடுபுலமபுகிறதுபோலப்
புலமபல்ஆமோகைகை மின்னரசே

௰௨. ஆனையும்பூனையும்நீபெற்றபிள்ளைஅல்லவா
அசலாாபெறறபிளளையே மன்னவரே-நீ
மானமகைவததால்போதுமஅனுவுமபலைஆம்அந்த
வகையைநான அறியேனே மன்னவரே

௰௩. ஆயிரம்ஆனாலும்பெண்புததியைஅறிய
ஆராலுமமுடியுமோ மின்னரசே-நல்லது
போயினதுபோகட்டும்ராமனைஊரைவிட்டேன்
போகச்சொலலனகிறயகைகை மின்னரசே

௰௪. எதுக்குராமனைஊர்விடடுப்போவென்றாய்
எனறுகேட்கவந்தீரோ மன்னவரோ-நடிப்
பாதிககுளபரதனைஊரிலதகைசஒட்டுமல
பணடேன்தூரத்திவிட்டோ மன்னவரே

௰௫. அவனுடசம்மதிககவேபாடடனைவா போவென்றேன்
அநியாயமசொன்னேனோ — மின்னரசே-உனககு
கவனமு இலலையோயெனனகாரணமோ இநத
கபடமபேசாதேகைகை — மின்னரசே

௰௬. கவனமுமஉண்டுஒருகாரணமுமஇல்லை
கபடமுமபேசவிலலை — மன்னவரே-இன்று
பிவனுமமதிககவேஉனவிடடுபபோமஎன்றேன்
எனனதபபிதனுசொன்னேன் — மன்னவரே

௰௭. பூமியுநதருகிறேன்பரதற்குபொன்முடியும்
பூட்டுகிறேன்கைகை — மின்னரசே-என்
சாமியையெனதுயிரைராமனைபபிரிநதால்நான்
தரிககறியேனகைகை — மின்னரசே

௰௮. என்உயிர்அவன்போனால்இருக்கரியாதென்றீர
எனனசததியமஇது — மன்னவரோ-அவனை
சின்னஞ்சிறுவயதிலமுனிபினபோகச்சொன்னீரஉம்
சிவனுக்குண்டோதுன்பம — மன்னவரோ

௰௯. கும்பிடுகிறேன்உந்தன்காலையும்பிடிக்கிறேன்
கோபம்செயயாதேகைகை — மின்னரசே-நீ
எமபெருமானைஎநதனகணமணிராமனைஇங
கிருககச்சொலலெனபாயகைகை — மின்னரசே

உ௰. தானைநிறைறபபோதேஎனசரீரமஉமது
தமசரீரமஅலலவோ — மன்னவரோ-நீர்
ஆனைக்குமபிடிகிறீர ஆர்காலிலவிழுகிறீர்
அசலாஎன்றெண்ணலஆமோ — மன்னவரோ

உ௧. அடியில்விழுவேன்என்றும்அடங்கிஒடுங்கியேநான்
அனநதமவாரததைசொல்லியும் — மின்னரசே-சறறும
கடினமஇலலாதுபோலேநாசசிலையைபோட்டு
கழுத்தைஅறுக்கலாமோ — மின்னரசே

உ௨. காட்டுப்புறுவுககாகச்சதைஅரிந்தமன்னனைக்
கதையிலுமகேட்டிலீரோ — மன்னவரோ-உந்தன்
வீட்டுப்பெணசாதிககாகஇத்தனைசாகசமும்
வேணுமோபோதுமபோதும் — மன்னவரோ

உ௩. கண்ணுக்கருததுராமன்கண்ணுளதுமராமன்
ராமனை — மின்னரசே-நான்

என்னுமதெய்வமும் அவன்போனால்என்உயிர்போம்
இருக்கச்சொல்லெனமாய்கைகை மின்னாரே

௨௪ எனக்கும்பொய்வாராதுபொய்யசொன்னால்தோஷம்என்றீர்
எந்தமதியாலசசொன்னீர் மன்னவரே-நான்உ
வனத்திலப்போகசசொலலுமஎன்றசொல்த்திருப்பிவிட்டால்
அதுமத்ததானபொய்யஅல்லவோ மன்னவரே

௨௫ ஆனாலும்ராமனைவனத்தில்ப்போகச்சொல்வதால்
ஆவதுண்டோகைகை மின்னாரே
கானிலோராமனைபபோகச்சொல்வதிலுமஎன்
கணகேட்கிலுமதருவேன் மின்னாரே

௨௬ நானாகச்சொல்லஇல்லை தெய்வம்சொல்லியதுக்கு
நான்என்னசெயவேணுகாணும மன்னவரே-ராமன்
போனாலுமகானகத்திலேஅவனுக்குவரும்
பொல்லாஙகுஉண்டோசொலவீர் மன்னவரே

௨௭. போஎன்றுசொனனவுடன்பொறிகலஙகிஎன்சீவன்
போய்விடுமேகைகை சண்டாளிநான்
ஆஎன்றுபோனபின்னைஅளவிடுவாஉனக்
காரடிகைகேசி சணடாளி

௨௮ ஒட்டாரம்காட்டுராய்ராமன்போனால்என்சீவன்
உடனேபோமடிகைகை சண்டாளி-நீ
கட்டியதாலிக்கயிற்றைஉன்மகனுக்குபபட்டஙகட்ட
காப்புகட்டிகைகை சண்டாளி

௨௯ வரதமுனிவன்ஆனவதிஷ்டமுனியேஉன்னை
வரமகேட்கிறேன்தாராயஎன் தெய்வமே-அந்தெ
பரதன்வநதால்அவன்உற்றாரிமைசெய்யாயப்
பததுதராமசசொல்என் தெயவமே

௩௰; அண்டர்முனிவர்அல்லமகையாளிகள்அல்ல
அசலாரஒருவர்அலல தெய்வமே-நீமுன்
கொண்டபெண்சாதிதானேதசரதன்
கூற்றுவன்ஆய்வநதாளே தெய்வமே

௩௧ ஒளிவாயஇருந்துகொன்றபிள்ளைப்பழிககுமுனி
உரைததசாபமஇதுவோ தெய்வமே-உலகம்
எளியாரைவலியாரஅடிததால்வலியாரைததெய்வமகேட்கும்
எனபதுமஇதுதானோ தெயவமே

௫௨ மண்ணிடையாரும் புகழ்புருஷனைக் கொல்லவந்த
பாவிகள் பெண் இவளல்லவோ — தெய்வமே - இந்த
மண்ணுலகுளதாயைப் பார்த்துப் பட்டணங்கொளென்று சொல்லும்
வசனம் பிழைக்குவருமோ — தெய்வமே
௫௩ உதிக்குமகனைப் போலவென்ன உயிர்போனாலுமென்ன
உத்தமன் ராமனைமாத்திரம் — தெய்வமே - அயோத்தி
பதிக்குப்பதி ஆக்கியே இருக்கின்றானென்றுகாணப்
பாவியானாயினேனே — தெய்வமே

கைகேசி ஸ்ரீராமனை வனத்துக்கேகுதல்

விருத்தம்.

கொன்றவனைப்போல் தசரதன் இப்படிபுலம்ப
கூற்றுவன்போலக் கைகேசி ராமன்றனை
நின்றநிலைக்கழைத்துவரவென்ன வந்து
செங்கையனை வாசலுக்குள்ளே புகுந்தபோதில்
என்றும் அரசாளச்சொல்லாலாகாதே சொல்வேன்
எனநீரேழ்வருஷம் ராமா நீ காட்டில்
சென்று தவஞ்செய்ய பரதன் உலகை ஆளவான்
செல்லென்றனள் இதுவே தந்தைசொல்லென்றாளே

ஸ்ரீராமர் வனமேகக் கைகேசியின் விடைபெறுதல்

இதுவுமது

உளமகிழ்ந்தொரு கைகேசியுரைத்தவாய்மொழியைக்கேட்டு
களங்கமில்லாத ராமன் கானகம் செல்லலானே
தெளிந்து பார் பரதன் ஆளச்செய்ததே மேன்மையென்று
தளர்ந்திடாத தாயைவாழ்த்தித் தாழ்ந்து பின் விடைகொண்டானே

அ-கரு-சுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி
என்பாக்கியமே பாக்கியம் - எவர்க்குண்டிந்தசிலாக்கியம்.
அநுபல்லவி
அன்பாக வனம்போக அநுக்கிரகஞ்செய்தாயே (என்)

சரணங்கள்.

௧ குழியிலே பிடித்தனை எடுத்துக்கூரைமேல் ஏறவிட்டு
வழுவாக்களையறிவளர்க்கிறதுபோலே

சூழுமந்திரர் சுமந்திரர் சூடுமணிமுடி மகுடம்
தாழுமுருக்கிரசசிபதத்துக்குச்சடைமுடிதரித்தாயே என்

௨. கொக்கரித்ததோர் எல்ல மகுடத்தியபாயவரோ
பக்கமுள்ளபேர் என்னைக்கப்பாற்றனைப்பாரோ
சிக்கும்இந்தவிலை நீக்கித்தேம்பரகதிசேரத்
தக்கதவமுஞ்செய்யென்றுநீட்டசெய்தாயே என்

௩. ஒருபிள்ளை ராமன்பரலோகசாதகம்செய்ய
ஒருபிள்ளை பரதன் இந்தஉலகமடைந்தாள
இருபிள்ளைபாலுமகைகை இகடராய்டிராஜனென்ன
வருசொல்உண்டாச்சதென்னமாதமசெய்தேனோ என்

ஸ்ரீராமரவனமேகுவதற்காககோசலைபுலம்பல்

விருத்தம்

இப்படிசிறுதாயாரை இறைஞ்சியேஅனுப்பிக்கொண்டு
மைப்படிவண்ணராமன் வந்துகோசலைஅடிமைக்கு
தப்பிலாதவடிவாதெல்லாமதான்சொல்லக்கனைக்கேட்டு
வெட்டுறுமப்சுபம்போல அன்னை விழுகின்றாள்அழுகின்றாள் ௰

௧-தரு-முகாரிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ அய்யையோ ரகுராமா-வனம்போகதெய்வம்சம்மதிக்குமாஉனை
நான் எவ்வகைபிரிவேனோ நான இதுசெய்யகுவதற்குவேனோ

௨. என்ஒருதாய்கடோரவிகுலமன்னவா நாயகமேஅரசன்
உன்னையுமவெருத்தானோ வெறுத்தும்தன்னுயிர்பொறுத்தானோ

௩. சுடர்மணிமுடிபோகசோதிலமேலசடைமுடிவரவஆச்சோகேட்க
உடல்பதறுதேமகனே மனமவிட்டவிட்டஉதறுதேமகனே

௪. தாயவரமஅதுகணடுபூமியைக்காவல்பரதன்கொண்டுஆளமட்டும்
நீவனமபோவானென இப்படி நிவினை ஆவானென

௫. கலியுகமமேலிட்டதோ சூரியகுலமுறைமையபோயவிட்டதோநீஇந்த
நிலமைமவிணடிடலஆமோ பரதனை தலைமைகொண்டிடல ஆமோ

௬. எப்படி நானசகிப்பேன்உனைபபிரிந்ததெப்படிநிறுவகிப்பேன
?விலிலசாபாடுகண விழிப்பேன்உயிரொசாவதெப்படி [illegible] பேன்

௭. பொன் அடிகசங்காதோ மேனியில்வன்னமும்மங்காதோ வெயில்பட்
டால்என்னென்றுசகிப்பாயோகலலும்முளளும்என்என்றுமிதிப்பாயோ
௮. நீசெலலுமவனமதானேஉன்னுடனேசெலலுவேனநானேஎன்னி
ஆசைஎல்லாமமறநதேதுக்கோகோசலைபெண்பிறநதேன்

—*—

ஸ்ரீராமர்கோசலையைத்தேற்றிவிடைகொடல்

விருத்தம்.

தாயவருநதிட இவ்வாறுதளருவாள்தன்னைநோககிப்
பாயவருபதினால்ஆண்டுமபதினாலுநாளேஅமமா
நீவருநதிடுவதேனோநின்கிருபையாலேநானிப்
போயவருவேனகேளஎன்றுபோற்றுவான்தேற்றுவானே ௰௧

௰-தரு-புன்னாகவராளி-இ-ம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

வனமபோயவருகிறேன்-அம்மா-கோசலைஅம்மா
வனமபோயவருகிறேனஅமமா

அநுபல்லவி

வனம்போய்வருகிறேன்நானே மெறறமாதாவசனம்தானே
தனந்தனிமநதிரமுமஅது சாதத்திரமுமஅது
சத்தியமுமஅதுபார முத்தியுமஅதுதானே(வன)

சரணங்கள்

௨. கானகம்நான்போகவேணும் நீகணவனைக்காப்பாற்றுங்காணும்
நானிலம்பாதனுக் கல்எனனபமோமோ
நான்இருநதரசனைப்பொயசொல்லச் சொல்லலஆமோ (வன)

௩. ஆதிகதைஅறிவீர்நீரும்சகரர் அறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொல்ப்படிதமகள உயிர்கொடுத்தாரோமுன
தகப்பன்சொல்ப்படிகுநான்தவம செயததோகடினம(வன)

௪. ஈன்றவன்சொல்வேதம்நானேபரசுராமன் தாயைவெட்டினானே
ஆண்டுபதினாலுமபோய வருவேனெனககண்டே
ஆசாஎனைபபோஎன்றால் திருவாயகெதிர்வாயஉண்டோ (வன)

ஸ்ரீமானராஜகோபால்நாயக்கரவர்கள்

கௌசலை புலம்பல

விருத்தம்

சிறைதனையகலவைத்த கேகயன்பாவைதன்னால்
சுந்தரன் சித்திரகூடம் போய்ப் பனவாசம் செய்தி
இந்தமா மகுடமாம் பட்டம் இளையவன் பரதற்கென்ன
அந்தமாம் மலடிபோல அழுதுகோசலையும் சொன்னாள்

மேச-ஜ்ரூ-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நானெப்படிமனம் ஆறுதல்கொள்கிறேனோ ராமனுக்கு மகுடம்

அநுபல்லவி

சேனைபோர் என்றே பட்டாபிஷேகம் குறிக்கப்பட்டும்
சித்திரக்கூடமலையென்று சொந்தனைப்போயப்போகென்று (நா)

சரணங்கள்

௧. குருடன்ராசமிருந்திருப்போலேபட்டம்
கொள்ளுமே பரதன் முடிசூட
தாரணியிலகாக்கையுமாவுதானியமென்னும்
தசரதனும் கிடந்து மனம்வாட
இரவிமுன்பனிபோலே ஏகுதே இந்தமன்னர்
எவருமயங்க விருதுகள்போட
அரசிட்டசாமிக்குத்தவசிட்டசீமைதன
ஆட்டுக்குட்டிபோலே ஓடவும் செய்யும் தள்ளாட
௨. தெருக்கோடிக்குக்கூனிதானடிக்க
துணைகளை ஒதுக்கப் படையாட்டி
பகைத்தராசாதலைபோலே உதிர
கண்ணை ... கட்டிக்கூட்டி
இத்தினை ஆனாலும் உமைராமனே ஆனவன்
என்பதெல்லாம் ... வரக்காட்டி
வகுத்தபிரமன் ... அவா
தர்ம்மமெல்லாம் ... காட்டி
௩. சுட்டமண்ணும்பச்சைமண்ணும் ... சி
... உபசாரம்
எப்படிப்பறந்தாலும் ... ஆடி
இந்தப்பாரினுக்கேன் அதிகாரம்
(நா)

வெட்டித்தலைதலைபாயக்குவிக்கா விட்டாலெல்லைகை
விலலாலேஆவதுண்டோ — வீரம
பொட்டெனஅயோதகிப்பட்டணம்எல்லாமவந்து
போரகெடுத்தாலுமரிஷ்ரேமஆகதொடுத்தாலும்இந்நேரம

ஸ்ரீராமாலட்சுமணாகோபத்தைததணிததல்.

விருததம.

சினமகொண்ட இளையோன் இங்கேசிறியேசொலலுமளவை
கனம்கொண்டராமசசந்திரன்காதிலேவிழக்கண்டோடி
இனமகொணடதநதைவாரதைக்கெதிரஉணடோதமபிஎனறு
மனமகொண்டுதேற்றிகோபமமாற்றுவான்ஆற்றுவானே

௪உ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இத்தனைகோபமும்எல்லாய-வந்தது-ஏதடாதம்பிஇதுசொல்லாய்

அநுபல்லவி

தததுவம ஆகஉநதன் புததிஎல்லாமவெள்ளை
தகபபன்போவிளஙகிற பிள்ளை அலலோபிள்ளை (இத)

சரணஙகள

௧. இரும்போதாய்மனம் காட்டிலேபோயதிரி
என்னவுமவாயவருமோ நீஅதைப்பரிகரி
கருமபுகசப்படுதலலாம் வாயகுற்றமேசரி
காலமசெயததலலாமல ஆர்செய்தாஅரிகரி (இத

௨. தகபபனைசசத்தியவாகயன் அல்லலெனறுகழிககவோ
தாயகொணடவிரததை முடியாமலஅழிககவோ
அகத்துணை ஆம்பரதன் செலவதனைஒழிககவோ
அப்புறம்உன்னைக்கண்ட பேர்எலலாமபழிககவோ (இத)

௩. உரம்ஆகும்தபமசெயதால உனககுநல்லதோதிதோ
ஒனறுமபேசாதேகோட டைககுள்ளே படைவெட்டாதோ
ஆரசமபாதகனகொணடால நமககினிமேலவராதோ
ஆகசப்பொறுத்தநமக் காறுமடடுமபொறுதோ (இது)

சுபத்திரைலட்சுமணருக்குப்புத்திசொல்லல்

விருத்தம்

அற்புதத்சமபிகோபம் ஆற்றியேராமன்தாயார்
பொற்பதமணங்குமபோது பூவைகைகேசிஎவ
வற்கலைநாதாகாட்டவாங்கிலட்சுமணாநீஎன்
சொற்படிகொடுபபோஎன்றுசுமித்திரைகூறுவாளே

௰௬ திபதை-பைரவி-அட தாளம்சாப்பு

கண்ணிகள்

௧. இந்தமரவுரிஅந்தவனத்திலசொண்
டேகுவேன்றெனவாரதை — லட்சுமணா
அந்தவார்த்தையேமந்திரமா அண்ணன்
அடிபூசைசெய்யடா — லட்சுமணா

௨. அண்ணன் இவனை மணிவண்ணனே என்றெண்ணி
அரைநொடிபிரியாதே — லட்சுமணா
கண்ணின் இமைபோலே எண்ணம் எல்லாம்செய்து
கட்டிககாததிருடா — லட்சுமணா

௩. வெமபியகாட்டினில் அரக்கரவந்தால் அண்ணன்
முன்போயநீநில்லடா — லட்சுமணா
தம்பிஉடையவன்படைக்கஞ்சான் என்னும்சொல்
சாதித்துககொள்ளடா — லட்சுமணா

௪. அலைஆழிபுரண்டாலும் அண்ணன் இருக்கவுன்னை
ஆராலஎனனசெய்யலாம் — லட்சுமணா
மலைமீதிலஇருபபாரைப்பன்றிபாய் துண்டோ
மயஙகாதேதியஙகாதே — லட்சுமணா

௫. உளம்கொணடு அண்ணன எப்படிசொல்வான் அப்படி
ஊழியமசெய் அடா — லட்சுமணா
இளஙகன்றுபயமஅறியாதென்றாற்போலநீ
எதிரதொனறுமசொல்லாதே — லட்சுமணா

௬. தாயேசீதைஉன்தகப்பனே ராமன் இந்த
தலமேவனமஅடா — லட்சுமணா
ஆயாசமபாராதேஎனனும்முன் எண்ணெம்
ஆககசெய்துவாடா — லட்சுமணா

௭. பினனுஞ்சடையுமமரவுரியுங்காணவோராமன்
பிறந்தேவந்தேனைஎன்று — லட்சுமணா

குன்றமாய் என்றுந் தெய்வமணி பதிநீ
கூத்துக் கென்ன செய்யலாம் — லட்சுமணா
அ காதகன் ஆனராமன் சித்தத்திலே எண்ணும்
பட்டினி படித்த போ — லட்சுமணா
புத்தி ஆகச் செய்த தால் அப்போ தல்லோ எந்தன்
புத்திரன் நீ போயவாடா — லட்சுமணா

ஸ்ரீராமர் பிரிதலைக் குறித்துச் சீதையிரங்கல்

விருத்தம்

மன்னுமிரங்க மரமிரங்க மருங்கு சார அனுப்பக் கண்
டென்னுமிராமன் லட்சுமணன் இசைந்தவர் வேறு குராமன்
தனை அனுப்பச் சகல இடத்தனை பார்த்து நானே போய் வருவேனென்று
பண்ணும் பருவம் அன்னமனையாள் பாதாளசீதை நொந்தாளே

மச-நரு-உ. சேண்ராக -ரு பகதாள சாபபு

பல்லவி

எப்படி மனந் துணிந்ததோ சாமி - உம்மையோ வருகிறேன்
என்றுலகிலைசொல் சகுமோ பூமி

அநுபல்லவி

எப்பிறப்பினும் பிரிய விட்டேன் — என்று கைதொட்டீரே
ஏழு ஆனசிற்கையடை — பாதியிலே விட்டீரே (எப)

சரணங்கள்

க. கரும்பு முறித்தாற் போலே சொல்லல் — ஆச்சுதோ ஒருக்
காலும் பிரியேனென்று சொன்ன — சொல்லும் போச்சுதோ
வருந்தி வருந்தித் தேவரீர் — வெல்ல
வார்த்தை தனைச் சொல்லலாமோ — கொல்ல
இரும்பு மனந் துண்டாச்சு — தல்லோ
என்னைவிட்டுப் போகிறேன் என்று — சொல்ல (எப)

உ. அன்னை கொண்ட வரம் உன்னை யென்னைத் — தள்ளவோ
அழகுக் கோவில் எடுத்துக்கு நிலம் வேண்டிக் — கொள்ளவோ
குன்றமோ உமக்கெனைத் — தாரம்
கொடுத்தவன் மேலல்லோ — நேரம்
என்னைப் பிடித்துக் கொண்டு போவதோ — பாரம்
இதுவே ஆண்பிள்ளைக்கு — வீரம் (எப)

௩. நாடிநீர்போயிருக்குமவனதின்பேர் சொல்லவேணும்அத்தை
நான்கினைதந்துகொண்டிருந்தால் அங்கேபிறக்கலாம்காணு
கூடினாலுகந்திருக்கும் காடு
குறைவில்லாஎன்மிதிலை நாடு
காடுநீர்இல்லாத வீடு
காலவையுமதெரியும்என் நாடு(௭௰)

ஸ்ரீராமவனம்போகலால்புரஜனங்கள்புலம்பல்

விருத்தம்

ஆவதனால்சீதைமனதறிந்தராமன்
அப்படியேவருகஎன்றான்வெளியேவந்தான்
தேவர்களுமமுனிவர்களும்கலங்குகின்றார்
ஜெயராமனலட்சுமணன்சீதையென்னும்
மூவர்களும்மரவுரியைஉடுத்திக்கொண்டார்
முறையாலே அயோத்திநகர்த்தெருவின்மேலே
போவதுகண்டவ்வூரிலஆணும்பெண்ணும
புலம்பினார்கண்ணீர்விட்டலம்பினாரே (௰௯)

௰௫-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. அரசுமணிமுடியோடும்ஆனைமேல்
வருகிறதிருக்காட்சியைக்காணாமல்
அந்தத்தெருவீதியிலேவந்து நொந்தார்சிலபேர்கள்
மரவுரியும் சடைமுடியும்காணு
வதற்கோகுக்கிகுதித்தோமெனத்தங்கள்
வாயோடுவாயபேசாமலேமனம் மடிந்தார்சிலபேர்கள்

௨. அய்யோ இந்த அருமைத்திருமகன்
மெய்யேவனம்போனாலிமக்கினி
ஆறுதலேதென்றகண்பிசைந் தழுதார்சிலபேர்கள்
செய்யாவினைசெய்திடும்பாதகி
கைகேசிக்குஇணைக்குநெஞ்சக்கல்
இடிக்கெனவிழுந்ததோஎனமனதிகைத்தார் சிலபேர்கள்

௩. கண்ணுக்குக்கண அருகேளணிணை

எண்ணம் எல்லாம் போச்சே நாம் அந்தக்
காட்டுக்கு இயாயப் போவோமே என்று கரைந்தார் சிலபேர்கள்
பண்ணின தவம் இதுகோ தசரதன்
புண்ணியவான் ஆனால் ஒரு தரம
பழிகாரி சற்றுமில்லையாளோ என்று பதைத்தார் சிலபேர்கள்

௪. சொல்லிய வரம் தான் என்று கணவனைச்
கொல்லவே வழி பார்த்தாள் அல்லாமல்
தூரதிஷ்டியாய் பார்த்தாளோ என்று துடித்தார் சிலபேர்கள்
கல் உருகவும் புல் உருகவும் கண்ட
கைகேசிக்கு தன் மகன் மாத்திரம்
கரும்பா இவன் வேம்பா என்பதும கசிந்தார் சிலபேர்கள்

௫. முறையோ என்ன முடப்பிள்ளையாகிலும்
முந்தினது பிள்ளை என்று சொல்லும் பழி
மொழியாகிலும் ராமனுக்கில்லையோ வென்றழுதார் சிலபேர்கள்
குறைபாமலே இருக்கின்ற சூரிய
குலத்திலே நல்ல மரத்தில் புல்லுருவி போல்
குடிகேடி எங்கிருந்தாள் எனக் குலைந்தார் சிலபேர்கள்

௬. மை ஆர்க்கண்ணி இளையவள் தேர்த்த
வலைப்பிலே சிக்கி தலைமகன் ராமனை
ன்னவனம் செய்த பின்ன சொல்வோம் என்று வைத்தார் சிலபேர்கள்
கைகேசியும் பிள்ளையும் கூனியும்
கட்டாந்தரை அட்டையைப் போல் மண்ணை
கட்டிக்கொண்டினி புரளட்டும் என கூடிக்கலைந்தார் சிலபேர்கள்

௭. சானகி என்னும் லட்சுமி போனபின்
மாநகரத்தில் ஆர் இருப்பார் அவள்
தமக்கை அல்லவே இருப்பாள் எனத் தவித்தார் சிலபேர்கள்
கானகம் புகுவது முன்னே தசரதன்
வானகம் புகுவது நிலவரம் என்று
கனாக்காணுக்கப்பலோ போலவே மரிவார் சிலபேர்கள்

௮. சத்தியமா ராமனை வரச்சொல்லி
மற்றொருவர்க்கு முடிகொடுத்தான் இந்த
தசரதன் மெத்த நல்லவனே யென்று தளர்ந்தார் சிலபேர்கள்
எத்தனை போசனை தக்கு வந்தாலும்
எல்லவரும் துணை ஆவாரோ ராமனுக்கு
இளையவனே துணை இந்த ஊரில் என்று இடிந்தார் சிலபேர்கள்

௬. மணிமுடிவனச்சொல்லிட முகூர்த்தத்தில்
சடைமுடியாரச்சொன்னானே இந்த
வசிஷ்டனைப்போல வசிஷ்டன் உண்டோ என்றுரைத்தார் சிலபேர்கள்
துணியுமோ மனம் அட்டாவுங்கிற
சோற்றுலே நஞ்சுகலந்தாற்போலவே (ரகள்
தொடுத்தாள பழி தொடுத்தாள கைகேயி என்று சொன்னார் சிலபே

௭ பாவமும் வரும் பழியும் மிகவரும்
தீபம் இல்லா மனைபோலே இந்த
பட்டணம் பறிபோமேயென்றும் பழித்தார் சிலபேர்கள்
ஸ்தாவரம் இல்லா இளங்கொடி போலவும்
பாயவரம் இல்லா மரக்கலம் போலவும்
தாமரை இலை தண்ணீர் போலவும் தவித்தார் சிலபேர்கள்

சுமந்திரன் புலம்பல்.

விருத்தம்

மாந்தர் இப்படி புலம்பத்தோ மேல்க்கொண்டு
வழியில் ஒரு சோலையில் போய்ப்பாதி சாமம்
ஆனதில் வந்தவரோ உறங்கிவிட்டார்
அயோத்தியிலே அவர் போகவேணும் தேரைத்
தான் உருமலட திசையில் விட்டால் என்னைத்
தானம் மீண்டான் எனப்புருவம் அங்கே மீளவார
வன் இனித்தாமதம் என்று ராமன் சொல்லி
எழுகென்றான் சுமந்திரன் கொந்தழுகின்றானே ஒன

௰௬ - திபிதை - நீலாம்புரிராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க. செகமகிழுமாமச சந்திரன் - பேர்காமல் தேதை
திரும்புவான் அல்லோ சுமந்திரன் - எந்தா
மகன் வருவான் என்றிருப்பானே - ராசனுக்கென்ன
வாய்கொண்டுசொல்ல இருப்பேனோ
உ. ஊரில என்னைக்கண்டபோது சொல்ல - தசரதனுக்
கோடப்பிரட்டமபாம அல்லோ உன்பிள்ளைகளை
தோ இறக்கிவிட்டேன்னை பேனோமுகம் அறிய
தேசத்திலே விட்டேன் எனபேனே
௩. மகனை விட்டோடி வந்தானே என்றவுடனே
மன்னவனுயிர் போகுந்தானே இப்போதுதான்

நெற்றிலேநின்றல்லோ யோகுரோவன்-எமன் விடுத்த
சேவகன்போலஅல்லோ ஆகுவேண
௪. இன்னமஉன்னைநகூவிக கூவிதசரதனுக்
கிருக்குமோநலஉயிர மேவினான் இந்தவார்த்தைக
சொன்னவுடன்போமே ஆவி-இந்தப்பழியை
சுமக்கவோநான்வந்தேன் பாவி

ஸ்ரீராமாசுமந்திரனுக்குச்சொல்லுதல

விருத்தம

மந்திரிசுமந்திரன் இந்தவண்ணமேகூறராமச்
சந்திரன் அவனைநோக்கிச்சகல முந்தெரிந்தநீரோ
எந்தனதாயசொன்னவார்த்தைக்கிரண்டுதானசெப்பல்ஆமோ
சிந்தைஏன்இனிமேலஎன்றுதெளிவிப்பானதெரிவிப்பானே

௰௭-தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாபபு

பல்லவி

சொல்லுமசொல்லும-சுமந்திரரோ-நில்லும-நில்லும்

அநுபல்லவி

நல்ராத்திரிஇதுபோல் இலலைகாணும்
நகாஉளளோர்களுநீரும போகவேணும (சொல்)

சரணங்கள்.

அல்லநீரே றே சொன்னல்விரும்புமோ
அணைசடந்தவெளளம அலைபுந்தாலததிரும்புமோ (சொல்)

௧. வீரமடேசிகவொண்டெழுந்தசேவகன
வெட்டுமகளமகணடுமுதுகை இடல் ஆமோ
ஆருமகாணமேவதபசுக்கென்றுவந்து
அதுக்கெலலாமபயந்தசசப படல ஆமோ
வாருமகாணுமபெறறதாயசொல்விரதத்தை
மறந்துபினனைஒருவிரதத்தைக தொடல ஆமோ
சூரியகுலத்திலேபிறந்த முந்திமுந்தி செ
தொடுத்தகாரியத்தைநடுவே விடல ஆமோ

௨. மன்னன்பாதத்துக்குநான்இருக்கிறேன்
வருகிறேனஇளக்கிடுப தேசம் என்றும
பினனும அறிந்தறியாதது குமமன்னன்
பெறியவி ஈவியவுற்றி தாமென்றும
என்னிடத்திலவைத்த அனபுமபாலசனக
இடத்திலவைக்கவிட்டலக்ஷணம போகிறேன் என்றும

அன்னைமார்க்கும் மன்னனுக்கும் பதிலு
  ஆண்டுமே பேயவந்து வணங்கு — வேன்என்று சொல்
உலகிலே ஒருநன்மை செய்ய இடை
  யூறு மெத்த வரும் ஆகை — யால் அதை
நிலையதென்னல் ஆமோ காலம்போய வார்த்தை
  நிறகுமே பின்னை வேறே — உண்டோ வதை
பலரும் தவிக்குறா என்று தாய்மொழி
  பழிக்கவோ நான் வந்தேன் — என்கதை
மலைவிழுந்தாலும் தலையே தாங்கவேணும்
  மலைந்த வாக்கு பலன்பலிக்கு — மோ இதை சொல

ஸ்ரீராமனை நினைத்து சக்கிரவர்த்தி புலம்பல்

விருத்தம்

வீரமனனும் உரை சுமந்திரன் கொண்டான்
  மீண்டதோர் வழி பலரும் மீண்டார் சேதி
ஊர வசிஷ்ட முனி உடன் போய்ச் சீவன்
  உண்டில்லை என்றிடுமே வேந்தனுடனே சொன்னான்
கூர் எரியிலே விழுந்த வெண்ணெய் போலும்
  கொதித்திடுங் கொப்பரையில் விழும் புழுவை போலும்
சீருள தனமகனைத் தேங்கிச் சிந்தை
  சிதறினன் தசரதனும் கதறினானே

௰அ-திபதை-கன்னடாராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்,

௧. சின்னஞ்சிறு தாமரைப்போல பொன் ஆன பாதங்கள் நோவ
  தேடி வனம் ஓடி விட்டாய் — ரகுராமா-ராமா
என்னை இந்த வேளை நடுத்தண்ணீரில் கைவிட்டாற் போலே
  எப்படி துணிந்து விட்டாய — ரகுராமா ராமா

௨. முடிக்கு மகுடம் சூட்டி முகம் பார்க்க இருந்தேனே
  மோசமகைகேசி செய்தாள் — ரகுராமா-ராமா
உடுத்த புடவைதானே பாம்பாய்க் கடிக்குமென்னும்
  உளவறியாமல் போனேன் — ரகுராமா-ராமா

௩. மாலையிட்ட கைகேசி தான் காலனைப் போல வந்தென்
  வாணாளை கொண்டாள் அய்யோ — ரகுராமா-ராமா
வேலிக்கு முள் இட வேண்டின காலுக்கு முள் ஆகவந்து
  விளைந்ததென்ன விதிவசம் — ரகுராமா-ராமா

௪ ஆனைமேல்பவனி ஆக அபிஷேகமுடிசூடும்
அலங்காரமன்னறுகாணபேன் ரகுராமா ராமா
நானொன்றுநினைக்கதெய்வம் தானொன்றுநினைத்ததையோ
நான்செய்தபாவமென்னதோ ரகுராமா-ராமா

௫. தாயுமநீதந்தையுமநீசறபுத்திரமாணிக்கமுமநீ
சகலபாக்கியமுமநீயே ரகுராமா-ராமா
நீஇல்லாநாடிதெல்லாமசிலவில்லாமுற்றமபோலே
நெடுமபாழ அடைந்ததையோ ரகுராமா-ராமா

௬. படித்துபபடித்துசசொல்லிகாலுமபிடித்துககொண்டேன்
பாவிகைகேசிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா
அடிககடிககப்பந்துவிசைகொண்டெழுந்தாறபோலென
ஆயிசுககுலைவைத்தாளே ரகுராமா-ராமா

௭. குடைமகுடந்தரித்துககுவலயம்தன்னை ஆளும
கோலமகாணுமமுன்னாக ரகுராமா-ராமா
சடைமகுடந்தரித்துககாட்டிலேபோஎன்றேனே
சண்டாளனெனபோலஉண்டோ ரகுராமா-ராமா

௮. சேறுதல்எங்குங்காணேன்திககுததிசையுங்காணேன
தெய்வமுமதுணைகாணேன ரகுராமா-ராமா
ஆறுதலஎங்குங்காணேனஅந்நாததிலகோல
அந்தகனபோலஆனேனஅய்யோ ரகுராமா-ராமா

௯. பாரெல்லாம்பரதனகொள்ளஉன்னையுமஎனகண்ணின்முன்னே
பறிகாட்டிறபோஎன்றுளே ரகுராமா-ராமா
கிளைக்குபபுல்லுருவிகிளைமுளைத்தாறபோலே
கொடுகொளிஎங்கேவந்தாள ரகுராமா-ராமா

௰. சேனைகாவலர்கூடநாளைகூடிமுடிசூட்டி
சிங்காசனமவைககுமுன்னே ரகுராமா-ராமா
ஆனைகீழ்வேபபாரககதவனைகலககிறதபோல
ஆனாளேகூனிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா

௰௧, சற்றேபொறுந்துசசொன்றுலசகுனதோஷமென்றேனான
சாவேனென்றறியாயே ரகுராமா-ராமா
சற்றுமஅழுகைககுரலகேட்கிறதுககுமுன்னே
சுறுககாகநடந்துவிட்டாய ரகுராமா-ராமா

௰௨. குலதந்தைவிளககவந்தமகனேஉனககுபபட்டம
கொடுத்துவாங்கிகொண்டது! ரகுராமா-ராமா
கலகதிலேசோறறையிட்டுகைபிடித்தாறபோலஆசசே
காலமஇப்படிஆமா ரகுராமா-ராமா

௰௩. பாயும்அமுதமுமபொனபளளயமுமஇஙகிருகக
பறிகாடடிலேநடநது ரகுராமா-ராமா
காயுஙகிழஙகுதினனல்ஆசசோதெயவததுககும்
கணஇலலையாமோமகனே ரகுராமா-ராமா

௰௪. வீசுநெருபபைபபோலேகடுங்கோடையுஙகாலனும
வெயயிலுமமேலபடுமே ரகுராமா-ராமா
காசாமபுமேனியெலலாம்வோவைமுததுமுதராசத
காணபாளோகவுசலை ரகுராமா-ராமா

௰௫ பூமியிலேவிழுநதாலுமதழுமபுபடுமோஉநதன
பொனஆனமேனிஅயயோ ரகுராமா-ராமா
மாமலையுமகொடியும்செடியுமபொடியுமதாககு
வழிநடநதறிவாயோ ரகுராமா-ராமா

௰௬ முடிககபிஷேகம்செய்துன்அடிககீழேஓடும்தண்ணீர்
முநதிககொணடாராலும ரகுராமா-ராமா
பிடிததொருமடிதநதாலகுடிககேனறுகுடிததெனதன
பெருநதாகமதணியேனறு ரகுராமா-ராமா

௰௭ இழைஆயிரமபொனபெறறபீதாம்பரமஉடுக்க
இடைமீதிலேமகனே ரகுராமா-ராமா
பழிசாரிதானகொடுதத்மரவுரிதான்உடுககப
பாரததாரோஊராஉளளோரகள ரகுராமா-ராமா

௰௮ பார்ததாலும்பசிபோமேபால்வடிவுமேஉநதன்
பவளவாயமுகநதன்னை ரகுராமா-ராமா
காறறேடடமஆகவநதுசறறேநீகாட்டிஎனனைக்
கரையேறறிவிடவொண்ணுதோ ரகுராமா-ராமா

௰௯. பிள்ளைதனதொடைமேலேபெற்றவன்சீவனவிடடான்
பெருஙகதிஉணடெனபாரோ ரகுராமா-ராமா
கள்ளககைகேசிகையிலகாட்டிககொடுததுவிடடு
கடக்கப்போயஙிறகலஆமோ ரகுராமா-ராமா

௨௰. கண்ணுமஇருண்டதையோகருததுஅழிநததையோ
கைகாலுமஓயநதையோ. ரகுராமா-ராமா

என்னைக்குலைத்ததையோ என்று நான் காண்பேன் உந்தன்

எழுந்தருளுங்கட்டழகனை ரகுராமா ராமா

ஸ்ரீராமனைக் குகன் தன்னூரில் இருக்கவேண்டல்

விருத்தம்

புலம்பியமன்னவன் இவ்வாறிடிந்துசீவன்
போயினன் வைகுண்டபுரத்தைச்சேர்ந்தான்
பெலமுறுமன்னவர் அவனை எடுத்தாரெண்ணெய்ப்
பெருந்தோணியிலயிட்டார் இப்பால் ராமன்
கலம்தருலட்சுமணன் சீதையுடனே கங்கா
நதி அடைந்தான் முனிவரோடுங்கலந்தான் அந்த
சலம்தனையும் குகன்விடுத்ததோணியாலே
தாண்டினன் அவன் இருக்கவேண்டினனே

௰௧-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இங்கே இருக்காணும் தரிசனம்தந்தென்னை ரட்சிக்கவேணும்

அநுபல்லவி

மங்கை அம்மனைதாயும் சீராமையும் இந்த
வரிசைத்தம்பியும் ஐயா உருபதன்குகனை உய்ய (இங்)

சரணங்கள்.

௧. பூவுண்டு கனியுண்டு ஊனுண்டு தேனுண்டு
புதுமரவுரிகளும் போர்வையுண்டு
தாவுண்டு தடமுமுண்டு கங்காநதியுண்டு
தாம்வேண்டும்சனம் நானே செயரட்சணம் கண்டு (இங்)

௨. எட்டுத்திக்கிலும் சொல்லுவேன் கிழக்குவரைச் செல்லுவேன்
எதிர்த்தவரை வெல்லுவேன் வழிசெல்லுவேன்
கட்டிக்காத்து நானே கண் இமைபோலே தானே
காலாலே காட்டினதெல்லாம் கையாலே செய்குவேன் (இங்)

௩. நித்தியம் உம்மைப்பிரியேன் மற்றொன்றையும் குறியேன்
நின்றுமக்கறியேன் நானே சிறியேன்
மூன்றில் அழி அறதிங்களு என்னைவிளக்குட்டுங்கள்
மூக்கண்டாலும் பசிபோமோ மக்கிரோடசமமாடாமே(இங்)

ஸ்ரீராமர்குகனைச் சிநேகங்கொள்ளல்

விருத்தம்

இனிதுபுகலும்குகனேஎன்தம்பிஉன்றுதம்பிகண்டாய்
என்றுதுணைவன்நீகண்டாய்இச்சீதையும்உன்மதனிகண்டாய்
மனதுபொருந்தத்தாய்சொன்னவாக்கால் காட்டில்இருப்பதல்லால்
உன்துநாட்டில்இருப்பபோமோஉணாப்பாய்இதைஆதரிப்பாயே

உம்-தியாகைசங்கராபரணிராகம்அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. காட்டில்இருக்கவந்துகாட்டிக்கருகான
காட்டில்இருக்கலாமோ — குகனே
பூட்டகமோஇதுகுளிக்கப்போயும்சேறு
பூசிக்கொள்ளலாமோ — குகனே

௨. பதினாலுவருஷம்போய்நாமெல்லாம்ஒருமிக்கப்
பதியில்இருக்கலாமே — குகனே
மதிமோசமோஆனைஏறியும்திட்டி
வாசலில்நுழைவானேன — குகனே

௩. பரிசனம்உன்னதுஉன்ஊருன்னதுவுன்
உறவும்என்உறவாச்சே — குகனே
என்பிறகேநீவந்தால்இந்தவுறவைக்காக்க
எவர்உண்டுநீசொல்லுவாய் — குகனே

௪ பொறுத்தனன்துதவம்முடிக்கவேணும்அந்தப்
பொறுப்புஉனக்கில்லையோ — குகனே
குறுக்கப்பேசாதேமுதல்கோணிலைமுட்டக்
கோணும்தடைசொல்லாதே — குகனே

௫ ராமன்பரதன்லட்சுமணன்சத்துருக்கனென்ன
நாலவர்பிறந்திருந்தோம் — குகனே
ஆம்உன்னுடனேஐந்துபேர்ஆனோம்சீரானோம்
அதிகபலவான்களானோம் — குகனே

௬, குருவியின்தலைமேலேபனங்காய்பொறுப்புவிழுந்தாலாக
குழந்தைபரதனடா — குகனே
அருகில்இருக்கிறாயோநான்இருக்கிறதுபோலே
அடிக்கடிபார்த்துக்கொள்வாய் — குகனே

௭. உடன்ஆனதம்பியவன்உன்துமதனியிவள்
[illegible] — குகனே

உடாஎன்படுகிறேன்நான்எனறுமநீஎனறும்
இரணடாகஎண்ணாதே குகனே
அ சறறேகாணுமமுனனேகமசைககரையேறறியமுன்
தனையுமகரையேறறிள குகனே
சிநதிரககூடத்து சகுவழிஎஙகேநீயிஙகே
திரும்பஒனறுமபேசாதே குகனே

ஸ்ரீராமா சீதைசகுச்சிததிரகூடஙகாட்டல்,

விருததம்

வரதனஎனனுமரகுராமன்குகனைஇநதவகைசெறறிபபாரததுவாசீங்குரவன அனுமதியாலே நமபியுமசீதையுமதானுமகூடடிபபோனனபார யஉளசிததிரகூடமலைசோநதான முகமலாநதுபாரததான அஙகேகரதல தைதசசீதைமுனனேநீட்டுவானமலைவளஙகள்காட்டுவானே

உக-தரு-முகாரிராகம-அடதாளசாபபு.

பலலவி
பாராய்பெண்ணேபாராய்பெணணேபாக்கியஜனகன்கணணே

அனுபலலவி

சீராகாநமக்குநோஆகிறஇ சிததிரககூட
மலைரததினபிடமபே லே

சரணஙகள்

௧. மாதவர்முனிவாசொலவேதஙகளைககிளி
ஓாடிககையாயகறறுவனமெஙகும படிப்பதுவும்
கோதுமதினைகசொலலையினிறயமபைககளஎடுதது
குரஙகுகள அடிபபதுவும
ஆசவனகுதிரைபோறபசுமபொறைஒளிபாயநத
ஆடுதலபசுமையாககோடேறி நடிப்பதுவும்
மடகமசெலலாமலமேலேஓடுமமேகததைப
பெயஆனையெனககையாலஆனைஆனை பிடிபபதுவும(பா)

? ஏழை முனிவாககுமலைஏறபபடிபோலே
முடஙகிஅடஙகிகொணடுமலைந கம் கிடப்பதுவும்
காலிலஅழுநதாமலபுலஎலலாஙசொமபாலே
சருமபனறி இடபபதுவும்
கோலஅயோததியிலஇட்டகொடிபோலே
கொடிஏறுகிறபாமபுததோகபட படப்பதுவும்
வாலைபபிடிகொதெதுககுறுகுமகணமுனிவற்கு
மநதிகளஅங்கஙகேவழிநாடடி நடப்பதுவும(பா)

க, அருவிநீரைமொண்டுதுதிக்கையாலயானைகள்
அருந்தவர்பெருங்கமண்டலமதனில் விடுப்பதுவும்
குருவிகள்தினைக்கதிரூட்டக்கிளைமதத்திற
கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதுவும்

பரவுமழைகுண்டத்தெரிவளர்ந்திடமயில்
பசுமையாம்சிறகைவிசிறிபோல எடுப்பதுவும
திருமாமுனிவர்முப்புரிநூலணிவதற்குச
சிலந்திநூலைக்கொண்டுபோய்க்குரங்குகள் கொடுப்பதும(பாலை

சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துபரதர்புலம்பல்

விருத்தம

துய்யமலைவளநங்கைஅவ்வாறுகாட்டித்
தோகையுடன்சாமிலட்சுமணர்தாமசெய்த
செய்யபர்ணசாலையினில்இருந்தானிப்பால்
செயமுள்கேகையநாட்டிலவதிஷ்டனோலை
பையஅறிந்துடனேமீண்டான்தாயகைகேசி
பந்தத்தினிற்சத்துருக்கனுடன்பரதன்வீழ்ந்தான்
அய்யனெனும்தசரதன்சீர்அறிந்தானந்தேம்பி
அழுகின்றான்அழுதழுதுவிழுகின்றானே

உஉ-திபதை-மத்தியமாவதிராமம-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

க. அரசேஎன்னையனேஎன்றுகப்பனே கடந்தாய
உன்சேருமவின்னவரோடேநீஉறவாடவோ தொடர்ந்தாய

உ, முறையுமஉன்தநியையும்எக்கியத்துறையும எல்லாந்தீரே
பிறகேகொண்டுபோனதென்னகுறையோஅறி யேனே

ங சத்தியமும்சுபகீர்த்தியமும் நித்தியமநித்தியமல்லவே சிறந்தாய
மித்திரனைதாமபுத்திரனைராமபுத்திரனைஎங்கே மறந்தாய்

ச அழகாஉன்னைதொழஆசைகொண்டுதேனிதுபொய்யோ
உழுதாபபொக்கழுதால்இதிலென்னதாவருமே அய்யோ

ரு, சிவராகவன்மேலேமாமுடிகோலிக்வைக்கு முனனே
காலம்செய்திடுகோலமதனைஎன்னுள்ளத்தயல ஆமமேனே

சு, அம்பரந்தனிற்சம்பரசுரன்றுனைமேசெயகி றனே
உனபிராணனைராமனைவந்தஅனேபெலயயிது தானே

௭. அய்யன்முன்வசிஷ்டன்விட்டசைஞலையின் பேசசே
மெய்யெனறிருநதேனேநான்விழிததேனகன வாச்சே

௮, எணணிஞலஎனனஅணணராமனஇருககிறுனோஇந நேரம
புண்ணியவானேஎன்கணணிறகாணவேபோமோஎன் விசாரம

பரதர்கைகேசியைககோபிததல

விருததம

வருதுயரம்ஒருதுயரமஒருவிததாலபரதனதேறி
மனனனஇறநதாலும்எனனஅணணனராமன
திருமுகமகணடாறபோதுமஎனகேளனறுன
தேசமஎலலாமஒருவரததாலஉனககேசொன்னேன்
ஒருவரததாலஅவனைவனமபோகசசொனனேன
உளளபடியிதுமகனேபிளளைநீஙகப்
பெரியமன்னனஇறநதான்என்றுரைத்தாள்கண்ணீர்
பெருகினுன்கைகையைநோநதுருகினுனே

பலலவி

எனஅடிபாவிகைகேசி-எனனடிசெயதாய்
எனஅடிபாவிகைகேசி-எனஅடிசெயதாய

சரணஙகள,

க, மன்னவனைககொன்றன்னவனம போகவிடடதாயஇன்னம்
இனறுஉணடோபாவிஎன்னை ஏண்டிகெடுததாய(என்)

உ, என்றுபாவிஉனதனவயிறறி லவநதேனநான
அனறுதாயேஅன்றுபோயஎன்று நொநதேனே(என)

௩. அயயனராமனகாயகிழங்கு கிண்டல்ஆமோடி-நாம
நெயயுமபாலுமசோருமவாரித தின்றலஆமோடிஎன

௪, தினறல்அலலோநஞசுகொல்லும்எனபதுபொயயோநான
ஒன்றுமஅறியேனேஇதுககெனசெயவேன ஐயோ(என)

௬. மன்னவன் பின்னே - நீ போகலோவேணும் - இனி
என்னையுங் கொன்றாலும் நீ சாகலோவேணும (என்

௭. தரமோ நான் புவி ஆளத் தரபோகண்டாய் - ரண்டு
வரமோ கழுத்தறுக்க அறமோ கண்டாய (என்)

௮. நாயகன் ராமனுக்கிணை சொல்லப்போமோடா - ஓர்
ஆயிரம் நட்சத்திரமொரு சந்திரனாமோடா (என)

பரதர் கோசலாதேவிக்குச் சத்தியம் கூறுதல்.

விருத்தம்

கோவிந்த பரதன் அந்தக் கைகையை விட்டப்புறம் கோசலையைக் கண்டான்
சேவித்தான் கைகை செய்த தந்திரத்திலேயோ என்றந்தத் தேவி கேட்டாள
ஆவிக்கும் ஆவி அண்ணன் ராமனை வஞ்சித்தறியேன் அறிந்தேன் ஆகி
லப்பாவிக்கும் பாவியாய் விடுவேன என்று சத்தியங்கள் பண்ணுவானே

௨௪-தரு-சாவேரி ராகம்- அட தாளசாப்பு

பல்லவி

சேருங்கதியிலே சேருவேன் அம்மா - இராம துரோகம்
தெரிந்தால் அனுபவிக்கிறேன் அம்மா

அநுபல்லவி

தீராத நெஞ்சுக்குத் தெய்வமே சாட்சி
திரும்பத் திரும்ப என்னகணகாட்சி
ஓரிபோலப் பேரி யோசனை வைத்தவன்
உண்ட வீட்டுக்கு ரண்டகஞ் செய்தவன் (சேரு)

சரணங்கள்

௧. அய்யம் இட்டு உண்ணாதவன் குடிகெடுத்தவன் அபவாதகன்
அகத்தில் ஒன்றும் புறத்தில் ஒன்றும செய்யும் முறைகுணபோ
தகன் செய்த நன்றி விடுத்தவன் தீவைகெடுத்தவன் பிரமகாதகன்
செய்யும் அவனைக்குறுக்கே தடைசெய்தவன் கொலைபாதகன்
அய்யம் தீராத நெஞ்சை உறந்தவனை
அசல் உடைமைக்குப் பேயாய்ப் பறந்தவன்
கைஅடித்துக்கொண்டானை மறந்தவன்
கன்றுக்குப் பாலை விடாமல கறந்தவன் (சேரு

௰௩

உ. தீர்த்தகரைப்பாவியும் கடுங்கோவியும்செனத்துரோகியும்
செபதபவிரதானனும் பரஸதிரீசனஅனுபோகியும
மூர்த்தியாம்மதுபானியும அக்கியானியுமஅவிவேகியும
பூமிக்குசுமைஆகவந்த புகழ்இல்லாதநேகியும்
வாரதைையால்ப்பிரட்டும் படுகோளனும்
வறுகசழிவுசொல்லும அசட்டாளனும
தூாததவிாததிவிடா மிணடாளனும
சோற்றிலேஙஞ்சிடும் சண்டாளனும(சேரு)

௩. ஆறுகுளத்தில்உடையில்லாமல் அம்மணத்துடன்நடந்தவன்
அன்னைவார்ததைததநதைவார்த்தைகுருவின்வாாததைதகடநதவன்
தேறும்நல்லோரபெரியோரைக்கண்டெழுநதிராமலக் கிடநதவன
திருடனுககிடமகொடுததவன் பின்னேதொடாநதவன்
வேறில்லாரைக்கைபாா்தது விண்டவன்
வேட்டகநதன்னிலே விருநதுண்டவன்
சிறுமபடையைப பயநதுகணடவன்
செடியிலேதலே தூறுத்துக்கொணடவன்(சேரு)

சூகன்பரதர்சேனையைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

சத்தியம்செய்துடனேசத்துருக்கனுடே
தசரதன்செய்கடன்முடித்துநானேராம
பத்திரனேஅழைப்பேன்என்றெழுந்துாாரும்
படைகளுமதாயாருமவசிஷ்டமுனியும்சூழ
சுற்றுசடாமுடிபத்துபபரதன்கஙகைத
துறைக்குவடகரைக்குவந்தான்வரஙகண்டாஙகே
இத்திசையில்ராமன்மேல்பகைகொணடன்றோ
எறினான்என்றுகுகனசீறினனே

உரு-தரு-காபிராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னத்துக்குபரதன்படைவந்தது-என்திராணி
பாருங்களவேடரே

அநுபல்லவி

மன்னனுக்கடிமைநான் என்றுதெரியாமல்
வனததினில்வநதும தூாத்திப்பிடிககவந்தாரோ(என)

சரணங்கள்.

௧. ஆழநெடுநதிகைகங்கை ஆறுகடந்தாலுமென்ன
தோழன் என்றுராமன் என்னைச்சொல்லியருளியதொரு
செல்வேனோ-சொனனப்டிக்கு
நில்லேனோ-நான்பிடித்தகை
வில்லேனோ-இவரைக்
கொல்லேனோ என்னத்துக்கு

௨. அடிஓட்டின்மேல்க்கரணம்போடவந்ததுபோலே
முட்டியதசரததியென்ன-மோசமசெயயவநதாலும்
முறியேனோ-வளைதடிகொண்
டெறியேனோ-தலைதலையாய்ப்
பறியேனோ-கொல்ல
அறியேனோ என்னத்துக்கு

௩. ஆனைகட்டச்சங்கிலிதான்எடுத்துக்கொடுத்தாற்போல்
என்எதிர்த்துக்கொண்டாரென்னை இவரைப்பொடிபொடியா
இடியேனோ-வரவொட்டாமல்
அடியேனோ-வந்தமன்னரைப
பிடியேனோ-என்சொல
முடியேனோ என்னத்துக்கு

லட்சுமணர்பரதசேனையைக்கண்டுகோபித்தல்

விருததம்

இடம்பெருகுகுகன் இவ்வாறெணணிஜயம்
தெளிநதுதெரிசிககவநதான்பரதன் அப்பால்
நடநததெலலாம்குகனுக்குச்சொன்னனகஙகா
நதிகடந்தான்சேனைகளைபபரதனுவாசன்
வனநதனிலேஇளைபபாறிசிததிரககூட
மருஙகுவநதான் அவனைலட்சுமணன்கண்டிஙகே
தொடாநதுசொலலவருமஇவனைக்கொல்வேன்என்று
துடிககின்றான்ராமன்முன்னேபடிககின்றானே

உ௫-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஒருமொழிமாத்திரம்காரும்சாமி-எனக்குத்தாரம
ஒருமொழியாததிரமதாருமசாமி

அநுபல்லவி

பரதன்சேனை இதுதான்மாமா — ஊறிப்
பாகம் தெரிந்ததையாபழி — காறி
வரவிடுக்கவந்தானே நம்மைச — சீறி
வாட்டிமை ஒருகையாக்கிறேன் எனத் — தேறி (ஒரு)

சரணங்கள்

௧. வஞ்சகன்பரதனசெய்த — கோரட்-டிரத்தால்அல்லாமல
வாங்குமோஎன துவக்கை — வாரம்-தேவரீர் இந்த
வெஞ்சியமன்னுமடோமசசமறே — ஆரம்-இருப்பீர் இந்த
மடமேம்செயதிடும — உபகாரம
பெருங்கோரத்திலே — என்சிலைபூட்டி
குலக்குமரிக்கு — இனாஆகவேகாட்டி
மிஞ்சிடாமல இந்தச — சேனையைகூட்டி
பிரளயகாலருத்திரனைப் — போலமாட்டி
நஞ்சுநஞ்சுபஞ்சுபஞ்சா — எவாகளு
நெஞ்சிற்பாக்கவெஞ்சரங்களைத் — தொடுக்கிறேன(ஒ)

௨. வண்டிலும்தேரும — கப்பல்போல் ஆட-அதிலோத்த
வாரிவெள்ளம — கரைபுரண்டோட-எதிர்த்தமன்னா
மண்டைகளமலே — டலையப்போட-பேயும்பூதமும
மகிழ்ந்துகொண்டு — தலைகளபந்தாட
அண்டமுகத்தபெருமை — படைகளமென்மேலே
ஆடிக்காற்றிலவிழும் — சருகுகளபோலே
சண்டவாரக்கணை — தொடுக்கிறதாலே
சிரிக்குச்சிரிக்குதிலே — துலைந்தொருகாலே
விண்டுவிண்டு பிண்டுபிண்டு — விழவிழ
கண்டகண்டதுண்டதுண்டம் — ஆக்கிறேனை(ஒரு)

௩. ஆள்அடிமை — லட்சுமணனதொட்ட-அம்புகளபாய்ந்து
ஆனைமத்தகம் — பிளந்துதொட்ட-அதிலவந்தபோ
வாளஎலாமீனபோல் — புகுந்துகிட்ட-அந்தச்சேனையை
கொளகொணடு — ரத்தமகடல முட்ட
தோளுமதாளும அறுந்தது — டிடி தடிக்கத
துள்ளித்துள்ளிச — சிலகவந்தங்களநடிக்க
புழைசசெசெந்நிலவிழுந்த — இடிப்புகளவெடிக்க
முண்டதண்டவாக்கெலாம் — குறவிகளபடிக்க

வாளி ஆட காளி ஆட பலகல
கூளி ஆட தூளி ஆட அடிக்கிறேன (ஒரு)

ஸ்ரீராமர்சக்கிரவர்த்தியைககுறித்துபுலம்பல்.

விருத்தம்

இநதவகைசொல்லதம்பிஉனக்குலோகம்
ஏ.ழுமனோ ஆமோநமக்குபபூமி
தநதிடவுமவணநகிடவுமவநதானகணடாய்
தமபிபரதனுமஎனனைவிரோதிபபானோ
அநதமதிவிடுவிடென்னபபட்டையைநீக்கி
அண்ணலமுன்னேபரதனவநதுபணிநதபோது
தநதைஉளனோஇலனோஎனறான்இலையெனலும
தயஙகினானரகுராமன்மயஙகினானே ௨அ

௨எ-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்

சணணிகள

௧. மெய்யைநிலைநிறுததிஉன்மெயயைவிட்டுபோனதென்ன
மெயத்தவனே-என்னைப்பெறறவனே
கையிலேவளர்த்தஎன்னை இபபடிகலக்கங்கள்
கணடாயோ-எனனை விணடாயோ

௨. வீட்டில்இருந்துமுகத்தைகாட்டுவாயஎன்றிருந்தேனே
வெறுததாயோ-எனனைவெருததாயோ
காட்டிலேபோம்முனனேவிணாடடிலேநீபோனதென்ன
காரியமோ-இதுவீரியமோ

௩. ததகளிசகுமாரர்சகுப்புததிமதியோசனைகள்
சாறறுவையே-பயமமாறறுவையே
எததனைகாரியததுககுஈஎன்காததன் இருககின்றான்என்றே
எணணினேனே-தவமபண்ணினேனே

௪ எண்ணும்என்உயிரிருக்கஉன்உயிரமாததிரம்
துறநதீதோநீ இறநதீரோ
குறறம்கணணுக்குதெரியாதென்றுசொன்ன
கதைஆச்சே-நலலவனதஆச்சே

௫ இநதிரன்பழைமைபோலேவந்துனதுமுன்னேமுறை
இட்டாரேகுறைபடடாரே

அந்தரத்திலேசென்றாலுமவளைத்தாயிங்கேயிருக்க
ஆரபடுவார்-தோ-ஆர்விடுவார்

௬. என்இரண்டுகோலமிதித்தஉன்னிடமார்புமலவிரும
இருந்தாலும்-உன-இறந்தோளும
யானிதினைக்கண்டேனே-என்னைப்போல்ஒருபிள்ளை
வாய்ச்சுதலுமேலாப்போய ஆய்ச்சுதலலோ

௭. தளஅரியதாதுவந்துவாழவைகக்கெடுத்தனன்
சகிதாளோ-கல்விதிதாளோ
பிள்ளைஎன்றுநானபிறந்துபெறறவனைககொன்றுன்என்றும்
போஎடுத்தேனை-நல்லசிரெடுத்தேனை

௮. கண்ணில்என்னைகுத்திஎன்னைக்காத்துக்கொண்டிருந்துமட்டாய்
கட்டுமுனமேபலன்கிட்டுமுனனே
வெண்ணைதிரண்டுவரச்சே தாழிஉடைந்தாலபோலே
விடுத்தாயேஎன்னைககெடுத்தாயே

௯. நாலுபேர்பிள்ளையிலும்என்மேல்உன்மனம்-எல்லாம
நாட்டியே-பா-ராட்டியே
காலிலேதைத்ததுஉனகண்ணிலேதைத்ததுபோல்
காத்தாயே-இன்று-பார்த்தாயே

௰. வெந்தவனம்நடந்துஊரினில்வந்தாற்முகத்தின்
விழிப்பேனோ-ஆனை அழைப்பேனோ
என்தனமுகந்திருத்தி உச்சிமோந்துதழுவி
எடுப்பாரோ-ஆர்முத்தமகொடுப்பாரோ

௰௧. மாமந்திரசாலையுமசிங்காசனம்ஒளி
வாங்காதோகண்டால்ஏங்காதோ
பூமண்டலாதிபர்களதாம்வந்துபணியும்அம்
புசபதனே-அப்போதசரதனே

ஸ்ரீராமனைவசிஷ்டர்தேற்றுதல்.

விருத்தம

அரசன்எண்ணிஇவ்வாறழும்இராகவனைநோக்கி

வரமுனிவசிஷ்டன்இயகேமலரக்கையால்கண்ணீரமாற்றி

விதிகிறல்எவர் ஆனாலுமவிதியினைவெல்வார்உண்டோ

புரவலர்கேளாயென்றுபோற்றுவான்தேற்றுவானே

௨௯-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளம்-சாப்பு

பல்லவி

ராமாநீயும்-இப்படிக்கிலேசிக்கல-ஆமா என்சுவாமி

அநுபல்லவி

பூமன்னென்னும்தசரதன் கோமகையினாலே
புலம்பிப்புலம்பிக்கொண்டு குழந்தைபிள்ளைபோல (ராமா)

சரணங்கள்

௧. கனிந்துகண்ணீர் இறைந்தாலதுண்டோ சாரம்
கையால்வருந்தீரும் இறைக்கவேணுமிந்நேரம்
நினைந்துபார்க்கின இதுமகன்செய்யும்உபகாரம்
நீ அறியாததுண்டோ உனக்கேனிந்தவிசாரம் (ராமா)

௨. புண்ணியபாவம் இரண்டும்நெய்யென்றும்மனஸ்கரி
கூட்டுவானை அதில்வோடவைத்ததிரி
எண்ணும்இவவிரண்டிலும் உயிர்விளக்கேசரி
இரணடுமேபோனால்விளக் கிருக்குமோ அரிகரி (ராமா)

௩. பெறுவதன்முன்வரைக்கும் அடிக்கடிமேதினி
பிராணபடம்உண்டென்று சொல்லுமேபெருந்தொனி
அறுபதாயிரம்ஆண்டு அரசிருந்தாதனி
அதுவும்போதாதென்று - அழல்ஆமோஅவற்கினி (ராமா)

ஸ்ரீராமர்முன்னேபரதர்புலம்பல்

விருத்தம்.

அலகிலாக்குன்றனைக்கவசிஷ்டன்தேற்ற
அறிந்துகங்காநதிமூழ்கித்தெளிந்தபோது
குலவிதியெல்லாஞ்செய்தான சீதைதானும்
குளிர்ந்தகங்காநதிமூழ்கித்தெளிந்தபோது
தலம் அதனை ஆளுமமுடிதரிக்காய்தபசி
சடைமுடியன்தரித்தாயென்றுநோக்கக்கண்ணீர்
பலவெள்ளத்திட்டதன்மனதிலுள்ள
படிராமன்முன்பரதன்பகருவானே ௨௰

௨௯-திபதை-எதுகுலகாம்போதி ராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. மன்னவன் தன்னையும் கொன்றா உன்னையும் இந்தப்படி
வைத்தாள் வயிற்றுநகுள்ளே — அவம்
சென்மித்ததால் அல்லோ மா தவம்செய்யவேணும்
தேவா உனக்கேனோ இந்த — மாதவம்

௨. உறவுபோலே பிறந்து குளவிபோலே கொட்டி
உன்னையும் போகச்சொன்னாளே — படுபாவி
மறுபடியும் வந்து சந்தோஷஞ்சொன்னாளே
வைத்திருக்கவேணுமே — என் ஆவி

௩. உடன் ஆமந்தனை பிரிக்க தந்தை உயிர் மரிக்க
ஊரும் சிரிக்க வரம் — கொண்டேனோ
இடறின காலிலே இடறும் என்பதல்லவா
என்னிடத்தில் தானே — கண்டேனோ

௪. அருந்ததியே எனை தயாவே என
தரசே நீயோ — தேசியோ
பிரிந்தென்னைப் போஎன்றுயப்பழிகாரஞானான்
பிள்ளைப்பிறந்தோ — வாசியோ

௫. உலகமெல்லாம் தனதயுமாளவேணும் பின்
ஒருவர் ஆக்ஞை செய்குறை — வாங்குமோ
மலைதாங்கும் பாரகம் தம்மையே தாங்கவேணும்
மண்ணுலகுபடியெல்லா — தாங்குமோ

௬. ஆனைமேல் இட்டபாரம் பூனைமேலிட்டாப்போலே
அரசாளுவதென்ன — கோலமோ
கானகம் இருக்க நீ கான்போய அரசிருக்கல்
கதையோ இதுகலி — காலமோ

௭. தன் இனம் தன்னைக்காக்கும் வேலியயினாக்காக்கும்
தப்பும் இல்லை இந்தப் — படிதானோ
உன் இனம் தன்னை நீயே வந்துகாத்தருள் என்றால்
ஒன்றும் ஆகாதுசொன்னேனே — அடியேன்

௮. தேவேந்திரனுக்கும் குடம்தரித்தனைவைத்த
தெசரதமகாராசன் — பூமியே
நீயே றெண்ணால் ஆமோ நீயே வரவேணு
நீயே ஆளவேணும் — சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்கு புத்திசொல்லல்

விருத்தம்

பரதனை இவ்வாறுகூறப் பரிந்து ஸ்ரீராமன் தாயார்
விரதமேன் விட்டாய் இந்த விரதமேன் கொண்டாய் நான் போய்த்
தரமுடன் மதியினால் ஆண்டும் நவம் செய்யவேண்டுமே நீ போய்த்
திரமுடன் புவி ஆள என்று தெரிவிப்பான் விரிவிப்பானே (௩௧)

௰௮-தரு-சுருட்டி ராகம்-அட தாளசாப்பு

பல்லவி

இன்னம் சிறுபிள்ளை போலே என்னை யழைக்கிறாய் உன்னை
என்ன சொல்வேன் பரதா என் கண்ணின் மணியே (இ)

அநுபல்லவி

அன்னை தந்தை பணிவிடையே தன்மமென்று மதித்தானே
அப்படி நீ மதிக்காமல் இப்படி வந்ததில்லை (இன்)

சரணங்கள்,

௧, வாய்த்த மழை விட்டுமது வானம் விட்டதில்லை ராமன்
வனத்தில் வந்த பின்னும் என்ன சொல்லைப்பா
நேத்தியாய்ப் பதினாலு வருஷமட்டும் சொன்னபடி
நில் என்று நின்றிலாமல் என்ன தொல்லையா
வார்த்தை தகப்பன் சொன்ன வார்த்தைகொண்டு புவி ஆள
இசைந்தேனே அந்தக் காலம் அறிந்தாய அல்லையா
மூத்தவனும் ஒருவிதத்தில் தகப்பன் ஆமோ சொன்ன
மொழிகொண்டு புவி ஆளொணாதே தலைமையில்லையா (இன்)

௨, மத்தா போல் தாயுரைத்தது தகப்பன் வினைகட்டிக்கொள்ள
மகன் இருந்து பட்டம் கட்டிக் கொள்ளல் ஆமோ
சத்தியமா வேதமெல்லாம் கண்கண்ட தெய்வம் என்னும்
தாய் தகப்பனை உதாசீனத்து தள்ளல் ஆமோ
பத்தியாக வமனைக்குப் புவி உனக்குப் பிரித்திருக்கப்
பங்கு வைப்பதைக் விழுந்து அள்ளல் ஆமோ

பித்தன் அல்லடா தம்பி நீ சமர்த்தன் என்றிருந்தேனே
பேய் ஆகிலும் பெற்ற தாய் வார்த்தை தள்ளம் ஆமோ (இன)
௬ முன் ஆகநான் கொண்டு பின் ஆக அரசனுக்கு
முறையாலே தந்தேன் உன் உரை பொய்யாமல
உன்றாலும் என்றாலும் சொனனபடி நடககும் உன்ன
உசரப்போம தசரதற்கு வசைவையாமல்
சின்ன பிள்ளைகளாக பட்டணமும் பரிசனமும
சேற்றிகட்டகம்பம் போலே தொயயாமல
என் ஆணை தம்பி நீ உன்நாட்டை யாளடா
எப்படி நான் சொன்னாலும் அப்படி நீ செய்யாமல (இன்)

பாதுகைக்குப்பரதர்பட்டாபிஷேகஞ்செய்தல்

விருத்தம்

மதிளனுமராகவன் இவ்வாருரைகக்கேட்டான்
பரதனும்சம்மதிகொண்டான் பதினாலு ஆண்டாம்
அதிலவரா விடில்முடிவேன் என்றுகொண்டான்
அண்ணன்மிதியடிகொண்டான் அனுப்பிககொண்டான்
மதிஅயோத்தியில்புகுந்தான் நந்திககிராமம
தன்னில்தன் சுமந்திரன அதிகாரஞ்செய்ய
மிதியடிக்குமுடிதரித்தான் தெறகேநோககி
விழிக்கினறான் தன்பதியைககழிககின்றானே

அயோத்தியாகாண்டம்-முற்றிற்று,
விருத்தம்
திபதைகள் ௰உ தருக்கள் ௰௮ ஆக ௩௰,
கொச்சகம்,க, வெண்பா,உ, வசனம்,க, விருத்தம ௬உ ஆக௬௬
தோடயம,௪, திபதை,௪௫ தருக்கள ௯௩-ஆக,௱௪௩

சக்கரவர்த்திருமகனார்
திருவடிகளேசரணம

———⁂———

இலட்சுமணா.

இராமர்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்,

மூன்றாவது

ஆரணியகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகம்சேர்தல்

விருத்தம்

நதிபெறுதம்பிவாதியராமந்திரம் ஏகள
தொலமுனிவர்புரசனைகள குகன்பேறனும
மதிவுறமகமை இருப்பிடத்தைக்கண்டுகொண்டார
பரிவிலைவந்துதினம சூழ்வாரென்று
சதியெனுஞ்சானகியினனும தமபிமுனனும
தான்வரசித்திரகூடமலைக்கப்பாலே
உதையாவிமுனபணிபோலமுனிவாதுன்பம
ஒழிக்கின்றன ராமன்வழிக்கொண்டானே

௧-நிபிதைதோடிராகம அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧, வழிகொண்டராகவன் — விண்டான்-அந்த
வழியில அத்திரிமுனியைக் — கண்டான்முனி
பொழியும ஆசீர்வாதம் — கொண்டானதாத
பூசைனிகிழநகமு — துண்டான்

௨, அழுக்கிலவாதசெரானச — சாயை ஆன
ஆடைபணிகளவெகு — வாயைஅன்பு
செழிக்குமசீதைக்கொரு — தாயைப்போலே
செயதானேமுனஅனு — சூயை

௩, அதுகொண்டமுனிவன்அவ — அன்னைஇடுக
தனுமதிகொண்டவா — முன்னைகலல
முதுதண்டாரணியம — தன்னைக்கண்டு
மூவருமசென்றுரோ — பின்னை

விராதன்வதையுந்துதியும்

விருத்தம்

பொய்கலந்தவிராதன் அந்தவனத்தேவந்தான்
பூவைஜானகியையெடுத்துக் கொண்டான்ராமன்
மெய்கலந்ததம்பியுந்தானும்போர்செய்தான்
விட்டிவன்என்றவர்களையுமெடுத்துக்கொண்டான்
மெய்கலந்ததோளை இருவோரும்வெட்டி
மாயத்திட்டாபத்தம்படலால் அரக்கன் அங்கே
கைகலந்திவ்வியதேகத்தைப்பெற்றானை
கதிசொல்வான்ஞானமுன்னதுதிசொல்வானே

௧-தரு-பைரவி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

அறிவார்-ஆர்-உன்னை-அறிவார், ஆர்

அநுபல்லவி

அறிவார்ஆர் மானிடன்போலே குறியாவேஷங்கொண்டதாலே
சிறியேன்செய்தபிழைதனைக் குறியாதோராகவா உன்னை (அறி)

சரணங்கள்,

௧, எடுப்பானுமளவாக்குமஇன்பம் கொடுப்பானும்சூட்சிநிலே
விடுப்பானும்ஆலிலைமேலே படுப்பானும்நீ ஆகவே
நாராடுவ யந்திரையைக் காட்டுவாயுலகைச்
சாட்டியில்லாப்பம்பரம்போல் ஆட்டுவாய்உன்மகிமை (அறி)

௨. தாய்அறியும்பிள்ளைதன்னைத் தாயும்பிள்ளை அறியும்
நீ அறியும்உயிர்உனை ஆரறியாதென்ன இந்திர
சாலமோ இதென்ன கோலமோ உனது
காலாலேமுடிந்ததனை கையாலே அவிழ்க்கப்போமே (அறி

௩, அறவம்ஆகிமேல்உகந்தாய் ஒருகொம்பினாலேசுமந்தாய்
சரணம்அதினால அளந்தாய் பெருநிலமகளைமேல்வைத்த
தாகமோ இளையாள் மோகமோ உனமா
ஏதுமாயிருக்கின்றவளவேகமே செய்யுளோ உன?

௪, உள்ளசராசரமெல்லாம்　　வளர்லேஉன்னாதமலர்ப்
பொள்ளலில்வந்துமலருவா　　பிள்ளையெனநீவந்தது
ஞாயமோ இதென்ன　　மாயமோசேறநிலே
மேயும்பிள்ளைப்பூச்சிபோலே　　தோயவும்தோயாதவுன்னை (ஆதி)

௫. வேதத்தின்மேலேவேதாந்த　　நாதத்தினமேலேஞானிகள்
போதத்தின்மேலேவிளங்கும　　பாதத்தையெனமேலேவைத்தாய்
யோக்கியனோ அடியேன்　　சிராக்கியனோசுருதிசொல்
வாக்கியனோசுவாமியெனதுபாக்கியமோபாக்கியமஉன்றன்னை (ஆ)

௬, டாண்டுசெல்வாளை இந்தய　　கண்டதென்றுகொள்ளாதே
மகண்டுபொருக்காதை　　ஊடேராகண்டுபெருக்குமலாத
தாமனைபனனிரு　　நாமனைஎவாக்கும
யாமனுமளஞ்சீதாபி　　ராமனைஉன்பெருமை (ஆதி)

தண்டகாவனரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல்

விருத்தம்

அதிவிராதனவனைக்கிஉயரப்போனான்
சுவாமிசரபங்கனாசிரமத்திலபோனான்
அங்கவனைசிரகண்டிந்திரனும்போனானராமன்
அருளமுனிதமபதியோடனவிறபோனான
சுதிகந்தணடகவனத்துமுனிவாதபமைக
கண்டுகளி அமுதையயணஉண்டிருந்தான
சதிசெழுரரடந்தராலேசொஞ்சசிவன்
தரிக்கின்றா அவாகளகையைவிரிககினருரோ

உ-திபதை; புன்னாகவராளிராகம, ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, ராமபத்திராராமச்சந்திர　　ராமா ஆசீர்வாதம
பூமிசுமைகழிக்குமதாய்　　புத்திரா ஆசீர்வாதம

௨, அரக்கர்கையாலநருக்கியிட　　ஆலகக்கரும்பெனத்தானே
நெருக்கிடையாயவருந்துமஎமமை　　நிலைநிறுத்தாயஎங்கோனே

௩, விழலெனராட்சதநெருப்பால்　　வெதும்புகிறோம்ஒருக்காலே
மழைமுகம்கண்டிடும்பயிர்போல்　　மகிழ்ந்தோம்நீவரலாலே

௪. புன்னோசெருமராட்சதராலப்　　பூனைகளாயப்போனோமே
அன்னேஉனையாவுங்கண்டோம்　　ஆனைகள்போல்ஆனோமே

௫, வள்ளல் தசரதன் மகனே — மனக்கவலை தீராயோ
எள்ளளவுன் கிருபைக்கண்ணால் — எங்கள் முகம் பாராயோ
௬, பஞ்சுபறந்தாலும் அய்யா — படியும் அல்லோ ஒருதேசம்
நெஞ்சுபரந்திடும் தறகு — நிலைக்காதோ மலைவலைசம
௭, உத்தமனே அரக்கரைவே — ரோடும் பிடுங்கி எறிவாயே
இத்தனை பொய் செய்யும் தவங்கள் — எல்லாம் நீ பெறுவாயே
௮, புலிக்கூட்டம் திரிகாட்டில் — புகுந்திடும் மானினம் நாமே
கலிகிராட்சதாதியும் — காட்டி விருக்கின்றோமே
௯, இயற்கைக்குலைந்த அரக்கர்களால் — இருந்துவிட்டோம் தோராமம்
வயிற்றினில் வாள்கட்டி — கொண்டு மறந்துவிட்டோம் செபஹோமம்
௰, உங்காரம் செவியில் அதிக்கா — உலகில் எனப்படுவாரோ
இங்கே நீ இருக்கில் அவர் — எட்டியும் பார்த்திடுவாரோ

ஸ்ரீராமா தண்டகவன ரிஷிகளுக்கு அபயமீதல்

விருத்தம்

திருக்களும் மலையும் சூழ்ந்த தண்டகவனத்தோர் சொந்த
வருத்தம் ஆம் மொழியைக் கேட்டான் வணங்கியே ராமன் நீங்கள்
செருக்கிய தவங்கள் செய்வீர் தேவரீர்க்கே வல ஆளா
இருக்கிறேன் அரக்கர் துன்பம் இனி விடுமெனச் சொல்வானே

—❋★❋—

௩-தரு-கலியாணிராகம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அஞ்சாதிருங்கள் சந்நியாசிகளே-தண்டகாரண்ணியவாசிகளே

அநுபல்லவி

அஞ்சாதிருங்கள் உங்கள் — ஆசீர்வாதம் துணை
அப்புறம் ராட்சதர்க் — கூண்டெனக் கையில் கணை
செஞ்சமாருதம் — போலே தொடுக்குறனை
பஞ்சாகப்பறந் — தோட அடிக்கிறேன்-அஞ்

சரணங்கள்,

௧, கண்டோரைக் கொல்லுவேன் — சொல்லாமல் விட்டால்
காகுத்தன் என்றுநீர் — சொல்லாமல
மண்டியெதிர்த்துமுன் — இல்லாமல்-காலில்
வந்துவணங்கினார் — அல்லாமல

எண்டிசைமேல்அவ ராலேஆனமட்டும்
இராட்சதசேனைகள் வந்துபோராடட்டும்
அண்டபகிரண்டம ஆயிரத்தெட்டும்
அப்புறமபோனாலும என்கணையெட்டும்-அந்

௨ ஆரத்தணராலே பசுவாலே-தங்கள
ஆவிகொடுததவர் வினைமேலே
மூந்திபதேவருககும அப்பாலேசொலலும
மூர்த்திகள ஆவார் அதனாலே
இந்திரன ஆனதேவன் வாநதுதடுககிறேன்
என்றாலுமராட்சதர் போரிலஅடுககுறேன்
சூரியனைககண்ட பனிபோலஓடிககிறேன்-அந்
௩ மயஙகியேதாயாா நிலபகிற,முடி
மனனன்உயிரும தடுமாற
எஙகளபாதனும வேசார-நான்
ஏன்வந்தேன எனசென்மம் ஈடேற
உஙகளபணிவிடை; நானேபெறுகிறேன்
உககிரகோதண்டத்தில் நாணிஇறுகிறேன்
எஙகெங்குமஎனசனை யாலேநொறுக்கிறேன்
ராட்சதபூண்டெல்லாம் வேரோடறுககிறேன்-அந்

ஸ்ரீராமர்பஞ்சவடிதீரத்தைக்காணுதல்

விருததம்,

அருள்முனிவாக்கிநதயனைகேறறிநதணட
காரணியநகனிலபததுவருஷமநீககி
வருமவழியிலவசிஷ்டமுனிதவமுமகொண்டு
வநதகஸ்தியமுனிவரனைவணஙகிஅனறுளை
தருசிலையுமபுரமெரிததகணையுமகூடும
சஙகையிலாதேதரிததுஙகராமன்
பரிவுளதமபியுமசானகிதானுமசொலலும்
படிகொணடானபிறகுபஞசவடிகண்டானே

ஸ்ரீராமர்சடாயுவைககண்டபஞசவடிதஙகல்

விருததம்

அகஸ்தியமுனிவை அனுப்பிககொணடநதவழியிலசடாயுளனுமம
ககபான்உளைகொண்டு வனகாடததகுதிரசகோதரிவிரிதாணடி

சசிகுமுகிலைபோன்செயநடானன ச, லைதனிலே சானகியுடன்
மிகுந்தோடஞ்சவடியில உள்ளோர விருந்தான்ராமனிருந்தானே

௩-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இருந்தானேராமசந்திரன்பஞ்சவடியிலிருந்தானேராமசந்திரன்

அநுபல்லவி

௧. இருந்தானேராமச்சந்திரன் ரிஷிகளுக்க சுகுமசந்திரன்
வருந்தாராக்ஷதாகூடி வருமவழிதன்னைநாடி-இருந்

௨. நிருதாசன்பசியாத்து நிறைநியாயசகைகோத்து
வருமவிகாதத்தைதீர்த்து மாமுனிவோரைககாத்து-இருந்

௩. அலைந்தமுனிவாசகம ஆகுலமெல்லாம் போக
இலங்கையிலஆனுபோக ராசகாகமென ஆ-இருந்

௪. பலதந்தாடசதாஆட்ட பாடலாகளெல்லாமோட்ட
சலிததபோதனபட ஓட்ட தாமதம் நிலைநாட்ட-இருந்

சூர்ப்பணகை ஸ்ரீராமனைக்கண்டுமோகித்தல்

விருத்தம்

இந்திராகலன்பூமேனி எரிஎல்லாமகேகிஆசை
புரிந் சூர்ப்பனகைலங்கா புரிஇராவணாககுத்தங்கை
அருந்துமமோகததால அயபன அடிமுடி அளவுமகண்டு
தெரிந்துளளேஎண்ணிநெஞ்சம திருகுமாளஉருகுவாளே (எ)

௪-இபதை-நீலாமபுரிராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. தேவரீருமனிதன்தானோ பதிணைவல மஉள்ள
சித்தரோஇயக்கரோ அமர
பாவனையாலகண்டேனகள ஆவியைகொள்ளைகொள்ளென்று
படைத்தானோஎமையுடைத்தரோ

௨. எட்டானைகயைமஇவடைசட்ட பேரசொரகசொனை
இருக்குமேஉனக்குமுனே
பட்டமனமாக தடநதஉருவாடப்புறப்
பட்டு ஞெதவகதொட்டாரோ
டு

௩, ஈசனுக்குமுக்கண் இந்திராசனுக்கோ ஆயிரங்கண்
என் ஆச்சே இவனுக்கிருக்கண் ஆச்சே இவனைப்
பேசினால் எனைச்சாமி இவனே கேசவன் தானோ நான் ஒன்றும்
பிரியேனே ஆரோ அறியேனே

௪, புத்தி வளத்தை இவன் செங்கண்ணு வாய்க்கொப்பு சொல்லப்
போகுமோ நிகராகுமோ அய்யோ
அந்தவார்த்தையைத் தப்பென்று அந்தையால் பவளம்
முச்சுத்தே உவமைபோச்சுதே

௫, முடிவைத்த குழல் சடையா முடியாவிட்டால் பெண்களெல்லாம்
முடியாரோ மனமடியாரோ இவன்
அடிவைத்த பூமிப்பெண் மேனி புளகித்தால்போல் அலலோ புல்லை
அரும்பினுள மெத்த விரும்பினுள

௬, மரவுரிசேர் இடைபாரும் பரமதைச்சேராதென்ன
மாயமோ இது ஞாயமோ சந்
திரன் முகமோ முககமலமென்றுலும் வரவர அதுக்குக் கலை
தேயுமே களங்கம் தோயுமே

௭, தவஞ்செய்த ராமனைப் பெண்ணும் செவம் செய்கிறாள்
கடவோ வந்து கூடவோ அய்யோ
தவம் செய்ய வந்தானோ முன் தவம் செய்ததற்காகக் காட்சி
தந்தானோ தேடி வந்தானோ

௮, ஏழும் இவன் இலக்கணம் எல்லாம் செய்த அயனே மோசம்
இட்டானோ மதி கெட்டானோ இவனை
காலில் தானாக்கொண்டா இந்திரன் மேல் உலகை ஆளவைத்தானென்ன
காமமோ இது தாமமோ

௯, எடுத்திவன் சுந்தரத்துக்காம் அதிகமான பூரணமாம் பூண்
திருப்பான என் அருவுருப்பான எனவென்ன சும்மா
விடுத்தவன் அல்லவே பொன்னினை குடத்துக்குப் பொட்டிட்டாக
வேணுமோ அதிகமாணுமோ

௰. தப்பில்லா இவனைச் சேரும்படி பிரமன் எனக்குத்
தந்தானோ இவனும் மைந்தானோ ஐயோ
எப்படியானாலும் இவனைப் பொறுமையால் ஆசைசேராமல்
இருப்பானோ ஆவி தரிப்பேனோ

௰௧ ...பிர...கலி...ன்னிலாச செங்கிருப்போல் மாப்பேல்

பைந்தொடி ஆகிச் சூர்ப்பநகி வந்து ராமசந்திரன் முன்னே
படர்ந்தாளே கிட்டநடந்தாளே

ஸ்ரீ ராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகி வருதல்

விருத்தம்

அடவி செல்லாநின்னை உரைகொண்ட ராமன்
ஆனவருகிறவழியைப் பார்த்துப் பிசைக
குடியைப்போல அரக்கர் வரும் வழியைப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவன் இருந்தசாலை முன்னே
கட்டி இடும்பிணி உள்ளே அடங்கிநாச
காலமவர வெளிவந்தாலப்போலே பொல்லா
மட்டி இராவணன் குடியை நாசஞ்செய்யும்
வகைவந்தாள் எனச் சூர்ப்பநகை வந்தாளே (அ)

—*✱*—

௪ தரு பியாகடை ராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தாளே - சூர்ப்பநகை - வந்தாளே

அநுபல்லவி

வந்தாளே மன்மதச் சந்தோஷவடிவுள்ள ராமன்மேல் மயக்கங்கொண்டு
பந்துமுலையே மூடி பஞ்சவடியைத் தேடி
பாவஞ்செய்யுமதி மூடி ராவணனைக் குடிகேடு பண்ண

சரணங்கள்

௧. ராவணன் குடிபேரனுக்குத் தங்கை - பங்கையிலைச்சர்ந்த
நங்கை தானாகொண்டு வந்து நங்கை
தேவரீருக்கிவள் பெண் பல்லவியே
சீதைக்கு நசெரியுமே ராட்சதசேர்வியே
ஏவலுக்கெளியவள் நான் அனுகூலியே
என்றுசொல்லி அரக்கனைத் துடைகாட்டியே

௨. மானிடப்பெண் கொண்டா என்னைக் கண்டோர் உடன்
மருவிவாழ்ந்தோ உமக்கும் பயமுண்டோ
ஆறுலுடனனைபாவி கருப்புவில்லவி
ஐயங்களைப் பிளக்குதே எனை உடனே செல்லவே
சேனை லீலை செய்வேன் நானகாமலையே
கிட்டப்பார் என் மட்டில் கீதா உமக்கெக்கு சொல்லு

௫ எதிரிலேவந்தேனுமக்கு போமே நான்
இருவோருமிணைக்கச்சேர்ந்தால் விவாகம்
அதுசெய்யவேணுமக்கும் எனக்குமேகாரி
சம்மதியானீங்களே முகூர்த்தவாரி
கதறத்தெறியுதே காமாக்கினியில்
கட்டிக்கொள்ளுவேனென்று இலகுமாமுனும்பேசிவந்தா

ஸ்ரீராமருக்குஞ்சூர்ப்பநகைக்கும்சம்வாதம்

விருத்தம்.

வந்தசூர்ப்பநகைதன்னை இரகுராகவனுமநோக்கி
அந்தமுள்ளவா பெண்ணே அரம்பையோ அறியோம் என்றும்
தொந்தமாகவந்தகாரணம் சொல்லறிந்தையோ பாலனென்றும்
தந்தைவார்த்தைக்குவார்த்தை சரிசரியென்றுசொல்வானே

சதிபதை-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. செம்மையுள்ளவலிபோலேயெங்கேவந்தாய்வந்த
சேதியென்னசொல்வாய் பெண்பாவாய்
கும்பிடப்போனதெய்வம் எதிர்வந்ததென்றெண்ணிக்
கொண்டுகாணவந்தேன் என்கோவே

௨. ஆசைவில்லின்மேலே மரவுரிமேலேதுன்னும்
ருசிகனிமேலோசொல் பெண்பாவாய்
ஆசைவில்லின்மேலஇல்லைமரவுரிமேலஇல்லைஉன்
அதரக்கனிமேலுண்டு என்கோவே

௩. அதரக்கனிகொடுக்கத் தவசிகட்கடுக்குமோ
அடுக்காதவார்த்தைசொன்னாய் பெண்பாவாய்
அதரக்கனிவசிஷ்டர் அருந்தக்கூடியதில்லையோ
அவர்தவசியல்லவோ என்கோவே

௪. தாசியதுசெய்கானும்பிரமகுலம்உன்குலம்
க்ஷத்திரியகுலமென்குலம் பெண்பாவாய்
இவை அவைபண்டதென்னகா முகருக்குக்கண்ட
இடக்கென்னபதுபோயோ என்கோவே

௫. ஒவ்வாக்குல அண்ணனாமிராவணனறியாமல்
உடன்பாடுபண்ணலாமோ பெண்பாவாய்

என்வீட்டிலுன்னையுநான் வைத்ததனால் ஆனபின்பு
இசைவுக்குறைகையுமில்லை — என்கோவே

௬, தன்வீட்டுவிளக்கென்று முத்தமிடுவாருண்டோ
தகுதியல்லவே அது — பெண்பாவாய்
என்வீட்டுக்காரன் ஆனால் அரக்கர் உறவுமுண்டாம்
இந்திரபட்டமுமாமேவன் — என்கோவே

௭, அரக்கர்உறவுபெற்றாலுன்பேர்க்குமுட்பெற்றேன்
புருஷனைவிட்டே — பெண்பாவாய்
பெருக்கமென்னசொல்லுவென்சுகம்பெற்றபின்பு
பெறும்பாக்கியமவேறுமுண்டோ — என்கோவே

௮, தவசிகளுக்கிதெல்லாம் வனக்காட்டினில்
தவமேபெரும்பாக்கியம் — பெண்பாவாய்
தவசிதவசியென்றுமெள்ளமெள்ளச்சொல்லி
தள்ளிவிடலாமோ — என்கோவே

௯, தனியாக உன்னைநான் கைபிடித்தால் உன்தன்
சாதியார் என்செய்வாரோ — பெண்பாவாய்
தனியாய்முருகன்வள்ளிகைபிடித்தானே அந்த
சாதியார் என்னசெய்தார் — என்கோவே

௰, அநியாயகாரியத்தைப்பயமில்லாமல்செய்தால்
ஆருக்கும்சம்மதியோ — பெண்பாவாய்
இனிஒருவருமற்றொருவருக்கும்பயமில்லை
எவர்க்கும்சம்மதிஆமோ — என்கோவே

௰௧ ஆண்மனுஷகணம்ராட்சதகணக்கோடே
ஆடுமோகூடுமோ — பெண்பாவாய்
நானானாலப்போதும்தேவருக்கேவல்செய்வேன்
ராட்சதகுணமில்லை — என்கோவே

௰௨, சகோதரி என்றாய்குபேரனுமெனக்கொரு
தமையனென்றாய் அல்லவோ — பெண்பாவாய்
தமக்கையானாலுமென்னதமையன்ஆனாலுமென்ன
சந்தேகமுனக்கென்ன — என்கோவே

௰௩, அந்தவன்பகைவந்தால்சகோதரன்பகைவரும்
எனக்கும்பகைஆகுமே — பெண்பாவாய்
இனக்குடியுமாளுமனைமுகனும்நீயென்றன்
இஷ்டத்துக்குக்காணுகின்ற — என்கோவே

௰௪, இஷ்டிக்குக்கண்டாலும்ஒருத்தி இருக்கவே
தேவையென்னசொலவாம — பெண்பாவாய்
மட்டுசசொல்லுகிறாய்பெருமாமசுற்றிய
வளளிவிடுவதுணடோ — என்கோவே

௰௫, விட்டுடுபோவெனறும்விளையாட்டுபபூசலஇது
விளைபபூசல்ஆகுமே — பெண்பாவாய்
தட்டுக்கொசொலலினனைமயடமஉறுதி
குடுத்துவிட்டிடஆமோ — என்கோவே

௰௬. ஒட்டாரமகட்டாதே இளையோன் அறியாமுன்னே
ஒடிபபினமறைந்துபோம்பாவாய — பெண்பாவாய்
அட்டாதுட்டிகளைபேபிஆசறறுகிறோயோநல்ல
தாககடுமையாககிறேன — என்கோவே

சூர்ப்பநகைதனை உறவைநினைத்துப்புலமபல,

விருத்தம

வாதகேம்சூர்ப்பநகைதன்னைநோக்கி
வணிவணணனனெனககிருதயனையாளசீதை
போதாவேடாமறைபிலேஇரணடுவாளோ
புறநாககுநதமபிககுமனையாளஇலலை
நீதானேபோயெனவேசீதைதமேலே
நோவாதாலடசுமணனகூடமாளோநதி
காதேதாருமூரைரிநதபினனுமபலலுக
கருகுமஙாஉறவையினைநதுருதுவானே

௫-திபதை-கண்டாராகம்-திபதை ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ அருமைபபிறப்போஅணணனன் — ராவணனேஉந்தன்
அந்தமககனாசிபென்ற — ராவணனேஉநதன்
கருவிழிடோலேபாதத — ராவணனேஎநதன
கணராவினனைசொலவேன் — ராவணனே

௨ சிகைமஇருக்கதட்டு — வசமாமேஉநதன்
செலவநதயாகைபயொருவர் — தொடபபோமோஎனனை
அகைபபமூது மனிதன் — செயவாறேசெயதும
அஞசாதேகெருநசபடைத்தும — உயவாறே
௩ ஊராகுருவிஉபாய — பறநதாலும-ஆது
உசகசருடனஆுமேபா — ஒருநாளுமயுதி

யார்க்குள்ளேமனிதா பிறந்தாலும்உந்தன்
பாதத்தூளுக்கொப்பாரோ எக்காலும்
௪ எட்டுதிக்குமஉன்பேரைப் ருந்தானேமனிதன்
என்னையுமகொண்டையைப்பிடித் திழுத்தானேஐயயோ
கிட்டிசசெவிஅறுத்து மூனொந்தானேஉனை
கிளருக்கினையாகவே நினைந்தானே
௫ துணைக்குமபகானன்இங்கே மோசமாயேஎன்றும்
தூக்கமபோயபிடித்தநீ ஆவாயோஅடா
பிணமேகரதூஷணை வாரீரோநான்
பெண்பிறந்தபட்டதைகேளா பாரீரோ

௬ அத்தைமருமகன்என்ம இதுதானேபிரம்ம
அஸ்திரம்விட்டால்மனிதன் அறியானோஇந்திர
சித்தேனைபோலேஉந்தன் மூனேடே அசேதேவேங்
திரனைசசெவித்தகதெல்லாம விழிலஆசசே
௭ குட்டிமனிதன்என்னை வதைத்தானேஎந்தன்
குலைகலங்கிடவேபோட் டுதைத்தானேமெள்ள
எட்டிப்பாரத்திரன் பிரிந்தானேஇவனை
ஏவிவிட்டடயான்போலே இருந்தானே

௮ இந்திரசந்திராதியாகள மனரிக்கட்கலங்கிவ
எந்தெந்தவீரர்களும முடிதாழ்கவந்து
பந்தியிருக்குமஉங்கள சபைகோமூக்கு
பறிபோயதேன்மருவேனே இனாமாமோ

சூர்ப்பனகைஸ்ரீராமருக்குமீளவுமஇதவுனாதுதல

விருத்தம்

போயவடிவாய அரக்கிஇந்தபபடிஅழுதாளராமனஇடம
பின்னும்பவந்தாள
தேவநீஅறியாதோ இளையவன்இபபடிசெயதான்
செயதாலென்ன
கோபமஉளள இடத்தில்அலலோசந்தோஷம்
கூட்டிககொணடால்
ஆவதுமெத்தஉணடுகேளஎன்மால்மருவிஎனனை
ஆளஎனயானோ

ரு-கரு மோகனராகம்-ஆட தாளாயப

பல்லவி

... ரமெனஞ்செய்துபிரமேனகுமெனயப்பர்சிதீசெய்தீர்

அநுபல்லவி

அன்னியன் ஆகவென்னைப் பிரிய விடாமல் - எங்
அழகுகண்டொருவா சண்டாமல் என்

சரணங்கள்

௧. நடப்பதையிலப்போதும் வடிப்பட்டாலுமதை
நாலேசுமந்துகொண்டு போடவோ ஆரும்
இடுக்கிடேயுமை எதிர்த்தபோதலைகளைத்
திருகியலைமலையாய்க் கொட்டவோ நல்ல

குடித்தனத்துக்கிவளாகும் ஆகாதென்று
குறிப்பதினை முட்ட மூட்டவோ கேட்டால்
இப்புசிதைக்குக் கொஞ்சம் மூக்கிவருக்குக் கொஞ்சம்
என்றெவர்க்கும் கட்டவோ எண்ணி என்

௨. குற்றம்போலே செய்து குணமசெய்தீரென்னைக் கொட்டி
கொள்ளுங்கமப்பேயைக் கொல்லவோ நல்ல
பத்தினி ஆகின்றிராமலக்கால்களைப்
பறித்துக்கொண்டுவரச் சொல்லவோ - உமது

அஸ்தமப்பட்டபோதே சொந்தபசூலே இனி
அரக்கனாவேரோடும் கொல்லவோ நல்ல
புத்திபணிவைத்துக்கொண்டு பொங்கியும்பால்
புறம்போகலாகாதென் தள்ளவோ - சாமியென்

௩. மதிக்குப்போகும்போது சிதைக்குமேலான
கண்டித்தோம் என்றல்ல பிசகல்ஆமல்ல
இதுகென்ன காணமூட்டானை நாராசிரய இல்லை
எனக்குமது படியேமெய்யா பிசகல்ஆம் சாமி
அதுக்கலன்று மஅரக்காமையக்காறிக
தவளையேகிட்ட வைக்கமஆம் என்றனே

சூர்ப்பனகை ராமனை முறையிடல்

விருத்தம்

பன்னிப்புசாபபகைக்குக் கடயடிக்கவெமைறு
பாரியல்புராமனைத் தரிவிடான்

அநிலையெழுந்தரைச்சிழுளியாகி
ஆரகிசென்றேயண்ணனுக்காப்பாடுபட்டேன்
வினையொன்றுபட்ட நிலைமைகளோடே
பெண்பிறந்துபட்டபிழைஇதுதானென்று
பின்னிலேவேலக்கான்காலிலமரம்போல்ச்சாய்ந்து
விழுந்திட்டாளவன்கேட்கமொழிந்திட்டாளே (௯உ)

௯-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பட்டபாடுகேளாய கரனேநான் பட்டபாடுகேளாய்
அனுபல்லவி

௧. பட்டபாடுகேளாய பண்ணுதற்கோளாய பிடித்தவாளாய
குட்டிமனிதனென்னைக் கட்டி இழுக்கப்பிலனே
வேட்டைப்பாம்புபோலே ஓடிஅண்ணனருகிலே பட்ட

சரணங்கள்

௨. ஏற்கும்பெண்ணைக்கண்டே அண்ணனுக்குண்டு என்றுகொண்டே
தூக்கப்போனேன்பெண்டுகோக்குமனிதனைக்கண்டு
மூக்கும்காதுமரண்டும் போகக்கடித்துக்கொண்டு (பட்ட)
௩. திருத்தமானசூரா-இரண்டுவீரா-நாலுதீரா
அரக்காவோகளைந்து நருக்கவெகினைந்து
இருக்கிறார்வந்து ஒருத்திப்பெண்பிறந்து (பட்ட)
௪. மங்கமஇன்னமேவேணுமோ-காதுகேட்கணுமோ-சக்குகாணுமோ
லங்கையாளுமவில்லிதங்கைஆன செல்வி
மங்கையர்களுக்குள்ளுங்கள்போன செல்வி (பட்ட)

கரதூஷணதிரிசிராக்களின்வதம்

விருத்தம்

காதகுரூபபனகிஇந்தப்படிகோடால்க
காமபுருஷத்தாக்குக்கேடெனமுற்பபோலப
பாதகன்ஆபரணமுதலைஅலறியழுதுகி - வப்ப
பண்டைக்கட்டையூட்டிவிட்டிப்பாலேவள்ளுரள்
சாதகன் ருமாமகரகிருஷசாலைக்கிசி
சண்டேசுதண்டசதைகளைக்கம்பாபே
ஓதமனுமஅரக்காஉயிர்முகூர்த்தமதனைவிம
ஓட்டிஞன்கருப்பமணிலேநட்டிருனை ௰௬

௭-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அடித்தானே ரகுராமன் கோதண்டமகைபிடித்தானே செயராமன்

அனுபல்லவி

அடித்தானே ரகுராமன்-முடுக்கானகரனாமனை
அனுப்பின பதினாலுமுனைத்தலைவனை ஆங்கு
அரக்கிக்கணைகட்டியே பொருக்கெனமூட்டியே
அப்புறத்திலே மண்டக்கைப்பிடித்தகோதண்ட
ஆயபனைங்களிலவாரியெய்கின்றசரமாரி
அதிஞுலஉடைக்கரும்-பதினாலுஅரக்கரும்
அலைகடல்போலெறக்கலைத்தலையாய்விழ
ஆண்பபடைமுடியச்சேனைக்கடலவடிய அடித்

சரணங்கள்

௧, கரிகளபலவுஞ்சுற்ற பரிகளஅதிலுமஅத்த
கட்டியதேர்களுமஒத்தகட்டளைவீரருமமெத்த
கருந்துகளாஅலைந்துபெருங்கடல்போலவலைந்து
காகுத்தன்சாலையைப் பற்றிமேகத்தைப்போலவேசத்தி
கங்குகங்காயமுனைதரப்பொங்கிஅங்கேவரத்தரக்க
கதிகாணுவரப்பதினாலாயிரக்
கனகத்தேரோடுமெகூடி கதிரவனைப
பனிமோயத்தெனமூடி ராமனைமோயத்தக்
காணுமதூஷணன் திரிசிரனுமதசஅரக்கி
களிப்பாககாட்டினளே நமனுமபசி
இளைப்பாறமூட்டினளே அதைராகவன்
கண்டானேதம்பியைக் கொண்டானே...று
காத்திருசனகிதனை இந்தசனைடையப
பாந்திருமுனையும என்னையென்றுநாவரியைக
கொண்டஇழுத்துமுனைக கோதண்டயவளை...முழக்
கற்கடகசசந்திரன போலேசரமாரிகளை
உக்கிரங்கொண்டுவிடலாமபலபலஅரக்கர்களை
காம்அறுந்தவர்களுமசிரமஅறுந்தவர்களும
கண்டமகண்டமஆனபேருமகடகடகாலபோலே
துண்டமதுண்டமஆனபேருமபார்க்கக்கட்டுமு
கவசங்கள்கிரீடங்கொருமதுவசங்களகிரீடங்காரு
கடையங்கிரீடங்கொருமபிடித்துவந்து

குடைபோய்அழிந்தோருமகணைதொடுசரும
கைசசிலைஆனதுமஅறறுவசசஆயுதமும்அறறும்
கையைககையைபபிசைவாருமகுறறுயிர்ஆகி
பையப்பையஅசைவாருமநெறறியபிளந்து
கததுமபரிதலைசுறறுமபரிகளும
கக்குமபரிகளஅனேகமகுடலஅறுந்து
முக்குமபரிகளஅனேகம மதயானைகள
கைததலமபிளந்துபெருமததகம பிளந்துவைத்த
காத்திரங்களும்பிளந்துநெருப்புபபோலும்
நேததிரஙகளும்பிளந்துமலைமலையாக
கதறுணடுசிதறுண்டுமசகுஞசரமஉருண்டு
காடுகளாவிழுந்ததுகள்கணணுககெட்டாத
மேடுகளாஎழுந்ததுகள் இவைஅறிந்து
கடித்தானேஇருபலைபபிடிததானேஒருவில்லைக்
காயந்தானேதிரிசிரன்ராகவன்மேலே
பாயந்தானேகுணமுராசனைபபாயந்தவன் ஊரா
ததனையுமஎறிவந்தாரததனையுமஅயயனாஅவன்
கைசசிலையுமமுறிததுவிட்டான்அவனுடைய
மூசசிரமுமதரிததுவிட்டான்அவன்பிறகே
காததிருந்தெதிராலேஎறநவாஙனேமேலைக
காட்டிலபபஞசுகளபோலேதூறறிவிட்டொருசாலே அழ

உ. வெறறிராமன்தொடததொடஅஸ்திரங்களபடபட
வீட்டில்ஓடுவாரையுமகாட்டிலஓடுவாரையும
விலலைவிட்டெறிவாரையுமகொலைபபறிவாரையும
விலக்கமசொண்டவரையுமகலக்கமகொண்டவரையும
விருத்தமசெய்திரென்றும தரறகுறிரென்றும
விசைகொண்டதூஷணனவரைகொண்டபாஷணனை
விசையததோட்டடிறுனே சககரமபோலே
திசையெட்டெட்டோட்டிறுனே [illegible]
விட்டவிட்டகணைகளுமதொடடதொட்டகணைகளும
வெடிபடக்கிறுனே ராமனை அமபாலே
பொடிபொடிஆக்கிறுனே பிறகேவந்த
மேலபபடைகளுமபுரண்டு ஈலபபனைகளுமதிரண்டு
வெருவாகககுதிததாரே எலலாருமஒரு
[illegible]

வெட்டும்வெட்டுமென்பாரிலா கட்டும்கட்டுமென்பாரிலா
மெல்லும்மெல்லுமெனபாரிலபோ நானிவனைக்
கொல்லும்சொல்லுமெனபாரிலபோ அக்காவிட்ட
வேல்ஒடிந்துகால்ஒடிந்துகோல்ஒடிந்துதிரபெரு
வெள்ளத்திலமிதப்பாரும் ஆனைவிழுந்தப்
பள்ளத்தில்பயந்தப்பாரும் கதிகலங்கி
மெத்தஉள்ளம்கெட்டுச் செந்நீரத்தவெள்ளந்தனில்வந்து
விழுந்தார் அநேகம் அரக்கர் துஷ்டனனகண்டு
வீணாகத்தானேபெருவில்லை வளைத்தானேகணைசெல்ல
விடுத்தானேமழைபோலே ராகவனைத்
தடுத்தானேகணையாலே அதின்பிறகு
விற்கணைபொடிபட ஒருகணைசக்தியில
பெய்தப்பினையோடு தொட்டானேசாமிக்குநெற்றி
மத்தியிலேபட்ட விட்டானேரகுநாயகன
பீறிஅவனைவருதேரிலேசாரதியை
வெட்டினானேகணையையெய்துகுதிரைகளைக்
கொட்டினானேசிலைகளைகொய்து
வில்லும்துண்டிக்கஅவன்சொல்லும்துண்டிக்கத்தேரை
விட்டுமேறாமல் ஏறுகிறானேஅவனைக்கொல்லத்
கூறுகூறாக்குகிறானேநறுக்கினபின
பின்னும்அவனெதிர்த்துப் பின்னுமொருகணைபோக
விலக்கித்தொடுத்தானே துஷ்டனும
ராமஅஸ்திரமப்படுத்தினானே அதனைக்கண்டு
விண்ணுலகிலத்தேவரும் மண்ணுலகில்முனிவரும்
வெகுசந்தனப்புஷ்பந்தானே வாழ்த்தே புஷ்ப
வருஷங்களைசொரிந்தார் அரக்கர்பட்ட
வெற்றிலேலேகொடுக்கக ரத்தவெள்ள மொடுக்க
விஜயமங்களமட்டாட்டதிசைஎங்கும்கொண்டாட
[illegible] தத்திவரும்பரிகளும்சுற்றிவரும்கரிகளும்
காவிவரும்பெருந்தேரும்சேவகம்பேசியபேரும்
[illegible]காத்தவீரரும் வளமிக்கசூரரும்
[illegible]வரும்பண்டியசேனாபதிவரும்
சாரிசாரியாய்வந்தார்போரிலேமிகமுனைந்தார்
தமயிந்துஷ்டன்பட்ட புண்பட்டு முட்ட
[illegible]போலவிவந்தானேசாஸ்திரமகம்போல்
[illegible]செவந்தானேசெவந்தபின்பு
[illegible]

தாழ்ச்சியினுளனெந்தானே நொந்துபொல்லாத
ராட்சதகாலுமவந்தானேவந்தசுற்றிலும

சதுரங்கதளத்தோடே ரணரங்கமதைததேடி
சமிராசவனேககண்டான் மனிதன்இவனே
ஆமெனமன திலக்கொண்டான சேனைகளவிட்ட

ரககரமஇருபுலகனக கப்பணமமுசுணடி பிணடி
சாஸதிரமவேலாயுதங்களை குறிததுவிடம
அஸதிரமசூலாயுதஙகள பொடிபடபொடிப்பொடிசாய்த்

தரிபட்டுசமுறிபட்டும் விலகசசுலைகளைததுச்
சாயததானே சரகரனாரகுநாயகன
மாயததானேவெகுபேரை வரும்அரக்கர்

தலையைசசிலையைரதத்தின முடியைககொடியைவெட்டிச
சரிததானேசிலகணையால் அடிவயிறறை
எரிததானேசிலகணையால் இரைககுவந்த

சாகினியும்டாகினியுமகாளிகளுமகூளிகளும
சதாகூடிப்பாரததாடுமே கவநதஅதுக்
கெதிராஆககூததாடுமே படைகளஎல்லாம்

சரியானதுகண்டு கரன்ஆனவன்மூவண்டு
சாகசஙகளசெயதானே ஒருநொடியில்
ஆயிரமஅமபுயெயதானே எயததுகணடு

சற்றுநேரத்தில அயயன் அநதனைக்கந்தனைவிட்டுத்
தவிடாகவூதினானே பினனையுமசில
அவன்மேலேமோதினானே அரககனஅஙகே

சாயததகணையாலே ஆதிததகுலநாதன்
தனுவையுமஒடிததானே தவமுனிவர
மனதையுமமடிததானேராமனுககுத

கடத்திலபரசராமன இடததிலபரிததவிலலைத்
ததியினிலஎடுததானே வருணனஅஙகே
உதவியாயககொடுததானே கொடுககஒரு

சரத்தாலேரகுவீரன் வரததாபையமஎலலாம
தணிததானேஉளாதனிலே காளசிறததைத்
துணிததானேகளநதனிலே இப்படிஅஙக

சமஸ்தானவநதகததில மூனேகததாணாமுகூாககதகில்
துனறுவரனுமஆகவானவாதுபாகோக

சூர்ப்பநகைராவணனோடே முறையிடல்

விருத்தம்,

முடிவரியகரன்படையைமுடித்தராமன்
முனபோலசசாலையிலபபோய இருநதான இபபால
இடிகுரலசசூாபபநகிசென்றாள இலஙகைதன்னில
ரயெறுமபும அழுதிடராவணனமுன்வீழநதாள
அடவாலாறுகள எனனஉன்னை இநத
அவமானமசெயததென்ன அவா ஆாஎன்ன
கெடிஅரக்கனகுலமமுழுதுமவேரைவாஙகிக்
கெடுககின்றான் அரககிசொலலிதகொாஙகின்றாளே

க-திபதை-தோடிராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள

க, கண்டேன்கண்டேன் அடா — ஆண்மேனன்
காட்டுகிறேனபருச — வடிவிலேயாாககும
அணடாநாா இருககிறாா அவர்க்
கவரேங்கா இநதப — வடிவிலே

உ, தருமசீலா ஆம் அயோததி
தசரதமகாராசன் — பாலர் ஆம்
விருதுகடடி அரககர்தங்களை
வேர அறுககவநத — காலம ஆம்

ங, நீதம்தெரிநதவா ஆம் அவாகைக்கு
நேததிபாயிருவில் — அமைநததாம்-அதில்
கோதணடம அரககாசிவனைக்
குடிககவேணுமஎன்று — சமைநததாம

ச, ராமலடசமணாவடிவெலாமஎன்
ஞலேசொலலிமுடி — போகுமோ அஙகே
காமராசனவடிவும அவா
காலிலதரூணுக்கிணை — ஆகுமோ

ரு, கிட்டிப்போயராமனைஎன்சுகக்
கேணியிலேமையல் — கொணடேனே அஙகே
திஷடபபிரியமஆன பெணகள
சிகாமணி ஒருததியைககணடேனே

௬. சுந்தரரூபம் அவள் செவப்பும
தொட்டுக்கொள்ளலாம் — அண்ணாவே-நா
இந்தவயதினிலே என்கண்ணால்
எங்குமகண்டதில்லை — அண்ணாவே
௭. மன்னா உன்னால் அவளை
வாயககட்டிக கட்டிக காப்பிடியாப் — பிடித்தேனே ஒரு
சின்னமனிதன் கையிலே எந்தன்
செவியும மூககுமபே ககடித் — தேனே
௮. அந்தோ என்னாலே பதினால்
ஆயிரம தேர்ககாரரும — மூண்டாரோ எதிர்
வந்தாகரன் முதல ஆனோர் அந்த
மனிதனாலே காலம — மாணடாரே
௯. செயபுஞ்சிலையுடன் அந்தப்பெண
செமபொற்சிலைவாரததாப போலே — அருககுதேநான்
ஒப்பெங்குங்காணேன் அவளே
உனக்காம் என் மனம — உருககுதே
௰. தாவிப்பிடித்தேனே எனக்கு மெள்ளத
தபபிவிட்டாளவந — தெடுப்பாயே
தேவியெங்கேவந்தாலும் உன்னிட
சீவனையாகிலும — கெடுப்பாயே

சூர்ப்பநகி ராவணன்முன சீதையை வர்ணித்தல

விருத்தம

கனம்அறுந்தனகென்றும்சானும் போனான்என்றும் இங்கேன்னல்ஆமோ விடுவிடு நீபோதடேன என்ற பெண்ணவளைச் சொன்னவுடனே உயிர்கிடந்துதுடிக்குதடியே சூர்பபநகி இனைய ஒருகாலசசொல என்றன் எடுத்தாள சொலலத்தொடுத்தாளே

௮ - ௩ - சுருட்டி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கண்ணேனு பட்சங்களே சீதாதேவிதன்
காலுககுநிகரோ பெண்கள

அனுபல்லவி

சேனுலகெங்கும வாட்டித் — திசைஎங்கும கீர்த்திநாட்டித்
திரியும ராவணஉந்தன் — இருபதுகணபோதுமோகாண

சரணங்கள்

௧. குவளைவிழிகளோ — பாணம அவள்தன் வார்த்தை
கொண்டால அதுவே — கல்யாணம
நவரத்தினதகு நம்தாடு — நடையிலே அன்னபபேடு

அவனிமேல் இலங்கை அவளுக்கிணையே சொல்லக் காணே
௨, தங்கக்கொடிபோல இடையும் சிவிக்கிறதனே
சாயந்தபின்னலில சடையும்
இங்கிதமிருந்தவாக்கியம இவளே தேவதா வாக்கியம்
மங்கையாகுள் வளேசிலாக்கியம்வாய்சசால உன்னதேபாக்கியம
௩, தவமுனி ஒருபதன் டெண்டு அவனுக்கேற்ற
தம்பி ஒருவன் அங் குண்டு
அவளே நலஐஸ்வரியம அவளே நல்லகாமபிரியம
அவளவந்தால அல்லோவீரியம் அப்போமுடியுமஎன்காரியமகாண

மாரீசன்ராவணனை இடித்தல்

விருத்தம்

கடுத்தக்கங்கை இதுசொல்லசசீதைமேலே
கருத்தாடக்காமபபேயதலைசுற்றுட
உடுப்பதுவுமஉண்பதுவுமறந்தானசிந்தை
உலைமெழுகானன் அரக்கன அம்பாவேசீ
அடுத்ததெனக்குராமனமனைவியைத்தாவென்றுன்
அதுகேட்டவுயனேகராசமகாசசி
நடுச்செவியில்வைத்தாப்போலமாரீசன்
நடுக்கிருன்ராவணனைததடுக்கின்றனே

௯-தரு-சாவேரிராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

என்னபுத்தியிதைததாய-அடா ராவணு
என்னபுத்தியிதைததாய அடா

அநுபல்லவி

பின்ஒருத்தி அல்லராமமன்னவன தேவியைச சொல்ல
அன்னவன் அம்பிங்கே செல்லஉன இனத்தைடெல்லாம கொல்ல

சரணங்கள்

௧, புள்ளிபபொறி வராலாலேமுங்கில்எறிந்து
தெளளிச்சீராமபல் ஆனல் போனே
கொள்ளி ஆயவந்தாலஉனதங்கை அள்ளி ராமன தம்பியங்கே
தள்ளிவிடுமுன்னே தலை துள்ளிவிடுமே முடிக்கு என்

௨, இந்தத் திடனை ஆமோ பரதாரத்தைச்
சிந்தையிலுமெண்ணலாம் ஆமோ
முன்னொருகுருபத்தினியாசையிட்டான் சந்திரனும்பழிபட்டானே
வந்தகலிகையைப்பற்றிக்கொட்டா னிந்திரனுமடங்கிக்கெட்டானே (எ)

௩, உத்தமிசீதையை உன்றனுக்கே-உன்னினால் அவளை
சற்றிலைவிடுவானோ என்றுந்தீ
புத்திரர்தலையும்சாய்த்த மிகத்திரர்தலையுமாய
பத்திராஅம்புகளையும் கோயையும் சிறைவகைச்செய்யும்செய்யும்

௪, துப்புளவிராதனை இறந்தான்-ராயன்அம்பாலே
அப்படிகாரனும் பறந்தான்
இப்படிவராதேதோடி தப்புவதல்லவோகோடி
செப்பினேன்உள்ளதுதேடிக் கைப்பொருட்கும் அனைகண்ணடி (எ

௫, வேலையிலாவேலை எண்ணிறுபின்னைச்சிறிய
பாலகாயே சரே பணமுண்டு
கோலமஆனசிகைப்பேரு ஆயஅடங்கிக்கறு
காவலும்வந்துதந்தோர்மல ஆலயாரணம்பாராமல(எ)

௬, வேதனையும் சூதுவாது-சொன்னாயே இந்தப்
பேதைமதி போதும்போதும்
சீதைதனைமனைதந்தனே வாதையுண்டாக்கினோனே
மாதுலன்உனக்குநானே எதுஆதிக்குசொன்னேனே-என்

௭, பைந்தொடிசீதைபோ செல்லாதேசொல்லாதே அது
எந்தவிதத்திலும் பொல்லாதே
வந்திடுமோராமபாணம் எப்படியுன்னையே பிராமாணம்
என்றலைக்கும்பாயும்பெரியோர் உன்றலைக்கும்பாயுமஞ்ஞயோ என்

௮, அன்னம்விஸ்வாமித்தா றுலேயாக்காலே
தன்றுளவந்துரமேகா போலே
தன்னையுங்கொன்றுள்ளவாகு தன்னையுங்கொன்றன் அவனே
உன்னைஅழிக்கவடுக்குதே இன்னம்தடுக்குதே எனை

லட்சுமணா பொன்மானைப் பிடியுமென்ன ஏறலை

விருத்தம்.

இ... [illegible]
[illegible]
[illegible]

ஆசையானேசீதைவிழிக கெதிரேநின்ருன்
அவளும்மாரமனைபபிடிததுச தருவாயஎனருள்
மாசையிறைல்லடசுமணன் பொய்மானஎனருன்
ஊராமல்ா ஏைஇதனைப பிடிபபேனஎனறு
விசைராகவனநடநதான் வாயைவாயை
மெலலுவ னதம்பியினனுமசெலலுவானே

எ-திபதை-தநன்னியாசிராகம்-அடதாளசாபபு

கணணிகள்

௧. வான்னமானுமஅல்ல சொர்ன்னமானும்அல்ல
மாமமான்என் — சாமி
பின்னைதவெதரியுமஇது நம்மைமருட்டவந்த
பெரியகால — நேமி

௨. பார்ததமான்சதல்லஇநதமான்மடிப்பு
பணணவநத — மானே
கூததுபபாாக்கப்போனஇடததில்பேயப்பிடித்தால்போல்
குலையுதெனமனம — தானே

௩. ஊழியனுசெயகிறநான் இநதமான்சநதேகமான்என்
றுளளதுசொன்னேன் — அய்யனே
ஏழைசொல்அம்பலமேறுமோகட்டளை
இட்டபடியே — செயவேனே

௪. மானேமாயம்இதுதானே அமமைகைககு
வநதால்சொான்ன — மழையோ
ஏனேபிடிததுததா என்றுசொல்லுகிருளே
எனனகாலப் — பிழையோ

௫. அந்தஅன்னைசொல்லால் அய்யன்தசரதனும்
அலங்கோலம் — ஆனனே
இந்தஅன்னைசொல்லால் என்னமோஅணணனுக்கு
ஈதென்று — தெரியேனே

௬. அபபோதுவேள்வியில வநதமாரீசன்என்றே
அயிாககிலேன — நீஆராய
தபபிதமசொலலறியேன் அப்புறமசிததததுககுச்
சரிபபோனபடி — [illegible]

லட்சுமணா சீதாதேவியைத் தேற்றல்

விருத்தம்

உறும் தருமம் தம்பியிந்த வண்ணமாய்ச் சொன்னான்
உத்தமராமனும அந்த மானபின் போகிக்
குறுங்கணையால் எய்தான் மாரீசன் வீழ்போதில்
கூக்குரல் இட்டான் அதனைச் சீதைகேட்டாள்
இரும்கணவன் குரல் இதைப்போய் அறிவீர் என்றாள்
என்ன அன்னே அண்ணனையென் சொன்னீர் இந்த
வெறுங்கவலை என்ன லட்சுமணன் துன்பம
விட்டசொல்லவான சீதையைத் தேற்றிடச் சொல்வானே ௰

௰-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆர் என்று ராகவனை எண்ணினீர் அம்மா இதனை
அறிந்து சொன்னீரோ அறியீரோ நீர் அம்மா

அநுபல்லவி

ஈராவார்த்தையிது வசையோடொக்குமே-போரில்
எண்டிசை அதிபரும் அண்டினபடையுடன்
மண்டினாலும் என அண்ணன் சுண்டுவிரல் போதாதா

சரணங்கள்

௧. விந்தை ஆகவெண்ணெயக்குப் பல்லும் முளைத்தாலப்பட்டோலில
மிஞ்சிராட்சதா அண்ணன் தன்னை வளைத்தால
வந்தராமன் அதுகண் டேங்கி இளைத்தால-வேறே
மாந்திரம் என்னவொரு தந்திரம் என்னவானில்
இந்திரன் கதிபானோ சந்திரன் உதிப்பானோ-ஆனால்

௨. ஆதிருதத்திரன்வில ஒருவர் ஒடிக்கப்போமோ-அதனை
அறிந்தும் பெண்புத்தியால் உபசிதமனோமோ
வேதையாய என்னையும சோதிக்கலாமோ-நலல
வேதண்டமன்னப்பெருங் கோதண்டம் தன்னை அண்ணன்
காதண்டமவளைக்குமுன மூதண்டம் பிளக்குமே-ஆனால்

௩. மண்ணினமாயையாலே அந்தமாரீசன்பாணும்
பருவத்தில அங்கேயோலம் இட்டானேயன்றி
எண்ணத் துன்பம எதுக்கிறேன் தாசன்-உலன்ன
எண்ணிணாலும் நீமேகவண்ணன் உடனேநெருங்க
கண்ணனை உடனே கூட்டி அண்ணனையும் என்னாலே ஆனால்

சீதைக்குராவணன் தன் பிரதாபங் கூறல்

விருத்தம்

மெள்ளவேறொருவர்போல் இந்த விதம் சொல்லிட நின்றான்பின்னே
தள்ளா ஆம் நகைசிரித்துக் கடுகி இராவணனைக் காண்வந்தான்
வள்ளிலைவடிவேல் ராமன் பாரியைக் குருசனை அறிபாரிசீதை
உள்ளம் புழுங்கிப் பலவும் நேர் உரைக்க உரைசொல்லுவாளே ௰௬

அ-டிபதை-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்

சரணங்கள்

௧. வாருமென்றழைத்தேனோ ராவணசந்நியாசி
நாயகனுடனே அந்த நானே
ஆதிராகவனிருக்க ஜநகன் கேட்கவே
அனைவோர்க்கும் நீ சொல்லு வானே

௨. தசரதன் பாலன் தம்பியுடனே பெற்ற
தாய் சொல்லவந்தான் இந்த பூமி
இசையும் சக்ரவர்த்தி ராமனாகுக்குத் தர்மனென வின்
இங்கேயிருக்கிறானென சாமி

௩. இந்தவனத்தில் மெத்த பழுத்த பழம்போலவே
எங்கே வந்தீர்தேவா ஆயே
வந்ததும் சொல்லுகிறேன் சந்தோஷம் ஆகச்சற்றே
மனத்துவைத்துக் கேளாய் நீயே

௪. போரில் பெரியவன் ஆயிரம் வேதம் வல்லோன்
பிரமதேவனுக்கு கொட் போன்
ஆர் வும் அனைபாத கயிலாச மலைதனை
அசைத்துப் பிடுங்கின கெம் பீரன்

௫. அமைந்த தேவனையும் அஷ்டதிக்குப்பாலரையும்
அங்கிலேயால் அந்தமகா ராசன்
எந்த நவக்கிரகம் மாயமாகத்திரிய
துணைத்தனம் செய்யும் இலங்கேசன்

௬. கலவகம் தீருமேலே அந்த இலங்கைக்குச் சொற்கமொரு
நகரம் போலகாணும் மட்டே
நிலவு வானம் விட்டு வானில் ஆமோ என்னகாலமோதான்
இவ்வளவு சொல்லிட ஒப்பேதே

எ, சினமிக்க முனிவோரும் மிகுந்தரும் அந்த
சிவனார் கையிலைவாசகினவன் தானே
மனதுக்கினியபெண்களம ணிக்கமலன்றுதேடி
வருந்துகிறேன் திவ்விய மானே

அ வீராதிவீரன் அஷ்டதிக்கெசந்தங்களை
வெடுக்கென்றுமடக்கவச்சிர ஆமனே
ஓராளக னிபாமூன்றுலோகமுமகாக்கும்
ஒருத்தன அரககனகன யோகன்

௯, மூன்றுலோகமுமகாகதும் அரக்கன் என்றீர் அவன்
மூவேழுலகங்களும நானே
கிணறெடறியவந்தானே ரகுவீரன் என்றுசொல்லக்
கேளீரோ எங்கள்பெரு மானே

௰, பெருமாள பெருமாள் என்றமனிதன் வந்தரக்கரை
பிடுங்கியெறிவான் என்றாய் பெண்ணே
ஒருமுசலகுட்டிவந்துசிக்கமதன்னை அடித்த
உதமைபோல் ஆச்சுகாணும கண்ணே

௰௧, உவமையென்றீர் காணும் மதிலாயிரவரும்
உண்டாரோமனிதனல அய்யா
இவராவணன்போல இருபதுதோளர் அல்லாமையால்
இரந்தார்மனிதனென்றலே செய்ய

௰௨, ஆயிரந்தோளிருந்தும் சார்த்தவீரியன் தன்னை
அழித்தார் மனி[illegible] முன்னே
த[illegible]சொன்னவுடனே [illegible] கிவெஷ்டவிடுக்
[illegible] எழுந்தானே பின்னே

௰௩, நீமுன்னா ஆய் அரக்கன் ஆனாகவ[illegible]த்தைச்சொல்லச்
செவி[illegible] தேவி
ஓமபின்படமுனைதாயு இம்சைபட்டதுபோல்
உனைத்தாயனன்ட அடா பாவி

௰௪, நிசறநிலைக்கேதப்பிவோடி அப்புறம்போடா
[illegible]குவிரனபிசமுக்கவொட் டானே
என்றவுடன் சினந்தைபரிலதக்கே டோடிக்கெஞ்சன
~~[illegible]~~ கேணியிலிட் டானே

சடாயுராவணனுக்குப்புத்திசொல்லுதல்

விருத்தம்

தேரினில இடபடி சீதைதனைக்கொணடுபோம் அளவில் சசீறிவந்து
போரிலிராவணனைப பததுமுடியுநதெரிககபுடைபபேன்கண்டாய்
பேரிய சீதையை விட்டாலவனைபபாயிலலாவிட டால பிழையாயென்று
வீரியமாயசசடாயுவநதுஇளமபிணைபுததிசிலவிளமபினனே

மக, கரு; அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

விடுவிடடாசீதையை — விடுவிடடா-ராவணா
விடுவிடடாசும்மா — விடுவிட்டா

அநுபல்லவி

கெடுநெருப்பிவளாலே — அடியோடேவேகாதே
கூபத்தைததெரியாமலே — நரகததிலமூழ்காதே
அடடாசொன்னேனசொன்னேன் — நடுவிலேசாகாதே
ஆசையினாலேகுல — நாசமாயபோகாதே(விடு)

சரணங்கள்

௧. என்செய்தாய இவளைநெஞ்சமென்றெண்ணாமல்
ஏழைஎளிமையாயக — குறியாதே
என்தாய இவளமனமநொநதால இருப்பாயோ
எந்தன்வாரத்தையைககேள் — முறியாதே
கொஞ்சஅரககராமாவைகுட்டியென்றிராசன்
குட்டிச்சிஙகமென்றும — அறியாதே
குத்திககிருபைஉஙகளைவதைககவந்தானே அவன்
கொலலவருமுனனேமுனனேகலலுகளவிட — தெரியாதே(விடு)

௨. கர்த்தர்மூவருக்குமகாத்தன் ஆகும இந்தச
காகுத்தனையென்றுகொண் — டாடுவேன்
கையாதேநீயெல்லாமசிறைக
காற்றிலபஞ்சுபஞ்சாய — சாடுவேன்
பததினிக்னே இஙகேவைத்துப்போடா அவன்
பககததில்தானே — கொண்டாடுவேன்
பாராடா இலலாவிட்டாலககூர் ஆணைககதாலஉன்
பத்துத்தலையுஞ்சிதறியப்பத்து திக்கிலும — போடுவேன்-விடு

௩, கைக்குள்ளேயடக்கி இக்கணமேநானொரு
மிக்கவெரிஞ்சுவேன்உட் தலைமூளை
கருங்காக்கைகளுக்குமுன்னைநல்ல
விருந்தாக்குவேனபாரடா இவ்வேளை
முக்கண்ணன்வரம்பெற்றும்அக்கிரமம்செய்தாலது
தக்குமோசேட்டலை வேசநாளை
மூளைகெட்டுப்போவாய்சினத்தைவிட்டுப்போடாதேவா
முன்கொடுத்தவரமெல்லாம் ஏன்கெடுக்கிறாய்முட்டாளே (விடு)

சடாயுவுக்குமிராவணனுக்குமுயுத்தம்.

விருத்தம்

பொருந்தான் இந்தப்புத்திசொல்லப்பொல்லா அரக்கனைக்கோபமாயல்
வெறுத்தான் அதற்குப்புறம்தேனை விடுப்போதினிலேமெத்தூரம்
குறித்தேபோனகுமாராவந்துகூடுமெள்ளவிமனேஇங்கே
மறிப்பேனென்றுசடாயுவுமவாய்பிடித்தான்சண்டைபிடித்தானே

௯௨-தரு-மத்தியமாதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே- இடித்தானேசடாயுராசன்
கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே

அனுபல்லவி

பத்துச்சிரத்திலும் தாளிலும்தோளிலும்
வெற்றிக்கரத்திலும் மார்பிலும்தேரிலும்
தத்தித்தத்திப்பரந்து தெத்தியெத்திக்கையால
குத்திக்குத்தியெங்கும் சுற்றிச்சுற்றிமூக்கால்

சரணங்கள்

௧, ஆலகாலம்போலேசீறி யெதிர்த்தரிட்டமெருக்குக்கீறி
கோலாகலத்தேரைமறித்து அசைமுறித்துடைத்துமுடியுமறித்து
காலாலும்கையாலும் மேலேகிளப்பிக்கிள்ளி
மேல்வரும்அம்பெல்லாம் வாலால்விழத்தட்டி
வீணைக்கொடியையும் தூணியையும்வெட்டிக்கொத்தி

௨, ஈரமூளை பவன்கொடுத்துவிட்டதடுத்தது கவசத்தையும்கெடுத்து
சேராதபடித்து சாமரையைப்பூட்டி விடமாட்டிச்சிறகாலடிக்காட்டி

போராடக்கண்டோரு சூலம அவன்போட
புதையாமலேஅது தெறிஅபபாலவோட
கூாஆனமுககாலே பாகனைமடிததது
கொலலுவேன்யென்றவனை வில்லையுமஒடிததது(கொ)

௩, மோதும்அவன்தெண்டால சாயநதுடனேதிரநது குதிரைகளைப்பாயந்து-பாதகனைவிழததாக்கிகளை ஆகிய ளிரததைதைப போககி
ருகிவனசெயகிருன யென்றறியபடமை
தோழன்மருவசகு செனகிரனை நதகோட்டு
காதகராவணன மோதிஅறவெடடுமை
கதறியுருலசசிற கறறுவீழுயமடடுமே(கொ)

சடாயுவிடவேசிதைபுலம்பல

விருததம்

அடித்தல்சடாயுராசனை அவனிமேல்வீழ்ந்தசாமாசிதை
கொடிகபொருகொழுகமபில்ல ககொளகைபோல்ஆறுநை இநத
முடிதத்லைபததுளளானே முடிபயதாயெனவேஅசசம
பிடிததல்வடித்தகணணீரயெருககிறுளஉருககிறுளே ௨௨

௰௩-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

யென்னசெய்வேன்சிதை-நான இனிமேல்

யென்னசெயவேன்தெயவமே

அனுபல்லவி

யென்னசெயவேன்மான்பின்போன இருவருமவாரிரோ
வஞசகராவணன்செயவகைமோசம் பாரிரோ(என்)

சரணஙகள

௧, யெய்தும்வீட்டினில்இருபென்று சொல்ல
இருந்தேன் இலலேனானே
மையலாயென்னைப்பிரிநதிடச்சனிபோல
வநததே பாழானே
கைபிடிப்பிடியுமவென்றதல்லமாரா
கணடேனே பாாத்தவுடே

அய்யயயோ உன்னுமலதின்னுமலஊா
அமபலம ஆலேனே(என்)

௨, ஈனராவணன் கெலிகசசடாயுமன்னன்
இறநதது என்ன தொலலையே
ஆனபோதிலை ன்குடிசசென்னகாலமோ
அறிகவனே சாமிிலலையே
வானமேவனமே அவருக்குசசொலல
மாட்டேரா என்சொலலையே
ஏன்எனறுகேட்பார இலலேயெல லோ
எடுததுமிழுப்பார இலலேயே (என்)

௩, நூட்டுமயில இலலேயா னே இடும்புசொலலிப்
போபோ என்றேனே
தாஷ்டிகராவணச சன்யாசிசெயத
சதிக்குளளாய் நினைநதேனே
வீட்டிலேபுகுநதேன் அநதமாய லோ
விதிபோலே தினைநேனே
காட்டிலேபுகுநதேன் இநதமாய லோக
கணமுன்னே சொன்னேனே(என்)

ஸ்ரீராமசீதைநக்காகதது பிரேமை கஜென்ால

விருத்தம

இஷ்டமுளளசடாயுவுக்கிவவாறுசீதை
இரங்கஅவனுடனஅரக்கன இலங்கைசேரநதான்
மொட்டவிருமஅசோகவனசசிறையில்வைததான
முனையோனதம்பிதனனை அண்ணன்கணடான
பட்டபருவமளளெலலாமஅறிநதான்வநது
பனனகசாலையும சீதையுமகாணுன
வட்டமலாமுகமவாடித் தேடித்தேடி
மயங்கினுன்ஸ்ரீராமனகலஙகினுனே ௨௩

௬-திபலைத ஆகிரிராகம ஆதிதாளம
கணணிகள்.

௧, உறறசீதையைப்பிரிநதேனே உனது புததியையேறிநதேன்
தது துசளளெலலாமஅறிநதேன் தமபியடசமணு
(௳ை)

௨, கட்டிவைத்த புதையலைக் கெல்லி எடுத்தவன் போலத்
தட்டிக்கொண்டு போனானே ஐயையோ — தம்பி-லட்சுமணா
௩, நன்மைசெய்ய வந்தோம் இது கன்மமாய் விளைந்தபோது
தன்மம் என்ன தானம் — தம்பி-லட்சுமணா
௪, தேரோடே போரோடே தூக்கித் தீண்டாமல் தெற்கு வழியே
ஆரோ கொண்டு போனான் இத்தை அறிவாய், லட்சுமணா
௫, நலம் உள்ளோர், வளை தீர்க்கநாம இந்தக் கவலையேறக்க
தலையெழுத்து வந்ததல்லோ — தம்பி லட்சுமணா
௬, உண்டானால் இப்போதே நேரோட்டமாயோடினேன் தேனைக்
கண்டாலும் காணலாம் அவளை — கண்மணீ (லட்சுமணா

ஸ்ரீராமர் சடாயுவின்பேரில் விழுந்து இரங்கல்

விருத்தம்

இவர் இப்படியோசனை பண்ணி இருயோசனை தூரம் போனார்
எதிரே வில் ஒன்று அறுந்து கண்டார் இற்றுக்கிடந்த தூணி கண்டார்
கலசங்கிடந்த தொனை கண்டார் கண்டார் சூலம் கொடி கண்டார்
கடுந்தேரோடு சாரதி முடியைக் கண்டார் இந்தப்படி தோற்ற
அவசம் பிறக்க ராவணனை அடுத்து அதுரத்தும் இடம் கண்டார்
அவன் ஆயுதங்கள் ஒடிந்த தெல்லாம் அங்கே கண்டார், பிறகு இவற்றின் வி
வரம் கண்டார் ராமன் வந்து விழுந்த சடாயு கிடை கண்டான்
வெள்ளி மலைமேல் கருமலை போல் விழுந்தான் விழுந்து நொந்தாரே

௰௪-தரு-புன்னாகவராளி ராகம்-ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தவிதி காணவோ வந்தேன்-சடாயு ஐயா
இதுக்கோ நான் பிள்ளை பிறந்தேன்

அநுபல்லவி,

தந்தை தசரதனைக் கொல்லச் சமைந்தேன் அதென்ன சொல்ல
இந்நாள் உன்னையும் நல்ல எமன் போலே கொன்றேன் அல்லவோ (இ)

சரணங்கள்

வண்ண மாஞ்சி தேவியை நீங்கினேன்-நானும் ஒரு சே
வகன் போல வில்லும் தூக்கினேன் அப்பா இப்போ, என்
கண்முன்னே உன்னையும் போக்கினேன் மரமீதேறிக்
கைவிட்டோன் போல் என்னை ஆக்கினேன்-நான் என்ன செய்வேன்

எண்ணின எண்ணமெல்லாம்போய் இளைக்கா ரம — ஆய்ந்துகளாந்தேன்
பெண்ணும் அல்ல ஆணும — அல்லபெருமாமபோல்வளாந்தேன (இ)

௨, வையகமதனையும் — விடுத்தேன்-வனத்திலவாந்து
மலைபோலேஉனனை — அடுத்தேன-தமபிசொனனதைத
அயபயயோகேளாமல்த் — தடுத்தேன-என்புதகதினனை
அறியாயத்தாலே — மடிதுதேன்-கபடஞசெயத
பொய் அரககனைககொலல மல்ப் — பறமபோயல்லோகெடுத்தேன்
கையிலஆகாதவனை போலக்கண்டோர் — பழிக்கஉடமபெடுத்தேன்

௩, எனஉயிரைப் — போககடிப்பேன் முனிவாசகுநான்
இசைநெழுப — படிமுடிபபேன், அண்டஙகள் எலலாம்
சினனபின்னம — ஆககியிடிப்பேன், இதுபாாததிரிந்த
தேவரையும — ஆவிகுடிப்பேன், எனனுடனே
முன்னால்நீசொன்ன வீரம் — முடிநதாயஅலலோ இநநேரம
என்னால் உண்டோ உபகாரம் — ஏதுகொடுத்தேனோ சீரம (இ)

ஸ்ரீராமர்கோபத்தைசடாயு ஆற்றுதல்

விருத்தம்

மதிமுகராகவன் இராமகதமபிவநத
வரலாற்றெல்லாஞ்சொலல மண்ணுமவிண்ணும
கொதிஎழுகசீதைதனனை எடுத்தவ னுனளாக
கொலைசெயதானஅரககன் அவன்குலநதுலை இ
அதுவிடககஉனகொலை பாாததிருநதுசேவா
அனைவரையுமமடிபபேன் என்று மனம் சீற
இதுஉனககுமுறைமை அலலமகனேயென்ன
ஏறறுவானசடாயுமனன ஆறறுவானே ௨௫

(௫) - ராகம் அசாவேரி - தாளம்

பல்லவி

ராமா நீ இந்தக்கோபம் செய்யல ஆமோ
இருந்தலோலாயபடிக்க வேணுமராமா

அநுபல்லவி

பூமியுடன்சீதையை — நாவலாலனைதாடுமதா
போலகையில்சண்டைபோட்ட — போர்க்குநேநஅறைந்த
ஆமதவனைககொல்ல — ந மனிடியே
அதுக்குமுன்னிருந்த- னே — தட

சரணங்கள்

௧ இன்பம்வருவதும் துன்பம்வருவதும்
எடுத்தஉடம்புக்கில்லை — வரந்தானே
சம்புவானசிவனதானும தலையோட்டைத்
தன்கையிலேந்திக்கொண் — டிருந்தானே
அம்புவிபடைத்தபிரமதேவனும
அறுபட்டானேஒரு — சிறந்தானே
சப்பசந்திரனும சூரியனும்பாலே
நடுங்கிருர்இன்னமசிர — தாமதானே
உன்பிழையுமஇந்தவகைஒத்ததல்லோ ஆகையாலே
அமபிறவலராவணனதலை அறுமபாயபனங்குலைபோலே
தம்பிள்ளைபெண்களோடேதாழ்ந்துநின்றுநாலே
வெம்பததாமஅரக்கர்குலைவேலைசெய்பவேதேவா மலே (ராம)

௨ சேனைபிந்திரனுக்கும் தேவர்க்குமஉயிரிலை
செய்ததுனததுதந்தை — உபகாரம
ஆனைகெட்டவன்குடத்தில் தேடினபபோல்
அவனைவெறுத்தாலஉண — டோசாரம
ஈனராவணன் சீதையைககொண்டுபோய
எசிட்டத்தில்வைத்தானே — இந்நேரம
போனதிசைதேடிஅவனைவேர்அறுததுப
புண்ணியத்தைநாட்டுவ — துன்பாரம
மானினைதொடர்ந்துபின்னேபோவதென்ன அலங்கோலம
போனகனலவந்திந்த — சானகிபிறந்தசீலம
சானகிபிரிவாககா — ஆனவாக்குநாசகாலம்
ஆனதனால்நீதேவருக்கு — நீயினைப்பாயனுகூலம (ராம)

வெள்ளிவெண்மதிவளர்வதுமதேய்வதும்
விதிப்பயன அல்ல — வோஆமோ
உள்ளநதுநதிறைவதுமகுறைவதும
ஊழின்படியென்ய — தறிபோமோ
தொளிதகதுளிததன்கண்ணைஉளககிளி
தெரியசொல்லுவார — எவாதமோ
கிளிளிதுவயராட்சதச்செடிகளை
சேர்த்துமகொண்டுபுரப்பதுஉன் — முனம்போமே—

அன்றுசமுத்திரம்பொங்கினால் கொள்ளுமோ கிணறனேகம்
வள்ளலே உன்முன்னே லங்கைக்கள்ளர்கட் கெங்கே திரவாகம்
என அளவு நீமுனைந்தால் அன்றும்பொடியாமே லோகம்
மெள்ள இருந்து பகையைத் தள்ளுதல்லோ விவேகம் ராமா

சீதையின்பிரிவாற்றாமல்ஸ்ரீராமர் இரங்கல்,

விருத்தம்

பொன்மானடையத்தந்தை இந்தப்புத்திசொல்லிய பரமனைத்தம் போதக கண்டான்-பிறகுதம்பி இடக்கண்டான் சடாயுவைக்குள்ளவியும்கண்டா ன் கறை இருந்தவரைக்கண்டான சீதைமுகக்கமலமதொன்றுகாணான் ஆகிம றைவுசெய்தார் ஆரெனவேதியங்கினான் ஸ்ரீராமன் மயங்கினானே

ம, இ பதை, சங்கராபரண ராகம், ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. கலங்கிலே - பெரியோர்கள் வஞ்சியுடசொல் வையாசே
நடுகாட்டிலன்னை தெய்வம அசலகொண்டுபோச்சே
பொல்லா ராவணனைக்கண்டு கலங்கினாளோ பேதை
பூனைகண்டகிளிபோலே புலம்பினாளோ சீதை

௨. ஆருமில்லாதகாட்டில் அதட்டினானோ பாவி
அய்யோ நினைக்கநினைக்கப் பதைக்குதே என் ஆவி
வாருமவாரும் என்றென்னைக் கூவி இளைந்தாளோ
வழிமேலேகண்ணை வைத்தும் பார்த்துக் களைந்தாளோ

௩, வீட்டைப்பானசாலையென் றெண்ணி இருந்தேனே
விதிமோசத்தாலே தம்பி விட்டுப்பிரிந்தேனே
காட்டுமலைபோனதன் கவலைதடுக்கீரோ
கண்ணோட்டிபோனவழி காட்டிக்கொடுக்கீரோ

௪, பொன்னிறதங்கமான் குட்டிவாதென் முன்னேநின்றபோதே
சொன்னானே தம்பிகை உண்மையென்றெண்ணாதே
வெகு நல்லவராமல் என்று எண்ணி அறிந்தேனே
வீட்டைவிட்டுக்கைவிட்ட வெளியிலவிட்டேனே

௫ அங்கலாயப்போலே சிந்தை கலங்கவைப்பாளோ
அரக்கருக்குப்பயந்தாள் என் றென்னை நினைப்பாளோ
சிங்காரவேடையாட வீணே போயினேனே
- [illegible] [illegible]

௯. தணிக்கநெருப்பைப்போலே
தாரத்தைரட்சியாதான்
அணைப்பானேசிறகால்என்னை
அயயோசடாயுவுக்கும

மூனுதேவிசாரம
வீரமென்னவீரம
வெண்ணமெண்ணினேனே
பாவமபண்ணினேனே

கவந்தன்வதையும்துதியும்

விருத்தம்

சானகியைஇந்தவண்ணமநினைந்துராமன்
தருமையிலேதம்பியுமதண்ணீாகருடபோனான்
போனவிடத்தோமுகிமூக்கறிந்துமீண்டாள்
புனிதா இருவருமகவந்தன்கைக்குளஆனார்
ஆனபிறகவனஉயிரைமுடித்தாரந்த
அரக்கனுமஅந்தரத்திலேதேவன்ஆகி
நிதமஇல்லாபபரமபதமதனிலேயேநச
சொல்லுவான்சாமிதுதிசொலலுவானே (௨௭)

௰௪-இபதை-முகாரிராகம-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

௧. ஆதிபுமஆகிஅநாதியுமஆப இந்த
அகிலமளவகுமநிறைந்த தாயே
பேதகமஇலலாமல ஆலந்தளிாஉளளே
பிள்ளை ஆகிஉறைந் தாயே
௨. உந்தனபதத்தைநவேண்டித்தவமசெயவாகள இந்த
உலகத்திலேஉளள ஞாயம
எந்தபபதத்தைவேண்டி ... வருசெயயவந்தாய
ஈதென்னகண்காட்சி மாயம
௩, முன்னை ஆன தஇலலை ... கு..றியுமஇலலை
முன்னத்தாரோஒரு துணைல
மலையாயஉலகத்தோாபிமநதான்பிறநதான்என்பாா
வாயக்குண்டோஎன்...பிறை விவரிப
௪ என்னையேஅறியாதஅரக்கனஎன்றேயெ
இரணடுசெயததறி வேனோ
உன்னைநீதானுமஅறியாயோசாமிஎன
எனனைஎபபடிஅறி வேனோ

௫, காட்டுவோனுநீயேகாணுவோனும்நீயே
கற்றுயேஇந்திர சாலம்
போட்டுவிட்டுத் தேடித்தவிர்ப்பார்போல்த்தவிக்கிறாய்
போதுமபோதுமிந்தக் கோலம்

௬, சூரியகாந்தம்தருதீபத்தைக்கொண்டந்த
சூரியனைபபணிவது போலே
ஆரிடனை வுந்தன்அனுக்கிரகங்கொண்டுநான்
அறிந்தனைதசசொலவேன் என்றாலே

௭, ஏனதுசாபம்தீரததாய அதுபோல்சவரியின்
இருக்கிரகளைககாண வேணும்
தனதவன்சொல்லுவாளசும்மாயிருந்தால் ஏன்றும்
சாதிககலஆமோசொல்வாய காணும்

௮, இடமாயவளசெலடடியேசுக்ரீவனைச்
சேருஅவன்உடனே செல்லு
கடலபோலவானரஙகள வருமேசானகியைக்
கணதநிலலககணடுவாயச சொல்லு
தடுககாமல்சேன யனுசிறறுளஎடடானுசகுச்
சரிஅல்லோஅறியாயோ நீயோ
திடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோபதாாதகாரியம்
சிதறுதென்வார்த்தை ஆராயே

ஸ்ரீராமர் சவரிக்குமுந்தி அருளிஅப்பால்ஏகல
விருததம

பததியாக்கவந்தன்இந்தப் படிசொல்லிக்கதியில்போனான்
சததியராமன்பினனேசவரிஆசிரமததில்போனான
அததிசைஅமுதுகொண்டான் அவளஉபசாரஙகொண்டான்
முததியுமகொடுத்துசொனன மொழிகொண்டான்வழிகொண்டானே

ஆரணியகாண்டம்-முற்றிற்று
இபதைகள-௰௪-தருககள-௰௫-ஆக-௨௯
கொசசகம்-௪-வெண்பா-௨ தழி-விருததம்-௬௪-ஆக-௬௫
தோடையம்,௪,இபதைகள,௨௯,தருக்கள்,௫௮,ஆக,௮௫
சககிரவாததிதிருமசனா
திருவடிகளேசரணம,

—(-)—

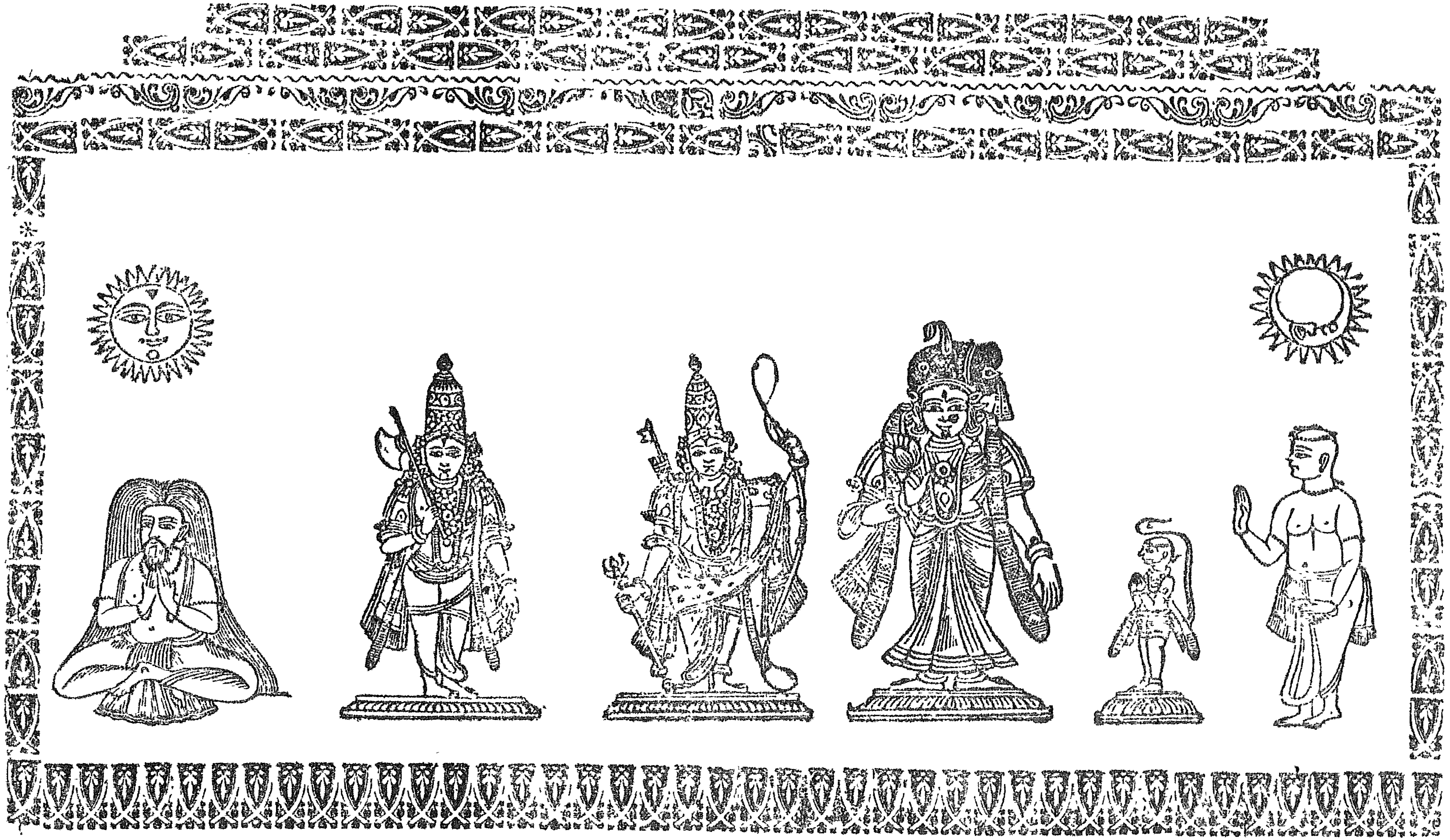

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்

ஞானகாவது.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்

அனுமார்மறைந்துநின்றுயோசித்தல்

விருத்தம்

சவரிசொன்னவழிபிடித்துராமனுந்தம்பியுந்நடக்கத்
தான்கண்டேகிக
கவலைகொண்டுசுக்ரீவன்விட அனுமான்மறைந்துநின்று
கருதிப்பார்த்தான்
தவவடிவாசிலைபாபுரிசடையாரிளங்குமரா
தருமசீலா
இவரெவரோஎன்றுசொல்லிஅனுமானயோசனையால்
எண்ணுவானே

க-திபதை-சாரங்கராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

க. இன்னார் இனி பாரென்று தெரியேனே புண்ண[illegible]
என்னசெய்வேன் இவர்கள் வரத்தா[illegible]

உ. இங்கேயென கண்ணின்முன்னே உதித்தா[illegible]
கங்கைஉதித்தாற்போலே குதி[illegible]

ங. காளைப்பருவத்திருந்தக் காட்சிதருகாரோ-[illegible]
வேளைகருத்தககவேஷம் கொண்டுவந்[illegible]

ச. தேவர்களுக்குத்தேவர் இவர் என்றுசொல்லவோ-[illegible]
மூவர் இவர் இரண்டு பேர்கள் அல்லவோ[illegible]

ரு அசங்காதபலன்உள்ள சிலாக்கியவான்கள்-[illegible]
பசுமபுலத்தேயடைவார் பாக்கியவான்கள்[illegible]

சா எல்லாவல்லமையும் செய்ய உரியோர்-[illegible]
கல்லாக்கலைகளெல்லாம் கற்றுப்பெரியோ[illegible]

எ. பிராணசஞ்சீவிபோலே ஒன்றைவிட்டுத்தாரா-கர[illegible]
திராவிடமால அன க்கேட இருவேளும்[illegible]

டுக

அ. அடைவான மூப்பிளைவை | பூணுகிறாரோ இவர்
உடலுமவிழுமபோலக் | காணுகிறாரோ

ஈ. வளைததவில்லுமமபும | கைகொண்டவடையோர-இவா
இளைத்தபேனாக்கைதூக்கும் | எண்ணமஉடையோர

ம. கலலுமுளளுமமலலிகை | மலாபோலே இவா
செலலககுளிருதையோ | வழிமேலே

மக. குவடும்காடுமசெடிக | ளூடாரியுதே அயயோ
இவரைக்கணடுபேயும்கண் | ணீாசொாியுதே

மஉ. பறவைகளுமகனைநது | மூகம்வாடுதே-இவாகரு
சிறகைவிரிததுமேலேபநதல் | போடுதே

ஸ்ரீராமாஅனு மாருககுவரலாறுகூறுதல்

விருத்தம

மாசகலஇநதவண்ணம்எண்ணரிசசின்ன
வன்னிவடிவுடன்நின்றுனீர்ஆாபிளளாய்
பேசெனவேவாயுமகன்அனுமானஎன்பேர்
பெருமலையிலவாலியினுலசுகரீவன்
ஆசகலஒளிததிருபபான்தேவரீரை
அறிநதுவரஎனனைவிட்டான்வநதேனென்னத்
தசரதகுகரிவன்எஙகேயென று
தான்சொல்லவனைஙகிஅனுமான்சொல்வானே

———x———

க-தரு-சுருட்டிராகம-ஆதிதாளம

பலலவி

சுக்ரீவன்போாநிாசொனனபோதேஅவன்
சுருாதமஅலலவோசுருாதம

அநுபலலவி

தறகாலததிலேபாவால்நிலைவிடமதாக
தாயஆனவளபின்னைபோமசொலலிஅபபுரததால்போர | ஏக

சரணஙகள

ஈடோமாநதுவிாகரும் | உஙகளவசனத்துலே
பரிநதோஅவனுககுப் | பயமஉண்டோ இனியிலலே
வே [illegible]வாலினுமகோணட | கொணடோருககாலே
வெதுமபியபலாககொரு | மோமனொதநா [illegible]

௪. படைத்தபுவியுஞ்சொந்த
பதைக்கிருஞ்செடியில்லாக்
குடைக்கலமந்தந்தால்உமக்கு
ஆக்குகிடைக்குமுங்கள்
மனைவிதன்னையுமவிண்டு
கொடிபோலேதுவண்டு
கனந்தமபலன்களுண்டு
அருமைக்கனிவாய்கொண்டு (சுக

௫. பலம்மிக்கவாலியெனும்
பந்தப்பட்டபாடெல்லாம்
மலைஇற்றுமயிரிலே
வந்தீரோஎன்னதலை
குறித்தம்புக்காலனிலே
பட்டோமந்நாளிலே
தொங்கிறனோயிலே
செய்தோமமுன்னாளிலே (சு)

௬. கோரவாலிவிடிக்க
கொண்டஎங்களையாண்டு
ஆரென்றுகேட்கிலஉம்மை
அடியேனுமஅவனுலே
வந்தீர இன்றென்னசங்கை
கொள்ளவதுமதுடங்கே
என்னசொலவேனேஐயனே
அனுப்பவந்தேன்இங்கு (சு)

அனுமார்தேற்றச்சுக்ரீவன்சரணடைதல்

விருத்தம்

அனுமான்இப்படிச்சொல்லஅயோத்திதன்னில்
அய்யன்உதித்ததுமுதலாச்சீதைபோன
பனவேதைக்கடைசியாநடந்தவாறே
வருந்திஇளையோனசொலஅறிந்துகொண்டான்
கனமானவிசுவரூபம்காணபிந்தான்
கவிகுலமேயந்தனையுமகாணபிபயேன்என்று
தனதாமதனஅரசனஉடனே
சாற்றினான்அவனகவலைமாற்றினானே

உதிப்பதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. குணசம்பிரமந்திரா
மணாஎன்றிருவீரா
மனமாஅடுத்தகவாசகு
சுகுணமஆகிலுமவிட்டுப்
ராமலட்சு
அவதம்மம
மறுசுகமகேடுமோ
பிரியவுமாகூடுமோ

௨. கண்டேன்கண்டேனே
கொண்டேனகொண்டேனே
புண்டரீககண்ணனே
மண்டலீகஅர
பிரியவுமகூடுமோ
நல்ல
அக்கழுந்தவனே
வேதமபிவாயுத்தவனே

சங்குருவென்பது நடைத்தோர
பிகரன்கையமைப்படைத்தோர்
வெற்றிமருவுகோத்தி
பத்திபெற்றஅயோத்தி
விசுவா
மித்ரு
மேவிபகுணாலை
தெசரதராசனிடலே

௪. தூடகைமேலே
ஒட்டமராமனேமலே
அடைகத்தை அந்த
சடிநிகருளனைத்தம
அமபுபோட
விழுந்தானோ
அகலிகைஎழுந்தாளோ
சாபமுமொழிந்தாளே

௫. ஒடிக்கிசசொன்னாலும
வடக்கப்போகுமோஎன்றாலும்
மிடுக்குடன்உருத்திரன்
எடுத்தாலபபோல்எடுத்தானே
ராமன்கோதண்டத்தை
மிதிலையிலே
தடக்கையில்அறிந்தானே
ஒடித்துவிட்டெறிந்தானே

௬. மாமணமதிறைவேற்றி
ராமனசெருவமாற்றி
கொடிமுடிதனனைராமனகொடுத்தானே
நாமனல்லாமாட்டேற
பரசு
அயோத்தி
தமபிககங்கே
நடந்துவந்தானே இஙகே

௭. முன்னேவிராதன்மடிந்தான்
பின்னேகரனுமமுடிந்தான்
வனமாரீசனுகரும
பொனமான்செத்தஇடம
ராமன்அம்பாலே
இதுஅல்லாமல
வாளிதொடுககஆசசே
புலமூனை தனுப்போச்சே

௮. எடுபபுளளதெரியோரோ
அடித்தாரோஎதிரேரோ
அடுககளகிணறறிலே அழுந்தம்
கிடைத்தாரோஒருவாககுக்
கவந்தனை
இவரோ
எழுந்தால்ப்போலே
கிடைக்குமோ இபபாலே

௯. ஆலைவாயக்தாமபென்னவே
மலைபோலவிசாரந்தன்னவே
பலநாளிலுமபட்ட
நலமஆகவாலிக்கொரு
நித்தமநிகசம
மெதகமெதக
யாடெல்லாம்விணடோமே
நமனையும்கணடோமே

௰. ராசனமகனேயேணடா
யோசனைபண்ணவேண்டா
ராசனஉன்பகில
பூனைசெயதாயஎன்றிப்பேச
பலபல
வரமதருமே
இருந்தானேஇருந்தானே
தல்லோதெரிந்தேனே

௰௧. சுகமகண்டுமேவல்ஆமே
முகமகணடால்பாவம்போமே
அவர்மலர்
சக்ரீவா

புகுந்தவர் சேவைசரணப் புத்தியும் தரும
இம்பரமஇரண்டிலும எதுவினை ததாலுமவரும

௰௨. இக்கதை அன்றியின்றி அனுமான் சொல்ல
சுக்ரீவனமனமதேறி பிறப்பட்ட
அக்கணமஒருபனே தாகவேதுணிந்தானே
வெக்கடலவண்ணரா மனேவந்துபணிந்தானே

௰௩. பணிந்தவன் தன்னைப்பார்த்து ரகுநாயகன்
அணிந்தகன்கிருபை பூத்து சுக்ரீவ
பிணக்குமவாலிகருவிலலு பிடித்தேனென்றெடுத்தேன்
இணக்குமஉனைனரடசிப்பேன் என்றுகைகொடுத்தானே

ஸ்ரீராமர்சுக்ரீவனுக்கு ஆதரனைசொல்லுதல

விருத்தம.

சுரன்என இப்படியேசுக்ரீவன்சொல்ல
சாமி அபயமகொடுத்தான் அனுமானதானும்
பூரணஉளவாலிககும ஓ அரக்கனுக்கும
முன்புசணடைவரலாமேதமபிதனனே
உரன் அழிததுமண்ணையும்பெண்ணையுமகைககொணடே
ஓட்டிவிட்டான் இவன் இங்கேஒதுங்கினான் உன்
பரம்எனதேவாரமஎடுததவதையேஎண்ணிய
பாவிபபான்ரகுராமன்கோபிபபானே

௩-திபதை-தோடிராகம-அடதாளசாபபு

கணணிகள

௧. சுக்ரீவாஉன்மனக்கிலேசங்கள்
எனக்கேஆமஅது தீராதா
இக்காலகதில்முடிக்காமவாலியை
வைககேனநீஅது பாராடா

௨. பொருவாலிகுன் தலைசாயக்கணை
பிசகாதப்படி. தொடுக்கிறேன்
அனைநாழிகைக்குளளேமுடிசூடுப்புவி
அரசாளக்குடை தொடுக்கிறேன்

௩. துடுக்காகமனைவியை எடுத்தான்எனஉரை
கொடுததாலஅதனை இந் நேரமே
கெடுததேஅவன்முடிபொடிக்கர் விடில்விலலே
எடுததாவ்திலஎன் சாரமே

௪. உடைந்தேசரன்என அடைந்தோர்களைமுற்றும்
தொடர்ந்தாதரித்திட — வேணுமே
கடும்போரினிலேகைவிடும்போதிலஇந்த
உடம்பாலெனனபலன் — காணுமே

சீதைஆபரணங்களைக்கண்டுஸ்ரீராமர்இரங்கல்

விருத்தம்.

அண்ணல்இராகவன்சுக்ரீவனுக்கிவ்வாறே
அனுக்கிரகித்துவாசவிசோதனைக்குவேண்டி
வண்ணமராமரம்ஏழுமம்புபாலெய்து
வழியிலேதுந்துபிதன்னெலும்பைக்கண்டு
இன்னமனுமசம்பிறைலகிளப்பிவிட்டுத
தேரிலேபோய்சீதைமுடிந்துபோட்ட
துணைணுமஆபரணங்களகாட்டக்கண்டு
துடிக்கினருனசாமிகுறறபடிக்கின்றனே

க-தியதை-கண்டாராகம்

கண்ணிகள்

௧. நின்றுதெரிந்தகுலமடந்தயார்
தங்களைக் — கொண்டீரோ-ஐயயோ
கணவன்இருந்தும உடைமை எறிந்த
பெண்களைக — கண்டீரோ

௨. அரசிமேலமணிமுடிசுமந்தல
சமகொள — நாடினேனே-ஐயையே
சிரசிமேலசடைமுடிசுமந்தொரு
பெண்பழி — சூடினேனே

௩. தசரதன்தபசுகளபுரிந்துவரு
குமாரலன் — ஆனேனேஐயையோ
மிசைபடுசுவைஉளகரும்பில்
வெறுமபூ — ஆனேனே

௪. வாரிதிசுநகவாகளகைபழுதகவர்
மரபில் — வந்தேனேஐயையோ
பாரியையானுலுமரட்சணைசெய்யப்
படாமல் — மெலிந்தேனே

௫. மங்கையெனைப்பாக்கநான்முகச்சேரிடைக்கு
மாற்றிடடுத — தீரபயேனேஐயையோ

அங்கிருக்கும் பார்த்தேன் வனம் பார்த்தேன் இனி
ஆர்முகம் — பார்ப்பேனோ

௬. வினைபணிதிவ துக்கா என்னை மீட்டவர்
மேலனைற — நிந்தாளோ ஐயையோ
ஆண்பிள்ளை அல்லநான் பெண்பிள்ளை என்றெண்ணி
அணிய — எறிந்தேனோ

௭. அவளுக்கு நானும் எனக்கவளும் பூட்டும்
ஆரங்கள் — பூண்டேனோ ஐயையோ
பவளக்கனிவாயும் முத்துநகையும் மான
பரிந்தென்று — காண்பேனோ

௮. மணிதிஇலகிருசனகிஅயசமதி
நைந்திடச் — சேர்வேனோ ஐயோ அவள்
கணசௌந்தரிய மலர்முகமகளை
கண்கள் — கூடவேனோ

௯. குலமதருமகொழுவுடன் வதம்செய்து
போந்தேன் — என்பேனோ ஐயையோ
இலங்கையை விட்டு வெறுங்கையாய் வந்து
சேர்ந்தேன் — என்பேனோ

௰. இலலாளை விட்டு வெல்லாணைப்பேசி
இனமிழி — ருந்தேனே-ஐயையோ

ஸ்ரீராமருக்குச்சுக்கிரீவன் ஆதரிவுகூறல்

விருத்தம்

இந்தவிதம் ஆகராமச்
சந்திரன மனமனோகுவேளை
சூரந்தமுடனசுக்கிரீவ
னாந்துணிவுசெப்புவனே

௧-தரு நாட்டைக்குறிஞ்சிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஏதுக்கு இந்த விசாரம்-ஏதுக்கித்தனை தூரம்

* இப்பவி [illegible] சாரிகளைக்கு என் [illegible] தகலி [illegible]
[illegible]

அநுபல்லவி

போரும்ராமாண்டம அப்புறமும்போய்வருகிறேன்
சீதையைக்கொண்டுவந்து க்ஷணத்திலே தருகிறேனா (ஏது)

சரணங்கள்

௧. தருமராமராமனெய்தாய் தூதுமிளலுமனைத்
தமபியாலே எறிந்தாயசாமி
கருதினது தருவேன்என்பலன்உன்பலன்
கருமநீயே அறிந்தாய்-ராவணா
ஒருபதுதலைகளும உன்பெருமையைபோலே
இருகிறேனதருகிறேன் தேவியைக்கைமேலே (ஏது)

௨. மினபணிகாட்டிஉனககுநான்இந்த
வேதனை காட்டினேன்-சாமி
நின்பெருமைகவலையைநீக்கவேணும்சும்மா
நேரமபா ராட்டினேன்-சாமி
எனகுறைமுடிககிற தென்ன இதுசகுமுனே
உனகுறைமுடிககிறேன் ஒருநிமிஷத்திலசொன்னேன் (ஏது)

௩. சுததா ஆகியமூவாககுமதேவாககும
குழுமோபடைககூட்டம என்படை
மெநகஉணடுவெருமவெறறியும்தரும்இனி
மேலஎன்ன முசகாட்டம்
உறறசீதையைஉக வுகிறேனை இதுநிதானம்
கறறுககறறுசசொல்லிஎன்னகாரியம் அலலோபிரதானம-ஏது

ஸ்ரீ ராமனாவாலிநிருத்திதல்

விருததம்

ராமனே இநதப்படிசுகரீவன்தேறற
நல்அனுமான்வலியைக்கொண்டிப்போதிந்தச்
கோமகன்சுக்ரீவன்முடி குட்டிஎல்லாம்
கூடுமென்றுன்சாமியுமஅங்கிசைநதான்அப்பால்
பூமகளவாலியுமதமபிதானுமசணடை
போடையிலே அய்யன்அமபுபோடச்சாய்ந்து
பேயமுகனுயவாயில்வநதெலலாமவாலி
ரீபகுவான்ரா...

௯-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என் இருமதிகுற்றத்தாய் மறைந்துவாளி
எடுத்தேனை மேல என்னெறிந்தாய

அநுபல்லவி

மானநூஷணன் ஆன தசரதன்-உன்னைப்பெற்ற
வரங்கள் தந்த ராலாய்
குரங்கைவெல்லவோ சொல்லாமல(என்)

சரணங்கள்

௧. நார்க்கும்வானரார்க்கும்உண் டோதொந்தம்முன்பின்
சாதிவழக்குண்டோசொல் அனுபந்தம
ஆரகன்அழிவுசெய்தால் பலவந்தம்-ஆகி
ஆயுதம்இல்லானை அடிப்பதோ-உன்சந்தம
அதுவும்அல்லாமல் ஆணைமைசொல்லாமல
எதிரிலநில்லாமல் என்னைவெல்லாமல (என்)

௨. வலியமரங்கள்யேழும் தொளைத்தாயே அந்த
வலிமையிருந்தும்மெயனக் கிளைத்தாயே
கலிராசனைபோல்வந்து மூளைத்தாயேநீசு
காட்டிமறைந்துவில்லைக் கோணல்வளைத்தாயே
காரியம இதுசுத்த கபடம உனைப்பெற்ற
சூரியகுலம்மெத்த குலக்கும அடபித்த(என்)

௩. தன்மம்வளர்க்கவந்த ரகுராமா-பரதன்
தனக்குமூத்தபிள்ளை நீ-ஆமா
உன்மனது தான்என்ன மிகநேயாவாலி
உயிரைக்கொண்டாலசிந்தை ஒழித்துயரமபோம்
உனக்குஞாயமோ என உபாயமோ
உனக்கபாயமோ என்னமாயமோ(என்)

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்குஸ்ரீராமர்விரித்தல்

விருத்தம்

இன்னவாலிசொல்லஇராகவன் அவனைநோக்கி
மின்னையுமகொண்டாயதம்பி மேதினிதனையுங்கொண்டாய்
பின்னையுஞ்சொல்லவாமம பிடித்திட்டாயஅதனைக்கண்டே
உன்னைநானகொல்லலானேன் இதோ உன யென்று உரையெனருளே

௨௰

ச-தரு-அடாணா ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வடிப்பம்வடிப்பமாய் பேசிக்கொள்ளாதே-அடாவாலி-உன்
வாயைமூடடா ஏண்டா-துள்ளாதே

அநுபல்லவி

கடத்தடா ஈதெல்லாம் ஆயிரம்
கால்அரைக்கால்பணம் அடாகடை கட்டா (வடிப்)

சரணங்கள்

௧. பிலந்தனிலேநீபுகுந்தபோதிலவுன்
பிணபலனுமிவன் தொடாந்ததும்
பேயஅறைகிறாயபயோலேநீஅறையஇவன்
பினவாஙகிக்கொண டிடைந்ததும்
தலந்தனிலேஅபவாதமஆகத்தம்பி
தாரத்துக்குமஉனக்கும நடந்ததும்
சாபத்தாலேநீயேறுமலேமேலே
தபபித்தவறியிவனை அடைந்தும்சொல்லாமல் (வடி)

௨. வார்த்தைக்குமாத்திரமதூரங்குருபம்நீதி
வகையுமதொகையுமசொலலி நிறைகிறாய்
மனதாரசசெயதவினைபோயோவீண்
வாரத்தைகளஏன்சொலலி இறைக்கிறாய்
மூத்தவன்தமபிதாரமஎனறறிந்தும்
முறைபிசகிநிறை குறைக்கிறாய்
மூடன்போலேவாயாடுகிறாயடா
முழுப்பூசிணிக்காயுமசோறறு ளேமறைக்கிறாய் (வடி)

௩. அம்புமகையுமாளதிறனிருலஉன்
அபயமஎன்றுவருவாயஎன் அடிக்கு
ஆராகிலும்கொந்தபோதிலுமஅடுத்த
தாரைக்கெடுக்கலாமோஎன் குடிக்கு
தமபிதுரோகிஉன்னைசசித்திரவதைசெயயத
தகுமோநான்பிடித்த பிடிக்கு
தர்மத்துக்குள்ளும்பாவத்துக்குபபுரமபுமாய
சரத்தாலேகொலலத் தொடுத்தேன்இந்தப்படிக்கு (வடி)

ஸ்ரீராமனாவாலிவரம்கேட்டுக்கொள்ளல்

விருத்தம்

மறைநிறத்துராமன்இந்தவாறுசொல்லவாலியுமசம்
　　மதித்தான இப்பால்
பழைபதொருநினைவுகொண்டான் அறிந்தும அறியாமலும்
　　நான்பதறிசொன்னேன்
தழையுமகன்சுக்கிரீவன அனுமன்உனதடைக்கலமென்
　　சாமிஎநதன்
பிழைபொறுப்பாய்எனச்சொல்லிக்கூசுவான்பனுஒன்று
　　பேசுவானே

௫-தரு-சாவேரி-இ-ம-ஆதிதாளம

பல்லவி

சாமி ரகுராமா-இவர்களை உன் - தஞ்சம் ரகுராமா.

அநுபல்லவி

ஆம் இவரால்என்ன காணும்　　ஆகிலும் ராஜகையமேனும
நீமா கதிரமவெல்ல　　நினைந்தால காரியமஅலல (சா)

சரணங்கள்.

௧. எனதுமகன் அங்கதன்தான்　　உனதுபகையைவாட்டுவான்
　　ராடசதகுலங்களை　　உபேட்சை இல்லாமல்மாட்டுவான்
அனுமந்தன்கோதண்டம்　　எனவிசயங்களசாட்டுவான்
　　அந்தராவணனை எனபோலத　　தொந்தோமதொந்தோமென்று
　　　　சாமி　　(டுவான

௨. அந்தத்தில்உந்தனைக்காணத்　　தந்தானே இது அல்லாக
　　அந்தியமதனைகுறித்திடம்　　எனக்குமதந்தானே இப்போதே
என்தமபிசுக்ரீவனை　　பிழைதந்தானுங்கிருபைவிடாதே
　　என்மேலேதொடுத்த அம்பை　　எடுத்தவன்மேலேதொடாதே
　　　　சாமி　　(காட்சி

௩. நெடுந்தவம்ஏதோஎன்சிவன்　　விடும்போதுகண்டேன்உன்
　　நினைக்கொணுபரமபதம　　எனக்கல்லவோ காணகாட்சி
அடங்கலும்ராட்சிககவந்து　　தொடங்கினாலசாவசாட்சி
　　ஆள் இல்லாபபடைவெட்டுமோ　　அய்யா உனக்குணமே தாட்சி

சாமிரகுராமா

வாலிசுக்கிரீவனுக்குமதிசொல்லுதல்

விருத்தம்

மேலானவானரசாமிதன்னை இராமகிவரங்கொண்டுமேவாலி
பின்னையிளையசுக்கிரீவனபெருமான்முகத்தைமிகநோக்கி
சொன்னேனே அதுநீகேளென்றன்சுவாமிராமனை இவன்பணியை
எந்நேரமுமென அவனை இராதாலதனைக்கோரவரந்தானே

௬௬-கரு-மத்தியமாவதிராகம்-அ-தாளசாப்பு

பல்லவி

ஆதிதேவனே-ஸ்ரீராமன் என்-றறிசுக்கிரீவனே.

அநுபல்லவி

வேதசாஸ்திரபுராணமெல்லாங்கூடி
விரிப்பதும் இவனேசொல்லத்தரிப்பதும் இவனேநல்ல (ஆதி)

சரணங்கள்.

௧. அடைவுடன்கையில்விழுமுத்தி
ஆத்மம நித்தியம்-பணி
விடைசெய்தாலகுறைஉண்டோஉனக்கிது
வேறல்லவோ பாதத்திடம்-வேறே
தொடருந்தெய்வங்களென்பதெல்லாம்சும்மா
சொல்லுவதே நித்தியம்-ஒன்றும்
தடையில்லாப்பிரம்மாதிகிருத்திஎல்லாம்
தப்பாதிவன்கிர்த்தியம் அப்பாசொல்லேன்சத்தியம் (ஆதி)

௨. மதிஆசுகொண்டிலமதமொண்டு
மயக்கம் பண்ணாதே-எக்கும்
எதிர்இல்லாஎன்னைக்கொன்றால்இவன்போலே
ராடு நண்ணாதோ ஜயம்
உதவியை அடிக்கடிஎண்ணவேணும்
ஒழிக்க ஒண்ணாதே நன்றி
தறிஇயணஒரமணிதன்ஆமனைறு
திருக்கண்பார்த்திதை ஒருக்காலுமெண்ணாதே (ஆதி)

௩. அகலாமலஅனுகூலசாமியை
அனுதினமும் [illegible]
மகிழவாயுதி டும்விகை
செய்து

இழுத்துக்கொண்டால் இதுவே சித்தி
இது அல்லவோ வெற்றிச்சொல்லி
உறுருவதேன இனிசகலபாக்கியமும
உறுவாயப்பரமபதமும் பெறுவாய இதுவேபுத்தி (ஆதி)

வாலி இறந்தபின் தாரைபுலம்பல்

விருத்தம்

வாலி இந்தவரங்கொண்டு வளர்வைகுந்தபதம்சேர்ந்தான்
வேல்விழி நெடுங்கண் உள்ள தாரை மின்னலகொடி போலேகணவன்
கால்மேல் விழுந்தாள் வானரபூபதியே கெதியாரெனக்கென்று
மேல்மேல் விழுந்தாள் நெடுமூச்சு விடுத்தாள் புலம்பத்தொடுத்தாளே

எ-திபதை-கெண்டாரகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க மன்னவனே எங்கள் வாலியே வானர பூபதியே
இன்னவேளையில் இந்தமரணம் உனக்கென் றிருந்ததோ தலைவிதியே

உ இறவாமருந்தையும் தருவாரே நீ எப்படி இறந்தாயே
மறவாதே சிவபூசைசெய்கிறவழிபாடு மறந்தாயோ

ங ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும் துள்ளிவிழல் ஆகாதென்றேனே
சேனைத்துணையோடு உனைக்கொடுத்திங்கே தெருவிலே நின்றேனே

ச என் உயிர் நீ ஆனால் உன்மேலே பாயங்கணை என்மேலே பாயாதோ
உன் உயிர் நான் ஆனால் உன் உயிரோடே என் உயிர் கூட பாயாதோ

ரு விந்தைமணி தன்கைக்கு நீயும் விழுவாயோ வேறொருவாலி உன்
என் உயிரினமிருக்குதே ஐயோ என்னைப்போல நீலி உண்டோ

சா. மறைந்து ராமன் கணை தொடுக்காமல் உன்மேல் வழுக்கு தொடுத்தாலே
குறைந்திடா கடமகடைந்த முகமும் நீ கொடுபாயே கைமேலே

எ செயமன்றி அறியாரோ காலதூதன் என்ன தவறோ மறுபேசோ
ஐயையோ அவர்க்கழுமஉன்னைப்போல ஆர் இனித் தருவாரே

அ நான் அடி உன் தனபிராணநாதனை என்னுடைய பிடிக்கை போயபோமே
வானரனைக் யார்மேலும் சைகொண்டேனே மறந்து விடலாமே

கூ. வண்ண மேருமுதலமலைவில்கால்வைக்கத்தவடுகளே இனிப்போச்சே
நிலைமறந்தடையப்போட்டார் கம்பத்திருக்கு வடிமாச்சே

௰ [illegible] சண்டாரோ
விருந்து [illegible] எதிர்கொண்டாரோ

ஸ்ரீராமர்சுக்ரீவனுக்குராஜநீதிகூறுதல்

விருத்தம்

கெம்பனையாள்தாரை இவ்வாரகன்றுள் அந்தகன் ஐயன்கூவான் கொண்டான, தம்பிஇளையவன்கையால் முடிசூட்ட சுக்கிரீவன் தரித்துக் கொண்டான், பின்ராமன்இருபதத்தினில வந்தவன்பணிந்தான், பிறகு சாமிஅப்புவிவைஆளுமவகை தெருளுவான்புத்திசொல்லிஅருளுவானே

௬-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அரசுசெய்யவென்னைநினைந்துபோட்டதல்லடாசுக்ரீவா

அநுபல்லவி

நிருபனென்றபோதே கெறுவம்மெத்தகாணும்
நெருப்பாறுமமயிரப்பா லமமாநடக்கவேணும் (அரசு)

சரணங்கள்

௧. கோலமன்னவருக்குச் சதுரங்கம்-சேனை
கோலைப்போலேதருமோ உத்துங்கம்
நாலுதிசைக்குமஉள்ள ஆதங்கம-தீர்த்து
நடத்தவல்லவனஅல்லோ அனைசிங்கம
ஆலகாலதுஷ்டா உறவென்றுதுள்ளாதே
அனுமானைப்போல்ஒத்த அமசசனைவிள்ளாதே
காலநெரிந்தபெரி யோர்களைத்தள்ளாதே
காலபோகாயிடத்திலே தலைவிட்டுக்கொள்ளாதே (அர)

௨. மங்கையர்களுடனே சூழ்ச்சிகொண்ட
மன்னாக்கவமானம் காணியாட்சி
எங்களஇடத்தில் அந்த அத்தாட்சி-போகும்
இதைவிடஇனிமேய ரேன்சாட்சி
உங்களவாலியுமமய கையாலமுனைசிந்த
உருண்டானே நிங் தாயேமுந்தமுந்த
செங்கோல்கோணினால் எங்கும்கோணுமஅந்த
ஜேஷ்த்தன்மைதுனைமை ராசருக்கல்லோஇந்த (அ)

௩. பண்ணியதீமையினால் ஒருகூணி-என்னைப்
பரதேசிஆக்கினானே அவகாணி
எண்ணினிஎளியவரை அதுபோலக்காரி
எதிரிட்டுக்கொண்டால்அது ரேவணி

உண்மை ஆக இன்னம — உறமசொல்வேன் இப்போது
ஒருத்தாசெய்உதவினை — மறகில்அதுவேதீது
மணணில இருந்து — ழகோரருசொலலொணாது
மயிரைப்பிளநதுவிவ — காரங்களை ஓது(அர)

—*—

ஸ்ரீராமாகார்காலம்சீதையைநினைநது இரஙகல்

விருத்தம்-

மாமகுடம்புனைந்த சுக்ரீவனுக்கிவவாரோ
மதிசொல்லிமதஙகமுனிமலையின்மேலே
ஏமமழைகாலமஎல்லாமஇருநதசீதை
எணணத்தாலரகுராமன்வண்ணமமாறித்
காமலாசோலையிலகுயிலமானைக
கானகத்தைபாாததுவிரகாக்கினியாலே
வேமுருகுவெணணெயைப்போல்கரைநதுசிந்தை
விலஙகுவான்தனியேதான்கலஙகுவானே

௯-திபதை-நாதநாமக்கிரியைராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. மான்காள்பழிகொண்டீர் — பொன்
மான்வுருவாயஎனைவநதுகெடுத்தீர்
நான் அறியாவிதனஙகளைகொடுத்தீா
கானகளவழிசொல்லீா — இரு
கணணைவிட்டுத்திரிவாருண்டுயிரபோல்
பெண்ணைவிட்டுபபிரிவாாகளும்உண்டோ

௨. மயில்காள்ஒன்றுசொல்லீா — சொல்ல
வாயிலேயாஉஙகள்சாயலோகோதரு
சேயிழைஆனவளபோயதெவவாறோ
குயில்காள்ஒன்றுகூறீா — சொல்லும
குற்றமஉண்டோஎனதுத்தமிஆகிய
பத்தினிசானகிஎத்திசைபோனாள

௩. கிளிகாள்உரையீரோ — ஒரு
கேள்விகேளீராடுபாவிகளேஎன
தாவியைபே தருதேவிவாராளோ

அளிக்காளகிருபைஇலலையோ உவந்
தாடுகிறீர்உயிரோடுயிர ஆனவள்
ஓடுகையாலஉயிரொடுகிறேனே

௪, காலவேஅவகாலமே ஏநதஆ
காதலி ஆகியசீதைதபிரிநதிட
நீதனை ஆகியதேரதகமனதோ
கோலமேஎனனகோலமே வெகு
கொசசையுமஆயபிகுலசசையுமஆய்உயிர்
வைசசிடவேஇனிலடசுபணுசொல்

ஸ்ரீராமரைலட்சுமணாதேற்றல்

விருததம்

வெமபியேராமனஇநதவிதம்சொலலைஇரஙகுமபோதில்
எமபிரானேஎதனன ஈதெனனகோலமசாமி
உனபெருமையைநீகாணுமஉருகிறாயஎன்றுசொல்லித்
தமபிதானதுனபமஎலலாம்தணிவிப்பான்துணிவிபபானே

ம-தரு-யமுனாகலியாணி-இ-ம-அடதாளசாபபு

பல்லவி

சாமிஏதையா இநதவேதைசாமிஏதையா

அநுபலலவி

க. பூமிஉளளோரககெல்லாம ஆதாரமா-சாமி
நீமனதிலஇபபடி நினைநதிடலாம-சாமி

௨ சஙகையேன உனககுச் சமானமவேறேதோ
உன்கையில்கோதணடம ஒன்றுபோதாதோசாமி

௩. அடிப்பாரோராடசதா அதிகமோ ஆடு
தடிக்குமஎன்றுநினைந்து கலங்குமோநாடு-சாமி

௪. உனமகிமைஅறியாய் உருகிறாய இஙகே
பிரம்மாதிதேவாக்கும் பிழைபபினிஎஙகே-சாமி

௫, உதவிசெயவோாககிடை யூறுண்டோகாணும
பததுதிருநதலலோ மடிததிடவேணுமா-சாமி

௬, அனுமாதிகளபலம் அறிவாயோசுவாமி
நினைவுநீகலஙகினால் திறகுமோபூமி-சாமி

௭, சொன்னேன் குறைவில்லை தாமதம் இனிமேலே
அவனைச் சிறைதயுமவால ஆச்சுதிப்போதே-சாமி

சுக்ரீவன் தாமசங்கண்டு ஸ்ரீராமர்கோபித்தல்

விருத்தம்

மதிமான் ஆன சுமித்திரையின் தலைமகவே சொல்லுரைப் பரமசந்திரன்
இதிலே தெளிந்தே சானகிபோய இருக்குமிடம் எவ்விடங்காணேன்
சுக்கிரீவன் மதுசுகரீவன் சாக்காலமும்போய் வரக்காணேன்
விதியால் அவனை அழையென்றே விடுத்தான் கோபமெடுத்தானே
௬-தரு-அசாவேரி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருகிறானோ வாரானோ சுக்ரீவன்-மனைதனறிந்து வாராய் தம்பி

அனுபல்லவி

திருகுசொன்னால் அதன் குலம் ஒன்றுவெட்டுவேனே
சித்திரத்திலுமகுடங்கை வைத்தெழுகட்டுவேனே-வரு

சரணங்கள்,

௧, தருணத்தில் உதவியை மறந்தானே மதங்கொண்டு
தண்ணீருமழுக்கால் பிழை பொறுக்குமல்லவோ கண்டு
மரபுகருச்சற்றேயின்னம் பார்க்கவேணுமே பண்டு
வாலியைக்கொன்ற அம்புபோல் ஆயிரம் அம்புகள் உண்டு-வரு

௨. காததாலே அபயம் கொடுத்தவென் தன்னைவன்னக்
கனகசிங்காதனத்தில வைத்தேதாமேயின்னம
சரற்காலம்போனவுடன் வருகிறேனென்றுசொன்ன
சத்தியம்மறந்தவனைச் சித்திரவதைசெய்தாலென்ன-வரு

௩, அரியமராமரங்கள் தொளைத்தராமன் வில்லை
அறிவாயோ அறியாயோ என்றுசொன்னால் ஒருசொல்லை
ஒருபசகமிவனை அடிபபதற்கெனவே சொல்லை
உண்மையாயெனக்கவன் சமமதிசெரியவில்லை-வரு

சுக்ரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்

விருத்தம்

சர்மியிர்தப்படி உரைக்கத்தம்பியும் கிஷ்கிந்தையிற்போய்
ஆம அனுமானைக் கண்டுசொல்லனுஅவராலே
கோமகன் சுக்ரீவன் இளங்குமரன் வரவறிந்து கெட்டேன்
யாமது உண்டேனறுவளை நால்சொல்விக்கலாவனே

இராமநாடகம்

௩-தரு-புன்னாகவராளி-இ-ம்-அடதாளம்

பல்லவி

மதுவேஉன்னாலகெட்டதிதுவே,

அநுபல்லவி

புதுமைநான்பாவி சுக்ரீவன்எய்த
பூமிதநதானுக்குச சாமிதுரோகஞ்செய்த

சரணங்கள்

௧, சுவாமியெனறங்கதன் கூவினைத்தட்ட
தெட்டதுமவிட்டதும் நான்அறவேவமூட்டப்
மாயமான் ஆயஉனனைக் குடிததேனேபொட்ட
பஞ்சமாபாதகன் ஆனேன்கடைகெட்ட(மது)

௨, பித்தாமஉடம்புக்கு மத்தும்புறப்பமேம்
பெண்எனறும்தாய்என்று தெரியாமலேவிடும
குத்திரமஆம்நர கத்தினிலேயிடும்
குடிததவன்அடுத்தவன் எடுததவனுமகெடும்(மது)

௩, குன்றுதவாவியை வென்றபிறநதேனே
கோதண்டதீக்ஷா குருவால்ச்சிறந்தேனே
ஒன்றுஅடன்செயத நனறிதுறநதேனே
உனனைககுடித்தேனே என்னைமறநதேனே(மது)

௪, வையகமதந்து மதிதநதெனைஆள
வைததானைஎன்னுமல் வைததாயபழிமூள
ஏழையேோநானசொனன காலமசறறேகீள
ஆகாமல்போனேனே ஓகோசண்டாள(மது)

லட்சுமணாசுக்கிரீவனை இடித்தல்

விருத்தம்

மன்னஆமசுககிரீவன் மதுவினால்மயங்கிவிட்டேன்
எயனவேசுறுககாகவநதான்எதிர்கண்டதமபிசொல்வான்
சொனனநாள்தவறி இநததுகெகுநீசெயதிசிக்கை
இனையவசென்றுகோயம்எழுகின்றான்மொழிகின்றானே

௰௯-ந்து-சௌராஷ்டிரம-இ-ம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தகாரியமிதுகாண்-சுக்ரீவனோநான்-வந்தகாரிய இதுகாணே

அநுபல்லவி

வந்தகாரியம் இதுவாலியைக்கொன்றஅப்போது
வணங்கிராகவனுக்கன்றுபக்ஷமுள்ளோல்வருவேனென்று
தந்துஷ்டமா ஆடி அங்கனைதகளோடி இருந்தனைநாடி அறிந்திட ஓடி

சரணங்கள்

௧. அங்கென்சாமிபொங்கிருக்க   ஆதுரங்கொண்டென்னெஞ்சைஉருக்க
அலைந்துலைந்தென்கால்நெருக்க   அசத்துங்கள்ஊரைநெருக்க
வங்குவாசலைப்பிடித்தேன்   அடைத்தகலைத்து
துங்கிசம ஆக இடித்தேன்   வானரங்களை
அங்கயே ஓடஅடித்தேன்   தாயைக்கண்டு
உங்கார்வாரத்தைப்படித்தேனே   அவளசொன்னபடி
சபைகையிலஆயிரங்கோடிபேர்வெகுதூரம்   போனேனேபோ
டிங்குதோவருவாரென் இனி   அந்தவிசாரம்என்றுளபிறகே
தங்கியவான அனுமானுமவந்தான்   அந்தநேரமயான்உமஅடிமை
உங்கள்உதவிமறவோமென்றான   உபசாரமதீருமமெய்போலே
எங்கோமானமலாக்கைதொட்டீர்   இருபாசத்தவனையிட்டீர்
ஏன்காணுமவாராமல்விட்டீர்   எப்படிநினைவுகெட்டீர்
இங்கிதம்ஆகியவங்கணமமுறியவிங்களம்   நீர்செய்தங்கைஅறிய

(வந்தகாரிய)

௨. அஷ்டலட்சுமிக்கும அன்னை   ஆகியசானகியிவனை
அகலவிட்டசாமிதன்னை   அறிந்தும அவனுபலேபினை
விட்டேரமகுழவைத்தீரோ   சொன்னனுளில்வரு
தொட்டாமலைத்தாழவைத்தீரோ   நாடசுதாஇன்னா
வெட்டாகவாழவைத்தீரோ   தேவரையெல்லாம்
பொட்டாகவீழவைத்தீரோ   இந்தச்சாமிக்கும்
எட்டியபலசாலிகள இருந்தால்   அங்கேசேருமபிரமமாதிதேவ
மட்டிலும்ஓர்திசைஎட்டினிலவீராபொலலாரும்   வரட்டுமசிங்கக
குட்டிமுன்னேநரிக்குட்டிகள ஆகக்குவென்பாரும்   பிறகாகிலும்
சட்டமானதாளத்துடனேநீவாரும   அனுகொட்டாயல்
அட்டிசெயவாலியைமுட்டு   அடித்துவெகுராசியமகட்ட

அசுரமணிமுடியிட்ட   ஆண்டவன் உரைக்கப்பட்ட
பட்டனை என்கிறமட்டுகள்தாண்டி   தட்டி உங்களை வெட்டிடவேண்டி
(வந்தகாரிய)

௩, காத்தன் உன்னைப்பின் உச்சிஷ்டமகன்   மெண்பதேனென்று அதிருஷ்டம
நாயகனிலே தந்தகால இஷ்டமகானுமோ   இத்தனை கஷ்டம
புத்திதான் எங்கேபோச்சோ   அய்யன்பசியில
வைத்துமான் உண்பகாச்சோ   அப்பையோ எங்கள
பத்தியெல்லாம் மேலபூச்சோ   சகாயத்துரோகம்
கறைவாக சித்தனேபோச்சே   என் அண்ணன் ஆனதன்
உத்தமனுக்குத்துணை ஒன்றும் ஒருவனை கொண்டு கோதண்டமசற்ற
வனைக்கும் முன்செய்தானென வியும்பண்டு   அவனைக்கொன்ற
அஸ்திரமபோலின்னம அஸ்திரம   அனேகமாக்குண்டு
தெரிந்திருந்தும் இத்தனை நீ செய்ததென்ன   இளக்காரங்கண்டு
காரியம் கொள்ளச்சுற்றினீரோ பிரியாமல   துரோகபுத்தி அறியாமல்
சொன்னதனை கருதியாமல தோஷம   என்றும் அறியாமல
சத்தியமோ சொல அசத்தியமோதான்   முற்றிலும் நாடி இட்டதனிவேண்டு
வந்தகாரிய

வானரப்படைத்தலைவர்களும் படைத்தொகையும்

விருத்தம்

அடல்சேர் தம்பி இதுசொல்ல அறிந்தேன் அடியேன் புத்தியென்று
உடனே சுக்ரீவன் சாடி உபயபாதம் வந்துகண்டான்
விடவே போனதூதர்களில் வீரசேனை அணியணியாய்க்
கடல்போல் வந்து ராகவனைக் கண்டார் சேவைகொண்டாரே   ௰௭

ஏ-இப்படைகள் கௌசிகராகம்- ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, சுக்ரீவன்படைகள் ஒரு   பத்துகோடி, சுஷே
ஷணன்படைகள் பத்துநூறு   யிரமகோடி
பதுமமுகனபதினைலநூறு   யிரமகோடி-தாக்க
பாதன் இடபனை ஒரா   யிரமகோடி
௨, பனசன்படைகள் பன்னீ   ராயிரமகோடி-நீலன்
படைகளும் பதினாயா   யிரமகோடி
அனுமன் இருபத்தையா   யிரமகோடி, போரில
அட்சயனபடை முப்பத்தையா   யிரமகோடி
௩, ததிமுகன்படை முப்பதா   யிரமகோடி, நல்ல
சாமபுவான ஆயிரத்தறு   நூறுகோடி
மதிதுமிந்தன நூறுநூறு   யிரமகோடி, துவ
மயிந்தன் இருபதா   யிரமகோடி
௪, கேசரிபடை ஐம்பதா   யிரமகோடி, பிந்
தெலவபாடி சன்படை   ஆயிரமகோடி

வீசுதன்முகன்இருநூ	றாயிரம்கோடி-வந்த
விருபாட்சன்ஒன்பதா	யிரமகோடி
௫, குமுதன்படைநாறபத்தென்	ணாயிரமகோடி,நடன்
கூட்டுமடைகள நூறு	யிரம்கோடி
சமுசப்படைஇநதபபடி	கூடிககூடி,வாச்
சாமிகண்டுமகிழ்ந்தானே	கொண்டாடி.

சாமபுவந்தன்அனுமானைத்துதித்தல்

விருத்தம்,

மிக்கானகவிஎழுபததுவெள்ளம்
வீரரொடுசாமிகண்டாலசுககிரீவன் தான்
தெற்கானவழிசெல்லராமன்தானும
சீதைஉருச்சொலிதருமமோதிரமுமபெறறான்
புக்கானமலைகளுமகாடுகளும்தேடிப்
பிலமபுகுநதுகடநதுசமபாதியின்சொல்லவே
கைககானமயேநதிரம்சேர அனுமான்தன்னைக்
கதிசெயவான்சாம்புவனுமதுதிசெயவானே (௯௰)

அ-டிபிதை,கேதாரகௌளராகம,திரிபுடை-தாளம

கண்ணிகள்

௧, ஏதுகாணும்சும்மா அறிநதுமஅறியாரபோல
இருககிறீர்ஆஞ்ச — நேயரே
ஓதுமெனவெண்ணைய இருக்கநெய்தேடு
வோமோவரதராசன் — சேயரோ

௨. காதலால்நல்லகாலம்பிறந்ததுகா
ணுதுகண்டவா — போலவே
சீதைசேதிசம்பாதிவாயினால்
தெரிநதுகொணடோமே — சர்லவே

௩, அணியுமேன்உமககிலநகைதாமஎன்ன
தூரவோகடல் — தூரமோ
அணுவுமஉமகமேருஆகுமமேருவும்
அணுவாம்உமகசென்ன — பாரமோ

௪ வருததமஎன இலங்கையுமஉமமிடமெல்லாம்
மாட்டியிழுததாலும — செல்லுமே •
இருக்கஎன்னபேசசுவிளககிருகததி
தேடுவோமோநாஙகள — சொல்லுமே

௫, ஒருததா ஆயபிரமமதேவன்பட்டமும
உமகசென்றேபுகழ் — மேவினீர்
குருதக்குமழநதையிலசூரியன்தோடுலே
குலையனதிரகொணடு — தாவினீா

௬, வாசவாள்கைசசிராயுதத்தால்ஓடால
மயிருமஉதிராத — வீரரோ

தேசம்மேல்எந்த ஆயுதங்களாலும
சிதைதகலங்காத — சூரரே

௭, இப்பறவையாலிந்தவேஷம்எடுக்கினும்
எடுக்கவேவல்ல — தேவரே
செய்திடாதபஞ்சேந்திரியங்களையும்
செயிததிடுமமகானு — பாவரே

௮, ஓதுமசுக்ரீவன் ஆக்கினைதெரியுமே
உயிரைவைப்பாரோ — நானேயே
காதுகக்கிடுவதுமூகத்துககழுகெங்
களைரட்சிபபீரிந்த — வேளையே

௯, எட்டுத்திக்கின் அப்புறத்திலிலங்கை
இருககினுமபாயநது — கூடுவீர்
கொட்டைபாககுபோலஎட்டுமலையையும
தொட்டெடுததுவீரே — யாடுவீர்

௰, அமைத்தசாமிமோதிரத்தைப்பிடித்திரே
ஆரகுண்டிநதஅதி — காரமே
உமக்கில்லாப்பொறிஎமககுவநததோ
உபாயபதேசஉப — சாரமே

அநுமாரகடல்தாண்ட இசைதல்

விருத்தம்,

பாட்டில்உரைக்குமங்கதன்முன்படிததுராசாமபன்துதிசெயயக்
கேட்டஅநுமான்மிகநாணிககேளீர அடியேன்தனைபொருட்டாக்
கூட்டிரோவுநலால்எமககோமான அருளுமஉமதருளும
நடுமெசிறைபாய்கடல்கடப்பேன் என்றுனபுலனைவென்றேனே

இக்கிஷ்கிந்தாகாண்டம், முற்றும்,
விருத்தம்-௰௬-கொச்சகம்-௧-ஆக-௨௰
இசைகள்-அ-தருக்கள்-௰கஆக ௰௬
பாயிரம்-௧-க்கும்-காண்டங்களசாககுளகூடிய
கொச்சகம்உவெண்பா உ-வசனம்-க-விருததம்௱௰ஆயிரம்
தோடயம,௧-இசைகள்-௯தருககள௬௬ ஆ௱௯

சக்கரவாத்தித்திருமகனுர் திருவடிகளேசரணம

—[*]—

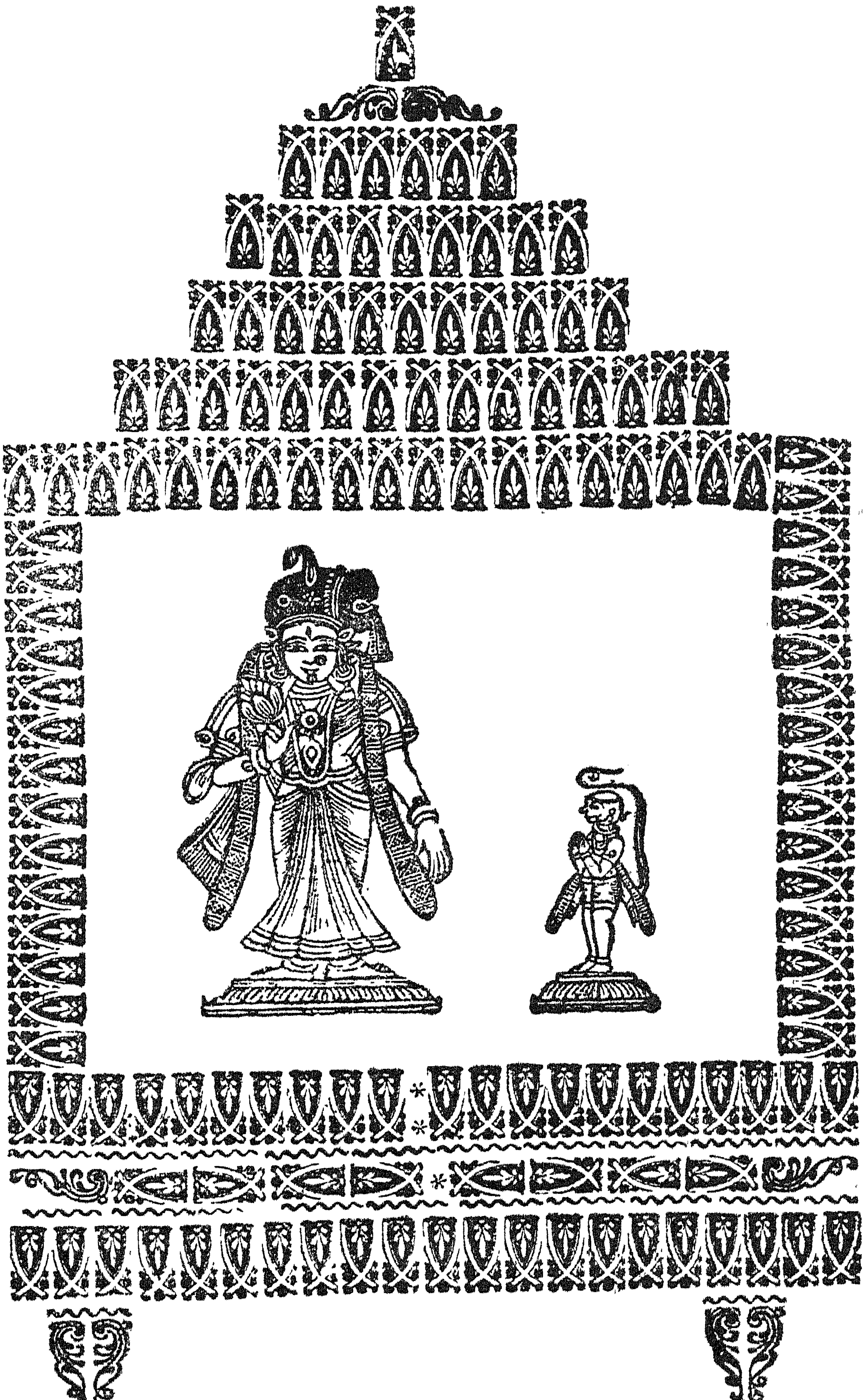

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்,

ஐந்தாவது

சுந்தரகாண்டம்

அனுமார்கடல்தாண்டப்பாய்தல்

விருத்தம்

வாய்ந்திடுசிறுபிள்ளை யாம்பொழுதொருதினமாங்கனியாமெனவே
காய்ந்திடுகதிரவனிடபாய்ந்தனன்நெடுகியகடல்களுமங்கிலேபிசகித்
தோய்ந்திடவடவரைசாய்ந்திடவிசுவசொரூபமெடுத்தனுமான்
நாம்புதிவேகமகேந்திரமேறிஅணைனுக்கேதிப்பாய்ந்தனனே

—*★*—

௧, தரு, நாதநாமக்கிரியை-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாய்ந்தானே அனுமான் மயேந்திரமேறிப்பாய்ந்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி

பாய்ந்தொருமூவுல கேந்தியராவணன்
மாய்ந்திடமேவுரு லாந்தகனெனவே-பாய்ந்

சரணங்கள்

௧. கேசவராக பூசிதனெனும்
வாசகம்ஆனது நேசம்விடாமல
மோசநிசாசரர் நாசமதாயவிட
வீரியவாஸ்னம வாசமலாகப்பாய்ந்

௨. வட்டநெடுங்கடல் முட்டமஉரகஇழி
பட்டுமறைந்திடு திட்டுகளதெரிய
வெட்டநெடுங்கிரி எட்டுமஅறுமபொடி
பட்டிருமபொடி கட்டவேஆகப்-பாய்ந்

௩. எடுத்தொருராகவன் கொடுத்தகைமோதிரம
இடுக்கியேகாதிலே மடல்களுள்ளேஅடக்கி
மிடுக்குளராட்சதர நடுத்தலைமேலவிழும
இடுக்கினைஆகவே துடுக்கனொழியப்பாய்ந்.

௪ அண்டர்களுமுனிவர்கள் கண்ட இசயமொடு
மண்டியபருவமா கொண்டலாமொழிர
விண்டலரவிசசி மண்டலமுமிறுநாற
குண்டலாளன்முக மண்டமதனை(பாய)
௫ சமுத்திரந்தாயவுமா சமந்தவகாறுடி
சுமரப்பிசைருமம சனைமந்தநிறைமேல
அமிழச்செய்கடலமு திமிங்கிலகிலமத்தியி
திமிங்கிலமகிலையினில் மிதந்திடமேலே(பாய)

௬ அந்தமலையிலுசோ தந்திரகரடிபுலி
கொந்துநிசைத்தைபி நிந்தனைவொருள
முந்துவிங்கமுடியி னந்தப்பளப்பெள்ள
உந்தினையடிக்கடி உதைந்துகிளையப்பு(பாய)

இலங்கணிவதை.

விருத்தம்

வாரவிஸ்வருபமுடன்பாய்ந்தானவர்கோதை
மைந்தன்குறுகினான்மதகிரியிலவலங்கா
தானையெனுமரக்கிகுடபெபிடிகிங்கொண்டான்
தலைகுலுங்கவிழவுமைமுனைவினை குதித்தானங்கே
காரபஉள்ளரக்கிஇலங்கணி தானாஅள
காலமனைவடைவாசலகாவறகாறி
ஆரடாயென்றதட்டிபந்தாள அநுமானைப்பார்
அறைகொண்டாள்கொண்டவெப்பறைக்கண்டானே

உரு சங்கராபரணராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

இலங்கணிமடிந்தாளே அநுமார்கையால் பலங்கெடமுடிந்தாளே

அநுபல்லவி

சலங்கொள்ளாதிரண்டு நிலைபுக்கிரி ருசுகொண்டு
அலங்கமேயமைநடப்பண்டு அலக்குமிபகைமி(இல)

சரணங்கள்

௧ பிடைப்பிறைவெண்டுக கையுபரசக்டு
பாராமலேபோகவெழுந்த தாவாரமுமிடடு

அதட்டி அதட்டி ஆயுதம
அத்தனையும் பொடியா
௨. பிடிபடாமல் இந்த
பிரம்மா உனைத் தந்தபடி
அடிபட்டுக் கொண்டேன் போ
ஆட்டுக்குட்டிகள் இந்த

எல்லாந் தொட்டுத் தொட்டு
அனுமான்கை அம்புபட்டு (இல)
ஊராகாத்திருந்தேனா ஆதிப
ஆசுதேயெனைச் சேதி
கிழேதன் உனக்கினி மீதில்
அரக்கர்படையென்றுருதி (இல)

௩. ஆருமனதிரத்திடாத
அடித்தாயே உனையெதிரப்
மாருதியே நமஸ்க
வணங்கி வடக்குக் கோட்டை

என்னை நெடிக்குளசீறி
பரிவேலமனந்தேறி
ராமனென்றுகூறி
வாசல்க வலகாறி (இல)

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடல்

விருத்தம்

மோதும் இலங்கணியை ராவணன்படைக்கு
முதலபலி ஆக்கவொழித்து முகூர்த்தங்கொண்டு
மாதவன் ஆகியராமன் பாதந்தனை
மனங்கொண்டு நாட்டத்தா மேலசினங்கொண்டப்பால்
தூதன் அனுமான் மாடகூடமசோலை
கூனிகைமாளிகையெல்லாஞ் சுற்றிச்சுற்றி
காதன் உளமகிழ்ந்தருமசீதைதனை
நாடினான் இலங்கையெங்குந்தேடினானே

௩ தரு தோடிராகம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேடித்தேடித் திரிந்தானே சீதாதேவிதன்னை அனுமானே

அநுபல்லவி

ஆர்ப்பங்கின்றகாற்றுமருமைந்த
அலங்கக்கொத்தளமதங்குமிலங்கைபட்டணமெங்கும் (தேடி

சரணங்கள்.

௧ வானரச்சாலையும் மந்திரச்சாலையும்
[illegible]சாலையுயசா
[illegible] பூம்பூமலர்ச்சோலையும்
திலை ஞமத்லவாசல

வழிகளும்

பாச[illegible]

தோரடிகளுமசிச்சாணப்போர் அடிகளு செங்கொடிக
சோ அடிகளுமபனில் அடிகளும
இலை விளைபுகு காவலிகளும கொடிகளும
கொடிகளுமசெடிகளும பொடிகளும
நாரிபாகாவா இருசகுமசிலைகளும
மாடசாலையும நவரத்தின அரையும
ஏராளமாககோலம எழுதிய கலைகளும
ஏகாநதஸ்தலமும தண்ணீர்படி தந்துறைகளும
இடுககுகளும இருட பொடுககுகளும உறி
அடுசுககுகளும மூலை முடுசுகளும பாயந்து (இதழ்

உ. மலைநிகா ஆகிய உபபரிகைகளும
மாடமுமகூடமும திரைகளும்
பலபலபுரவியின மேளமும்பளமும்
பாதாளமசெலவும புரைகளும்
கெலிசெயும் அரககாகள் சிலைகளுமகலைகளும்
குஙகுமநீர் ஆறறை களைகளும்
கலமஉளளாகைபடந்தியுமாறபதது
நாலுலட சம்வீதி நிலைகளும
அலைகடல ஆகிய அரபுரியுமசேனையும
ஆயிரவெளள அரககாதமகாணியும
தலையெடுப்பாக உயாநதஅட்டாணியும்
சநதிரசசாலையும் ஒதுககிட்டாணியும
தடத்திலும்முனிவாகள் மடததிலுமவெணகளசெய
கடத்திலுமபுகைபோகாஇடத்திலும போயபபாாநதே
க

௩. மைநாகமலைபோலே தூஙகுதுஙகுபகானன்
மனையிலுமகும்பகவகாட டையிலும
பொனனூரமணியாயன இநதிரசித்திருககின்ற
புதுமனையிலுமகூளி கையிலும
மெயநாளுமபேசுமவிபீஷணன்வீட்டிலும
வீட்டிலுமகுணட வகைகளிலும்
கின்அதியாயன்அட்சன்தேவாநதகன்
போனஆனமாட மாளிகையிலும
உளளாகிளிகள வளாபநதாதிலும
வானவாதானவா பலபிறவுமதிலும்

அவனமண்டோதரி
அவனுமரக்கனுஞ்சோ
அணிபணையேதொகுதி
அனைகளெல்லாம் மதத்தி

வாழுமந்தரத்திலும்
அந்தப்புரத்திலும்
அணிஅணியாவெழுந்தி
அனுஅனுவாகுறந்தீ (மீ)

அனுமார் இராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்

விருத்தம்.

இலங்கு மரக்கனையும் மண்டோதரியுங்கண்டே
இம்மாளிகை ஆவளென உள்ளமதில்
நிலைகலங்கி முந்ததோழுந்து காட்டுவாயும்
செந்தழசசுமண்டியனைஅரக்கியும்
மலர்விழியில அறைந்துகண்ணீர்
கைத்தடனே அரிசரினமறுசெவ்வ
பலபலவிபாசனை அனுமானென்னி
பாவிபனாராவணனை மேலகோபம்

சந்தம் அடாணா ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தராவணனைக்கண்டு சந்தமாய்ப்பாருமென அனுமான்கோபம்

அநுபல்லவி

அந்தராமத்துரோகி
ஆக்கிரமிழித்தாலபோல்

இவனபலமாருமே பேரு
கிழிக்கானஅறியோமே (இந்)

சரணங்கள்.

க. புவி அடங்கலும்
புலம்புமலைசை
எவருமக்கவி
இழுத்துப்பிடித்துப்
இறக்கிறேனோகொள்ளுநீய
அறுக்கிறேனதேசமாயப்போல்

கிட்டவேமண்டோதரி
முட்டவேகண்டவர்கள்
கொட்டவேவாலினிலே
பொட்டவேபடி
முறுக்கிறேனதலைபத்தும்
கொறுக்கிறேன் அல்லாமல (இ)

உ. பன்னக்சாலை
பணணிஇலங்கை
அன்னவைசிறையில்
அரக்கனெனவெதிர
அடிக்காமலும்மனைக்கோ
இடிக்காமலுமவன்கோபம

விட்டுதிருட்டுவேஷம்
நட்டுமகொண்டுவந்தேன்
இட்டுவைத்தஇப்பாவி
பட்டுமாணக்கு
ஒடிக்காமலுமசெருசிமே
முடிக்காமலுமீப்போனேனோ (இ)

௨ காலனுக்கும் காமம் ஆகுமோ தேவா
களுக்குள் உண்டாகி காமம் விருதாவாய்
மேலுமினியேவி காமம் சாமிசொந்த
வேலைக்கிதுவே நேமம் இப்போது
வெட்டவேணுமிவனைக் கொல்லவேணும் எனப்பேச
சொல்லவேணும்பிறகு சொல்லவேணும அல்லாமல(இ)

அனுமான்சீதையைக்காணாததால்இரங்குதல்

விருத்தம்.

மாதரைசத்தேடஎன்றுதூதன்ஆக
வந்திடத்தந்தராவணனைக்கொன்றால்
பேதமாமிவனுயிரைவாங்கவீரன்
பிரசண்டகோதண்டமேதக்கதென்று
பே தாகாமணையிலேமேற்றண்ணீர்போலப்
புலம்பலஞ்சிழந்தவர்போலஅனுமான்ஏங்கிச்
சீதைதனைக்காணமலராமசந்திரம்
செப்பிக்கின்றவெளியிலவந்துதவிக்கிறானே

௫ திபதை காம்போதிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. இந்தஇலங்கைநகரஎழுநூறுயோசனை
எங்கெங்குமபோய்த்தேடி னேனே
கந்தமலர்க்குழலாளென்தாயசீதையை
கண்ணிற்காணமலவாடி னேனே

௨. பாராஇடமில்லைதாயாயசீதையைப்
டாங்கனசெய்தென்ன ருதோ
திராவெஞ்சுக்குதவயவமேதுணைநான்
செய்யுமவகைதானெ இனி ஏதோ

௩. அறபா ஆகுமிந்தவஞ்சனைஅரக்கர்செய்
அதர்மந்தானேமெய் தானே
எப்படியாகிலுமதாமமேதலைகாக்கும
எனபதெல்லாமபொய தானே

௪. நாடிச்சேதிகொண்டுவருவானென்றுசாமி
ராமனசொலவானென்துபோ டேச்சே
தேடிவருகேனென்றுவிருதுகூறிவந்து
செடியிலேதுன்றுந்தாயபோல ஆச்சே

௩, மேட்டுக்குப் பனையைப்போலே இலங்கைப்பட்டணமெங்கும
வேருடனேகெல்லு — வேனோ
கூட்டுடன் நாயையென்று ராட்சதப்பயல்களைக்
கையாலபிசைந்துகொல்லு — வேனோ

௪, விலங்காமல் தவணை சொல்லிவந்தாளெல்லாம
வீணேதிரிந்துகுறைந்த — தேனோ
சலமதனிலோ இந்நிலமதனிலோ ஆக
தலமதனிலேமறைந்த — தானோ

௫, உலகில் எந்தக்காரியமும் ஒருகரம் ராமா என்றால்
உடன்கூடுமென்னுமது அல்லோ — வேதமே
பலதரம ராமா என்றுமனைகநிந்தகாரியம்
பலியாததென்னவி — போதமே

௬, ஆனைதனபலமதன்னை அறியாததுபோலே தேவி
ஆ ஆனாகருவிக்கி — றேனோ
பூனைமுன்கிளிபோலே அவர்முன்னே என் தாயார
புலம்பிபரதவிக்கி — றேனோ

௭, வாதைபட்டரக்கர் முட்டைபோலே நசுங்க
எப்படிப்போயவிழிப் — பேனோ
சீதையைக்காட்டுமட்டுமே கிட என்று ராவணனைச்
சிறையிலேவாவிபோலே — போடவோ

௮, ஏதோ என்றிருக்குமராகவன் முகத்திலே
எபபடிபோயவிழிப — பேனோ
மாதாவைக்காட்டெனறிய கேஇந்தராவணனை
வாலாலேமாட்டியிழுப — பேனோ

அனுமார் சீதையைக்காணுதல்

விருத்தம

கொண்டல்வண்ணம அனுமான் இபபடிகலங்கிக்
கோலஇழந்து நடனனெனின்றும்முன்னே
மண்டியதோர் அசோகவனங்கண்டான் தாவி
வந்ததிலஞ்ராமரதநிந்தான் அந்தவேளை
அண்டரியவொருமுலையாபதக்கணைய
அரிமுகத்தர் பரிமுகத்தர் அனேகம்போகர்
கண்டவள அரக்கிமார்கள்நடுவிலேஞ்
கருக்கண்டான் சீதைதிருஉருக்கண்டானே

௬௰- தரு-கலியாணி ராகம்-ஆதி தாளம்

பல்லவி

சீதையைக்கண்டானே அனுமான்செடிமேலநின்று
சேவையைக்கொண்டானே அனுமான்

அனுபல்லவி

ஆதவன் காணாத இலங்கைத்தொட்டியிலே
அரக்கியாளனரிவ புலிகூட்டமநடுவிலே (சீதை)

சரணங்கள்

௧ தாய இவள தாய இவள் நிலவரமே-சாமி
தனக்கு இவள மெத்தம ஞோகரமே
தீமையும சுமம இவள சரித்திரமே-தெய்வ
தெய்வங்களுக்கும இவள பிசாரமே
சாயுஞ்சந்திரசூரிய வம்சமும்பெருக்கும்
தனி ஆம தருமமும இனிமேல் அல்லோ செருக்கும்
என் அடையாளமகண்டே அனுசேன ஒருவருக்கும்
என்றுசெ லலறிந்தால் மிருந்திடத்தேயிருக்கும (சீதை)

௨, தேவிக்குமதாயென்பார அல்லோபூமி அவள்
இட்டதையுமவெனறுள இந்த அபிராமி
பாவி அரக்காகிவள காலநேமி-இதைப
பாக்கபபெறறுன இலேயோ என்சாமி-என்று
பூவினந்துகிலமேல அழுதழுதுமொயத்த
புலைகரனே பூலேத்த உடல அனலாலேவற்ற
சேவலேத்தேடும இளம பேடபோலேமெத்த
திகைத்துதிகைத்துதட முகத்திலேமுகம்வைத்த (சீதை)

௩, இருஷிகட்குமகிமை என்னகண்டு இவள்
ராமாமூர்த்தி வனத்தைக்கொண்டு
சருகுபோலேவற்றிப் பொசிபபைவிண்டு
தான்செயயுமதவமே மகிமைஉண்டு
ஒருசூரியன்முன்னே நகிபோலஇந்தவல்லி
உவமைகொண்டாள அரக்கர் ஒழியளவாககுலவி
இருவேறிஇனள அந்த அரியோகோதண்டவல்லி
செயமஇனிசாமிகாரியம பயமிலலைஎனறுசொலலி (சீதை)

சீதாதேவிதிரிசடையோடுமுறையிடல்

அனுமனிந்தப்படிசீதைதனைமரத்தில்இருந்துகண்டான
அப்பால்அந்த
வனிதையுமதாமரையிலைமேலத்தண்ணீர்ஆய்த்திரிசடைதன்
வதனமபார்த்தாள
கனவுளஎன்சிறைநீக்கிசுவாமிமுகந்தனைகாணக
கடவேனோ னெ
எனதுமதிவதனை தேஉருகுவாளஅம்மைசொல்லி
உருகுவாளே

எ-சிந்தை நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

௧. அயயோநான்ஒருபெணபிறந்தகதையை
ஆரூடனேசொல்லுவேன திரிசடையே
தெய்வமும்நீபெற்றதயுமநீஅல்லால்வேறு
திக்குணடோசொலலாயமமாய திரிசடையே

௨, மங்கைமார்கொணடகணவனைபபிரிந்தசல
மனையிலும்இருபபாரோ திரிசடையே
எநகெஙகுமவசைஆசசகேட்பவா
என்னென்றுபழிபபாரோ திரிசடையே

௩, கடலிலேஇந்தஇலஙகைஇருககுதென்று
காகுத்தாஅறியாரோ திரிசடையே
தொடருமஎனசேதிஅவாககுசசடாயுராசர்
சொலலாமலஇருந்தாரோ திரிசடையே

௪, துணைபாகவேவைததகொழுநதனைஅவாபின்னே
துரபபோகசசொன்னேனே திரிசடையே
கணவனாமெததகிலவிஇவளஎனறென்னை
கைநழுவவிட்டாரோ திரிசடையே

௫. சூத்திரமசெய்துஇராடசதன்இவன் என்னைக்
கொணடுவந்தானஅலலோ திரிசடையே
இந்தநாள்அவன்இனறுவிடுவான்எனறே
எணணிததிருபபேனோ திரிசடையே

௬, அரசில்லாஅந்தகோடடாசசுதென்று
ஆலோசனைசெயது திரிசடையே
பரதனுமசாயமாருமவந்தழைக்கஅவா
பதியிலேபோயவிட்டாரோ திரிசடையே

எ, சனகராசன்வில்லொடிந்தவன்முனெறிந்த
தடந்தோளென்றுகாண்பேன — திரிசடையே
கனமுடனேபரசுராமன்வில்லைப்பறித்த
கைகளென்றுகாண்பேன — திரிசடையே

அ, வைந்தபோதிலுமனைகயபின்னே அந்த அரசை
வாங்கியபோதிலும் — திரிசடையே
சித்திரச்செந்தாமரைமலரைப்போலேர்ந்த
திருமுகமென்றுகாண்பேன — திரிசடையே

கூ, கொழுந்தனென்றும் குகனுக்குத்தோழனென்றும்
கூறினதுபொய்யாபோமோ — திரிசடையே
எழுந்துகொல்லும்விராதன்துதியைமனமகிழ்ந்த
இரக்கமும்போய்விட்டதோ — திரிசடையே

௰ கரதூஷணாபதினாலாயிரந்தேரும்
கணத்தில்பொடிசெய்தாரோ — திரிசடையே
சாவேகமுங்கையும்மெய்யுமனையிருவிழி
தடமிலங்கிறகின்றஅய்யோ — திரிசடையே

௰க, வல்லபெருக்குப்புலனும்ஆயுதமுமென்ற
வழக்கச்சொல்லைப்போல — திரிசடையே
புல்லினால்காகத்தைக்கண்கொண்டோர்க்கண்சொடுந்த
புண்ணியனைக்காண்பனோ — திரிசடையே

௰உ, சற்றுமனைத்துப்பாராமல்பாவிராவணன்வார்த்தை
தணல்போலேஇறைக்கிறானே — திரிசடையே
பத்துந்தலையும்பனங்காய்ப்போல்விழுந்துருளப்
பார்ப்பதெந்நாளோநான் — திரிசடையே

௰௩, பாயுங்கைகளும்மன்னனைப்பார்க்குங்கண்களும் இந்தப்
பழிவார்த்தைசொல்லும்வாயும் — திரிசடையே
பேயும்பெருங்கழுகும்நாயும்நரியும்பிசாசும்
பிடுங்கித்தின்னக்காண்பேனோ — திரிசடையே

௰௪, குடிமகனைஇந்திரசித்தன்கொழுந்தனால்பட்டானென்ற
கூக்குரலென்றுகாண்பேன — திரிசடையே
அடியற்றமரம்போலமண்டோதரிராவணன்முன்
அலறிவிழக்காண்பேனோ — திரிசடையே

௰௫, பேய்ஆம்அரக்கனையும்சேனைகளையுமென்றன்
பிராணநாதர்கொல்லாரோ — திரிசடையே
தாயேஉன்அப்பன்வீடுபோகட்டுபோலே பொங்கித்
தழைக்கநான்காண்பேனோ — திரிசடையே

௧௬ இடதுகண் துடிப்பதும் இடதுதோள் துடிப்பதும்
ஏதோ அறிகிலேனே திரிசடையே
இடதுசெவியில் ஒருவண்டு வந்து ஊதக்கண்டேனே
என்னசொல்லடி அம்மா திரிசடையே

௧௭ வந்தசாமி முன்னமிது லையில் ஏனைகைதொட
வரக்கண்டகுறி இதுவே திரிசடையே
அந்தநாளில் குறி இந்தநாளிலும் கண்டேன்
அதிசயமேதோ அம்மா திரிசடையே

சீதாதேவிக்குத் திரிசடை நிலையுரைத்தது

விருத்தம்

சோதைமன்னகரளா நகக்குறி குணங்கள் சொல்லவன்னில்
தூதுவன் இப்போ புன்ககோரசபவாரதைசெல்லலுகனரானா
காதலியே நானும் பலகனவு கண்டேன் கேளெனவே
சீதைமனந் தேறியிடத் திரிசடையும் சொல்வாளே

௯௬-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்கனவைக் கேளாய் அம்மா ஜானகி-அம்மா
ஏன் உனக்குக் கவலை சும்மா

அநுபல்லவி

மங்களம் உனக்குண்டாமே வல் அரக்கர் வாழ்வுபோமே (என்

சரணங்கள்

௧, சுந்தரிமண்டோதரி வெ றந்தலையைச் சீவினாள்
அந்திடத்திலே அவளை வி ழுந்தழுது கூவினாள்
இந்தமன்னனை விட்டுவிட் டெழுந்தொரு பெண் தாவினாள்
என்னசப்பணை விட்டில் அவன் வந்து கந்துமேவினாள் (என

௨, பூவுகளெல்லாம் கரிக ளாகக் கருகவும் கண்டேன்
கோவில்களெல்லாம் மெழுகு போலுருகவும் கண்டேன்
பேயவகையும் நரிகளுமே பெருகவும் கண்டேன்
ராவணனெண்ணெய்த் தலையோடே வருகவும் கண்டேன் (என்)

௩, பத்துமுடி ராவணனைக் கொத்துடனே கொல்லவோ
வைத்தசிறைவிட்ட மூர் சொஸ்தமொடு சொல்லவோ
உத்தமி என்ன பத்தினி மகத்துவம் என்ன சொல்லவோ
இந்நாளும் இலங்கைக் கனாத்தம் என்ன பதல்லவோ (என

சீதாதேவிபக்கல்ராவணன்குறைதீரல்

விருத்தம்

திரிசடைஇப்படிசொல்லச்சானகிகொஞ்சந்
    தெளிந்தளவில்இதுநல்லவேளையென்றே
ராமனுரையுமனுமானும்வருகும்போதில்
    மகுடம்ஒருபத்துமின்னமாதர்ஆட
அருகினில்கட்டியம்பேசஅந்தராவில்
    அரக்கன்வந்தான்அருந்ததிக்கருந்தெய்வம்ஆகும்
கருணைவல்லிசீதைமுன்னேநாணவந்தோ
    கனைக்கின்றனபலகெஞ்சிஉரைக்கின்றானே

கூ-இராகம்-பந்துவராளி-அட-தாளம்

கண்ணிகள்

க, என்னசெய்வேன்நான்என்னசெய்வேன்நான்
    என்னசெய்வேனிதுவே — அன்னமே
மன்மதன்கணையாலேபட்டுவிழுவேனென்று
    மலரயன்வகுத்தானோ — முன்னமே

உ, அங்கையும்விட்டுப்பெண்கள்வையவுங்காமமா
    அம்பாலெய்யவுமிந்தை — நோவோ
திங்கள்சடையும்பனிஅனலில்சுடவும்வீசும்
    தென்றல்சுடவும்வெந்து — போகவோ

௩, ஆலைக்கரும்புபோலவேலைநதுரும்புபோல
    ஆசைவலையிலசிக்கி — மாடவோ
மாலைக்குமகாலைக்குமஉணவுறக்கமஇல்லாமல்
    வரவரநாளுக்குநாள — தேயவோ

௪, அந்தாதுமஆனேனேநொந்துநொந்துபோனேனே
    அனுக்கிரகம்நீசெய்ய — வேணுமே
சந்தோஷமாய்அப்பார்ப்பனந்தனைகவலைதீராய்
    சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டேன — காணுமே

ரு, மடந்தையேஉன்தாரைவார்த்தைநானறியேன்
    வாரோபழிக்கின்றாய — கூசவோ
பிறக்குமபிறக்கும்தலைமுறைக்குமெல்லாம்ராவணனொர்
    பெண்ணாலிறந்தானென்று — பேசவோ

௬, பதியும்உனதெனதுதிதியுமஉனதுசொன்னை
    பாடிக்கேட்பேனடிமை — ஆறுவேன

இதிலேவந்தப்படாமல்தயைபாராய்அதிகாரி
எங்கேநானினி போகுவேன்

எ. வானாளும்தேவரும்மூவரும்தினம்வந்து
வணங்குமெனக்கவலையைத் தீர்த்திடாய்
நானேஉனைப்பணிந்தாலப்பின்னுலகுக்குநீ
தாயகியாமல்லவோ பார்த்திடாய்

அ. கண்ணும்கருத்தும்நீயேமன்மதன்செய்யும்போகக்
காட்டிலும்நல்லதெம் வாழ்ந்தையே
எண்ணமத்தப்பிப்போனாயினும் பெயனுனேனே
எனக்கொருபுத்திசொல்வாய் சீதையே

சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல்

விருத்தம்

மிண்டாளனரக்கன் இந்தவினைவார்த்தை சொல்லச்சொல்லக்
கண்டாலஜ்ஜையாகியெந்தன்காகுத்தாசரத்தினைமேல்
உண்டானதல்லாமதோர்க்கவூழிவந்தடுத்ததோ
சண்டாளனெனக்கோபித்துத்தள்ளுயாளவின்ருவாளே

எ-தரு-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ராட்சதப்பதரே துன்மார்க்கவார்த்தைகள்
ஏக்குமோபோடா அடாராவணாராட்சதப்பதரே

அனுபல்லவி

காட்சியாளெனைப் பார்க்காதே-இந்த
தாழ்ச்சிஆம்பழி ஏற்காதே-உன
வாழ்ச்சிவிண்ணிலே போக்காதே-அர
சாட்சிஆணைக்கு கோக்காதே அட (ராட்ச)

சரணங்கள்.

௧. லோகமும்மூன்றுலோகம்செலுத்தி
கீர்த்தியும்என்னதொலைக்கிறாய்
வெளிக்கப்பகீர்த்தியாகப்
விருதாவிலென்னகுலைக்கிறாய்
குளித்துத்தலங்களைச்செய்து
பொருதசத்திலென்னகலைக்கிறாய்
வாய்த்தியவார்த்தைகள்
ஒளிக்கப்போநாயேயில

உன்செங்கோலும்உன்றன்
கெறுவத்தாலே
பாவபுண்ணியமெல்லாம்
ஆக்கிரமிப்பில்
பெற்றவர்க்கையாமெல்லாம்
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இளக்காரமாக்கிட்டத் — துடியாதே-எரி
விளக்கினிலப்பூச்சிபோ — ல்மடியாதே (ராட்)

௨. காயத்துடன்பிறந்த — தங்கைமூக்குமுலையும்
காதுமஅறுக்கவிடுத்தாய — வெளிநில்லாதென்
நாயகர்க்கஞ்சிஅந்த — மாயமானபின்னேதிருட்டி
நாயபோலபதுங்கிஅடுத்தாய — நமனபோலுமஉன்
தீயரூபத்தைக்கண்டு — மூர்ச்சையாயப்போனஎன்னை
தீண்டாமலமணணோ — டெடுத்தாயகொல்லுவேனஎன்றான்
மேலபாயுஞ்சடாயுவாலே — பூனையாயஎலிபோலஉன்
பவிஷெலலாம்பரிகொடுத்தால — அடசண்டாளா
தாயஇவனஎனமனம — அறியாதோபோடா
பேயெனமாத்திரம் — தெரியாதே-என்னைத
தீயுனாசொன்னநாக்கு — தெரியாதோ-பத்து
வாயிலுமபுழுவாச் — சொரியாதோ-அட (ராட்)

௩. குதிக்கிறாயசும்மாய்ப்போமோ — இப்பாவமபின்னுக்கொண்டு
கோடி ஆயவந்துவாய்க்குமே — உனசெல்வமஎல்லாம்
செதுக்கிறஅரமபோலஎன — பொறுமைஆகிறதாமம
தேவதைதானேசேயக்குமே — உனகுலமதன்னை
மதிக்காஎட்டியைக்கூடி — இலவுமதீப்பட்டாப்போல-என
வயிறறெரிச்சலேதீயக்குமே — எனபிராணநாதர்
விதிக்குமபாணமஉன்றன — தலையைப்பனங்காய்குலைபோல
வெட்டிவெளியிலசாய்க்குமே — அடசண்டாளா
அந்துக்குளளேதுளளிச — சாகாதே-இந்த
பதபபிழைலனறும — ஆகாதே-வாய
பாததிறலைகெட்டுப — போகாதே-நானெக
கொதிக்குமநரகத்தில — மூழ்காதே-அட (ராட)

சீதாதேவி-தனியேபுலம்பல

விருத்தம்

சானகிஇப்படிவையஅரக்கன்சீறித்
தானடந்தானஅரக்கியரைக்கலைக்கச்சொன்னான்
ஆனதுகண்டனுமானுமஇலைமீதே
அடிப்பேனென்றுகையொடுகைபிசைந்தானஅம்பால
தானவருமந்திரமசெபித்தானமாதாஎல்லாம
சயமபோலஉறங்கிவிட்டார்அந்தவேளை
கானகத்திலஇளங்குழந்தைபோலேசீதை
காலகுவாரகலிதேதானேங்குவாளே

௯-திபதை - ஆனந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

தேற்றுவார் இல்லை ஆற்றுவார் இல்லை தெய்வமே யென்ன செய்குவேன்
ஏற்றும ரக்கியாவா தனைதயிடு மைவிட்டெந்நா ளினி உய்குவேன
சொந்தவீட்டி லிருளன்சாமியை துடுக்குச்சொல்லினெழுந்தேனே
அந்தவினைக்கிந்த லங்கையிலே பொல்லா அருஞ்சிறையில் விழுந்தேனே
தம்பிமார் அன்னைமார் எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டு வந்தபோதே
என்பொருட்டிலவர் இங்கே வரமனம் எனவருமே வாராதே
நிறைதவங்குறைபிவள் என்று நினைந்துகைவிடுவாரோ
பறைபாவிலே சிறை இருந்தவெனனைப் பறிந்துகை தொடுவாரோ
தாழ்வு செய்தேனோ தெய்வமே நந்தன சாமி சென்னைசெய்குருக்கா யோ
பூவிவுயிரேன் சாமி திருமுகம் பார்க்குமட்டும் இருக்காயோ
ஏதுக்காண் இவர் அரக்கிமார்களோ இந்தப் பேரிடு வான் ஏனோ
காதன் பிரியவும் இன்னம் இருந்தேனே நான அல்லவோ அரக்கி தானே
தந்தை நந்தனகனும் இந்தவினைக் கண்டு தன் உயிருமபிழைப்பானோ
அந்த இளையகொழுந்தனுமன்னை அருமைசொல்லியழைப்பானோ
புவிலும் பூமியும் உள்ளமட்டும் இந்தப் பொல்லாப்பழிசிறந்தேனே
சொல்லுவார் சொல்லுமவகைக்கெல்லாம் ஒருகோதகி பெண்பிறந்தேனே

அனுமார் - ஸ்ரீராமனை வர்ணித்தல்

விருத்தம்

அன்னையெனும் ஜானகி இவ்வாறழுது வாடி
ஆவியினை வைத்திரொனனைபிராணனை
தன்னைவிட நினைந்தொரு பூஞ்செடிக்கீழ்வந்தாள்
சாமி அனுமானும் முனனே வணங்கிக்கண்டு
என்னை தசரதராமன தூதன்னுனே
எங்கெங்குந்தேடினேன அனுமான் என்பேர்
சொன்னபடி சொல்லவந்தேன சாமி நேமம்
சொல்லுவேன் என்ன றெடுத்துச்சொல்லுவானே

அ-௬௫-கேதாரகௌளராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

அந்த ராமசவுந்தரியமென்னும் ஆதி - நமொலபயோமே (ஆந்)

அநுபல்லவி

சந்தமேவும் அரவிந்தமலரும் அவர்
காலுக்குநிகர் ஆமோ கைக்குத்தான் சொல்லப்போமோ — அந்

சரணங்கள்

௧ உருண்டமணிமுழங்கால்களுக்குவமை அவர்
உடைய அட்சய தூணி — ஏர்க்குமே
இரண்ட பெருந்தொடை இரண்டுக்கும் எட்டுத்
திசை ஆனைத் துதிக்கையும — தோர்க்குமே
வரிந்தமரவுரி இடையும் நடையும் கண்டால்
மனதையெல்லாம் உருகி — வார்க்குமே
தரமதரமா உலகிருந்தவயிறுக்குச
சரிசொல்லக்கூடுமோ — ஆர்க்குமே
விரிந்தமார்புக்கிணை — பூமி அகலம்காணும்
விளங்கும்கழுத்துக்குநேர் — இளங்கமுகே பூணும
பரந்தபுஜங்களுக்கு — மேருமலையும்காணும
பார்க்கப்பார்க்கப்பதினு — யிரம்கண்கள வேணும (அந)

௨, அதிசெயம் உடன்பளபளென்றிலங்குக்கணை
ணுடிங்கர்த்தக — போலமும்
மதிகள் ஒருசதகோடிக்குமேலதான
மங்களமலர்முகக — கோலமும்
கதியென்றடைந்தவர்க்குப்பதியும்கதியுங்கரும்
கருணநயனவி — சாலமும
குதிகொள்ளும்பவள்வாயும்சிறுநகையும
குறுமந்தகாச — விலாசமும்
புதுமலை இனில்விழும்பொன் — அருவியைப்போலும்
பூமணிமார்பினில — புரளும்முப்புரிநூலும
எதிர் இல்லாதகோ — தண்டமும் ஒருகாலும்
எழுகவேணும்என்றுல — ஆமோடனமதனுலும-அந

௩, பெருத்ததாமரை இனிமேலேஒளி
பெருகியமேனிசசிங் — காரமும்
வரித்தசிந்தூரரேகையும்புருவமும்
வளர்ந்தநெற்றிவிஸ்த — தாரமும்
பரித்ததிருமுடிவேணியும்வேணியில
பசுந்துளவமலர — ஆகமும
தரித்ததிருவாழிகொடுத்தான்சேதியைத்
தனியேஎனஉடனசொ...ண — சாரமும

திருதஞ்சசொல்லவெகு வாயிலில்லையொருவாயே
தெரிந்துதெரியாமலுஞ்சொன்னேன் நீபொறுப்பாயோ
ஒருக்காலேஉண்டவா மகிமைநீஅறிவாயே
உனக்குந்தெரியுமவேதம் தனக்குந்தெரியுமதாயே (அந்த)

சீதாதேவிலட்சணியைத் தெரிசித்தல்.

விருத்தம்

காட்டியேஇந்தவண்ணம்ராமற்குள்ளே
நடந்ததெல்லாஞ்சொன்னானாதலிட்டுக்
காட்டிலேநடந்ததுவுஞ்சுருக்கச்சொன்னான்
காதலாகமலம்போல்அனுமானப்பினனே
ஆட்டிவிடும்பசியாலேவிழுந்தோர்கையில
அண்டரஉலகத்தமுதமந்நாடபோலே
நீட்டினான்திருவாழிஅதனைக்கண்டாள்
நிசமகண்டாளசீதைபரவசங்கொண்டாளே

௬-தரு சங்கராபரணம்-ஆடதாடசாப்பு

பல்லவி

கொண்டாளேசாமிமோதிரம்-கண்டாளே-சீதை

அனுபல்லவி

எண்டிசைபோற்றிய இலங்காபுரந்திலே
என்அனுமானிட பொன்இருகரத்திலே-கொண்

சரணங்கள்

௧. கந்தமலர்க்குழலமேலேகுடி
கொண்டுகருக்கலந்தண் ணீர்விட்டு
காணக்கிடைத்ததேகாரத்திகைப்பிறைபோலே
கண்டேனேன்று முறைப்பட்டு
அந்தராமமந்திரமஎழுதிய
அடையாளமோ திரங்கொண்டு
அணைந்துமுலைமேல்இணைத்துடம்பிலே
அடங்காமகிழச்சிகொண் டிக்கடிமுத்நமஇடடு-கொண

௨. எரிந்தபசியால்வருந்துமநாகம்முன்
இழந்தமணிதனை அடுத்தாப்போல்

எதினிமேல்வாராதென்றபெருந்தவா
எரிந்தவுடைமையைகண் டெடுத்தாப்போல்
பெருந்தரையில் ஒருகால்மேல்நின்று
பிள்ளைபெற்றுவிட்டு படுத்தாப்போல
பின்னுமுன்னுந்தோன்றாமல்தவிக்கிற
பிறவிக்குருடனுக்குசெய்வமணைகொ டுத்ததுபோல(கோ)
௬. சிந்தாகுலமவிட்டேனே உன்
திருவாக்கால் என் குறைஆற்றி
தியராவணன்பாவிஊரிலேத்
தேடிவந்தாயென் மனந்தேற்றி
தங்காயேயெனச்சொன்னாயுன் கிளிக்
தருவதெய்வமே இதற் கெதிராமுறி
தாயுந்தந்தையுங்குருவுந்தெய்வமும்
சகலமுமநீயேயென் றனுமானைவாழ்த்தி(கோ)

அனுமானைப்பிரிந்தபின்நடந்தசெய்திகளை

அவருக்குவிவரித்தல்

விருத்தம்

கண்டிதிருவாழியினால்மகிழ்ந்தசீதை
கடல்தாயந்தவிஸ்வரூபத்தைக்காட்டி
கொண்டுமகிழ்ந்தாளபின்னுமனுமானோனான்
கோருமவாறுகைக்கொடுநகரத்தில்
மணமிரகுவீரன்போமளவுடனாம்
வந்தினையோனை உடன்கண்டவிராமன்தான்
பணிபெறுவியவாறுமுரைத்தலையென்ன
படிக்கின்றான் அவனகுறையைமுடிக்கின்றானே

ம-தரு-தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கேளாயம்மா சொல்வேனும் உள்ளமெல்லாம்
கேளாயம்மா சொல்வேனே

அனுபல்லவி

மீளமாட்டாள் நானுனைக்கண்டிலனடனே உயிர்கொண்டேனே(வாழி)
நீவேரகுவீரன்வந்துசேர்ந்தபின் (கேள)

சரணங்கள்

௧. இனப்பிரிந்தமான்போலே என்தாயேஎன்னைநீ
உன்றனுயகனிச்சுகொப்பாய் உலைவாயமெழுகாவாது

உரு

அனந்தநாடு மலையும்   ஆறெங்குந் தேடித்தேடி
தனந்தனியே புலம்பித்   தம்பியால் உயிர்கூடி

வனந்தனில் வந்து ச   டாயுவினால் மதிதேறவே - ராவணன்
முன்னே நடந்ததெல்லாம் சொல்லி அவன்   உயிர்வாகனமன்றவே - அந்நேரமே
சினந்து கவந்தனை   வென்று சவரி மொழிகூறவே - உந்தனை
நினைந்து நினைந்து   வானதுபோய்த் தடுமாறவே - நாயேனும்

பணிந்திடவே தன   தடியருள ஆக்கிப்
பணிகளும் மணிகளும்   வகைவகைசோசித்த
அணிந்திடும் வாலியை   மாண்டினமுன்னே
சுக்ரீவனை முடி   சூட்டினேன் பின்னே (கேள்)

உ அறிகிறதார் தம்மை   அந்தத்திசையில் எவ
தெறிபோய் தெற்கித்திசைக்கு   நீபோயென்றென்னை கூடி
பொறி ஆகும் மோதிரங்கைப்   போட்டனுப்பத் தேவி
குறிகுணமெல்லாம் சொல்ல   கொண்டுதென் திசைத்தாவி

முறையே முறையே வெகுதேசமெல்லாம்   அலைந்தெட்டினேன் என்றை-
பிறகு சொலவாரைவா   ராக்ஷதரும் எனறு கட்டினேன் அந்நேரம்
தரையில் இருந்தாகாசம்   அளவும்போய் மூட்டினேன் மயேந்திர
பருவதமேலிருந்து பாயந்து இலங்காபுரி   கிட்டினன் கோட்டைக்குள்

குறுகுறென நடக்க   கிறிவெளியில் எதிர்
கொண்டிடு மலங்கனி   தொண்டையும் மண்டையும்
நெறிநெறியென நெரித்து   இடவேறவிட்டு
நீங்கள் ஆவியை   வாங்கினேனே (கேள்)

ங அகலும் இலங்கையெல்லாம்   அனு அனு ஆகச் சுற்றித்
தகைசேருமதிட்ட   தயிர்போலே வெள்ளைபுத்தி
நிகழும்வேளையில் ராம   நேசமவந்தது பற்றி
மகிழ்வோன் அசோக   வனத்தில் வந்தேனேறி

வகையுடனே ராவணன்   வாளது எதிரப்பித்தாய் சண்டாளா
அக்கலில்லடா என்றுநீ   வாய்மேல் அடித்ததும - அம்மா உன்
முகமலர்மேல் இருக்கண்ணால்   முகத்துக்களவிரந்தது அடியேன்
சகலமும் அறிவேன் உன   இடதுபுறம் துடித்ததும - இதெல்லாம்

பகலவன் முன்பனி   ஆயவிதம் மெய்யே
பாவி அரக்கர்கள்   வாளவது பொய்யே
செருமுழுதிலுமொரு   இருவுளமே பொருது
தேன்மொழியே அடி   யெனவரலாறிது (கேள்)

அநுமார்சீதாதேவியைவரங்கேட்டல்

விருத்தம்

சொல்லிஇந்தவகைஅநுமான்பின்னும்எந்தன்
தோள்மேலேயெழுந்தருளவாய்அங்கேபாயவேன்
அல்லயலங்கையோடெடுப்பாலெனினுமசெய்வேன்
அரக்கரைவோபிடுங்கினுமகணத்தில்செய்வேன்
பலஅரக்கரைசிறையிலேகண்டான்மீட்கப்
பயப்பட்டான்உயிரைக்காப்பாற்றினானென்
றெல்லவருமசொல்லப்போகேனநாயேசீதை
ஏதென்றானஇதற்குவகைஓதென்றானே

அநுமாரைச்சீதாதேவிமறுகேட்குதல்

விருத்தம்

எண்ணிஅநுமான்இந்தவார்த்தைசொல்ல
என்னைஒருவருமதொடப்போகாதுகண்டாய்
மண்ணைத்தொட்டராக்கன்என்னையெடுத்தானகண்டாய்
வலியதோகண்டபதிஅவாபோகண்டாம்
நண்ணிஎந்தனசிறைஅவரோமீட்டிடாமல்
நடைத்துநான்மீட்டால்எப்படிஆம்கண்டாய்
கண்மணியேமகனேஎன்றவனைநெஞ்சம
கரைகின்றாள்சீதைகளித்துரைக்கின்றாளே

௯-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இம்மாத்திரஞ்செய்வாயஅநுமானே-என்னைவேண்டிநீ
இம்மாத்திரஞ்செய்வாயஅநுமானே

அநுபல்லவி

சும்மாவிட்டுவிட்டாலே தோளும்உன்றெந்தன்மேலே-இம்

சரணங்கள்.

௧. வேடிக்கைக்கோபித்தார் வில்லு-அவர்க்கிருந்தாலூர்
சூடாதோநெல்லாமஒரு சில்லு-நான்சபித்தாலும்
காடாகாதேஇலங்கைக் கலலுதண்ணிந்தவாகுக்
பாடேபிராணன்என்னனூர் புலலுஅந்துதிப்போட்டு
கூடுமாத்திரம்இருந்த இலைலுபோலேஆனேனே

எல்லாந்தம்பியைக் கூட்டு
புத்திரமித்திரக் களத்திரஇனத்தவர்
அற்றவயிற்றில தத்தியிழுத்திட
வித்தகன் அஸ்திரத் துத்திடும்வெற்றியைப் (எட்)

சீதாதேவி அனுமாருக்கு அடையாளமீதல்

விருத்தம்

உய்வித்தான் அனுமன் இந்த உறுதி சொல்ல மனந்துணிந்தான்
மெய்யாம உள்ள அணிசூடாமணி கொடுத்தான் சாமி அவள்
மன்னன் சொன்னான் எனக் கேட்கில் ஏதுரைப்பாயெனச் சீதை
சொன்னபடி அடையாளம் சொல்லென்று சொல்லுவாளே (ம)

௬௩-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-சம்பைதாளம்

பல்லவி

அனுமானே சாமிக்கிந்த-அடையாளம் சொல் ஐயா

அனுபல்லவி

சனகி இலங்கையில் சிறையிடத் தன் உயிரைத் தானே தின்று
மனமதுவராமரமோத்தி சீவனாய்ச் செய்திருக்கிறாள் என்று (அனு)

சரணங்கள்

௧. உலகறிய நகரைவிட்டுக் கோட்டைவாசல் கடக்குமுன்
மேவாருவனமெங்கேயென்று நான்கேட்க நீரே
தொலைதூரமவழிகடந்தால சமீபந்தானென்று சொல்லவே
துளிராமவாய்மலர்ந்து குளிரநகைசெய்வாரோ (அனு)

௨. தாழ்வில்லாத காகுத்தன் வருகிறபேர் எல்லார்க்கும்
தனிநகனிபோ துணிவுசொல்ல அருமபிரானோ பொய்யவோ
சூழும் அந்தவழிநடுவே வேள்வி செய்யவேணுமென்று
தொடங்கும் வேதியனுக்கை அடங்கப் பசுக்கொடுத்தார் அனு

௩. கனம் ஆனகங்கைக்கரை வனவேடன் முன் எங்களைக்
காட்டி இவர் ஆர் என்று நீ கேட்டாயே குகனை
உனது தம்பி எனது தம்பி உன் கொழுந்தி இவள் நாயகம்
உன் ஆசைத்தோழன் என்று சொன்னாரோ மகனே (அனு

௪. உலகத்தில் மறுமாதர்பேர் குறிக்கேன் என அந்தரங்கம்
உரைத்தான் என்சாமிக்கது கருத்தில் உண்டோ தானோ

வளர்த்தகிளியும்மானும் — தளர்ச்சியில்லாதபடி
வைத்திருக்கச்சுமந்திரர் உடன்பத்திரமாய்ச்சொன்னேனே அ
௫. ஒருநாளென்மேல்பாய்ந்த — காகந்தன்னைசோகிப்புல்லால
ஒருகணைவிட்டாரிதுவென்ன — தெரியாதபோசசே
சரணமென்றனந்தவிழ — இரவிகுலநாயகனுமபய-
தாமேகொடுத்தாரோ — ஆனதமானமுந்தனிப்போச்சே (அம்மா)

அநுமார்அசோகவனமழித்தல

விருத்தம்

முந்தித்தாய்சீதைசொன்ன அடையாளங்கள்
முறைகொண்டான் அநுமந்தன்நிறைகொண்டங்கே
சிந்தித்தான்ராமலட்சுமணரையெங்ஙள
சேனை உடனேகொண்டுவருவேன்வந்தான்
பந்தித்தராவணனுடபடையிங்காமே
படைக்காவாதபோமோஎன்றேதி
வந்திதான் அசகூடாமணிகைக்கொண்டான்
வழிக்கொண்டான அசோகவனம அழிக்கின்றானே (௰௩)

௰௩-ரு. பியாகடை-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடித்தானே அசோகவனந்தன்னை—முடித்தானே அநுமான்

அநுபல்லவி

ஆடித்தானே ஆருங்காய்கனிகளை
ஒடித்தானே அனைத்கொடிக்குளவிசவருவம
பிடித்தானே அந்தராகணை...கொத்திலையக
குடித்தானே கையைக்காட்டித் தெளிதட்டிக்கொண்டாட

சரணங்கள்

௧. ஆடச்செய்யும் அசையச்செய்யும்
அறுத்தனே — சிலமரங்களை—ஆசந்தனே
மூடச்செய்யும்
மூடச்செய்யும் முறுக்கச்செய்யும்
முறித்தனே — சிலமரங்கள-பேர்த்திட்டு
சாடச்செய்யும் தாவச்செய்யும்
தறித்தனே — சிலமரங்கள-...
பாடச்செய்யும் பாடச்செய்யும்
மறித்தனே — சிலமரங்கள-... ...

கோட்டானுகோடிகளாக்கொம்புமொடியும்ஆகக்
குறைந்தான் சிலமரத்தைப்பெருய
நீட்டிமுகட்டிலேஅணைபோலசி கக
நிறைந்தான சிலமரத்தேவர்கள்
வாடாமல்ராட்சதர்கள்பாராமலவெளியெங்கும்
மறைந்தான சிலமரதையைவாரிவாரி
ஏடாகூடமாகலங்கைநெதெருக்களதெருக்களெல்லாம
இறைத்தான் சிலமரத்தை-இப்படி
மேடென்றுமனாடொன்றும் தெரியாமல்மூடிட
விசைகொண்டெறிந்தமரம திசைகளபோயபடிய
மாடங்களுமஅரங்கா கூடங்களுமஇடிய
மதிலஇலங்கைவீடெல்லாம் சிதறிப்பொடிபொடியாய-அ

௨. அடிக்கடிமரம்ஒடிக்குமவோசையில்
அண்டமும வயிறுதலைக்க. அதுசண்டெ
எடுத்தராட்சதப்பெருமபடைக்கடல
எங்கெங்கும ஓடிவளைக்கச்சினமீட்டம்
கடுத்தரதகஜதுரகபதாதிகளைக்
காலனும் கண்டுவளைக்கத்திசைதிசை
திடுக்கெனக்கருந்துளசெந்துளஆகச்
சேடனும முடியினைக்கவந்தளயில்
கடுக்காமலமரத்தின்மேல்மரங்களாய்விட்டெறிந்து
சதைக்கான சிலபடையைமாம்பிடுங்கிப்
பொடுக்கெனப்பளளத்திலே பிணமபிணமாயடிந்துய
புதைத்தான சிலபடையைத்தேடி
ஓடிக்கிடமளமன்னனொருக்கிரொறுக்கிவிழு
உதைத்தான் சிலபடையை-மீனகுலம்
வெடுக்கெனவேபிடுங்கடுக்கடலிலேதூறறி
விதைத்தான சிலபடையைக கையிற்றலே
அடுத்தவாஆயுதக்கைப்பறித்துப் பற்றிபற்றி
அழுகல்வெற்றிலைபோலேகுழைய எற்றிஎற்றி
வடிபடாவாலாலேசுருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
வயிறறுகுடலதள்எல்லாம் வாயில்வரக்குதிகுதி(அடி)

௩. அதுசமயததுக்குமரங்கள்வாய்த்ததே
அமமனுக்குக கொண்டாட்ட எனனசொல்வா
பதியிலமிருகதேயருநதுசாமமூற்ற
பறவைகள ஆட்டமன்னட கோ

சிதறத்தேங்காய்போலே உடைத்துமசாமிக்குண்டோ
சிறிதாகிலும் வாட்டமாராவணன்
சதியில் அனுமானுக்குதவியாயவளர்த்தானே
தன்னுள்ளம் பெருந் தோட்டம் அங்கங்கே
குதிரைமேல் ஆனைமேல் மூதந்தோப்பலைப்போல்விழுக
குழிந்ததே பெருமபள்ளம்பள்ளத்திலே
எதிரிடும ஆறுபோலே பெருகிக்கரைபுரள
எடுத்தங்கே ரத்தவெள்ளம் ஓடோக்
கதியில்லை நரிகளுங்காயுமபேயுமுண்டு
களித்ததே தங்களுள்ளம் குதூகலமாய்
விதிப்படி சமர் ஆரவாரமகவிவன்னமன்னன்
விட்ட தரக்காளமகிடைக்காத
புட்டி விருந்தினென்று மொத்தமொத்தவே தானே
பூதங்கள்நடமிட பிணங்களும்மூள
எதிரா அரக்கியர் ஆழ்ந்தசகுரலகளின்
எண்பதினாயிரம இங்கராகளுமாள அடுத்த

சம்புமாலிவதை.

விருத்தம்

கொடிகொண்டனைமும அந்தக்கிங்கராகளுமபோயமாள
முடிகொண்ட அரக்கன்கோபம மூண்டிட எழுந்தசேனை
வடிகொண்டகடல்போலவோட மண்கிடந்திடிமேலிடப்புக
தடிகொண்ட அனுமான்கையிலசம்புமாலியுமபட்டானே

௫௫-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

மடிந்தானேசம்புமாலி அனுமானகையல்
முடிந்தானே சம்புமாலி

அநுபல்லவி

அடங்கா அரக்குராமன் விரைந்துணை உள்ளான்தான்
நெடுங்கிரியெனமண்டு தடங்கையாலாறைசெய்து
மடங்கியவாயிலே முடங்கிப்பட்டு ஏழ
தொடங்கியஉதிரமும் நெருக்குமாயல்மூ (மடி)

சரணங்கள்.

௧. நெருக்குவேன்இதோ ஒரு குத்தினை உதைப்பட்டு
செருக்களத்தில்வீழ்ந்து பெருக்கவேயென்றிட்டு
அரக்கர்படைகட்டலே நெருக்கிநெருக்கிவிட்டு
இருப்புச்சங்கிலியாலே அனாசக்கொடுத்துவிட்டு (மடி)

உரு

௨. நீலப்பெரியகடல் போலத்திரண்டுமொய்த்தது
சோலைஇட்டநிருதரைத் கோலிப்பொருதவைத்தது
சோலைக்கரும்புகளை ஆலைக்கிடுவதொத்தது
வாலுக்குமனுமந்தன் காலுக்குமலைப்பிளித்தது (மழ)

௩. மோதிவரும்படையை ஏதும்விடாமல்கொல்ல
மாதாஅழுதழுது வீதியெங்கெங்குஞ்செல்ல
பாதகராவணன் காதினிலிடவல்ல
தூதாகுரங்கிதுபோல் லாவென்றலறிச்சொல்ல (மழ)

பஞ்சசேனாதிபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்வதை

விருத்தம்

பாய்ந்தசம்புமாலி இந்தவிதத்தால்பட்டான்
பஞ்சசேனாதிபரும்படையுமூண்டார்
தோய்ந்தவராங்கனையுமக்கணத்தில்உள்ளே
தோரணகம்பத்தில்இருந்தனுமான்கொன்றான்
காய்ந்தசினத்துடன்பன்னீராயிரம்தேர்
காதலருமாகாலுலட்சம்களிமாரும்
ஏய்ந்தபடைசூழுங்கொண்டட்சதனும்போர்மேல்
ஏறினனுமாருதிமேலேறினானே

௪௬-வண்ணத்தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

வந்தானேராவணகாதகன் அப்பஅட்சதனமிகுந்திட்பபடை
தந்தானேதோரணகாவிமுன் மிக்கசமுத்திரமவளைந்தொப்பென
மத்தரிகள்பரிகள் ரதங்கைகள்வரவும்
வருகவருகவென ராகவதூதனை
கண்டானேஅண்டகடாகமும் வெடித்திடக்கடுகடுத்தசெருச்சினை
கொண்டானேகொண்டடிபோல குதித்தரக்கரைஇருபுலக்கைகயில்
அடிகள்முடிகள்பல கொடிகள்தடிகள்பொடி
பொடிகள்படவிசிறி வாலலைத்தவீசி
வளைத்தேதோடியுபவாரிஅடித்தும் நெரித்துச்சிக்கிட முறிந்துமவீரர்கள்
தலைக்கேதலைமோதிநெரித்தும்தரித்தும் அப்படைதொடுக்கவெரிசன்
தவிடுபொடிகள்பட உகறிஉதறிஎறி
சருகுமுமியுமென ஊதிடப்போது
காலால்உதைபட்டபோசிலர் சடிக்குளேசிலர்பிடிக்குளேசிலர்
தாளாலொலைபட்டபோசிலர் தொடைக்குளேசிலர்இடைக்குளேசிலர்

கரம் அற்றபேர்களும
கதி அற்றபேர்களும

சிரம் அற்றபேர்களும
ஆகியே எழ

அறைவானே அறைக்குள்ளேபல்
எறிவானே எறிக்குள்ளேபல
அதிரதாமகரதா
அதலகுதலமொடு

கோடி வீரர்கள வீரமேலவிழ
கோடி தேருகள தேரினமேலவிழ
சமரதாசிதறிட
சேனைகள் மாள

தெரித்தானே அக்ஷகன் ஊக்கிய
எறிந்தானே அக்கணமே சில
தெறித்தனுமன் உடல்
முறுக்கிலமறையவும

செம்புபோலவே ஒண்டுகணைகளும்
அம்பு மாரிப்பிரசண்டமாகவே
இருக்குமயிர்முனை
அத்தமாருதி

தலைமேலும் தோளிலும் மார்பிலும
நிலைமேலும் தாளிலும் வாளிகள
சரணம் அத்தமனதில்
விறுவிறெனவிசையில்

முகத்திலும் கொலுவிருந்த தேரணை
தொடுக்கவும் குலைந்து உலைந்தாகவே
ஒருமையொடுகருதி
ஓடிவந்தெதிர

அடிக்கானே அட்சதன் எறிவ
எடுத்தானே விட்டெறிந்தபோதினில்
கவனே இவன் அறைய
அவன் இடுகவசம

ஆயிரம்பரிரதத்தை தலர்கையில்
மேலிருந்திடுமாசிராக்கவேயிற
இவனை அவனா அறைய
வில்லுமவாளியும்

ஒடித்தானே பல்லொடுகுண்டலம்
அடித்தானே கையிணில அந்தகன்
உதிருதருபடைகள
குறைபட உடைபட

உதிர்ந்திட செவிகளாகலிரம
செசுமாமுகத்தினோடகுமாருதி
கத்திருத்தன்று
ராசவீதியில்

நிலத்தோடே தேய அறைத்துக்
தலத்தோடே ரூபமறைத்துப்
நிணத்திலேசிலர்
நெளிந்தபோசிலர்

கண்டதக்ஷ அட்சதன்மாயவேசிலா
பசுக்களாமென மேயகுவார்சிலர்
பிணத்திலேசிலர்
ஒளிந்தபோசிலர்

வண்டாகிமறைந்தபோசிலர்
மண்டோதரிமுன்பினிலே அடி
மலைந்தபோரினில்
இலங்கைநாதன்முன்

மான்கள்ளென வெளிபாய்ந்தபோசிலர்
சாயந்தமரமென வீழ்ந்தபோசிலர்
ஒழிந்ததாவா
விழுந்தபேர்சிலர்

அனுமானை இந்திரசித்து எதிர்த்தது.

விருத்தம்.

வீரரும் அரக்கரும் அட்சதனும் அந்த
விதம் அனுமான்கையால் அதமாய்ப்போனார்

ஒப்பமரதந்தாரும் ரவணன் முன்னோடி
உன்மகனுடமனை உலகமுற்றுமென்றார்
நாஅடா எனக்கு ராமனைக்கிழிப்பேனென்று
நம்பத்திலேவளருமேனிடனே வந்தான்
ஆடா குரங்கே நீ ஆர் அடா என்
றதிர கண்டான் இந்திரசித்தெதிர் கொண்டானே

அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்

விருத்தம்

எதிர்கொண்ட இந்திரசித்தோடெழும்பின அரக்கர் சேனை
கதிர்கொண்ட உதாந்தரளில் கடலெனவளப்பதற் கானை
மதிகொண்ட அனுமான் கையில் வல்லிருப்புலக்கை கொண்டு
குதிகொண்டான் எமனைப்போல கூடினனைசாடினானே

யெ-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அனுமந்தன் அடித்தானே இந்திரசித்தன்
மனமநொந்து துடித்தானே

அநுபல்லவி

அனுமந்தன் அடித்தானே முனைகொண்டு பிடித்தானே
அரக்கர்படையைக்கண்டு இருப்புலக்கையைக்கண்டு அனு

சரணங்கள்

௧. கட்டுமென்றபேரையும் கிட்டுமென்றபேரையும்
கறுவிவந்தோரையும் மொறுவிவந்தோரையும்
கைப்பற்டபோயமான் உதைத்தான்சிலபேர்களைக்
குப்பலகுப்பலாக வதைத்தான்-சிநாதிரையாக
கரிகள்மேல்பரிகளும் பரிகள்மேல்கரிகளும்
காலாள்மேல்தேர்களும் தேர்கள்மேல்காலாளும்
கண்பொறிகலங்க இறைத்தான் சிலபேர்களை
மண்களில் அழுந்த மறைத்தான் காடு காடாக
காலால் அனேகம்பேரை வாலால் அனேகம்பேரைச்
கையால்சிலபேர்களை மெய்யால்சிலபேர்களை
சக்கிழிகள பெயர்த்தான் கருப்புபோலே
மச்சிச்ச றுகள பிழிந்தான் அரக்குப்போலத்
ஆலை னைக்குராமனைக் அனைவரையும் கரியாமல
தந்தியில் யுத்தத்துக்குச் சிதைத்தனைப் பொடித்தான் பெருந்

சாற்றிலபஞ்செனை   ஊதினான்சிலதைதேங்காயக்
கீற்றுககீற்றாய   மோதினானெனஇறநதோர்கள்
கரமஅறறுமசிரம்அறறும   உரமஅறறுமவருமாதகம
கண்டிடமெல்லாமபுரள   மணடைமணடை ஆயஉருள-அனு

௨. முட்டிவருமதேனையும்   கிட்டிவருமதேனையும்
முடுகிவருமதேனையும   கடுகிவருமதேனையும்
முனைகையாலவாரித   தூக்கினான்தனைமேலமோதி
செங்கலபொடிபோல்   ஆககினான்ஆனைபபடையை
மொத்திபுமகுதிதியுமவாலால   சுற்றியுமஎற்றியுமவாரி
முட்டிபூசைபோலமடிததுக   கூட்டமகூட்டமாயடித்து
முட்டுமுட்டா   அடிக்கினான்கோட்டையுமலங்கைப்
பட்டணமும   நடுக்கினான்அங்காவீதி
முப்புமகோபுரங்களும்   வகுப்புமதாவரங்களும
முத்துமாடஙகளுமதேயநது   சித்திரகூடஙகளுஞ்சாயநது
மூடியவீசி   நொறுககினான்கோடைசாலத்தில்
இடிபோலவீசி   உறுககினான்-அடிததடிதது
மூலையுஙகுதிரைமலாச   சோலையுமகுதிரைநடச்
சாலையுமகுதிரைஅலை   வேலையுஙகுதிரைஆக
முறைமுறையாயசசாய்தது   விட்டானகாலாலஎற்றித
தரையிலேதேயதது   விட்டானஅரககாதலே
மூளையுமசதையுமவளைளைக்   காளியுமகூளியும உண்ண
முழுதுமபேயககுலம் ஆடக்   கழுகும்காககையுமபாட-அனு

௩. அங்குசதோட்டியும்   சங்கிலியும்பட்டியும்
அஸ்திரமுமசூலாயுதம   சஸ்திரமவேலாயுதமும்
அரக்கர்விடுதது   மொய்க்கவே அதெல்லாமஅய்யன்
பெருததபுயத்தில்   தைககவே தைத்ததையெல்லாம
அழுந்ததோரணம்மேலே   குழந்தைசூரியன்போல
அட்டகாசமதுபண்ணி   இஷ்டராகஅனேயெண்ணி
அமரவே   மகிழ்ந்தானேபட்டவையெல்லாம
உமிபோலே   எதிர்ந்தானேராவணன்மகன்
அடுத்தபடைகளிலும   விடுததபடைகளிலும
தொடுததபடைகளிலும   பிடிததவன்மேலபட
அவளிபோல   தெறித்தானேசிலபடையை
கவளிபோல்   முறிததானேஅரககியாகள

அழுவாருந்தெய்வத்தைத்
தொழுவாரும் அரக்கர்முன்
தலங்கோலம்
குலம்போலே
அடிப்போம்குரங்கைக்கூட்டிப்
ஆர்ப்ரவத்துடன்வந்த

கொழுநன்மடிவிழுவிட்
விழுவாரும் தலைவிரித்
தாறோனெல்லாரும்போலக்
போனோர் இந்தப்படியாயப்பாய்ந்து
பிடிப்போமெனவேகிட்டி
நாற்பதுவெள்ளமும்சிந்தஅனு

அனுமார்பிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டல்

விருத்தம்

அனுமான்பின்னையும் இந்திரசித்தனுடனெல்லாம்
அடித்துவில்லையொடித்துச்சாரதியைமாட்டி
மனம் ஆம்தேனையும் விசிமரத்தாலமோதி
மண்டைகலக்கிட அடித்தான் அரக்கன் அம்பால்
சினம் ஆன பிரமபாசத்தை விசிக
கட்டினான் ஐம்பதினாயிரம்பிசாசர்
இனம் ஆக இலங்கையிலுள்ளோர்கண்
டேசுவாரமாருதியைப்பேசுவாரே

ரு-திபதை-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. வந்ததுகுரங்குவந்ததிந்திரசித்தன்
வலைபில்மாட்டினனென்பார் சிலபேர்
இந்தஅநுமானாகக்கோலங்கொண்
டிருந்தகுரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்

௨. வினைக்குரங்குவந்ததெனச்சொல்லிராவணன்கை
வெகுமானம்கொள்வார் சிலபேர்
தனக்கென்றிருந்தைபாசேமையத்துராக்கச்சுகிந்த
சதுமுகாஸ்திரமென்பார் சிலபேர்

௩. அந்தச்சிவனேசீனக்கஇலங்கைதனை
அழிக்கவந்தானென்பார் சிலபேர்
தங்கைதைபஅண்ணனைநகனைகொன்றபழி
தந்துபோடாயென்பார் சிலபேர்

௪. மணவாளனைக்கொன்றஇவனைக்கென்ற ஒழிய
வ.ஙகேம்மாவிலியமென்பார் சிலபேர்

கனை ஆம்பரசத்தால் முகத்தில் வாட்டம் இல்லை
சபடகுரங்கிது என்பார் சிலபேர்

நி. அகப்பட்ட குரங்கிதை விட்டால் இலங்கைநகர்
கனாத்தசாலம் என்பார் சிலபேர்
நகத்தால் கிளறுவதை சோடாவியால் வெட்ட
நமக்கு முடியுமோ என்பார் சிலபேர்

சு. இங்கே இந்திரசித்தைப் பிடியா விட்டால் இன்னம்
என்னென்ன செய்யுமோ என்பார் சிலபேர்
தந்தை மூக்குப் போனது தகப்பனுக்கு மூக்குத்
தந்தானே மகன் என்பார் சிலபேர்

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்

விருத்தம்

முனைசோ அரக்கன் இப்பா றுமுறையிட்ட லறச்சேனை சுற்றில்
இப்ப ம ஆமவளை ககமலை போலே இலங்கையழி ததகுரங்கி தெனறே
அனுமானதனை கொண்டிந்திரசித்தன் அங்கேவிடி எங்கேஎன்று
புனமா முடி ராவணன் கண்டு பொரிந்தான கொலுவில இருந்தானே

௰அ, நரு, சாவேரி ராகம் அடதாள சாபபு

பல்லவி

வீரசூர ராவணன் கொலு வீற்றிருந்தானே

அநுபல்லவி

போராதரத்தி லசிங்கா
பீடத்திலமைநாக
சாருகபனு சோபத்து
தலைபத்திலும

சாமமேலே சோான
மலை போலே துனன
சூரியாகளை என்ன
மகுடங்கள் மின்ன (வீர)

சரணங்கள்

௧. நடம் ஆடும் அரம்பையும் ஊர்வசியும் அபி
நயங்காட்டி மயில்போலஉ — காவ
கடல்போலே மேளதாளங்கள அண்டக
டாகமட்டும் சென்று — தாவ
அடடா இந்திராவா டாசந்திராவாடா என்
றவசராககாரர்கள் — கூவ
வடவாக்கினி ஆன விரகாக்கினி தீர
வந்து மேமைமபனிநீர — தூவ

சுடர்கணிமண்டபம் அடைட கூடமெஅுதைததொடவே
தொடைநடுங்கி அசுரரெல்லாம் நெடுமூசசுவிடவே
முடிகளொடுமுடிமோதி அடியிணைபுணைபடவே
மூவுலகத்துளளோரும் சேவடிகுமபிடவே (விர)

௨ எப்போதென்றுமுகம்திருமபியவாக்கெல்லாம்
ரிஷிகளவந்துநலே நீட்ட
தப்பாளடடானைகொமபொடிந்ததுபதிறைறு
சந்திரனபோலமாாபிலே சாட்ட
வைப்பாகியநாகராசாகசைமாணிக்க
மாலைகொணடடியேலே சூட்ட
வெப்பானதூமுகன்முதலானமந்திரிகள்
விநயயோசனைகளபா ராட்ட
முப்பத்துமுககோடி தேவருங்கொணடாட
முதலானதுமபுரு நாரதாகீதமபாட
கறபகமெனமலாபாரி குப்பைகளபோட
கட்டியம்சொல்லுசைதிசை எட்டிலுமமேலேஒட (விர)

௩ இனம்ஆமமேகங்கள்புகைபோல் தூங்கிக்கொண
டிசைசசலஇடாமலே கூச
புனமாமுகலடசுமீகரபதுடை ப்பாாபோலப
பூவையாகவரிகள வீச
எனைநாடினுன்எனைபாாத்தான்வாாதைசொன்ஞன்
எனறியாககாசநதோஷம பேச
தினமஊழியத்துககுவருந்தெயவபபெண்களச
சிறுகிளியர்போலஅரககிா ஏச
முனைபெறுமஅடசதைவிழுநதன மனவேசைகூடி
முநதாாகனசெய்திதுவந்த கீாததிஜயசகொணடாடி
அனுமானவருகிற வாாததைகனைபோனாடி
அடிககழிசசிறுதைனைஎண்ணித் துடித்துடனமனமவாடி (விர)

அனுமானைராவணன்வினவுதல்

விருத்தம்

இருந்தராவணன்முன்பாக இருந்தமாருதியைநோக்கிப
பெருக்குரங்குருவாயவநதாய பிரமனமாக்கிவனவிட்டாரோ
வருந்திவானவாவிட்டாரோ மனதுள்ளகபட்டெல்லாம்
தெரிந்திடவிட்டாயென்று சீறவான்கூறவானே

மகூ-சரு-செஞ்சுருட்டி ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆரடா குரங்கே இங்கே வந்தநீ - ஆரடா குரங்கே

அநுபல்லவி

ஆரடா குரங்கே அறிவயடாலங்கை
வாசிங்காசனம்போல் வாலவிட்டென்னிலும்மேல் இட்டிருக்கிறாய்

சரணங்கள்

க அச்சம் இல்லாமல் அடங்கிச்சொல்லாமல்
நிச்சயவனங்களை நிறுத்தநில்லாமல்
நிசாசரர்களும் அசோகவனமும்
திசாதிசையில்விழ வீசியெறிந்தநீ ஆரடா

உ கம்பத்தின்மேலே காலனைப்போலே
செம்புமாலியையும்சேனாதிபதியையும் கொன்றுருக்காலே
சிட்சைசெய்யவேணுமென்று கட்டிஉடனேவந்த
அட்சதனைக்கூட பட்சணம்செய்தநீ ஆரடா

ங இந்தனைச்சீச்சீ நீஒருபூச்சி
இந்திரசித்தனைஉன்னோடே எதிர்த்தென்ன கட்சி
இடிக்கவோகட்டி அடிக்கவோபல்லைக்
கடிக்கவோரத்தம் குடிக்கவோநீ-ஆரடா

ச மன்றநதொருமர்மம் வகுத்தஉன்மர்மம்
அறிந்தல்லோகொல்லவேணும் அதற்குமுன்கொல்லத்தாமம
அல்லடாநெஞ்சு கல்லடாநிசம்
சொல்லடாபொட்டைச் சொல்லடாநீ-ஆரடா

அனுமார் ராவணனுக்குவிடையுங்கூறல்

விருத்தம்

அடா இராவணன் இந்தவார்த்தைசொல்ல
அரன் அயன்மால்விடுக்கவந்தேன் அல்லகண்டாய்
மடமயில்சீதையைத் தேடிவந்தேன்கண்டாய்
வந்திடத்தில்உன்னைக்காணவேண்டி உன்னூர்
இடம்உடைய அசோகவனமழித்தேன்கண்டாய்
ராகவன்றன் தூதுவன்நானே நீபிழைக்க

கெடல் அரியபுத்திகேளசண்டாயன் என்றே
இளமபுவான அனுமநதனை எதிராவிளமபுவானே

௨௰-தரு-மோகனராகம்- அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமசாமி தூதன் நான் அடா- அடா ராவணா
நான் அடா என்பேர் அனுமான் அடா

அனுபல்லவி

மாமலர்த தலைவாசனும் கயிலாசனும் ரிஷிகேசனும
மறைசூடி நினற நாதனை அலலடா
இன்பமடையேறுவநதனை அலலடா

சரணங்கள

௧, கொடுத்தவரமும் தனமும்கண் மூம — வீணிலேயேன்போக்கிறாய்
குடிக்கும்பாலை ஐயோகாம — வெடிக்குளேஏன்வார்க்கிறாய்
துடிக்கும்பரஸதிரீசெனஙகளைத — தொடாநதேன்பழிவாக்கிறாய்
தூக்கியேறவிட்டேணியைவாஙகும தூர்த்தவார்த்தைகேட்கிறாய
தடைபடாமலென — ஆயயன்கால்மீதே
சரணமெனறாளபிழைப் — பாயே இப்போதே
அடக்க உன தாரம் — அலலடா சீதை
அவள இவன் விட் — வநதான் என்றாதே-ராம

௨, காலமும்பலமும தெரியாமல்க — குதிக்கிறாய என்னமாயமோ
சாமத்தாலேதாமபுததியைக் — கடக்கிறாய இதுமாயமோ
சாலபோகேடுகாலமோ அட — உனக்குதெய்வசகாயமோ
தஙகைமூக்கறுப்புணட தலலோ — சணடாளா இது ஞாயமோ
வாலியுமபோனனை — உன்னைசசிறைவைதத
வாலுமபோயவிட்ட — தஞசாதேமெதத
சிலராகவன — அமபால அவன்செதத
ய.யோடாபிதத்தா-ராம

௩, சீதமதிருநதுமவேதமதெரிநது — பாதஙகளைச்சூழகிறாய
கெடுமதிசணணுக்குநதேவலறுமல — படுஙகரததில்பூழகிறாய
மாதா மோகத்தாலேதுவணடு — தாழாதவனாததாழகிறாய
மயக்குமோகைக்குளவிளக்கைப்பிடிததுகிணறறிலேன்விழுகிறாய்
ஆதிமூாததி — தானே உததண்டம்
ஆசவநதான் — அரககனாமணட

சீதையைவிட்டுப [illegible] கணட
சேதியைச்சொன்னேன் வீர[illegible]

இதுவுமது

—*—

உக-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

பிழைக்கஎன்றால்வடா நான்சொன்னபேச்சைகேளஅடாமூடா

அநுபல்லவி

பழிக்கெல்லாமநீதானேஆளாபடைததுக்கொண்டாயோசண்டாளா

சரணங்கள்

க வேதன்முதல்விணோர்கள் குறைநீக்கி-ஆதி
விஷ்ணுவேபுவனமெல் லாமதாயகஒரு
கோதணடராமன்என்னும போறுயதவந்து
குதிததானேசாத்தால்என் உயிரவாஙக
ஆகவன்முன்இருள கிடடுமோ-மூட
வனுககுஙகொம்புததேன் எடடுமோ அநத
சீதைஆமதெய்வம் உனககெட்டுமோ-இநத
திருட்டுபபுததிதலைக் கடடுமோதபபிபபிழை

உ வினைசெய்ததற்குச்செய்யும் வகைபேதோராயஞ்
விடுமகனைஒன்றுனககுப ோாதர்தோமிக
இனிதாநான்சொலலுவதெல லாமநீதோசறறும்
இணக்கமஇலலாதஉன உடனவாதோ
உனதுதஙகைகொஙகை போயஅடாபாவி
உனககிததன்பேலஎன்ன வாயஅட அநத
சானகிஉலகுக்கெலலாம தாயஅடா அவள்
தானேஉன குலமகடமே தீயஅடாதபபிப(பிழை)

ந புவிமேல்உன்னைவென்ற காரத்தவீரியனை
புடைததானேபாசுராமன் எனும்சூரனைதிரு
தவனையுமவென்றாகு குலதிரன்மீதவீ
அவனைவிட்டால்லஙகை கதிஉாரனை
தவறில்லாவறததோ டகஸ்தியமுனிமுன்னம
தாதவில்லுககுவேசனை வெயயிலடணி

எவர்களுக்கும் ஏழை ஆனகனி நான்
எனக்குமிருக்குமவனார அனேகாஞ்சனி, கபி (பிழை)

அனுமாரைக்கொல்லாமல் ராவணனை விபிஷணா
விலக்குதல

விருத்தம்

போதரவாய் அனுமன் இந்தபுத்திசொல்லப்
பொங்கியவாள் அரக்கன் விழிப்பொறிகள் சிந்தி
நீதிவசனமகுரங்கே நீயோசொல்வாய்
நேத்தி இது நேத்தி இது என்றிசீறிப
பாதாலஇவனைவெட்டுமென்றான் அங்கே
பணிந்து விபீஷணன அண்ணனைபாவமக்கண்டாம்
தூதனைக்கொள்வதென்று ஞாயஞ்சொல்லித்
துலக்குவான ராவணனைவிலக்குவானே

உஉ-தரு-சாவேரிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இவனைக்கொல்லுவேன்என்றுநீஎழுந்ததுமெத்த
இகழ்ச்சிஅடாஅண்ணனை

அநுபல்லவி

தவமதானேமிகுந்த இலங்கேசனேஅந்த
சாதிமனிதன சேர்ந்த தூதுவன்என்றுவந்த (இவனை)

சரணங்கள்

க துசம்கட்டுமகிர நதிக்கு அழிவுவந்ததிப்போதே
தூதனைக்கொல்வேன்என்று துடிக்குறுயஎன்னகூதோ
கொசுவைப்பொநட்டாயெண்ணிக்குருடன் எதிப்பதேதோ
குரங்கைநீஎதிரிட்டால்ப புறமெங்குநகையாதோ (இவ

உ அந்நாளநம்தங்கையைக் கொல்லாமல்நார்தாமே
அவர்டலமவெளியாக அனுப்பினதறிந்தோமே
இந்நாளநமதுபலம் வெளியாமெனவெண்ணினோமே
இந்தக்குரங்கைக்கொன்றால் எங்கெங்குமவசையாமோ இவ

ந ஒருக்காகோபமவந்தால குரங்கைக்கொல்வதோசத்தி
புலிபசித்தாலுமென்ன புல்லைதினனுமோநறி
அறிக்கைசெயதேனஇனி நீம்அறிவாயேபுத்தி
ஆக்கினைசெயதபாவ இதை அரற்றுவதுவேட்டைஞறிஞ்சு

அனுமார் வாலில் தீசுட்டமால அக்கினியாய

சீதைவேண்டல

விருத்தம்

தம்பிவிபீஷணன்சொல்லராவணனும்கேட்டான்
தையலர்தாவியிலேகயிற்றிலலாமல்
வமபுபடுகயிரெல்லாமமுறுக்கிச்சுற்றி
வாலிலேகிழிசுற்றித்தீயையிட்டான்
முன்பிருநூராயிரமபோ இழுத்தோவிழ
முனைத்தெழுந்த அனுமந்தன் தன்னைத்தொட்டாத
பொன்பொறிபோலே இருப்பாயநெருப்பேயென்று
போற்றுவாளசீதைசொலலிஆற்றுவாளோ
உ௬ தரு ஆனந்தபைரவிராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

அக்கினிபகவானேவருத்தாதே அனுமானேநீதானே

அநுபல்லவி

திக்குவே நீல்லேநீயே திக்குபுடவைசேர்ந்தால்
கைக்குண்டோஉபசாரம காக்கஉனதுபாரம்-அக்கி

சரணங்கள்

க இந்திசைவந்தானேஎன்பிராணேசன்கை முத்திரைதந்தானே
சத்தியமஆகச்சாவ சாட்சிநீதானேயானால்
பத்தினிமாககுள்வேலாம் பத்தினிநானே ஆனால-அக

உ விவரித்துள்ளதுசொல்லவோ உனதுமித்திரன தவபுத்திரன இவன அல்லவோ
கவலே அரக்கர் இரு கண்ணுங்கெலலாமநெருப்பாய
இவனுடையவாலுக்குமாத்திரம மலர்போல இருப்பாய (அக்கி)

௩ தன்மத்தைக்குறியாயோ ராமதூதன் என் நின்னமும அறியாயோ
முன்னால்என்சாமிகையை உன்னால அலலவோதொட்டேன
இன்னுளுமநானா அவனை இணங்கவைப்பாயகுமபிட்டேன் (அக்கி)
அனுமார் இலங்கை கொளுத்தல

விருத்தம

கோடையிலேகசங்குகின்றமலர்போல்சீதை
குழைந்துகுழைந்திவ்வாறுபுலமபிப்போக்கி
வாடையிலேஅக்கினியுமபயந்துசெப்பொன
மலர்போலவேஇருந்தானநாலுதிக்கும

ஆடரங்குஞ்சாலையும்மூலைகளுநதோப்பும
அரசிருப்புமதிண்ணைகளு படிகளைகவீடும
மாடமுங்கூடமும இலங்கையெங்குமாலை
வளர்த்திற ன அனுமந்தன் கொளுத்தினானே

௫௬ தரு தோடி ராகம ஆதி தாளம

பல்லவி

பற்றிக்கொண்டது அனுமான் இட்ட அனல
சுற்றிக்கொண்டதுலங்கையை

அனுபல்லவி

வெற்றிப்பெண் ஜானகி
விட்டுச்சிக்கதிசை
உரைமரம் ஒன்றும
எட்டுமளங்கிமுட்டி (பற்றி)

சரணங்கள்

எடுத்தபொற்றேர்
படுத்தபூஞ்சப்
அடிகளையுமதா
கொடுத்தபணிஉத
உன்னை
மன்னிய கொடி
மணனுமவிமானக
பொன அறைகளும
கொண்டல்கொண — லாப்புகை
கண்டவர்சிலர விட்டு
பெண்பிள்ளைகளபழி
கொண்டைகள எல்லாமசுரு
உருவங்கள தாருமாறுப
அறுகெங்குமகீறுகிறுத

புரங்களுமமலா
பரங்களுமவரி
மரங்களுமகூவர்
தரங்களும
உப்பரிகையுமதங்கத்தாலே
வகையுமஆனை சேனை
தொகையும,நவரத்தினப
குவையுமதிருதிகனை
ஏறவே- அதனைக்க
மாறவே அவா
கூறவேபெண்கள
நாறவே
மருவங்கள்வேறுவேறு
தெருவெங்குமதிறுதிரு(பற(

மூதேவியிலலைன்று
வாதைகணடார
வேதசாஸ்திரங்கள
சிதைசொன்னபடி
சாகரங்களும
ஆகாசமட்டும
நாகருங்கூட
மேகத்தளத்தில

சொல்விநடுவேபடு
சலிக்கவேசொல்லும
கெலிக்கவே-எங்கள
பலிக்கவே
குறைபுதைப்படலம்
நிறையாதாளத்தில
இறையராவணனும
மறைய இலங்கையிலே

கிணற்றுநீருசுண்ட வரறகே செத்த
பிணத்தின்வெடிநாற்றங்காள் சுறறயேகாலே
வணங்கிஎழுந்தெழுந்து மெதததவே செங்
தணற்பொறிஆக அய்யன் ஏற்றவே
புரவுயெல்லாமஅவிய நிருதாஎல்லாயஅவிய
எரிஎரியாகசவிய கரிகரியாசகுவிய மற்றிக்
௫ - கைசக்குழந்தைகளைப் போடுவாரபெற்ற
மக்களைவிட்டுவிட போடுவார் புகைச்
சிசுகிலேதட- மாடுவார-ஒரு
மிகக அரககியாகள் வாடுவார
மவர்சோலைபபொறிந்த தென்பார் ராவணன்
கொலுகூடமளறிநததென்பார் வீட்டின்மேல வீடா
நிலாதோட்டேசரிந்த தென்பாா வெட்டவெளியாத
தலைககடைதெரிந்த தென்பாா தவிதவிதது
வேலிகருளஓடிவிழச் சொலலுவார் பெண்கள
மூலைககுமூலைவாயை மெல்லுவா அவள்
மேலிட்டிடாமல்குழி கெலலுவாா அனுமானை
வாலுககுதெண்டனஎன்று சொலலுவார்
மாடகூடமஅனேக கோடிகோடிநீறாக
மேடுமேடாகிபபோக காடுபாடாகிவேக (பற்றி)

வானாவீரர்கள் இரும்புங்காலையில்மதுவனம் அழித்தல்,

விருத்தம்

அக்கினியைஇலங்கையில் இவாறிட்டுச்சீதைதிசை
அறிந்துபோற்றி
மைககடல்வரம்பைநாசமதனைககண்டால சேனைகளை
வணங்கிகசணடான்
புக்கதுசொலலனுமானுமஅங்கதனசேனைரும்
போயசசுகரீவன்
தககமகுவணஙசணடுகலைபபட்டாாமதுவைஉண்ணக்
கலைபபட்டாரே

உரு தரு — சாவேரிராசம அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வானரவீரர்யெல்றாம் பாய்ந்தாரே மது
வனமெலலாமகொளளையிட்டு மேய்ந்தாரே

அனுபல்லவி

வானும்சூரியபக வானுந்தெரியா அந்த
வானத்தினில்மிகுந்த தேனுமமகனியும்சிந்த வானா

சரணங்கள்

க திரளதானமாங் கனயும் ஆ
சீனிபழுதத தேங்கனியும் தேன்
உருகுக்தலிபழுய கனியும்சுவை
ஒழிபடாவிளாய கனியுமகையாலத்
திருகித்திருகிப் பறிககததிசைதிசை
பெருகிப் பெருகித்தெறிககவழிமேலே
வருமஇளைப்பினுல் வநதடைககவே
இருவிலாப்புற மூபபுடைககவே(வான)
உ வாயிலேஅளிப்பார் சிலபோதேன்
வாயிலேஒளிபபார சிலபோ
வாயிலேவிளிப்பார் சிலபேர்கடை
வாயிலேதுளிப்பார் சிலபேர்
ஈய்களமேய்த்தால் போலேமேயதது
இரைச்சலிட் பொருக்காலேபெரு
வாயிலேமதுவையழியக குதட்டிககொண்டு
ஒயநின்றவரைஉறுமி அதட்டிக்கொண்டு(வானர)
ங இநதிரன்வாலிககிட்ட தோட்டம்இப்ப
இநிலேசுகரீவருக்கு நாட்டமஎன்று
வந்துபுகுநதுகடல் ஓட்டம்போலும
மதுவையெல்லாங்குடித் தாட்டமசெய்ய
அந்தவேளை ததிமுகன் எதிாக்க அவனை
அடிததானே அஙகதன் பதைககசொல்லும்
எநத ஆணை ஆக்கினைககும நில்லாமலே
தநதமஇசசையில்தண்டை இல்லாமலே (வானர)

சீதையைததேடப்போனவர்களைக்குறித்து

ஸ்ரீராமர்இரங்கல்

விருத்தம

இப்புறம்ராமசாமி தெற்கினிலபோனபேரை
எபபடிகாணுவேன் எனக்குறையுடூறுவரளே

உஎ - திபதை - ஆகிரிராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க திக்குத்திக்காச் சீதையைத் — தேடிநொந்தாரோ எந்த
திக்கிலும் காணுமிலை எங்கே — வாடிநந்தாரோ
உ பிறகுதிசையிலப்போனோரைக் — சாணேனகணுலே - ஆட
சுக்ரீவா நானபேதுக்கின்னம் — இருந்தேன்மண்மேலே
ங கன்னிச்சீதை இறந்தாளோ — என்னம்பட்டாரோ இத்தை
என்னசொல்லுவோமென்று சிவனை — தன்னைவிட்டாரோ
ச. நாளெண்ணக்கையெனாணியெண்ணி — ஏக்கமானாரோ - எந்தன்
ஆக்கினைக்குப்பயந்துதவசு — நோக்கப்போனாரோ
ரு மற்றொருலோகத்தைச்சுற்றித் — தேடுகின்றாரோ சிறையில்
வைத்த அரக்கரோடேபோர் — ஆடுகின்றாரோ
சா தென்முகமேமுகமாக — இன்னம்சொல்வாரோ இங்கே
என்முகத்தில்சீதைசேதி — என்னசொல்வாரோ
எ. தன்வரவுபார்க்குமென்னைத் — தளரப்பாரப்பாரே - அனுமான்
என்வயிற்றிலென்றுவந்து — பாலைவார்ப்பாரே
அ கவலையென அனுமான் இருக்கக் — காரியம்போகுமே - அய்யோ
அவனாலாகா நகாரியம்பின் — ஆரால் ஆகுமோ

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையினிருப்புக்கூறல்

விருத்தம்

வண்டேபோலப்பன்மசூழல் இந்தவண்ணம்
மட்டலபோசுக்ரீதனுடனேசொல்லிக்
கொண்டே தென்முகத்தில் முகத்தைவைத்துக்
குறித்துராகவன் இருந்தசபைக்குமுன்னே
பண்டே அங்கதன்முதல்சேனைகள்பின்செல்லப்
பறந்துவந்துகரங்குவித்துப்பணிந்துகண்டேன்
கண்டேன் சீதையையென்றுகூவிக்கூவிக்
கதிகொண்டான் அளமன்வந்துகுதிகொண்டானே

உஅ - தரு - முகாரிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன் சீதையைக்கண்டேன் ராகவா

அனுபல்லவி

அண்டருமகாணாத — இலங்காபுரத்திலே
அரவிந்தவேதாவைத்த — தாவந்தயாதாவைக்-கண்

சரணங்கள்

௧ காவிவிழிகளில்
கனிவாமதனிலேனு
ஆவிதத்துணையாய
ஆனலநான்
பூவைத்திரிசடை
புத்திவழியேதான
பாவிஅரக்கியர்
பஞ்சுபடிந்தம்
உன்உருவெளிமின்னக்
திருநாமமேபன்கை
பிரிந்தமடஅன்னம்
சொல்லவேதென்ன
நித்தம்நித்தம்சொன்ன
புத்திநிலைமன்னப
காவல்சிறைதுன்னப
பழுதுசிந்திரம்என்னக(கண)

உ, பனிக்காலவாரிசம
பகலொருயுகமாக்க
நினைத்தங்கோரவணன
நில்லடா
தனித்துத்தனஉயிர்தனனைப
சாரும்பொழுதுகாணும
இனித்தாமதஞ்செய்யல
ராமராமராம
போலநிறமக்கூசிப
கருத்தாளோபிராயாசி
அந்நாளவாசசிசி
எனறேசி
நானவிகடராசி
சமையமிதுவேவாசி
ஆகாதெனநிடாவீசி
ராமனெனறெதிர்பேசிக(கண்)

௩ அடல்யேரும்வாலியை
அவனியைசசுக்ரீவன
உடனேநீதூதுபோ
உனஎழில
விட வந்தஅனுமந்தனை
விவரம்சொல்லஉயிர்கொண்டு
திடம்புலடசுமணனைசெய்த
நேசாதிதேவாஉன
வானுலகிலேகூட்டி
ஆளமுடிசூட்டி
என்றசொலஅமுதூட்டி
பாராட்டி
நானென்றுசீராட்டி
டிருக்கிருளசீமாட்டி
பானனசாலேவீட்டில்த்
திருவாழிதனைக்காட்டிக(கண)

ஸ்ரீராமாசீதாதேவிசூடாமணிகண்டுமெகிழ்தல

கொச்சகம்

பணிஅனுமான்இதுசொல்லப்பாவைஉதவியட்ா
மணிஅடையாளம்கொடுத்தானவள்ளவிராகவனகண்டான்
அணிவுடலம்புளகித்தானஅகமகுளிர்ந்தானமுகமலர்ந்தான்
துணியுமந்தமணிவாங்கித்துதித்தானசமமதித்தானே

உ௮-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாள்சாபபு

பல்லவி

சூடாமணிகண்டபோதே-சாமிக்குவந்தசுகமேஅனந்தசுகம்

அநுபல்லவி

ாடிஅனுமான்சொல்ல
ாடிசீதைஅம்மை
ஆடிமுட்டமுட
வரவிடக்கூட்டி

சரணங்கள்

க ஆதலமாமணிதனை வாங்கினான் - உயிர்செய
முத்தச்சஞ்சீவிபோல தாங்கினான் - சீதை
கமலக்கைபோலப்பிடித்த போக்கினான்கவலை
கதிர்கண்ட பனிபோலே நீங்கினான், கண்டு
கண்ணிரண்டும குளிர்ந்தானமேலவரும
எண்ணங்களும தெளிந்தாளஅந்த (கூடா)
மடித்துவாயிதழ கடித்தான் - மேனி
மயிர்ப்புளகம பொடித்தான்வேர்வை
பொடிக்கத்துடி துடித்தான அனுமான்
புதிசொல்லிப படித்தானசேனைப்ப
போகக்குசசொல்லும என்றான் - அடிக்கடி
சோகச்சொல்லும என்றான இப்படி (கூடா)
உ அரக்கராவிருவரெல்லாம் ஓடவேதாமம
ஆனையிராயிரந்து கூடவேகீர்த்தி
விரிந்தராமனையாக்கீகம பாடவேகீர்த்தி
வீசும்பூமலரெங்கும ஆடவேவால
மேனி பரிக்கவேதாக்காக
வானி தூரிய ... (கூடா

ஸ்ரீ ராமதென்சமுத்திரக்கரையைச் சேர்ந்தது

விருத்தம்

இந்தவண்ணம்சாமிமனமகிழ்ந்துதேற
இலங்கையைபபோயவனைநிட்டேசேனை சூழ
அந்த அனுமானமேலே,நாளும,நம்பி
அங்கதனதோளமேலுமவ்விருவருக்ஷிசசெனறு
தொந்தம்உளளபடைத்தலைவர்முனனும்பினனும்
சூழ்ந்துவரச்சுக்ரீவனஅருகேநின்று
முந்திவழிகாட்டிட இராமசந்திரன
முறைகொண்டாமெதன்கடலின்றுறைகண்டானே.

சுந்தரகாண்டம்-முற்றும

விருத்தங்கள்-கஉ-கொச்சகம க-ஆக-கூ

திபதைகள்க,ருக்கள்-உஎ-ஆக-கக

பாயிரம்-க்-க்கும்-காண்டங்கள் ரு-க்கும்கூடிய

கொச்சகம் ரு-வெண்பா-உ-வசனம் க-விருத்தம் கசஉ-ஆக-கூ

தோடயம்-க திபதை-சய-கண்ணிகள் ககூ-ஆக-ககஎ.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார்திருவடிகளேசரணம்.

(இராவணன்.)

(மந்திரி.)

(ஸ்ரீராமர்.)

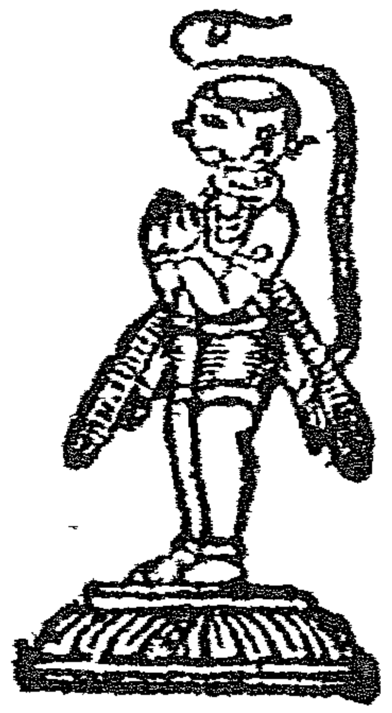

(அநுமார்.)

(விபீஷணர்.)

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஆறாவது

உயுத்தகாண்டம்.

அநுமார்மீண்டபின்ராவணன்கேட்க மந்திரிகள்ஆலோசனைகூறல்

விருத்தம்

ஆலிலைமேல்பள்ளிவிடுத்தயோத்திவந்தோன்
அருங்கடல்வாய்பெருங்கவிகளுடனிருந்தான
மூலஇலங்கையைமுன்போலவிசுவகர்மா
முடிக்கஅந்தப்படிக்குராவணனும்கண்டான்
வாலிலுமகாலிலுமஅநுமானிடுதீயாலும
மாண்டராக்ஷதர்போகஅந்தவூரில
மேல்உள்ளராக்ஷதருக்குமஅரக்கர்பொல்லா
வினைசெய்வானமந்திராலோசனைசெய்வானே

க-திபதை-சயந்தராபரணராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. வாருங்வாரும்பாரம்பரிய மதிமந்திரிமாரே
பாரும்பாருமராவணன்எனைப் பார்த்தென்னசொல்லுவீரே

௨, அரிஅயன்கூடபயப்படுமஇலங்க காபுரிக்குதலைமேலே
கரிகரியாய்க்குவியக்குவியக் கண்டோமேகுரங்காலே

௩. இங்கேசுட்டசுடரோஇல்லையே இலங்கையில்நாலுகாரும்
நங்கைமார்கொண்டைகிவந்திடச்சுறுநாற்றம நாறுகின்றதுபாரும்

௪, மனிதர்அனுப்பக்குரங்கிங்கேவர மாண்டதரக்கர்கூட்டம்
இனியென்னவெற்றிதினிஎன்னசத்தி இனிஎன்னகொண்டாட்டம்

௫, என்னராவணனசொல்லச்சீறி எழுந்தானேஉன்மத்தன்
நனிகுரங்குமகொசுகுமபகையோ நமக்கென்றானேபிரகஸ்தன்

௬, ஒருவானரத்துக்குத்தானேலட்சுமணன் உடனேஅவனஅண்ணன
இருவர்தலையுமகொண்டுவருவேன் என்றானேபுகைக்கண்ணன்

௭ நரனையும்வானரனையுமகொல்ல நானஅல்லோஅநுமந்தன்
துரிதமென்னைப்போகச்சொல்ல என்றுசொன்னானேவச்ரதந்தன

அ இவன்மனிதருக்கிவன்குரங்குக்கென்றேவினன் எனகோனே
அவனவனபலமறிெதரியலஆகுமெனனறு மகோதரனதானே
சு நாமேதினகிறநாருமகாருமகுரஙகும நமமைஎதிாக்கலாசசே
மாமோசமஇதுஎனறுதுனமுகன வகுததானே,தனேபேசசே
ம, முட்டனுகுததனபுரதிநூலிலுமமுறறிலும செமமைமபோலவே
துடடமநதிரிகளவாயிலவநததுசொனனுரோ ஒருகாலே
மக. சூரியகேதுபிசாசனமுதலானோர் சொலலிடுமஅந்வேளே

கும்பகர்னன ராவணனுககு ஆலோசனைகூறல்

விருத்தம்

படபடெனமந்திரிகள்இந்தவிதமசொனனதெலலாம்பரிநதுகேட்ட
உடலமறநதோராவணனுமசிறியாாகைகசெமபொனபோலஉசசாகமநா
கடலகடநதுபோராடநிநதனைவளவிலஅமைசசாசனைககயநதுபினபு
திடமஉடையகுமபகானனகூறுவானஅணணனமுனசீறுவானே

க-தரு கலியாணராகம-ஆதிதாளம

பலலவி

நேத்திநேததிவெகுநேத்திஅடாஅண்ணேமநதிராலோசனை
நேததிஇதுவெகுநேத்திஅடாஅணணே

அனுபலலவி

ஏறறகும்பகர்னன் என்சொலலைவீழககிறுய
எடுபபானகீர்ததியைத் துடுககாலேதாழககிறுய
சூததில்அடிககவேபல்லுபோசசுதெனறு
சொல்லைபபோலேஇநததூதாசொல் கேழககிறுய்-நேத்

சரணஙகள.

தேட்டம்ஆம்அசோகவனமஅழிபட்டபோதே
தேவருககுஉனமன பயமபோச்சு
நாட்டமாமஅககாமலைகள்உன்னுலேதெரு
நாலுபுறமுமஉருண டிலாச்சு
வீட்டிபெணகளநகைகதைலநததிகாலடியினில்
வீழககிறுப்இதிலுமஉண போனசசு
கோட்டைமுழுதுஙகரிககோடடைசெயநகருங
குரங்குககுமமகிதாககுமபயநதோமோ எனைபோசசு-நேத்

உ. விதவிதமாயபெற்றவிசயமனலலாமஅயயயயோ
விரகாககினியிலே குறைந்தது

மதிமோசமோ உநதனவிதிவசமோசொன்றால்
மனதுகொளளாமலஅரு தருகிறாய்
அதிவேகஙகளஓர் ஆயிரமுமநதெரிநது
அறியாமலேசெலவம செருககிறாய்
மிதிலைபபெண்கறபா லஇநதபபதிவெநததல்லாமல்
வேறொனறாலவெநததெனறேநீ எணணியிருககிறாய(நே)

௩. கருமலைபபோலஅநதநிருத ரைககணடாலஅநத
காலருததிரனுககுமஉண டோவீரம
இருஇருநானஇதோபுறப்படுகிறேன்எனறான்
எவவளவவரிட ஆரவாரம்
மருவுடஙசீதையைவிடுவதுவேஙல்ல
மாறகமஇலலாவிட்டால இநநேரம்
ஒருமிககவேபோமஉனககாசசெனககாசசென்று
ஒருஙைகபாராமலஇஙகே குறுகுறுககுமவிசாரமநே

விபீஷணா இநதிரசித்தைவிலக்கிராவணனுககுப

புததிகூறல

விருததம்

கும்பகர்னன்இந்தமொழிசொன்னபின்பு
குதிததிநதிரசிததெழுந்தானஎனதுகையில்
வெமபுமபிரமாஸ்திரமுமநாகபாசமதானும்
வீணபோயோபினஅதைநீகாணபாயஎன்றாய
வமபுசொனனாயபயலேநீபோடாநாளை
வருஙகாரியநீஅறியாயஎனறவனைததளளி
தமபிவிபீஷணனஅணணேஉனககிதெலலாம்
சதியென்றான்கேடபாயஎனமதிஎன்றானே

உ-தரு-சாவேரிராகம ஆதிதாளம

பலலவி

ராகவன்பகைராவணனைஒருநாளும்நமககாமோ
அண்ணேனபழிசுமககாதே

அனுபல்லவி

ஏகனஆயஅநதமூவருமதசரதராமனஎன்றுமவந்தாரே
நாமனஙகேபோவோம அநத(ராகவ)

சரணஙகள்

அலைகடல்சூழ்இலஙகாபுரிநகர்மேலே வநதொருக்காலே

அலைநதோமமெத்த உலைநதோம-மேனி
குலைநதோமநிலை கலைநதோமஎனறுதேவா
காலமே ஓலமேசெயஆதி
மூலமே கோலமேஆகிவநது
இளையுமவிளையும முளையவுமகளையவே
வலகைநநது நிலநதிலவநதவதரிதத (ராகவ)

௩. பாதகிதங்கையாலசீதையைவினைமூளா அடசண்டாளா
பனனகசாலையோடுனஇருபதுதோளால பா வததுககாள
எடுததாயஆசை தொடுநதாயநன்னல்
விடுததாமகுடி -கெடுததாய-அவளஒரு
தாயஅடாதாயஅடா நமகோ
தீயஅடாதியஅடா இறைமேல
எததாயவைததால் பிததாயசெததாய
சானகிஅலல உனகசொலலவநதவள (ராகவ)

௪ மேதகுகார்த்தவீரியனமுன்எதிாஇட்டாய் விருதுவிட்டாய
வேதவதிசொனனசாபததில அகபபடடாயபிழைககவொட்டாய
மதமோஉனக கதமோஎநத
விதமோலஙகை சதமோஇததனை
சுரரும வீரரும உனதுகு
மாரரும பேரும-உனனுடைய
முடியுமகெடியும் கொடியுமமடியுமமுனன
சிதைபோ வாதைதீருமஉளளது (ராக)

விபீஷணைாராவணனசிறிகூறல

விருததம

உதிககின்றகதிரோனமுன்னே ஒளிஙகுமினமினிபபோல்அல்லால்
கொதிககினறனைமுனஆநதககுரஙகொடுநாாஎனசெயவார்
எதிாககினறசொலஎனசொன்னல் எனவிபீஷணைப்பாாத்து
கதிககினறஅரககனபலலைககடிககினறுனபடிககின்றனே

௧-தரு-கௌளிபநதுராகம்-ஆதிதாளம்

பலலவி

போதுமபோதுமஇநத புததிவிபிஷண
போதுமபோதுமசொனனது போதுமடா

அனுபலலவி

ஏதடாநானபயப் பட்டுகெடககுமோ
எளியகண்டுனே எககிககிடககுமோ

நாதன் ஆனானோ
நரிவாலைக்கொண்டோ

உன்சொல்லைக்கேட்பது
கடல்ஆழம்பார்ப்பது-போதா

சரணங்கள்

௪. உலகும்அரசும்போய்வெள்ளாட்டியால்காட்டில்
ஒதுக்குண்டராமன்என்றோடேதிரிப்பானோ-அவன்கூட
விலகிடமாயம்செய்துகுலமங்கையையெடுத்து
மேடும்காடும்திரியவிட்டேனே எங்கும்தேட
பலருக்கும்தெய்வமென்றுமஇந்திரன்சிறைபட்டநாள
பாலனோஇவன் என்றோடேயலக்ஷதோசனைப்போடக
கொலைசெய்யும்அரக்கனாமனிதன்கொலைசெய்வானோ
கொல்லத்தெருவிலஊசிவிற்றல்விலைபோமடா (போதா)

௫. துப்பானவாலிமுன்னேஎதிர்த்தவாபலம்போமே
தோரவையோஆரக்கும்அதுசாபமென்றறியாயோ
இப்போதும்மானிடாமுன் எனக்குப்பலம் இல்லையோ
ஈசனையும்மலையோடெடுத்தென்னைபொய்யபோபே
அப்பாநான் இருக்கவும்-என்னோடேநீபிறந்ததும
அந்தராக்கஞ்சிஉனசிந்தைப்படிநோமோ
குப்பைக்கீரைகிள்ளைத்துக்-கப்புமகளையும் ஆக்க
கொழுத்தாலும்கப்பலுக்குப்பொத்தபாய்மரம்ஆமோ (போதா

௬. அரன் அயன் தந்தவரமென்றுய அவரைக்கூட
அடிக்களனக்குவரம்கொடுத்தாரெடாய்சொல்லாதே
பரிவோபடைமிகுந்தால் அரணநிறகுமோ இந்த
பஞ்சைவார்த்தைவிட்டால்என்தனகோபம்பொல்லாதே
அருகேகள்ளனும் ஆகிவிளக்குப்பிடித்தாயேஊா
அழித்தக்குரங்கைவிடென்றுரைத்தாய அது அல்லாதே
இரணியனமகன் அந்தஇரணியனைக்கொன்றுபோல
எனனைக்கொல்லநினைத்தாய இனிஎன்முன்நில்லாதே (போதா)

சரணம்அடைந்தவிபீஷணனைக்குறித்து
ஸ்ரீராமருக்குஅனுமார்கூறலவிருத்தம்

என்றுராவணன இந்தவார்த்தை சொல்ல
இரங்கிவிபீஷணன அண்ணனை [illegible] னதுவார்த்தை
ஒன்றும்பிசகாதெனறெழுந்தவனுரை

ஒழிந்துவானரசசேனைககொழுந்தினை முன்னே
சென்றுராகவசரணமென்றும்வாாதனைத
ஸ்ரீராமனகேட்கமயிந்தவனுமயோயசசொன்னான்
அன்றுராகனபலாயோசனையுமகணடான
அதுபோதிலஅனுமந்தன இதுசொலலுவானே

உக. தரு - உசேனிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இந்தவிபீஷணன்மீது நமககிததனையோசனைஏது

அநுபல்லவி

அந்தஇலங்கையிலே அறிந்தேனஇவனைமுனனே
சந்தேகமஇல்லைசாமி தாசன்அனுமான்சொன்னேன்-இந்

சரணங்கள்.

க. சொல்லுமபுராணவேத சாததிரம் இவன்
செயவதுதேவதா தோததிரம-பல
கல்விகேளவிககெலலாம பாததிரம-கள்ளம
கபடமறியான அனு மாததிரம-இது
அல்லாமலஇவனவீட்டில் அடுத்தபோதில்அனேகம
நலலநலலசகுனம நானகணடேன அனுபோகம(இந்த)

உ. ஊத்தைஆனசுளளும் களளும்இவன்
உணகிறான்எனபதைத் தளளுமகணடால
ஏறறலனஎனறீர கொளளும-நல்ல
இங்கிதவானஎவாக் குளளும- இவனை
நேறறுராவணன்எனமேல நீட்டியகததிவெடடைத
தீாததுவிடடேனககுச செயதானபிரதிஷ்டை(இந)

௩. மூவாக்குமகூடாத வெற்றி-கூட
கூவததைககணடுகேடல் ஓடிய-போன
கொளகைபோலஆசசே இநதபெறறி-சாமி
தேவிககுமபெணணைககொணடுதேற்றசசொல அவன்றான
ஆவததைபிறேலவந தயயமஅபயமன... றான, இந்

விபீஷணர்சரணாகதத்தைககுறிதது ஸ்ரீராமர்கூறல்

விருத்தம

தொடர் அனுமான் இந்தவண்ணம்
சொன்னமொழியுமகவித்தலைவர்
இடராஉறைததவாயமொழியும்
இரண்டுமொழியும்மனமகொண்டான்
உடனேஅப மனெ்றவருக்
குயிர் ஆனாலுமகொடுபபதுவே
கடன ஆம எனஎல்லாசகுமனம
கரைபபான ராமன உரைப்பானே

ரு - தரு - சௌராஷடிராகம - அட்தாளசாப்பு

பல்லவி

சரணம்சரணம் என்றுனே - காவாதேவிட்டால்த்
திரணம்அல்லவே நான்தானே

அநுபல்லவி

அரியவிபீஷணன் அங்கே அரக்கன் ஆனாலும்இங்கே
இருசெவிகேட்கவாய்விட்டு ராகவாஎன்றுகூப்பிட்டுசரண

சரணங்கள்.

௧. ரவிகுலததினில்வநதேனே தண்டகாரணி
தவசிகடகுறைதீதேனே
சிவிராஜனபுறவாலே தேகம்ராந்தானேமனமேலே
கவலையாலஇவன்ஏதோநொந்துகதறிககொண்டிஙகேவநது சரண

௨. பெறறசடாயுவும்பாயந்தானே மருமகட்கா
உற்றபோரிலஒடிமாயநதானே
கததுமயானைஒசைகண்டு காத்தானேமாயன்பண்டு
சததுருராவணனதமபி தான்ஆனாலுப எனனைநமபி - சரண

௩. சஙகராஅபயம என்றுனே - நாறகண்டன் அவனை
லஙகையோதென்னவீரியம்மாருதி சொன்னதேகாரியம்
பொஙகியகாலனைவென்றுனே
அஙகன்வநதெனனையேவ அனறுநதுவாபோ சுக்ரீவ சரண

சுக்ரீபர்அழைக்கபோது விபீஷணர்சொல்லிக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம்

என்ன ரகுராமனை உரைப்படிவாரும்சாமிஇடம்சுக்ரீவன்
சொன்னதைவீடணன்கேட்டுபுளகித்தானந்தக்கண்களிலநீர்சொரியநின்றான்
பின்னைஎனும்சீதைக்கனைபபிரித்தபாவிஉடன்பிறந்தபாவி
என்னையும்வாரும்என்றாரோசாமிஎன்றேதொழுகின்றான்எழுகின்றானே

௫-தரு-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னையும்வ ரசொன்னாரோ-ரகுநாயக
என்னையுமராட்சதன்உன் றனைனாரோ

அநுபல்லவி

அன்னை ஆம்சீதாதேவியைக் கொண்டுபோனபாவி
தன உடனே பிறந்த சண்டாளன் ஆகிவந்த(எ)

சரணங்கள்.

௧. நெஞ்சிலகிருபை இதுகாணோ-சாமிஎன்னினை
நிறைந்தான அறிவேனோபரவங்களுக்கு
அஞ்சினாலென்றன்சொல் உண்டோஅடிமைகொள்ளல்
ஆமெனமனது கொண்டோபாதகங்கட்கு
தஞ்சம என்எண்ணினோராவணன்செய்த
வஞ்சம என்எண்ணினோராசிறந்தாஉண்ட
நஞ்சம என்எண்ணினோராவண்எமமாதக்கிரம
கொஞ்சம எனஎண்ணினோரா(என்னை)

௨ பங்கர திரியாலே-சூழ்ம்புகடல்
வானோகசமுத்தம் முன்னாலே-சந்தோஷம ஆகத
தந்ததே ஓங்காரலே-என்னசெய்தாலும்
சகிபமானகலவோ இதுபோலே-ஆகையினாலே
எந்தனபிறவியும தீரும-இலங்கையிலே
வந்திடுமேசூரியன் தேரும அரக்கருக்கு
அந்தரமுத்தியும சேருமநிலவரமா
சந்தேகம இல்லை இது யாரும்(என்னை)

௩ கண்ணீர் ஆறுப பெருகுதே-சாமிசொல்லிக்கொண்ட
கதில இலாபம வருகுதே

வெண்ணெய்போலே உருகுதே-மயிர்க்கூச்சிட்டு
வேணபுளகம் தருகுதே-தாயைவிட்டென்று
எண்ணினனசொன்ன விசாரம-எண்ணாமல்அவன்
பண்ணினனே ஓட்டாரம்-அதனால்இநதப்
பணியனைககணடேன் இநகோரம-இதுஎனக்கு
அண்ணன்செயத உபகாரம்(என்னே)

விபீஷணாஸ்ரீ ராமருடையதரிசனஞ்செய்தல்

விருததம,

புததிவிபீஷணனிவவாறுருகி அடிக்கடிமண் மேல்பணிநதுவர்தான்
அததிமுனனே கூவவநதஆதிமூலபபரனே அமராகூவ
நிததியகோதணடபதிஎனவநதான்என் குறையுதீககவநதான்
சததியம்ஆமெனததேறிமனமகொணடான ராமதரிசனம்கண்டானே

எ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பலலவி

ராமனைககண்ணாரக்கண்டானே-விபீஷணன்கை
மாமுடிமேலவைததுககொணடானே

அநுபல்லவி

காமனுமசெங்கமலம் பூமனும்பணியாங்
தாபனை ஆயிர நாமனைககோதணட(ராமனை

சரணங்கள்

க. வெள்ளம்ஆனவானர வாக்க-நடுவேதம்பி
மேருபலைபோல்அருகே நிறகபபூவிலலாமாயும்
புளளிவிலபோடாதமேகம் ஏககதமோளவளைநீககி
பூட்டிலலாமநதாமயோலேசசோபிகக மூன்றுலோகமும

களளஅரக்காதினம் கிளளிககிளளிஅருநதக்
கொளளைகொடுததமார் அளளிததுளளிவருநத
வளளலஆதிமுறை உளளபடிஇருநதப்
பள்ளிஅரவணையைத் தள்ளியெழுநதிருநத(ராமனை)

உ, தருமமஆசுரூபி கரித்தானைப்பிரசண்டகோ
தண்டமுமஅண்டமும் பரித்தானைத்தாமரைபூததா
கருமுகிலபோலஅவ தரிததானே-மரவுரியை
கசசைபோலவச்சு வரிததானைச்சனகன்கன்னி

இருவிழியிலும் உள்ள
திருவுருவினில் ஒளி
விரதம் கொடுத்தமுடி
அரசன் கொடுத்தமுடி

கருமணியெனவந்த
பெருமிடதாயமுந்த
சிரசினில் கொண்டுசொந்த
பரதனுக்கன்றுதந்த (ராமனே)

௩, பூமிதனில் அடிக்கடி
பூமாலைபோலழுகப்பிரபை
ஆணைமையெல்லாம் வரவாத
ஆனந்தசந்திரமதனில

வீழ்ந்து சூரியனைக்கண்டு
சூழ்ந்து ராட்சதகுல
தாழ்ந்து சாமிகடைக்கண்
ஆழ்ந்து சுந்தரம் உள்ள

காமனை உதவிய
தாமனைத்திருமுகம்
வீமனைச்சானகி
ஆமனைவருமபணி

மாமனைத்துளசிபந்
சோமனைப்புசபல
வாமனைத்தேவர்கள்
பூமனைத்தசரத (ராமனே)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமரைச் சரணமடைதல்

விருத்தம்

வசமுடன் அப்படி கண்டுரோல்வா ஆன
மந்திரிகள்வா விபீஷணனும் வந்தான்
நிரா உடனே ராமசந்திரன் சன்னிதிக்கு
நேர் ஆக்கவரக்கண்ணீர் ஆர்த்தி
அசையும் உடல் ஒடுங்கி அய்யன் பலத்தில் சிவிழ்ந்தான்
அப்போதிராமா சரணமென்னைக்காப்பாய்
தசரதராமா சரணமென்றே தேறித்
திரமசொல்லவனை அதிலே உத்தரம் சொல்வானே

அ - தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - ரூபகதாளம்

பல்லவி

ராகவனே சரணம் ரகு
நம்பினேன் விபீஷணன்
ராமா உன் சரணம்
உம்செம்பொன் ஆன சரணம்

அநுபல்லவி

ஆகா தான் உடன்பிறந்த
அப்பயம் உனக்கபயம் என்னை
பாவந்திரத்தின் நேரம்
ஆள்வது நின் பாரம் (ராகவ)

சரணங்கள்

க. பணர்துக்கொரு அம்புகொண்டு போர்புரிந்தெய்தாய்ப்போல்
இணக்கம் சொன்னேனென்னைப் புத்தியை எறிந்துவிட்டான் சாமீ

குணமகெங்க்கநாயவாலேக கூடுமே கூடாதசனல்
துணிந்துவிட்டேந்துனை அடைந்தேன்-சுவாமிசித்தமனைடாகிம

உ. பாபபுககுபபாலவாாககவாாகக படுவிஷத்தைகொடுபபதுபோல்
ஆமபுததிரமசொலலசசொலல அசறறிவிடட ஏசுவமி
வமபுகக ரை அவனுககினிமேல-அலலவோ தெரியும உனக
காணபிததுகொணடேனமுறறிலும காபபாறறஉநதனககடன்

௩. காடடரியசசீதைதனனைநமதுகுடிககோநெருபபாகத
தேடிககொண்டாயனாமடிககடி-தெரியசசொனனேனசாமி
கேடுவருமமுனனேமதிகெடடுனருமளநபதனல
மூடனாஆனலஅவனதலைநான-முழுதநதுறநதுனை அடைநதேன

௪. வானவா ஆகியபயிாசசுவளாநதிடமராட்சதககளையை
ாணமஅறபபிடுஙககவநதாள ராமாஎனறேநசாமி
சானகியாலஒருபததுதலையுமபணஙகுலைபபோல
மாநிலததிலவிழுவனைமறநதுவிடடுநதுனை அடைநதேன (ராகவ

ஸ்ரீராமா-விபீஷணருககுஅபயமும

அரசுமகொடுததல்

விருததம்

கலங்கிப்பணிந்தவிபீஷணனமேல்கருணைபொழிநதுதயபரனல்
துலஙகுமதுனைபபாதுகைபகுடமகூடடிஎனபோஉளளவும
தலககளபதினல்உளளவுமசநதிராதிததாகளஉளளவும
இலஙகைஉனககேஎனசசொலலிஎடுத்துனவலககைகொடுததானே

௬௩-தரு-பாசுராகம-ஆடதாளசாபபு

பலலவி

இநதாவிபீஷணா லஙகாபுரிசசியம

அநுபலலவி.

இநதிராதிதேவாகள உளளநாளைககோசகுமஇநதா

சரணஙகள

௧. வேதமஉளளளவுமவேதகீதைஉளளளவும-பாரி
உளளவுமடுருசசூதபஉளளவும

(இநதா-இநதா-இநதா-இநத-இநதா)

௨. கார்உள்ளளவு மகடல் நீர்உள்ளளவும் ஞாயேழ்
பார்உள்ளளவுமனந்தன போர்உள்ளளவும்
தந்தேன தந்தேந தந்தேந தந்தேந் (இந்த)

௩. கேள்வியும்நீயேபிற தாவியும்நீயேஎங்
ஆவியும்நீயேசகிரஞ் ஜீவியும்நீயே
சொன்னேனே சொன்னேனே-சொன்னேனே-சொன்னேனே (இந்)

விபீஷணன்ஸ்ரீராமருக்குஇராவணன

பெருமைகூறல்

விருத்தம்

வந்தவிபீஷணற்கிவ்வாறரகுநந்து
வாரிசைஉள்ளதணைவனைப்போல்பட்டரிவிறலே
சந்ததமும்வாழியென்றராமசந்திரன்
தழைந்தருளாலவனைவரவழைத்துன்வாக்கால்
அந்தராவணன்புரமும்உரமும்கோட்டை
அரணமும்மக்களும்அமைச்சர்ஆனபேரும்
தொந்தமுள்ளசேனைகளும்தெரியநீதான்
சொல்லெனவிபீஷணனும்சொல்லுவானே

௰-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அந்தராவணன்பெருமையை ஒருவகை
அறிந்ததைச்சொல்லக்கேளாய் சாமி

அநுபல்லவி

இந்தக்கடல்உலகில அந்தக்கடலேநீக்கி
எழுந்தவதாரம்செய்ய செழுமகருணைக்கடலே
பிந்தியோமுந்தியோ என்றளவிட்டாதபுச
பலவிமாரவி குலசேகரனான (அந்த)

சரணங்கள்

௧. சேட்டைக்காற்றடிக்கஆதியிலமேருமலைச்
சிகரமூன்றுபறி போச்சுது
ஓட்டமாஅந்தவிசைகடலிலஎழுநூறு
யோசனைஅகலமாச் சாய்ச்சுது
நட்டமாமந்திலைஎழுசுற்றுடைலங்கை
நகரான்தற்கொருபேர் வாய்ச்சுது

கோட்டைவாசல் ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினாறு
கோடிசேனை காவல் ஆச்சுது
ஆட்டம் இலங்கை மதில்களில் அரக்கர் ஆயிரம் கோடி
அரமனை காக்கின்றபோர் அறுபத்துநாலு கோடி
மேட்டுப் பட்டணம் காவல் அரக்கர் முப்பது கோடி
விழித்து விண்ணில் நிற்பவர் கொழுத்த நால் எட்டுக்கோடி (அ)

௨ சிந்திய புகைக்கண்ணன் கும்பனிகும்பன் வச்சிர
தெந்தன் மகரபாரிசன் அதிகாயன்
மந்திபந்தியாய் இவர் கோடானுகோடி சேனைப்
படைத்தோர் இன்னும் ஒரு வன்பேயன்
தந்திவெள்ளானையைச் சுழற்றி அடித்தான் அவனை
தம்பி கும்பகர்ணனை பெருவாயனை
மந்திரிகள் வெகுபேரில் அவனைக் கெடுக்கவந்த
மந்திரி மகோதரன் உண் டொருதீயன்
சந்திரலோகத்தைக் கொள்ளை கொண்டானே ரணமஸ்தன்
சதுரங்க சேனைக்கெல்லாம் அதிபதி ஆம் பிரகஸ்தன்
இந்திரனையும் சிறையில் இட்டானே இந்திரஜித்தன்
இவர்க்கும் ஆயிரம் வெள்ளத்தவர்க்கும் அவனே கர்த்தன் (அ)

௩. போதவருணன் பாசத்தையும் குபேரன்
புஷ்பகத்தையும் குடப் பறித்தானே
க்ஷேத்ரம்போல் வெள்ளியலையைப் பிடுங்கி மாப்பால்
எட்டானைக் கொம்புகளும் முறித்தானே
வேதனை செய்தந்தத் தேவப்பெண்களை வீட்டில்
வெள்ளாட்டி வேலை செய்ய மறித்தானே
ஆதிசிவன் கொடுத்த வாழ் கொண்ட பலத்தினால்
ஆனையும் மச்சமும் ஆய்க குறித்தானே
வாதை செய்யும் மூல பலம் உண்டினம் வைபரி
மண்டலத்தில் அவனுக் குண்டோ வேறொரு கிரி
சீதரனே உன் கைக் கோதண்டம் ஆன வரி
சிலைக்கும் கணைக்கும் அவன் தலைக்கும் சரிக்குச் சரி (அ)

ஸ்ரீராமர் முன் விபீஷணன் அனுமானைத் துதித்தல்

விருத்தம்

மான விபீஷணன் இந்தவாறு சொல்லி
மாரோடு மகரனைப் புகழ்வானையுங் கொண்டுய

ஆனதுகண்டிங்குவந்தேனல்லகண்டாய்
அய்யா உன்றன் தூதுவன் அன்றரக்கன்விட்ட
சேனைகளைமடித்திலங்கைகொளுத்தி உன்பால்
சேர்ந்ததுகண்டினிநீயேதிக்கென்றெண்ணி
நானுமிங்கேசேர்ந்தேனென்றனுமானதனை
நாடிஞானசாமிமுன்கொண்டாடினனே

௫௧-தரு இ-ம-மத்தியமாவதி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இந்த அனுமானிலங்கையிற்போய்செய்த
விந்தையையென்னசொல்வேன்

அநுபல்லவி

வந்தனைசெய்தங்க சீதையைக்கண்டு
மகத்தாலேளங்கும் குதித்துக்குதித்துக்கொண்டு (இ)

சரணங்கள்

௧. சாமிநீதந்தஅடையாளம்தந்தம்மை
தந்தஅடையாளம் அந்தாரக்கைப்பற்றி
மேன்மைஅசோகவனத்துமரங்களை
வேரோடுமேதூரோடும் வீசிவிழச்சுற்றி
சேமிக்குமந்தவனகிங்கரர்களைத்
திசைக்குமப்பாலே தெறிக்குமடிஏற்றி
ஆமெனும்பஞ்சசேனாதிபதிகளையால்
ஆறிடவேரத்தம் பீறிடவேகுத்தி
அங்கவர்சேனை நடுங்கிடவாரி
அடங்கலும்வீசி பிணங்கள் அவரவ
மங்கையர்முன்விழத் தங்கள்பிணமென்று
மங்கியேகண்டு பிணங்களின்மேல்விழ
மடித்தவாய்த்தலை ஓரிசிதறிட
வாய்களைக்கவ்வி நாய்களுதறிட
பிடித்திடுமகால தூதர்பதறிட
பெண்கள்கூடிக்கொண் டேங்கியக்கதறிட (இ)

௨. தோரணகம்பத்தினமேல்க்கொண்டபின்னும்
தொடர்ந்துவரும்அக்ஷ யன்படையைப்பார்த்து
பாரினில்பாய்ந்துகைக்குத்திலும்எத்திலும்
பல்லாலும்கல்லாலும் சொல்லுகள்போல்மாய்த்து
வீரியம்பேசிய அக்ஷயனைத்தூக்கி
மேலும்கீழும்போட்டுக் காலினாலேதேய்த்து
திருமசரீரத்துரத்தத்தைநெறிக்குச

சிங்காரம் ஆகிய சிந்துரமாச்சோத்து
சித்திரவில இந்திர சித்தனைவிடுமபடை
முற்றிலுமகாலால் உதைத்துவிழக்கொன்று
மற்றவன்பின்சென்று கொற்றஅரக்கன்முன்
சுற்றியவாள்கோட்டை வைத்தின்மேல்நின்று
மாயத்தினாலே அழியாதடாசிசி
மாரக்கம அல்லடா என்றேசிசி
வாயிலவா இடும பாலேபேசிபேசி
வாலில்அவன் இட்ட தீயைவீசிவீசி (இந்த)

௬. சுந்தரமாடங்களகூடங்களபீடங்கள்
துற்கமெல்லாமதணல் பக்கல்எல்லாம்தணல்
சந்திகளபந்திகளமேடைகள ஓடைகள்
சாலைஎல்லாம்தணல் சோலைஎல்லாம்தணல்
முந்தியகோட்டைகளகொம்மைகள்பொம்மைகள
முற்றுமஎல்லாமதணல் சுற்றுஎல்லாம்தணல்
விந்தையதாகிய துங்கஅரங்கமும
வீதிஎலலாம்தணம் வேதிஎலலாம்தணல்
விலகிவந்தோசிலா அலறிவந்தோசிலர்
மெலியவெந்தோசிலர் நலியவெந்தோசிலர்
தலைகளவெந்தோ சிலா முலைகளவெந்தோசிலர்
கலைகளவெந்தோர்சிலர் நிலைகளவெந்தோசிலர்
தாழுமபிணத்தால அவனிநெளிக்கவே
சானகிவாழுமராம ஓனறுந்தளிக்கவே
யேழுதினமபட டணமததகளிக்கவே
ராவணனுமபயந் தோடியொளிக்கவே (இந்த)

ஸ்ரீராமர்வருணன்பேரில அமபுதொடுத்தல்.

விருததம்

அறியும்விபீஷணன்சொல்லஅனுமான்வெற்றி
அறிந்தவனுக்குகந்துசிரஞ்சீவி ஆக
மறுவில்வரமதுகொடுததான்கடலைததாண்ட
வருணமந்திரமசெபிததுவிரிதருபபையமேலே
பெருதினம்ஓரேழுமபோயராமசசந்திரன
பினனும்வருணனைக்காணாததம்பிக்கோபி
எறிகடல்மேல்சினந்துகோதண்டம்நாணி
எற்றினான்சரயாரிததுறறினனே

௰௨ - ஆரு - சஙகராபரணராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கொடுத்தானே சாதாரணை தாரணைக்குராமன்
கொடுத்தானேகடல்கீரை

அநுபல்லவி

தொடுத்தானே ஏழுநாள் படுத்தானே அதைக்கூடத்
தடுத்தானே வருணனென்றெடுத்தானே கோதண்டம் (தொ)

சரணஙகள்.

௧ கலகலகலாஎன்றும பாயந்ததே-பிரம்ம
கபண்டலசலமென்றும தீயநததே-மலையில்சு
கனைபுமதலையாக நறிக காயநததே-புகையால
சூரியபடரியுமடைட ஓய்நததே
புளவிலேசெஙகாலாளை விரிகொடுஞ்சுடாதள ழுய
வணதிமிஙகிலதிமிஙகில் மகரமீனுகளகுளழுப
அனலஎழும்பொறிசிதறவெகு வெகுகணைகளேடுகணை இழைய
இனிஎயம்ச இடமஎனறு வடவாகக்னியுமபோயமறுகடலில்நுழைய

தொடுத்தானே

௨. திட்டமுனிவாதவம சிறக்கவே-நீரில
செழிகருராட்சதருமபோய் இறககவே-அவர்
படடஉதிரமஎஙகும பறககவே-கடல
பாயநதுசெவசவவென்று சிறககவே
ஆட்டகெசஙகளுமதேவருமபயப பட்டுககணவிழிபிதுஙக
ம டில்லா அன்லவெட்டையால சுருணடெடடுநாகமுமஅதுங
இட்டஆமகவிப்பை எலாமதிகிலஇட்டுச செடிதோறுமஒதுங்கச
சுட்டதாநஙவநதானென்னலஙகை பட்டமுமதிடுக்கிட்டுபயதுஙகத்

தொடுத்தானே

௩. தெரிநதுபாதாளமும சிறககவேநீரில்
சேஷனமுடியுமசாயநது கொண்டதே-வானிலப
பிரிநதுலவககிரகதும விண்டதே-அகத
பிரமமலோகமுமபுகை உணடதே
பொருநதவிடபஒருத்தாடைகதுமரு யிரம்சரங்களாடபெரு
விரிநதகடலினிலஇருநதபலகளும எரிநதுகரியாககரு
பரிதாநதிமடவாகளதணணோ சொரிநதுசாமிமுனவரு
வருநதவருநதவ ராதவருணனுபொரிநது யொரிநதுடலதரிநதுவருக

தொடுத்தானே

ஸ்ரீராமனை வருணன் சரணமடைதல்

விருத்தம்

பெருமானைபிறகினிவாளிபிடிக்கவருணன்துடித்துவந்து
பருமாமணிஆயிரமாலைபாதகாணிக்கைஆகவைத்து
நிருபாசரணமபிழைபொறுப்பாயநீயேசரணமெனதாவி
தருவாயசரணமஉனமுனனேதாழநதாளஅடிகீழவீழநதானே

௰௫-தரு-அசாவேரிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சரணம்சரணம்-ரகுராமா நீஎன்னைத்-தற்காத்தருளபரந்தாமா

அநுபல்லவி

விரிகடல்வேந்தனஉன் திருவடிசேர்ந்தனென்
மேல்என்னஉபசாரம ஆயிரமநமஸ்காரம்(சரணம்

சரணங்கள்

௧. மட்டிமீனைஒன்றேவிடானறு மல்லாடிஅமாடுணும்
வழக்குதீர்க்கப்போனேன் இதுக்கோஉன்பனபகோணும்
எட்டுமரண்டுதெரியா எனக்கித்தனையேகாணும
என்னபிழைசெய்தாலும நீயேபொறுக்கவேணும(ச)

௨. ஏதும்பலம்இல்லாத நீஒருமானிடன்
என்றுன்னைநினைத்தால்தான் வீழ்வேன்நரகத்துடன்
நீதிநல்லதிதென் றறியாதநான்அசடன்
சிறியோர்செய்தபிழையைப் பெரியோர்பொறுக்ககடன்
இக்குவேறிலலைஉந்தன் பாதத்திலேபுகுந்தேன்
சேதுபந்தனமசெய்யஎன் முதுகிடம தந்தேன்
அக்கினிகணைவிட வேண்டாமெனமிகநொந்தேன்
அலைகடலதுயினறேனே நானஉனனைநமபிவநதேன் சர)

வானரர்வீரர்கள்சேதுபந்தனம்பண்ணுதல்

விருத்தம்,

இரக்கமாவருணன்இநதவாறுபோற்ற
ராகவனுமகருணைசெயதுமருகாநதார
அரககாமேல்அக்கணையைவிடுத்தான்அப்பால்
அபயதானங்கொடுத்தேவழிகாட்டென்றான்
மார்திநல்அவனும்எனமேலதுணைசெயதுநதன்
படைஎல்லாமநடந்தென்றுகூடிக்கூடிக்

குரங்குவீரர்கள்மலைமேல்மலையாய்வீசிக
கொட்டினாகடலிலஅணைகட்டினாா

௯௪-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சேதுபந்தனஞ்செயதாரோ-தேவா-சீதமலாமழைபெய்தாரோ

அநுபல்லவி.

நாதனும்கவிக்கெல்லாம நாதனுமஇலஙகைக்கு
நாதனுமஅலலாமல ஓதுமவானராஎல்லாம்(சே)

சரணஙகள.

௧. மூநதநான்முகன்மகன் இநதிரன்மகன்மகன்
சுநதரதகிமுகன் கநதமாதனன்அனு
மநதன்குமுதன்ம யின்தநதுமிநதனவு
சநதனமுதலோர்கூடி
அநதமலைஉனககு இநதமலைஎனக்கென்
இநதமலையுமஒதுககித் தம்தமகைகளாலவாங்கித்
தொநதராகவனமுனனோ தநதமொழிபபடிகககு
வநதநததுறையிலகி டநதவருணன்மேலை(சேது)

௨. கடுத்தமுகஙகள்சிடு சிடுததராகஷர்தம்மைக்
கெடுததுவேரோடேகீண் டெடுததெரிவதுபோல
அடுததமலைகளைககிண டெத்தொருவாகவொருவா
சடுததமபேசிபேசிப்
மடுததுவாலினிலசில தொடுத்துதோளினில்சில
படுத்துசிலமலையை எடுததுததலையிலவைதது
விடுததுநலன்கையிலே கொடுத்துப்பெருங்கடலில
நடுததிடலஆமபடி தடுததுவகைவகையாச(சேது)

௩. மேட்டின்மலைகளோடு காட்டின்மலைபிடுங்கி
ஓட்டிஎறியஅலை ஆட்டியதுளிசெயவ
நாட்டினமஙகையாஇடை பூட்டியதுகிலகுளிய
பாட்டிவெட்கமஊட்டி
தாட்டிகமவுடன்வெகு போட்டிபோட்டிகஆசப்
பாட்டிலஆடுஙகிசசநது மூட்டிமூனறுநாளில்
கோட்டியோசனைபததுகூட்டிஅகலமசெய்து
நீட்டியநூறுயோசனை காட்டிஇலங்கைமட்டும்(சேது)

ஸ்ரீராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்

விருத்தம்

வளம் ஆன அணைக்கண்டு மகிழ்ந்து ராமன்
  மலைஎனும் சுவேலையில் ஏறிச் சகலம் நோக்கும்
நளனுலே விடமதைத் தங்கிருந்தபோது
  நல்ல சுகசாரணர் ராவணனால் வந்து
தளம் மீது திரிதலைக் கண்டு பிடித்துக் கட்டித்
  தந்து விபீஷணன் காட்டச் சாமி கண்டான்
களவாளன் அரக்கன் அய்யோ இனிநடேறக
  கரைச் சொல்வீர் என்றவரோடுரை சொல்வானே

௰௫-தரு-பியாகட ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சொன்னான் ஸ்ரீராமன் என்று-ராவணன் முன்னே சென்று
சொல்வீர் சுகசாரணரே.

அநுபல்லவி

செந்நெல்வளர் அயோத்தி தெசரதமகா ராஜன்
தீட்சணம் உள்ளபாலன் ரக்ஷிதகுலகாலன் (சொன்)

சரணங்கள்

௧. மாயமானபின்னே வந்து நாய்எனவே நுழைந்து
சேய அருந்ததிக்கும தாயை அருங்கொடிய
தீயைச் சினந்தயில் இட பேயனை நரகத்தில்
ஏய இடுவேன என்றும

தூய முனிவர் கண்டு ஏவென புசிறிக்கச்
சாயும் பனைக் குலையின் காயென விழிப்பதற்கு
வாயும் தலையும் சுறறிப பேயும் கழுகும் கொத்தப்
பாயும் என் கணை என்றும் ஆயிரம் தரம் ஆக (சொன்)

௨. மண்டல அரசரும் எண்டிசை அதிபரும்
அண்டரும் முனிவரும் புண்டரீகனும் அந்த
கொண்டல்வண்ணனும் நீல கண்டனும் அவனுடை
அண்டையில் இருந்தாலும்

மண்டுகள் அறி இடு சண்டையிலே என்று
சண்டவிசயன் போல தண்டம விடுகணைமால
அண்டிணை படையும் தன் மண்டைச் சுருமம் உந்தக
கண்டம் கண்டங்கள் ஆகத் துண்டம் இடுவேனென்று (சொ)

௩." மூத்தமகனுமபின்பு வாய்த்தமகனு மரும்ப
சுரோத்திரனுமபடியும கோத்திரமுமகுலமும்
கூறறவன்கைககொள்ளவே காறறிலயிலவம்பஞசாத
தூறறிவிடுவேனஎன்றும
நேறறொருமஙகையனாப பார்த்தவிழிகள் எல்லாம
நாறறமஎழு ரஎழுடபரி கோத்துவளைத்திழுக்க
நாறறிசையிலும அப சீரத்திஉணடானபகி
தூத்தனை எமனஉல கேற்றிவிடுவேனஎனறும(சொன்)

இராவணனுக்குமாலியவான்புத்திகூறல்

விருத்தம்.

வள்ளல்எனுமராமன்உரைதலைமேல்க்கொண்டு
வநதசுகசாரணாகளபோறறசோநத
பிள்ளைவிபீஷணன்செயலுமஇலஙகைபட்டம்
பெறறதுவுமதிருவணையுமசுவேலையேலே
கொளளைநெடுஞசேனை இறஙகினதுடஎலலாம்
கூறினாபுணணினிலககோல இட்டால்ப்போலத்
துளளி இராவணனவெகுண்டான்அதுககுநீதி
சொல்லிவானமாலியவான சொலலுவானே

௪௬-தரு-ஆரபிராகம-ஆதிதாளம.

பல்லவி

கேளஅடாராவணனேநான்சொன்னபுத்தி-கேள்அடா கண்மணியே

அநுபல்லவி

நாளைதெரியும்அடா மாலியவான்பேசசு
ராமனபோசொல்லசசொல்லஎடுககுதேபெருமூச்சு

சரணஙகள்.

௧. மூறறிலுமநானே அநதராமாவதாரமதன்னை
மூவருமலொஉருவா எடுத்தாளென்றோ அப்பாஎ
சறறுமஅறிநதிலையோதேமாஎல்லாமகுரஙகாச்
சமைநதாஎன்றோ இபபால
எறறிவெளளமவருமுன-அணைகோலிககொளளவே னும
ஊரிலககிட்டிவநதோ செயவதுணடோ இனிமேல்
பிநதுபிடிததாலபோலபபிடிததனைப்பிடியாதே
பேனைச்சிதைககவிடு பிழைககிறதுபொய் ஆனவ்(கேள

உ. பண்டிதன்கையிலேகான் பட்டபாடுகொஞ்சமோ
பழம்புண்ணுனிபரி யாரிஎன்பதுபொய்யோ
மீண்டுபண்ணுதேகூத்தாடிச்சிலபடை
வெட்டுக்காவது மெய்யோ
உடையாதோராமன்சேனைக்குள சேனைமாவோவொயோ
துண்டரீகபுததிவேண்டாம்அடாஉனக்குச்
சுயபுத்திபோனாலும்எனசொல் புத்திவேணும்அப்போ

௩. வரவரவிபரீதமகண்டல்லோசொல்லவந்தேன்
வலியத்தேடிசசொல்லவந்தேனே உந்தன்அண்டை
கிரியைஅறிந்துவந்து தாசொன்னுலேவேண்டா
பழிதததுக்கொளளுகிருய தொண்டை
ஒருகுரங்கன்கையாலேபடுபாதிசேனைபோய
ஊரில்மூலைக்குமூலை உருளுதேதலைமண்டை
இருமனதாளனுதே-எல்லாக்குரங்குவந்தால்
இலங்கைமட்டிலேபோமே எப்படிஆமோசண்டை (தே)

மாலியவானை ராவணன்நிந்தித்தல்

விருத்தம்

மீட்டாங்குரைக்கும்செயல்உண்டோ
விடயும்தனையுமமறைபெயினும்
ஓட்டாங்கசசில்லாவதுண்டோ
ஒருமாலியவான்உரைத்ததெல்லாம
கேட்டான்எனதுசெவிகொக
கேளவிக்சொன்னதுபோதும
பாட்டாகேளாயெனஅரகசன
பழிப்பான்சொல்லிஒழிபபானே

ஏ-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

எங்கேவைத்திருந்தாய்-இந்தஞானமதி-என்மாலியவானே

அநுபல்லவி

அங்கேபோன் விபீஷணன்போலே
ஆனைச்சுற்றிப்பாராமல் அளககிருயஒருகாலே-எங்

சரணங்கள்.

க. ஆயிரம்வெள்ளமசேனை உண்டிதை
அறியாதவா இங்கே — எவர்தாமோ
அல்லதொருசிறுமுள்ளுருகுதிருல்
அதுகொண்டென்னபேரு — மலைநோமோ
மாயமோ இந்தக்காட்டுப்பூச்சிகள்
வல்லஅரக்கர்படைக — கெதிர் ஆமோ
வாயைமூடடா-பேயா உனக்கென்ன
வயிறுசெல்லச்செல்லமதிதான் — கெட்டுப்போமோ (எங்

உ. வழக்கமாமோயமனுக்குமனகளை
பணியேமாபில இடும — சமவாதோ
மதித்தகைலாசமெடுத்தநான் இந்த
மனிதனைப்பயிருக்கச்சனு — சலமனதோ
உழக்கிலேகிழக்குமேறகுமகாட்டி
உருக்கிருய இதென்ன — சூதோ
உடற்குள்ளேநான்வளைக்கிறுய விரல்
உரல்ஆகுல்உரல் — எப்படி ஆகாதோ (எங்)

ந. ஆதம்செய்யேனேசீதையால் இளைத்தல்நீ
அழைஅயயானைனைப் — போமாறறி
ஆலகாலவிஷமோசிவனுக்குமஎன்
அமையவிழுகைப்போமோ — கனை ஆறறி
மதுக்கிராட்சதருமனபயப்படுமோராருக்குப்
பயப்படச்சொனுயபயங் — கரமன்றறி
பயப்படும்நாகீழ்ப்படுமேகுரங்குக்கும
பயப்படச்சொனுய் இது — வெகுநீதி (எங)

சுராணன்ராவனுக்கு ஸ்ரீராமமுதலோரைக்காட்டல்.

விருத்தம்

அன்றுசொன்னபாட்டனை இவ்வாறுதள்ளி
அந்நேரம்கன்னியாகள ஆடப்பாடத்
துன்றுவணிஉத்தரகோபுரத்திலேறிச்
சூரியனைக்கண்டதொருராகுபோலக்
கன்றிஇராமனையுமசேனையையுமகண்டு
காயந்தராவணனுக்குச்சுகீவனைமேலே

நின்றவர் இன்னார் இன்னார் என்றேகையை
நீட்டினான் சாரணை எதிர்காட்டினானே

௭௪-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாரும்பாரும்சாமி-ராவணேஸ்வரரே-பாரும்பாரும்சாமிபாரும்

அநுபல்லவி

பெரும்கவிகள் எல் லாரும்கும்பிட
நீலமலைபோலே சுவேலமலைமேலே
போர்வையாய் எதிர் சேவைதருமாரன்
இவனே ஆரினுமதிராணி இவனே கோதண்டபாணி (பாரு)

சரணங்கள்

௧. துடுக்கன் அந்தலட்சுமணன் செவிசளுடன் மூக்கும்
சூர்ப்பநகையைக்கொய்து விட்டவன்
அடுத்து ராமனுக்குகைகொடுக்கிறான் இதோ
ஆதித்தனுக்குப்பிறந் திட்டவன்
இடுக்கேநிறைந்திறவனை நமனைநாசம்செய்ய
இலங்கையைவிட்டுப்புறப் பட்டவன்
ஒடுக்கிக்குரங்குளளே தூரமகாநிற்கின்றான் இந்த
ஊரைக்கரிக்கரியாக் சுட்டவனை-உற்றுப்(பாரும்)

௨. மூர்த்தக்கடைகடந்துவாலிமகன் அவன்
மோககன் அங்கதன்வெகு தாக்கன்
இந்தப்பெருவணையைக-கட்டியநளன் அவன்
இவர்களுக்குமுதன்குமு தாக்கான்
கொந்தாமாதனன் அவனை-கதவலி இவன் அவனை
கேசா இவனைகவ யாககனை
விந்தைதக்கரடிக்கு-நாதன்சாம்புவான் அவன்
வெகுநாள ஆயுளுள்ள தீர்க்கன்உற்றுப்(பாரும்

௩. வாச்சநீலன்முதல்த் தலைவருமமனிதரும்
வானரசேனைகூட ஈதே
பூச்சிக்கூட்டமஇதுவே-தேவரீர்உடன்
போராடுமேகளம மீதே
நீசசுக்கடலிலே-குரங்கிட்டமலையெல்லாம் போதே
ஆசசுதெனன இனிககாலானுக்குளம்
அமாகமோஉமகமோதெரி யாதேசுகன்னுமேலஉற்று(பாரு

சுக்ரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல யுத்தம்

விருத்தம்

சாரன் இது செல்லிய போது தள்ளி அரக்கன் எள்ளி விட்டான்
வீரனுடனே சுவேலமலை மேலே நின்ற ராகவன் முன்
நாரமுகன் ராவணன் இவனே எனவிபீஷணன் காட்ட
வாரம் உள்ள சுக்ரீவன் அதை மதித்தானவன் மேல் குதித்தானே

௧௫-தரு-கலியாணி ராகம்-ஆட தாளசாப்பு,

பல்லவி

சுக்ரீவனுக்கும், தசக்கிரீவனுக்கும் தொடர்ந்தே மல்லு யுத்தம்

அநுபல்லவி

வைகும் விபீஷணன் காட்டு முன் சாய்ந்த
கலை மேல் ஒரு பெருமலை போல் பாய்ந்த (சுக்கி)

சரணங்கள்

௧ கருகிய மேனி அரக்கன் மேல் பாய்ந்தவன்
கையால் கன்னத்தில அடித்தான்
இருபது கைகளும் மலங்கியவன்
இவன் மேல் இடி போலே இடித்தான்
ஒருகிமிஷத்தில இவன் அவன் மார்பில்
உதைத்தன் அவன் கட்டிப் பிடித்தான்
குருமணி மேடையில் தத்தேய தத்தான் இவன் அவனைக்
குதித்து இரத்தத்தைக் குடித்தான்
ஒருவர் கைகளை ஒருவர் பின்னவே,
ஒருவரைக் கடித் தொருவர் தின்னவே
இருவர் கண்ணிலும் பொறிகள் மின்னவே,
இலங்கைக்காரரும் கிடுகிடென்னவே (சுக்)

௨ விறல் விறெனச் சுறறிவானரவீரனை மேல் அரக்கன் எறிந்தாட்டினான்
பிறகு அன் அந்த அரக்கனை பாய்ந்து பிடித்து நிலத்தோடே சாடினான்,
பொறி அரவமகுடிரோனை மூடினப் போல் அரக்கன் பின்னும மூடினன்,
கறுவிக்கிளம்பி கக்கவினமன்னவன் தக்கண்டகனோடே கைகூடினான்
உறுமி விழுந்தத அகழ் அடைவும,
ஒருவர்க் கொருவர் தம் தலைகள் உடையவும
மறுபடியும் தொடர்ந்த தரக்கன் இடையவும்
வாலி போல இவன் அவனைக் கடையவும் (சுக)

௩. தானம்பிசகாஎட்டானைகளுமிந்தச் சண்டையினுஞ்சண்கள்பிதிர
கானக்குரங்குமரக்கரும்என்னமாக்கானுவேம என்றுநெஞ்சதிர
ஆனால்அரக்கன்மணியும்பணியும் அலங்கோலமாயஅறுந்துதிர
வான அளவுமதுகளஉபாயஇருவர்க்கும் வரவரக்கோபமும்முதிர
ஈனநிருதனும் இவனும்அடிக்கடி
எதிர்த்துப்போர்செய்யும் வேளையினில்க்கெடி
வானரசுரன் அரக்கன்பதத்துமுடி
மணியும்பறித்தெழுந் திடவேயிப்படி (சுகதி)

ஸ்ரீராமர்சுக்கிரீவன்பிரிவைப்பற்றி
அவனோடுமுறையிடல்
விருத்தம்.

பறித்தமாதணியைச்சுவாமி பாதத்தில்வைத்துவீழ்ந்தான்
எறிக்குமாகீர்த்திநாதேனை விபீஷணனுஞ்சொன்னான்
அறிகையை ஆகியசிராமன அவனைமுன்பிரிகையாலே
குறித்தசுக்கிரீவனோடேகுறைசொல்வான்முறைசொல்வானே

உ-திபதை-சஹானாராகம்-திரிபுடைதாளம

கண்ணிகள்.

௧ அம்புபோல்ப்பறந்தா யேனங்கேபறந்தாய-அடாசுக்கிரீவா
நம்பினஎனனை எப்படிமறந்தாய்

௨. சீதையைதம்பியை வேண்டிவந்தேன்-அடாசுக்கிரீவா
நீதுணைஎன்றலலோ நம்பியிருந்தேன்

௩. எழுபதுவெள்ளம சேனைக்கும-நீஅலலவோ சிவன்
முழுமதிமோசம போச்சுதோஉனக்கும

௪ கைபபிடித்தஎன்னை ஏண்டாசதித்தாய-கனனந்தனியே
எப்படிராவணன் மேலேகுதித்தாய

௫ அந்தராவண னலஉயிர்போமே-ஆனாலஎனஅமமாவு
எந்தலோகமும் நீறுநீறுமே

௬, உன்னைக்கொன்றுனை கொன்றாலுமஆறேன்அவன்-குலத்தை
பின்னைக்கொன்றாலும் நானஅலமலாதோதறேன

௭ என்னஉடனசொல் லாதகுன்னமுனையீடா-கோபமவந்தாலும
தன்னைஅறியாச் சனனதமுமஉண்டோ

அசிந்தஅரக்கன் முடியைக்கொளளோ-நீகொளளுமமுன்னே
மூர்த்திக்கொண்டாயே நீஆணபிளளை

ஸ்ரீராமர் வானர வீரரோடு இலங்கையை வளைத்தல்

விருத்தம்

கட்டிக்கப்படு இராக்கசசுக்கிரீவன் தன்னை
 இளையவிபீஷணனைப் புகழ அறிந்துமறுநாள் வாயு
வ க்கினில சுக்கிரீவனை மேற்கினில அநுமானைத் தெற்கு,
 வாசலங்கதனைக் கிழக்குவாசலிலே நீலன்
படைத்தலைவரொவ்வொருக்குப் பத்தினேழுவெள்ளம்
 பழந்தின்னி நாயகர்க்கிரண்டுவெள்ளமனைப் புகுந்தே
விதித்தபின் வடக்கினில் தம்பியினுடன் கோதண்ட
 விற்கொண்டான் ஸ்ரீராமனிறங்கின்றனே

இராவணனிலங்கைக்குக் காவல் வகுத்தல்

இதுவுமது

கோலமுடி மணி பிறந்து விட்டு இராவணன் போனான் கோட்டைவாசல்
நாலிலும் வானரப்படைகள் வளைந்ததனைச் சாரந்தூதனாலே கேட்டானே
மூலபடை வாசலதனைக் காப்பென்றே வாசல் மூன்றுங் காப்பீர்
சாலும் என அவரவரை நிறுத்தினான் காக்கச் சாற்றுவானே

உ௰-தரு-உசேனிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

பட்டணம் பத்தனம்-இலங்கைப்பட்டணம் பத்தனம்

அநுபல்லவி

அஷ்டதிக்கெல்லாம் செயித்தோமென்றெண்ணி
அசட்டுக்குரங்குகளை நகந்தையே பண்ணி
மட்டதுச்சயில ஆகாதுகாணும்
நெருஞ்சிமுள்ளைத்தாலும் குனிஞ்சிபிடுங்கவேணும் (பட)

சரணங்கள்

௧. ஆச்சரியம் இனேழுவெள்ளத்துடன் அநுமந்தன் மேல்க்கோட்டை
பூச்சுக்குள் பெருமபூச்சிபோலவந்து புறமவனைத்தானும் வாசலிலே பேச்
சிக்குள் இந்திரசித்தே அதனைப் பிடியடா இருநூறுவெள்ளம் கொண்டு
வெச்சுவிட்டாயுன்கையிலே தின்னடா தடையென்னடா இந்த பட்டணம்

௨. துப்புள்ளதொக்குவாசலில் வந்து சூழ்ந்துகொண்டானும் அப்பிலாத
மாபெருமபார்சுவமுடன் மகோதரா இருவீருமனறுகைப்படைக்குள்
ளே அவன்படையெல்லாம் கதையுங்களமண்மேல் அவனையுங்கள் இங்

௬ சுற்றியவெள்ளம்பதினோடுடன் கொத்துமகுரங்குகளுக்கெல்லாம்தள
கர்த்தன் நீலனை கிழக்குவாசலைக்கட்டிக்கொண்டானும் தென்றிசையுள்ள பிரகஸ்
தனை உந்தனபோசொன்னவந்தக்காலனும் தலைவந்துப்பட்டான் இரு
நூறுவெள்ளம்கொண்டு மேசகம் போலக்கையைப் பிசையடா (இந்தப்பட்
ட திடத்துடன் வானரருமநருமதியைத்திசைகாட்டை நரிவனைத்தாறு போ
ல் வடக்குவாசலைச் சுக்ரீவன் உடன்வனைத்துக்கொண்டானும் நடக்கிறேன் இ
ருநூறுவெள்ளங்கொண்டோர நாழிகைக்குள்ளே அவரெல்லோரையும்
கெடுக்கிறேன் விடுபறும் முன்னமே கிணறுவெட்ட வேணுமன்னு (சொ
(ன்னேன் இந்தப்பட்டணம்

அங்கதன் தூதுபோக அவனோடு ராவணன் சொல்லுதல்

விருத்தம்

அரக்கன் இவ்வாற்றிலங்கையுள்ளேகாத்துக்கொண்டான்
அடல்குரங்குவீராவெளிவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்
உரைக்கும் அனுமனோடு அங்கதன் ஸ்ரீராமன்
உத்தரம்சொன்னபடிலங்கைநகரத்திலேப்போனான்
இரைச்சல் அவனுமெடுத்திட ராவணனைக்கண்டான்
ராகவ தூதுவன்நான் அங்கதன் ஆமென்போ
திருத்தமுள்ள வாலிமைந்தன் என்றான் கேட்டுச்
சீறுவான அரக்கன் இது கூறுவானே

௨௪-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கேள் அடா அங்கதா-என துவார்த்தை-கேள் அடா நீ அங்கதா

அநுபல்லவி

கேள் அடா நரா கொஞ்சம் நாள் அடா விபத்தி
மீள அடா அவாக்கெனக்கை வாள் அடா இருக்குது (கே)

சரணங்கள்

௧ தகப்பனைக்கொன்றவாக்கு தூதாகப்பாராட்டி
தள்ளிவந்தாய்சிறு பிள்ளை என்றுதாட்டி
செகத்தந்தவலைசூட்டம போகநனைநாட்டி
சிங்காதனத்திலவைப்பேன் சிங்காரமுடிசூட்டி (கே)
௨ நீ—சகாயகின்னும பெண்ணொருகிட்டுது
நின்பிள்ளை ஆகள புண்ணிடப்படுத்து

தேடப்போன மருந்து காலில் அகப்பட்டது
தெய்வமே உனையென்றன் கையில் கூட்டி விட்டது (கேள)

௩. நெருங்கிய துணையாம் உன் தகப்பன் மனிதன் அம்பில
நெருக்குண்டாம் என்னும் வார்த்தை உருத்தது தேனென்னமெய்
திரும்பப் பழிமீட்காமல் இருந்தென்னடா நன்றி
செய்தார்க்குச் செயவது செத்தபிறகோ தம்பி (கே)

அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழி கூறல்

விருத்தம

தூயவன் என்னும் கரும்பின் சுக்கில் உண்டாம் பலன் என்று சொல்லோ
அலலால பாவியிவனை இணங்கி வாரான் எனத்துணை அங்கதன் நீ தான
கடித்ததெல்லாம் வியன் காது கொள்ளா அரக்கா நான் வந்த காரியங் கேள்
சீதாதேவி தனை விடுத்தால் ஆவிதனை விடுவனே செப்புவானே

௨௨-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடடா வெளியே புறப்படடா இல்லை ஆதில் சீதையை விட்டு விடடா

அநுபல்லவி

தொடரும் வின்பழி தேடிக் கொண்டாயே முன்னரு
தூதன் வந்து செய்ததைக கண்டாயே நானும
சோயம வீரர் ஆம் அந்த ரகுவீரா விடவந்த
தூதன்-தூதன-தூதன வெட்கம் உண்டானால் (அட

சரணங்கள்

௧. நினைவு வேணும் வர்மம முற்றியே-என்னை
நீ ஆரென்றுய உன்னைப் பற்றியே ஓட்டத
தனது வாலிலகட்டிச் சுற்றியே-இந்தத்
தரணி எல்லாந்தாவி வெற்றியே கொண்ட
சிவவாலி வரபுத்திரன் நான் அடா உனக்கோர
சேதி சொல்லுவதற்காவந் தேன் அடா-எங்கள்
ஸ்ரீ சாயாதேவியைத் தூதாகக்கொண்டு வந்தாயே
திருடா-திருடா-திருடா ரோஷம் உண்டானால (அட

௨. அடிக்கத் தாடகை உயிர் போக்கவும் தங்கை
சூர்ப்பனகியை மூளி ஆக்கவுமபடை
எடுத்தகானை விழுத்த தாக்கவும் வந்தாய
இல்லையே நீ அவா உயிர் காக்கவும்-நல்லது

தடிக்கவே அக்கீபபிம் போனாலும் நங்கள்
சமுத்திரம் அடைத்தபோ தானாலும் உத்தன்
தளதந்த மெலராமல ஒளித்ததேத்டா அடா
சண்டி சண்டி சண்டி மானம் உண்டானால்(அட)

௩, அரசும் உன் கொலுக்கிருக் சட்டமும் நானே
அறிப்போருக்கு உதவ கொட்டமும்-இல்லே
தருவேன் என்றாய் எனக் கிஷ்டமும்-நாய
தாகவெ என்றுயே சிங்கம பட்டமும் எனக்கு
துணை சுக்கிரீவனோடும கிட்டியே போமா
சூரர் ஆறுபட்ட கூறாசல பட்டியே-தம்பி
துணி போனாலும் வில்லை வணங்கி நான் ராச
செரன்றான் செரன்றான் சொன்னா சேவகனானால்(அட)

அங்கதன் மீண்டும் போர்க்கலக்கனுன இருபடைகளும் கைகலத்தல்

விருத்தம்

அங்கதன் இப்படி சொல்ல அரக்கன் இகழ்ந்து படியும் அடியா என்றான்
இலங்கிராவெட்டவனை எல்ல மகலையில் உதறிவிட்டு சிலைபிடிவான்
செங்கணிராவசரணமும் பாய்வதன் தலைவரைகள நிமைகள் னை
வெங்கணை இராவணனைப் போரிடச் சென்றனன் தயவனுடன் வந்திணான்

௩-இராகம்-சங்கராபரணம் அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

௧, என்றான் அங்கதன் அங்கே நின்றவானரர் எல்லாம்
ராமசாமியைத் தான் மெய்யக்கவே
சென்றானே இராட்சதரோ கொன்றாரே ராட்சதர்கள
திரும்பித் திரும்பி வந்து தானமெய்க்கவே

௨. கல்லும் கருமலையும் செல்லும் பெருமரமும்
கைக்கொண்டு வானரர் விட்டுநிறைத்தார்
வில்லும் வாளும் கொண்டு வெட்டிவெட்டி அரக்கர்
மேலும் கீழும் அம்புக ளாலே மறைத்தார்

௩. வாளும் காலும் தறித்து மேலும் மேலும் பறித்து
மாயத்தம்மை அமக்கோடி வானரங்கள்
மேலும் இசைகள் ஒரு நாலு ரதவெள்ளமாய
வீழ்ந்த அரக்கர் முடி வெட்டுகிறார்கள்

இராமநாடகம்

அடுத்தராசுதத்சண்டை-வானராசண்டையினில
அலஙகோலம ஆசசுலஙகைக — ஊரினிலே
எடுக்தபிணஙகுவிதது-கடலுமடுடல் ஆகவே
எழுநததுரததம ஆநதப் — போரினிலே

நாடிமலைபிடுங்கி-விட்டெறிநதுசுக்ரீபன்
கலைகலையா அரககா — தமனைமப்பிசுதான்
எட்டிஎதிரததவசசிர-முஷ்டிதனையும அவன்
எமதூதாகையிலஇவா — ஆககொடுத்தான்

தெக்கும அனுமான்கையால்-மேறருவாசலெலாநது
சேனையொடுதுனமுகனும — துணையிழவிட்டான
தாககு அஙகதன்கையால-தெறகுவாசலிலநத
தளததோடெமாணடுசுபா — ரிசனுமபட்டான

...னைகோலேசிறை-வாசலிலேபிரகஸதன்
நீண்டசேனையுமதானும — மாண்டுபறநதான
தொலுமஇடுமபனகுதத-குமபானுஎன்பவனும்
குடலுமஈட்டலுமதளளி — ஆவிஇறநதான்

...ராசசேதிஅறிநது-சிநதித்தராவணம்
ஆயிரமபரிகசேனை — வரககூறிறான்
பாங்குதோரசளஇரணடாயிரமசுற்றிவரத்தானும
பகதுதலைபேலக — சளாஏறிறான்

எ.. அமபுமழைய க்நாரிசுகரீவன்படை
எலலாமபடுததவனை — மூர்சசைசெய்கிறான்
...ருமமாருதிவிட்டமலைகளஎலலாம
சிநத அரககன்கனை — கொணடுதாககிறான்

நதிவல் அரககன்தேரிலஇருநதபேரும
சாரதிதலையலையா — லேமறிநதான்
...ராவணனொருநூறமபிலஅனுமான்
...யயுமையுமதளர — வேர்ததிருநதான்

...ன்இதைஅறிநதவனோடாமஅரககாபடை
...இமைபபிலமுதல — செலலறாககான்
உ... இராவணனமேலவெகுவாசசணடைசெயதா
ஓ... அமடாலஅவனசாக — கூடுமஅல்லதான

௰உ தனராமலெட்சுமணனை விளையாடக்கண்டரக்கன
சமர்த்தனெனறுதி தானே வீண்டம்பு
வளர அநுமாருதியுமகளை ஆறியே அவலை
டமபேறுகிறின வேகிளம்பு

அநுமாரும்ராவணனுமகைகுத்தாகுசிறகுதல

விருத்தம்

கிளமபியமாருதி இராவணனைநேரே
கிட்டிமணிக்கோள இரணிடம்நடிக்கேளாய
விரமபுகிறேன வெறுமைக்கு இரணிடையேன நானே
வீரத்தை இருடத்தைக்கு உடைநீயோ
ஆனநவில்லு மஆமபுள்ளீக்கர டைந்தாய
அநிடூ பலமதெரிபல ஆமோ இத்த
தனதநிமிடன வமுபாதந்த வமுபக ணமோமை
சற உறவுக்கொட்டாக்குத்தெருகுனே

உடக்கு இர மமதிபாலதி அடாண பபு

பலலவி

குத்துக்கு வேடராவணன் மக்கத்துக்குபிபட்ட

அநு பல்லவி

பத்துத்தலையுமொ இரு பதுமைய மாக
பலமுமகுரங்கினிட பலமுமறியேவ

சரணங்கள

க. எட்டானைக்கொம்புமொட்டைக்கிடப்போல
ஓடட ஓடக்தேன்னல்றுமே
சசனைக்கு பிலையைாஉஞபிரிவரோடோன்
எக்கருப
சட டட மஅயப பேசிக்கொ று
சாதகனைசமர்த்தனான ளனஅ நாக
விடுக்கட்டட எதுகுவீ றுய
வீரமனவலாத இன்னைகரு வெளிச்சமாக்கோ பூ

உ, நான்டமினாக்ஞெத்துவேன் அந்தருத்தணைக்குக
காமேய மெருந்தத்தடமபி
நலைக்குணைககருமறுக்கிமேயாநத்தன்
மேமேல சீ

ஏன்என்னைக்குத்திறைய — என்றுகேட்பிக்கவில்லை
இதுவேனம்பிக்கை — தேறிக்கொள்ளவெனச்சொல்லை
ஆண்மட்டுகேகுமடா — [illegible]
ஆளப்பகட்டாலமிரட்டலாமோ — எனறுமணை [illegible] (குத)

௯. ஓதிபெருமதால்என்ன தூண ஆகுமோசற்றும — மிலபடாதைகளைய
ஓதுவகாதே
ஓவகினேன்குத்துவருகுதுவருகுது — அல்லடா
காயகஉன்வசம
சதியிணுலேஎவகள — சீராகனிதமனேக
தமபிபிரிநதுபோன — பிள்ளைபுகிருகஉன்னை
எதிரிலேசண்டு — இனமபிசுபோமகுடா
என்னவலதுகைககுத — [illegible] (குத)

ஸ்ரீராமருககுமராவணனுக்குமமுதலாயுததம

விருததம.

அனுமான் இபபடிகுததஅரககனசாயந்தான
அரககன இபபடிகுததஅனுமான்சாயந்தான்
தனிவேல்லன அரககன்விட்டான் இளையோன சாடநதான.
சாயநதவனைஎடுததரககன் ஓயநதுநின்றன
முனையவலமாருதிஇளையோனைநகைகவகொண்டான
முடிததுகொண்டிராவணனபோரதொடுக்கவுந்தான்
மனுநாதாஎதிரேஅனுமாரமேலகவெகாண்டு
வளைநதிட்டாரிருவருமபோர்விளைததிட்டாரே

உசதருஅசாவேரிராகம அடதாளசாபபு

பல்லவி

ராகவனுககுமராவணனுககுமநடநதசணடை

அநுபலலவி

ஏககோதணடததில — இலககனைஎயயவும
ஈனாநதூனகையாலும — அவனஅமபுஎயயவுமா(ரா)

சரணஙகள

௧. அரககன்தேரமேல — தாவிவருவன கபிஅனுமான்
பெருநதநதேராககளில — [illegible]
சநதேகாரவனனாக — [illegible]
சாததியவஅயபாணும — [illegible]

கருத்தம்பூராஜங்கம்பு தூவினன்மாறறிக்
கணடகன்பததம்பை எவினை-னைதத
அரததிராகவனவெற்றி கொண்டான்-வநது
சுற்றியசேனையைக் [கணடான்
ஒருத்தறவிகோவ்வொருகணை தலைருமலேஉநதி
ஊழிமழையைபபோலே தலைதலையாசசிந்தி
கரிககூடடமபரிகூட்டம தேர்க்கூட்டஙகளைச்சேரததது
காலமாடுதலைபாடாககளததை எலலாம்தூரதது
கரை சுருள அடஙகா ரததவெளளக்
கட விலேகவங தங்கள்துளள
இரைக்குவருகிற பேயகளகவிய
எஙகுமராட்சதப் பிணஙகள்குவிய (ரா)

உ. நெருஙகுமராடசதரைககொன்று தனதுசேனைக்
குரஙகைத்தற்காத்து நின்று-பொருதுமவேலை
யெரிநதுராவணன் அடுத்த பசாமிமீதாணிவில்
இரணடம்பழுநத விடுத்தான-பின்
பரிநதொருகணைராமன் தெறித்தான்-அவன்
பததுகைவிலலையும முறிததான்நொடியில
திருமபசசாரதிதலை கொய்தான்-பரியும்
தேருமகொடியுமபொடி செயதான்
உரமகொள ஆயும அவன்தொடவெட்டி
மறுதேருமசேனையும வாராமல்வழிகட டி
உரம்கொணடுராகவன முனைநதுநிறைது கணடு
ஒணடியாத்தேர்விட்டுக் குதிததுயோசனைகொணடு
உலையினமெழுகாயநின்று தேய
ஒருகணைவநதுதலைபபிலப பாய
இலைகோஉதிரநதாலபபோல மணிமுடி
ரனைநதுகிடநதுருள விபபடி (ராகவ)

ஈ. தொடுததசவசம நீஙகிகிரிதொட்டு
விடுததயாமபுபோல ஏஙகி-காரதாகதெதிர்
பதநதநாககுகள காயநது ஒ மசெசனனைன்
குடிககணப போலத தேயநது-ஆவன
இடைககிடை விழுநதுபோலந காடடும-கைகள
இருபதையுமதாஙகப் போடடும-தன

மிடுக்கெல்லாம்போய் மெலிவாக-தோளில்
வீரலட்சுமியும் பாலப போக
அடிக்கடி குரங்குகள் [illegible]
அனுமந்தனைக்கண்டதால [illegible]
படைக்கலம்விட்டுவிட்ட [illegible]
பல்லக்குமணி அலங்கோலம் [illegible]
பாரத்தமுகமெல்லாம [illegible]
பத்துமுகத்துள்ள [illegible]
தோற்றுராவணன்மன்று [illegible]
சுவாமிகிருத்தியைத்தேடி [illegible] (ராகவ)

ஸ்ரீராமராவணனை [illegible]

விருத்தம்

வண்ணம்வாடி இளைத்திருக்க [illegible] றளவில
அண்ணலனுமா [illegible] ஆயு [illegible]
எண்ணல்அருநு சேனையுற [illegible] பதினா [illegible]
திண்ணமஆகாவ அறிவிப்பாயனைச்செ [illegible]

உருத்திரசாவந்திராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

ஏதடாராவணா உன் சமத்திரன் அடா உன்சமத்தி

அநுபல்லவி

ஆதிமுதல்சண்டைக்குவந்தாயே நீ
அலங்கோலமானுடி ஆகி நிலமீதில் [illegible]

சரணங்கள்,

க. பெருமகுடமும் வில்லும் [illegible] மேபய்ப [illegible]
இருபதுகையும் வெறு [illegible]
இருநூறுவெள்ளமும [illegible]
சட்டமேபாலம் [illegible]
சரணம்புகுந்தலவ [illegible]
சண்டைக்குன்றெல் ஆகா [illegible] (ஏதடா)

உ. பருத்திபவெ [illegible] முற்றானே
அட [illegible]
டா, நெருக்கம [illegible] னுவும
கிலேக்குநா [illegible] முடிசெயமீகாணும்

துணைத்தனமும் உந்தன் தம்பிக்கு நந்ததுமேலும்
சொல்லும் அயன்ஈசல்கேட்டால்கொல்லேன் உன்னை ஒருக்காலும்
கூ மயக்கம அறுமாறு தாதனைத்தொட்ட உந்தன் வாழ்வுநிலை தட்டா
பயித்தியம்கொண்டாலே கிருபதாமதனைத் பாவமெல்லாம் தட்டா
செயிக்கமாட்டாய் கடிஅடா இளம்புல்லு
நீயருக்கென்றல்லவோ பிடித்தேனை இந்தவில்லு
பயப்படாதே நீ சும்மாநில்லு நில்லு
பத்துவாயும்போச்சுதோ ராலா உத்தரவாகிலும் சொல்லு (எத)

இராவணன மாலியவானோடு அமாக்களமகூறல

விருத்தம்.

சமமதில வேந்தன்றாகவனோடே உத்
தாமமுடனேறும்சொல்ல வேதப குடும்பத்தும்
செம்மை மாயினிலஆணிளட்டனைக்கெட்டபும
சித்திரமதே அனுமானைக்குத்தினிலே
மெய்மமகிழ்பக்கள அழுபடைகளகூறு
வெற்றியாள யநிலமபாரதந்த வலிலமை சொந்தான்
அமய இசொல்லியபாட்டனுடனேசெலலி
அருகுவான அமாக்களதனைமொழிகுவானே

உகூ. திருசௌராஷ்டிரராகம அடதாளசாபபு

பல்லவி.

அந்தயானுடன்சண்டையில்நானபட்டவிசனை யாரென்னசொல்லுவேன்

அநுபல்லவி

காதறும்பினாலும் அவன்கையில்அம்புகளும
கோலனுருமனனை கூட்டா - சண்டைக
கோடிமசொல்லவினோ பட்டா அட்டா
மாலியவானே என்பட்டா (அந்த)

சரணம்.

க வக்கணைபேசல்லோ கோதண்டமதுதக
மலாக்கையிலேபிடித்த தானே-மேற்கு
செறகுவடசகுபிழுகிலேலநான்எந்த
திக்கினிலே இருந்த தேனோ-அதில
உக்கிரமாவனேசாகுகண வாகனம்
உனதிக்காநடேறு அனு மானே-ஒன்றும

திக்குதிசைதெரியாமல்நின்றேன்கண்டு
கெககலிகொட்டினா — வந்தோ-அந்த
வெட்கத்துககாளஇனி — நாணோ-அந்த
விககிரமமனனசொல — வேனோ(அந்த)

உ விடும அவன்வாளிஎன் கைககணையையும்திககு
வேழத்தையுமகூடச — சாடும-எழுந
இடறிஅனேகமஅரககாசிரமககளை
லஙகைத்தெருவெஙகும — பேர்டும்-இன்னம்
உடலோடுயிரதபபிஇருககினறராட்சதா
உணடோஎன்றணடததைத — தேடும-பல

அடவிஎல்லாமசுட்டுவிண்ணுமண்ணுமபறந்
திடமலேயுமகிளித — தோடும-உடல்
வடவையுடனேயோ — ராடும-அவன
விடும அம்புகூட்டிலபின் — கூடும்(அந்த)

௩ எறிதருபாசங்கொண்டிநதிரனைச்சநதிரனை
எல்லாரையுமகட்டிச — சோத்தேன் சிறி
முறைமுறையேசென்றுசணடைகொடுததநத
மூவாசமாததையும — பார்ததேன்
அறியவடகயிலாசததைசேரோடு
அஙகையிலேகெட்டிப — பேர்த்தேன்-காலங்

குறுகினதோராமன்வாளிகளெக்ன்சேனையைப்
பிறிதிஎன்றேகாரை — ராததேன்-சும்மா
விறுதாபெரும — வாததேன-எநதன்
கெருவமஎலலாமஅஙகே — தோரததேன்(அந்த)

௪. தககவன்தம்பிஇலககுவன்சண்டைகளென்
சணடையெயபிலமஞசள — பூச்சே-மெதத
எக்களிப்பாயஅவன்பககலகுரஙகும
எனனோடெ திரககலும — ஆச்சே-நேற்று
மிக்கவன்நானஎன்றுசீதைககுசசொல்லிய
வீமபெல்லாமவெறும — பேச்சே-எட்டுத்

திக்கானைககொமபுமஎன்மார்பிலகுரங்கெரு
கைக்குததிலேசிநதிப — போச்சே-சொன்னால்
ஒக்கவருமபெரு — மூசசே-எவ
ருககும்இநதமெதத — வாசசே

மாலியவான்புத்தியைராவணன்கேட்காமல்

மகோதரனைக்கலந்தல

விருத்தம்

அடல்அரக்கன் இவ்வாறுமுதலுடபோரினிறபட்ட ஆவஸ்தையெல்லாம் திடமுள்ளமாலியவான்முன்சொன்னான் அந்தத்துணும் அப்பா [illegible] தைதன்னை விட இதுவேசமயம் என்றன்பாவிமகோதரன் அதனை விலக்கிவெள்ளக் கடலெனுமராக்ஷதகுலத்தைத்தொலைக்கின்றான் ராவணனைக்கலைக்கின்றானே

உஎ-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தயோசனைஏனைஅய்யா-மாலியவான்சொல்
எல்லாமவலமதானஅய்யா

அநுபல்லவி

விந்தைமின்மினிப்பூச்சி வெளிச்சத்துக்கிருள்போமோ
அந்தமானிடர்க்கும் வானரர்க்குப்பயந்தனையோ

சரணங்கள்

க. மெத்தப யந்தகுடியோ-அடயயயோஎலெ
பேடைக்கும் கவிலடியோ
பற்றியகயிலையைநீ பறித்தெடுத்ததுபொய்யோ
காத்தாமூவருமஇனனும் கலங்கினா உனக்கைய்யா-இந்த

உ. தளாச்சிசொல் வதோவீரமலனைப்பிடித்தால்
சாதிப்ப தலைபோபாரம
இளக்காரமகண்டாலுன்னை எமன்மடிப்பிச்சை தா
நுழைக்குரங்கிலங்கையை ரொடிக்குளளேஅழிக்காதோ-இந்த

௩. கெமபீரம கனனிலமீசர-மூன்றுலோகமும
கெடிபெறத ராம [illegible]
கும்பலமனிதாஎன்றும் குரங்கெனறுபொனடாமல
தமபிகுமபகரணனைநீ சதையென்றுசொ[illegible]ட்டலேந்த
கிஙகராகுமபகாணனைஎழுப்பவும்அவனதூஙகுதல

விருத்தம

விளைவதறியாதமகோதரனைஉரையாஅரக்கணமனம வேறாய் [illegible]
[illegible]கவளைநகருவானரஙகளையும மனிதனையும உயிர்குடிக்க [illegible] வேலைன்று

ன இளையவனை எழுப்புமென்ருன் அப்போது கும்பகர்ண இரண்டுமூ கங்களை, கொலை திறந்துதன அறிவு நீங்கினன பிணமபோலத் தூங்கினு னே

௨௮-கரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

தூங்கினுன தூங்கினுன
கும்பகர்ணன தூங்கினுன தூங்கினுனே

அனுபல்லவி

தூங்கினுன ராவணன ஏவல தாங்கியநாலுதிசை ரா
வாங்கிஇருப்புலக்கைகொண்டோங்கி அடிக்கடிக்கத் — தூங்

சரணங்கள்

௧. தேவரு பதிசையில உள்ளயாவரும — இவன்மூச்சிலே
திடுக்கென்றுபெயர்ந்ிளக்கவும — கோட்டைவாசலபோலே
வாயவழிஓடியசுவாச — வாயுவுமஉகாந்தகால
தாயுவைபபோலவிளக்கவும் — சூலத்தைக்கொண்டு
ராவணன தூதுவாகாலன — ஏவியதூதனைப்போல
இருகாதிலுமதுளைக்கவும — எழுப்பவேணடி
பாவிஅரக்காகையால — அதநெல்லாமசெயதுசெயது
பார்த்தவாகள — கைஇளைக்கவுமஎழுநதிராமல — தூங

௨. எட்டுமலையுமபிடுங்க — முட்டிகொறறிவனமேலே
இரைநதெனறல — போலேபடியஇருபக்கமும
கட்டிதட்டிஆகவடி — இட்டிடுசுனைறுமபுபோலே
கண்கவினிலப — மிளபடிய பெருஙகாறறெனன
விட்டபெருமூக்கிலஅகப — பட்டவாபமபரமபோலே
விசைகொணடு — சுணடுமடியமழுக்களாலே
கொட்டுவதெலலாமகுறைககு — தட்டுவதுபோலசுகமாக
கோட்டுவாய — ஓழுகவழியகுறட்டைவிட்டு - தூங

௩. தாக்கியபூரிபேரிகை — கூககுறலளலொருசெவியில
சறறுமள — குமலவிடுககதளஙகளமா
மேறகொளளுமயானைசேனைகள — மாறகளதோளிலுமமாறி
மிதிததுமிதிநது — மூடுகசநணவெ சாயாசி
போககியஉலககைகளால — மூககுமயிரவெநதிலஙகா
புரியெனறும — நாமலப எமராசபவிகபா
ஆககியவேநதிளகளசி — லாககியமஆகவெணமறும
அததசகதிகொடுகக — சுராரைகொடடிட - தூங

கும்பகர்ணன் ராவணனுக்குப் புத்தி கூறல்

விருத்தம்

தூங்கியதோர் கும்பகர்ணன் தருக்கத்தாலே
துயிலெழுந்தான் அறுநூறு சகடச்சோறும்
ஒரு கும்ப தினாயிரம் சாடியிலே கள்ளும்
உண்டான் பின் அண்ணன் முகம் கண்டான் தந்த
பூங்கவசம் முதலெல்லாம் பெற்றான் அப்பால்
புறத்தினில் வானரர் ஆரவாரம் கேட்டான்
ஏங்கி தெய்வப் புதுமையென்றான் அவனும் சொன்னான்
இடிக்கின்றான் புத்திசொல்லித் துடிக்கின்றானே
உக தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்ததோ தீமை இலங்கைக்கு வந்ததோ தீமை

அனுபல்லவி

வந்ததோ சீதைப்பெண் நொந்ததோ கர்ணங்கும்
வெந்ததோ கலகம் மிகுந்ததோ உன்னாலே (வந்த)

சரணங்கள்

க. புலத்தியன் குலம் கெட்டதோ மகிழ்ந்த
தலத்தில் இருப்பு விட்டதோ
விலக்காத பழி மூண்டதோ புகழ்ச்சும்
செலுத்தும் செங்கோல் மாண்டதோ
கலைப்பவர் சொல்கொண்டு கலங்குறுகின்றாய் கூடி

உ. குலத்து நாட்டமேல் தைத்த கொள்ளைபோல் கெட்டி
தாயவரம் பிடித்தானே அம்பால்வாலி
சிவனைக் குடித்தானே
தேவர்க்கும் தேவன் அவன் ராமன் முன்பாக
போல வென்று பிழைப்பானோ தெவ்வன்
நீ வெல்வேன் என்பதும் நினைந்த சானகி பெண்ணை

௩. மேவுவேன் என்பதும் விறுதாயோ சனை அண்ணனை (வந்)
அம்புராகவன் தொடுக்கவருணன் வந்து
கும்பிட்டு வழி கொடுக்க
கெம்பீர அணைபடுத்து வந்தமலிந்தவர்
முன்புபோய் படை எதிர்த்து

கும்பகாணனுக்கே கூட்டிச்சென்றுடன் அன்றுமல்
தம்பிசொல்லப்படிசீதை தன்னையுமவிட்டுவிடாமல-வந்த
முன்றாதுமலட்சுமணன் அம்பாலே-இந்திரசித்தா
... பானபா இன்றைமட்டுமே
முன்னே முதலினைப்படியே ராமனை அம்பால்
... மணி முடியே
... பாருசீதையைய பிறகாகிலுமவிடு
... ஆகுலேஉந்தன் உயிரும்போமப்பிடிவந்த

விபீஷணன் ஸ்ரீராமருக்குக் கும்பகர்ணனவரலாறு கூறுதல்

விருத்தம்

கும்பகர்ணன் இதுசொன்னான் அரக்கனசீறித்
குரங்கையுமமானிடனையும் கும்பிடுபோ என்றான்
தம்பி அதுபோராமல ஆயிரமபேய்பூண்ட
தடந்தேர்மேலேறி நெடுஞ்சூலமகொண்டான்
வெம்பாககாப்புடைசூழ இலங்கைவிட்டு
வெளிவந்தான் அதுகண்டான் வீரராமன
நம்பிஇதே தென்னவிபீஷணனுமங்கே
நாட்டுமனவணங்கி உரையாடினான்

௬௰-தரு-சௌராஷ்டிகராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கும்பகானன் இவன்-அய்யா நான-தம்பியனக்குமூத்தவன் ஐயா

அனுபல்லவி

எம்பெருமானேஉன் இணையடிக்காளாய்
நம்புமவிபீஷணன நானசொல்லக்கேளாய கும்ப

சரணங்கள்

௧ ஞாலத்திலேவெகு காளாகத்தரவமசெய்து
சூலத்தைசிவனகையிலப பற்றினைவந்து
கொ விட்டே இந்திரனைக குத்தினன் ஒரு
காலைவிட்டலேகட்டலே எத்தினன்-இவன
ஆந்தைப்போல தேவர்களைப்போய பிடிப்பான
நாலுக்குமசாட்டிக்கும ஆகாமல் அடிப்பான கும்ப

௮. பகரமாஓருகையால்ப பநதுபோலஎடுததநத
மகமேருவையுமதோளிலத் தாஙகுவானஎஙகும
புகைபுறபபடமூசசை வாஙகுவான-பல
யுகமஓருநளாசத தூஙகுவான-பல
சுகமஆகசசிலதுநாள தூஙகையாலஇஙஙன்
சகலருமஉயிாதபபிபபிழைததாா எனசாமிகுமப

௯, தெரிநதுராவணனுககுச சீதையைவிடசசொலலி
வநதிவருநதிமெததத முறைபபடடான-அவன
இரஙகாமையால இவன குறைபபடடானசலகம
பிரிநததெனறேஎணணிய றபபடடான-உன
சரணபுகுநதிடுவானே தமையனதனசொலலால
சிறநதாணிபடுவானே தேவர்உனவிலலால-கும

குமபகாணனை அழைததவிபீஷணனுககுப்

புததிகூறல

விருததம

சததியவிபீஷணன இவவாறுரைககசசாமி
சணடையிடவருமஇகனை உனமுனனேசச
சிநதிரவதைசெயதிடிலஉன மனமயேதாமோ
தெரிநதுவா அவனமனதைஎனனசசெனறான்
அததிசையிலஅரககர்படைககடலுளளே
அணணன அடிமேலபணிநதானபணிநதபோது
புததிஉளளகுமபகாணனதமபிதனனைப
புல்லிஞானபுததிசிலசொலலினனே

௯உ-தரு-சாரஙகாாகம அடதாளசாப்பு

பலலவி

ஏனவநதாய்தம்பிவி பீஷணா நல்லோர்
எவாககுமஅதிகருண பூஷணா

அனுபல்லவி

ஆனந்தராமனை அடுததாய வினைவிடுத்தாய
அமிாதமஉணகிறவாயால விஷமஉண்பார்களோபேயானன்

சரணங்கள

௧. அஙகேநீபோனதுமஅபயமபெறறதுமலங்கைக்
அரசுபெறறதுமகளவு வருநதேனே

வங்கிஷ ப்ரமபுலஸ்தியன்பேரும் விளக்கும்உன்னால்
  வந்துகொடுத்தாயென்று பொருந்தேனே
தங்குமென்குலத்திலே ராமனம்புக்கொருவர்
  தப்புவாரென்றெண்ணம் திருந்தேனே
இங்கேழுமந்திரிகள் எல்லாருங்களையேற
  என்னருந்தனணிரும்பீ இறைப்பாளென்றிருந்தேனே - என

௨ நாலுபத்தும்கொண்டாய் சிரஞ்சீவியுமீசொண்டாய்
  நாங்களிரங்கக்கொண்டோம் ஒருசாலே
மேலேகூற்றுவனின்றான் ராமனுமெதிரினின்றான்
  விதியும்வின்றதுகால முடிவாலே
சிலமஉலவர் அவாதங்களுயிர்விட்டாலும்
  தெறிக்கவிடார் உன்னைப் புவிமேலே
காலனூர் எமக்குண்டு இலங்கையூருனக்குண்டு
  கனியைத்தின்பதைவிட்டுக் காயைத்தின்பதுபோலவோ

௩. அப்புபோலச்சுருக்காதீ அவளைச்சேர்வதேகாரியம்
  அழைக்கிறாய்சம்மதி படுவேனோ
தம்பியுராமனும் நிற்கக்குரங்கையெல்லாம்
  சதையாமல்வதையாமல் விடுவேனோ
நம்புமதனையன்றோடே நானுமிருப்பதல்லால்
  நாலுபேருமங்கைக்க நாணக்கும்பிடுவேனோஎன

கும்பகானனுக்கு விபீஷணன் நீதி கூறல்

விருத்தம்

மொழிஇதனைகும்பகானன்சொல்லவிபீஷணன் அண்ணனைமுன்னை தப்பான வழிஇதுநீங்கிடவேணும் வந்துநீசாமிபதம் வணங்கவேணும்பழி படுமாராவணனுடனே இறப்பதுநீ கருமமல்லபாரென்றெனபின்னை முவதுவேகருமமென்ன அசைக்கின்றான் உறுதிமொழி இசைக்கின்றானே.

௬௨-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்வார்த்தைதன்னைக்கேள் அண்ணனேகும்பகர்ணா
ராமனார்சேர்ந்துவாழ் அண்ணா

அநுபல்லவி

உன் வார்த்தை கேட்க உன்னை உத்தனுப்பினானோ
உண்மைபார் ஆனமட்டும் தாம மேதலைகட்டும் - என

சரணங்கள்.

௧, மனத்துக்காகாத - ராவணனை ஒழிக்கவேணும்
வளருதே அப்ப வாதம்
அனாத்தமாமடா தாரத் - துரோகியுடனே சேர்ந்தால்
அதைவிட உண்டோ பாதகம்
செனித்த நமது வேந்தகுலமும் போகச்
சிந்திப்பதென்ன சேதகம்
கன்த்ராமர் படை முன் - நமது படை வெல்லுமோ
கடலிலே பெருங்காயம் கரைத்தால் உண்டோ சாதகம் - என

௨, அடைவான தாயத்தலையைப் பிழையால் பரசுராமன்
அறிந்தானே பரிகாம
திடம் ஆம் பிதாவைக்கூடப் பிழைகண்டு சிவன் பண்டு
சிரங்கொய்த நலசோவிரம்
கடவாத நடை நடந்தால் - அண்ணன் தம்பியைக்கூட
நறுக்கவேணும் அந்நேரம்
உடலில் புரைக்கழலை - அறிந்தெரிவாளைப்போலே
ஒழிக்கவேணுமல்லாமல் உயிர்கொடுத்தென்ன சாரம் என

௩, உனக்குள்ள காலம் உறங்கிக்கிடந்தால் இந்த
உலகம் இனிமேல் கிட்டாதே
தனித்த கோதண்டம் முன்னே அண்ணனும் நீயும் எங்கே
தலைவிதித்தப்ப ஓட்டாதே
வினைப்பிறவியும் நீரும் - வந்தயலமுந்தியும் சேரும்
வெள்ளையின்போலக் கிட்டாதே
எனக்குத்தந்த நல்ல சகாயம் - உனக்குத்தந்து நீ சொன்ன
ஏவலும் கேட்கிறேன் நான் இனி ஆகிலும் தட்டாதே - என

விபீஷணன் பின் இருநாட்களும் போகச்சொல்லுதல்,

விருத்தம்.

சந்திரிய ராவணாய் இந்த வாறு செப்பல்
மறு துவிட்ட ராமபயானா சுவாமி அருள்

சிதையிதுஎன்றுவிபீஷணனும் சொன்னான்
செயராமனசணடையே செயயுமெனறான
பநதமஉளளசுகரீவன முதலாயுளள
பலபலவானரபபடைஞா தொகையில்லாத
நிதைஇராககதபபடைஞா கடலபோலபொஙகி
நேரிடடாரஅதிகமஉளள போரிடடாரே

ஈ-திபதை சங்கராபாணராகம-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

க கோலாகலமாகக்-கடல்போல்வளைததாரே
குமபகானன்படை வீரர்
மேலேபெருஙகடல போலேவளைந்து
மிதிததாரேவானர சூரர்

உ, எஙகுமபரிககுலமஎஙகும்கரிககுலம்
எஙகுமஅரககாகொண டாட்டம்
எங்கெஙகும்மநதிரிகள எஙகெஙகும்பல்லூகம்
எஙகெஙகுமவானரக கூட்டம

ந, சஙகுகள்கொம்புகள தாளங்கள மேளஙகள்
சகரமபோலவே படிகக
அஙகேகுரஙகுநெருஙகிச செயகொககளே
அணடகடாரும வெடிக்க

ச, எத்திபபிடிபார அடிபபார்ஓடிப்பார்
இராககதாவானர உடலே
குததுகுதிககும மிதிககுமவதைககும்
குரஙகுகளாடசதக கடலே

ரு, அள்ளுமகுருதியில துள்ளும்ககரமபோல்
ஆடுமோராடசதப பிணங்கள்
விள்ளுமகவசஙகள விள்ளுமதுவாசஙகள்
விளளுமடலேமணடை திணஙகள்

சா, மெததயலேயும சிலேயுமகவிககுல
வீராஎதிரிரி விடுததார
அததிரசததிர-தோமரததால்எறிந்
சரககர்அதையெல்லாம தடுததார்

---

* அதையிரடடிததுப பாடும்போது - அதினனை றயிவடததில முதலிலேசேரததுப பாடிகளெளளவும

௭, வேலாயுதத்தாலும் சூலாயுதத்தாலும்
மெத்த இராக்கதர் தாக்கினார்
காலாலும் கையாலும் வானரவீரர்கள்
காலுதைபொடி ஆக்கினார்

௮. தோளும் சிரசும் தாளும் கரங்களும்
துண்டாய் அரக்கர்கள் துடிந்தார்
மாளும்தலைவிழுந்தனவந்தநேக
வானரவீரர்கள் மடிந்தார்

௯ தேய்த்த தெறிந்த திவ்வாறு கும்பகர்ணன்
சேனையென்னும் பெரு வெள்ளம்
சாயத்தருதிரம்படிந்து செந்த
தணிந்ததலலோகடல்ப பள்ளம்

௰ வேளை அதிலொருநாளு வெள்ளப்படை
வீரனவசந்தன்னா மன்னன்
தோளில்ஒருமலைபோடப்பொடியாகத்
தொலைத்தானே கும்ப கர்னன்

௰௧. சூத்தி உடனே அவனைப்பிடித்தந்த
கும்பகானன் எனும் கபிலன்
நெறித்திலகபாய இட்டான் ஒருகன் அதைக்
நேரிட்டானே வந்து நலன்

௰௨, நீலன் எறிந்த மலையைக் கும்பகர்ணன்
நீறு நீறுய செய்து நகைத்தான்
மேல அவனும் பாய்ந்து கடித்தான் இவன் குத்த
வேசாறி நீலனும் திகைத்தான்

௰௩. அங்கதனைக் கண்ட அங்கதன் ஓர் மலை
அங்கையால் போட்டுரம பேசினான்
செங்கல்பொடிபோல நறுக்கிக் கும்பகர்ணன்
தெண்டான்றவன மேலே வீசினான்

௰௪. விட்டகதைதன்னை அங்கதன் கையால்
வெடுக்கென்றொடித்தழுனை போட்டான்
குட்டிக்குரங்கே நீ ஆரவனை சொல்லென்று
கும்பகர்ணன் பின்பு கேட்டான்

௰௫. கேட்டால் உன் அண்ணனை வாலமேசட்டிக்
கிளம்பினவன்மகனே தானடா

மாட்டி அவனைப்போல் உன்னையும் வாலால்
வளைக்கிற அங்கதன் — நாணடா

௰௬. என்றுசொல் அங்கதன் தன்னைக் கும்பகர்ணன்
ஏற அவனை அங்கே — சாயநதானை
கன்றுகண்டோடிவரும் பசுப்போலக்
கணத்தில் அனுமந்தன் — பாயந்தான்

௰௭ பாய்ந்தவன்மேலே ஒரு மலைதன்னைப்
பறித்தே அனுமந்தன் — எறிந்தான்
சாய்ந்திடக்கண்டான் இவன்தனை ராம
சரமெகொல்லு மென்ன மப்பால — பறிந்தான்

௰௮. பறியக்கண்டே கும்பகர்ணன் அந்தப் படை
படுபாதிஆம்படி — தேய்த்தான்
அறியும் இளையான் அனுமான்மேல் சூறிநின்
றஸ்திரம மழைபோலே — சாயந்தான்

௰௯. தேரைப்பரியைக் கரியைத் தொலைத்தவன்
செங்கைச்சிலையையும் — ஒடித்தான்
போரைக்கண்டோர் சூலம் கும்பகர்ணன்தம் பிமேல்
போடஎனறே எண்ணம் — பிடித்தான்

௨௰. பிடிக்கும் முனமே வெருவைய எனறே தம்பி
போகதொருதிக்கினில — மேவினான்
துடித்தெதிரே வந்த சுக்கிரீவன் மேல ஒரு
சூலம் கும்பகர்ணன் — ஏவினான்

௨௧. ஏவினசூலத்தைப் பாய்ந்த அனுமானகை
இரண்டாலும் தூளா — நொறுக்கினான்
தாவிய சுக்கிரீவனைக் கும்பகர்ணன்
தடக்கையால் கட்டி — இறுக்கினான்

௨௨. சாமி அதை அறிந்தம்புகள் போடத்
தயங்கிக் கும்பகர்ணன் — ஓயந்தானே
ஆம அவன் காதையும் மூக்கையும் பிச்சுக்கொண்
டப்புறம சுக்கிரீவன் — பாய்ந்தானே

௨௩. பாய்ந்தபின் தங்கைச்சி மூக்குப்போலத் தன மூக்கும
பழுதாகவே வெட்கம் — பூண்டான்
காயந்தசினந்தே கோடும் ராகவன் மேல்க் கும்ப
கர்ணனும் சண்டைக்கு — மீண்டான்

ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்.

மீண்டவன் சென்மூக்கிழந்தேன் தங்கைமூக்கும்
விண்ணிலே உங்களால் இழந்தாள் இங்கே
ஈண்டு இருவோருமமூக்கிழந்தபோதே
இனி இலங்கைவேந்தனும் மூக்கிழந்தான் கண்டாய்
ஆண்டகைமைபோகுமுன் உங்களை வாளாலே
அறுத்தறுத் தெறிப்பேனென்றுருவாள் ஏந்தி
தூண்டசெயராகவன்முன் கும்பகர்ணன்
போர்செய்தான் இப்படிப்போர் ஆர்செய்தாரோ

கூஉ தரு-தோடி ராகம் - அடதாளசாபு

பல்லவி

ஸ்ரீ ராகவனும்-கும்பகர்ணனும்-செய்தார் சண்டை (ஸ்ரீ)

அநுபல்லவி

வீரன்பதின்மூன்று ஸேனா வெள்ளத்தை
வெற்றிப்பரிசையால் அவனடித்தான்
நரசிங்கமும் இரணிய னும்போலே
நாதருமதேவரும கொண்டாடவே (ஸ்ரீரா)

சரணங்கள்

க. விக்கிரமன் ஆம் கும்பகர்ணன் இராகவன்
மேல் ஒருபதத்தைப் பாய்ந்து தாக்கினான்
கைக்கணையால் சாமி அவன் கையில் வில்லையும்
கவசத்தையும் துண்டப ஆக்கினார்
அக்கணத்தே தடி கொண்டவன் மீள
அடித்தானே குரங்குகளை மாள
கைக்கும் கும்பால் அந்தத் தடியையும் போக்க
தறித்தானே அய்யன் இப்படி ஆக (ஸ்ரீரா)
உ. மடித்தவன் போலே கும்பகர்ணனை
வாளும் பரிசையும் தாக்கினான்
தொடுத்து ராகவன் அவன் வலக்கையைத்
துணித்து மண்ணில் வீழ ஆக்கினான்

---

* இவை இரட்டித்துப் பாடும்போது - ஸேனா என்று இவ்விடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப்பாடிக்கொள்க

பிரத்தவாளொடும்கைவிழ — மெய்யனாக்
போகவிடாமல்வினதேறுந்தக் — கையை
எடுத்துக்கொண்டிடதே — சண்டைதந்த
இடக்கையுமகொய்தான் — இப்படியந்த(ஸ்ரீரா)

௩ வழுவாமலேஒருக்கணையால்கும்பகர்ணன்
வலக்காலைவிழ — எய்தான்
* அழிபடஇடக்காலால்குதிகுதிவர
அந்தக்காலுமதுணி — செய்தான்
எழுவகைக்குஇல்லாமல அண்ணனை — நாடி
எங்கிருனை அழுதானமனம — வாடி
முழுதுமதொளைபட் — டரக்கன்சரீரம
முண்டமாக்கிட — அருள அந்நேரம(ஸ்ரீரா)

கும்பகர்ணன் ராமனைத்துதித்து வரங்கொள்ளுதல்

விருத்தம்

முன்பு மாரீசனொடுகரனும்பட்டான்
மொய்குழலசீதையுமசிறையில்பட்டாள் அண்ணேன்
உன்குலமுநீயுமபோயப்படுவாயென்றே
உரைத்தவிபீஷன் அலனுல்லொதுக்கப்பட்டான்
என்பலமபோயநான்பட்டேன்உன அம்பாலே
ராவணனுமஇனிபபடுவானென்றுசொல்லி
அம்பியெனுங்கும்பகர்ணன்ராமன்பாதம்
அகங்கொளவான்பின்ஒருவாசகம்விள்வானே

ரு-திசைதை-மத்தியமாவதி-இ-ம-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்.

௧. சாமிநமஸ்காரம் சாமிநமஸ்காரம் — சத்தியராகவனே-இந்த
பூமியிலஉத்தமவானேநமஸ்காரம் — புண்ணியராகவனே

௨, நீயேசாமிஉண்மைக்குவில்லுக்கும — இந்நேரம்ராகவனே
ஆயிரமராவணராவந்தெதிர்த்தாலுமபற் — றுதராகவனே

௩ தோளுந்துணிந்தேனே-தாளுந்துணிந்தேனே — சுவாமிராகவ
பேயனாயிலநான்உன்னைக்கேட்குமவரந்தரவேணும் — ராகவனே

௪ வஞ்சபுத்திக்குஉடலைக்கொடுத்தவன் — வங்கிசராகவனே
இந்தவிபீஷணனைக்கைவிடாமலே — ஸ்ரீராகவனே

* அதைஇரட்டித்துப்பாடுமபோது-அது-என்று இடைத்தலமு கனிலே சேர்த்துபபாடிக்கொள்க

௫ அந்தராவணன் உடன்பிறவி என்றுகுறியானே   ராகவனே இவனை
எந்தவேளையிலவந்தென் செயவானோ எச்சரிக்கை   ராகவனே
௬ வினையாடல்லஇவன் உன்னருகே நிற்கவேணும   ராகவனே தப்பில்
இளையவனை ஏனுமானை பிரியாமல் இருந்ததுராகவனே (னே என்
௭ என்னைக்கொன்றபோதெனை அண்ணனையுங்கொலவாய   இனி இராகவ
தன்னைக்கண்டபோகளகையாதபடி செய்வாய-சரணமராகவனே
௮ தலைகழுக்குபோ-லென்முக்கும்-போசசுதே   சாமிராகவனே தேவா
யமகமசொல்லாமுன்னே-எனதலைமனப்பதுனபாரம்   ராகவ

ராமபாணம-கும்பகாரனைதலையைக கடலில்விழுத்தல்

விருத்தம்;

அன்பினுடன் இந்தவகையும் தொகையும் விண்டளவில்
அம்புபம்எனும் கண் உடையான்
செம்பதுமமென்றமுகமண்டலம்மலர்ந்தொரு
செழுஞ்சிலையில் அம்புதொடவே
அம்பதுபறந்தவன்நெடுந்தலைவிழும்படி
அரிந்தெறிய அந்தவிசையால்
கும்பகர்ணன்சிரசுபொங்கியதடங்கடல்
குழிந்திடவிழுந்ததவமே

சீதாதேவியின்பக்கல்வந்துராவணன்கெஞ்சுதல்

இதுவுமது;

இன்னவகைகும்பகர்ணன் இறந்தான் இப்பால்
ராவணனுமமருந்தனை ஓர்சனகன் ஆககிப்
பொன் அனையாள்முன்புமகோதரனைக்கொண்டு
போகெனவேஏவிவிட்டுத்தான்முன்னே
பின் அனையாரநடமாடககீதம்பாட
வில்மதனன்கணைசாடமெலிந்துவாடி
அன்னையெனுமசீதைமுன்னேவந்தான்கிட்ட
அஞ்சுவான் ஏதேதோ கெஞ்சுவானே

௬-திபிதை-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. இனம்நான்என்னசெய்வேனோ என்னை இரயச்செய்வதுதாமமோ
இன்னமமனமதவாதைதயேபடஎன்றால ஆகுமோசீதை

௨ குறித்து முழுவதையும் விசினேன் காமக்கோட்டியால் மனம் கூசினேன்
இறக்கவே மனம் பொங்கினேனா - உன்னை - எண்ணி அலமேலா இருந்தேத
நகினேனா

௩ மெத்தமெத்தத் துவண்டேனே உன்னை - விஷமாகத் தேடிக்கொண்டேனே. பத்தென்பாரா காம அவஸ்தைகளே - நான் - பதினாயிரம் அவஸ்தையே
௪ தென்றல் வந்தென்னை பாயுதே இந்த திங்களும் தணலாகாயுதே
என்றன் மேல் கிருபை ஆகுமே - மனம் - இரங்குவாய் வைதேகியே

சீதாதேவி - ராவணனை இடித்தல

விருத்தம்.

விரும்பிய அரக்கன் இந்தவிதம் சொல்லிப்பதறு முன்னே
ப்ருந்தலைப் பத்தும் மண்மேல் படியவே வந்து வீழ்ந்தான்
திரும்பினாள் முகம் மாறாமல் சீதையும் அவனைக் கண்டு
தருமமென்றோ தருமப் பார்த்துத் தூவாள் கூறுவாளே

௧௪ தரு சஹானா ராகம் ரூபக தாளம்

பல்லவி

கெட்டுப்போகவேணுமோ கேளடா - அடா ராவணா க்கு ரும்பே நீ கெட்டுப்போகவேணுமோ கேளடா

அநுபல்லவி

௧. துஷ்டத்தனம் எல்லாம் - விட்டுவிடடா என்
சுவாமி கோதண்ட - வில்லி - அம்பால்
மோசமே உன் குலமெல்லாம்
துடுக்கு சொல்லி - கெட்டு

சரணங்கள்,

௨, தூண்டா விளக்கைத் தீண்டவரும் பூச்சி
மாண்டால் போலே மாளுவாய நீயே துள்ளி
வேண்டாம் அடா கெடுவாயே
ஏண்டா பேயே கெட்டு
௩, ஆக்கிரம சிங்கத்தை பார்க்கிற பெண் சிங்கம்
சாக்கடைக்குள் நரிக்குட்டி தன்னை
பார்க்கும் மோகனாலே எட்டி
ஏண்டா மட்டி கெட்டு
௪, பாருக்குள்ளே ரகு - வீரர்க்கல்லால் மற்ற
பேருக்கு தானபச்சு நாவி
ஆருக்கு போகிறாய் ஆவி
அய்யோ பாவி - கெட்டு

௫, பத்துளவாடாலும்சத்துருகேடஉன்
சுற்றமுமவாழ்வும் இல்லாதுஎன்
பத்தினிவாக்கு பொல்லாது
ஏண்டா வாதுகெட்டு

௬, வாய்த்தகொழுந்தனால் மூத்தமகன்பட்டு
மாதனைக்கேட்டமும ஓசைசாதில்
ஏத்திடவேணுமஎன் ஆசை
ஏண்டா பிசாசைகெட்டு

மாயாச்சனகனைச்சீதைகண்டுதகப்பன்என்றுபுலம்பல்

விருத்தம்

நெறியாள் இந்தப்படி உரைக்கநீசன் அரக்கன ஏவலினால்
பொறியாமருத்தன்தனைச்சனகன் போலேசெய்துமகோதரன்தான்
மறியா இழுத்துவர அதைஅனுமமகளேமகளேஎனறிரைந்தான்
அறியாசீதைதகப்பன்என்றே அழுவாள்அழுதுவிழுந்தாளே

௯௫ தரு முகாரிராகம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

ஐய்யாசனகா அய்யாஎனைப்பெற் றனுப்பித்ததிதுவோ

அநுபல்லவி

கையுமகயிறுமாகச்சனனுமுன்னேநீ
கட்டுப்பட்டுமஎன்னைதொட்டுபட்டாய்அல்லோ அய்யா

சரணங்கள்.

க, பஞ்சாசத்கோடிபூமண்டலத்திலே
பலவேள்வியுபசெய்து நிறைப்பட்டாய்
அஞ்சாவ்வணாயுமகெட்டுகிறநீஇந்த
அரக்கராவணகட்டுணை குறைப்பட்டாய
செஞ்சொல்அயோத்தியில்காணுபல்நீயென்னைச்
சிறையிலேகாணவோ புறப்பட்டாய்
என்சிறைநீங்காமலதவிக்கிறேனேஅப்பா
இதுவுமபோதாதெனவேறுநீயுமசிறைப்பட்டாய் அய்யா

௨, சுற்றத்தாரேதாய்மாரேதமைகமாரே
சொலவார்ஆர்இந்த பெருஞ்சேதி

அத்தலத்திலேபாயந்தூதுகளுக்கறிவிக்க
அனுமானுமஇலலையேபுண — ணியசாலி
வெற்றிஅயோத்திராஜாகிரதங்களை
வெட்டிஅழிக்கநானே — கோடாலி
பெறறவீட்டையுமவைத்துபுகுந்தவீட்டையும்நல்ல
போஅழிக்கஎன்றுபிறந்தேனே — பெண்ணீலிஅய்யா

௩. காததன் ஆக்கிகொண்டவனைக்கொல்லஎன்று
கடும்பழிதேடிக்கொண — டேன்முன்னம்
பற்றும்பறறுந்துக்குமந்தைக்கும்வினைசெய்தேன்
பணணிமேனனேகள — வுரளகளணம்
உற்றாநகைசெய்யப்பட்டதுமாதம்இங்கே
ஒருத்திநான்இருந்ததே — பெருங்குன்னம்
இத்தனைபாடுமெனனாலேவரக்கண்டும்
இங்கேசீவன்கொண்டிருக்கிறேனே — இன்னமஅய்யா

கும்பகானன்மரணத்தைக்கேட்டுராவணன்புலம்பல்

விருத்தம்

உத்தமிசானகிஇந்தவாறழுதாள்சனகனொளஉருவமகொணட பித்தனும்ஆகாவார்த்தைசொனனான் அவனையும்எசசுமபேசசுமசொன்னள,மத்தனிராவணன்கொதித்தான அப்போதுகும்பகறனன் மரணமகேட்டான். சொகத்தைமரமபோலவிழுந்தான் முடங்கினான் அரக்கன்அழந்தொடங்கினானே.

௨௬ தரு ஆனந்தபைரவிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

அப்பாகும்பாகறனுஉனைப்பிரிந்தெப்படிநானபிழைப்பேன்

அநுபல்லவி

எப்பிறப்பிலே — உன்முகம்பார்ப்பேன்நான்
எந்தவிதத்தில் — உன்உயிர்காப்பேன்
செப்புமுன்னேபோய்ப் — பட்டாயேஎன்னைத
தெருவில்ப்பரதேசியாய் — விட்டாயேஅய்யா

சரணங்கள்

௧. இனிமேல்என்சிறைதள்ளிவானவரோ
டிந்திரனுமநிலையிலே — போவானே

தனியேயென் குடிக்கொரு மூளறுப்படராக்
  தனையயும் மூக்கறுந்தாளே — தானதானே
அநியாயத்திலகரன் மாரீசனென
  றவனையும் போக்கடித் — தேதனானே
சலியாறுமதந்த மோசத்திலேயல்லோ
  சருகுகிறதமரம் — ஆனேனே - என் அய்யா

உ. வாயுப்புமூனையுங் காட்டடைக்கவே
  வெளர்ந்தாயே — குலக்கொழுந்தாயே
ஓயுமென் குறைசண்டுசுறுக்கிலே
  உறக்கமவிட்டுமேலபோல் — எழுந்தாயே
மாயன்முதலோர் ஆயுதத்திலே
  மயிர்முனையுமுடமபில — அழுந்தாயே
ஊனுடம்புடபோல இருக்கிற
  இந்தமனிதன் அம்டால் — விழுந்தாயே என் அய்யா

௩. மயில்போல்பெண்கள் கல்ப்பிடிக்கமெத்தையில்
  வளர்ந்த உன் நித்திரை கண்டு — பயந்தேனே
கையிலேபெயக்கால பிடிக்கக்களத்தில
  கவிழ்ந்தாய என்றுசொல்ல — நொந்தேனே
நயமோசொல்லும் எமனுக்கும் உனக்கிட்ட
  நாளோ இளக்காரம் — தந்தேனே
உயிர்போல் உடலோடொட்டுதுணிவேறு
  உடைபிறகேனுதோ — வந்தேனே - என் அய்யா

அதிகாயனவரலாறு விபீஷணன் கூறுகிறாரா

தம்பிளை படுசற்றல்

விருத்தம்

அரக்கன் இராவணனிவ்வாறழுதான்பின்னே
  அதிகாயன்படைபெயழுந்தான் ராமன்கண்டான்
விரித்துவிபீஷணாய் செயவான்சாமி முன்றம்
  விழுந்தமதுகயிடவா ஆம இரணடுபோகருன்
ஒருத்தன்மதுகும்பகானன் உன்றோப்போறான்
  ஒழித்தகழிடவன் இடம்போமவனைக தென்றான்
திருத்தியாகவன இதாக்குத்தம்பிபோதம
  சேர்ந்தன்றான் கைடையினியடாஎன்றானே

இருபடைகளும்கைகலக்கஆனைப்படை

அநுமானடித்தல

விருத்தம

யாரெனவானரச்சேனைஅரக்கர்சேனை
பலசணடைஇடுவோன்இளையோன்விடும்அம்பாலே
காரெனவேகணடகணடதுணடமாகிக
கால்மாறுதலைமாடாயஅரக்கனவீழ்ந்தார்
கோரன்அதிகாயனவிடுமபானைககூடடம்
குமுறிவெகுவெகுவாகவரககணடோங்கி
மாருதியோாமரம்பிடுங்கிநடுவேபாயந்து
மாட்டினான்பிணமலையாககாட்டினானே

௬எ-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அதிகாயன்படைமதவேழங்களைஅடிததானேஅநுமான்

அநுபல்லவி

விதிஆகப்பல்பேர்களும் நடுஙகி
விடவிடென்றதிரவேரோடுப் பிடுஙகி
சதிராகபிடிதலொரு மாமரததாலே
சடைகொணடஇலுப்பையைத்தடிகொண்டடித்தாப்போலே-அ

சரணங்கள்.

க; கடியாற்சிலயானை உதையாற்சிலயானை
கதையாற்சிலயானை மாயநதவே
அடியாற்சிலயானை மிதியாற்சிலயானை
அதிராச்சிலயானை சாயநதவே
இடியாற்சிலயானை அறையாற்சிலயானை
எறியாற்சிலயானை ஓயநதனவே
பிடியாற்சிலயானை விசையாற்சிலயானை
பிசையாற்சிலயானை தேயநதவே
அடியற்றமரமபோலே படுமசிலயானைகள்
அலறிக்கைகாலொடிந்து வீழுமசிலயானைகள்
நெடுக்ககலங்கஉயிர் விம்மசிலயானைகள்
நெளிவுறநலங்குநிலை செடுமசிலயானைகள்
நெறிபட்டயானைசில முறிபட்டயானைசில
நெக்கிட்டுவிக்கிடுச்சுறுங்கிக்குக் குறுகிக்குப்பேயவீழ-அதி

௨. எடுத்தான் சிலசில முறைத்தான் சிலசில
இறைத்தான் சிலசில யானையை
கெடுத்தான் சிலசில குழைத்தான் சிலசில
கிழித்தான் சிலசில யானையை
தடுத்தான் சிலசில தெறித்தான் சிலசில
தறித்தான் சிலசில யானையை
கடித்தான் சிலசில அழித்தான் சிலசில
கழித்தான் சிலசில யானையை
படிபடி யாக்கடல் ஓரணைக்கும் யானைகள்
பருத்தமலைகள் அடிவாரமனைக்கும் யானைகள்
துடிப்புடனே விசிறும் தூரமனைக்கும் யானைகள்
சுழற்றியவாலடுவிஸ்தாரமனைக்கும் யானைகள்
சுற்றியனைக்கும்யானைவிழுரத்தவெள்ளம் ஆகிஎழுக
தோகைமாமேகத்தடி ஆகவேகொண்டிருந்தப்படி அதிகாய

௩. கைகயே பலகெஜம் அசல பயமலகெஜம்
கைக பட்டலகெஜம் சாடவும்
மிகசாமபசிவினைடூகாரிகள் உடனே
வேதாளங்களநடம் ஆடவும்
திக்கேயமுனிவாகள் கைகயே அலாகொண்டு
செயசோபன இசை பாடவும்
அக்காலபிணியில் மிகப்பேய்க்கணங்கள்வரும்
ஆனையின வெடிநாற்றம் மூடவும்
சக்கிறமுல்பபோல்தலைகள் கீழேவிழ நாட்டியும்
தும்பிக்கையைபபிடித்துப் பம்பரம்போல் ஆட்டியும்
திக்குகெசங்களுக்கு வெட்கமவரஓட்டியும்
சேரசசேரப்பிடித்து வாரிவாரி மாட்டியும்
சிதறச்சிதறத் தூக்கிப-பதறப்பதறத்தாக்கிச்
சேனைத்தலைவர்களாக ஆனைப்பிணங்களாக்கா அதிகாயனே

அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்

குதித்தே இத்தப்படி அரக்கர்குலமும கொடியானைகளும் கதிபாவி றுங்கண்ட திகாயன் கனகமணித்தேரேலக்கொண்டான், துதிதேவரும் அனகதகுமாரனதோளில இளையோன்மேல்கொண்டான்-எதிர்த்தார் இருணடுபெரும்விலலை எடுத்துச்சரமழை தொடுத்தாரே.

௬௮-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும் அதிகாயனுக்கும்நேர்ந்ததோர் சண்டை

அநுபல்லவி

அட்சயத்தம்பி அங்கதன்சாரியில் வீற்றிருந்தான்
ஆயிரம்பரிகட்டிய தேர்மேல் அதிகாயன் ஏறினான்
சட்டிஆக இருபடைகளும் வெம்போரிலே
கலந்துசண்டை செய்யும் கடலும்மலையும் அப்போலே-லட்சு

சரணங்கள்.

௧. முந்தி அரக்கன்ஒரு கணைவிட்டான்-தம்பி
முறித்ததந்தக்கணை தன்னைக் கூறிட்டான்-அவன்
பந்தியாய்ப்பதினாறு கணைஎய்தான்-தம்பி
பதினாறுகணையும் பொடிசெய்தானயினாலும்
வந்தவனாகவசத்தை நாமம்பாலகத்தினான்
வரும்அரக்கர்படையைச் சாடிவென்று தாக்கினான்
பிரகிருத்தேகாசகுமாரன் மிரத்தம்பாய உடலில்செய்வதால்
பிடித்தவில்லையுமெடுத்துத் தானேழும்படி அங்கே-லட்சு

௨. அனலாஸ்திரம் அரக்கன் ஏற்றினான்தம்பி
அதுக்கதையேவிட்டு மாற்றினான்தம்பி
கனமாம்பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினான்-அதி
காயன்எம்புரத்தை மேவினானின்
சினையும் அங்கதனுலாராந்தகன் இடையவும்
நீலனுமேலோணமஸ்தன் முடியவும்
இனமாம்மகுடாந்தகனும் நமாந்தகன்பேரியம்
இடபராலஅந்தவயமஸ்தன மடியவும்-லட்சு

௩. வலஅரக்கரானவர் பிரமகோடிலட்சு
மனான்அம்பாலேமடிந்தாரே சோராடி அங்கே
கொம்புமகுரிசிரன்தேவாந்தகனைகூடிஅனுமான்
குக்கப்போயவிழுந்தாரே உயிரொடுபின்பு
சிலலைசிலரை ஆகிமெள்ளமெள்ளத
கெகிந்தார்அரக்கர்படை இடறிததள்ளத்தள்ள
எல்லாருங்கூடிவானரரும் எழுந்துதுள்ளத்துள்ள
தாடார்அடித்தனர் ராமனிடம் சொன்னார் லட்சு

அதிகாயனுக்குப்புலம்பினராவணனைமுன்னே

தானியமாலைபுலம்புதல்

விருத்தம்

முன்னேபோ இந்தப்படிதேர்முகமுராக்கதன் அதிகாயன்பட்டான்
அனலாவந்துதூதர்செல்ல ஆகைராவணனுட அறிந்தழுதானை
தன்னேபெற்ற தானியமாலை தானுங்கேட்டு தலைவிரித்தே
டனேபோல்அரக்கன்முன்விழுந்தாண்டுகள புலம்பத்தொடுத்தாளே

எ-இயலை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, என்னசெய்வேன்இலங்கேசா-நான்என்னசெய்வேன் வெற்றிபெற்றகா
மன்மதனைப்போல்அதிகாயன்தனைமாண்டிறவேபோக்கடித்தாயே [யே

உ, மாமகள்ஆம்சீதைதன்னைவிடமாட்டேன் மாட்டேன்என்றாயே
காமமுனைக்கொல்லுகையில்அதிகாயனைநீ அல்லோகொன்றாயே

ங, கான்முதலாங்கும்பகர்ணன அதிகாயன்இவருடன்நிர்வாணமே
இருமனிதர்கையாலேஇன்னமவர்களால் உருளக்காரணமே

ச, சின்னமணிமணன்என்றுவெகுசேனையாளையும் தொலைத்தாயே
தன்னை அமிழ்த்தினது மெத்தச் சமுத்திரமளவெறெணணிவாழ்வைக்க
லைத்தாயே

ரு, மலைபோலநுத்தம்பிசொல்லும் இந்தமாலியவான்சொல்லுமதடுத்
தாயே
தலைமேலேஇடிக்கப்பாணுமய்யோசற்றுமகுடிடாமலே கெடுத்தாயே

சு, கொலைகாரிசூர்ப்பனகைசொன்னதேக்கேட்டால் இந்தப்பலன்கண்டாயே
நிலைவாமத்தலைசெருகியகொள்ளிகாணை தேடிக்கொண்டாயே

எ, பக்கத்திலேறுடிமரம்போலேஎன்பாலா அதிகாயனைக்கெடுத்தாயே
திக்குசெய்ததுபோய் உன்னைத்தேவர்நகைக்க உடம்பெடுத்தா
யே

அ. மருமகிரிபோலேசாய்ந்துமகனைடுகளத்தில் மாண்டு கிடந்தாயே
அருமைகளிலோ அதிகாயனென்னை அகலவிடடெப்பிடித்தாயே

இந்திரசித்துராண்டைக்குவந்துஅனுமானைஇகழ்

அவரவனைஇகழ்தல்

விருத்தம்

வாரேறுபூண்முலைதானியமாலைதுக்க
வகைஅழுராவணன்செல்லவிந்திரசித்துகேட்டான்

தோஷநாகபாசமும் பிரம்மாஸ்திரமும்
செய்ததோ ஆயிரமும்சேனையுங்கொண்டெழுந்தான்
போனதிலொருவெள்ளக்குரங்குகளைக்கொன்றான்
போனதிலேமாருதியைக்கல்லெடுக்க அறிவாய்
நேரேவில்லெடுக்கறியாய்போடாவென்று
நீக்கினான் அனுமன்வந்துதாக்கினானே

௯௯-தரு தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்திரசித்தே-சேவகம்-எங்கடாசற்றே

அநுபல்லவி

உன்துணை அதிகாயனைக்கொன்றான — விலட்சுமணன்
உன்னைப்புறங்கொல்லவந்திருக்கிறான — லட்சுமணன்-இந்திர

சரணங்கள்

௧. என்னோடேஎதிர்க்கல ஆகுமோ
இனையவன் அம்பெய்யவுன்னை
உனையிராமனுடனேஎதிர்க்கல்லவென்றும்
உனக்கல்லவோபலன் — காணுமோ
என்னுடனுடனே அந்தப்பூங்கத்திருக்கும்
இனையான கருச்சொல்லை — வேணுமோ
குடமாமச்சந்திரனைப்பார்த்தாய்
குலைந்த லன்னை அதின்மகிமை — கோணுமோ
(இந்)

௨. அக்காளளவுகளேவலாக்கொருநங்கை தறியாபோச்சற்றே நில்லடா
மூக்கறுபட்டாலேகுமபகர்ணனும்முன்னே மண்டமஆனெல்லடா
இந்திரசித்தென்றிருந்துவாயசொன்னகளசாமிக்கொரு — புலடா
மந்திரத்தில்மயக்காயவிழுமேடா மழைக்கோக்குடையிடக்கேகுடை
(இந்)

௩. விலங்கங்குரியனான்றலவிலவானரி அல்லவே — தானடா
கல்லெடுக்க அரக்கர்லன்னிறனைநீடக்கபோகச்சொன்னேனடா
விலங்குகளுக்கு அப்பனாகவெல்லுமாருவீரனேசமானடா
எல்லாருக்குங்கலகக்கவிபீஷணன் எப்போதென்று காத்திருக்கிறானடா
(இந்)

வானரவீரர்களைமட்டினான் இந்திரசித்தனுக்கும்.

இளையவருக்கும்யுத்தம்

விருத்தம்

அந்தஅனுமான்சொல்லஅரக்கனசீறி
ஆயிரங்கும்பா அம்பினால்களைத்தான்

பின்தம் உள சுக்கிரீவன நீலன் சாம்பன்
பனசன முதற்றலைவர்களும் படையும் சாய்ந்தார்
சிந்தைதெளிந்தெழுந்த அனுமான் மேல்கொண்டு
சிலைக்கம் ஆயிரம் பூண்ட தேர்மேல்கொண்டு
வந்த இலட்சுமணனும் இந்திரசித்துமாயிலே
வாங்கினார் சண்டையிலே ஏகினாரே

சம்தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதி தாளம்

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும்-இந்திரசித்துக்கும் நேர்ந்த சண்டை

அநுபல்லவி

கட்சி ஆர்க்கும அநுமானை வேறுகொண்டு
காருமுகம் எடுத்தண் செரமாரி
பட்சணை சிவசகம்-ஆயிரம் கொண்ட தேரிலே
பாவி அரக்கல வந்தான் அய்யோ   பிறைக்கவும்-லட்

சரணங்கள்

௧. அரக்கன் ஆயிரங்கோடி அம்புமுன்னெய்தான அத்தனை லட்சுமணனறு றதகி ஆயிரங்கோடி அம்பால்பொடிசெய்தான் தம்பி பின்னேருடனேநக் கிஅர்த்தசந்திரம ஒருகோடிபெய்தானது கண்டவனும் திருப்பிஅர்த்தச ந்திரமகோடிவிட்டெனொய்பதான் சந்யாதிரம்கோடி அரக்கன்விடக்கோ டி இளையவனுடவிடுத்தான் வசிரமுகாஸ்திரமகோடி நிருதன் எய்யகோ டிலட்சுமணன் விடுத்ததகடுத்தான் அஞ்சலியாஸ்திரம் கோபதுகன்எய யகோடிதம்பியும் எதிரொடுத்தானை செசதாருஸ்திரம கோடி இவன் பொழியக்கோடி இவனபொழியக்கோடி அவன்பொழிந்தனெய்த காரணத்தி வ்விநாராஸ்திரம நிருதன்கோடி எய்யநிமலநுமகோடிய லயத்தான் இ ரிமுகாஸ்திரமவாதன்கோடி எய்யனுசநுமகோடியால்முறித்தான் பஞ் சமுகாஸ்திரநிருடனகோடிஎய்யதம்பிநும கோடியால்தரித்தான்பஞ்முக ஸ்திரமநிருதன்கோடிஎய்யகனிருகிலும கொடியால்தகரித்தான இந்தவ கையாட்டலும்காமேலேகளும பறிவேதகனாணும தேவாமுனிவர்களிந்த நோகஇடமஇல்லாமலஇந்தஉலகாமிலாசம எந்தும இவாகள் விடுசரமா கமழைஆக (லட்சுமணனும்)

௨. சீரி அரக்கன் பின்னானையம்பை கணை   தீகி இளையோணமார்பில்
ஏறுகவசத்திலபாய்ந்தூநாராயபாலக   தாக்கிஅம்மன்உடல்
கீறிநுழைபவொர ஆயிரமவடிகணைா   தேடிப்பாறுப்ரு
அநுசெபத்தைத்தம்பியும்விழிகொண்டுநோக்கிய   தேவாபகிழ

ஒருபதினாயிரம் கணை ஒருதொடையினில் பூட்டி-அரக்கன் தேருமவிருது க்கொடியும் சிந்தத்திரளும புரண்டு சிறுமாட்டி அவனைப்பொன்மாலை உட ருவிழுமைபும வகைவிருநூற ரவைப ஒட்டிசுற்றிலும நின்றுநீக்கி பொரு தமவீராகளை ஒருகணையால்வீழ்க்க... விர்ககக்கண்டவன் கஸ் ரதோ டிகளை ஒருமிக்கமழையென்னத்தூற்றினான் அதையெல்லாம சகஸ்திர வா ளிதமபிவிட அவன்மேல்நந்துததக்ளிடதான்தமபிமேறிமேட குந்நு நா றமடகள டாதான்சந்நிதியில் வெளிநடான அவன்மேலததமடிட குததநா ரமபெயய மாபிளநிரமகொப்பளிக்கா சிலையைஊன்றிஊருமதேறி ன்மேலவனிளைப்பாற உதைத்த ஹனுமான் அநததேனாயுப பிறதோளை றாநதவன் ஐமபதுகோடித்தூதரும ஆழித்துயருததோஆவல ற (எ)

௩. ஏறவேறிப்படி அவன் ஆயிரம தேனாதிபேசாங்கிறி
ஆறுகோடிஅம்பால் அழித்தான் எண்ணாதேனை அனுபானவையோல
தாறுமாறுயாக்கிழித்தெறிந்தான் சில பேனை உடல்வெவவேறுக
கூறுகூறுசெய்தாண்குவித்தான் பிணமபோலே-ஆயிரம்தேனை
ஒருகையிலேஅபபியபர கடலினில் விழச்சாயததான்லடசயானை
யை-இந்நகையிலேயபற்றியுமெறும்படும என்றுதேபததால சேடிசே
னையை-வாள்கொண்டுவாரி அடிததடிததுபாய்நதான அந்தசேனை
யில்கருகமக போல் ... முனையாய் ... பேயகள ஆ
யிரம-பூணடதேனா நெடுமலைஎனநிறுநா... அட்டா உக்சே
னை-மாண்டுகி நகவனைப்பாக்கவிலேயா என்றுபழித்தான் அவனும்போ
ரில்மூண்டுதேரிலநின்று முறைமுறைவொருசணைகொழித்தான அ னை
ததமபி மீணடுகோ அழித்துமாபினில் ... கிழிநதானமனநகைவ
கிடைததுவாட அவனைஏறவும வேறுரதம இல்லாமல வெருநகுறுநதிவெ
ளளாறு இநதிடிகைகையில பிழசதிசீறுசிலையும அனுமமே தனியய
இவ்வாறு

லட்சுமணனுக்

௪. அரக்கனுடன்வழுமாறபதுவெளளுமும் அறக்கனிதபேட்ட கூடி
க்குரங்குவெளளங்கள நூறயதும அப்படிபறக்க வானரமாருவெபெருந்த
தேரசிலபோகளும உயிர வநதுபிறகக சமுத்திரமபோல இரதமபெய்ள
க்கள செலேல்என்றுநிற வெள்ளத்தின்மேறுமவாழும் ...
ம்கு யுமஓ ரணவடவொழு ...
பே ஊமடுசெளமடோ ஊமசாடசதர் ...

சர்லும் கருடா ரூளைபெருகிய, உள்ளடகோர்டானுமேகோடி
மேலும்தொகையிலோனாலுந்திசையிலுமசண்டை விடும் அப்பாலே
கவிசைசிவிகையொடுகொடிகள்பலமுறிய கண்டகண்டமாத்
துவசமசவசம் அற கரிகள்பரிகள் குடல்சரியதொங்கயுத்தத்தில்
இவனை இவா அறைய இவர் அவாதலைகளை அறிய ஆனந்தங்கொண்டு
தவசிகளிருடிகள முனிவாகளமலாமழைசொரிய தமபிசொடுகரும
தெயவவாணம்படிராட்சதன்ஏறுதேரும நூறுபொடியாகவெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலும்ரத்தவெள்ளாறுஎடுக்க இளையாமலிவ்வாறு

இலட்சுமணனுக்கும்

ரு, பத்தி ஆகயிருவரும்சளைமுறைமுறைதொட்டு சூரியபகவான்
அஸ்தமானதை அடைந்திருள் வருகிறமட்டும்போராட-இந்திர
சித்தன் ஆயிரம்தேர்களும முறிமுறிபட்டும்மாயையினாலே
சத்திராகலட்சுமணன்முத லோகளைக்கட்டியே உபாயம்தேடி
நாகபாசத்தைவேகமாகமதாகவே தொடுத்தான்-தொடுக்கையாலே
ஆகம ஆனதுகட்டுண்டுகமபியும் படுத்தான் அனுமான் அப்பால்
வேகம ஆகவே அருக்குண்டுசருகதெல்லாம் விடுத்தான் சுகரீவன்முதல்
ஆகவீராகள அனைவரையும் அரக்கன்தடுத்தான் தாறுமாறாக்
கதறிவிழுவார் சிலாகறுவிவிழுவா சிலபோகள்-வாலை அடித்து
உதறிவிழுவாா சிலா உருமிவிழுவர் சிலபேர்கள்-சாமிகண்டாக்கால
இதிலேவிதனமவருமென மடிவர்சிலபோகள. அனுமான் உண்டு
சிதறுமோநமதுயிரென மகிழுவா சிலபோகள-சேனைசேனையா
கவலை ஆகி இப்படி வெகுவெள்ளக் கவிகள்பயந்துமனமதவிடைத்தன்
எவருமஇறந்தனாஎன்றரக்கனுமெளா எழுமபவிபீஷணனும யும்

லெட்சுமணனுக்கும

[illegible]சத்திரலெட்சுமணாகட்டுண்டதற்கு

விபீஷணாபுலமபல்

விருத்தம

மைஇருளில் இலங்கையமைந்திந்திராசித்து விட்ட வசைநாகக்
கைவாாபாசமதன்னால்லட்சுமணனை முதலானோர்களைத்தில்சாய்ந்தார்
அப்பழுதியேவீடணனுமஅழுவக்காணவா சுமணைன்விதிகண்டான்
[illegible]
ரு

சக-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தவினைக்கென்செய்வேன்-லட்சுமணா நான்
இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி

வந்தானே எமனான் மகன்பாசத்துக்குநேரோ
தந்தானே விபீஷணன் சதிகாரன்என்பாரோ-இந்த

சரணங்கள்

க. போரிலோடி இளைத்தானே ராட்சதன்ராவில்
சோரன்போல் வளைத்தானே
யாரென்னசொல்வாரோ எவர்க்கென்மேலேழுண்டோ
ஊரார்வாயமூடவும உலைமூடிதான்உண்டோ இந்த

உ. மதர்போல்ஆனான் என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்
முசல்பாதமானான் என்பாரோ
பதைப்பார் அழைத்துவந்தான்-பழிவாத்தான்என்பாரோ
கொதிப்பார்திட்டிளமரத்தில கூடயாத்தானென்பாரோ இந்த

ந. சங்கைபோய் அடுத்தானே காத்தசாமியை
வங்கைபோல்க் கெடுத்தேனே
அங்கவாக சானேனே அபயம்என்றாராகி
இங்கிவரக் கானேனே என்போலஉண்டோ துரோகியிந்த

இளையவாநாகவாசத்தால்கட்டுண்டதற்காக

ஸ்ரீராமர்இரங்கல்

விருத்தம

வினயவிபீஷணன் இவ்வாறுதுவாடும
வேளையிலோராமசந்திரனை இடத்திலமேவி
ஆனலனெனுமந்திரிசெல்லச்சுடாஅமபோந்தி
அவவிருளைத்துரத்திஆயபனைகளத்திலவந்தான்
முனைபெறுசுக்ரீவனை அங்கதனைக்கண்டான
முசித்தபடைகளைக்கண்டானமூர்ச்சை ஆன
தனி அனுமானையுமக்கண்டான்சாமிகோபம்
தாங்கினான்தமபியைபபார்த்தேதங்கினானே

சஉ-தரு-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னதான்செய்வேன்அடா-லட்சுமணா நான்
என்னதான்செய்வேன்அடா

அநுபல்லவி

உன்னைப்பாசங்கட்ட-உனபாசம்என்னைக்கட்ட
ஒருநதன்நான் தவிப்பேனடா-என்ன

சரணங்கள்.

௧. சானகிபிரிந்துறக்கவோநீவந்து
 தந்தாய இந்த தொல்லையே-லட்சுமணா
நின்னின்படிநானகிறுமகோட்டைகடந்தொருவா
 நில்லென்றாலும் நில்லையே-லட்சுமணா
எனதுகண்மணானாலும உனதுபின்வருகிறேன்
 எதுகெடுததேன் விலையேலட்சுமணா
உனதுயிர்போனால்என்உயிரும்போம்அப்புறம்
 ஒருகவலையு மில்லையேலட்சுமணாஎன்ன

௨. எடுத்தேன்பசிஅறிந்துஅருங்கனிதருமகையை
 எப்படி பிடித்தாயோலட்சுமணா
நடுத்தறியாதநான்களத்தில்தூங்கிறேன்நீ
 பார்என்று வருவித்தாயே-லட்சுமணா
அடித்தசபயன்போலேநீயும்போய்என்னையிங்கே
 அவத்திலே சோதித்தாயே,லட்சுமணா
பிடிததகொமபையும்விட்டுமிதித்தகொம்பையும்விட்டு
 பேயபோலே அலைவைததாயே-லடசுமணா-என்ன

௩. பெண்ணுக்காகமான்பின்னேநடக்கச்சேதடுத்தஉன்
 பேச்சையும கடந்தேனே-லட்சுமணா
மண்ணும்வரும்உன்னாலேமனையும்வரும்என்று
 மனமகிட்சி அடைந்தேனே-லட்சுமணா
கண்ணைககொண்டுநடக்கும்அவர்போலேநானும
 உன்னைகக்கொண்டு நடந்தேனே-லட்சுமணா
எண்ணின எண்ணமபோயஎதிரிக்கிளக்காரமா
 ஏழையாக் கிடந்தேனேலட்சுமணா-என்ன

கெருடபகவான்வருதலுமநாகபாசம்அறுதலும

விருத்தம்

உதிபதிரகு திலனை ... இருளுன்பேரதிக
அதிரடஅதிய ... விடுமபாசம

கிளறி நீளயவெங்கருடர அமரர்கள்திசைதிசைநின்றுடக்
கதிரவனா அருணனா அவனா இவனா உனவிசையொடுகருடனும்வந்தானே

௩௬-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கெருடபகவானும்வந்தானே - தெய்வ - கெருடபகவானும்வந்தானே.

அநுபல்லவி

கெருடபகவான்வந்தான் கிளம்பிபெருங்காற்றினை
இருசிறைகளுமசாடவே - அஷ்டமாநாக
அரசனும்பயந் தோடவேராமனைக்கண்டு
எருகிமனது வாடவேவனமலைபோல்
உருகிநின்றணம் ஆடவேஅந்நேரமேகெருடபகவானும்

சரணங்கள்.

௧. ஊந்திஞானியினுல்லன் முதுகேறிமுதலைமேல்அத்தச சக்கரம்விட்
அந்தசக்கரத்தைவிட்டமபும்வில்லுங்கொண்ட டாயே
செந்தாமரைப்பூங்கையனே எவர்களுக்கும்
சந்தோஷம்தருமெய்யனே அறியாரபோல
நோந்தாலெப்படிஐயனே அடியேன்இதோ
வந்தேன்வந்தேனஐயனே என்றுசொல்லிகெருடபகவானும்

௨. விரிசிறகால்மண்ணும்விண்ணும் மூடிக்கொண்டு ஒருமலை யெனத்
ஒருமலைமேலசூரியன்உதித்ததால்போல்த்தலைமேலே தாவியே
புருமூடி எளிவிரியகாதங்களகோடி
இருகண்பார்வையில் தெரியசாமிகைவிட்ட
பிரிவாலே மனப்பரியபரவசமதாய்
உருகிக்கண்ணீர்சொரிய வேகமதாக கெருடபகவானும்

௩. இடத்தடனேதெற்குத்திசையில் இந்துபாய்ந்துவடக்குத்திசை
வாகநதிசையிலஐயன்மலர்ப்பாதம்கண்டுகை யைநாடியே
எடுத்துவணக்கம குறிககசமூத்திலவெள்ளை
நுடிப்பவெண்ணில் வெறிக்கராகுகேதுவும
திகைசென்றுடலை மூறிக்கநாகபாசமும்
பொடிப்பொடியாகத் தெறிக்கஅன்புடனகெருடபகவானும்

௪. கிழிந்துபாதாளத்தில்கிடக்கும்பாம்புகளும்கண்சுழன்றுதத்தளி
சுழன்றுநாகபாசமதொடுக்குமஇந்திரசித்தாலே த்திடவே
விருந்தோமெள்ளமெள்ளவே நித்திரைநீங்கி
எழுந்தவர்போலத்துள்ளவேதம்பியையராமன்

அழுங்கத்தழுவிக்கொள்ளவே-தேவர்களுடைய
ஒழிந்துகவலை தள்ளவே-அவர்கள்வேண்ட-கருட

—*—

கெருடபகவான்ஸ்ரீராமனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்

மதம்சேர்நாகபாசம் இந்தவகையால்ராமச்சந்திரன்
இதமசோலட்சுமணன்முதலோர்எழுந்தல்கண்டான்அதிசயிக்கும்
விதமசோநீயாரெனக்கேட்டான்விவரித்துனைப்பின்பிறகென்று
பதமசேவித்தானமனதிலனுப்பதித்தான் கருடன்துதித்தானே

சச-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அய்யனேஉன்மகிமையைஅறிந்துசொல்லவேணும்என்றால்
ஆதிசேஷனுக்குமவருமோ

அனுபல்லவி

அய்யனேகாத்தருள மெய்யனேஎனத்தேவர்
தோத்திரஞ்செய்திடஒருஅ யோத்திநகரில்வந்தஅய்ய

சரணங்கள்.

௧- பிரமாதிதேவர்களைப்பெறுவானும் நீஅவர்க்கும்
பெருமானுநீஉனக்கு ஒருவர்பேரா
தருமாதிபதவிகளைத்தருவானுமநீஉனக்குத்
தரவேணதென்னகோ சலைகுமாரா-எங்கள்-அய்யா

௨- உலகெல்லாமஉன்வயிற்றில்ஒடுக்குவ யவிடுபாயபின்
ஒருவருக்குஉண்டோஇந்தப்பெ ரியதிராணி
தலைவனேஉனக்கொருவா பலமவேணுமெனபதென்ன
சத்தியமோநித்தியகோ தண்டபாணிஎங்கள்அய்யா

௩. ஆதிதேவாகிஎள்ளும்எண்ணெயுமபோலே
அனைத்துக்குநிறைந்தாயே நீஅப்போது
மேதினியிலேஉனக்குமஒருவரைதிரஉணடென்று
வில்எடுத்துவிளையாட வந்ததே-எங்கள்-அய்

௪ ஆரணங்களகூடஉன்தன்காரணங்கள அறியாமல்
ஆரளிக்கையால் அகிலலோகமித்திரனே
காரணனேஅகண்டபரிபூரணனேஉன்கீர்த்தி
நானஉரைக்கமுடியுமோ ராமபத்திரனேஎங்கள்அய்யா

ரு, முதவிதொழிலுமுக்குணமும் முச்சுடருமமுப்பொழுதும்
முப்பொருளுமஆகிநின்ற மூர்த்திராமா
பதகாஆசாபாசமதொலைக்கும் உனக்கொருநாக
பாசமதொடுதெறிடுவதுபிர யாசமஆமாளங்கள்அம்மா

இராத்திரியிலமகாராட்சதவீரர்கள்வரவு;

விருத்தம்

கொடிக்கருடன்விடைகொண்டான்அப்புரமவானரரும்
கொசசித்தாககருடனவந்தவகையை இராவணன்முன்
தூதித்திடதூதுவர்சொன்னார் அவனும்மகனிடமபோய்ச்
சொன்னான இந்திரசித்துமஓருபிரம்மாஸ்திரத்தால்
அடித்திடுவேன்னாளைப்போயனாபொல்லா இனைறைக்
காகாதுமிகநொந்தேன் அப்பப்பாஎன்றான்
மூடிதந்தலை உதறுவளவருமபடைத்தலைவரோடே
முறைப்பட்டான் அநேகவரும்புறப்பட்டாரே

அ-திபதை-பைரவிராகம் -அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

க விக்கிரமராவணன் அனுப்பவே
வேகமாபடை எடுத்தாரே
அக்கினிகேதுமுதல்படைவீரர்கள
அநேகருமகளம அடித்தாரே

உ, சீலன்முதல்படைத்தலைவர்கள் இதுக்ஷணே
நேருக்குநேரேபோயக குதித்தாரே
ஆலகாலவடவாக்கினியும்போல
அவரும இருவருமபோர எதிர்த்தாரே

௩, சாதுதாலேராட்சதவீரா
தரையிலேவிழவிழ முடித்தாரே
வாநதாலேவானவாசுரககர்படைகளை
பண்டைகளபிளந்திட அடித்தாரே

ச, வில்லும்சரங்கொண்டுராட்சதவானரர்
வீரர்களை அணிகளை உடைத்தாரே
கல்லுமமரமுமகொண்டுராட்சதவானரர்
படைத்தலைவர்கள [illegible]தாரே

ரு, சுக்ரீவன்வந்தசூரியகேதுவைத்
துண்டம்துண்டம்ஆக முறித்தானே
வைகசாமல்அப்போதகைதன்பாய்ந்தொரு
மாபெருமபக்கன்உயிர் பறித்தானே

சு, தூமக்கண்ணனை ராமன் தூதன்என
றூதனைப்போலவே வென்றானே
மாமுஷ்சரமஉள்ளசேலன்மலைகொண்டு
மலைபோனமாலினையை கொன்றானே

எ, இடபன்போய்ப்பொல்லாவச்சிரதந்தனை
ஏறிஅவன்கழுத்தை ஒடித்தானே
உடனேமனசன்பிசாசனைக்கண்டோர்டி
உதைத்துமிதித்துகையால அடித்தானே

அ, இளையோன்மேலேஅக்கினிகேதுவும்
ராவெள்ளங்கொண்டு நடந்தானே
இலைபோய்ச்சேனையுமபோய்அக்கினி
கேதுவும்பட்டுக கிடந்தானே

கூ, விரிவாகவேஸ்ரீராமனைவோர்ஆறு
வெள்ளமஅரககாபோய்க் கவிழ்ந்தாரே
ஒருவாலிபினாலே சல்போக்குபோலே
உடனேஅவாமண்ணில் அவிந்தாரே

௰, நாயும்நரியும் கழுகுகளும்வந்து
நாலுதிக்கிலும்குதி குதித்தவே
பேயுமரணரணபத்திரகாளியும்கூளியும்
பிணங்களைதின்றுசதை உதித்தவே

௰க, இரணசுக்கிரன்புறப்பட்டக்கணிலே
இண்டமுள்ளுதை கைபோலே
மரணமகொடுத்திடும்ராவணன்இந்
வார்த்தையைகேட்டான் அய்யாலே

௰உ, குளத்தேமகரக்கண்ணன்படைகள்அந்த
கோடிகொண்டாரகன்முன் நின்றானே
வனத்தேஎன்அப்பனைக்கொன்றபழிக்குப்பழி
மனிதனைவாங்குவேன் என்றானே

௰ங, வெருவாயைத்தின்னுகின்றஅவனுக்கு
வெல்அவல்கிடைத்தது இங்கவே

குறியா அரக்கனும் இருபதுவெள்ளக்
கூட்டிறனே துணை — என்னவே

௰௪, சிஙகமுகனும் ரத்தாட்சனுமஎன்னும்
சேனைத்தலைவா இரு — வோர்கூட
இஙகே அநதமகாராட்சதன்வந்தானே
ராமசசநதிரனுடன் — போராட

௰௫, ஓர ஆயிரமஅம்புதாககண்ணன்
ஒருதடை ஆகவே — எய்தானே
ஓர ஆயிரம் அமபாலே அய்யறு அதை
ஒருநொடியிலப்பொடி — செய்தானே

௰௬, பின்னுமராகவன் அமபாலேயவன்
பெருநதேருமபரியும — அழுந்தநே
மன்னுமஒருகணையாலே அந்த
மகாராட்சதன்தலை — விழுந்ததே

௰௭, நளனாலே ரத்தாட்சநும் அந்த
நமனூர உலகததைக் — கண்டானே
இளையாநபனசனாலே அந்த
இகலஞ்சிஙகமுகனஉயிர — விண்டானே

௰௮. வில்லாலும்கல்லாலுமஇருபது
வெளளமபடைகளுமபோய் — இறந்தானே
சொலலானதுராவணனசெவியிலே
சுடடால்ப்போலேபோயப — பிறந்ததே ௫௨

லட்சுமணருக்கும் இநதிரசிததுக்கும் இரண்டாம்

முறைஉயுத்தம்.

விருத்தம

அதையறிநதாவ ராவணனெனமகன்தன்னையிங்கே
அழையுஙகளெனநதூதர் அவன்பக்கலசென்றா
வதைபடையின்கதைகேட்டவா தந்தையிடம்வந்தான்
வணஙகிமககளஇறநததற்குவருநதிநொனபோயச்
சிதையஅநதஇருமனிதாசிதைகணடேம
சிறுகுரஙகினபிணககுவதையததொகைதகள்சனகு
பதைபதைதத ராவணோகோணபாள ...

[illegible]

ராகம் நாதநாமக்கிரியை ராகம் — தாளம் சாபு

பல்லவி

பெருஞ்சண்டைசெய்வீர் பட்ட கும்பமெல்லாம் செய்த பெருஞ்சண்டைவீரா

அநுபல்லவி

பெருஞ்சண்டைசேர்வீரர்களும் அருஞ்சண்டையாளிகள்
தருந்திண்தோயானைகள் கருந்துண்டசேனைகள்
வருஞ்சண்டைமாருதம்போல நெருங்குண்டவாசிகள்
மருங்கண்டவேதந்திரதத்தே வருமகண்டக இந்திரசித்தொடும்பெ

சரணங்கள்

௧ சிரத்தில்மணிமகுடம் தரித்துமார்பிலக்கவசம்
பரித்துப்பணிகள் அலங் கரித்துவலியபெருங்
கரத்தில்தனுவைக்கொண்டு சிரித்துமுப்புரங்களை
எரித்தருத்திரனைப்போல ஆர்ப் பரித்துவிக்கிரமத்துடன்

துங்கத்தைக்கோறிஓரா யிரம்
சிங்கத்தேரேறி அலையெறியும்

சீர்கொள்ளும்கடலின் நீர்களைப்புரளப்
பார்களைகிடுகிடெனச் சூர்களைவிடுவிடென
ஊர்கொள்பகுதிநிகர் ஏர்கொள்குடைகள்மலர்ந்
தார்களை அசையும்மணித் தேர்கள் ஆயிரங்கோடி

புடைசூழ்ந்துதாரவே ஆறுபதுவெள்ளம்
படைத்திவரவே களத்தில்வந்து

கோளமகனத்தசக்கிர வாளம்கருத்தபுவி
நீளந்தனைத்தோட்டாள் பாளங்களாகவெடிக்க
மேளங்கள் அடிக்கக்கைத் தாளங்கள் அடிக்கக்
காளங்கள்தொனிக்கத்திக்க காளங்கயானைகள்

விரிட்டுக்கந்தத் திக்குபடர்கள்
சிரிட்டுப்பதங்க களத்தில்வந்து

துன்றுசயாவிளக்க அன்றில் அணிவகுத்து
இன்றுமணிதாகளை வென்றுபடைமுடிப்பன்
என்றுசங்கமபூரித்து ஒன்றுநூறுவளைந்து
குன்றுவந்தெனஎதிர்த்துடனே நின்றஇந்திரசித்துடனே

பெருஞ்சண்டை

௨ வீரன்இந்திரசித்தனை யோரில்நின்றவுடனே
காளைவேள்ஆர் வாரமெசய்யஆதி
தீரன்சுக்கிரீவனோச சேருமவாபோல
வாருமினால் ... பேரும் ... போல

நா ॥

நடுக்கட்சொன்னபோட அரக்கர் அவர்
முடிக்கப்படி நடனம் அனுமக்கர்

ஒனும் அநேகனும் நீரா — மனுமசாம்பனும்பட்சம
னனுமசுக்ரீவனுமாவிரா — எனுமசிலவருமனுசா
நினுமமூந்தி குமுதாடக — நனுமஇந்தப்போரினில
தனுவிடையயாவரைத்து — மனுமந்திரவாளிகள

தொடுப்பதுஎனறுபோம நம்மைககெலித்து
விடுப்பதுமயாரப்போமனனவேணுமக

நீதுமஅதனிலமிக்க — குதுமஉள்ள அரக்கர்
காதுசெய்நினைத்தப் — போதுபடைகளைக்கொண்ண
மதிசயமஇனி — ஏதுவிவிஷ்புமோளன
ரேதிஅமராவேட்க — மோதிஅவாவிளைக்க

அந்தைஅயடன்கண்டு லட்சுமணநீ
வதைச்செயவிக்ககொண்டு என்றுசொல்லி

அனுமான் அங்கதன்தோளில — தனுவாயராமலட்சுமணர்
எனுமவா இருவரகேச — வனுமருகதிரனுமிரு
சனமஆபுஎற்றின — மீதினிலஏறநிலைப்பபோல
பனமகிழ்நதிடஏறிஅனறவன் — சினமிகுநதிடவீறினறபின
கூ திடதகநீலனபுகப — படைநதலைகளமேலாம
கிடைதநமேலசனைககின — டெடுததுமராமகளுடகொண
டடிததுபபோரபுரியத — தடிததுபபோகுமஅளவில
அநததராமசசநதிரன — தடுதததனதமபிசெயயவும

சண்டையைஇனறுநீங்கள்பார்த்தாக
கொண்டிருமஎனறு சொலலியேசம

பெருமானுமதமபிபும — ஸ்திரமாகவேநின்று
உரமஆடமவிலலைவளைததுச — சரமாரிகளைப்பொழிய
அரணு அனறுநீரி — புயங்கநெருங்காபபோல
வரமஆருமவெள்ளமஞா — இருமுப்பததுபடிநது

விழுந்ததைக்கண்டு இநதிரஜிதனதன்
அழுந்துள்ளமஉடைப அபாககளததில்

பெருநதிபோலவே உ — திரவெள்ளமகுடவே
வரும்யானைசேனைகு — திரையாளையுமடிய
ஒருவிபீஷணநிலே — இருவோரு[illegible]
சரவெகமுமஇவாகை — சரவேகமுமடிசோல

[illegible] ஆமோ ஆதிசேஷ
[illegible]மசொலபோ[illegible]தசேனை

ஞாலப்புத்திலிந்தசா — வே ... தசாவிசேஷம்
காலத்தைத் தோபாண — சா ... திலேபாது
கூலத்திலோ இந்திர — ...லத்திலோ எங்க
காலத்திலும் மணடிமேலென்வென்று — மூலத்தைக் கானவிணைடுமேனென்று

பெருஞ்சண்டை

சு இன்றுபோரில்லகமக — கென்றுராமலட்சுமணர்
துன்றும் அரக்கர்தமைக் — கொன்றுவிருந்துசெய்த
நன்றுகளென்றவே — கொன்றுசென்றுபலலோர
மென்றுமென்றுசுவைத்த — திரேறுதிரைறுகொழு ...

கூழிகளபாடரணபதத்திர
காளியுமஆட அதனைக்கண்டு

துவசம் ஆகமுனனம — பொங்கும் இந்திரசித்தன்
மங்கியே பிரமித்து — இங்குவந்தமாசெய்
சிங்கவற்கை — அங்கதன அனுமானை
இங்குனாகசில அனேகர் — எங்குமயனிதாளன

ஆச்சரியங்கொண்டு முன் இருந்த
யாச்சரியமவிணடு இருந்தபோதா

வாசம்ஆரும்தேவர் — வாசமலர்கள்கொண்டு
வீசமாவிருவாமேல் — வீசஅதையுமகண்டு
பூசலிலே அரக்கா — நாசம்ஆகவேயிவாக
கேசலஆச்சுதேநமபிர — காசயம்போச்சுதேனறு

மனமதிடுக்கிட்டான பெருமூச்சுகல
அனந்தமாவிட்டான் அந்தவேளையில்

மூக்கியஆனைடு — திசைந்தகளும்அதிர
மகங்கத கிரகங்கள — மிக்கிடவேஉதிர
சக்கிரமனந்துதிரி — விக்கிரமனநோ அனுமன்
உக்கிரமுடன இருதோளுமகொட்டிய — செக்கிமெனலீ ஆகாசமுட்டிய

பெருஞ்சண்டை

ரு, மாருதிதோளககொட்டி — ஆரவாரம்செய்யவே
ஊருமஆயிரங்கோடி ... — தோகளிலே இருந்த
வீரானலலாமநடு ... — டாரில்விழுந்த ... ராலடங்கை
ஊரில்இருந்தபெருங — காரஅரக்கருமரத்...ய

தனைக்ககிரளாகளசிலஅரக்கர்
சினைத்துடகிறாகள மேகநாதன் கண்

டோர்குரங்காயபுகத்து — சிரங்கிளங்கிளபோதே
பார்மீதிலேசெத்த — போசியகளேயெனறு
கார்வன்னராவன்பொன — தோவுணலலடசுமணனோ
போமணனியமுகத்தில — தேவுநதெழிதத...

பிரமகோடிஉரவே கந்தேவரவா
பருமகோடிவரவே லட்சுமணனெகணடு

துஷடஇநதிரசிததனமுன — விட்டநாகபாசந
கட்டறுமேதோறறு — விடடானஎனறுலகநதோர
சட்டமாயெனைசசொலவார — வெட்டிஅவனதலைஉன
கிட்டவைசசாவிடடாம — இஷடஅடிமைஅலலேலன

எனககணணனமுனனேசிலசபதம
நானபணணனேனே சாமியுமமெயகக

ஆலமுணடபிரளய — காலருததிரனைபபோல
நிலடசுமணனபாண — சாலததாயிரமகோடி
சோலததேரைஅழிததது — மேவிடடஅரககனைக
காலனவெருவிடஅகனறிடும — ஞாலமமருவிடநினறுகொனறிடும

பெருஞசணடை,

சு- தனிததிநதிரனவில — குனிததுலடசுமணநான
உனைகொனறனஅணணன — உனதனககுறறரிமைசெயய
நினைததேமுடிககாவிடடால — அனைததுலகையுமஆளும
கைததராவணனமகன — எனபபோபடைததுமஒரு

கலனஇலலையெனறுவிலஎடுததால்
பலனஇலலைஇனறுசொலலலடசுமணன

கலவாததைகொனறல — செலவமசொலலுககஞசு
மலலாபோரினிலவநதான — எலலாமஅபபோதெரியும
பொலலாஉனதனையேநான — கொலவேனஉனககுன்அபபன்
கலலாகடனகழிபப — தெலலாருமகாண்பார்வா

வா என்றுசொல்ல இநதிரசிததாஅ
ஆனெறுவெலல பிரளயகாலத

டிபோலேஆயபரித — துடனேகடோரம்ஆம்
டவாககினியைப்போலும் — திடஒளிகளஅனேகம்
டபடெனஅஙகதன் — உடலிலஆயிரம்பாணம்
டலதாவும்அனுமானமேல — அடலசோபாணமஇரண்டா

பிரமவிடடுத்தடுகக் தேவர் கணடு
உரமகெடடுநடுககராமாநுஜன்

இடிவறழெழுந்துகாரகற — கடககசசநதிரயோகததில்
படியிலபொழிநதாலபபோல் — வடிவிடடசரமாரி
நொடியிலபபொழியநீசன் — கொடியில்ப்பகழியெல்லாம்
பொடிபடடிடஅனறுகேடடவன் — கொடிவிடடிடகினறுவிடடபின

பெருஞசணடை

எலொசசாதனதமபியும — மேகநாதனும்எய்யவும்
ஒகொர வங்கிபாணத் — தீகளஎழுநததினுள்

சாகரங்களின் நீரும் மேகநீரும்வற்றிய
போகக்காடுகளபறறி வேகஅதனைராமா

நுஜனகணடுகடுகி சரங்கள்பல
டிஜமகொணடுமுடுகி விடவேயிந்திர

சிததனதேரிலகடடும பத்துநூறென் னுருசிய
கததிரளயாவையும செததுபோகஅநத
எததன்தேரிலகடடும சுறறிவநதிடிசசே
மததோ இலலாமையால மநதியானசூரியன

பரிவேஷமநீங்கி நின்றூல்பபோல்நின்
றேருகோஷமஓங்கி-செய துருரங்கின

சேனைமேலேபெருகு சோனைமழைபோலககூாமை
ஆனசரங்களகையில் ஆனமடடுமெயது
மானஅங்கதனமேலும சேனைசரங்கள்விடடு
வானுளமீறிடிககுசச மானமஆகசசங்க

நாததனைதபடடணணி மகிழஓவி
காததனைஎணணி லட்சுமணன்பதது

தோட்டம்ஆனபாணம போட்டுமேகநாதன்
மாட்டிவநதகவச மூட்டுகளைககழறறி
கோடடுமவிலகுணத்தொனி காட்டிநின்றிடசசுவாமி
கேட்டுமானலமனைறுமகிழநதிடும் கூட்டவானரர்நினறுபுகழத

பெருசண்டை,

அ, மணடுபோா இனையானபிர சணடவில்குணததொனி
கணடுமனமகிழநது கொண்டலவணணராமன்
அணடமஉணடவாயால விணடுசொன்னவானவா
எண்டிசைகளுமஅதிா கொணடிடவேஅட்ட

நாசததைபபணணிகொசசிநதா துஷட
நாசததைஎணணிஅநதவேளையில

ஈசாககுளணடிசை ஈசர்க்கும்உலகர்க்கும்
போறகரியபிரம பாசததைவிடுவதில்
மாசததுவமஉடைய நீசனஇநதிரசிததன
மோசததைஎணணிநீ காசததிலேபோயதகன

உடலததைமறைததான்-வானரர் என்னும
கடலவறறககுறைததான் அதனைககண்டு

காமாறிலாபாக தாமாஸ்ரீராமாநாம்
ஏமாற்பிருந்தாலஎன்ட . ஆமோஇநதிரசிததன

சமரத்திற் பிரமாஸ்திரம் — நாமேவிட்டோமேனும்
நேமமுறுவாயென்று — ராமானுஜனே சொல்ல
அதைராமனைத் தடுக்கச் செய்கிறமவேளை
இந்த அண்டங்கள் உறவேயிந்திர
சித்தனையனையிலே வந்து — சத்தியுள்ள பிரம
அஸ்திரத்தை விட்டு — வெற்றிபெற்றே வந்து
உத்தியோகந்துலங்க — துரகனோடு
குறுமையாய் ராஜா ஆரவாரித்த — சத்தியமான மகோ பூரித்த

பெருஞ்சனை,

அநுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்

கனிப்போந்திரசித் தனிகை கைக்கோபுகுந்த கேழ
டேகமனெருடிறங்கிக்க வசமடிநாக்கி
வெகுசேனை உலாவக்காவிட்டனையே போயக்கி
வீரனாயுதப்பூசை செய்யப்போனான
சில்சொல்மகனை உத்தியினால் அவனைமாறக்
கிளர் இராவணனிட மகோதரனோடகம்பனை
வலியவந்தானை அவனையும் சேனைகளையும் பாய்ந்த அநுமான்
வாட்டினான் சண்டமாட்டினானே
சுருட்டி பியாகடை ராகம் — அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சாடினானே அநுமான் சாடினானே

அநுபல்லவி

சாடிக்கும் பகர் நன்முனையே போர்புகுந்தத்தைத் தெண்டினாலே
கோடி அகம்பனைப் படையிலே ஆடுகளில் வேங்கைபோலே சாடி

சரணங்கள்

க, வாரும் வாரும் ராட்சதரே — வாருமென்று கூவினான்
வாரி வாரி அந்தக்கங்கை — ஊரில் விட்டு ஆவினான
சாரிசாரி ஆகவொரு — கேசரிபோல் நடாவினான
தானொருத்தனு மேருத்திர — சாமிபோல் உலாவினான்
ஆரவெருவியகுதிரைகள் சருகென — ஒட்டசனமபிணமா
ஆனைகளும் பூனைகளாகவிழும் படிவாட்டி — தேவகாயமேபோலதுவாளி
தேர்க்கினையேவிகிசாரதி — தலைகளை முட்டிமொமேலும் வந்த
செங்கைகட்டி கியதோகத — யாகவேவாடி திசாதிசையில,

ஸ்ரீ இட்டாசகிய — திருமரிக்குரங்கொடாலே வனி
சேர்ந்திட்டாடசத்தாவிழ பிரிட்ட இராக்கம ... (சாடி)

௨, கோடிபோகமொருபுறம் நாக — போர்வெள்ளம் ஒருபுறம்
மொககரித்துரா மகைக்கொண் — டார்வெள்ளம் ஒருபுறம்
ஆனைவால் மேலேசுட — சூழ்நாள் ஒருபுறம்
ஆரடா சேவகன் - என்று — தேர்வெள்ளம் ஒருபுறம்

சூட்டணிகும் - சேர்த்த வெள்ளாயிலே அனுமானே - உன்னை நான் சொன்னது போர்க்கு வெள்ளம் ஒரு நூலனக் கதெறிவானை பொருந்தினதான டயில் தாஅடிபோட மூப்புட்டியே சேனைபோலே ரத்தம் ஒடிமடிந்தனனம்மதும மகாபலசேனை சூழ்பயப்போது

சாடிபட்டி — ஒருகாலேமுதிஇட்ட எனமேலே
கோ சூடபிடிவி முந்தாவைபோலே ஒடிஒடிமதணடிறுலே (சா)

௩, அகண்டயால ஒருவெனக்கொண்டாரம — கழுதைத்தேரிலே
அகம்பன வந்தடித்தானமுனை மேனா
இடிந்த அனுமான் ஓடிக்கொண்டால — தடியன் அந்தேரிலே
மனசமகொண்டவை கட்டியடித்து — நாட்டந்தயாரிலே
புருநவனசம் நீட்டம் அனுமானை அடித்தானை அடிக்க அயனை
பொட்டெடென்னே அநத் துவக்கடனை கையிலெபிடித்தானைபிடித்து மாபுருந

ஆ ருபிாளைஅத்தமது... அடித்தான் இடித்தபின்னும
பார்க்கவனே பூசப்பட்ட அவனாடனைக் குடித்தாரமூந்திரியோ
புருந்து இராவணனை — தானாஉகந்துயருட நாருவியனை
மிருக்கபடையைக்காலனை கொள்ள அகம்பனை உயிர்த்துனைத்துனை

சாடி ரு

இளையவர் பிரமமாஸ்திரத்தால கட்டுண்டதற்காக

ஸ்ரீராமா இரங்கல்

விருத்தம

அகம்பன் அங்கேபட அனுமானைமுகமேனாசனை இருளில்
உகனரதனிதப்போர் செய்தகளைவட டாவைஅனடதார
புகைகந்த இரவினிமேகோதனே தேவேந்திரனை போல
போர்செய்யானை இளையவனுடநிகைத்தானை அடபோது
முடிந்தபிரமாஸ்திரம் திந்திரமித்துவிட்டானை பபி
முடிஅடிமேராப்பந்துவிட்டார் அனைஅதிநதுராமனை
மிருதுபராகெந்துஅயபெருமுருடேவைஉடுக்கி
ஸ்ரீபுமே நாநாத்துமேசக்கிப்டாதக மூகினைறுமேனா

௯ திபதை-எருகக்குலகாம்போதிராகம்-ஆடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧ அப்பனேஅய்யனே அரும்பிறவியேயெந்தன்
ஆரசேகண்மணியே லட்சுமணா
எப்படினுனைஉனைமறப்பேன் எப்போதுன்னுடன்பிறப்பேன்
இனியென்மனமதுனியேன லட்சுமணா

உ. வன்னமஆம்பிரம்மாஸ்திரம் கொடுத்தபிரம்மாவைப்பழி
வாங்கக்கீதொடாநதாயே லட்சுமணா
என்னுடனபிறந்தகுணஉசரப்போயதசரதறக்கு
இயம்பகீகடநதாயே லட்சுமணா

௩. தந்தையும்சடாயுவையும்கொடுத்ததும்போதாமல்உன
தனையும்பரிகொடுத்தேன லட்சுமணா
இந்தவயதினிலஇந்தக்கணகாடசிகாணநான
என்னவுடம்பெடுத்தேன லட்சுமணா

௪, ஆந்தோநான்களைஆகித தண்ணீர்விடாயெடுத்தால்
ஆர்முகத்தைப்ப ரப்பேன லட்சுமணா
இந்தாருமகனிகள அண்ணாஎனறழைக்கும்உன்
இனசொலநானஎனறுகேட்பேன லட்சுமணா

௫, நோஅறிவென்வயறறிலகாய்கனியைஇட்டநீ
நெருப்பைஇட்டாயேஅய்யோ லட்சுமணா
ஆனையும்விட்டெனனைஎன்றுயேஎனனைககூட
அகலவிட்டாயேநீ லட்சுமணா

௬, சோறறிலேகல எடுக்கறியேனமுகவணைககலஎடும்பேன்எனற
சொலலேயேநானஎடுத்தே லட்சுமணா
ஆறறினுமுடிபெறமுனவநதவிபீஷணாககுலங்கை
ஆளமுடிகொடுத்தேன லட்சுமணா

எ. படிக்குஉனபுத்திதள்ளிஉனக்கும்வானரங்களுக்கும்
பழிகாரனஆனேனே லட்சுமணா
பிடித்ததேபிடியாகப்பெண்வார்தததைகொணடுநான
பிழைமோசம்போனேனே லட்சுமணா

அ நீமாளஎனஉயிரயேமபரதாகுஇதுகேட்கில
நிமஷத்திலஉயிர்போமே லட்சுமணா
தாயமாாககுமஉயிர்போமே நாபெபிரசகக தரியத்ர
தா -ாதுலககமஆசசே லட்சுமணா

ஸ்ரீராமனை ஆகாசத்தில் சகலதேவர்களும்

ஸ்தோத்தரித்தல்

விருத்தம்

இந்தராவந்தேன்வந்தேன் என்றிளையபெருமாள்முகம்நோக்கி
தொந்தராயசமயபெறமேலிருந்து சோகங்கும்பெரியபெருமாள்முன்
அந்தோஉனக்கும்கவலைஉண்டோ அய்யாவென்றேழுந்தரத்தில்
வந்தாசாமிமுகமமதித்தா இரங்கித்துதித்தாரே.

௪௭-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

உன்றுமகிமையை இன்னதென்றெவராலும்
உரைக்கல்ஆமோராம

அநுபல்லவி

நின்ஒருநாபியில் பிரமாஒருத்தனாலே
நிகரில்சராசரங்கள் சகலமும்தாலாலே
நன்னிஅரக்கருக்குக்கீர்பயப்படவே
நாயனோசாமிஉனதன் மாயமோபுவிமேலே உனன்

சரணங்கள்

௧. முப்பொருளும்ஆய்முப்பாம்பொருளுக்குள்
மூலமுதற்பொருளும ஆவயே
அப்பனும அன்னையும தம்பியும்உனக்குண்டோ
அவாகளவருததமகண்டு நோவாயே
இப்படிஉன்சரித்திரம்இன்னவேரர்நிலைவரம்
என்றால்அத்தையுங்கூடக கடந்தாயே
செபபிலும்இல்லைபநதிலும இல்லைஉன்செயல்
சிமையிலேதசபபன் சாமிஎன்பதும்நீயே உன்னை

௨ அததிமரததினிலே தொததியகனிபோலே
அண்டமென்னும்கனிகள உன்மேலே
தொததியிருப்பவறறுள ஒருகனியிலசெனிதத
துஷ்டஅரக்கனனும புபூவாலே
கஸ்திஅடையலாமோசிறறாரிலசெலவககூத்து
கட்டுகிறாய்என்னை ஒருகாலே
உததமனேஉன்கீர்த்தி எததனைபேர்சொன்னாலும்
ஊசிக்கண்ணாலேஆகாசமபார்க்கிறபடோலே (உம)

௩ அம். ரிஷன்பிரகலாதனமுதலோருக
கருளிசெயதாயேஅனுக விரகாட்

நடமினாரணு இந்த அரக்கருக்கு
நக்கஞ்செய்யத்திதனை — மாருட்டம்
நம்பிப்ப பிழைக்கிறு ஈ உனக்கிவர்என்னை
சவட்டமாரு, நயினமுனை — சருகோட்டு
மெய்ப்பேரம்பீமோசதாஸ் எனாருகசொருகால்
இருக்குமியாழேவாளங்குமதரிசகுமோளங்கள்கூட்டமதன்

—※—

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்குசீதாதேவியிரவசல்

விருத்தம

வானவ இப்படித்துதிக்கத்தூதர்சென்று
மனலவனே உலமகளுலமனிதசாதி
ஆனபருக்குராகருக்குமுடிந்தாள்என்றார்
அவனுமஅங்கபுஷ்பகவிமானந்தேறறிச்
சானகிக்குக்காட்டுமென்றான் கண்டாள்சீதை
தனலதுடுத்தவெண்ணெய்போலேஉருகிவாடி
நான்ஒருபெணபிறக்கஇவவாறுசசோவன்று
நலிகின்றாளனொந்துநொந்துமெலிகின்றாளே

ம, இடைந்தை, நீலாம்புரிராகம. ஆதிதாளம்

கண்ணிகள

க. என்னசெயவேன்சாமிநான்என்னசெயவேன்சாமிநான்
இந்தக்கோலங்காட்டவோ — வந்தீர்
துன்னிகைசெட்டின துவாயகெட்டாமலேபோக
தோதகமென்ஒருமிக்கத — தந்தீர்
உ. கண்ணேஅழுதகருணாகரோஎன்மன்க்
காவலோடே இந்தனை — நாளா
மண்ணிலஇருந்துயிமறைந்ததிருமேனியை
மாபிலஆணைபபதற்கோ — வாளா
௩. நகரிலிறைநறைஉடமைஅகலேன் என்றோர்பிழியா
நானகொடாநதிதறகுக — தானே
பகைவாஇலங்கையிலேமடிந்தபிறகும்
பாவினனை — உயிர்ப்பிப்பேனோ
ச. ஏகபோகமஆகவேஇருந்தஎனபிராணேசரை
இகழுந்தஎன்உயிரமன் — கொண்டு
போகமாட்டாமலஇந்தபொல்லாத்துயாக்கடவில்
போட்டுவிட்டாரேனோ

தனை

ரு. ஊர்மனிதாக்கன்றுகீர் பதினாலுவருஷமபோய்
உடன்வருவென்னென்றதும் தபோ
ஏபிடித்தோன்என்செயவான் பானைபிடித்தவள
டாகியமளனபாா அதுவேதான் ஒப்போ

சு. ஆசைமான்பின்போவென்றாள் காரணகாட்சியெல்லாம்
அடிவேர் இவளென்றறி வீரோ
மோசமசெய் ராளஇவளை முகமபாககஆகாவென்று
மூடிகவோணடமரகண்ணை நீரோ

எ. விட்டில்எனசாமிஅன்னைவாாதனைதட்டாமவெந்து
விரதமகொண்டாரளன்பதெல்லாம ஏனோ
காட்டிலஏரிததநிலாகரனவில்முறைஆச்சே
கைக்கணடபலன இது தானோ

அ. அருமைஅயோத்திபெணபாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்
அரக்காசெயம்பொறுக்கப போமோ
தருமமேசெயமபெருமாளேதுணைஎன்னுமளன்
சாமிக்கபஞ்சயலவரல ஆமோ

கூ. காதக இந்திரசித்தன் சூதோஅன்றிஇதென்ன
காரணமோநான்செய் சதியோ
ஆதிமறைபொயததாலும பொய்ய ப்பிராணநாதனை
அலையகாணதுமபாழ்தத விதியோ

ய. அய்யோலட்சுமணா நீ என்சிறைமீட்கும்முன்னே
ஆவிளைகருமசுமமாயப போச்சோ
கையாலேநான்பாவிஉன் அண்ணன்கைபிடித்த
காலபலமதுபபடி ஆச்சோ

யக. ஓதுமபேசநமகணோக் மூச்சுகாணேனே சாமிக்
குயிரஉணடோஇலலையோசொல் மகனே
ஏறுமஆசைவுமானேணன் இருவாக்குமஞானமூத்தா
எழுநிலைவதத்தனே சாமூ மூனே

யஉ. மையானகாட்டில்அணணன்மெய்ப்பெருந்தாமலதாங்க்
மலாகொயதுமெதனை தீயே
வெயயராட்சதகீசா எடபுபாஅம்புகள்
மெதனைதமேலேவிடச்சி பேய

யங. மெயாறாறுமாமீ ருமஉளாக்குப்பிகாறிநான்
வீழ்ரா லாலுன்பாஅமமேரா நீயே

கைகேசிமகராசி கருவிகருவிளெல்லாம
கட்டிக்கொண்டாளேபாக்கியசாலி
௮. தாயபகைவந்தபோது நீஇருந்தண்ணனைக்
காட்டிக்கொடாதேயென்று தனியே
தாயசமுத்திரைசொன்னாளே அதுக்கோநீஅண்ணன்முன்னே
சாயந்துகிடக்கிறாய்பிள்ளைக கனியே

௯, புத்திரனேகண்மணியே கைத்துணை ஆனஉன்னைப்
போக்கடித்தேன்பாவி பெரியயோ
வறிவிடகம ஆயுதம இத்தனைபாமெகாண
வைத்ததேபாவிதெய்வம அய்யோ

௧௦. எப்போதும்போலேசாமிசெயிப்பார்என்றிருந்தேனே
இங்கேகண்டேன அலங கோலம்
குபடை உயர்ந்ததென்ன கோபுரம்தாழ்ந்ததென்ன
கூடிசசோரீசருடன் காலம்

௧௧, தாயபாகள்இருவரும பரதனும்இதுகேட்கத்
தரிபருமோ அவரவர் தேகம்
சோலமபறிகொண்ட எனக்கினிஒருக்காலும்
இடைக்குமோகலலபர லோகம

இரிசடையயமன்சீதாதேவியைததேற்றுதல்

விருத்தம

பரிந்திராவணைஅழுதசாமிமேலே
பனைத்துவிழஎழுந்தவளைகட்டிக்கொண்டு
விரிந்திடுமகணணீாதுடைத்துப்பிராகேளாமல்
மிகபபசிததோராகளைகதேற்றுமஅமுதுபோலே
சரிந்தபயிாகளைதேற்றுமமழையைப்போலே
கவலைநீங்கதேறறுஇனறதாயைபபோல
தெரிந்ததிரிசடையென்பாளசீதைதனைத
தேற்றுவாள்மனக்குறையை ஆறறுவாளே

௯௮ · தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஏதுக்குவருந்துகிறாய்-அமமா-நீஏதுக்குவருந்துகிறாய்அம்மா

அநுபல்லவி

இலேசப்படாதேதெய்வம்-பொதுவென்பதழிந்ததோ
இனறுதபபிஎனனதுாவிலே-விழுந்ததோ (ஏதுக)

சரணஙகள்.

௧, மாயமான்என்றும் சனகராசனென்றும
மயக்கமாட்டிறேன் உன்னண்டை

மற்றைநாளவெளி ஆச்சுதுபோல் இந்திர
  சித்துமசெய்கிறுன — சிலசஸ்டை

௨. ஐயயவேபெரும்பேயுமதின்
  உருளுதுபார் இவன் — தலைமண்டை
உத்தராமனை அரக்கர்கெலிக்கும்போது
  உள்ளமையிலேமுடிக்கிறேன்பார்லுன்பதுகொண்டு — வது

௩. அனுமான்னெனபவன் தனதாகவேவந்து
  அடிமைக்கடிமை ஆகி — உழைக்கிறுன்
அவனாலேயேஉல கணவன் தமபியுடனே
  தவறுதபடி — பிழைக்கிறுன்
நினைவேதோல்டசுமணன் இளஞ்சூரியன்
  எனவேமுகதெளி — தழைகிறுன்
நிமிஷத்திலே ராவணனையுமபடையையும
  நமனும்வந்துதன்உலகத்துக் — கிழைக்கிறுன (எதுக்)

௪. சோபனமுமஉந்தனக்குமசகுனமும்
  சுபபலன்கொடுக்காமல — நீங்குமோ
சொலலாயநமங்கலம இலலாகளா இந்த
  தூயவிமானமது — தாங்குமோ
ஒப்பில்லாராகவன் இந்தராட்சத்
  அறபருக்குபபின் — வாங்குவேன்
ஒருககாலேபயநதிருக்கிறுயேஎன்ன்
  ஒருகுளபபடிகணடுநிறைகடல் — ஏற்குமோஎது

அனுமார்சஞ்சீவிபருவ்ததைதக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம்

திரிசடைசொல்வால்சீதைதேறிப்போனுள்
  சிலைவீராபாடுமசேனைகளின்பாடும்
கருகிவிபீஷணனைசொல்லஅனுமான்சாம்பன்
  கட்டுரையால்சஞ்சீவிமலையைநாடி
இருபுயமுமதூககிஅணடகோளமட்டும்
  எட்டுவிஸ்வரூபஙகொணடினிமேல்நீங்கள்
வெருவிபவேணடாம்நான்போய்வருவேனென்று
  விளமபினுன்அனுமாதன்கிளமபினுனே

௪௯-தரு-சுருட்டிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாயநதானே அனுமான் பாயநதானேசஞ்சீவி
பாவதமைதக்கொணடுவநதானே

அநுபல்லவி

சொற்பமுடையனுலக்கையாலே திரிவிக்கிரமன்போலே
தேவர் கிழ மூவர்புகழ
ஸ்ரீராம நாமமணமே வீரவிசைக்கு மகிமைகொண்டு (பாயந்த)

சரணங்கள்

க ஓ .....லியின்று வடக்கை நோக்கி விசைகொண்டு தாவிப்பறந்து கடல் தரமாய் ....புகழ்ந்தே யண்டர்கூடத்தைமூட்டி நெருக்கிஇருப் பதிபோலத் திசைகளடிலுமெட்டுமெல்லாமலே அருமைபெற ....உடைந்த தீவிசை ...கோமடிநெடிய கருடனைச்சுமக்கின்ற கைகளுடையாய் படியோசனைமட்டும் நீட்டிவிரிந்து

கண்கண ...வீரவாலின மணிதனை ஆட்டி-தண்டு
கிக்கிடம்படும் பலபாசுகிரமம் அடங்கலுங்காட்டி-தடப்பண
கிளைசயிலுமதிவேகமாகிப விலக்சனைமுனகு ஓடிஎங்கும்
மயிலேசனமேவா ருங்காட வரங்களைச்சிதறிமிகுந்தோட
பொக்கந்தவருமயந்த பகந்தடனுடகொற
இருக்குகரியும கதற சக்கிரகிரியுமகிதற (பாய)

உ இலங்கைவிட்டொன்பதாயிரமயோசனை இமயகிரியில்தாண்டி அந்த இமயம்விட்டொன்பதாயிரமயோசனை ஏமகூடத்திலதாண்டி அப்பால் ...கொண்டொன்பதாயிரமயோசனை நிஷதகிரியில்தாண்டி நிஷதமும்விட்டொன்பதாயிரமயோசனை தவசம்பெருமலைத்தாண் அங்கே இலங்கும் வெள்ளிமலையிலேசென்றுவைத்து கையாலே வாயுவின்சுதன் இலங்கு ... காட்ட அவனைத்துதிசெய்தாப்போலே விளங்கும் அவ்விலங்கின்-மாயவனைப் பணிந்து விண்மேலே ... தையி ஆரணனைக்கண்டு விழுந்துபோய் செயதுதிசெய்தபோதுக்காலே பின்னும் நிலமதனில் அங்கேபகலைகுறந்து நீலமலை கண்... பால பறிந்து

விலங்கிப்புயல்வின்மேல் ஒளிந்தொட்டரவுமேழுப
குலுக்கிஉந்தனையுங்குறிய கலங்கிதிசையழிய (பாய)

௩ அரியமலைதைக்காக்குந்தெய்வங்கள் அடங்கலுவந்துகடுக்கலுகீ ஆரடாஎன்றுகேட்கராமன்தூதனானென்றுநடுக்கி ஒரு பெரியசங்கரயசுமன்றுவந்தபோட்டுமெருமைசறுகிக்கிட்டுமென் ... ...பாரையுடம்பி ... ...வெழுந்திக்கியங்கே
... மேலே ... தாழ்ந்துமெய்சோரந்-மேலே
... ... சனைமாட்டுக்குடு-கு...(கு)

தெரிவேனோ ஆதியேயோ — சகோதரமேமயக்கி
தீரகாலனை ஒருகையாலே — ஆகவிட்டாய்த் தப்பி
வருகையிலந்தவானர கூடறிந்து வருசகன்பிரமாஸ்திரம் சூழ்ந்து
ஒருலட்சுமணனையே தேக-பெருதிப்புவன்தேற
தருமப்பயிருமதேற-இருடைசுமியும — தேறியபர்

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்கெப்பின்னும் இரங்கள

விருத்தம்

மதம்மிகும் அனுமானைப் பொருந்தும்சாம்பவனும்
இறவிபீஷணனும் தேடத் தேடறுதமம் மைவேக
கறவைக்கன்றதைத்தேடும் கோளரியரேபோல் ராமன்
பிறவையெண்ணிவைதெய்யுருகுவான் உருகுவானே

௫௦-தருணம் குலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆனாலுமென்னைப்போலே இனி ஆகஉண்டோ அதியம

அநுபல்லவி

மானகரனே தசரதன் பின்னோ தவம்
வருகையிலே இப்படி இருந்தத்தகாரணம் — ஆனா

சரணங்கள்

௧. ஆராருகின் சொன்னசெய தமதம்பிபோல
அருகேசெய அதிதி — இடைக்குமோ
நேரோசனைசகோசனைவிட்டுவிட்டு
நெஞ்சுகிடைத்துபடை — படைக்குமோ
தீராயெனப்பாலப்பிறைவெண்ணெய்
இரண்டுவாச்சேமுறி — உடைக்குமோ
தாயேதேடக்கிடைப்பாதோளன்
தம்பியைப்போல்எனக்குத்தேடக் — கிடைக்குமோ

௨. சற்றும்தம்பிவார்த்தையெனும்மல்
தயங்கினேமானின்பின்வேயோ — போனேனே
சக்திகொண்டனைவிந்தத் தீதறப்பிடுத்து
கருகதறுதமேன்கான — தானேனே
உற்றத்தப்பப்பாடசடப்பதும்
ஒருபிறவியுமதிழந்த — தேனே
பெற்றவனையும்பிராதாவையுமவென்றேன்
பெண்ணாலே [illegible] பழிதப்பேனென்பது — [illegible]

௩. [illegible]
[illegible] — [illegible]

மதிமோசமாஜயனைக்கொண்டுவந்து
　மடிப்பார்க்கக்கொடுத்தேன் பொய்யோ
இதவாக்தருமமெசெய்திக்குமளன்
　றிருந்தனனக்கது மெய்யோ
கதையோசுருமபுக்குழுதபுழுதி
　காயசசினபாலுக்குசாக்கோஆமோ ஐயோ-ஆறு

தம்பிக்காக இரங்கினஸ்ரீராமரைச்சாம்புவன்தேற்றுதல்
விருத்தம்

இளையவனை நினைக்கிறதப்படிக்கு ராகவன்புலம்பி எழுந்தான்சாம்பன் -இளையுமவகை வணங்கிநின்றான் சாமிநீநொந்தபோது வருந்தலேண் டாமவிளையும் உயிர்தருந்தமருதுகொண்டுவருவான் அனுமான்விழுந்தோர்க்கெல்லாம் -தளர் அகலும் -அதுசெய்யும் குணம் என்பான்காணப்பாய இக்கணமென்பானே.

௱க-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தவிதம்நீகொண்டால்சாமி- இனி-எந்தவிதம்பிழைக்குமபூமி

அநுபல்லவி

சந்தமஉனதுராமதாலேதழைப்போம்
தம்பியுமநீயுமஎல்லாரும் பிழைப்போம்-ராமா இந்

சரணங்கள்

க. ஆலைகன்னை நான் அறிவேன உனக்கென்றுங்குறைவில்லை
　அலைகடல்கடையாசசே நாலுமருந்தன்று
வளர்ந்துவடைகுருவில்இருந்ததைக்கொண்டுவர
　மாருதுகிளம்பினன் பாயந்துசென்று
பிளந்துகூட்டுமெலுனறுப்படை கரைப்பதொன்று
　பிராணன்கொடுப்பதொன்று பெலன்கொடுக்கிறதொன்று
களங்கமஇல்லாமலவரும அதுமுனனுக்குமலை
　கலங்கினாலும்மனம கலங்காதவனே-இன்று (இந்த)

உ. தன்னைப்படைத்தபிரம்மாவையும் பிரம்மாஸ்திரம்
　சாடுமஉயிர்குடித்துப்போடுமெதத்தன் கட்டோறும்
பின்னுமபிரமமாஸ்திரமும அந்தமருந்தைக்கண்டால்
　பொய்யைவிட்டுசுழறுமெய்யுமாயன் காரம
பின்னைதம்பியையாலே அரக்கர்படுவதெல்லாம
　பெருக்கத்தெரியுமசறறே பொறுப்போறென்ன விசார

பன்னிரசொலவதெனன முனனாளசசணடை-ஒரு
பாசகுமஇனிமேலசசணடைதோபபுமஆகுமஇநநேரம- இந

௬, ஆருமஅறியாஅநத மருநதிருககுமஇடததை
அடையாளமசொனனேனவிஷணுசககரம காவலுணடு
பேருமஊருமஅறியாஅநதைஇநதமட்டுககும
பிடுஙகிககொணடுபோன போகனுமஇலலையாணடு
சாருமவாயுவேகம மனவேகமாஅனுமான
தருவானநொடிககுள இஙகேவருவான அதனைசசொலலணடு
நேருமஉனகாரியம உனககேஜெயமஅயயா
நெருபபுமெழுகுபோல அடிக்கடிமனமபிணடு இந

தமபிமுதலானோா எழுநததற்காக ஸ்ரீராயர்

அனுமானைபபுகழநதல,

விருததம்

வெம்பியிநதவிதமசாமபன தேறுமபோது
விககிரமமாருதிமலை சஞசீவிதனனைப
பின்புகளததினிலவைததான ஒருபிரமமாஸ்திரம்
பிரிந்திடவேபரிபூரண சநதிரனபோலே
இமபர்இளையவனும வெள்ளமெழுபததும
எழுநதிடபபூதலாதேவா பொழிநதுவாழ்ததந்
தமபியைபபோலஎழுநத இராகவனவிசாரம
சாடினானஅனுமானைக கொணடாடினானே

௫உ-தரு சாவேரிராகம-அடதாளசாப்பு

பலலவி

அனுமானே-நீயே கணவானே,

அநுபலலவி

தானதானஙகட்குபபிராணதாதாநீவார்த்தாமே-அனுமா

சரணஙகள்

௧ நமதுதுணைவருமவா னராகளுமநாமே
நிமிஷத்துனனுலஉயிா நிலைபிடிததோமே
சுமதலைஉனககினனறே துணிநதோமாமே
எமலோகபபரியநதம இனிசசாதியமோமே அது
உ. ஒனறுமஅசைவிலலாமல உடமபையுமமறநதோமே
கொனறஉயிாகளைநீா கொடுககவலலநதோமே

அனைமுதுகரதனைப்பெற்ற குருபிரானிமந்தோரா
இனைநானாதுவயிற்றில் இருவருமபிறந்தோம்-அனு
௩ விரிபோதுமனைதம்பி மெய்யுயிர்போயே
முழுகரப்படிகாந்தாய மூழ்குதுங்கப்பட்டாயே
பரிகாரனை நானுன்று பயமதிர்கத்தாயே
அரியாயிராந்சி ஆயிருப்பாயே அனு

—0—

இலங்கையில்வானரர் நெருப்பிட்டுக்கொச்சனை இடுதல்

விருத்தம்

கட்டிஉவந்தனுமத்துதிராகவ காந்தன்உரைத்தளவில்
தட்டறஅணடாஇறைந்தனர் பூமலர்த்தகைதையாகிநதமிட
மட்டறவெந்துபொடிப்பொடி ஆகவளைந்துநெருப்பதனைக்
கிட்டி இலங்கையில்இட்டனர்வானரர்கொச்சனை இட்டனரே

———

இந்திரசித்துமாயாசீதையை அனுமார்முன்

கொண்டுவருதல்

இதுவுமது.

அந்தநிலையில்இவர்ஆரவாரம்கேட்டான்
 இலங்கேசனுடனந்தானுடனேஇந்திர
சித்தெழுந்தாலசருசிவி மலையுமுனைபோல
 செலுத்தியமாருதியுமவந்தான எதிர்த்துக்கொண்டான்
விதனைதயினெலேழுந்தமை அந்நேரமத்தனிலே
 மெய்சீதைவடிவாக்கி-வெட்டுவேனென
றந்நிலையிலக்கத்தைத் தட்டிரவாளேனேந்தி
 ஆட்டினனமாயையினுலக காட்டினனே

௩௩-தரு-சௌராஷ்டிரராகம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மாயசீதைதனைக்கொண்டிந்திரசித்தனு மானமுன்னேவந்தானே

அநுபல்லவி

தியங்கலைக்கமேலைவானவர்கேமந்திரத்தாலே நந்திரத்தாலேவெட்ட

சரணங்கள்

௧ அனையாராமர்கைக்கரத்தாற்பட்டபாற்பக
 அகிப்பேப
 அந்தகனைக்கையையாட்டி

விளைபுத்தசண்டைகள விளையாடச்சென்று
விகடங்களை படித்துக்கொண்டு உடல்
செனிக்கம்பிர தொட்டிழுத்துப்பல்லைநெற
நெநெரென்று கடித்துமண்டை
பிளக்கவிட்டுடுகிறேன பாரென வேகத்தி
பிடித்துக்கொண்டுதுடிதுடித்துக்கொண்டொரு மாய

௨. வீரம் ஆம்பூலிவாய மாலைபோல அவன்
மெய்ந்து குறைந்துகொள்ளமழைக்
காரையுவிட்டழுக்கு கணைவிராமலைக்
கடங்களில் நிறைந்துகொள்ளகலை
சோரவேபுரண்டாந்த உடமைகளை
கூறியிலும் இரைத்துகொள்ள-அய்யயா
மாருதியேழுமைறயோ எனறவளவெட்கம
மறைந்துக்கொளளக்கண்ணில அமைந்துகொளள-ஒருமாய

௩. தேசம்உள்ள் அனுமானே இங்கேசறறே
நிலவடா சொல்லுகிறேன் வாள்
வீசினான் இந்தசீதைதனை உன்தன
விழிமுனனே சொல்லுகிறேன் மறு
யோசனை இல்லை இப்பொழுதந்த
அயோத்திக்கும் செல்லுகிறேன்-கை
கேசிபுத்திரன்எல்லாரையும்வெருடன்
சொல்லுகிறேனுன்னை வெல்லுகிறேன் என்று மாய

இந்திரசித்துவெட்டின சீதைக்காக அனுமார் புலம்பல்

விருத்தம்

வந்தபாதகன் இந்திரசித்தென்பான் மாயாசீதையைவாளாலே
வெந்தைமாருதிநல்லவார்த்தைசொல்லவும் துணியாவீசிப்போட்டான்
பந்தமாய் அயோத்திமேலேபோகருகாட்டிநிகும்பலையிறசேர்ந்தான்
சிந்தைமாருதிகண்டுசோமபினை அழுதழுதுசேமபினனே

௫௪-தரு-எருக்குலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தக்கோலங்கண்டது சும்மாபாவி அனுமான்
இனிமேலநான்என்னசெய்வேன் ஆராமா

அநுபல்லவி

விதிகருமமென்னைமோசஞ்சே விழுந்துபகைநிறைந்திருக்கே இந்

சரணங்கள்

ஓமென்றுமுன் தூதுவந்தேன் உன் உயிர்க்குக்கேடுதந்தேன்
ஆமென்றுஎப்படிசொல்வேன் அய்யனுக்கெப்படிசொல்வேன்
சாமிதானென்னென்றுகேட்பான் தாயநீ இருந்தால்அல்லோமீட்பான்
திமைதானேமேவிட்டதோ தெய்வமுமதாணைகண்டெட்டதோ
இதுக்கோனான்

௨ அன்னமேதாயேஎன்தன்னை அறிந்துஇந்திரசித்துனை
பின்னமேசெய்திட்டானே பிரேதம்போல்இருந்தேனே
சொன்னசஞ்சீவிகாத்தானடி சுருக்காகத்தானஉன்னைவேண்டி
என்னென்னசெய்தாலும்அங்கே இப்படியாச்சுதேஇங்கே
இதுக்கோனான்

அருந்ததிதொழும்பெண்ணே அனைவர்க்கும்இருக்கண்ணே
விரும்பும்உயிர்க்குயிராச்சே விளங்குகின்றஎன்தாயே
கண்டுநான்உன்னைத்தேடி கண்டேனென்றுமுன்னோடி
இருந்தானென்றவாயாலே இறந்தாளென்னவோமேலே

இதுக்கோனான்

சீதைக்காக இரங்குகிற ராமலட்சுமணர் முகேக்குதல்

விருத்தம்

அஞ்சனைபாலகன் இந்தப்படிக்குநொந்தான்
அய்யன்இராமனுக்குப்போய் அறிக்கையிட்டான்
கெஞ்சிலேவீரனும்அறிந்தான் எறிந்தான்வில்லைத்
தேடினான்வாடினான் தியக்கம்கொண்டான்
தன்ஜெயல்ஆனது மறந்தான்அந்தவேளை
தம்பியும்அப்படித்தளர்ந்தான்இனிமேல்சாமி
என்செயல்ஆவதுநமக்கும் இருப்பதென்றே
இனம்சொல்வான்லட்சுமணா சினம்சொல்வானே

௬௫-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இனிமேல்யோசனையேதையா-தேவிபோனபின் இரங்கினாலாகாதையா

அநுபல்லவி

உனதுகவலைசொன்னால ஊராகக்கெண்ணங்கூடியோ
சினமெங்கேபோச்சுதையோ சேவகருப்பட்டடியோ இனி

சரணங்கள்

௧ இலங்கைஉள்ளாரும்தேவரும் எவரையும்இப்போதுநேரோ
முன்நகைரோமெகொல்லாவிட்டால் கொஞ்சம்சொல்விடைப்பார்

புலம்பல்ஆமோ இன்னம் சமநேபொருத்தால்எதிர்த்தபேனை
விலகிடுமபோவோர் அடிமைவேலையும செய்யசசொல்வாரோ
இனிமேல
௨- விலககவுமசீதையைபபாவி வீசினாளென்றனுமானசொனன
கலக கொணடாயதாமதது கிதுகாலமோ அவலவோசினன
கொலைததொழிலசெயதபபாலஎஙகும கொளுததுவாமநெருபபாமிநத
தலைககுமேல ஓடியவெளளம சாணவோடிமுழமவோடிஎன்னை
இனிமேல
௩- சாடடிலஅரசுமபோச்சு துனனுடைய நன்மையாலேவநதெணட
ம, காடடிலுமவநதிநதகொளளை கட்டிககொணடோமேதினெகம
பூடடிநீவிலலைவளைததால பொடிபபொடிஆமேதெணடம
ஆட்டம்காடடலாமோசாமி அடியேன்சொனனபடிஎடுநீகோதணடம
இனிமேல்
ராமனைஅனுமார்முடுககுதல்
விருததம
சினமாஇப்படியிளையோனஉனைககஇநதிர
சித்தயோததியினமேலே போனபோககை
அனுமானும்சாமியுடன சொனனானசாமி
ஆவிதடுமாறினன்அநதவேளை
புளைவீரபபடைகளையும உமையுமகொணடு
போயஅரககனமுனகுதிபபேனஅலலவெனறால்
முனையானனேபொருதிக கொலவேனஎனறு
முடுகுவானமாருதியும கடுகுவானே
௫௬-தரு-கலியாணிராகம-ஆதிதாளம்
பலலவி
இதுகோஇநதயோசனைசாமி அனுமானனஇருகக
இதுகோஇநதயோசனைசாமி
அநுபலலவி
பதைககிறேன்இநதிரசிததை உதைககிறேனஅவனைநான்
வதைககிறேன்அயோததியில புதைககிறேனஅதுகெனன(இ)
சரணஙகள
௧, சுறறியமதில்எழும
சுறறிஊரிலேலைககையை நீட்டி-ராவணன்தன்னைக
கொததுபபனஙகாயபோலே
பநதுததலையுமபிடிது தாட்டிமகனே-இநதிர
சிததேயெனறவனஅஙகே

சத்தி அலறும்படி — பாட்டி ஆட்டுக்குட்டி போல
மொய்த்த அரக்கர்களை
குத்திக் கூறுக்கினை — ஓட்டிப் பாரானசாமி
சற்றிலேலங்கை நகரத்தைப்பிடிக்கிறுரு
பந்தைப்போலேதூக்கி — ஆயகேக்துதிமேனை அடிபோனா (இது)

உ. தூடுக்கால்எனாதாயமுன்கத்தி
எடுத்தான் அவனுக்கிந்த — மிண்டேனசொல்லநேரென்று
படித்துப்படித்துச்சொல்லி
அக்கடிவேண்டிவேண்டிக்கொண்டேனசோரமனப்பாவி
மூடிச்சிவீசக்கண்டு
துடித்துத்துடித்துமனம — விலாடேன பரதனைப்டேலே
வடக்குத்திசையைநோக்கி
நடக்கலானுரைக் — கண்டேனநாராமநதால்
பிடிப்பேன்ஒருகடியாக்கடிப்பேன்அவன்உயிரை
குடிப்பேன்பழிக்குப்பழிமுடிப்பேன — எனுலஞ்சாதேரா (இ)

௩. பூதப்புவனம்எல்லாம்
காத்திடவந்தபரந் — தாமா - உனவிலுக்குமுன்
மூர்த்திகள்ஆகிலும்
பாத்திரரோர்க்கு — ராமா - தர்மமசெயம்னென்று
சாஸ்திரமும்வுணது
தோத்திரமுந்தப்பிப — போமோநமபினகேமர்
பேய்த்தனமகொள்ளஎன்ன
கூத்திதுகொருந்தல் — ஆமாசேனையப்போவிலே
எற்றிஉமையும்கொடி — மாதகிரகநாயகுளயாக
நேத்தியாயகொண்டுபோய — அயோத்தியிலகுதிசகிமேலா (இ)

சீதையினஇருப்பைக்கண்டு விபீஷணனராமருக்குஅறிவித்தல்

விருத்தம்

அளப்பரிய அனுமன்இதுசொல்லவிபீஷணனஅதனை
அறிந்தானானபோய
வளப்பமனைலாமதனைநின்றுசொல்லவனஎனறிலஙகை
யிலுைவனடாயபோனுள

நலக்கம இலங்கைச் சிறைதனையும் நிரும்பலையை அரக்கரைசெய்
கவகொண்டான்
உலகமெல்லாம் கட்டக்க கணைசெய்யவா சாமி முன்னே
உரைசெய்யவனே

—— * ——

௫௭ தரு - மோகனராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இருக்கிறாளோ அசோகவனந்தனில் இருக்கிறாளோ சாமி

அநுபல்லவி

இருக்கிறாள் நமக்கொரு பாக்கியமுற்றவள் போல
ராவணன் குடிக்கொரு சூனியம் வைத்தாற்போல (இரு)

சரணங்கள்

௧ பொழுதுபோவதெப்படியோ [illegible] தகிப்போனாலும்
முறைமுறையாய் [illegible] யெழுந்து [illegible]
வாநகமுர் முப்புகட்டத்தில் ஒரு
மானைப்போல [illegible] மயிணையாளும்
நீதியால் ஒரு ராமநாமமே
சிவனும் ஆக உண்டு - ராகு
நாதனோ உன்னையில் ஓசையும் வர
வாரணப்பயங்கொண்டு பரிபூரணமே கொண்டு (இரு)

௨ சொன்னபடி பதிக்குச் சிஷ்டர்களை அழித்து
துஷ்டரெனை [illegible] மேருப்போல் தர்மமே ஜெயம்
என்றே நம்பத்தயங்குறாள் ஆத்மசாஸ்
திரங்களும் வீணாகத்துபோ - [illegible]
இனியே பெயராலும் சந்திரசூரியகதி
இரண்டும் இங்கே கேட்டுப்போனதா
அவனைத் தொட்டால் அவன் இனிப்பிரும் இருப்பாளே
அருக்களிப் போதுகையோ நெருப்பு [illegible] (இரு)

௩ அந்த நிருமப்பலையாகம் செய்யப்போறான்
அறிந்தேன் அவன் குதை - சாமி
உன்னதன் அயோத்திக்கரைந்து ஆழவைத்ததிலே
உசுக்கேன் மனவேதனை [illegible]
சிந்தை தேர் [illegible] அப்படி விபீஷணன் [illegible]
கிரீசை [illegible] போனகா [illegible]

மந்திரி அனுமானமுன்னே இந்திரசித்துகொன்றது
மாயசீதைஅது தாயாளனுமசீதை (இரு)

ஸ்ரீராமர்லட்சுமணருக்குயுத்ததந்திரங்கற்பித்தல்

விருத்தம்

கலக்கம் அற்றிப்படிசொல்லிக்காட்டி அந்தவிபீஷணனபின்
விலக்கவேணுமநிகும்பலையின வேளைவிமுடியாமுனனென்றுன
பெலத்தபடையுமதமபியுமனனபின் கூடடெனறுனசாமிஉட்கொண்
டிலக்குமணனை அழைத்துருதிஎடுத்தானசொல்லத்தொடுத்தானே

௫௮-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தம்பிலட்சுமணா இந்திரசித்தன தலைகொண்டுவாபோடா

அநுபல்லவி

நம்பிஉன்னோடேயாவர்எதிர்ப்பார்கள்
நானஅறிவேனேஉன வீரசத்தியம்
ஆனதுவே உபகாரம-உனக
கேள்இனிசொல்லவிஸ்தாரம் இதுவேபாரம்இந்நேரம-அடாத

சரணங்கள்

௧, முதல்சசனைடைபோலமறுசணைடைபோலச்சேனையை
மோசபபடுத்தாமலத தேகக்கி நின்று
பதைத்தவனஅம்புக்கெதிர் அம்புபோட்டுப்
பந்துகளாகவே நீக்கினாலு
வித்திலுமபோர்செய்து கைமெய்சலித்தவன
மெலிவானவேளையை நோக்கிமாபிலப
பதித்தகவசமுமவில்லையும்போகக்குவாய
பாரதிடுவாதேவர சாகக்ஆக
கூறறுவனபோல்அமபு தாக்கிஎல்லாம
தோறறிடவேணுடிஆக்கிஉயிரைப்போக்கி வெட்டித்தூக்கி அடாமம

௨. ஆசைநிகும்பலைவேள்விமுடித்தால்பின
ஆராலுமவெல்லக்கூ டாதேதெரு
கேசரிபபோலபபடையோடுமபோய்அதனைக்
கெடுத்திடுவாயவேளை ரதேசயுந்த
நீசன ஆனவனபிரமமாஸ்திரம்தொட்டால
நீயுமபிரமமாஸ்திரமதொ டாதே பயில்

ஈசன்சூலமுஞ்சக்கரமும்-இவை
ரண்டையும்பொடித்தின — மீதே-அது
துண்டுதுண்டாகும்தப — பாமீத-அவன்
சண்டையெல்லாம்வெறுங்குதேமலைக்காதே — இப்போதேஆட

தம்பிலட்சுமணா

௩. மந்திரவாள் இது இந்திரன் கையினில
வச்சிரத்தையும்செய்யும் — திக்கு-பார்
இந்தனல் அந்தமாயவன் வில் இத்தை
எதுவுஞ்செய்யாதுபோல — ல ஙகுளஙறு
அந்தகாளினிற கும்பமுனிசொலல
அறிந்தாலெநீ அல்லமோ — ஆஙகு-இனி
வந்துநமக்குநருமந்தானேபிர
மாணமென்றுகையில — வாங்கு-நான்
இணுஙகவசத்தைத்த — தாஙகுஅம்புரு
தாணிஇந்தாபிடித்தோஙகுவெனறு — நீஙகு இப்போஙகு-ஆட

தம்பிலட்சுமணா

இந்திரசித்தைஅனுமாடபூிந்தல

விருத்தம

படித்தாராமாசொன்னபடி பாய்ந்தாலட்சுமணன்முதலோர்
அடித்தாபிடித்தாகரிபரிதோ அழித்தார்புரித்தா இராசஉயிர்
குடித்தாசடித்தா யாகத்தைக்குலைத்தாலைத்தாமேல்கரித்தா
இடித்தாவரவில இந்திரசித்தை இழிபபால அனுமனைப்பிடித்துபபென

௩௪-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

இந்திரசித்தேஉந்தன்-தந்திரவித்தைகளெல்லாம
வணடாபுறபபட்டா

அநுபல்லவி

உந்தன்திருமடலையில் — ஒளித்துச்செய்கிறாயபூசை
ஓளிக்குஞ்செவனுக்கு — மூசத்திலவணடாமிலைஇங

சரணங்கள்.

௧. மூர்த்தியென்தாயைப்போல — ஒருத்தியைக்கொன்றாயே
முடுக்காஅயோத்திமேல் — நடக்கிறேன்னென்றாயே
பாதல் அலைந்தவனே — நீயுஞ்சென்றாயோ
பாதலோ — வென்றாயோ
அந்தராவணனுக்கு — வந்தலச்சைநாதோ
அங்கத்தைக்கொண்டுபோய — ஆறறிலஅலசொனறோதா

வந்தனை [illegible]க்கின்றாள் — பஞ்சமேற் கவிழ்ந்து
வாணனை வகைக்கேனு மோசானை — அ[illegible]லோ வயிறு, இந்திர

௨. விடுக்கும்வச்சிராயுதம் — முனைவேலாயுதம்
விஷ்ணுசக்கராயுதம — சிவனசூலாயுதம்
எடுக்குமசாபாணம் — [illegible] ஸதிரத்தோடு
எதைவேணும — [illegible] தபயோடு
தொடுக்கிடவினைசெய்யும — [illegible] நேகமோசம்
செகதலவிளையாடுஞ — [illegible] டாமோசம்
அடுக்கினைபூனைபோல — [illegible] முழிக்கிறாய்
ஆட்டடுத்தகள்ளனை — [illegible] முறிக்கிறாய (இந்தி)

௩. சிறைகடல்போலேஉள — [illegible] னென்மேலே
நோ அகவிருந்தவைப — [illegible] டாசணனலே
பறபறபமேலேவிரும — ப[illegible]போசசோ
பாழுமகூடலே — ஆசசே
சுற்விசமனுமவெந்து — கு[illegible] னஉன்னை
காலமமுடிக்கிறேனே — [illegible] வாடாமுன்னே
சிறைபட்டஇந்திரனுய — குறைவிட்டுக்கறைக்கிறான்
செல்வ[illegible]சமணன்இதோ — சொல்ல[illegible]றைக்கிறான்-இ

இந்திரசித்தனுக்குமலட்சமணருக்கு மோர[illegible]யுத்தம்

விருத்தம்

[illegible]தேவரோரு தனைக்கராடசஞ்சேசேனை
வீ[illegible]வாணருமசனாடைவிளைந்திட[illegible]
செறிவிசவரிக்கொண்டான சிலைகொண்டாரை [illegible]றும்
மாருதிமேல[illegible]டமபு வருவித்தாசகறி[illegible]னே

கூய- தா- கலியாணிராகம்- ரூபகதாளம்

பல்லவி

அஸ்திரவாரகூம்பியொழிந்தானே- இருமபல[illegible]மதிந்திர
சித்தன்பலை[illegible]போயொழிந்தானே

அநுபல்லவி

[illegible]சமயித்தைபினைமுன்னரிபட — மந்திரிபுரரைரும்பம்கெரியட
[illegible]திஉதிஎழுமதேருபசிதைபட்ட — ஏறுமை[illegible]ங்கள்ளலா

[illegible]றந்திடகுறாவிழுந்திட — மலைதபட
பா[illegible]மலைந்திட பூ[illegible]குலைந்திட — அஸ்திர

சரணங்கள்

௧. தேரில் அரக்கனை [illegible] அனுமானைச்
சிலக்கணை [illegible] — [illegible]
தேரில் எழுந்த [illegible] மன்புயம தம்பி
நின்று [illegible] — [illegible]
உரியவா [illegible] அரக்கன் [illegible]
குரங்கு படிசிந்த — [illegible]
வாரி அம் [illegible] அரக்கனை [illegible]
மணி [illegible] — [illegible]
வலங்கொ [illegible] அனுமன் [illegible] தா
வானி [illegible] அனுமான் [illegible] திருவா [illegible]

வாழுவெ [illegible] — [illegible]
மலைகள் [illegible] — [illegible]
ஏழு கடல் [illegible] — [illegible]
எடுத் [illegible] — [illegible]
எங்கு [illegible] — [illegible]
இ [illegible] — [illegible]

௨. இளையானை [illegible] அரக்கன் [illegible]
இருபது [illegible] — [illegible]
தொளை [illegible] தம்பி
தொளை [illegible] — [illegible]
களையா [illegible] அனுமானை மேல் [illegible]
காண [illegible] — [illegible]
வளையா மருவ அனுமானை தேரினை
மருந் [illegible] — உடைந்த [illegible]

மறவெ [illegible] தம்பி [illegible]
லைசிந்தி [illegible] மலைமூழ்கி [illegible] அவனை

மந்தர [illegible] — அம்பால் கொளை செய்ய
மறவோ [illegible] அவன் — தேனா விழுக [illegible]
கொந்த [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
நுழையா [illegible] — பழுகா [illegible]
நுங்கி அ [illegible] — [illegible] (அவ)

௩. சிந்த [illegible] அரக்க [illegible]
சேவக [illegible] — [illegible]

புத்திமகிழ்ந்தம்பி அரக்கன்மணி நெற்றி
புதையச்சிலைதனை — ஏற்றினான்
இந்தவில் அந்தமாயனை வில் இவன்
ஈசன் ஆமென்றவன — கூசினான்
அந்தவேளை விபீஷணன் தம்பியை
அரக்கனமேலமுடுகவெனறு — பேசினான்-அவன்

அக்கினி அஸ்திரம்-விடத்தம்பி அக்கினி-அஸ்திரம்விட்டே-அவன்-ஆதித்தன அஸ்திரம்விடத்தம்பி ஆதித்தன் அஸ்திரம்-விட்டேவிசை.

ஆசப்பினலும்சில — அம்மைப்பொழிந்திட
அணி அணியாய்நின்ற — தோகள் அழிந்திட
ஏகத்திலவந்த — கெஜங்களபடிந்திட
ராக்ஷதவீரர்கள — ஆருமடிந்திட
இறந்துணடமகளும — ஆறமுணடமகளும்
லங்கையிலபோயவிழ — மங்கையாகண்டழ-அஸ்தி

௬ ஆரணன் அஸ்திரம் அவன்விடச்சிரன்
ஆபுததால்தமபி — கொய்தான்
காரணச்சூலத்தை அவன்விடதமபி
கைச்சூலத்தாலபொடி — செய்தான்
காரணை அஸ்திரம் தொட்டரக்கனெங்கும்
நெருங்கிடவேய — தோங்கினான்
போரினிலதமபியைப அதுவலஞ்செய்து
போககணடேபயக — தேங்கினான்-தன்

புத்திபுகழ்கெட்டான் தனக்குள்ள சக்தியைவிட்டான் தம்பிசெய்த போரை பார்த்தான்ஒருவிசை-உன்னையும்பார்த்தான அதற்கும

போக்கிடமில்லாது — பார்த்துமெய்பட்ட
போதினிலே அந்தப — பாதகனமேலபோட்ட
வாங்கி அயயன அம்புபோடக் — கணைபட்டு
மாபுஞ்சரககளும — கோளுந்தொளைபட்டு
வல்லாக்கன் லட்சம் — எல்லாரும் நூலட்சம
சல்லடைக்கணணாக்ச் — சிலவிகள ஆயபபோச [அ)

—*—

இந்திரசித்து விபீஷணனை வயிற்றெரிச்சலாலேசுதல்

விருத்தம்

இ[illegible] இந்திரசித்தனானவன் அழி[illegible] கொடு ரதத்தின்மேல் நின்றே
[illegible] அம்பு [illegible] விபீஷணனைக்கண்டான் எம்மைக

கொல்லநிகும்பலைக்கெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்தையுங்கெடுத்தாய கோளி
ஞலே-எல்லவரையுங்கெடுத்தாயென்றுவகைபேசுவான ஏசுவானே

௩௩-தரு-பைரவிராகம்- அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சிற்றப்பா நீதான்- இத்தனை அபகீர்த்திபெற்றதேபோதும் அடா

அநுபல்லவி

சத்தியவிபிஷணன்என் என்றெடுத்தாயேபோர்நாள்
சமைத்தநிகும்பலையும் கெடுத்தாயே
வற்றல்மனிதர்க்காளாய்ப் போனாயஅய்யோ
வளர்த்தகிடாக்கையில பாய்ந்தாற்போலஆனாயே (சிற்)

சரணங்கள்

க. விபமசொல்லிமாயப்பூனைவேஷங்கொண்டாய்
வேறுடனேஎங்களைக் சொல்லவோ-நாயக
அனைவருமஇறந்தபின் ஓரான்காணியா
அரசாளலங்கையில்க செல்லவோ
தினமும்ஒருகாலத்திலஉண்டும்இப்படிசத்தி
செய்தபார்வந்தீறச் சொல்லவோஅற்ப
மனுஷற்கும்பஞ்சைஆயப்பணியச்செய்கிறாய்உயிர
வைத்திருக்கிறத்திலும செத்தால்குணமல்லவோ-சிற்ற

உ, பாடுமெய்க்கிறாப்போலேதடிகொண்டுதிரிகிறாய்
மானமுமலசனையும துறந்தாயோ-இனி
சூடும்முடிபெற்றாலும்சின்னமனிதற்குநீ
தொண்டன்அல்லாலஎன் சிறந்தாயோ
தேடிநமமைவணங்குமபேரைநாம்வணங்கினால்
சின்மத்தனமனைபதை மறந்தாயோ-உன்னுடன்
கூடப்பிறந்தவனைக்கொலலென்றுகோட்சொல்லி
குடிகெடுக்கவென்றிந்த குலத்தினில்பிறந்தாயோ-சிற்

௩, பாராளலாமென்றுமனப்பால்குடிக்கிறாய
பஞ்சைஉன்னாலஆகு களாறோ-இந்த
ஊரிலவாராதுக்குவழிவிட்டாயே
கொருககாலுமவழிவிடடாயேஉனக
கொருககாலுமவசையிது விளாறோ
நீர்உள்ளமட்டுக்குமமீனுமதுள்ளஅநத
நீர்போனால்மீனெனன ஆமாறோகெடு
போமராட்சதாஎல்லாமபோயநீஒருத்தனும
பிணந்தினனுமபூச்சிபோல்இருந்தாகக்ல நலகொளளாறோ

விபீஷணா இந்திரசித்துக்கு எதிர்மொழிதல்.

விருத்தம்

எல்லாமுடன் இந்திரசித்தன் இவ்வாறுரைக்க உரைத்ததெல்லாம்
செல்லாதட்டாதுமும் சத்தியமும் நானே கைக்கொண்டேன் பொல்
ல பாவங்கைக்கொண்டாய் போவாய் நரகத்துக்கு என்றல்லாமே
விபீஷணன் வசனைப் பாவமறு மொழி உரைப்பானே

௯௨-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

துஷ்டப்பயலே இந்திரசித்தே என்னசொன்னாய் அடாப்பயலே

அநுபல்லவி

இஷ்டமாமெனக்கு ராமன் பதமே சொந்தம்
எனக்கும் உங்களுக்கும் இனிமேல் என்னடா சொந்தம் - துஷ்

சரணங்கள்

௧ மன்னா ஆகிலும் பின் ராமந்துணை அல்லாமல்
வாழ்ந்தவர் ஏவரோ
தன்னிலே குதிக்கிற பாவம் சராசரம் அல்லாமல்
தாமம் ... சாமோ
கன்னி சீதை ... இருக்கிற
கண்ணி ... போமோ
அன்னியன் ... பிறன் மனைவியை ... மல
அபகீர்த்தியம் செய்யும் உங்கள் முகத்தில் விழிக்கலாமோ - துஷ்

௨ சிந்தை ... னே செய்யேன் புலை செய்யமாட்டேன் கொலைசெய்யேன்
தெய்வமானவனை ஒழிக்குமோ
அந்தப் புத்தி உங்களுக்கிருந்தால் வரவர
ஆக்கமும் சிறக்குமோ
என் தாய் சீதைமேல் ஆசை உன்னப்பனுக்கு
இன்னமும் வெறுக்குமோ
அந்தப் புத்தியினாலே ... செல்வமெல்லாம்
இழக்கலாச்சே ... யக்குமுழுதந்தேங்காய் செரிக்குமோ - துஷ்

௩ கொடும் பாவம் ... செய்தேனோ நானுங்கள்
குலத்திலவதரித்துடம் பெடுத்தேனே
கடந்தும் பாவியாய் உங்களைக் கடவியிலே
கையைக் கழுவி விடுத்தேன்
பட்டணம் ... உத்தமனை
... தொடுத்தேன்

அடங்கர்ப்பாம்புக்குராசாமூங்கில்தடி
ஆமென்றவனைவிட்டு   ராமன்தன்னை அடுத்தேன் - அய்

—*—

இந்திரசித்துதகப்பனுடன்முறைபடுதல்

விருத்தம்

எதிரொண்டிவாராதகைச்செய்ஞவிடணன்போல் அமுபொன்றே எய்தான அதனைக் கதிகொண்ட தம்பிகாயதாவேலெயகான் அதனைக் யும அக்கணை திலிகொய கானமறிகொண்ட கோபமுடன்கொசசனை யிடபொளிததிக நகைமுதாசோநதான குறிகொண்டான் அயயன் முன்னே முறைபட்டான இந்திரசிதன்குறைபட்டானே

௬௩ - திரு - கேதாரகௌளராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

அய்யா ராவணா என்னால்சண்டை ஆ தாகாதையா

அநுபல்லவி

நோய ஆமமனிதன்   நை அ புகளாலே
நொநதேன் ஓசித்தோடி   வநதேன் இவ் வேளை அய்

சரணங்கள்

௧. வட்டவார உலகில்   தம்பிறகைக்கறை
   மட்டமஅசகுதென்பார்   எனக்கே அநதத்துபா
கிட்டிஉன் தமபியென்   வேளவியைதகுத்தாரோ
   கெடுத்தான   கெடுத்தாரோ
திட்டம ஆனதொரு   பிரமாஸ்திரம்போட்டுக்
   சிவன்படையுடனேசேவகன்   படைதன்னைவிட்டு
குட்டிக்கரணமபோட்   டென்றாலே ஆனமட்டும
   குதித்துமகுடத்தில்   இட்டவிளக்காசசேன்னபட்டும - அய

௨. ஆரும்அறிவாரோ   எனனைசவிலலை
   ஆண்டவனகாரியத்தில்   சற்றும்வருசனையிலலை
தாராளமாய   அடிக்கடிபோயாரின்றேன
   சகலமே   னையுங்கொன்றேன்
வாராஉயிரவந்து   வநதுகினைக்கிறார
   வருத்தப்பயொழுந்து   மூனைத்தாய்போலமுனைக்கிறார்
தீராபழிகொணடோம்   ஆரைவிட்டதாசனி
   தெயவபலமுமஇலலை   சொலவதுணபோஇனி அய

௯. நீதிஆகாம் ஏனசெல்வம்செருக்கிரும்
நீயுமானும்அல்லோ தப்பிஇருக்கிரும
ஏதோபலம வரவரஅடங்குதே
எடுததஅடி மடங்குதே
ஆதலாலஅவாமுன்என் சூதெல்லாம் விட்டுப்போட்டேன்
அங்கேஇன்னம்போறுஉ இங்கேநான்வரமாட்டேன்
சீதையைவிடுவது காரியம்அப்பாலஉநதன்
சித்ததுககுசரிப போனபடியேந்தனை (ஆய)

——(*)——

இநதிரசிதன தராவணனைஉதாசனித்தல்

விருததம

இனமகொண்டிப்படி தன் பிளளை இலசகததை இலங்கைவேநதன்
கனமகொணடதனலவாயவெயயைக கவிழநததுபோலேகணடான்
மனங்கொணடபயததாறசொன்னுயமனிதரோபொருட்டோயென்ன
சினமகொணடேஇநதிரசிததைசசீறுவானகூறுவானே

௬௨ தரு-நாதநாமககிரியை ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னபுத்திசொன்னுய்அடா-இந்திரசித்தேநீ
என்னபுததிசொனனுய்அடா

அநுபல்லவி

என்னபுததிசொன்னுய் நீசின்னமனிதர்க்கஞ்சி
என்னுடனேமுறை இட்டாயே-பயப்
பட்டாயே நீ
கெட்டாயே (என்னபுததி

சரணங்கள்

௧ ஆனாலும்உம்மையவளகோள ஆரு நகயிலலையை
மேனாளில்எடுததகைப பலமபோச்சோ
நானுசெயவதற்குநீதானுபயலேநீ
போனுப என்னளை குதமபோச்சோ,படைக
கலமபோசசோ,மூல
பலமபோச்சோ என்னபுத்தி

௨ சோருவேனேமனிதாளா உயிரையுமஆடி
வேருடனேகெலலிப பறியாமல்

திரும்போதுராமனை பெருமனைப்பெருமைல
லாருமசொல்லிக்கொள்வாரோ பிறியாமல இதனை
அறியாமல முனனே
குறியாமல என்ன

௩ ஜெயமஆனகீர்த்தியை முயலாமமனிதறகுப
பயமஆமஅபகீர்த்தியைத தொடுவேனோ
கையிலஆகாதவர்போலே மயிலபோலுமசீதையை
உயிரோடேநான இனி விடுவேனோ முது
கிடுவேனோ சுமமாப
படுவேனோ என்ன

நாலாமுறை யுததததில இந்திரசித்தன்வதை

விருத்தம்

தவறுபடாதிடிக்கும்ஒரு தலைவலிக்குத்
தலையணையைமாற்றிப்போட்டாலபபோமேன்
உவமையிது எனமசனவார்த்தையைககேளாமல
எழுமஇராவணனைவிட்டான ஊனாவிட்டான்
கவனமொடாயிரங்குதிரை கொண்டதோமேலக
கடலபடையுமதானும்போர்க்களத்திலவந்தான்
பலனொனறும்லடசுமணன அமபுப்பாயப்பாயப
பாயந்திட்டானஇந்திரசிதது மாயந்திட்டானே

௬௰-தரு-கலியாணிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

விழுந்தானே இந்திரசிததன ஒழிந்தானே மணமேல்

அநுபல்லவி

இழந்திட்டோம்இலங்கையை எனபனமபிணடுபிணடு
அருந்ததமழுவிஅப்பன ஆசைவிணடுவிணடு
எழுமபிப்பரிகளா யிரமகொண்டமொமேலசகொணடு
குழந்தைததமபிகைஅமபால் கிழ்ந்திடடுகைததயுணடுவிழ

சரணங்கள்

௧ நிலைறயக்கலைநொடுந்தா இரணடுபேர்களும்
நெறநெறென்றுசொரி மழைபோலே

0 இதை இரட்டிக்குப்பாடும்போது நானென்றுமுதலிலேகூட்டி-
பாடிக்கொள்ளவும்.

பிறகனைத் தேரையும் சாரதி தலையையும்
　　பிளந்தானே தம்பி　　　　　　அதன்மேலே

உறுதியா அரக்கன் கல்லின மழைபொழிய
　　உருண்டு தேர் குரங்குகள்　　　　　　ஒருகாலே
கருவி இளையவன் ஒருகணை விட அந்தக்
　　கணைவந்து அரக்கன்மேல்　　　　　　படலாலே

மறையும் கவசமும் பிளந்து துட்டம் பட்டங்களும் அறுத்து
　　வடிக்கணை ஒன்றால் அவன்　　　　　　விடும் சிவன் குலம் இற்று
பிறையைப் பாம்பு தொட்டுத் தரையில் விழுவதொத்து
　　பிடித்த வில்லுடன் அவன்　　　　　　இடக்கையும் கூட அற்றுவிழ

௨ வளர்த்த தாய்சரும் பெண்களும் இலங்கையில்
　　வாய்விட்டழுது கண்　　　　　　ணீர்வடிக்க
இளைப்பில் இசை வந்ததென்றே பேய்
　　எழும்பி எழும்பிக்கொண்　　　　　　டான அடிக்க

ஒளித்த சிருட்டராக்கன் வருகிறான் என்றுபேர்
　　ஓசைகொண்டு தேவர்　　　　　　கிலிபிடிக்க
கிளைத்த மலைபோலே ஆகாசத்தில் வந்து
　　கொச்சித்தானே அண்டமும்　　　　　　வெடிக்க

எளைப்பில்லாமல் வரும்　　　　　　சேனைகளை எட்டு
　　திக்கிலும் அலட்சுமணன்　　　　　　கைக்கிலீ ஆகவிட்டு
குளத்தைக் குழப்பி அங்கே　　　　　　பருந்துக்கிரையிட்டு
　　கொடுத்தாப்போல அரக்கரைக்　　　　　　குரங்குக்கே இட்டுப்பட்டு

௩, நித்தியம் ஆவது வேதவித்திவச
　　னத்திலே சொல்லும்　　　　　　பொருள் ஒன்று
சித்தி ஆவது வேதியரைத் தெரி
　　சித்து வருகிற　　　　　　தேங்கன்று

காத்தன ஆம் ராகு ராமனே பர
　　தத்துவம் ஆம் அவனை　　　　　　வேறன்று
* சத்தியமெனில் இந்திரசித்தன் தலை நீமி
　　ஷத்திலே கொண்டு　　　　　　வா என்று

ஆத்த சந்திரபாணம்　　　　　　அய்யன் தொடுத்தாற்போலே
　　அம்பறத்தே அவன் தலை　　　　　　எற்றிவிடுத்தாற்போலே
தத்துவமுனிவர்கள் எல்லாம்　　　　　　வெற்றி கொடுத்தாற்போலே
　　தள்ளும் இந்திராதியர்க்குக்　　　　　　களை எடுத்தாற்போலே விழ

() இந்த இரட்டித்துப் பாடும்போது இவைஎன்று முதலிலே ௬௫-ட பாட்டுப் பாடிக்கொள்ளவும்

இந்திரசித்து வந்தை ராவணன் கேட்ட இட த்திலேபுலப்பல

விருத்தம்

இந்திரசித்தனிந்த விதம் விழுந்தானதேவர்
இரக்கத்தால்குரங்கினத்தார் எழுந்தார்தம்பி
வந்தனுமானுடனே போனான்சாமிகாலில
வல்லரக்கன்தலைதனை அங்கு தனுமவைத்தான்
தொந்தவிபீஷணனே அயயன்மகிழ்ந்தானப்பால்த
தூதர் இராவணனுக்குப்போய்ச் சொன்னார்சொல்லப்
பந்தமெரிந்தாலப்போல மகனே பணணிய
பத்துவாயாலும் அவனகத்துவானே

௰க-திபதை ஆனந்தபைரவிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள

௧, மந்திரியேஎன்றுரையேமகனேமகனே யென்பானொருவாயால்
இந்திரசித்தே இந்திரசித்தேஎன்று இரைந்தழுவானொருவாயால

௨. இக்கதிலஎன்னைத்தவிக்கவிட்டு நீயும் இறந்தாயேயென்பானொரு
முகத்தையினிகாணப்பெதப்போதே என்றுமுறையிடுவானொருவாயால்

௩. பழைவாழைக்கனிதனிலேமுள் பாய்ந்ததுபோலமகனே
மனிதனம்புகள்பாய்ந்தனவோ - உந்தன்மார்பிலென்பானொருவாயா

௪ பரமசோ இந்திரன்முடிமேலமகனே பறித்தணிந்தமணிமாலை
நரன்காலிலவிழலாச்சோ-இந்த நாளிலென்பானொருவாயால்

௫, துளருமமுதலாலேசிங்கம் பெருந்துரவிலவிழுந்ததுபோலே
பிள்ளைமனிதனைஅம்பாலபட்டுப்பிரண்டாயோஎன்பானொருவாயால

௬ ராசனமுதலோர்படைகளுமஉமி எனப்போமேஉன்னைக்கால
பாசமதுதினைடுமோஇப்போ பதறிஎன்பானொருவாயால

௭, அரனையுமமாயனையுமவென்றுதிக்கில் அஷ்டகெஜங்களையுமவெ
நரனுக்குதோற்றிடலஆச்சே இந்நாளிலென்பானொருவாயால

௮, மலைகலங்கினாலுமசற்றேஉந்தன மனதுகலங்காயேமகனே
நிலைகலங்கிவிழுந்தாயேஇந்த நிலத்தின்என்பானொருவாயால

இந்திரசித்துக்காகராவணன ; ணகளததிலேபுலம்பல

விருத்தம

என்றழுதுசளம்பாககடந்தானபின்னை
இடத்துகையுமவில்லும அற்றுகிடக்ககண்டான்

சென்றெடுத்தான் முண்டமும் உடம்பைக் கண்டான்
கிரமகாரணன் இரங்கினான் உலகம் மூன்றும்
வென்றநான் இந்த அலங்கோலம் பார்க்க
விதித்தாயோ என் மகனே மகனேயென்று
கன்றிழந்த பசுப்போல வாயைவிட்டுக்
கதறினான் ராவணனும் பதறினானே

௬௬-தரு காம்போதி ராகம்-ஆதி தாளம்

பல்லவி

மகனே இந்திரசித்தே நான - இனி - மனந்தெப்படித் துணிவேனோ

அநுபல்லவி

ஈசம்மேல்நான்ஒரு பெண்ணாசையைத்தொட்டு
என் உயிர்க்குயிரான உன்னையிழந்துவிட்டும

சரணங்கள்

௧, வன்மானொரு புலியை அடித்தாற்போல
மனிதனை உன்னை அடிக்க விட்டேனே
கண்மும்மதுவாத தனமுந்தாருமன்னேனே இரு
கண்ணைப்பதிசெருந்தாற்போலக் கொடுத்தேனே
மனிதனோ நாளைச் சண்டையினில் என்னை மாட்டுவானே
மயங்கியநம்மனுக்கச் சங்கிலி ஆட்டுவானே
இனிமேல் இந்திரனும் என்னை நாப்புசங்கிலி ஆட்டுவானே
இலங்கையில் சூரியன் தேனாகலங்காமல் ஓட்டுவானே (மக)

௨, நாற்றிசையிலும் உந்தன் கூத்திமார் அழுகக்கண்டு
நானும் அழுதுத் தளியப்பேனோ
சீதநிஆய சிவனுக்கும் மாயனுக்கும் பயந்து
திருடன்போலே இனி ஒளிப்பேனோ
பாதலாலஇனி இந்த லங்கைத்தெருவாரோ
பரியாசம் செய்தென்னைத் துரைஎன்றும் மருவாரோ
போதத்தெவரும் வகை வார்த்தைகள் தருவாரோ
பெண்டுகள்கூட இனிச் சண்டைக்குவருவாரே (மக

௩, யமஆம் குரங்கினில் ஒன்றும் செத்ததில்லையே
படுகளத்தினில் நீயே செத்தாயே
நயமா எனக்கு நீ செய்யும் உத்தரிமையை
நானே உனக்குச் செய்ய வைத்தாயே
உயிரோடே மனிதன் கையில் விழுந்த பேச்சே
உலகம் உம்மட்டுக்கும் தொலையுமே இதுவச்சே

வயிறுமகுடலுமபறறி மண்டிஎரியல்ஆசசே
வலலமையுமசெலவமுங்எலலாம உனனோடேபோசசே (மக)

இநதிரசிததுககாகமணடோதரிபுலமபல்,

விருததம

எடுததிநதவணணமடோாககளநதிறுளளே
இராவணனுமஅழுதுமகனஉடலைககொண்டு
தடுககரியஅரமனையிலவநதுசேரநதான
தாயமணடோதறிஅறிநதாள அவன்காலிலவீழநது
கெடுததாயேமகனையெனறுபபாரிசொனனாள
கெடடெனறுபிரணடாளபின மகனமேலவீழநதாள
அடுததமகன்உடலைததன கணணீராலே
அலமபினாளபதைபதைததுபுலமபினளே

௯௭-தரு-ஆகிரிராகம-அடதாடசாபபு

பலலவி

ஐயோமகனே-இனியெனசெயவேன்ஐயையோமகனே

அநுபலலவி

௧ கைஇருபதுளளஉநதன
ஐயனைபபோலமூவுலகும
மெயமைஆகநீஅரசு
செயகுவாயெனறிருநதேனே
ஐயோ

௨. குழநதையாயபிறநதஅன்றும்
அழுமகுரலகேடடுமமேகம
மழுஙகியோடுஙகியணமேல
விழுநதகீாததியுமபாழாசசே
ஐயோ

௩, தனககொனறுமஇலலாத
உனனைஇவவுலகததிலொ
சினனமனிதனகொலலவே
எனனபாவமபணணினேனோ
ஐயோ

௪ அமபுலிவரஎனவநது
குமபிடடவனமேலமறுவை
வமபிதெனறுனககுமஉநதன
தெனபாலனஎனறுகாணபேனோ
ஐயோ

௫, கணணேஎன்கருகுலமே
மணணோடேமணஆனாயோ
பெணணாலேகெட்டகுடியாயப
பணணிவிடடாயோ உனதகபபன்
ஐயோ

௬ காடடுசசிஙககுடடிகளைக
கூடடிநீயிடிததுசசணடை
மூடடுமஉனனுடையவிளை
யாடடைஎனறைகாணபேனோ
ஐயோ

௭ சினனஞசிறுவயதில
இனனபடிஆவாயஎனறு
எனனமாயபாவிபிரமன
தனகைஎழுததைஎடடானோ
ஐயோ

௮, அநதரமகிடடியேஅந்த
இநதிரனைககடடியேஅனறு
தநதைமுனவிடடையேஇனறு
எநதனைததெருவில்விடடையே
ஐயோ

௯, சோறும்குண்டுணிப்பேச்சு
நானுசொலலிஉன அத்தை
ஆறுமபிள்ளையைககொலல
மூனுவித்தாளேபோபாவி
ஐயோ
௰, இரக்கமஆ உனதேவிமார்
அரக்கியா கூடிவந்திங்கே
உரக்கஅழுதுமஉனமுகம
பரக்கநீகாட்டாததேனே
ஐயோ
௧௧ ஒக்கலையுமமக்களையும
தக்காமலேசெயநெநானும்
மக்கிமணக்குலைத்துநான
வெ..கவைத்தாளே உனதகப்பன
ஐயோ
௧௨ ..சசகமபேசுவோவாாத்தை
பெ.. ..யைஉனஅப்பனஎநதன
மசு.. ..ாசொன்னவாாததையை
து..சமஆகமதிததானே
ஐயோ

௧௩ வீரியமஇல்லாமனிதன்செய
போரில்வீழ்நதுமாக
மேருவுமவாயுவினாலே
வேரறறுவீழ்நதாறபோலாச்சே
ஐயோ
௧௪ துதிசெயதுசீதையைவிடக
கதிஇதெனறுநீசொலலியும
மதிவழியிலேஉனஅப்பன
மதிபோச்சுதேஎனசெயவேன்
ஐயோ
௧௫ ஒப்பிலலாசீதையாலேநீ
இபபடிமடிநதபோதுன
அபபனஆா உயிருமநானோ
எபபடிஆமோஅறியேன
ஐயோ
௧௬-பெருக்குமஉனதுயருநானோ
வருதுயாதனையுமஎன்னணி
இருப்பலைககொள்ளியிலஎனறும
புருகுதலபோலானேனே
ஐயோ

சீதையைவெட்டநடந்தராவணனை மகோதரன்தடுத்தல்

விருத்தம

தொடுக்குமண்டோதரிபுலமபும்வசக்கியம்எல்லாம
சுறுக்கென்றுசுட்டிலுமதிடுக்கென்றங்கே
அடுத்திருந்தஅரக்கனமனம்கலங்கிமக்கள
அனைவாகளுமஅரக்காகளுமமாண்டாா ஆசை
விடுத்தனெனசீதையை இனிமேலககொலவேனஎன்று
வெகுண்டுநடந்தானஅநதவேளையிநத
துடுக்காமோராசனஇதுபெணபாவம
சொலஎனறனமகோதரனுமதிலஎனறுனே

௩௮-தரு-ஆநநதபைரவிராகம ஆதிதாளம்.

பலலவி

இநதசனகிதன்னைக கண்டிக்கநடக்கிறாய ஏதையாராவணேஸ்வரா

அநுபலலவி

சொநதமகன்-தலையைபபாநதுபோலககொணடுபோன
துஷட மனிதாதமமை விடடுவிடடேழையான(இநத)

சரணஙகள

புல்லட்டாடானதேவாகளும
கெட்டஙகம்படிபபாரோ
ச.. ..னையனகுலததுககோா
..ரீசாட்டி இடிபபாரோ

அஷ்டகெசமும்புத்தி
அரணாகயிலாசமும
கட்டானகலசேயா
கனிமேலேறிநதால
முட்டாளுமகூட உனனைச
மூன்றுலோகமுமகட்டி
கெட்டானெனறெனை அறைந்தோா
பரியாசம்பணணுவோா
மேலேறிநதவளை
குனனமசொலலாரோளை
சட்டைதானசெயவானே
ஆணடிபபடிதானே' இநத

உ, மூடிக்கிலஇருநதுகொணடு
மூனகொணறமனிதனை
அடுததாளைகெடுக்கிறாய
ஆயிரவேதமகறறும
பிடிததகத்திஉலையில
பெணபழிகொணடால்முனை
எடுபபானபெருககெலலாம
ஏயதவனைநோகாமல
துடிக்கிறாயஎன்னசாரம்
முனைகொணடாலலோவீரம
உனைபபோலஉணடோஎனறு
நீயோகறறிமோழை
அடககவேணுமெனறாகு
பஙகமசொலலாதேபூமி
எடுபபானநீஉனமேலே
அம்பைநொநததுபோலே(இநத)

௩ அரிஅரபிரம்மாதிகள்
ஆகியெனககிது
பெருமையோசிறுமையோ
பெணமேலகததியெடுதத
தருமமொருகோபமவநது
சநதோஷமவநதாலும
காரைககெலிபபாயநானே
நகரிலவருரையபிற
யாவாககும்முதலமூர்ததி
ஆகுமேஅபகீர்'தி
பாராயெனறுசொலலே
மனனவாஎஙகுமஇலலை
இணறறிலவீழநதாலஆயிரம
எழும்பபபோமேசரீரம
விருதுகளுமபூணுாாய
கிவளைஎஙகேகாணுவாய்(இநத)

தூததாராவணனுககு முகபலததைவிவரிததல

விருததம

அருந்துணைமநதிரியிநத வாறுசொலல
அரககனுமவாளவிடடெறிநதானமகன்உடம்பைப்
பெருநதயிலவுதே ஸரியிட்டான் அழைககசபபோன
பெருமூலபலசேனை வரவுகேட்டான
விரிநத அதுஅணிஅணியாயபபோகடடெனறுள
மெனமேலுமஅதுபோகவநததூதா
தெரிநததுசொலவோமசாமி காதுகளுளே
சோனாறாா்வகைவகையாய்பபாரென்றாா

௰௨-திபதை-சஙகராபரணம-அட-தாளசாப்பு

கண்ணிகள்

க, தீரராவணவீரா — விசயமசோ இருபதுதோளாய்
ஆராலுமசொலலா மூலபலம — இதைஅறிநததைசொலலிககேளாய

௨ சாகததீவினிலஉறைவார — இவரவேகததைஎவரமொழிவார்
மேகததைககூடடததை — கததிஞலேநோககைகொணடுபிழிவார

௩, குசைஎனுமபெருநதீவோர — இவரவிசயமகேளஒருபேச்சு
வசனம சொலலவோ இசையும — தேவாககுமஅசையுமேஒருமூச்சு

௪, இறலிததீவினிக்உறைவோர — உநதனமுறைதப்பாமலேதிரிஞர்
திரமமிககோரிநததததைமுறறுமசுறறி — மறலிககுகொலேபுரிஞர்

௫ பவளநதீவினைவிடடோர — இவரவசனததாலபுறபபடடோர்
அவனிககேடெருநதிவலைபபாற்கடல — சுவறககாலடியிடடோர்

௬ மலயமாமலைததீவோர — இவரதொலையிலேநின்று மவநதோர்
சிலையினுல இநதிரனநிலையையுந — குலைகுலையவேவைசவநதோர

௭- இவரகளகிரவுஞசததீவோர் — இவரஎவரிலும்பிரதாபர
அவர இவரஎனறும — பாரார,நாயேஆதிலுமகொலலுமசோபர

௮- கநதமாதனககோளா — இவரசொநதமஆமபலடயாளர
அநதகனுககும — அநதகனஎனனவநதபாவசனடாளர

௯ புடகரபபெருநதீவோர — இவரவிககிரமமனனனசெயவார
திககெசஙகளை — மறகொமபினைகயிலவாஙகிறஇவர அயயார

௰ இலலாமமகததீவோர — இவரகலகமேபறறுபடிததோர்
மலையையுமகடலஅலையையுமசேடனதலையையுமதூககிபபிடிததோர

சமாததுபேசின வணணியைமாலிய வாமன இரநதவ

விருததம

மதியுடனஇப்படிமூலபலததினசேதி
வநததூதுவாசொனனூ அரககனகேட்டான
அதிலஒருவனவன்னியென்யானசிதையாலல
அடைநததெலலாமஅறிநதவர ஆரவிஎனவனன
பதறிஅமுமகோயாவிபுகததிலமுணனே
பரிக ரிதலைமாடடில அமுகினுலபோல
எதிர இருநதமாலியவானவனைநனனை
[illegible]

௯௯-வது-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வன்னியோசனை செய்வ தேதடா-அந்த
மானிடரை வெல்லப்போ காதடா

அநுபல்லவி

உன்னுடைய கெறுவத்தாலே ஓணுகிருயகுதமவாதும்
தென்னிலங்கைப்பட்டபடுசென்ம சென்மத்துக்கும்போதும்(வ)

சரணங்கள்

௧. கோலமாரீசனுமானைப் போலவேசென்றுகெட்டான்
சாலவேகரனுமனொடி வேளையினிலேபட்டான்
வாலியும் அவாகை அம்பிலேஉயிரைவிட்டான்
நீலவர்ணனும்ரதினை மாலைதநதுகும்பிட்டான்
மேல்என்னசானகிஎன்னும் விஷத்திலகாமதப்பல ஆமோ
காலிலேசுற்றியடாமபு கடித்தால்ஒழியபபோமோ

௨. பண்டிகுமபகாணனையும கண்ட துண்டமாகினரே
அண்டமஅதிசாயனமுடி பிண்டிவிழததாகினர்
கண்டகன் இநதிரசித்தன் மணடை விழக்துாக்கினர்
ஒண்டிஒழுந்தோரநம் அண்டையிலேபோகினர்
மணடுகடல்வெந்ததலே வநததில்லையோசொருபபு
மிண்டாஆம அரககர்க்கினி மேலேஎன்ன இருப்பு(வன)

௩. மூநகன்வில்லு உககலேபிர சித்கம ஆனபோடா
ததநஒருதரகுகொ முநதிய இயவளாடா
மற்றதுசஞ்சீவிதநத வித்தைசொன்னபாரடா
செததவாபிழைத்தால்இனி வெற்றிக்கொளவதாரடா
இததனை ஆயிரமவெள்ள ராட்சதருமஅவராலே
புததில்ஈசலபோல்மடிநது போனபிறகினிமேலே (வன்)

மூலபலத்தைக்கண்டு ஓடினசாம்புவன்முதலோரைமறித்த
அங்கதனுக்கு அவன்சொல்லல்

விருத்தம

அரக்கன்இந் ... மூலபல ... னைவிட்டான்
துரைக்சடங்காதவரக்கண்டஞ்சிஎங்கி
சாம்பன்முதல்அனைவருஞ்சாமியைவிட்டப்பால்
சரக்கநினைந்தலேசடலைக் ... பபோனார
க ... அருளாலே ...

௪௧

குரங்கினத்தைஅங்கதன்மேயமறிப்பேன்என்று
கூடினான்சாம்பனஉரையாடினானே

௭௰-தரு புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எங்களால்ஆகாதையா-மூலபலத்தின்-எதிர்நிற்கப்போகாதையா

அநுபல்லவி

அங்கதாஉன்தர்மம் எங்கள்மேலேயோமர்மம்
அரக்கர்க்கெங்களைக் கொடுக்கத்துடிக்கிறாப
அங்குஷியைப்பிடித்துப் பக்ஷிக்கத்துடிக்கிறாப (எங)

சரணங்கள்

௧. வினைக்குள்இந்திரசித்தம்பால்பட்டபுண்கள்ஆறி
வேறோரத்தம்இன்னம் ஊறவும்இல்லையே
அனாத்தகாலம்போலக்கணக்குகளை காணச்சேனைமேல்
அஞ்சாதேஅழைக்கிறாய் என்செய்வோம்கேளையே
தனுக்கையர்இருவருள அனுமானும்இவர்முன்னே
தரிக்கொள்ளவந்தமெத்த வெரிதவாரிலையே
பனித்தபஞ்சினிலப்பாயும கனல்போமெங்களைஅவர்
பாயந்துகொலவாரென்று ராயந்துபார்க்கலையே
கனத்தகும்பகர்ணனைத்தின்பான்ஒரு
அரக்கன்பொறிக்கறி போலும்
கணிதம்இவர்களுக்குமுண்டோபெருங்கடல்
மணலையேயெண்ணினி னாலும்
உனக்கென்னசிறுபிள்ளைஆலோ
சனைக்குத்தெரியுமோ நாலும
ஒட்டும்பாஷையும்இட்டுத்தலைசொட்டேன்
உயிர்க்குப்பிணைநீசொன் னாலும(எங)

௨. ஆனராவணன்தலைபத்திவாகாயிரம
ஐந்நூறுதலைகண்டோ மென்னென்னபோரோ
போனவாலியுமகால நேமியுமமாலியும
பூச்சிபோலஇவர்க்கொரு மூச்சுக்காவாரோ
ஈவாஆகுமஇவர்மூவருமதூரநின்
றெட்டிப்பார்ப்பார்அல்லாமல கிட்டிப்பார்ப்பாரோ
தீரன்ஆகியகொடுமகோதரனுமஅந்தக
தேவர்களிலும்பலம ஆகியபேரோ
ஊனமாயிந்தச்சேனைமுனைவிடுத்த
தேக்குழுக்க விடுபேல ஞாழு-நிறுப

உற்றோர்களைக்கெடுக்கவோ உந்தன்
சிறப்பனோடி நீ — பிழைக்கிறாய்
ஆனமட்டுமே போதாதோ மேதுரையே
ஏனோ வீணிலே — உழைக்கிறாய்
அறமுறுக்கிக்கொண்ட பிரிபோல் அறறுவிட
அறியாய் புத்தியி — ழேலே-அழைக்கிறாய (எ ஙு)

௩, இனித்தான் அவர்களை தொடராமல் அணையப்போய்
இடிக்கிறாய் இராமருக்கு — தடுத்துச்சொல்லாதே
சினத்தனருத்துயனருத்தம் போராடி நடேபபுலத்த
தேயத்தாப்போலெங்களை — ஏய்த்துக்கொல்லாதே
இனத்தேடநகளெல்லாரும் போய் அவர்கையில
இறக்குபடடுமே உனது — பிறப்புமநிலலாதே
தனித்து தாய்வயிற்றினில் ஜெனிக்கையிலே இவா
சங்குமாயழமகறரோ — அதுவும் அல்லாதே
பனிப்பெருக்கிலேகப்பல ஓட்டிட
நினைக்கிறாய் — நீ சொன்ன
படிநடக்குமோ குரங்கிப்படியே
பிடிக்கிறாய் பலனைப் — பன்னா
அனுபவினால் எழுபது வெள்ளமும் ஒரு
வனுக்குப்போதுமா — இன்னா
அருந்தத்தியுண்டு உறங்கமுழையுண்டு
அரக்கா ஆண்டென்ன — மனிதர் ஆண்டென்ன (எங)

அங்கதன்சாம்புவந்தனையடித்தல்

விருத்தம்

இராங்கிச்சாம்பன் முதலானோர் இவ்வாறுரைக்கநீங்களென்னை
உரம்கெட்டி நேர்படைகளுசிஞடல ஆமோகுரானுக்குத்
துருமபத்தனையே சீவன்னெனவேசொல்வார் இலையோ வாருமென்று
பரிந்தப்போ அங்கதனை நீயிப்படி பயான்சொலவி இடிப்பானே

பல்லவி

என்னகாரியம் எண்ணினீர் சாம்புவனோ நீ என்னகாரியம் பண்ணினீர்

அநுபல்லவி

தன்னவா என்றுரைமைச் — சாமிசொன்னதும் போச்சே

சாமித்துரோகியென்று — பூமிக்குப்பாரமாச்சே
பண்ணும் அநேகதனைச்சொல — யெண்ணுமலனுதனகிரா
படைக்குப்பயந்தபோது — கோடிகளுள்ளேபதுங்கிர் (என்)

சரணங்கள்

௧ பேய்த்தனமாய்வே இந்தக்கும்பகர்ணனுக்கும்
பிரட்டனென்றுசொல்லக — கேட்டீரோ
பிராணன்போனாலென்னமானம்போகலாமோ-நம்
பின்பேபோரில்கை — விட்டீரோ
எத்ராமன்ஆதிமூர்த்தியென்றநீரோ
இங்கேஓரிசைக்கதலைய — பட்டீரோ
இளந்தை அல்லவேநீரெலலாய தெரிந்தகா
டிப்பாரில்லைக்கையை — விட்டீரோ
ஆத்திரமோ அவாக் — கென்னஉங்களைத்தொட்டு
அழிந்துதானவாவிலாமையால் — விழுந்தாளோதலைகட்டு
சாத்திரமோ ஓட்டல் — ஆமோமுழுதுகிட்டு
சாகிறபேருக்குச் — சமுத்திரமுழுங்கால்சட்டு (என்)

௨ திட்டுகென்றுபோம இந்தப்பாழும்சரீரத்தை
திரமெனறெங்கேஎண்ணம — பெற்றீரோ
சீவனபோனாலென்னகீர்த்தியும்உடன்போமோ
தெரியாமலகினைவெல்லாம — செத்தீரோ
அடுத்தபேரைகசொலலுட விஷம்ஆனகினைவுக்ளும்
அமுதல்போலாச்சாமியை — உற்றீரோ
அஞ்செல்லாமவெளியாச்சேடண்குதிரையைநம்பி
ஆற்றிலஇரங்கச்சொல்லி — வைத்தீரோ
முடிக்கிவாருமஉயிர — கொடுத்தப்பழிஒழிப்பீர்
முன்னொன்றுமபின்னொன்றும் — செயதவகைசழிப்பீர்
நடுக்கிடைஞாலஅப்போ — யெடுத்தசெப்படிசெழிப்பீர்
நாயகன்முகத்தினி — மேலெப்படிவிழிப்பீர் (என்)

௩ நால்வரும்போல்ச்சண்டை பார்ப்பதல்லால்முண்டோ
நமமாலேசாமிக்கி — லவலேசம்
நமக்குந்தான அடகீர்த்திசுமக்குமோயமோ இனி
ஊனக்கெப்படிசெல்லும — விசுவாசம
மேலேஏழ ஆறுலும அயபல வில்இருக்க
பிறந்நமக்குவந்த — மோமோசம
வீராலாடுசுமமா செண்டுகொண்டீரோஅய்யோ
வேண்டாமோ அது — லாகிலுமரோஷம்

சாலம்செய்கோடினல் நமமைத்தபெயரோ
சதிசெய்யுமபெருக்குவ சமாதானென்றமபெரோ
நீலஅரக்கர்கெடுமகாலம யெவைறியீரோ
நிலல அவர்ருவைகள் நிலைகடந்துபாயவரோ (எ௯)

மூலபலசணடை.

விருத்தம்

ஓதிஇவ்வாறங்கதன்சொல்உரைக்குஞ்சாமபன்
உடன்பட்டான் அவைதம்பிமுதல ஆனோர்கள்
நாதன்உரையால்அவர் கூடப்போனா
ந ஞுசமுகதிரமுமலை முலவினாந்தால்பபோல
திதுசெய்யுமமூலபலமயெதிாககககண்டான்
ஸ்ரீராமனகோதண்டத்தினாணை ஏறறிக்
காதளவுமவாஙகியிதெமமாத்திரம்யென்று
கருஷித்தான்சரமாரிவருஷித்தானே

௭௨-தரு-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மூலபலசண்டையைக்கேளும் ஸ்ரீராகவனசெயத
மூலபலசண்டையைக்கேளும

அநுபல்லவி

மூலபலசண்டையைக்கேளும் வேலைசூழ் இலங்கை ஆளும்
மூடன் இராவணன்குடி சேடனஇராவணன்கெடி
மூவ்வுலகத்தினோர்க்கும் எவவுலகததவுணர்க்கும்
மூர்கஉபசாரம்பண்ணிப் பிங்கிடவிசாரமஎண்ணி
மூன்அரககாநம்பினோர் தன்னோடொத்ததமபிமார்
முககியதேவாநதகன் உக்கிராராந்தகன்
முடிபெறும்சூரியகேது கொடிபெறும்யாககேது
முனைபெற்றசமபுமாலன் ரண ஸ்துகுமபகர்ணன்
மூதுபோர இடிமபன் அகம்பன் அதிகாயகும்பநிகும்பன்
முசசிரத்தாககன்சமகன் வசசிரதுசெயிததனசிஙகன்
முனைக்கும்பருதிகண்ணன் புதைக்குமகுருதிகண்ணன்
முதல்வீரர்மடிந்தனர் சதியாழிமுடிந்தனர்
முழுதும்சொனுசாய்ந்து பழுதுவநதுசேர்ந்தது
முற்றுயிர்கொடுககுமபோகள் கதறியென்றெடுக்குமபேர்கள்
மூடவாமுதலஆக்கியின்று கடுகிவரவேணுமஎன்று
மூயவிட்டதூதர்சொலலப் போய்எவர்க்கும்சேதிசொலல
முந்தியிலஙகையைநாடி வந்துதுககம்கொண்டாடி

மூண்டரக்கன் தன்னைத்தேற்றி   சடாடையை உட்கொண்டுபோற்றி
மூண்டு கனல்போலேபற்றி   ஆறும் ஏழ்பேலேசுற்றி
மூடவும் பூமியசைத்த   நாடவும் உரகா அருசி
வாடவும் வானராகண்டோமவும்கேடுவந்த   மூலபல

சரணங்கள்

௧. அறுசுமுகங்கள்   ஈர அந்தகை   வெறகங்கள்
ஐம்பத்தலை   ஈர ஐம்பது   ஜடைகள
எண்ணூறுமுடிகள   ஈர ஐந்நூறு   தோளடிகள
ஆயிரஞ்சிரங்கள   யிரண்டாயிரம்   காதங்களுடன்
அங்கமிக்கு   சாத்திரங்கள் வெகு பொறி   நேத்திரங்கள
அலைசேராலும்   நாக்குகள் மலைபோலும்   மூக்குகள
ஆவெனக்கக்குந்த   வாய்கள் தாவெனப்புகுந்த   ரலகள
ஆகசம்தொட்ட   கைகள் ஏகாசம்   இட்டமெய்கள
அட்டகன்று   கறுத்தப்ப படையைக்   குவிக்குவித்து
அண்டத்தில   உள்ளோரா நவகண்டத்தில   உள்ளோரெல்லா
அடியேடெழும்பி   அந்தக் கடலேழும்   பாங்கியிந்த
அரும்பாக்குள் நிறைபட்டாப்போல் புறநினில் ஈசல்
பெரும்போக்குப்புறப்பட்டாப்போல மலைமலைகள

ஆனபெருராட்சதர்கள் மானம் அளவாய்நிறைந்து
ஆயிரம்வெள்ளம் சேனாதங்களுடன்
பாய்பரிகொல்லும்யானை - இவையுடனாக்கில

அஸ்தகிரி ஏமகிரி சித்ரகூடநாயகிரி
அனைபெருமத்தகெஜங்கள் - தேவரைவென்று
தனியிருந்து பெற்றதுசங்கள் - கணக்கில்லாத

அண்டபகிரண்டமுட்டும் எண்டிசை அகன்றமட்டும்
அளவமைந்த கிராதங்கள் கண்களில்பொறி
வளரும்போர்த்துரகங்கள் முறைமுறையா

ஆற்றுமணல்களைவிட்டே நட்சத்திரம் அளவிட்டாலும்
அதிக்குதிரைக்கூட்டம் திக்குகளெல்லாம்
பதறிக்கொள ஆட்டபாட்டமைக்கடங்கள

ஆரம் அணிபதக்கங்கள் தோள்வலைகள் கால்வளைகள்
அக்குமணிக்குண்டலங்கள் மணியிழைத்த
பொற்கொலுசுவெண்டையங்கள் வெற்றிக்கொடிகள்

ஆலவட்டம் பதாளவட்டம் சாமரங்கள் சுருட்டிகள்
அவுதாக்கள் முத்துக்குடைகள் பீலிக்குடைகள்
கவிழ்த்தள சித்திரக்குடைகள் வெயிலமறைக்க
அதிவிஸ்தாரமாய் தவிலொலித்த சைன்னியம்

அறைந்தரைந்தே யெகுந்தங்கள் காவனுமொடு
சிறந்தகொம்புகள் கைத்தாளங்கள் தாத்தாரிகளோ

ஆதுளிகளமேளங்கள் காகளம் பாரங்கள்
ஐந்துவிதபேரிகைகள் வீராணங்கள்
பறைபையொடு பூரிகைகள் முழங்கிவர

அங்குசங்கள் பரிசைகள்-சங்கிலியின் தரிசைகள்
அஸ்திரமாயுதங்கள்-வலஉலக்கைகள்
சஸ்திரம் சூலாயுதங்கள் இப்படிக்கொத்த

ஆயுதத்தினபேதங்களகோடி கோடி பேதங்கள்
அங்கைக்கொண்டு சூழ்ந்துவர பேய்களுங்கொண்டு
கங்குங்காயப்படந்துவரப்புலி இறைச்சி

ஆடுகளைச சிமான் இறைச்சி மாட்டிறைச்சி நாய் இறைச்சி
அலகைகள் கொடுத்துவர மதுக்குடங்கள்
பலபேய்களெடுத்துவர கெக்கலிகொட்டி

அண்டமும் அகண்டங்கண்டமுங்கிடுகிடென்ன
ஆர்ப்பரித்துத்தொண்டைகள்தட்டி விழிகளெல்லாம்
தீப்பறக்கப்பேய் திரள்கொட்டி ராவணன் சொன்ன

நாட்டாமைகள் அவன் ஆட்டமெல்லாம் பெற்றந்திகள்
அடங்கலுமவிசிக்கொண்டு ராமனையெங்கேயென்று
நிருமடேசிக்கொண்டு-விதம் விதமா

ஆளிபுலிகரடிகள் ஞாலிகுதிரைகள்மேலே
அரக்கர் தெத்தக்கப்பாய்குவாரும் சிங்கத்திலேறி
யிளாசசலிட்டுச்சாய்குவாரும்-சில அரக்கர்

ஆகத்தினால் அடங்காத்தாகத்தாலே மேகங்களை
அங்கையால் பிடிப்பார் சகலம் பிழிந்து
செங்கைப்பாலருந்துபவரும அமுகங்கிட்டமுமாம

ஆருமவேசாம் அந்தநீருமஅப்பட்டமை
அலைகடலைக் கண்டோருமஅலறுவாரே
சலசலெனக்கொள்ளுவாரும கைகளைநீட்டி

அஷ்டகெஜங்களை கூடச்சுடடிக்குந்தின்னும்
அனலபோலச் சிரிப்பாருமவாய்களாலே
கனவுக்கலைச்சேர்ப்பாருமபிறைகளபோலே
அக்கிரமமயிருப்பலைக்கிரமந்தலைகளைக்கட்டி
ஆவென்று திறப்பாருமபகருணையோ
கூவென்றுபறப்பாரும கூழைக்குமுகம்
ஆனோரும மப்பும் [illegible] பரிமுகம
ஆரு [illegible] அவ [illegible] களை [illegible]

தேகுமஅரககர்அனநதம்சற்றுகிலும்
அஸ்ததகிலவிரலஇலலாமல்ஒறறைககையுமஒறறைககாலும்
ஆனஅரககர்கோடி சொரூபமகெட்டுப
போனஅரககாகோடி இவரைக்கணட

அணடர்களயெலலாருமநீல கண்டனயிடம்போயயெபபடி
அயயாவெனறெழுநதிங்கியேஉயிாமேலஆசை
வையாமலேநடுஙகியேசிவனேயிநத

அம்புவியில்ககடல்களுமபம்புசராசரஙகளும்
அரககர்ஆமவநதானஎனறுஒடிஒளிததுக
குரஙகினமமொநதன இனறுநாஙகளுமஇனி

அமபரத்திருககும்இநதஉமபருலகததைவிட்டு
அப்பாலேசெலவோமஎனறுா இருநதால்இவர்
தபபாமலககொல்வாாஎனறுா எனணவேஅரன்

அநதராமனசரததாலே இநதஅரககர்களெல்லாம்
அதமஆகிபபோவாா இனனம நீஙகள்எலலாரு
சதமஆகவாழவீாஎனனகேடடமாரகள

அகததினிலேமுன்னம்மிகுதததுயர்கள்எல்லா
அகறறிபயஙகரமவிண்ட ராாட்சதாகோரம
சகிததுததயிரியஙகொணடாாமுனிவாஎலலாம

அண்டநிறை இலலையெனறு தணடுகமண்டலஙகள்விட்
டலஙகோலமாயவெதுமபினர்தாமரையிலைச
சலமபோலவேததும்பினாசித்தாகளஎல்லாம்

அனநதமஅரக்காககொருகுரஙகைஉறையிட்டாலும்
அளவிடததளள தெனபா இநதசேனைககு
களமயிடமகொளளாதெனபாா காககியாஎலலாம

அததனையிநதனைஅலலஇததனைபேர்தலைகள
அயயனஅமபுகொயயுமோ எனபாா தமதுபஙகில
தெயவமஎனனசெயயுமோ வெனபாாவிததியாதரர்கள்
ஆயிரமகோடிஅநதகாஆகிலும்யிவரைககொலல
அனநதமநாள்வேணுமயெனபாாஉலகழிகக
நனைநததோகாணுமயெனபாாகநதருவாகள

ஆரையும்சேஷனுமஇநதப்பூமியுமெபபடியிவர்
அஙகததைசசுமநதோாயெனபார்இததனைபேரும்
யெஙகிடடுசசமைந்ததோயெனபாாயிவாகளயிநத
ஆச்சரியஙகொளளவெதுமாசசரியஙசொணடரககர்
அஷ்டதிசைமேலும மேவினாஆகாசமயெனனும
வெட்டவெளிமேலுமதயவினாஇவரைககணடு

ஆர்வம் உள்ளம் திண்டோடு வீரரோடு சமடுவனும்
அரண்டு கோட்டம் கொள்ளக் கேட்கின்
குரங்கெல்லாம் ஓட்டங்கொள்ள வேசீர்
அடாத மலைபுகு மாரும கடந்தோனாலு திக்கிலும்
படர்ந்து ராகவன் முன்னே தொடர்ந்து தொடர்ந்தார் மூலபல

உ, எட்டி	வருவார் சிலர்	கிட்டி	வருவார் சிலர்
சண்டி	வருவார் சிலர்	காண்டி	வருவார் சிலர்
ஏறி	வருவார் சிலர்	சீறி	வருவார் சிலர்
இணைந்து	வருவார் சிலர்	விரைந்து	வருவார் சிலர்
இடத்தில்	வருவார் சிலர்	வலத்தில்	வருவார் சிலர்
எடுக்க	வருவார் சிலர்	முடுக்க	வருவார் சிலர்
இடி இடி	என்பார் சிலர்	பிடி பிடி	என்பார் சிலர்
எற்றும் எற்றும்	என்பார் சிலர்	குத்தும் குத்தும்	என்பார் சிலர்
எட்டும் எட்டும்	என்பார் சிலர்	வெட்டு வெட்டு	என்பார் சிலர்
எதிர் எதிர்	என்பார் சிலர்	மிதி மிதி	என்பார் சிலர்

இந்தவகை ராமனை வந்துவந்து மென்மேலும்
ஈய்களை மொய்த்துக்கொண்ட வகைபோல வெம்புலியை
நாய்கள் சுற்றிக்கொண்ட வகைபோல் சுற்றி பல அய்யனை

அஞ்சமர்த்தும் ராவணன் தனைச் சமாத்தும வந்தபடை
பின் சமாத்தும் பார்ப்போம் என்றே நினைத்து மெள்ள
புன்சிரிப்புக் கொண்டு கொண்டே நிற்க ராட்சதர்

எல்லாரும் இவன் ஒருவன் வல்லாளகண்டன் தனித்
திருக்கும் செருக்கைப் போதும் இதுவும் செய்யும்
பெருக்க வேணுமோ ஓதும் என்று முதலில்

எந்தக் காலமும் வற்றாப் பெருஞ்சமுத்திரம்
என்றதும் அமுற்று ஆரிசா மறி பிரசண்டகோ
தண்ட வில்லை நாணியேற்றிக் குணதொனிசெய்

விட்ட போதும் அகமும் மொட்டடெனவே வாணங்கள்
இருண்ட சிலயானைகளுக்குக் கொஞ்சம் டையும் கூட
வரண்ட சில யானைகளுக்குச் சிலயானை மேல்

இருந்த பாகவர்க்கள்ளி வருந்தலையைத் தாக்கையை
எடுத்துப் பிடித்துக்கொட்டமய்யத்தை வெல்லும்
விடுத்து தேவர் கூட மவல அரக்கர்கள்

ஏறி வந்த புரவிகள் வீறி வந்த கதிமாறி
இளைத்துத் தள்ளாடினவே ராட்சதருக்கு
உளைத்துத் தள்ளாடினவே தவர் மிருத்தனைத்

கிளை யிலை வெருகு செவ்வை யேவிப்பிசை கொள்ள

௪௨

ஏவரும் இறக்கஅடித்தான் அப்பாலேநின்று.
இவருமையறக்கமுடித்தானே முடிக்கவேனான்
இருநூறுவெள்ளம இவன்ஒருமாணிடனபோவதிர்
எனத்திரும்பிக்குடிகொண்டார சூரியன்முன்னே
பனிக்குலமபோலமுடிகக்கொண்டார இவரோநமக்
கிடெனசிநதுசாறமுடிபோல்சசுழலுமனை
இலக்கமஅறறகணைதாககினை தாககிஅவரைத்
தொலைநதும்வெட்டவெளிஆககிலனபின்னுமஅரக்கர்

இருநூறுவெள்ளமுடன் ஒருநூறுவெள்ளமகொண்டு
ஏகோபித்துமூளத்துககொண்டாரெருநகிலநது
மாகோபததிலவளைத்துககொண்டார்அவாஅவாகள்

ஏறும்வழிமாவவெசி நூறுகணைதூறுமுது
கிட்டோடததறிததுநின்றுன்சிலைதததரி
கெட்டோடமுறித்துநின்றுனவிடவிடவே

இபபடிநூறுவெள்ளம் தப்பறமுடிந்ததுகண்
டிசமானின்வன்னிஎன்பவன்மிகவும்பர
வசம் ஆகியேபுலமபவன்அரக்கா இனறு

இறந்தனர்எல்லாரும்பறந்தனர் அய்யோஎன்
றேககமஆய்க்கவலைபெற்று குறுகுறுசது
மூககிலேவிரலை வைதது இனியெபபடி

ராவணன்முன்நிறகப்போகுவோம இதென்னமெத்த
லசசைககேடெனறுவிளமபி விளமபியபின்
அச்சததேகடன்றுகிளமபிப்பலதிசையின்

இசைச்சலைமாற்றிநின்றஅரககரைப்பார்த்துநீஙகள்
ஈடழிநதுநொநததேதென்றுய் மனிதற்கஞ்சி
ஓடிஇஙகேதநததேனறும தேவாகளசணடால்

ஏசசாகும இதுகொஞ்சப்பேசசாகுபஎன்தவரை
ஏசிடாஙசசையேசிசீயெனவே
ரோஷமாய்வார்த்தைபேசிஅரககாஎல்லாம்

இரைநதோங்கியேஒருமொரம்பாமலைத்தேனைகள்
இளப்பம் எனனசுறறிககொண்டாற்போல்விட்டில்பூசசிகள்
விளக்கைவநதுமொயததுககொண்டாறபோல் மொயககுமனிதன்

எம்மாத்திரமஎன்றுதானே ஐநநூறுவெள்ளம்சேனை
ஏகமாக்கடுகவிட்டான் அமபிலுமஅதி
வேகபாமுடுகிவிட்டான விடுததபின்னை

இளைத்தவனபோல்அவாதனனைவளைததிடுமபடிசுருசசறறே
இடமகொடுத்துபபினவாஙகினன எவருமனைககுள

அடங்கவிட்டுமுன் ஓங்கினான்வந்தஅரக்கர்
எறிந்தெறிசமகட்டாரி தரித்தோமரங்கள்வாரி
லக்காரமீதில்சொரிந்தார் அதுகளைநொக்கு
நாக்காகராமன் அறிந்தான்-பின்னுமநெருங்கி

இரதம்ஓர்பக்கத்தில்விட்டும்-புரவியோர்பக்கத்தில்விட்டும்
ஆனையோர்பக்கத்தில்விட்டும அணிஅணியா
யசேனையோர்பக்கத்தில்விட்டுமநிரைநிரையா

இருபபுலக்கைகிண்டிபாலம பெருத்தசத்திதண்டுசூலம்
என்னுமபடைவாங்கிவிடுத்தார்விடுத்தே அதினை
பின்னும்கணை ஓங்கிதொடுத்தார் அவர் அவருக்

கெத்தனைகைஎத்தனைவில்லெத்தனை அம்பெத்தனைதண்
டெப்படி ஒருவன்தடுப்பான்-அவர்மேல்ஐயன்
எப்படிதான்போர்கொடுப்பான-பெருமழைபோல்

எடுத்தவிட்டபடையெல்லாம் தடுத்துவிட்டான்என்றுவாயால்
எட்டிக்கடிக்கமேவினார்-கைப்பிடி ஆகக்
கட்டிப்பிடிக்கத்தாவினார்-ஆகாசத்தினில்
ஈசனாதிருந்தாகள-நாசமாய்ப்போவாரென்
றெல்லோர்க்குமனந்தேறநின்றாசாமியைத்தேவர்
உல்லாசமாகவாழ்த்தினார் அந்தவேளையில்
எப்புறத்துமராட்சதர்கள அப்புறம்போகாமல்வாளிர்
கொக்காகத்தொடுத்துக்கொண்டான்சுற்றிலுமமோட்ச
சரக்கூடமவகுத்துக்கொண்டான வகுத்தபின்பு
ரதங்களயானைகள துரகதங்களசேனைகளபட
எவரையுமமண்ணிலச்சதித்தான்-பிடித்தவில்லோ
டவர்அவர்முன்னிலகுதித்தான்-தனித்தனியே

இந்திரவாணம்மோகவாணம-சந்திரவாணமநாகவாணம்
எரிவாணமதாயுவாணம-விசயமூர
அரிவாணமமாயவாணம-குபேரவாணம்

இமையாதவருணன்வாணம்நமன்வாணமஅருணன்வாணம்
இடிவாணமஆகநொடித்தான-அரக்கர்தம்மை
அடியோடாயஅடித்தான்பின்னையுமஅவர்

எண்ணிறந்தசேனைசண்டைபண்ணிமுடியாதென்றெண்ணி
ஏகமாககடுக்கடுத்தான-மந்திரமசொல்லி
மோகனாஸ்திரம்தொடுத்தான்-தொடுத்தபோது

இங்குமராமன்அங்குமராமன்-அங்குராமன்-இங்குராமன்
எங்குமராமன்ஆகத்தோற்றினான்-அவருக்கவர்
தங்களைராமனாகமாற்றினார-இந்தவகையா

ஈனமான உயிரமெல்லாம் சேனையுமுருகார் மனதினில்
இராட்டிக் கூப்புடை தந்தமா ரணகளமாக
வெறுங்களமாக்கத்தொடைத்தானை - அனந்தயமேரடி
எரியக்கரிகளைப்பிறைத்த கரும்மேகம்போலச்சிறந்த
இருராமனால் இறந்த குக்கைபோலப்பறந்த (அநுபல்லவி)

...கள்	அழிந்தபேரும்	தாளைகள்	முறிந்தபேரும்
படைகள்	இடிந்தபேரும்	இடைகள்	ஒடிந்தபேரும்
...கள்	சாய்ந்தபேரும்	சகடுகள்	முறிந்தபேரும்
...கள்	இறந்தபேரும்	கணைக்கால்கள்	அறுந்தபேரும்
...டைகள்	சரிந்தபேரும்	படைகள்	இறந்தபேரும்
துண்டம்துண்டம்	ஆனபேரும்	கண்டம்கண்டம்	ஆனபேரும்
...கள்	இடந்தபேரும்	நாணிகள்	இழந்தபேரும்
...கம்	உலைந்தபேரும்	இரதம்	கலைந்தபேரும்
...கள்	கெட்டபேரும்	வாரணங்கள்	விட்டபேரும்
...ரம்	பறிந்தபேரும்	சாமரம்	எறிந்தபேரும்

தொடையெடுத்தவாளைப்போட்டுக்கட்டைப்போற்பட்டு
தாளி துள்ளிவளிப்பாரும் பிணங்களுக்குமேல
துள்ளிதுள்ளி ஒளிப்பாரும் பலபலவர்

தடங்களாய் உடம்புகள் இடைக்கொடிபோல் தும்பு
அறுபட்டுமாய்வாரும் - குறைத்தலையாய்
அறுபட்டுச்சாய்வாரும் - இவ்வளவென்று

சொல இடமில்லாதேபேரும் - சல்லடைக்கண்போல் உடம்பு
தொளைபட்டுவீழ்வாரும் - விடாயெடுத்துக்
களைபட்டுச்சாவாரும் போட்டபோடவும்

தொலைபாத அம்புகளாலே - தலைபோய் பம்பரம்போலே
சுற்றிச்சுற்றியடிவாரும் முண்டங்களாகித்
தத்தித்தத்திப்படிவாரும் - நிலைகலங்கி

தோகா என்றும் தாள - வாள் என்றும் அடையாளம்
சொற்றுமல்கக்கேட்டபேரும் - சாயங்களால்
ஆற்றுமலைப்பட்டபேரும் - தலைகள் அற்று

தம்பிமேலே நின்றபடி தொம்பரைப்போலே ஆடிக்கொண்டு
தொப்பெனவேவீழ்வாரும் மண்ணைக்கடித்துக
குப்புறவேதாழ்வாரும் - அம்புகளெங்கும்

செருகி உயிர்விடச்சேமரணவலிப்பெடுத்துச்
சுருண்டுக்கொண்டுபடுப்பாரும் - கண்பூசிப்பறந்த
...ட்டி உயிர்விடுப்பாரும் - கைகளை அறுத்துச

௧. ...அழிக்குமெய்யுறுநாற்றி லதை மெய்யேபோலே

சோலைபோலே காணியாரும் - தலைகள் குடலை
மலைபோலே லகூணுவாரும் - அடுத்தடுத்துத்

தொண்ணூறு தரம் ஐயோ தண்ணீர் தண்ணீரென்று
துடிதுடித்து ஓய்வாரும் - ரத்தத்தை அள்ளிக்
குடிகுடித்துச் சாய்வாரும் மனிதனென்று

துங்குச் செல்லிப் பவாயின - இடுக்குக்காயுரம் அம்பு
சொரிபட்டுவதைவாரும் - சின்னபின்னமா
அரிபட்டுச் சிதைவாரும் - கழுக்கள் கொத்த

தொங்கிய பனங்காயிலே - நாய்க்குப்போல கசணகளும்போம்
டொங்கு விழுந்தலை அனந்தம் - ரத்தம் பெருகிய
பொங்கி விழுந்தலை அனந்தம் - கழுத்துக்கள் போயத்

தூரத் தொலையில் விழப்பிரிட்டு - இரத்தமெழக்
தூரமதலைகள் அனந்தம் - ஒன்றின்மேலொன்று
ஏறுமதலைகள் அனந்தம் அந்தத்தலையைத்

தொங்கமிடும் பேயினங்கள் - பந்துகள் போலெடுத்தாடச்
சுற்றிலும் விழுதலை அனந்தம் - கடலின்கரை
முற்றிலும் விழுதலை அனந்தம் சுவாமி அம்பாலே

செற்றம் உண்டெங்களுக்கென்று - கொக்கரித்துக - கொக்கரித்துத்
துடித்து விழுந்தலை அனந்தம் - ஒன்றேடொன்றுக
அடித்து விழுந்தலை அனந்தம் - அம்புபட்டிரு

துண்டாச் சிலைகள் விழ - ரண்டாத்தலைகள் எழச்
சுழலுங்கவந்தம் - அனந்தம் பிணக்களோடே
உழலுங்கவந்தம் அனந்தம் முடித்தலைகள்

துண்டித்து விழவும் கொண்டெட்டி நடந்தப்பாலே
சோருங்கவந்தம் அனந்தம் எதிர்எதிராய்
நேருங்கவந்தம் அனந்தம் சரீரமெங்கும்

துருவிட்கணைபட்டு - ரவட்டை உருவிட்டுச்
சுருளுங்கவந்தம் அனந்தம் - நாமபிழக்க
உருளுங்கவந்தம் அனந்தம் அனந்தம் - நட்சத்திரம்போலக்

தோடுக்கமணிக் குண்டலத்தை அடுத்தடுத்ம்மானேபோடத்
தொட்டடும்பேய்கள் கவந்தத்தோடு
முட்டாடும் சிலபேய்கள் ரத்தத்தில் ஆனைத்

தோட்டியினில்பட்டினங்களை மாட்டி விளையாட்டுக்காகத்
தாண்டிவிடும் சிலபேய்கள் அதைப்பறிக்கத்
தண்டிவிழுஞ் சிலபேய்கள் தினறு கொழுத்துக்

கண்டுகொண்டு ராமனுக்குச்-செயஞ்செயமென்றுசொல்லித்
துதிக்கிறதுசிலபேய்கள்-பிணமலைமேல்
குதிக்கிறதுசிலபேய்கள்-ஆனைமணிகடைச்

சேடாளதாளமாக்கி-ஆடிக்கொண்டிருக்குது
வைத்தியதந்திரம்சொல்லும்பேய்கள்-சண்டைக்கென்று
சுமந்திரம்சொல்லும்சிலபேய்கள்-படைச்சாலைவாயிலில்

கணைவிரைந்துபோனதலையைப்பொறுக்கிவாயிலைவைத்துத்
தூவிவிடுமேசிலயானைகள் கைகளைப்பார்த்து
கூவியிடுமேசிலநாய்கள் காலையெல்லாம்

தேனடித்தோண்டிப்பிடுங்கித் தாண்டித்தண்டிப்பிள்ளைபந்
தலைதங்கிடுமேசிலநாய்கள்-களத்திலெங்கும்
குலைத்திடுமேசிலநாய்கள் பெருகுபார்த்தச

கனைக்குழவிழுந்தபிணந்தனை உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
கொடுத்திடுமேசிலநரிகள் குட்டிகளையாக
சொடுத்திடுமேசிலநரிகள் இழுத்திழுத்து

அனுக்குத்துணுக்காகக்கொத்திப் பிணந்தனைப்பெரும்பசியால்
ஊளையிடுமேசிலநரிகள் இலங்கையைப்பார்த்து
தூளையிடும்சிலநரிகள் எலும்புகளும்

செண்டைகளும்மண்டைகளும் கொண்டுபோய்இலங்கையிலே
தூற்றுமசிலபருந்துகள் வீடுகள்மேலே
ஏற்றும்சிலபருந்துகள்மூக்குகளாலே

கொப்புளின்நரம்புகளை முப்புரிகொள்வதுபோலச்
சுருட்டுமேசிலகழுகுகள் தலைதலையாய்
உருட்டுமேசிலகழுகுகள் பிணமலைமேல்

தொத்தித்தொத்திமண்டைகளைக் கொத்திக்கொத்திமூக்கினாலே
தூக்குமசிலகழுகுகள் கைஓழியாமல
போக்குமசிலகழுகுகள் கைஓழியாமல்

தாக்கித்தாக்கிஅந்த அரக்கரைப்பிடித்தேம
தூக்குமசலித்தாரோ எட்டுத்திசைக்கு
நாக்குநீட்டிக்களித்தாரோ பிணங்களின்மேலே

சேரும்அரக்கியர்கண்ணீரிலக்குளித்துப்பூசைக்
கொண்டுபண்ணுமசிலகூளி-அதற்குப்பலன்
உண்டுபண்ணுமரணகாளி சசன்மோகனச்

சூடுமானென்றலை விடுமுலபாலமெல்லாம்
பலைக்கவென்றுசிலதேவர்-ராவணனாகொட்டம
ருந்தன்றுரசிலதேவர் இந்தவைபத்

தேரெறிவித்தீச-ராகவனுக்குச் சிவனுக்கும்
தோனுமனென்றுரையவத்தேவா தனை ஆரறிவார்
சானுமனென்றாசிலதேவா ராசவனமேலே
சொற்கத்தரச் சிறு வெள்ள கற்பகபலாபறித்துத
தாறினாசிலதேவா செயமங்களம்
கூறினாசிலதேவா இப்படிகவெடுத்த
துணைராமனை முன்னடந்து தினை ஆழிகோல்ப்படாந்து
வனா ஆனகோதண்டத்தத-தினாயகவேயடித்த (சூரைபல]
லட்சுமணனுக்கும்-ராவணனுக்கும்-யுத்தம்

விருத்தம்

பொருப்புலைமனெல்லாம இவ்வாறுசாமினையிலே போன பின்னவ ருபோரில ராவணனும தோசொண்டான் யுத்தவிலலும் தானதிலவிகண டான் ஒருநூறுகோடி பரிக்களுமயானை இருநூறுகோடியுடனுருந்தநிட் டன இளையவனவந்தெதிர்த்திட்டானே

ஏகு-ரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாபு

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும ராவணனுக்கும போர்தோன்டை

அனுபல்லவி

அட்சயநாளுருவபலம — தக்னே
அதககோகணடபஉண்வுவிட்ட — பயனே
கடசிஅரசனுமதேரிமேல — தானே
காயல்லையவன்ஆனானமேற — கொண்டே (லட்)

சரணங்கள்.

௧ தாங்குவெள்ளத்தாரும அரககாவெள்ளத்தாரும்
கூடித்தொகுத்த யுத்தம — ஆனார்
குன்றுமரங்களுமதெண்டுமசரங்களும
கொண்டுஒன்றையொன்றுபச — சாடினார்
செருக்களந்தனில அரககனகொடிககுளே
சிலநூறுகோடிஆற — பேசினான்
இருமபககமபிப்ப அதாக்கையேவிட்டுத்
தென்னநடகவிடுபோலே — தாவினான்
தாரதிபபத்தமபப — அரசாங்கயயவும்
சுவாமிஅனந்தகூடத் — தானிவையபவும
அரக்கன்மோசன — அஸ்திரம்தெறிக்கவும்
அயயனசரனான் — அபடாமூரிககவும (லட்)
௨ கொஞ்சத்தனையளணணி அரக்கன்விட்டனன்,
மேனமேபன்மேலே — ஆணடினான்
சுறுககேதமபிககுமுன்னே அரகதேறு

அனுமான் அதிகசெதிர் — தாண்டினான்
திருசமனென்றவிபீஷணனுக்காகத்தம்பி
இருவரையுமதளளி — ஓயகினான்
சகலபோகளுமஉருகனே அந்த
வேலேமாரபினில — வாஙகினான்
அருசிவிபீஷ்ணன — படந்துவாடவும
அரககன்கெலித்தோமஎன் — றாரில்ஓடவும
சஞசீவியைககொணடு — அனுமான்அழைக்கவும
தமபியுமசே — னகளும்பிழைக்கவும (லட௬)
௬ பிழைதததமபிவிபீஷ்ணன்சுகமோ
சுகமோவென்று — விளம்பினான்
பின்புசாமபுவன்ராயன்சேவடி
முன்பில்உள்ளது — விளமபினான்
தழைததராகவன்என்னைப்போல்ஆர்என்று
தமபித்தன்புகள — பார்டினான்
நந்தனமசிரஞசீவிஎன்றனு
மநதனையுமகொண — டாடினான்
அழைத்துவானர — வெள்ளம்கொசசிகக
ஆசைமுனிவாகள் — பேசிஆச்சிக்க
மழைககுநிகாமலா — தேவாதுறிட
வாழிஇளையவன் — என்றுவாழ்ததிட (லட்)

முலபலப்படைகளக்சாட்சி

விருத்தம

சீலம்உள்ளராகவனை இளையோனதன்னைத்
தேறறினுஞ்பிறகுவிபீஷணனுமஅநதே
கோலமஉளளசுகரீவன்அனுயானசாமபன்
குமுதன்முதலோனாஎலலாமகூட்டிககொண்டான்
நாலுதிக்குஞ்சூரியன்முன்பனியைப்போலும
காயனைக்கோதண்ட மனுன்றிருஸே
மூலபலப்படைகளதனைப்பாரீஎன்று
மூட்டினனவகையாகக்காடடினனே

௭௩ இபனை,மத்தியமாவகிராகம ஆடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧ வெற்றிகொள்ளவந்தமூலபல மாளர
வேகண்டம ஆனவீரகோதண்ட மசெய்ததனைக
சுற்றியசேனைபடைததலைவருடன்
சுகரீவரோ ருமசுமமிகொப பார்ககிமததைபார்கும

௨. சண்டப்பிரசண்டப்பெருங்காற்றிலேவெகு
தாகந்திரளவிழும்மேகக்குலம்போலே
அண்டாபெருமான இராமன்கையால்விழுந்த
ஆனைகளைப்பாரும்கிடக்கிற சேனைகளைப்பாரும்

௩. தன்னைப்பொங்கிய ரத்தக்கடல்மேலே
சுவாமிஅம்பாலேசெந்தாமரைப்பூப்போலே
வண்ணம்செங்குமிழ்த்தலையும்முக
மண்டலத்தைப்பாரும்சிதறிய குண்டலத்தைப்பாரும்

௪. சீராம்பெருமபாய்கள கட்டும்கொடிஉக்க்
செத்தகளத்திலே ரத்தக்குளத்திலே
ஓராயிரம்கோடி கப்பலைப்போலவே
ஓடும்தேரைப்பாரும்விசைஅறுந் தோடும்தேரைப்பாரும்

௫. கடலிலேபலமகரமீன்போலே
கண்டித்தயானையும் துண்டித்தயானையும்
இடமாஆகியரத்தக்கடலமேலே
எழுந்திறதைப்பாரும்அழுந்தி முழுகிறதைப்பாரும்

௬. கூத்தில்காட்டுவன பத்திரமானதோதக்
குண்டலங்கள்குறைந்தவுடல்களாடுகுதும்
போகத்துபோகத்தொண்டிக் கூத்தினைப்போலேஆடும்
பிரேதங்களைப்பாரும்கைகளைக்கொட்டும் பூதங்களைப்பாரும்

௭ புண்பட்ட யானை வால்புறந்தே அறுபட
புண்பட்டயானையின் தலைகாணோமே
ரண்டுவெக்கழுமதலை உளையானைபோலும்
லட்சணத்தைப்பாரும்டேலங்கா தின்னும்லட்சணத்தைப்பாரும்

௮. அந்தரத்தாகடலுக்குள்ளமத்தே
யானைக்கொம்புஅங்குமாவதமேல்இளகு
சந்திரனைப்போலேமிதந்துமிதந்து
தருப்புவதைப்பாரும்அடங்கமிக [illegible]வதைப[illegible]

௯. அந்திக்கொமபாலதந்தக்குந்தி செய்தரத்தம்
அமபிஅமபியாரைக்கொப்பளித்துவிழுந்த
சத்திகளைக்கொண்டுதாக்குவழிக்கிற
காளிதனைப்பாரும்கூறுகிறவரும் சடலங்களைப்பாரும்

௰. யுத்தகளமென்னும்மரத்தவயல்போலே
ஏற்றசதையெனனுங்க சேற்றினிடத்திலே
அஸ்திரங்களைப்பயிர் நட்டுக்கிடக்கிற
அம்புகதையைப்பாரும் [illegible] புதைந்[illegible]பாரும்

௧௧. கொண்டகணவனையெல்லாம் பிணந்தனைக் கையில்
கொண்டு முடைப்பேயைக்கண்ட அரக்கியர்
அண்டமட்டும் அலைவிட்டடிப்பிடிக்கிற
ஆசிரியத்தைப்பாரும் அவருடையமாசசிரியத்தைப்பாரும்

௧௨. துப்பிமுகத்தில் ராட்சதாமீசையைக்
கிள்ள நகையச்சாற்றிய பிள்ளையாளைத்தேத்திக
செம்பிலம் மண்டைத் தேங்காய்ப்புடைக்கிற
குட்டிப்பேயைப்பாரும் குதிக்கிற குட்டிப்பேயைப்பாரும்

௧௩. பேய்முகமநாயமுகம ஆகியராட்சதப்
பெண்டுகள் அநதம்பிணமபிடுங்கவந்தே
பேயமுகமநாயமுகம கண்டே அடையாளம்
பிடிக்கிறதைப்பாரும் கலைவாரத்தை பாடுகிறதைப்பாரும்

௧௪. பெண் அரமனைகள்தனை பார்க்கிறதெல்லாமபோய்ப
பேயக்கூத்தாட்சுசுதோ என்றுமுறையிட்டு
மண்ணுடனே கிழப்பெண்களெல்லாரி
பாடுவதைப்பாரும தலைவிரித்து ஆடுவதைப்பாரும்

௧௫. இந்திரலோகமும் சந்திரலோகமும்
எட்டுதிக்குமகொள்ளை இட்டுச்சிறைவைத்து
கந்த அரக்கனார மனையிலலுகின்ற
சமபித்ததைப்பாரும் இராவணன ஜப்பித்ததைப்பாரும்

௧௬. என இட்ட இல்லாமை பண்டிய
இத்தனை சேனையுமகைத்தனுள் எங்கே சில
உள்ளல இராமன் முகூர்த்தத்துக்கொன்றுயிர்
வாங்கினதைப்பாரும் பூமிபாரம நீங்கினதைப்பாரும்

—※—

ஸ்ரீராமனாமாமியவன் கொண்டாடல்

சந்தவிருத்தம்

நீதன்விசுவாமித்திரனிடவேவபடை
மாடுணடிபோனவை நவிபெண்ணே நூறட்டேறி
நோக்கண்டகோர்தரு இராகவனேமேவினாஅதன்பேலே
ஓதும்பிராணியுடன் ஓடியதசாதன்
மூநண்டசோடிபுள தேவரோயபிரிட
உலாயெமகுமவேன்மலியாடல விளையாடல்கள செ கிறபோதே
கோதண்டவளிவில்லில்மூவடலசேனையை
நாசஞ்செயதாவியவே ஓடிவருநாதர்கள்
௧ மாசாலைமிதெ மண்டைலஞ்சஅயோத்தியவாரோ
ம்பிர் ராமியசாரி காவிய

வானரவீரர்களின் வேகத்தினை
ராவணன் பிரகஸ்தனிடம் செய்யாமல் இசை ஆனது புகலவாரோ

ராகம்—தோடி தாளம்—ஆதி

பல்லவி

ராமனும் புனிதா ஆகாய வழிப் பூமியிலே வருவானோடா

அநுபல்லவி

தாமரைபலமேலவர
பொன்னையனுமதுணை
ஆமவனைகோதண்டப்
அமைஅம்புபால அம்பு

ஒருத்தன் சொல்லொப்பித்த
... மேல்முறை ...
வினைதகர்த்தொட்டினை
தெரிந்தமூன்றுவரே அந்த (ராம)

சரணங்கள்

௧. பின்னுஞ்சொல்லுகிறேன் அசனுக்குணது சன்னைப்
பிள்ளைவிளையாட்டல்லவே அல்லகை அத்தாட்சி
மன்னுமமாருமபுவனுமகலனும ஒருசராதகம்
மனமேநாடமண் ஆமே கண்சாட்சி
சிலபனிதனென்றும ஒருத்தன்யெனறும்னன்றே
தேவாகருமதேவனவ னேருடசி
உன்னைகாட்டின வாலிபனை யொப்புமோ இது
உன் அண்டையில இருக்க இன்னம்ஏவ டாசாட்சி (ராம)

௨. நின்மைமின்மைசொல்லதே ராமமசேருமஇடத்தில்
செயமுமசேருமஅடா நின்மடா
சனைடை உன்னுக்ஆகாறுசெத்தவர்க்கெல்லாமிலை
தாபபணைபசெயயடா ஒழிகேடா
பெண்டுகளேநல்லாயல வங்கைக்கைவிட்டெனக்குப்
பிணபடைவருமதுனை போகட்டம
அண்டநாயகனை ஒருத்தனொருத்தன்என்றல
அண்டமஅழிக்கும்தயரணைபோஉணவேடா (ராம)

௩. வீரவிட்டேன்யென்றுமடீசுமனைபட்டான்யென்றும்
வீமட்வார்த்தைகள இங்கே கூறாதே
மாருதிமருதாலேஅவன்யெழுந்தானேயிந்த
மதிமோகத்தால் அல்லவோ வெந்தாயே
காரியதெரிந்தவிபீஷணன்சொல்லும்குறைநு
கர்னன்சொலனும்கேட கொந்தாயே
வீரியதகால அயயோகாலோவாடென்ன
வீரபட்டபொயவேவிட பெண்டுமாயே (ராமனு

மூலபலப் படைகளதனைத் தாக்கணங்கண்டு
வல்லரக்கனை பேதியானவனே முன் இந்த
நிசாசரனையாயமாலியவானைச் சொன்னதைச் சொல்லப்
பெலவான தபுண்ணிசேனைகள் விட்டப்போகே
புடைபுடைத்தானமூலபலம் மடிந்தவாறும்
சொல்லவே லெட்சுமணன் சொன்னசொல்லும் மனந்தன்
சொல்லுமிலவோ மோவென்றரக்கன் பொங்கி
யெல்லாம் பார்ப்பேமே மயனைக் கோகோபுரத்தின் மேலே
யேறினுப்புளப கண்டாறினனே

௭௫-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டானே ராவணனமேலே-மூலபலப்பட்ட
களத்தையிருபது கண்களாலே

அநுபல்லவி

மீண்டாமதுதாசொக இன்றுபோயயோகெய்யோவென்று
... விசு ... பட்டுக்கண்டமசென்றுஉத்தரகோபுரஉச்சியிலேநின்று

சரணங்கள்.

போர்முகந்தோறும்பலமலையாய் பிணமலைகுவியல்-இரத்த
... மாமென்று மேகங்களவந்துகவியாமலை விட்ட
... மானத்தளவுமமூட்ட
வானத்திலும ... கோணத்திலுமளட்ட
சேனைப்பெரியமலை தான்தெழுந்தொலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சேனைப்பிணங்களை (கண்

சிலமுனிவர்கள் கண்டனோடுகூசி-சிறிய-ஆல
... நரிபிடுங்கவீரகோதண்டம்
காலமாரிமழை போலவேகணைசொரிய
நாலுதிசையுமவீரர் தோலவிடும்வெரிய
மூலபலபடையைக் கோல்வேர்அறிய
மூலைக்குழம்பு அதக்கு கோலமதுயதமெதரிய (கண்)
௩ பெருகப்பேய்மனக்கெக்கும் கவந்தங்கள் ஆட கட்டுவன்போல
அருகிலெலதினறு பேய்களதாளங்களபோடராமனபிடித
... வரவரஒருககாலே
விரிகளை ... திருகாகளமூடிப்பட

ஒருபெருமலைபோலே வரும்அநுமனையபோல
குருதிநீரதுள்ளன்ங்க குருவிகள்கொள்ளக்கொள்ள (கண்)

௪, மங்கைமீருத்த வானரம்பூச்சிகளைத்துடைத்துநிமிஷத்திலே
உங்கள்முன்னேவருவேனை என்றுகண்களைத்துடைத்துடுக்காவங்
தங்கள்கணவன்கிடை அங்கேகிடக்கண்டுகடைக்
கண்களிலுநீர்பெருகி அங்கமெல்லாமுருகிப்
பெண்களிரண்டுமெய்யாதுவ செங்கைதலையில்வைத்து
எங்குமபதறிவிழ எங்குமகதறியழ (கண)

௫, பெரியவில்லுடன் அறுபட்டகைகளுமவிரலுமகணுக்கள்
நீர்சொரியஅரக்கியர் அழுதநதுக்கைகளுடமுழமக்கூக்குரலுமகண்
ஒருவன்குடல்சரிய ஒருவனுடலெரிய (டமகனுடமஆய]
ஒருவன்தலைமடிய ஒருவனசிலையொடிய
ஒருவன்தொடையறிய ஒருவன்குண்டுமுறிய
ஒருவனையுயிர்வதை ஒருக்கணசெயததை (கண)

—*—

இராவணனைத்தேரேறுதல்

விருத்தம்

மூலபலப்படைகளழிந்தவாறுகண்டான்
முடிபுனைகோபுரமயிறங்கிக்கோவில்சேர்ந்தான்
காலன்என்னுமழகைக்கோடியவதூம்ராசன்
கைவரமுமதொலைக்கராவணன்முன்னாளில்
மால்என்னுமார்கவனைக்கொடுத்தவரததினாலே
மதியுமஅழவிதியுமஅதுவெனலுஞ்லதுவார
பாலனையென்முன்போலவைகுந்தவாசல்
படிகொள்வான்தேர்தோளமந்துநகொள்வானே

எஅ-தரு-கலியாணராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேர்மேல்க்கொண்டானே-இராவணன்போர்மேல்கொண்டானே

அனுபல்லவி

பார்மேலும்மதியை மேலுமமலைமேலும்
பாயுமதிரைகல் வேலுமமுடிய
ஆயிரமபுர (விக்ருமகடடியதோ)

சரணங்கள்.

௧, இனத்தோடேவரச்சொல்லி உறுக்கிறான்-தப்பி
இருந்தோரிலநூறுவெள்ளம பொருக்கிறனைசங்கம்
தொனிததுககையொடுகையை முறுககிறான்பேலே
துணியுங்கவசமுமம இருககிறான

கனத்தபூமியும் மலையும்வெடித்திட
முளைத்தபேரிகை குடைபிடித்திட
பிடித்திறைஞ்சு சேனையைப்பொடித்திட
பணிகளுக்கிறைக்கு இடக்கண்துடித்திட (தோ)

உ. பத்துமமுடியுஞ்சரிந்த தோணுகிறானே-இசை
பத்துமவெட்டி ... நாடுகிறான்-இசை
பத்தால் அரணமனை ... நீடுகிறான்-ஒரு
பத்துமவில்லுமகையால் வாடுகிறான்
செந்தபோர்களை எண்ணிமயமயமேசாதநர
சத்தமேமகளை பேர்பேசநான ஐந்து
கைநகலைத்திரும வாரிசொரைடச்சுடி
சுற்றியாசனை செய்துவலமவந்து (தோ)

ஙு. இருந்துமாடயுபலில் மாட்டிநூமகாதில
இருபதுகுழைகளும் பூட்டிநூமகைமை
இருபதுகெருப்புபேலக காட்டினான்
வருபெண்ஜாதி மதருகிறதொரு
ஒருமணமேடோதரி கருகிறதொன்று
விருதெல்லோகளும் பாககசெவவின்று
இருவகையில்ஒன் முகருசெவ்வன்பு-தோ

இராவணன் அவைக்களம் வருகிறான்

சந்தவிருத்தம்

கவி விசிகுண்டலம மணிமகுடம் பலகடகம அலங்கிருதமமன்னே போ ரவை மரமநெருஞ்சரம அவைவடம ஆரதைகள் கலகலெனும பணிபிர கோ ஒதுமுதல கொணடொருபதுகையில் வேஞ்சிலை ஒருபது செங் கையிலு ... எரிவிழுநெகிழிய கருமலைஒன்றென எவருமநயமநெடு நகேசர் ... உம்பி நறைசிந்திடமலைகள அதிரநமன்பூமிம ருபடஎண்டிமுமுகிற்பாகிடமனிதன்எனனுமசொல் இடிமாலே அதின் ணமும அதிர ... அதிர்வெசென்ற இலங்கேசன் அருகினி யெனை ... தெழுந்தகண்ணுமி அவுணருமமால்கண்டானே

௯௭ - தரு - மத்யமாவதிராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இப்படிப் பாவைச் செய்குணம் கண்டாரே அண்டர் கணங்கள்
இப்பாலே வியனாற்றங்கரை சென்றுமே
கைப்பட ஆனைக் கோசரப் பணி
காகுத்தனைச் சுந்தராக்குக மெத்திட மெனணி

அநுபல்லவி

அப்படி யப்போதே ராமன் மேலே
ஆதிநிருத்தபுத்தி கொட்டவும் மேலிப்ப

சரணங்கள்

௧. ஆனைகளும் குதிரைகளும் பின்னுக்கு வாங்கிடக் கால் பதறவும்
அந்தக் கொடிமேல் பருந்து வீழவும் அமங்கேச தத்து விதிர்பவும்
சேனைகள் வலாவாரிய வுள்ளும் பானை போல் வயனைத் தரவும்
கோரமாய் நரிகளும் பேய்களும் அழக் குரியனைப் பார்த்து ஊரிட்டழவும்

இப்படியா

௨. தேர்வளி சரிபயாலேசாய்ந்திய இடப்புறக் கண்கள் துடிக்கவும்
[illegible] மேலே விழ ஆகாயவாய்ச் செகல் படிக்கவும்
வலிபொய்ப் பழுனை மடங்க வகுந்த காளி ஆர்ப்பரிக்கவும்
வானில் மேலகுருமேகம் இல்லாமல் வலை உதிர்க்கவும்

இப்படியா கொள்ளிகள் தெறிக்கவும்

௩. முறைமுறைப் பார்த்தே நீ சொன்னமே விருகுவிந்த மட்டிடவும்
[illegible] யுமபட [illegible] சற்குணமேறியவும்
மறவா காளபு மதர்த்தனைவரவே மூலசமரியவும்
பண்டபாரிகளா ஆனைபொரிய வுடலெடனே [illegible]
இப்படியா (வும

ஸ்ரீராமர் தோளதுகள்

விருத்தம்

ஆதைசால் அதிரிராசை வைராத்திராவணனைக் [illegible] காவி மூலைஆ
[illegible] வினைக் கருதி [illegible] அவனாதிகள் [illegible] முனை
வாசனுசனுமூர [illegible] கொன்றிடுதிர இதன்றோவாரா
[illegible]
[illegible]

ரிஷபவாகனர் ஏறிடவே விசியம்மைமொழிகாமுகில்மேனியின் மேருவின் மலைமிசை ஏறுதல்போல்வீரன் இரவிகுலதீரன் அதிரகுவீரன இரதமிசையேறினனே

௭௮-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேரேறினானே-ராமச்சந்திரன்-தேரேறினானே

அநுபல்லவி

பார்மேல்வையபதி நேர்அல்லஅரவிந்த
பாரதனைவைப்பாலவென்று மாதலிகொடுக்கவந்த (தேர்)

சரணங்கள்

௧. சோதிமதிநுதலில் திருநாமம் அணிந்திட்டு
நுலங்கும் அம்புறாத்தூணி வலப்புறமதனில்இட்டு
காதல்செய்யுந்துமனை மாலைதோளின்மேலிட்டு
கச்சைகட்டியமாபில வச்சிரக்கவசம்தொட்டு
குரோதம்செய்யுமயிள நகைவிடுத்துக்கொண்டு
மாதமதனனில்மதி யடிதொடுத்துக்கொண்டு
கோதண்டமஒருகை யினிலெடுத்துக்கொண்டு
நாயந்தியமாவிரி யினைஉடுத்திக்கொண்டு (தேர்)

௨. ஆரவாரமசெய்யும வீரவெண்டையதுசாத்தி
அங்கைதலத்துக்கு முன்கைகட்டியும்ஏற்றி
தாரணிஉள்ளோரும வரைவிருப்பேற்றி
தமசொல்லவேலட்சுமி காந்தனெடனோடேசேர்த்தி
வீரபட்டம்வி சாலம்உள்ளநெற
நேரிலஇட்டதி காமஉள்ளநெற்றி
லோர்வலப்புற யினிலேசுற்றி
ஆரும ஒங்கிடா ஞதவெற்றி (தேர்)

௩. தேவாமடந்தையர் சோபனங்களபாட
சிந்தைமகிழ திந்தத்தைகூட
தாவுமலர்களை முனிவர்கள்கூத்தாட
சூரியன்தோவிட்ட லங்கைமேல்கணைபோட
யாவருமசண்டு கண்டுதேறவும
தாவிக்கசத தகளமாறவும
தேவருக்காவல்தம்உணரவும் வந்தமஉணறவும
ராவணன்வம்குந்தம ஏறவும

மகோதரன்வதை

விருத்தம்

இந்தரேர் ஏறிராகவனும்சென்றான்போர்க்குமகோதரனும்
திரிகாதெழுந்துராவணன்பால்சார்ந்துபோர்க்குவிடைகொண்டன்னை
செருத்தான்செய்துலட்சுமணனை செயித்தோமென்றனுப்பவந்து
கருத்தாவானராகவனை கடிந்தானவனாலமடிந்தானே

௭௬ தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மடிந்தானேமகோதரன்-ராமன்கையம்பால்
மடிந்தானேயணைமேல

அநுபல்லவி

கடிந்துராவணனுல்லட்சுமணன் வீதியில்விடுப்பட்டு
கடுகிஓடிஅவன் மீதிலபோரினைவிட்டு
தொடாந்துமீ தனைகசரங்கள்தொடுத்து
ருதுமவாதுமசுவாமி தொடும்கணையால்கெட்டு (மடி)

சரணங்கள்

௧. அனுகூலசத்திராதி ஆகியிருந்தரா
வணன்குடி பிணிகளெடுத்து தன்னுடைய
அகத்திலெண்ணமெல்லாம முடித்துவைக்கையினை பே லே
ஆசையினை புமவிடுத்து-இணை இல்லாரா
மனுகுலத்தமஅனுபவலதோளையுமபக
வானையும் கடுகடுத்துலட்சுமனை
மடித்துவருவேனென்று வீரமபேசுகையில்
வலியத னுமையெடுத்து-அதிகடுந்
சினத்திறேறிபெருந தேர்ஓட்டிகொண்டு
சேனைகளெல்லாமதனபினனே கூட்டிக..ண்டு
கனத்தவில்லிலேவளைத்து நானைபூட்டிகொண்டு
கணைகளெய்துராமனை கையில்மட்டுகொண்டு (மடி)

௨. போர்க்களத்தினில்வந்து அட்டகாசஞ்செய்து
புலியெனக்குமுறி டென்ன-லட்சுமணன்மீதில்
பேசவிட்டுமதேனை மறித்துராமனன்மீதில்
போகட்டுமவிடுவி டென்னசாரதியிங்கு
பார்க்குளராமனைவெல்லக் கூ..ரதைனுசொல்லப்
பறகளெடுக்க டென்னவேசுழுத்து
ஏர்அடாஉன்னைவிழுதைக்கேன்னென்னசாரதி
பாசாந்து லவி ஏ டென்னமேகமோதி

காரகடலவணனன் — ராமன்மீதில்த்தேர்விட
கலககாமலேமகே — தான்நின்றுபோரிட
ஆர்க்கு சேனைராமன் — அமபினுப்போகெட
அதமஆகஅவனமாபில் — ஓர்அமபின்கூாபட-மடி

௩ மாலியவான்சொல்லால்சீதையைவிடவேசம்
மகிதது ராவணனை — அனறுதடுக்கப்பேரு
வயிற்றைசாற்றிகொண்டு — குடுகுடென்றேஓடி
வஞ்சனையெணணி — நின்று அதிகபல
சாலிபானராவணனேமூவுலகமும்
சௌரியத — ஆடனேவென்று-யின்றுமனம்
தளாந்திருதச்சனகியை விடல்ஆமோபோபோஉன்
தனைகிது — சரியோவென்றுசொல்லியேகொல்லும்
காலனைப்போல்அவன் — பாலியேயிருநது
கழுவாககைாநதுநாளும் — கல்களுசெய்துதிரிந்து
சீலராமன்கணைகளுத — தனசேனையைவிருந்து
செயவிதநேர்ாகனையாததன்பெறுவயிறுஞசரிநது

கடைசிநாளில்ராமராவணயுத்தம்

விருத்தம்

திடுதிடென ஓடிமகோதரனுஞ்சென்ற
சேனைகளும்சாமிகையில்மடிக்தபின்பு
மூடுகியிருவரும்தேரிலஏறிக்கொணடு
மூதண்டகோடிகளுமநடுஙகவிட்டே
கடுகிமலேயோடுமலேயெதிரத்தாப்போல
கடலிளெடுகடல்யெதிரதகாபபோலவில்க்கொண்
டடும்இராகவனும இராவணனுமஅநேக
அஸ்த்திரடாாசண்டைதொடுததிட்டரோ

அம-தரு-தோடிராகம-அடதாளசாப்பு

பலலவி

ராகவனுக்கும்ராவணனுககுமடநததேசண்டை தொடநததே

அனுபல்லவி

மேத்தைப்போலவே — அயயன்கணைகள்சாட
மேலதனைதக்காணமல் — வெயயனகணைகளமூட
வாசொததநேரமேபல — யிருவருமகதிததாரே
வானஅமபூமியும — ஒன்றுகலநததோ

வானரவெள்ளம்கடல்போல
ஏனாவிடும்கைச்சரத்தாலே
வாரிவிடுமகல்பெருககாலே
விராவிடுமகைத்தடிகருசகும்

களத்தைத்தப்போய்வளைக்கவும்
நெளிதது போயிளைககவும்
அரககாவிதுள்ளவும்
குரங்குசசேனைவிள்ளவும

வடவைபொருபொரு
மலையிலொடிபொரு
கடலிலொடிபொரு
ககனமொடிபொரு

மலையெனவிரி
மலையெனஅலை
கடலெனவிரி
ககனமெனஅரி (ராக)

௧. அரக்கன்ராவணன்
அதைக்கண்டேராமன்
அரக்கன்நாறுநாறு
அதைககணடேராமன

சிலசிலகணையெய்தான்
தவிடுபொடிகளசெய்தான்
லாம்அமபுதூறறினன
கொடிஒன்றிலடாறறினன்

அரககன்ஆயிரம
அதைககண்டேராமன்
அரக்கன்தேனைஆ
அதுக்குசாமிதோ

ஆயிரம்ஆயுதம்தொட்டான்
தூளிகளதூளிகளயிட்டான்
காசத்திலபோகிறான்
மேலாகத்தூற்றினான்

ஆதிரருனுசேஷனும்பட்சி
காசுரனுமசிவகமுதப்பா
ஆனதுரங்கம்திருப்பிக்கோல்
மாதலிசக்கம்தொணுககச்சே

சனும்போற்றாண்டத்தேகங
தடுத்துப்போரகொடுததாலனை
பிடிததுததோவிடுததேதரும
பயப்பட்டாமுடிததேவரும்

அக்கணம்பிறதேறும
திக்குததிசைகளுமபோம்
அப்புறமமலைதாவும
பிப்புறம்செவிதாவும்

தடம்தததுமநிலமதத்தும்
யிடம்சுற்றும்வலமசுற்றும்
மலைதாவுமகடல்தாவும
புவிதாவுமசெவிதாவும

அன்றுமுனிவா
யென்றுபதறி
அண்டமுகடுபி
மண்டலமுமமிசை

பயாநதுகட்கட
நடுநகிவிடவிட
ளாநதுநிலைகெட
விண்டுதலைகெட

அதிரமலைகளும்
அதிரவெகுதிசை
அதிரஉததிகள
அதிரஎடுவினம்

அதிரநிலைகளும
அதிரமழையிடி
அதிரமதிகதிர
அதிரஇபபடி (ராகவ)

௨. வடதிசைமுதல்
கடலினுமபோவார
மனதுவேகமோ
கனகலோகமோ

நாலுதிசையும்போவார்
கடலஅப்புறமுமபோவார
வாயுவேகமோவன்ன
கீழுலகமோவென்ன

வானவர் ஓடுவர் — கூடுவர் இருந்தேறும
சொருவா சேருவர் — நேருவாயிதையாரும
வசனமாக உரை — பூராசெலவாராருகாலே
குசவன ஆனைகள் — விந்தகிரியைபபோலே

மாரிவழங்கும் பிரசண்டக்கோண் — டலைமபோலயிடித்தாா பல
தீவுமவிசு புமகுலுங்கமகெரு — சாக்காடாமுடித்தா செல
மாவலி அங்கதன் தொனை ததபபாய — பரிகருககோலவிடுத்தானொரு
சாமிகிடுதோமறைததனிக — குசததைக்கீழ்மிடுததானவன

வலையராகவன் தேரை — நிருதன்முடலாலே
வீசயவன் முதல் — ஆனோர்களையானா அதனமேலே
பணவாளராவன் — சனிகபாலேஏறுததானே
கனைகள் எல்லாம அறுத்தவன் — கொடியையறுததானே

காலஉததமனு படை — மாரிபெய்திட
சூலப்படைகொடு — சுவாமிகொயதிட
வெண்ணிவாளியை — அவன்விடுததிட
அண்ணனேகொடு — சாமிதடுததிட

மாயஸ்படை — ஆரககனதொடுககவும்
சாமிகாததரு — வஸ்திரமனடுககவும்
மாகலோகமும் — புவியுமபொடிபபொடி
ஆகவேதனா — மீதிலஅடிககடி (ராகவ)

௫ சாமிமேலொரு — தெண்டவன் விடுத்திட
சாமிநா அம்பு — கொண்டதைத்தடுததிட
சாமிமேல் அவன் — மாயாஸ்திரம்போட
சாமிதானஞானஸ் — திரமகொடுத்ததைச்சாட

சாமிமேலத்சூலம — இவன்விடசினம்கொண்டு
சாமிஉங்காரம — செயததுவிழக்கண்டு
சாமிமூவரும் — இவன்என்னுமவிவகாரம
தமபிசொன்னதை — நினைநதென்ன அநநோம்

தாகருடன்செஞ்சரத்தை கைப்பிடித்துச்சாமிதொட்டே அவனை
நாகமென்னுமசெஞ்சரததை கொததவிட்டு தாளிவிட்டானொரு
சாமிதிருமபததொடுததுப்பொற் பிறைகனொககுமசரததால்வரு
ராவணனைனனுனை தொனைத்தொறறைசிரததைதுணடமிட்

தறிபடுசிரகாம — அவனுக்குமுளைததிட (டான்பின்)
சலிசரிஅரியவே — வரவரகிளைத்திட
தரிபடுகையாலமா — தனிமாயைகலககினன
அபமு விந்தேமரத்தையும — அயயன்விலககினன

தயித்திடன்சா ரம்நிறைந்திட
மயிர்க்கோர்அம்பது ஆயமறைந்திட
சலித்தவன்கணை ஆயவிழுந்திட
உணர்ச்சிகொண்டிட னையெழாதிட

பரமுமவிடுவிடு படையும்பொடிபட
சகலயதசெஜ தளமுடஅடிபட
இருவாமனதிலும் வளரமுதுபகை
எமனுமஉடல்விடு விடென இவ்வகை-ரா

௪, எடுத்துராவணன் வளைத்தகசசிலைதன்னை
ஒடித்துமராணியை அறுத்துமஇப்படி பின்னை
இடக்கையோடவன வலக்கையுமவிழஎன்று
துடித்துராகவன் முங்கிணுணகணைஓனறு

இழுததுத்தேர்வரு பரியும்பாகனுஞ்சாக
அழுததுணியும் குடையுமபடையுமபோக
எதிர்ததராவணன் ஒருபதுமுடிமேலே
பதைத்துமமலை யினில்விழுமயிடிபோலே

ராமன்விடும்-சஞ்சரத்தில் சொத்துடைப்பதும்-பனங்கா என
நாயநரிடண்டிக-கடிககொககரிததுச சுற்றிலுமபோயவிழ
ராகவன்யிபபடிதொடுக்கத தாக்கக-தரிககததலை
ராவணனுக்குச்சரிக்கடடி சரிககடடிககிளைததுககொள்

இறப்புறமராமன்அரக்கன் மாளும்வகைபண்ண
அப்புறமவிபீஷணன் உபாயமுறைபண்ண
லட்சுமிசிதையுங்காவல் கொணடசிறைதீர
துட்சணசூரியன்தேரும் லஙகவழியோர

இணககிடுசர தணடமனுபதி
வணககிடுமகோ தணடநடு யில
யிட்டுக்கைப்பிரம மஸ்தி ன்னை
விட்டிடததனி ராடசதளபுனனை

ரத்தினமணிமகு மததியிடையிட்டு
வைததஅழுதக டததிலஅடிபட்டு
மததன்விடுகிற சுததிராதபவிட்டும்
பதநுமணிமுடி தத்திவிழுமட்டும (ராக)

ஸ்ரீராமபாணத்தால்இராவணன்இறந்தது

சந்தவிருத்தம்

துவிமுடிக்கைலசமஎடுத்திருநாலுமதக்கரியைச்சாடி
சூரியனைததிசைமாறவிடுததொருகுறாடுததமுடிக்சாலை
பூவுலகத்தவர்பூலகத்தமா மேலுலகத்தவாதபப

பூலோகஞ்செலுத்திட ஆண்மைசெலுத்துபுயாசலமிக்கசுக்ரீவன் ஆவல்மிகுந்தொரு சீதைபொருட்டினிலவீபணும்வெற்றியுமுக்கோடி ஆயுசுமமட்டிடொண்ணாத அரக்கருமஆ—லும ஒக்கவிதத்தேபினயாவரு மயிக்கதை ஆரமுதெப்பணவேதின உத்தமராசற்றேறு தராமசரதத்தினிலமா வலைஓதத்தயிராவணனயிப்பாடிப்பட்டானே

அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணன் புலம்பல்

விருத்தம்

இருகண்ணிவனாழ்ந்ததின்புராமேவாரில
திண்திறங்கியிவனமுதுகிலவடிமலதென்றான்
வருமழகல்நாள அனுமானைச்சுந்த சாலவந்த
வடுஎனவீடணனசொலல டநதான் இப்பால்
அநருமஅபயன்ஏவலுணாஇவனும்போனான்
அண்ணா அண்ணா என்றேஅண்ணன்மேலே
ஒருமலைக்மலஒருமலைமேலவீழ்நதேகண்ணீர
ஒழுகின்றான்பழமைசொல்லிஅழுகின்றானே

௪-திபதை-ஆகிரிராகம் அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள

௧. உண்டால்கொல்லுமவிஷம்உலகத்தில்எங்கும்
உண்டே அண்ணாவே-சீதையென்று
கண்டால்சசொல்லும்உன்னிடத்திலேமாத்திரம
கண்டேனே அண்ணாவே

௨. இந்தஅனியாயத்தைப்பிர்மாவுட்ன்சொல்ல
யிறந்தாயே அண்ணாவே-சீதைமேல்
பக்தித்தஆசையும்உயிரோடேகொண்டு
பறந்தாயோ அண்ணாவே

௩. உள்ளதோசீதையைத்திருடுவதென்றயென்னை
ஓட்டினலை அண்ணாவே-உலகில்
கள்ளனுக்குக்கூயென்றவன்மேல்பகைபோலக்
காட்டினாய் அண்ணாவே

௪. அடிநாளோசாபத்திலேசீதையால்வந்ததென்றேன்
அலைந்தாயோ அண்ணாவே-உடம்பெங்கும்
சுடுகிறசெந்தணலைப்படியினிலேகட்டித்
தொலைந்தாணாஅய்யோவே

௫ நினையாதே சீதை தனைக் குலையும் வாழ்வென்றவென் சொல
நினைந்ததோ — அண்ணாவே-ராமனை
மனிதன் மனிதன் என்று வாயும் துடிக்கும் எங்கே
மறந்தாயோ — அண்ணாவே
௬. வள்ளல் கும்பகர்ணனும் மாலியவான் சொல்லியும்
மருண்டாயே — அண்ணாவே அடைக்கல்
துள்ளினமாடு பொதிசுமக்கும் என்றாற்போலப்பட்டு
சுருண்டாயோ — அண்ணாவே
௭. சுற்றமும் சேனையும் உனபத்துமுடியும் முதல் நாள
சோர்ந்தாயோ — அண்ணாவே-எல்லாரும
பெத்தபிரகாகிலும் ராமனே தெய்வம் என்று
தேர்ந்தாயோ — அண்ணாவே
௮. மாநதகயிலாசமும் உன்னுடைய தேருக்கு
பற்றுமோ — அண்ணாவே-தோளமேலே
இரத்தக்குரங்குக்கூட்டம் இப்போ தணி அணியாக
தொத்துமோ — அண்ணாவே
௯. விரிந்த தேவர்க்கெல்லாம் கடைக்கண் கொடாமல் வெடு
வெடுத்தாயே — அண்ணாவே-களத்தில
பருந்தும் கழுகும் சொத்தமுழு முழுக்கண்டு கொத்தப
படுத்தாயே — அண்ணாவே
௰. பூமலர் அம்புகளைக் காமனை கைஎய்தது
பொழிந்ததே — அண்ணாவே இப்போ திரந்த
ராமன் எய்தபிறகு காமன் எய்கிறதெல்லாம
இழிந்ததே — அண்ணாவே
௰௧. சிறுமதி கொண்டல்லவோ வறுபெண்கள் மேலாசை
திரண்டாயே — அண்ணாவே-அப்பாவ
பொறுமையிடத்தல்லவோ அண்ணன் இறவெணமேலே
புரண்டாயே — அண்ணாவே
௰௨. பிரமாதி தேவர்கள் தந்த வரங்கள் எங்கே
பிரிந்ததோ — அண்ணாவே-இன்றைக்கு
தருமராஜனுக்கும் உன்னைத் தின்று தெரிந்து
சரிந்ததோ — அண்ணாவே

—— ! ——

மண்டோதரிபுலம்பல்

விருத்தம்

நாடிவிபீஷணன் இவ்வாறழுதபோது
நல்லசாமட்டுவனை தேற்றத்தெளிந்தான் இப்பால்
பாடல்செய்யுமடமாதா அரக்கமாதா தந்த
கா கா... நாரதலைப் பலருமசோர

கூடமண்டோதரி அங்கே அங்கே கொள்கொம்பில்லாக்
கொடிபோலே ராவணனைப்போ உடல்மேல்வீழ்ந்து
தேடரிய துணை இழந்த கிளிபோலே வாயைத்
திறக்கின்றாள் அழுதழுது பறக்கின்றாளே

யரு-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன் மைநாகம்போல உன்னை
இங்கேகொண்டுநொந்தேன் நொந்தேன் லங்கைமன்னவா
உன் உயிரைக்கொன்றாமன் என உயிரைக்கைக்கொள்ளானோ
ஓடியிதோ வந்தேன் வந்தேன் லங்கைமன்னவா

௨. கண்ணானபோகளை எல்லாம் புண்ணாக்கிவிட்டனன் என்றும்
கருமையையும் வேம்பாக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா-ஐயா
பெண்ணான சீதைதப்பிறக்க லங்கை அழிந்துபே மென்ற
பேச்சையே மெய்யாக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா

௩. தினம் இந்தலோகந்திலே நீ தேவராலும் சாகாயென்று
சிந்தைமகிழ்ந்திருந்தனையே லங்கைமன்னவா- அய்யோ
வினைட்டோல இந்தரணிலஒருமனிதனாலே சாவாயென்ற
விதியறியாமல்போனனே லங்கைமன்னவா

௪. சீதை ஆசையை வெளியில்லாமல் அடக்கிக்கொண்டு
செருக்களத்தில் தூங்கினாயே-லங்கைமன்னவா
ஏதையா சொர்க்கலோகத்து மாருக்குள் உனக்கேற்க
எந்தப்பெண்ணைக்கண்டாயோ-லங்கைமன்னவா

௫. எட்டானைக்கொம்புபிடுங்க ஒட்டாமல் கெட்டியாகக்கட்டு
இருக்கிறமணி மார்பாசசே-லங்கைமன்னவா அய்யோ
சட்டம் ஆகராமன் அம்புபட்டாடை மேலஊசிபோலத்
தட்டாமல் உருவிப்போச்சே-லங்கைமன்னவா

௬. ஊரிலே சீதைமேல வைத்த ஆசை இந்தமட்டும் எங்கே
ஒளித்திருந்ததுவோ-லங்கைமன்னவா-சகு
வீரபாணம் உன உடம்பை எவிவெட்டிக்கோதிக்கிறபோல
வெட்டியினறுசோதிச்சதோ-லங்கைமன்னவா

௭. அனாத்தமாய விளையும் அய்யோ நினைக்காதே
அன்றுகேளாமல்வைதாயே-லங்கைமன்னவா
உனக்குமுந்திக்கொள்ளாக்கமுன் எனக்கு ... கொ...
... -லங்கைமன்னவா

௮, நங்கைசூர்ப்பணகைசொன்னகன் நங்கையையெடுக்கச்சொல்லி
நமனைபோலவந்துநின்றானே லங்கைமன்னவா அய்யோ
என்கழுத்தும பாவியவள் தன்கழுத்தைப்போலே ஆக்க
எண்ணினையே உன்னைக்கொன்றானே லங்கைமன்னவா

௯, ஆந்தம் ஆமசீதையையாரும் வந்தனைசெய்யும்தெய்வத்தை
ஆசைபோல் ஆசைபட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
இந்தமரத்தைவெட்டினால் இந்தஇடத்தில்சாயுமென
றெண்ணாமல்புத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா

௰. வேதன்முதலோரவரபிரசாதத்தால்மூவுலகுக்கும்
வேந்தன்னெனவாழ்ந்திட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
சீதையாம்பெண்மோகம்விட்டு வாழ்வாம்பாக்கியமெல்லாம்கெடுத்து
தெருவில என்னைவிட்டாயே லங்கைமன்னவா

—*—

சீதாதேவிக்கு அனுமார்ஜெயசேதிகூறல்

விருத்தம்

ஆனமண்டோதரியிவ்வா றழுதுசோர்ந்தாள்
அரக்கனுக்குக்கடன் விபீஷணனும்செய்தான்
வானரவேந்தனும் தம்பிதானும்சமேதன்
மௌலிவைக்கயிலங்கைஅபிஷேகங்கொண்டான்
மானவனும்மாருதியை ஏவத்தான்போய்
வாடியதோர்பயிருக்குமழை பொழிந்ததுபோலச்
சானகிக்குணக்காகியிராவணனை போயவிந்த
தனம்சொல்வ னமகிழ்ந்துசோபனம்சொல்வனே

௮௧-தரு-மத்தியமாவதி-இராகம்ஆதிதாளம்

பல்லவி

சோபனம்சொல்லவந்தேனே உன்தன்-தொண்டன்-அனுமந்தன்

அநுபல்லவி

சோபனமானதுதாயே
சுப பிரமகாரியமேஜெயம் (முந்தமுந்த
(அந்தசோபன

சரணங்கள்

௧. ராமசாமிவிட்டமனருகணைபட்டு ராவணனுயிர்விட்டு-தொந்த
மாமலைபோலத்தரைமேல்வீழ்ந்தானே வைகுந்தம்சேர்ந்தானே இந்த
சோபனம்

௨. தேவர்முனிவர்சிறைக்கேடுமுன்போலே செழிப்பாம்உன்றனை... ல்லாபமாவி அரக்கன்பயமாம வினைமாற பதவிகளைக் கொண்டார் இந்த
சோபனம்

௫ இங்கேமுன்போதிரமத்துத்தானே இருமென்றுசொன்னேனே இப்
போதகைகேளழுந்தருள்எம்மானே அனுக்கிரகம்செய்தானே இந்த

சோபனம்

௬ சந்திரன் இந்திரன் தேவாதிகுமஸ்தாபனம் சகலர்க்கும் சோபனம் ஆம்
மா இந்த அரக்கரைநான்கொல்லவேணும் எனக்கிதுசோபனம் கா
சோபனம் (ஹனுமந்த)

சீதாதேவி அனுமாரை - உபசரித்தல

விருத்தம்

கனம்மலர்ந்தாரமது ஆவின்மிது சோபனம்சொல்லக் காதில்கொண்டாள், இணையுலாந்தசாமி திருவுருமலர்த இசைநோக்கித கொண்டாள், கணமமலர்ந்தாள் அகம்மலர்ந்தாள் முகமலர்ந்தாள் என் அன்னை சனகி மனைகுளமணமலர்ந்தகுறையெல்ல மாறினாள் அநும னைவாழ்த்தினளே

அட-தரு-ஆனந்தபைரவி ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எந்நாளும்வாழி நீதனே-என்தெய்வம்
உன்னைப்போலஉண்டோ அனுமானே

அநுபல்லவி

தென்னிலங்கைஅரக்கன் தன்னைப்பிடித்தாயே
பின்னைமக்களுஞ்சொல்லவே எனையாட்சித்தாயே (எந்நா)

சரணங்கள்

௧ இந்தக்குடிசிறையீட்டேன் என்ற பாக்கியம்-என்முன்
உரைத்தபடிசெய்தாயெனை பாக்கியம்) ஆப்பா உன்
கந்தனிலேபிடித்தகே வைராக்கியம்-உனக்குப
பெருகுமுடலுக்குமெங்கொடுத்தென்னை சிலாக்கியம்
சிரத்திலேவணக்கம் செயவதேயோக்கியம் (எந்நாளும்)

௨, மனத்திலே ஆடக்காவி சாரம்நீதி
எனக்கிருந்த சரீரம்ஆயயா
இனிச்சொல்வதென்னவுப சாரம்-அந்தே
தனித்தசாமிக்குமுசெய ஆதாரம்
உனக்குநான்செய் வேறுஉபகாரம் (எந்நாளும்)

பிதம் ஆம்என்சொல்லுன்றும் தட் டாதே-செயம
இவ் அரக்கியாமெல்லெ டாதே-மினகம
உதவிசெய்கைவி டாதே-வானா
யெதுவுமீதநதேன்நீ இனிபயப்படாதே
முதல்வாமூவருக்கும் முதுகுகொடாதே

சீதாதேவி அக்கினியில்குளித்தது எழுந்தது

விருத்தம்

செவிக்கேசுபம்சொற் அனுமர்னைத்தேவி யிவ்வாழிகள்சொன்னுன் இர விபிஷணனுஞ்சென்றுன் திருச்சேவைக்குச்சமயமென்றுன் புவி கோதாயே வருகவென்றுன் பூவைபழங்கோலங்கொண்டாள் பூவாப ன மேலசென்றையுன்புனே தாள் அமரமைபாளிநதுநின்றுன், தவத்தோர்களுந ளும ஸ்ரீராமன்தனது குறிப்பபுவேறுக்கச்சாமிஅடியேனசெய அபினைசகி பபாய ந ன்றுளகலேமேல்கைகுவித்தாள முக்கால்வெலயிவந்த வடுசொழுந்த செல்வாதத செழுந்தனலிலகுதித்தாள் அமபோவெழுந்தபருக்கொழுந்தா பசீதையெழுந்தாளே,

அரு கரு-பிலஹரிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

எழுந்தாளேபூங்கோதை-யெழுந்த ளேசீதை

அனுபல்லவி

கொழுந்துபோல்ஜளிஓமகிகுளித்த செந்தனல்நீங்கி (எழுந்தாளே)

சரணங்கள்

௧. புரந்தரனிபூமேல்ஆரணன்வாணி
பூதேசன்சாவாணி
அருந்தவன்உடன்கூட அருந்ததியுங்கொண்டாட
அமராசேபணமடாட பூமலா யோட [எழுந்)

௨, திருமேனி நன்னிலகன்னசெழுமஞ்சள்வளியினை
நிலாயெகுமபளபளென்ன
தருமம்புசழ்ந்து நாள்ளதறைசகுளழுபது வெள்ள
சகலசேனையுமெள்ள ௪ லெ,ந்ச (எழு

௩, மலரடிகசங்கரபலாணிக்கடறைமசகக ாவு
மாலேவண்டசசாமல
ச கைமா ஸாக மகளிவ லைக - நீ
கண்டோரகளாமப க்ஷ

௬, குங்கும்மபுல்ராமல்குழல்மேல்மைமலராமல்
கூந்தலபூஉலராமல்
அந்தோராமன்முன்னேஅக்கினிதேவன்கைமேலே
அலந்ததாமரைபபோலே மின்னலைப்போலே(எழுந

---*---

அக்கினிபகவான்முறையிடல்

விருத்தம

எழுந்ததோர்சீதைதன்னை ஏந்தியஅககினிதேவன்
செழுந்தழையமாலைராமன் திருமுன்னேவைததுவீழ்ந்தான்
புழுங்கினேன்சாமியிந்தபூவைகறபென்னுதீயால்
அழுங்கினேனெனததன்வாயமேலஅறையிட்டான் முறையிட்டானே

அசு-தரு-பியாகடைராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

என்னபிழைகள்செயதேன்சாமி-நான் அககினிதேவன்
ஏதுபிழைகளசெய்தேன்சாமி

அனுபல்லவி

தன்னிசசீதைதனனை யென்னில்விடுவித்தாயே
பதிவிரதாககினியாலே யெனனைசசுடுவிததாயே(என்

சரணஙகள

௧, ஏதொருபொருளையும சுடுவதெனது சென்மம்
எனனையுமசுட்டதிநத அன்னைபததினிதன்மம்
வேதததிலுமஎனைஅல் லாலஉணடோஒருகன்மம்
மெயயெஙகுமவிளஙகும எனமேலசெயயல்ஆமோவனமம என்

௨, பாலுமபததகுமோரும் மதக்கென்றெண்ணப்போமோ
மைநதொடிசீதைககினை எநதபபெணகள்தாமோ
நாலுபதிததிநதயிநதக கோலமசெயயலஆமோ
நஙகைக்கிவளாலேநான் அஞசமயியபடிவேமோ-என்

௩, நீதிஅனுமான்செனறோ செததிககுடைபோலபம
நினைபபறிந்துமமே திச்தால உனககுதிலைஎனனலபம
சேதிஅறிநதிககும சிநதககுணமிநாபம
சொன்னெனசாததியமிறை கெடசெலஎன்னபோம-என்

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்

கலித்துறை

மாட்சிஇவ்வாறுசொல் அக்கினிதேவனைவள்ளல்கண்டான
சாட்சிஎல்லோருக்கும்நீயே சனகிக்குமசத்தியம்சொன்னாய
மீட்சிசெயவாயென்றுவிட்டான் அப்போது மிதிலைவல்லி
காட்சிசெயராகவன்முனனே யிருந்துகளித்தனளே

—(*)—

பிரம்மதேவர்ஸ்ரீராமரைத்தோத்திரஞ்செய்தல்

விருத்தம்

அனம்போல்இவ்வாறொழுங்கானே அருளால்லோககிராகவனும்
கண்டசோடென்றாசனகிருணம் கண்டுதுதித்தான்பிரமாவும
நினைந்தான் ... பிரிங்வகிரைநீயே அறிவாய்சீதையின்மேல்
சினத்தானைஏதெனறவாள்பெருமை தெரியபான்புகழ்ந்துவிரிப்பானே

௫௫-தரு-இபிதை-பூபாளராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧, பராமாரவிகுலராமாபுஜ
பலராமாகோ — சலராமா
சராமாமனோகரார்மாசௌ
ந்தரராமாஆ — பிரகாமா

௨, பள்ளமாயைப்பிதற்குள்ளேபுகுந்தெவர்க்கும்
பரமபதந்தருவாய் — என்கோவே
களளனும்ஆய்நின்றுவிளக்குப்பிடிக்கிறுஉன்
கபடைஆர்அறிவாரென — கர்த்தாவேராமராமா

௩, முககாடிட்டபிள்ளைமுன்னின்றபிள்ளைஅல்லால்
முதல்குடிணபிள்ளையை — அறியாதே
இககாரியமபோலலுனறைறனுன்றெதிராகாட்டி
யிடைநின்றஉனைககாணப — தெப்போதே ராமராமா

௪, நீதியாகாலாறுபேருக்குள்ஒருவனை
நீக்கியருளுமவிதனைக — பூண்டாயே
ஆதிமூலமென்றநாகத்தில் பதம்வைக்க
ஆனைகருமுன்னேவந்த — தண்டாயேராமராமா

௫, கடிறைறைபாமமென்றெண்ணிக் கலங்கும்வண்ணமலுளறு
கருக்கலஉண்டாகிய — வகைபோலே
மயக்கத்திலோகங்கள் மயங்குமவண்ணம்இந்த
மயக்கம்காட்டவெஆமோ — நெடுமாலே-ராமராமா

௬. ஞாலம்தண்ணீர் அனல்வெளி இவற்றைநந்து
காலுமூன்றிரண்டொன்றுப — அதிகாரா
கோலம னிடன்காட்டி ஆருக்குளளே ஆளாய்
குறுகுறுககிறதேன்ன — ரகுவீரா-ராமராமா

௭. மாயைதனைப்படைப்பாயமாயையுமதுடைப்பாயஉன்
வல்லமை அறியாதல — லேபூமி
மாயைககுள்இருப்பவும்மயக்கமகாட்டிறல்உன்
மகிமைஅறிவதெப — படிசாமி-ராமராமா

௮. நீயுஞ்சீதையுமபெற்றதாயும்தந்தையுஎன்றே
நினைககிறோம்காளகளச — தாகாலம்
தாயஇவளமகிமையைபபுவிககுக்காட்டவேண்டிச்
சாமிநீசெய்தாயே — இக்கோலம-ராமராமா

௯. கனிவிறைலெளத்தஉயிரும்உயிருககுளளே
கருததுமநீதெரிவாயே — பெரியோனே
சனகிகருததும-பாத்திரமதெரிய தபோக இந்திர
சாலமசெயயலஆமோ — நீதானே-ராமராமா

௰. அககினியைசுடும் அககினிசீதையென்
றகபிலறிநததே — இவளருசி
மிககோலம்ராவணனதீணடாமலவில நதோடே
எடுதநதனை இதைவிட — என்சாட்சி-ராமராமா

௰௧. நிலையுமபிலழுசென்னவாயையுபவடலைசசெந்
நிலையுமதமமிவட் — பிரதபம்
வாயபுளிததகதோமாவசாபபுளிததோளனறு
மனததிலஎணணிறலும — வெகுபாயம-ராமராமா

௰௨, எளளுககுளஎண்ணெய்போலஇருககிறபநீசீதை
இடததிலஇருககலேயோ — பாதநகவே
உள்ளக நத்தைவளளல்அறியும்என்றவாாதைதை
உனை அல்லவோசொலலால் — கர்த்தாவேராமராமா

௰௩. எதிரஅரககனாகன்ன்றுப் பதியில்எங்களைவைததாய
பிரகத்தயவுாகவிம — கோப சசா
மிதிலைவல்லி மயில் சோதித்தாளெங்களை
விருந்திட்ட ணை — மனதாச்சே-ராமராமா

௰௪ அழககாகிப ஊைப்புடத்திலவநதெடுடாளனை
அவருக்குண்டாசெல்லால — விதியாயம்
அழகிலல யககாகலா சபபுடததிலஅனறெவிசிபம
அயபாய ம்புமணமேடா — மதிசெபசர-ராமராம

மக்களையும் மருமக்களையும் சக்கரவர்த்தி புகழ்தல்

விருத்தம்

ஆராச பிரமன் இவ்வாறுரைக்க தேவா
அனுமதியால் சக்கரன் தோமில மேற்கொண்டான்
காரரும்குழல் சீதைக்குப் பரித்தான்
கற்பகமே வாழியென்றான் இளையோன் தன்னைச்
சேராமல் அண்ணன் தாளப்புண்ணும் இந்திரனை
தோளப்புண்ணும் கொண்டதனையே என்றான் கண்ட
மராபிறந்தனை தான் மராபிலகடி
மகிழுவான அவனைத் துணைக்கட புகழுவானே

௮௫-ம் - மத்தியமாவதி ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

அய்யனே உன்றன்னைக் கண்டேனே - ஆனந்தங்கொண்டேன்

அனுபல்லவி

வையம் ஆளச் சரதன் ஆம் என்னை ... கைவிட்ட பின்னை
வானவருக்கும் அரக்கரால் ... பட்ட
மாயவன் உலகத்தில் வசித்தேன் ... (அய்ய)

சரணங்கள்

க மகிமை பூமி திதானும் — வருந்தும் உன் தன் தாளிலே
வனத்தில் உன் சலனும் மருள் ஒரும் — பொருந்தோயிந்தா வீலே
எல்லாரும் மகாணக் கைகேசி — சண்டாளி எம் தேவிலே
உருத்து செவியைக் கடித்தாக் பபோல் உனைப் பிரிந்தாளெருசே வி
செல்லுமதரி நதிராணுக்கு திரவியமகளை கொடுத்தாபபோல (தேய
செல்வமகனுக்கு தெய்வமகன் பொடுறாலபோல (அய

௨ கைகேசி செல்லமபுகாயம — கெஞ்சதகதேவமா
உன்னைக்கட்டிக்கொண்டா தினகலையைப் பின்னையுமேனையுமா ...
அய்யா உன்முகத்தமபால — அறாதமுபசுவைஉன ...
ஆறுமுகமும் உன்முகம்போல — ஆகுமோ பனையகமோ
கையும் பொய்யும் என்தன் — பணைகளெடுத்திசிக்க ...
கணைகளபடைத்தபவா — பின்றல்லேலவிக்கது (அய)

௩ பரதனையும் கூட்டுவிக்கவே — வேணுமோ உற்பிரியை ...
யாருமோ உனக்கொப்பா தேசனை — அய்யா உன் தன் அருமைக்கு
ஓருவமையாம் அருநட்கெகூட — விரோசிதைபெருமைக்கு
சோதிக்க வேணுமோ எனை — செய்வேன் உன் தன் ஒருமையாகு
இதையிராட்டி ... உன்னை ... கூட்டி
த ...

திருக்கண்டன்னுக்குத் தீங்குண்டோ ராமென்மேலே
தேவாதிதேவர்க்கும் இறந்தேனோ உன்னாலே (அய்ய)

—*—

அனுமார்-வசந்தனைக் கொண்டுவருதல்

விருத்தம்

முடிபுனையும் தசரதன் உரை இலங்கு முழுதும்யொழிந்திடவே
முதல்வாவர மதனில் அனைவர்களும் பழமுறையிலெழுந்தபின்னே
பிடாபெருகும் பாதணை அருளும்படி படதிசை புஷ்பகமேல
ரகுபதியும் சானகியுமனுந்தம்பியுமவரும் நிறைந்திடுமுன்
மடியுமவசந்தனை ஒருநிமிஷமகொடுவருகெனஎம்பெருமான்
வனைநிருபமதனை முடிவிசைகொண்டொருமரவியன்மண்டலமும்
அடிகளிரிந்திரன்உரை தருமண்டலம அயன்உரை மண்டலமும
அதிரதிஅரும்படிசை அனுமந்தன அவ்வளவில்கிளம்பினனே

௮௬-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தாவிஅனுமந்தன் பாய்ந்தானே-சவந்தனை ராம
சாமிமுன்கொண்டோடி பாய்ந்தானே

அனுபல்லவி

காவல்வசந்தனை முன்போலே காட்டென்றுசெங்கைதனிலே
காத்தல்எழுந்திட எம்புரதிசைகண்டு
வேகத்துடனே அதை கொடியினில்விசைகொண்டு (தாவி)

சரணங்கள்

௧ அநநிஎமலோகவதை வாட்டி-வசந்தன்-இலலாயல்
சொலவி அரகரியென்று ராட்டிகாலேவிழுந்த
நாகவாசலா அபபால ஓட்டிகாட்டாளென்று
நமனைவாவிலசுருக்கி மாட்டிஎமகெங்குமதேடி
கருடவேகமோடு கந்தாவலோகமும
இருக்கண்ணும்சிமிட்டாமுன் இந்திரலோகமும (தாவி)

௨ ஐந்தாருநிழல்எங்கும தேடிபயந்துவந்த
அந்ததேவரோடுரை யாடி-சொர்க்கலோகத்தில்
சந்தேகமஉணடெனறதை நாடி-அந்தலோகத்தில்
சற்றுநேரத்திலேபோய கூடி-அதற்பயமும
பந்துபோலேயெழுமபிப பணைத்தலால்பெருகக
அந்தகனுடனே இந்திரனையுமசுருக்கித்தாவி

௩ கலலைபிரமலோகம் கோகக-வசந்தனையிங்கே
காட்டென்றுபிரமாவுடன் தாகி-இசாதிரனை ஏட்டு

டவனையும்வாலில்கட்டிடு — தூக்கி-சபைசொன்ன
அந்தஉலகைவிட்டுப் — போகத்தி மிகவுமன்று
தவமிகுந்தபெருந் — சத்தியமுனிவர்க்கிட்டம
விவரமுந்தெரிந்தும் — விஷ்ணுபதவிமட்டும (தாவி)

ஸ்ரீராமசீதைக்கு லங்கையில்பலபட்ட

இடையூறுகட்டல

விருத்தம

ஓசையுடன் அனுமன் இந்தவாறு சொன்னத்தை உடனேகொண்டார்; ஆகமிஞ்சிமிகவிஞ்சத்தாவணராக்ஷஸ ர்களை அனுப்பிப்பாலை, வாசைக்கேற்றதமயந்தனுமப்பட்ட யும புஷ்பக வேமானமிகுந்தபடனை, சீதாகைகே ஹமசீதையுடன்செல்லுவான் இராமன் இவர்களை சொல்லுவானே

செ-கரு-சீதை-சங்கராபரணம்-ஆடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. கன்னிகையே அந்தசனகனகேளசீயிலவாந்த
கறபுள்ள — மடமானே
உன்னிமித்தகத்தில்இந்த தென்னிலங்கைபோனதை
உறறுப்பார் — சீதாவே
உ. வடித்தனைறனருலேலநான்ராவணனை உயிர்கொண்ட
வடக்குவாசலைப — பாராய
கெடிபெறுநீலனை அந்தபிரசஸ்தன் உயிர்பறித்த
கிழக்குவாசலைப் — பாராய
௩. தீரன் அங்கதனை அந்த வச்சிரதந்தனைக்கொன்ற
தொகுவாசலைப — பாராய
வீரனஉன்மைத்துனை இந்திரசித்தனைக்கொன்ற
மேற்றுவாசலைப — பாராய
௪. உறுதிசொல்கும்பகர்ணனை அதிகாயனமுதலைஆனோர்
உருண்டகளத்தைப — பாராய
பிறகுமுலப்பலங்கள சாலபாடுத்தலைமாட்டாய
பிறகூடகளத்தைப — பாராய
௫. ஆடுபோரிலேநமைககாத்த அனுமான் அங்கமடனை அன்
றடிகளத்தைப்பாராய — பாராய
மடிபாவிஆமமகோ தானஎன்தங்கையில்பபட்ட
படிகளத்தைப்பாராய — பாராய
௬. வடிவானபாண்டமகொட்டித் தட்டிசசெய்யுமகுச
வனுககுப்பலநாள — மேல

தடிகாரனுக்கொருக்கணம்போல் அரக்கரென்றால்
சமைந்ததைப்பாரக்கண் — ணே
எ, இந்திரசந்திரசூரியர் எட்டிப்பார்க்கக்கூடாத
எழுமதில்கள் — பாராய
அகமமாம்பாதாள லோகத்தினைக்கீழும்போம்
அகழிகள் இவை — பாராய்
அ, சுக்கிரீவன் தங்கிநின்று ராவணன்மேலப்பாயந்த
சுவேலமலையைப் — பாராய
இக்கடலசேனைபட்ட ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இந்தக்கடலைப் — பாராய்

ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி

அதின்மகிமைகூறல்

விருத்தம்.

நிறமென்கூந்தல்சானகியே நினை அனுமான்கண்டுவந்த
பிறகுகவிகளொருநாளல பெருக்கச்செய்யும்போ அணைபாராய்
உறுதிஆகு இதன்மகிமை உரைக்கமுடியாதாலும
சிறிதுமொழிவேனெனராமன் செலவாணயெடுத்துச்சொல்வானே

௮௭-தரு-மோகன ராகம்-அடதாளசாபபு.

பல்லவி

இந்தச்சேதுவைக்கண்டால்போமே-சனகனபெண்ணே இகமறசித்தி ஆம்

அநுபல்லவி

சந்ததமும்மனதினில்பிரியாதே-சகலபத்தினிகளும்தொழுவருமமாசேது

சரணங்கள்,

௧- தந்தைதாயுடனே — குருதெய்வந்தனையுங்கதீசெனறு
தஞ்சமஅடைந்தவரைக்கெஞ்ச — அருக்குமசறபனையும அருந்தினை
அந்தணரைப்பசுவையைந்தரைக் — கொலலுமவேதனையும-பஞ்சக
காலத்திலஅன்னமிட்டவரைக்கன்னமிட்டிடும — வஞ்சனையுமபயப்
படாமலநிந்தைஆனகளைக — குடிப்பதும-சு
மந்தைஉரைஞ்சுகலை — இடிப்பதும-கரி
சந்திவிருட்சங்களை — ஒடிப்பதும-பிரா
சொந்தப்பெண்களைகையைப் — பிடிப்பதும்
நொந்தரோபொருளைக — கொண்டதோஷமும
நோன்புகனைநடுவில — விண்டதோஷமும
வந்தபோவசிக்க — உண்டதோஷமும
மடிநழுவுபெண்களைக் — கண்டதோஷமுமபட(நத)

௯. கேடுசெய்பவ ரோடுறவாகி நிலையுமவயிற்றினிறம்
கீளென்றிடவுழக்கோரம் சொல்லியகெடுதலையுமபாதிசாமத்தில்
வீடுகளில்மறைந்து தோடிநெருப்பிடுமடுலையு-கண்ணிகளகுத்தி
விலங்குமபாலவைகளுக்கலங்கிடவேசெய்யுங்கொலையுமஆணுமபெண்ணு
கூடுமகூட்டுறவைப் பிறிப்பதும் ஏறி
பாடுத்தபயிரடக்கக் குறிப்பதுமகம்பு
காடுகளிலேவெட்டி யறிப்பதும-விளை
யாடும்பிள்ளைகள்கழுத்தை முறிப்பதும்
நாடிக்கெடுப்பவரைத் தடுக்கும்பாவமும
நான இழந்தபெண்ணுடன் படுக்கும்பாவமும
கோட்டைக்குள்ததைத்துத்து விடுக்கும்பாவமும்
கோளசொல்லிக்குடிகளைக் கெடுக்கும்பாவமும்(இந்த).

௰. மாலைஇட்டவனைஇகழ்ந்துசொல்லும பாதகமும்வேறொருவனை
மருவிஅதனில்வந்தகருவை அழிக்குந்தோதகமும்-பாலும்தேனும
போலஇருப்பவரைக்கலைக்கும மித்திரபேதகமும-மாதவிடாய
நூத்தமங்கையரைச சேரந்தவர்த்தக்குந்தகமும்தருவேனென்றும
மேலவார்கலைஅலைக சழிப்பதும-வழிச
சாலைசத்திரங்களை அறிப்பதும-செய்யும
காலசெப்தப்பத்தை ஒழிப்பதும-இடிக
பாலேகவீசனாப பழிப்பதும
ஏலுமயினாசசிகளைத் தின்றதோஷமும
இருட்டினிலஇட்ப இலலை என்றதோஷமும
ஆலயங்களிலப்புணா கொறதோஷமும
ஆறறிலஅய்மணத்துடன் சென்றதோஷமு (இந்த).

ஸ்ரீராமா சீதைக்குவந்தவழி அடையாளங்கூறல்

விருத்தம

திருவணைட்டலன் ஈதென்றுசிலையினாலப்பருத்தராயன்
தருமமாக்குறுலிஆன சானகிவதனம்நோக்கிப்
பொருமமதில்அயோத்திவிட்டுப் புறப்பட்டநாள்முன்தொட்டு
வரும்வழிஅடையாளங்கள வகுத்திட்டான்தொகுத்திட்டானே

இராகம-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம-அட தாளசாப்பு

பல்லவி

சனகஸ்மாதே-பாரா -சனகஸ்மாதே

அநுபல்லவி

நினைவினுடன்மனம் மகிழ்ப்பாராய பெண்ணே (சர)

சரணங்கள்.

௧ இலங்கைக்காமேலேழுந்தாவ் பெழுந்தனுமான்பாயவே
இடமதருமமபோதிரமஇது ...
தலைபுஈழ்ரீவனன்னைவருணன அடைக்கலமென்று
சரணாபுத்ரத்தானமயிது தாளே-பெண்ணே (சர)

௨ மகநிக்ரூாஉள்ளவுமபோமபொதியமலை இதுதிவ்ய
... உள்ள அகஸ்தியமுனி தாமம
... நின்றமலையிதுசுக்கிரீவன்வாழ
... தாமம-பெண்ணே (சரண)

௩ ... லஉன்னையிணங்கவே
... ஆபொருக்கா காலே
... ராமதாஉருமாறி
... ஞாலைபெண்ணே (சரக)

௪ நினைகருமனஆமயிறுமேலஏழுமரங்களுமவீழ்ந்து
... பட்டமகரு
... இலதமபியுடன்கமையிருந்த
... பாராய்பெண்ணே (சரண)

௫ ... பணிகளைகசுக்கிரீவன்வாழகாட்டனன்
... வாரம
... உன்னையுமசாதக
... ஓரமபெண்ணே (சரண)

௬ ... பசிபாறியென்னபோறிச
... சாலை
... வழிமேலக்கண்டான்
உயிர்கொண்டமூலையிந்த மூலைபெண்ணே (சரக)

௭ எதிர்தருமராவணன்கையில பறவைமபாராட்டி உன்னுல்
பிறந்ததகதைக்கிலயையோகமஸ காரம்
சதிர்செபறுணருவருஷமும நாமயிருக்கத்தமபிசெய்த
சாலையிதுபருரவடி திரம-பெண்ணே (சரக)

௮ இவிடமாரீசனபட்டஇவிடமருரபபங்கிகெட்ட
இவிடமகர தூஷணா வி
இவிடமகோத விரிஅணைவிலவிடம்பிரண்ட
... பெண்ணே (சர)

௯. தனித்துநீபுலம்பிநாளுமுன்னிடத்தமஉயிர்விடும்
சடாயுவனமிது அவன்என் சாமி
அதிதநியமமில்லா அகஸ்தியமுனிஎனக்குப்படைகொடுத்தயிடம்
அறிவையோதவமேலாம்பணிய சாமிபெண்ணே (சன)

௰, இதுவசிஷ்டனிவனம் இதுதண்டகாரணியம்
இதுவேமுனிவாசகுடி வாசம்
இதுசாபமாமுனிதேவியுடன்முத்திபெற்ற
இடமிதுஅத்திரி காசமபெண்ணே (சனக)

௰௧, இதுகேவிராதனைச்சொல்லத்தேன் ஆகினேன்போற்றி
எகிறு அலைவிவானின மீதே
தமக்குப்பணிஉதைக்கனுசுயைதாளனு அத்திரி
தபவோடாதரித்தஸ்தலம் தேபெண்ணே (சனக)

௰௨ கன்றுபிரிந்தபசுப்போல்நானேபிரியப்பரதன்வந்து
கண்டபலமிதுசித்திர கூடம்
அன்றிலையவனைதள்ளஎதிர்வந்தயமுனையிதுக
கடையாள பொமுறகிலாவச்செய ஓடம்பெண்ணே (சன)

௰௩, ராவணமுவருஷநம்மமையலரும்வழிநோக்கி
இருக்கும்பறத்தாணுக்கிது காணி
காரெ அருண்காக்குரகனை பிதாமைமுநாள்
கட எறறிவிட்டநிந்த தோணிபெண்ணே (சனக

௰௪, சிலம்உள்ளதந்தையார்க்குள்ளருமநீருப்நான்கறதத
தீர்த்தமிதுகங்கைநதி நேத்தி
மூலமுதலபபொருள்இருக்கும ஆலிலைப்போலேஇதோ
முன்கணுடைகரம அயோத்திபெண்ணே (சனக)

ஸ்ரீராமர்வரவில்லையென்றுபரதர்புலம்பல்.

சந்தவிருத்தம்

உரத்தாலேஇந்தவிதம்உரைத்தராமன்
உடனவருமசேனையும்தானும்பரத்துவாசன்
வாசசாலையினிலபபுகுந்தவயோத்திதன்னில்
மாருதியை அனுப்பஅவன்வருமபோதிங்கே
தாதாலேஎனக்குரைத்தநாள் ஆசைசையோ
சாமிவருவாரோவாராரோயினமை
வாநாளெனஆவிதைசகேனெனறு
வாங்வார் பரதனவிகாநந்நிவானே

௯௭-திபதை-பூபாளராகம அடதாளசாப்பு

கணணிகள

௧. பதினாலுவருஷம்போயப பரதாநான்வருகிறேன்
படடாளனறுயிநதம பூமி
பதினாலுவருஷததுக்குளளேவருவது
பதினாலுங்போயோயெ சாமி-ராமராமா

௨ உண்டானராமவாகமகொன்றேரண்டோஎன்தன்
ஊழவினைபபயன இது தானே
மண்டையிலேயெழுதிமயிரால்மறைததுவைத்த
மாலேபினகபடறி வேனே-ராமராமா

௩. மூககிபபாதுகையேயெல்லாத்தெய்வமுமமென்று
மூக ாளிலகடடளையிட டாயே
தெறநததிசையேயெலலாத்திசையுமஆமனனறெனனத்
தினமபாாததுததிசைககவிட் டாயோராமராமா

௪, வருவாளனனசாமியனைப்பிரியாதேயெங்கநெஞ்சை
மடக்கமடககபட்டி காதே
இருபாதமான ஆம்சாலவும்ககாகண்டால் அங்லாமல்
எனகணாபேர யெப ரா ஆ ம காதே-ராமராமா

௫ உருகிறதாயமாாக்குமமனர்ககும்எனக்கும்சொன்னை
ஒருவனைககாணேன்கண மீதே
வரும்விதிவநதெதன்றால்படும்விதிபடவேணும்
மாட்டோமனறாலும விடாதே ராமரா

௬. அணணன் ஆமயெனசொல்லைசத்துருக்கனும்கேளாமல
அரசாளமனச்கலககி றுனே
அணணன் அழைததுபபோனலட்சுமணனைபோல்என்னையும
அழைததுப்போகூடயெனகி றுனேராம்ராமா

௭, பூமிநெருப்பிலவிழுமவிழவேண்டாம்என்றெரு
புததிமதிசொாலலநில லாயோ
சாமிமுனபோனநெஞசேவருவானே
சறறேறக்வந்துசொல லாயோ-ராமராமா

௮ மெப ழ சததுவனந்கானனிலே-யெவருடன்சண்டையோ
புதிாநிதரேசொலலோ ணுதோ
நபபடையிலபபோறறுலுநவெயபடாமலததிருமடம்
நாயகனிவரதபரம ஏதோராமாராம

௪. பருவங்கள்பதினாலுட தவஞ்செய்தேனைக்கண்டேன்
படைத்தேனிந்த அப — வாதம்
பெருயாளசெல்றம்பூமியிலபபுல்லாயமுளைத்தாலும
பெறல ஆமோ ஆண்டவனை — பாதம ராமராமா

௫. ஆரசனையுங்காணேன் அரசுக்கரசரநின்ற
அண்ணனையுமகாணேனென்னை எம — மாத்திரம்
பரதனென்றபேரைப் பதவென்றுசொல்லலாப்
பாவினான் அதற்கல்லோ — மாத்திரம்ராமராமா

சத்துருக்கர்-அரசாட்சிக்கு-உடன்படாமை

விருத்தம்.

பரதன் இந்தவிதம்புலம்பிச்சாமிதெரிசனங்காணுப்பாவினேனே
சரதம்பியினித்தியபாயவேன் உலகாளவ யசத்துருக்காதம்பியென்றான்
விரவியகாதலிலதுபோயநெருப்பாக்கச்சுட அனலுவீழ்ந்துசோர்ந்தான்
செம்மையன்றேயுனக்குப்பின் நிலமென்றான்யெனக்கெவ்வாலயெனறான்

அ௬-தரு-புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதற்கோநான் ஆளானேன்-யிதற்கோ அண்ணாவே

அநுபல்லவி

சதிக்குள்சத்துருக்கனை — வாவென்றழைத்திட்டாயே
சாமிபரதாயென்னைக் — கைநழுவவிட்டாயோ (இதற்கோ)

சரணங்கள்

௧. பூமியாளச்சொல்லி — என்னைத்தானே-விட்டுப்
போனாலென ஆகுமோ — கோமானே
ராமன்முகமுனை — மூச்சூழ்ங்கண்டேனே
ரண்டாட்டில்ஊட்டினை — குட்டிபோல்ஆனேனே (இதற்கோ)

௨. ஒருவன்கானகத்தில் — ஏகவும-அவன்
ஒருவன்தம்பி ஆனீ — நெருப்பிலேவீழகவும்
ஒருதம்பியெனவுயிர் — வல்லுயிராகவும (இதற்கோ)

௩. எனக்குமாத்திரம் உடல் — கெட்டியோ-உன்பின்
இருந்துலகாளவிட்டால் — நஷ்டியோ
உனக்குப்பின்வாராமல — யெனக்கொருவெட்டியோ
உன்உயிரிலும்எந்தன் — உயிர்க்கருப்பட்டியோ (இதற்கோ)

அக்கினியில்விழப்போகிற பரதனைக்கௌசலையம்மன்

தடுத்துக்கூறுதல்

வாடி இவ்வாறழுததம்பிக்கிரங்கானின்றோய்
மாளவேனனிலயிவன்புவினைய ஆளவனென்று
கூடியமந்திரிமாருமஊர் உள்ளாரும
குலந்தலைப்பரசனதிவ்ளாககச்சொன்னான்
நாடியதோர்கௌசலையும கேட்டுவந்தாள
நன்மகனேமகனே யெனசெயவேனென்றே
ஓடி அவன்கையிணையைப்பிடித்தாள்புத்தி
உரைக்கின்றாளமகனமனைத்தக்காகின்றோ

௯௰-ராகு-காமபோதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னைநினைந்தாயபரதா-என்னைநினைந்தாயே

அநுபல்லவி

அன்னைஎன்னுமகௌசலையை அகலவிட்டிடநீயே (என்

சரணங்கள்

௧. முன்மகனாகியராமன் முகம்பாரக்கவிலையெல்லாம
உன்முகத்தைக்கண்டுநீங்கி உள்ளங்குளிர்ந்தேன்மகனே
நின்முகமுங்காட்டாமல் நெருப்பின்முகம்நீபாரத்தால்
என்முகத்தைப்பார்க்குமுகம் எந்தமுகம்மகனே (என்

௨. எத்தனைநாயன்றுமஉனக்கு கிளை ஆவரோ நீ போனால்
செத்துலகம்போய்யெனது சீவனும்போ மகனே
பெற்றமனைபிதவெனனும் பிள்ளைபயங்கலவாரோமோ
சுற்றிலுமசொல்லியபடி துணிந்தாயோடாமகனே (என்

௩. இதம்கொண்டராமனவர விதோ அதோவென்றிருக்கநீ
மதம்கொண்டாற்போலே உயிரைமாய்க்கலாமோமகனே
சுதந்தரமாக்வந்துசெய்தும சுகம்தக்கினதுமல்ல
விரதம்தக்கினதுமல்ல வேண்டாம்அடாமகனே (என்)

பரதாகௌசலை அம்மனேனும்முறையிட்டு இரங்கல்

கொச்சகம்

பன்னியிது தாயசொல்லப் பரதனாரோபு ஆண்டுக்கு அண்ணன்
சொன்னபடிகாத்திருந்தும் சுவாமிதரிசனங்காணேனை

பின்னை எனக்கார் இருந்தென் ஆரோ போய என் பெருநதியில்
என் உயிரை விடுவேன் என்றழுவான் சொலவி மொழிவானே

௯௭ - தரு - வசந்த - ராகம் - திரிபுடை தாளம்

பல்லவி

இனிநான் இருக்கல் ஆமோ தாயே

அநுபல்லவி

அநியாயத்தில் ஐயனுக் காகாமல் போயே (இனி

சரணங்கள்

௧. மருவில் வரங்கொண்டேன் நானே - அண்ணன்
வழிபார்த்துப் பாதந்தொழுதேன் விழியும் பூத்தேனே
சிறுபிள்ளைப் பருவமானான் தானே - இந்நிலை
இறகுபறிகொடுத்த பறவையாய்ப் போனேனே (இனிநான்)

௨. வருத்தம் அறியான் சாமி கொஞ்சம் அறிந்தால்
வாராமல் இருப்பானோ எனக்குண்டோ தஞ்சம்
நெருக்குதே வல்லபழிக பஞ்சம் - என்னை
நெருப்பிலே போட்டாலும் வேமோ என்னெஞ்சம் (இனிநான்)

௩. அரசனுக்குதவாமல் கெடுத்தாளே - அண்ணன்
அருமந்த முடிக்குமாரன் சடைமுடி கொடுத்தேன்
தருமத்துறையைக் கட்டில விடுத்தே பாதகன்
சாமித்துரோகியென்றே எங்கும் பேர் படைத்தேனே (இனிநான்)

௪. ஐயா அன்னை சொல்லை நோ காமல் கேட்க
அளிக்கத்தக்கவனை இவளுக்காகாமல்
செய்தேனே வெகுகுற்றமே போ காமல் - பாவ
தீட்டுக்குமுழுக கொல்லு நெருப்பிலழுந்தாமல் (இனிநான்

—*—

ஸ்ரீராமர் வரவை அனுமார் பரதருக்குக் கூறல்

விருத்தம்

இந்தக்காய் செளசலைவந்தாளோ பேரதன் பாடுகள் இவை முன் கூறி
செந்தார அனலை வலப் சுழல் பொழுது குழந்தையக் குறிப்பில் அறிந்தாரே
அங்கே தா பொழுதோ றுயமந்தா பொறுப்ப றுவால் பால் உனது புகழ்தேடி
வந்த வாரணாசிலைந்தானென அநுமனைத் தம்பி கண்டுணர்ந்த வேடு
ரான்

௬௨. தரு - மத்தியமாவதிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்தான் வந்தான் பரதா - ரகுராமன் - வந்தான் வந்தான் பரதா

அனுபல்லவி

வந்தான் வந்தான் மோதிரம் தந்தான் தந்தான் கைமேல்
இந்தா இந்தா தீயினில் மூழ்காதே மூழ்காதே (வந்தா)

சரணங்கள்

௧. நாயகன்சொல்மறந்தாய் அண்ணாவென்று பேயனைப்போல் பறந்தாய்
தாயையும் துறந்தாய் பழிபோட நீயிதற்கோ பிறந்தாய்
சேயின்முகம்பார்க்கும் தாயின்முகம்போலே
காயும்பயிருக்கு சாயும்நிழல்போலே
தீயும்மயிருக்கு பேயும்பிழைப்போலே
மாயன்கஜேந்திரனுக் காயவந்ததுபோலே - வந்தா

௨. பொருந்தாதபுத்திதந்தாய் ஆலைவாயில்கரும்புபோலமெத்தநைந்தாய்
துரும்புபோல்வற்றிநொந்தாய் விழவென்னும்பெருந்தீயைசுற்றிவந்தாய்
அரும்பதினாலாண்டும் ஆசைசென்றதினாலே
வருந்தும்தம்பிமடி வான்மென்மெருக்கலே
பரிந்துதேடித்திரி கூடத்துக்கிளியாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித் திரும்பும்பசுவைப்போலே (வந்தா)

௩. தீமைவினைகளமாண்டு இராவணப்பாவி ஆவிஉண்டு
சேமலனுசேனைகொண்டுபோத்துவாச பாமுனிபூசைகண்டு
சாமிரவிகுல சோமன் இதோவந்தான்
பூமகள்சானகி வாமன் இதோவந்தான்
ஓமெனனும்ஆபிர நாமன் இதோவந்தான்
நீமறவாத ராமன் இதோவந்தான் (வந்)

பரதருக்கு அனுமான் சங்கிரராமாட்டணைக்கூறல்

சந்தவிருத்தம்

இந்தவாறனுமந்தன்ஓதி இடும்கைமோதிரமய்ந்துன்
சந்தமாமுடிகொண்டதோர்பரதன்கைரவளர்ந்தனன்
உந்தனோடுபிரிந்துராமன் ஒழிந்ததும்பின்நடந்ததும்
வந்தவாறும்அறிந்திடென்றுமாருதினை இவைகூறினான்

௬௩. தரு - கலியாணிராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

பரதமகாராச இனிகேளாய் ராமன்சேதி - மகாராசனேகேளாய்

அநுபல்லவி

இராம்உலாவியசித்திர கூடத்திலேமுன்னே
திருவடிகளைக்கொண்டு போகியஅந்தப்பின்னே
இரகுபதிதண்டகவ னத்திலடிநீட்டினான
ராட்சதவிராதனை உ பேடையையறமாட்டினான்-பரத

சரணங்கள்

க. அத்ரிமுனிவாக்கபயம ஏற்றான்-பிறகு
அகஸ்தியமுனிஆசிரம சேர்ந்தான் அவன
தந்தபடைமுழுவதும கொண்டானவந்து
சனகியொடொருபஞ்சவடி கண்டான்

வந்தசூர்ப்பணகியவள வாதாடுநாளிலே
வள்ளல்இளையவனேஅங்க மீதாடும்வாளிலே
கந்தமுலையுமசெவியும் நாசியுமறுக்கிறான்
கரதூஷணரையுமஅவ ளாலேநொறுக்கிறான்-பரத

உ. பின்னுமவனவர வடவே-அதின்
பிறகுகணைஒன்றில்அது படவே-ஒரு
சன்னாசிராவணன அடுத்தான் சீதை
தலைவனில்லமங்கையோ டெடுத்தான்

அந்நிலையிலேவரு சடாயுவைவருத்தினான
அம்மனைஅசோகவன காவலிலிருத்தினான்
கன்னிகைத்தனைச்சாமி தேடிமனதேங்கினான
க்ஷுகரசனைக்கண்டு கவந்தன்உயிர்வாங்கினா(பரத

ந. சவரிசொல்லியவழி நடந்தானனு
தனைஅடிமையாக்கவே தொடர்ந்தான-பின்
கவடுளமரங்களாணி செய்தான-அந்த
காலன்வாயிலையும்விழ எய்தான

அவனியைச்சுக்கிரீவ னுக்குதவிமீளவும்
அடியேன்அறிந்தமமை நிலைகண்டுமீளவும்
த்வமஉள்ளவிபீஷணர்க கபயம்கொடுத்தான்
சாமிதிருவணைஒன்று கடல்மேல்எடுத்தனன்(பரதம

௪. பண்டைலங்கையின்மதில பிடித்தான் எழு
படிகதான்-வெகு
பதுவெள்ளமும்கொண் டடித்தான்-வெகு
கண்டகஅரக்கரை மடித்தான்-பயிரக்
களைஎடுத்ததுபோல் எடுத்தான்

அண்டர்பணிநம்பிநெ டுங்கணைகள்சாகிறான்
அதிகாயனுமஇந்திரசித் தையுமமணஆக்கினான்

கொண்டல்மணிவண்ணனும — சிலையணைமுடிக்கிறானை
கும்பகாணனையும்ராவ — ணனையுமழிக்கிறானை (பரதனை)

௫ மதிநுதலசீதைதனை — உற்றான் - அங்கே
வங்கதசரதன்வசம — பெற்றான் - தனது
மதில்வரவேஉளம — மதித்தான் - புஷ்ப
பகமிதிலசேவடி — பதித்தான்

எதிர்படுமகாடுகாடு — ம்கண்டுதொண்டிறான்
இமையவர்புரந்தரா — திசைபுகழ்வேண்டிறானை
அந்தமுனிபரத்துவாசன் — ஆசிரமமேவினான்
அந்தக்குமரன்உனைக்காண — அடியேனையேவினான் - பரத

ஸ்ரீராமர்அனுமாரைஉடனுண்ணவேண்டுதல்

விருத்தம்

நேசமுடன்அனுமன்இதுசொன்னான்இந்த
நிமிஷமவந்துசாமிஉனக்கருளவாரென்றான்
போதரவாய்ப்பரத்துவாசன்மடத்திலபூர்வ
போசனவேளையிலபோயராகவனைக்கண்டான்
பாதமலர்வணங்கினான்பரதன்தன்னைப
பார்த்ததும்காத்ததுமசொன்னான்அப்போதையன்
காதலனைஅனுமானை நீயேயெந்தன்
உணவென்றானென்னுடனேஉணவென்றானே

—*—

௯௪-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வாவா அனுமனே-என்னுடன்உண்ணவாவாசீமானே

அநுபல்லவி

சிலபயம்இல்லாமல் — பரதனையுதேச
தேற்றினைகருவந்து — சொன்னஉன்இளையபார (வாவா)

சரணங்கள்.

௧. அங்கேபிரம்மாஸ்திரத்தால்விழுந்தம்பிபிழைக்க
அமிர்தமருந்துதேடிக — கொடுத்தாயே
இங்கேஅக்கினியிலவிழுந்தம்பிபிழைக்க
என்வார்த்தைசொல்லித்தூக்கி — எடுத்தாயே
சங்கடவேதனைகளைநீதவந்தாலும்
நீலபிட்டுகொண்டுதிரக்க — தொடுத்தாயே

பொங்கும் இருப்புக்கோட்டையுமலங்கதவுமே
போலனைவர்களுக்குக்காக வல்லாடமடுத்தாயே வாவா

௨. பூட்டிய தூதுநீபோய அரக்கனைக் கொன்றாத்தம்
பேச்சிலேயே இன்னமலை கையில்ராம
வர்ட்டமுமில்லாமல்ச்சீதைதனையும்தந்தாய்
வாழ்வுமவந்தாயெனக் குபகாரம்
கூட்டத்திறுல்லனை படையிலுமொருத்தன்
கொடையிலுமொருத்தன்உன் னதேவீரம்
ராஷ்டித்தமபிமானகரும்தாயமானகரும்எனைப்பெற்றான்
தனக்கும உனக்கும்நான செல்வதேன் உபகாரம்-வாவா

௩. சுக்கிரீவனுக்கும்விபீஷணனுக்குமதங்கள்
துரைதக்கனமேல ஆசை எந்தாயே
எக்காலமும்உன் தன் ஆசையென்காரியத்தில்
எங்கெங்குமபோயச்சுற்றி கொந்தாயே
விக்கிரமமநீசெய்துவருகைபாலேகாங்கள்
விருந்தமுதிருந்துண்ணுத தந்தாயே
சாககனைப்பந்தலிலேதேனமாரிபொழிந்தாப்போலே
சந்தோஷவார்த்தைகொண்டு சமையத்தில்வந்தாயே

ஸ்ரீராமர்பரத்துவாசர்செய்தவிருந்துண்ணல்

விருத்தம்

சுந்தரமாம்ராமச்சந்திரன் இந்தவிதம்உபசாரம்சொல்லச்சொல்ல
வந்தஅனுமான்ஒடுங்கிவணங்கிநின்றுன்எல்லாருமமகிழ்ந்தேஉண்ணப்
பந்தியிருந்தார்அனுமார்பாதனையே அடிக்கடிக்குப்படித்துபேச
அந்தஉனாசெவிக்கமுதாவிருந்தமுதாயிருந்திருன் அருந்திஞனே

கூறு-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

உண்டானே ராமன்-பரத்துவாசன்செய்த விருந்
துண்டே ஆனந்தம் கொண்டானே

அநுபல்லவி

வண்டார்குழல்சீதையும் இளஞ்சூரனும்
வானரேசனுமவிபீஷணவீரனும்
கொண்டுடனேஅருந்தகண்டுமனமதிருந்த
அண்டமனைல்லாமஇருந்தபண்டிருலேபெருந்த(உண்

சரணங்கள்

௧. ஓங்கிய பொன்னுலகத்தினில் பெண்கள்
ஓடிக்கொண்டு வந்து வழங்கமுதும்
நான்கு திசையிலும் உள்ள முனிவர்கள்
நாடிக்கொண்டு வந்த கிழங்கமுதம்
மாங்கனியும் கதலிப்பழங்கனியும் பச்சைத்
தேங்கனியும் பலவிளாங்கனியும் திருந்திப்
பாங்காகவென மேலே படையும் தானும் அன்பாலே (உண)

௨. கானிலந்தனில் மாநிலந்தரும்
நானாவிதம் உள்ள கூலமும்
வானமதையும் தான் உகந்திடும்
ஐவகையானது தூபமும்
தேனும் அகிலவகைகளும் தானும் குளிர்ந்த நல்ல
பானகமும் சமைந்த போனகமும் கொண்டு
சேனை ஆரவாரிக்கத் திருமேனியும் பூரிக்க-உண்

௩. பவ்வியமான் அநுமானைக் கடைக்கண்ணாலே
பார்த்துப் பார்த்து மனக் களிப்பூர
செவ்வையானதை வேதியம் செயக்கண்டு
தேவர் எல்லாம் சேர பனம்கூற
இவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வவ்விடத்தில் உள்ள
திவ்விய சாரங்கள் பெற்று செவ்வாய் மலரில் வைத்து

பரத்துவாச முதலானோர்க்கு

ஸ்ரீராமர் ராட்சதர் கண்ட வகை கூறல்

உண்ட பின் புஷ்பகலத்தை அநுமான் கொண்டான்
ஒரு சுக்கிரீவனுக்கும் விபீஷணனுக்குமாய் தான்
கண்ட படைகளுக்கும் இட்டான் தானும் பாதி
கைக்கொண்டான் அன்னை அயோத்தியிலேயே வ
அண்டர்பிரான் அநுப்பினன் கடலைத் தாண்டி
அரக்கர் குலம் வேரோடே அழியவிப்பால்
மண்டமரில் வென்றதெல்லாம் ராமசந்திரன்
வகை சொல்வான் முனிவருக்கு நானச் சொல்வானே

௲௩௨௫-சௌராஷ்டிர ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இங்கே தாங்கள் இலங்கையை வென்றதை
இந்தவாதூச்சான முனிவர்களே

அநுபல்லவி

தங்கக்குவங்குரங்குசெல்லாம அணுப்போல்எதிரா
சண்டைசெய்யும்அரக்கர் மலைபோலவரவர
அங்கேநீங்கள்முன்னே ஆசீர்வாதம்செய்ய
அணுவும்மலையாச்சுதே மலையும்அணுவாச்சுதய (இங்கே)

சரணங்கள்

௧. வானரத்தால்அரக்கர் படைகளெல்லாம்மடிந்தது
மாயையெல்லாம்வீழ்ந்து க்ஷணமுலவிழுந்தது
ஆனதம்பிமேல்ஒரு நாகாஸ்திரம்படிக்க
அதுவுமேகருடனாலே பொய்யாய்ப்பொடிந்தது (இங்

௨. அந்தபிரம்ம ஸ்திரத்தை அரக்கன்விடுத்துமொய்த்தான்
அமிர்தமருந்தை அநுமான் கொண்டுவந்துவைத்தான்
இந்தஅனுமானாலே இளையவன்உயிர்பெற்றான்
இளையவன்கைஅம்பாலே இந்திரசித்துப்பட்செத்தான் (இங்கே)

௩. மூலபலம்ராவணன் கும்பகர்ணன்சென்மம்
முடியவேமுடிந்தது ராமபாணமன்மம்
ஏலவேதொலைந்தது எங்களைத்தொட்டகன்மம்
எங்களுக்கொன்றுமில்லையல்லோ உங்கள்தன்மம் (இங்கே)

குகன் ஸ்ரீ ராமர்வரவில்லையென்றுவருந்துதல்

விருத்தம்

சூரக்காமல்இவ்வாறுசொன்னராமன்
காசமுனிவனைநிறுத்தி ஆசிகொண்டு
பாமராம்புஷ்பகம்கொண்டு கங்கைஆற்றின்
பக்கல்வரும்முன்னம்முனமே பரிவினோடே
நரத்தாலேயனகுகனைத்த நானுமகண்டேன்
சகுனமும்கண்டேன் இனைஞ்சாமி இங்கே
வரக்காணேன் எனஆவி மாய்க்கேன்என்று
வாடுவான்குகனைப்பருந்திதேடுவானே

௰௮-திபதை-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, ஆண்டுபதினாலும்போய்வருகிறோமென்ற   ஐயனைவரவுகாணேனே
நீண்டபனமரம்போலேவளர்ந்தேனே   நிலத்திலிருக்கானோ
௨. சாமியுமென்தாயுமதம்பியுமென்னைத்தவிக்கவிட்டு   மறந்தாரோ
பூமியிலதங்களுடனவாராகருகன்   புலையனென்றுதுறந்தாரோ
௩. இசசையாலேநானென்னபிழைசெய்தாலுமவழையென்றெனைஅறி (யாரோ
நச்சுமாமரம்ஆனாலும்வச்சவாநான்மரம்என்றுகுறியாரோ
௪, உண்டாலபசிதீருமென்றேயிந்த   உலகபசொல்லியமாண்டேனோ
கண்டாலபசிதீருமெனசாமிமுக்கமலத்தை   என்றுகாண்டேனோ
௫, சோராலொருதோழன்எனறவாசொல்லியசொல்   என்னபொய்யோ
காரமேனியுமகோதண்டமும்என்கண்   களெதிரேநிற்குதையோ
௬, அஙகேமுன்பழகினஊரைநினைக்க   கரோபகவானே
எங்கேயிருந்தாலுமராமாஇருந்த   இடமஅயோத்திதானே
௭, வலககண்ணுமவலததோளும   துடிதுடித்துவருகிறதென்ன இது
கெலிககுமராகவனதரிசனமகிடைததாலும   கிடைக்குமேஅறியேனே
௮ இனிமேலொருவேதயவமதன்னைக்கை   எடுப்பேனோசற்றுநானே
தனியேஉனைதழுவுமகைடாலேஆடு   தழுவுமோஎனகைதானே

பரதருக்குஸ்ரீராமாகாட்சிகொடுத்தல்

விருத்தம்

னையும்இந்தக்குகன்பணியசாமிவந்தான்
தமபிபரதனுமநீயுமசுகமோவென்றான்
துயயகுகனசனகிவிபீஷணன்சுககிரீவன்
துணைவனோடுமபுஷ்பகமேல அயோததிசோமுன்
செயயவசிஷடனும பலமோசருதாய்மாருமு
திரண்டுவருமபரதனுககுககையாலேஉன்
ஐயபனவந்தானஎனறனுமானசாடடகாடசி
யருளினான்ராமன எழுநதருளினானே

௬௭-தரு-சாவேரிராகம்-அட்தாளசாப்பு

பல்லவி

ராமன்எழுந்தருளினார்-பரதன்முன்சீத--ராமன்எழுந்தருளினார்

அநுபல்லவி

ஆமனுஞ்சேனைகளுக்   சமுசப்தக்கால்போல
பூமியில்உளளோககெல்லாம்   போனபொருளைகண்டதைப்போல

௧. தூயவாக்கெல்லாம் முத்தி துறைகளை நிறைந்ததுபோல
ஓயுமுடலோர்க்கெல்லாம் உயிரடைந்தாற்போல
நேயமாந்தர்க்கெல்லாம் மகன் நிழல்வந்ததுபோல
தாயார்க்கெல்லாம் அப்போது தான்பிள்ளை பெற்றாற்போல (ரா)

௨. உத்தமர்களுக்கெல்லாம் ஊருமதேனு ஆக
மற்றவர்களவண்டுகட்கெல்லாம் மலர்ந்தபங்கயம் ஆக
அஸ்தசேநாதிமார்களுக்கெல்லாம் அருணசந்திரோதயம் ஆக
புத்திரர்க்கெல்லாம் தாயைப் போலசிவம் ஆக (ரா)

௩. சரியும் வரியும் சடையும் நடையும் சேர
வருகிறதம்பிவந்த வரவுகண்டு சேனை ஊர
வருகிற உருகி அவன் உடையகுறைகள் தீர
திருவும் தம்பியும் கவிச் சேனையும் தானும்சேர (ரா)

பரதாஸ்ரீராமா திருவடிகளிலேவணங்குதல

விருத்தம்

இயல்புடன் இப்படி ராமன்வந்தபோதில
இதோவந்தான் சாமியென அனுமான்காட்ட
வியனுறுதாயமாரும் ஆராரும்பார்க்க
மிடியனுக்குக்கனகமழை கிடைத்தாற்போலத்
தயவுடன்தாய்முகம்காணும் கவலைப்போலச்
சாமிமுகம் இளையவனும் தானும்கண்டான்
உயிர்உருக உள்ளுருகத் திருத்தாளமேலே
வணங்கினான்பரதன்வந்து வணங்கினானே

௬௮-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வணங்கினானே பரதன்சாமிசேவைக்கு வணங்கினானே பரதன்.

அநுபல்லவி

குணமகுலாவும்தச ரதன்தன்னை எதிரிட்டு
கண்டேனென்னக் கண்டு தெண்டனிட்டு (வ)

சரணங்கள்

௧. அதிகானம்போய்வாழ்ந்தவனை உடம்புமோற்றியென்ற
அடிமேலேபோய்விழுந்தவனை உடம்புமகட்டிக்கொள்ளவே நில
அதுவோ அலலந்திடும்போதிலே எதும் யார்உடலபொதுவே என
அன்னைத்து அன்னைத்து ... தன் ...
அப்பனே மக சேனைகளை மகட்டிக்கொண்டான் (வண)

சு அ

௨. அடியேன்மேல்திருவுள்ளம்உதித்தோ அடிமைபடைத்தால்
ஆளககடன் எனபது மதிததோ தரிசனமதந்
தாவேதநதைத யேஎனன நியேவளாத-த யே இபபோ
தவித்தபய றுமுளக கததநதகதைபோலே
ஆவிநிதக தாயேஎன்றெருகாலே(வண)

௩. என்னோடேஙிபிறநததெல்லாம் நான்பதரகி
இருநதேனேநிவராநாளஎல்லாம் நான்இருநதாலும
இறநதேன் இன்றுபிறநதேன் கண்டுசிறநதேன்குறைமறநதேன் இவ
இருந்தநாள இருந் தேனேநிலமசொலலி[கே
இனறல்லே பிழைத்தேன்என்று சொலலிச்சொல்லி(வண)

நகரியையும் ஸ்ரீராமனையும் சீதையையுமஅலங்கரிததல்

விருத்தம்

வந்ததம்பிஇந்தவகை பணிநதான் ராமன்
மாதர்களமூவரையுமபணிந்தாபின்னே
அந்தலட்சுமணன்பரதன்பதமபணிநதான்
அவன்பததநிலசத்துருக்கன்பணிநதான் இப்பால்
பந்தம்உள்ளசீதைதனைசயைநோககிப்
பரதனும்தம்பியுமபணிந்தார்சுமநதிரன்சொல்லால்
விந்தைவிந்தையாயெவருங்கூடிநாளு
விதம்செய்தார்அயோததி அலஙகிருதம்செய்தாரே

௰௬௯-இபதை-மோகனராகம்-அட தாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. தேசதேசமகாராசராமனுககுத்
திருமுடி அபிஷேகம்-செய்ய
ராசராசர்கள எல்லாரும்முறைமுறையா
எடுததனர் வைபோகம்

௨. சேனைசேனைமகராசராசர்களும்
திரிநதனா சாரிகைகள் மிக
ஆனைமேலேநெடுவானமும்அதிர
அடிததனர் பேரிகைகள்

௩. சோதினிநெடும்-வீதியில்மகா
தோரணம் தூககினார்-திசை
மீதினிலேபிசகாமல்நால்இரு
மேருஇன் டாககினார்

௪. கர்மமரிதிடங்சூரியன்வெய்யன் மறைவைக்
காவணபபந்தல் படுததார் இனி

ஆரும்இங்ஙன்வாருமென்றழைக்கும்பொன்
ஆலவட்டங்கள் கொடுத்தார்

௫, முத்துக்குடைபவளசித்திரக்குடைகளெங்கும்
முறைமுறையாய் நிறைந்தார் அப்புறம்
சுற்றுக்குச்சுற்றிலேவர்ணம்உள்ள
சொர்ணமலர்கள் விரைந்தார்

௬, கோலப்பதுமைஇந்திரசாலப்பதுமைக்கட்டிக்
கூத்தாகமுற்கு நாட்டார்-சுற்றிலும்
மேலுக்கும்கீழுக்கும்கோலக்கண்ணாடிகள்
விதமவிதமாக யிட்டார்

௭, கூடகவால்களைக்கோதயாகீதங்கள்
சோபமுடன் அமைத்தார்-அபிநய
நாடகசாலையும பாடகசாலையும்
நாலுமுகமும சமைத்தார்

௮, முத்தாலாத்தியும்பவளவாலர்த்தியும்
முகமதோறும கட்டினார்நல்ல
விஸ்தாரமபெருவீதியெல்லாம்பனிநீர்
வெள்ளங்களா ஆட்டினார்

௯, பூந்துகில்தரித்துமரந்தழைவிரித்துப்
பூரணகும்பம் பதித்தார்புவி
வேந்தருமபலமார்ந்தரும்ஆனந்தம்
மேலகொண்டுகுதி குதித்தார்

௰, ஆணிமுத்துப்பவளமமாணிக்கத்தால்செய்த
ஆபரணம் திருத்தினார்சோபனம்
பாணிக்கும்நவரத்தின பாலிகையெங்கும்
பளபளென இருத்தினார்

௰௧, கலவைப்பொடிகவந்தம்பொடிகளகுங்குமப்பொடி
கடைத்தலையெங்கும கொட்டினார்-மெத்த
விலைபெற்றபொன்எழுத்து விசித்திர விசித்திரம்ஆன
மேற்கட்டியும கட்டினார்

௰௨, சந்தனச்சேற்றிலும்அகிற்சேற்றிலும்போவார்
சறுக்கிச்சறுக்கி விழுந்தார்-அதிலே
சொந்தப்பொடி இறைத்துக்கெட்டி ஆக்கிமெள்ளக
கிளம்பிக்கிளம்பி எழுந்தார்

௰௩, மாலையுமசொர்ணவானச்சேலையும்பந்தலும்
வாசற்குவாசல் விரித்தார்தெய்வ
ஆலயங்களுமமலர்ச்சோலையுங்காலையும்
அணிபெற அலங்கரித்தார்

௰௪, கொடிகொளும்கதிரவனை மறைபடாயானிகைக்
கொடிகளால் மறைத்தார்-வெகு
விதவிதமாஆகியமுத்துப்பவளங்களும்
வெள்ளியும்பொன்னும் இழைத்தார்

௰௫, செப்பமுள்ளபளிங்கில்லைப்பனைசெய்கனகத்
தூணையிலக்கோலம் புனைந்தார்-நல்ல
முப்பழக்குலைகட்டி அப்புறம்கனிவகை
முறைமுறையா வனைந்தார்

௰௬, ஆனரதசதுரங்கசேனையுமிகிவிகையும்
அலங்கரித்தே வருவார்-இந்த
மானிலத்தானமுமகன்னிகாதானமும

௰௭, யாழாவீணைகளும் கின்னரிகளும்கொண்டு
ராககீதம் படித்தார்-அலை
ஆழிசூழலசகுமுறமேளதாளங்களை
அதிரஅதிர அடித்தார்

௰௮, சடைமுடிவள்ளலுக்குடைமுடிதரித்திடத்
தக்கஅலங்கிருதம் செய்தார்-எங்கும்
புடைவருமதேவருமமூவருமயாவரும்
புஷ்பவருஷங்கள் பெய்தார்

௰௯, பிரமன்சனகனுமதாயமாருமகண்டு
மகிழ்ச்சிகண்ணீர் துளித்தார்-பின்னும்
நாமிங்கேசெய்ததவமேதவமென்று
நகருளோரும் களித்தார்

௨௰, கற்பனைகடந்தன அப்பனைராமனைக்
காவலாலப்பனை செய்தாரிரு
பொற்புளகோதையென்தாயார்சீதையைப்
பூவையாலப்பனை செய்தார்

௨௧, சந்திரகுலத்தில்வந்தசீதைக்குநாதன்என்று
சந்திரன் புகழ்ந்தானே-கூட
இந்தவைபோகத்தைஆயிரங்கண்ணிலகண்டு
இந்திரனும கிழ்ந்தானே

பட்டாபிஷேகமண்டபம்பாதர்சோடித்தல்

விருத்தம்

இங்கிப்படிஅயோத்தியும்ஸ்ரீராமன்தனுமசானகியும்
பெருக்கத்துடனேசிங்காரமபுனைகின்றவிவரந்தாம்பின்

அங்கப்பொதுசாமிமுடிக் கபிஷேகமசெய்மண்டபந்தான்
தங்கத்தாலுமமணியாலும சமைத்தான்நன்றுஅமைத்தானே

௬௬-தரு-கேதாரகௌளாகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிங்காரம்செய்தானேபரதன ஆபிஷேகமண்டபம
சிங்காரம்செய்தானேபரதன

அனுபல்லவி

துங்கநவமணிகள் எங்கும்இருந்துவெய்ய
சூரியபிரபைகளமேலே வாரிபிரபைகளசெய்ய
இங்குளளபேருடன் அங்குளளபேருமஉய்ய
ரகுராமனுக்குத்துய்ய மகுடாபிஷேகஞ்செய்ய(சிங்)

சரணங்கள்

௧, விவரநிலத்திலுங்கோமேதகத்திலும
வேதிகையுமசிறந்த போதிகையும்அடுக்கி
குவியும்உபானமும்பதுமமும்யாளமும்
கோமளத் தாழ்க்கடுக்கி
தவளிபளிங்குத்தள விசைவகுத்தன்மேலே
சாதிமணிக்கச்சிங்கா தனமமைத்தொழுங்காலே
பவளத்தூண்களநட்டு மதலைசெய்தொருகாலே
மதவீரும்புந்தொண்டர் இதயகமலம்போலே(சிங்)

௨, துய்யமருமலர்ச்சரங்களைநிரைநிரை
தூக்கிவகைவகையா மேற்கட்டிகளதிருத்தி
பையக்கவரிகளகையினுல்அசைக்கும்
பதுமைகள சுற்றும்இருத்தி
எய்துமஅவர்மனதில் ஐயமசொலலச்செலல
இதுவோஅயோத்திநகர் இதுவோஅலலஅல்ல
அய்யாஇதுஅந்த வைகுந்தமஎன்றுசெல்ல
ஆணிபபொன்ஞலேஎங்கும் வாணித்துல்லநல்ல(சிங்)

௩, தேடிஉலகங்கள்நாடிக்குமபிடும்
சிகரகும்பங்களபல தகதகென்றுமின்னவே
ஈடிள்ளபுவிக்குக்கண்ணாடிபோலச்செய்தானே
எங்குமதிக நிகென்னவே
மாடிகளுள்வேதமோ ஆயிரமதலைநாக
பாம்பணையோடகலோ அநந்தநாகரீக
வேடிக்கைகாளசொல்லக் கூடுமோதேவலோக
விசுவகர்மாவினாலே உசிதம்உசிதம்ஆக(சிங்)

ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகம்.

விருத்தம்,

சித்திரமண்டபம்அதிலேஉள்ளங்கொண்டுதேவர்கள்மானிடர்களசெய்யும்சேவைகொண்டு
சுத்திபெறுகன்விபீஷணன் சுக்ரீவனதுணைவர் பணிகொண்டுசிங்காசனமேல்க் கொண்டு
சத்தியமும்கீர்த்தியுமபேறுகொண்டுதுள்ளசசகலமுங்கைககொண்டுசெங்கோல்கொண்டராமன்
பத்தினி சானகியுடனே உலகையாளுமபடி கொண்டான்அபிஷேகமுடிகொண்டானே

௩-தரு-சௌராஷ்டிரராகம-ஆதிதாளம்-பல்லவி-அனுபல்லவி

மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே-ஸ்ரீராமச்சந்திரன்-மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே
சகல ராசாகளும சகலதேசாகளும சகல வேதியரும சகல ஜாதியரும
சகல மந்திரிகளும சகலதந்திரிகளும சகலமுனிவாகளும் சகலமனிதாகளும்
இந்திராதிமுவர்களுமஇந்திராதிதேவாகளும்-சந்தோஷமாயபொருந்துசிங்காதனத்திருந்து(ம)

சரணங்கள்

மாதவர்முனிவர்கள்புடைசூடப்-வேதவேதியர்கள்மறை   பாட

வானவர்ஆனவர்மலர்மலர்போட ரம்பைமேனகைஊர்வசிநடம   ஆட

மாதலத்துள்ளதீர்த்தமுமோதுசமுத்திரதீர்த்தமும்வரிசையுடன்அனுமான்   மொண்டுவர

சோதிமிக்கஆலாத்தி மீதிலடசுமிபெண்கள்சுபசோபனம்சொல்லிக்   கொண்டுவர

வானகத்திலமிர்தத்தை மானமிக்கமிக்க முனிவர்கள்மகிழ்ந்துமகிழ்ந்தாசிகள்   விண்டுவர

ஞானமிக்கநாரதர்கானவிதத்தைமுறைமுறை நானுவிதம்பாடிக்   கொண்டுவர

மகத்தாகுகுதா மலா கவுடாயவனா பலா வடுகா குடகாபலா துளுவா   வலவர்பலர்

வங்கர்அங்கர்கள் பலர்கொங்கணர் கெங்கணர் பலர்மாளவர்சாளவர்டலர்   லாடர்கள்மாராடர்பலர்

பங்காளம்பப்பரத்துளோர்பலர் கொங்கீழ்மகுச்சரத்துளோர்டலர்

வங்கதேசந்திக்கினோஞ்சிமுடிடணியுந்தோறும்பட்டுத்திரந்தபொடிமணி

வைத்தபதத்திலஉழுதது-மற்றவர் சுற்றிலுமற்றிவர்சசிலகோறறவர்

மட்டுவகுத்துவகுத்தவர்சசில கட்டியமுஉகர்த்திடுபட்டர்செலசசெல

வாமர்பராசகுலகுமாரர்பராசகுரண வீமர்பராககுரகுராமர்பராககு என

வாசவாசகுபகேசவாககுரமசுராசகும மீசுராககும

வலலோனென்பிதுரிகளபலலோர்களுமகுதிக்கநலலோர்களுமகதிக்க   எல்லோர்களும் மதிக்க(ம)

உ   பூசுரவசிட்டர் நிசுவாசன-உரசேனனகுருமுனிவன்பரதது   வாசக

பூசிதகெளதமனுடன்வியாசனமிகுகாசிபன்கோசிகன்   தூறுவாசன்

பூரத்துகிலசுத்திநலலயாநதழைவதச்திவய பூரணகுமடமஅவரவர   கொடுகக

ஏநதுகெயயுமபொறியுமமாநதி அககினிதேவனஎழுமபிஎழுமபிவரககொழுந்   தெடுகக

போநதமுகூர்த்தமவரது சோநதகெனததிரணடுபுணணயரோகிதாகள   நடுநடுங்க

சூழநதுபலமுனிவர் சாநதிமநதிரஞசொல்லிசசுபமதருமாவககிரகபெசம   தொடுகக

பூசுரர்உடைகளைவேசிபர்கள்உடுகக வேசியர்உடைகளை   பூசுரர்கள்உடுகக

பூசியபொடிவகை வேசியர்கள் இறைகக்வேசியர்மிசைஅதது   வேதியர்கள் இறைகக

பொனபோலுமசட்டமிட்டமாளிகை முனபோலுமசுற்றிவைரதபாலிலக
பொஙகாரமசுற்றிலுமபளபளென-எஙகேயுமசிததிரம்தளதளென
பததிமுகதலைதஙகாததமொழிசசியா
பொறகடக கையிலஅபபிஅடிககடி-கற்பகபுஷ்பமஇறைததிடவிபபடி
போராடவேகுயிலகள-கோபாடவேமயிலகள-போலஆடவேதகவுமகோல்ஆடவேமிசவும
பூமகளும-பாமகளு-காமகளும-மேமகிழ
பூதாதியருமயோக வேதாவுடனேலோக மாதாஎன்னுமவைபோக சீதாசமேதனஆக

மகுடாபி

௩. அங்கதன்அருகிலஉடைவாளபிடிகக சுகரீவன்கைலகுதநது — தோலபிடிகக
அஞசிஅனுமானசாமிதாளபிடிகக வநதுஅடபபமசுமநதுமத — வேளபிடிகக
அட்சயவிவேகிளனுமலடசுமணனசத்துருககன அருகினிலநினறுசவரிகள — வீச
படசம்உளளசுமநதிரன எசசரிககையெனறுசொலல பரதனகுடைபிடிததுநயம — பேர
அறபுதககுபோனவநது பொறபணிதிருநதமணி அணிபணிகளடுசூரியன — பேச
கறபனைகடநதராமனலபபனைசெயதி ரமாபில களபச்சநதனஙகளசநதிரன் — சூட
உருளமுசககமலமும அதிலஇருகமலமும இருகரஙகமலமும — இருபதகமலமும
அனமிசைவருகிற அயனவருகமலமும வனனகசனகிதிரு — பர்ருகமலமும
அனறுபூநமபசனனும சொரூபமுமமுனகாணும கைபபிரசணடசாபமும
அஙகேககணடுகொணடுசெணடபோ இதைஇஙகேயெனசொலவோமஎனவேஅதை
அநதரதுநதுமி துமதுமதுமஎன முநதியசஙகுகள் பமபமபமயென
அநதைகளபமபைகளதிமதிமஎன மாரதைஅதிரததுதொமதொம்யென
ஆகாளிகொணடுவிரிபாதாளமுமதிசையும ஆலோலமமனடுகடலபோலேமுழஙகிட
அநதலோகமஇநதலோகமயெநதலோகமுமதிரியும
அனைததுயிரகளுமஅககமலாககைகுவிததுநிறகஅதிஷடமும அயோததிககவதிஷடமுனிவன்வை

கக மகுடாபி

ஸ்ரீராமர் அரசியல்

விருத்தம்

திருமுடிமேல்மகுடாபிஷேகங்கொண்டு
சீதையுடன்ரத்தினசிங்காதனமேல்கொண்டு
தருமநிலைவசிஷ்டமுனிஉரைக்கக்கொண்டு
தம்பியர்மன்னவர்வணங்கச்செங்கோல்கொண்டு
வருமமறையோர்தமதாசீர்வாதங்கொண்டு
மன்உயிரைத்தனதுஉயிர்போல்மனதுட்கொண்டு
கருமுகில்போல்மேனிரகுராமன்பூமி
காத்திட்டான்ஒருகுடைக்கீழ்ச்சேர்த்திட்டானே

௭௧-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

காட்சியுடனேராமன்-தாழ்ச்சியில்லாமல் அர
சாட்சிசெய்திருந்தானே

அநுபல்லவி

மீட்சிசெய்தசீதாச — மேதனாகவேஓங்கி
வீறுடசிங்காசனமேல — மேவிக்கருணைதேங்கி
மாட்சிபெறுமசடையன — மரபோர்செங்கோல்வாங்கி
மணிமகுடத்தைஞான — வசிஷ்டர்தரிக்கத்தாங்கி (காட

சரணங்கள்

௧ ஏர்க்குமபசுவும்அதைத்தார்க்குமவேங்கையுமொன்று
கிசைந்திருக்கவேபகை — நீக்கி
ஆர்க்குமஅடங்காதுன்மார்க்கமஉடையபொல்லா
அடையலார்படைகளைப் — போக்கி
சோர்க்குமகுடிகள்ஆறிலொருகடமைகொடுத்துச
செழித்திடவேசெல்வம — தேக்கி
பார்க்குமஉறுமதுயரைநீக்கிஅருளவல்ல
பரதனேஇளவர — சாக்கி
தாரப்புயலட்சுமண்னசே — ஞானபதிஆதிவீர
சத்துருக்கனஞானதிபதி — அயனீதிநிறைந்தேற
தாரகடலவண்ணமதேவர் — கண்டுகண்களிப்பூர
கல்லவல்லபல்ல — ரிஷிகள்பல்லாண்டுகூற (காட
௨ மல்லாரஉயசதுக்கிரீவன — முதலாயவானரருக்கு
மாமணிப்பணிகளும் — பாயந்து

கல்ஆச்சஞ்சீவிமலை கொணர்ந்தஅனுமார்
களிக்கப்பிரமம்பட்டதும் ஈயந்து

சொல்ஆர்விபீஷணனுக் காங்கணிமானப்தந்து
நதிருக்கனசாம்புவனுக சாயந்து

எல்ஆர்பலமணிகளகோர்வைசெயதிட்டகளொடு
எழிலபெறசகமுழுதினில வேயந்து

சலலாபமஆகஅவர் தலைமயனும்அனுபபனிடபு
காதுசனங்களுட னையபபொழுதுமநட்டு
வல்லாளன்ஆகிகசொங்கு சோல்மனனவைாஅட்டு
வடிவழகியமலாக கையாதசெங்கோலைதநொடடு(காட)

௫. சேமமிகுநதபார தாமததிலிருககுமித
தியக்குரிகளுமபிர காச

ராமரசசியத்துக்கிணை ஆமோயெனதமேலாகமும்
நாமுமஅஙகேபோவோமமெனறு
சாமபேததான நலாடமஅதிகதாரச

சமூகஙகளாகருடவநது ஆுச
காமனும்ராசனும்அநத திவயமஙகளவிககிர
கதவ ககணடுமனகளா ௭டப
நேமபபடியேமநதிரி பிரதானிகளுமாயய
நெறியாமனுவனபடி டறிவஅரசசெயய
ஏமபெறமாதமும மாரினஙகெஙகுமபெயய
இகததினிலஉளளசபவ சீவாநதுயாககளுடஉயய(காட

சயாபததியிலமஙகளம

பாயிரததிலவநதமஙகளததை அதிலேயிருநததோடே
இவவிடததிலபாரததுககொளளவும

சயாபததியிலசோபனம

பாலகாண்டததிலவநதசோபனமதை அதிலேயிருநத
விலககிஇவவிடததிலபாரததுககொளளவும

வாழி,

விருத்தம

இரவிகுலனவாழி சீதாராமாவாழி
இளையவாமூவருமவாழி இவாபெண்டீாவாழி
குருவசிஷ்டாதிமந்திரன அனுமாசுகரீவாவாழிக
குருவாழிகுகாவிபீஷணாவாழியிந்தப
பரவியபாாகாாவாழி மூமமூாததிவாழி
பலஅமராமுனிவாபசு மதிகதிாகளவாழி
தருவளாகாழியின அருளு சலகவிசொலவியகீர்த்
தனைபடிப்போருமகேடடோருமவாழிவாழி

—(0)—

நூற் பயன

விருத்தம்

ஞானநாயகனஆமராமன நாடகம்இசையாய்சசொல்லும்
கானபாகவதா உளளம களிததிட இதனைககேடபோா
சானம்ஆம உலகிலஉளள சௌபாககியமுமபெறறேமல
வாளாடடாசனஆகவசிகரமபெறுவதாமே'

- உயுத்தகாண்டம்-முறறிறறு

—()—()—

விருத்தம் ௱உள-கலித்துறை க கொசசகம க ஆக ௱உகூ

திபதை உ௰ தரு-எக-ஆக ௱உ௫

பாயிரம க-ககும-காணடம்-கூ-ககும-கூடியகொசசகம

வெணபா-உ வசனம் க-கலிததுறை க-விருததம-உ௱அ ஆக-உ௫அ

கோடையம க திபதைகள்கூ௰தருககள௱௯ ஆகஉ௱அ

இராமநாடகம்-முற்றிற்று

தலைப்புகளின் அகராதி

அகலிகைசாபமோசனமும்சரித்திரம் ௫௧

அக்கினிபகவான்முறையிடல் ௩௫௮

அக்கினியில்விழும்பரதனைக்கௌசலையம்மன்தடுத்துக்கூற ௩௭௰

அங்கதன்சாம்புவந்தனை இடித்தல் ௨௯௫

அங்கதன்தூதுபோக அவனோடுராவணன்சொல்லுதல் ௨௪௧

அங்கதன்மீண்டுபோகலக்கன்னன்]
இருபடைகளும்கைகலத்தல்] ௨௪௩

அங்கதன்ராவணனுக்குமறுமொழிஉரைத்தல் ௨௪௨

அதிகாயனுக்குப்புலம்பினராவணன்முன்னே]
தானியமாலைபுலம்பல் ௨௭௧

அதிகாயனுக்குமலட்சுமணருக்குமயுத்தம் ௨௬௬

அதிகாயன்வரலாறுவிபீஷணன்கூறஸ்ரீராமர்தம்பியைப்புகழ்தல் ௨௬௭

அபசாரக்ஷமை ௩௨

அயோத்தியாகாண்டம் ௬௮

அரசியல் ௪௰

அவையடக்கம் ௩௫

அனுமார் அசோகவனம் அழித்தல் ௧௯௩

அனுமார் இந்திரசித்தோடுபோரிடுதல் ௧௯௮

அனுமார் இலங்கையில்சீதையைத்தேடுதல் ௧௭௨

அனுமார் இலங்கையைக்கொளுத்தல் ௨௱௭

அனுமாருக்கும்அகம்பனுக்கும்யுத்தம் ௨௮௮

அனுமாரும்இராவணனும்கைக்குத்துக்குத்துதல் ௨௪௫

அனுமானை இந்திரசித்து எதிர்த்தது ௪௯௭

அனுமானைக்கொல்லாமல்ராவணனை விபீஷணன்விலக்குதல் ௨௱௬

அனுமானைச்சீதாதேவிமனுக்கேட்கல் ௪௮௬

அனுமானைராவணன்வினவுதல் ௨௱௨

அனுமார்கடல்தாண்ட இசைதல் ௧௬௮

அனுமார்கடல்தாண்டப்பாய்தல் ௧௭௰

அனுமார்சஞ்சீவிபர்வதத்தைக்கொண்டுவருதல் ௨௫௯

அனுமார்சீதாதேவிக்குத்திடம்கூறுதல் ௯௰

அனுமார்சீதாதேவியைவரம்கேட்டல் ௧௮௪

அனுமார்சீதையைக்காணாதலாலிரங்குதல் ௧௱௫

அனுமான் சீதையைக் காணுதல் ௧௭௯
அனுமான் சீதையைப் பிரிந்தபின் நடந்த செய்திகள் அவளுக்கு ௧௯௰
அனுமான் தேற்றச் சுக்கிரீவன் சரண் அடைதல் ௧௪௯
அனுமான் தோத்திரம் ௨௯
அனுமான் பிரமமாஸ்திரத்தாற் கட்டுண்டமை ௨௱
அனுமான் மறைந்து நின்று யோசித்தல் ௱௪௭
அனுமான் மீண்டபின் இராவணன் கேட்க மந்திரிகள் ஆலோசனை ௨௧௫
அனுமான் இராவணனுக்கு விடையும் மதியுங் கூறல் ௨௱௩
அனுமான் இராவணனைக் கண்டு கோபித்தல் ௧௭௪
அனுமான் வசந்தனைக் கொண்டுவருதல் ௩௯௨
அனுமான் வாலில் தீச்சுடாமல் அக்கினியைச் சீதை வேண்டல் ௨௭
அனுமான் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறு கூறல் ௧௪௮
அனுமான் ஸ்ரீராமனை வாழ்த்தல் ௧௮௪
அக்கியோன் பெருமை ௨௭

ஆரணியகாண்டம் ௭௪

இதுவும் அது ௬௱௫
இது மகேசியைக் கூனி கலைத்தல் ௱௰
இந்திரசித்துக்காக மண்டோதரி புலம்பல் ௩௧௯
இந்திரசித்துக்காக இராவணன் ரணகளத்திலே புலம்பல் ௩௧௭
இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணருக்கும் மூன்று முறை யுத்தம் ௩௱௮
இந்திரசித்து சண்டைக்கு வந்து அனுமானை இகழ அவன் ௨௭௧
இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறைப்படுதல் ௩௧௩
இந்திரசித்து மாயைச் சீதையை அனுமான் முன் கொண்டுவருதல் ௩௱
இந்திரசித்து வதை ராவணன் கேட்ட இடத்திலே புலம்பல் ௩௧௭
இந்திரசித்து விபீஷணனை வயிறெரிச்சலே ஏசுதல் ௩௱௰
இந்திரசித்து வெட்டின சீதைக்காக அனுமான் புலம்பல் ௩௱௧
இந்திரசித்தை அனுமான் பழித்தல் ௩௱௭
இந்திரசித்தை ராவணன் [illegible]ரித்தல் ௩௪௪
இராத்திரியில் மகராட்சதவி [illegible] ௨௮௰
இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல் ௩௪௪
இராவணன் கொலுவிருத்தல் ௨௱௧
இராவணன் தேரேறுதல் ௩௪௩
இராவணன் மாலியவானோடு அமாத்தியர்களைக் கூறல் ௨௪௦
இராவணன் இலங்கைக்குக் காவல் வைத்தல் ௨௪௰
இருபடைக்கும் [illegible] கலக்கத்தில் பட்டவரை அனுமான் அடித்தல் ௪௯௮
இலங்கணிவதை ௧௭௧
இலங்கையில் [illegible] கொச்சனை இடுதல் ௩[illegible]

இளையவர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதற்காக ராமர் இரங்கல் ௨௭௧
இளையவர் பிரமமாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதற்காக ராமர் இரங்கல் ௯௨௮

உயுத்தகாண்டம் ௨௧௫

ஏற்படைக் கடவுள் வணக்கங்கள் ௨௯
ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராசாக்கள் வருதல் ௯௯
கடவுள் வணக்கம் ௩௯
கரதூஷணத் திரிசிரர்களின் வதம் ௧௨௩
கருடபகவான் வருதலும் நாகபாசம் அறுதலும் ௨௭௭
கலியாணச் சடங்கு செய்தல் ௬௰
கவந்தன் வதையும் துதியும் ௧௪௮
கிங்கரர் கும்பகர்ணனை யெழுப்பவும் அவன் தூங்குதல் ௨௫௧

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் ௧௪௭

குகன் பரதர் சேனையைக் கண்டு கோபித்தல் ௱
குகன் ராமர் வரவில்லையென்று வருந்துதல் ௩௭
கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதி கூறல் ௨௫௬
கும்பகர்ணன் தனை அழைத்த விபீஷணனுக்குப் புத்தி கூறல் ௨௫௫
கும்பகர்ணன் மரணத்தைக் கேட்டு ராவணன் புலம்பல் ௨௬௯
கும்பகர்ணன் ராவணனுக்கு ஆலோசனை கூறல் ௨௬
கும்பகர்ணன் ராவணனுக்குப் புத்தி கூறல் ௨௫௩
கும்பகர்ணன் ராமனைத் துதித்து வரங் கொள்ளுதல் ௨௯௨
கூனி கைகேசியைக் கலைக்க வருதல் ௭௨
கெருடபகவான் ராமனைத் துதித்தல் ௨௭௯
கைகேசி கூனியைக் கோபித்தல் ௩௭
கைகேசிக்குச் சக்கிரவர்த்தி கருமசபதம் ௭௬
கைகேசி ராமனை வனத்துக்குப் போகுதல ௮௰
கௌசிகர் ராமருக்கு நீதிசொல்லுதல ௪௯
கௌசிகர் ராமனைக் குறித்துக் கேட்குதல ௪௬
கௌசிகர் ராமர் வரலாறு கூறுதல ௫௩
சக்கிரவர்த்தி அதை மறுத்தல ௪௭
சக்கிரவர்த்தி மக்களை வேண்டி வருந்தல ௪௨
சக்கிரவர்த்தி முடிசூட ராமனை வேண்டல ௬௮
சக்கிரவர்த்தியைக் குறித்து பரதர் புலம்பல ௪௭
சடாயு ராவணனுக்குப் புத்தி சொல்லுதல ௧௩௬
சடாயு விழவே சீதை புலம்பல ௧௩௮
சடாயுவுக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம ௧௩௭
சத்துருக்கன் அரசாட்சிக்கு உடன்பட்டமை ௩௬௯
சமாத்து பேசினவனை [illegible] இடித்தல ௩௨௨

சம்புமாலிவதை ௧௯௫
சரணமடைந்த விபீஷணனைக் குறித்து ராமருக்கு அநுமார் ௨௧௯
சாம்புவந்தன் அநுமானைத் துதித்தல ௧௬௭
சாரணன் ராவணனுக்கு ராமர் முதலோரைக் காட்டல் ௨௭௬
சீதேவி அக்கினியில் குளித்தெழுந்தது ௩௫௭
சீதாதேவி அநுமாருக்கு அடையாளமாதல் ௨௯௫
சீதாதேவி அநுமானை உபதேசித்தல் ௩௫௬
சீதாதேவிக்கு அநுமார் செய்தி கூறல ௩௯௫
சீதாதேவிக்குத் திரிசடை கனநிலை உரைத்தல் ௧௮௰
சீதாதேவி தனியே புலம்பல ௧௮௩
சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல் ௧௭௮
சீதாதேவியின் பக்கல் வந்து ராவணன் கெஞ்சுதல் ௨௬௩
சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல் ௧௮௨
சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல ௨௬௪
சீதாதேவி லட்சணியைத் தெரிசித்தல் ௧௮௬
சீதை ஆபரணங்களைக் கண்டு ராமர் இரங்கல் ௧௫௨
சீதைக்காக இரங்கி ராமனை லட்சுமணர் முடுக்குதல் ௩௱௨
சீதைக்கு ராவண சந்நியாசிக்கும் சம்வாதம ௧௩௪
சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல ௫௭
சீதையின் பிரிவாற்றாமல் ஸ்ரீராமர் இரங்கல் ௧௪௩
சீதையைத் தேடப்போனவர்களைக் குறித்து ஸ்ரீராமர் இரங்கல் ௨௱௰
சீதையை வெட்டநடந்த ராவணனை மகோதரன் தடுத்தல ௩௨௰
சுக்ரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர் சொல்லிக்கொண்டு வருத ௨௨௨
சுக்ரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல்யுத்தம ௩௩௮
சுக்கிரீவன் தாமசங்கண்டு ஸ்ரீராமர் கோபித்தல் ௧௬௩
சுக்ரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல ௧௬௩

சுந்தரகாண்டம் ௧௭௰

சுமந்திரன் புலம்பல் ௮௯
சுமித்திரை லட்சுமணருக்குப் புத்தி சொல்லல் ௮௫
சூர்ப்பநகி ராவணன் முன் சீதையை வர்ணித்தல் ௧௨௯
சூர்ப்பநகை கரனோடே முறையிடல ௧௨௨
சூர்ப்பநகை தன் உறவை நினைந்து புலம்பல் ௱௨௰
சூர்ப்பநகை ராவணனோடே முறையிடல் ௱௨௮
சூர்ப்பநகை ஸ்ரீராமனை மோகித்தல ௪௰௫

௧௧
சூர்ப்பனகை ராமருக்கு மீளவும் இங்கு வுரைத்தல் ௧௨௫
சோபனம் பார்த்தல் ௧௭௨
தண்டகவனரிஷிகள் ராமரோடு முறையிடல் ௧௩௨
தம்பிக்காக இரங்கினராமன் ராசசராமபுவலோகே நேற்றல் ௨௩௭
தம்பி முதலானோர் எழுந்து அக்கரராமா அழைப்பு ௨௪௩
தாடகை முதலானவர்கள் வதம் ௫௦
திரிசடையாமானா சீதாதேவியை நம்பேற்றுதல் ௨௪௩
திருஅயோத்தியை அலங்கரித்தல் ௨௫
துதாராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல் ௩௧
தேவர்களுக்குப் பெருமாள் அனுப்பாடு ௭௯
நகரியையும் ராமனையும் சீதையையும் அலங்கரித்தல் ௩௭௦
நாகபாசத்தால் லட்சுமணா கட்டுண்டு தறுகாக விபீஷணர் புலம்பல் ௨௫௭
நாலாம் முறையுத்தத்தில் இந்திரசித்தன் வதை ௩௧௫
நூற்பயன் ௩௬௰
நூற்பெருமை ௩௯
பஞ்சசேனாதிபதிகள் அட்சதன் இவர்கள் வதை ௪௪௪
பட்டாபிஷேகம் பரதாசோடித்தல் ௩௭௩
பரதருக்கு அனுமான் சங்கிரகராமாயணம் கூறல் ௩௮௨
பரதருக்கு ராமா காட்சி கொடுத்தல் ௩௭௭
பரதா கைகேசியைக் கோபித்தல் ௬௪
பரதா கோசலாதேவி சத்தியம் கூறல் ௬௭
பரதா கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டு இரங்கல் ௨௭௰
பரதா ராமா திருவடிகளில் லெனவைத்தல் ௩௮௯
பரத்துவாசா முதலானோர் குராமரா டசதா மாணை வசைகூறல் ௩௭௯
பாதுகைக்குப் பரதா பட்டாபிஷேகம் செய்தல் ௭௪
பாயிரம் ௨௯
பாலகாண்டம் ௩௯
பிரம்மதேவர் ராமனைத் தோத்திரஞ்செய்தல் ௩௫௯
பெருமாள் சந்நிதியில் தேவர்கள் முறைப்பாடு ௪௩
பெருமாள் திருஅவதாரம் ௪௫
பெருமாள் தோத்திரம் ௩௬
மகோதரன் வதை ௩௪௯
மக்களையும் மருமக்களையும் சக்கிரவர்த்தி புகழ்தல் ௩௪
மங்களம் ௯௨
மண்டோதரி புலம்பல் ௩௩௩
மாயசனகனைச் சீதைகண்டு துக்கப்பட்டு ஆறுபுலம்பல் ௨௭௫
மாரீசன் ராவணனை இடித்தல் ௧௪௨
மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல் ௨௩௨
மாலியவான் புத்தியை ராவணன் கேட்காமல் கோதரன் கலை ௩
மிதிலைக்குச் சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி ௫௫

மூலபலசேனை [illegible] — ௩௨௭
[illegible] டுகொக்காடசி — ௩௩௫
மூலபலப்படைகளைத் தூராவணனேவினது — ௩௪௨
மூலபலப்படைகளனைத்தையுஞ்சாம்பவன்முதலியோர் [illegible] அனுமனுக்கு
அவன் சொல்லுதல் — ௨௨௩

[illegible] மாலியவான் புத்திகூறல — ௨௩௭
[illegible] இந்திரசித்து [illegible] மூலபுத்தம — ௨௮௨
[illegible] ராவணனுக்கு [illegible] புத்தம — ௩௩௭
[illegible] கவிகளைத் தேற்றல — ௧௩௩
[illegible] இடிந்தல — ௧௬௪
[illegible] சேனையைக் கண்டு கோபித்தல — ௱௧
[illegible] பொய்மானைப்பொய்மானென்றல — ௧௩௧
[illegible] கவுளாத்தல — ௪௮
[illegible] வள்ளக்கம — ௨௭
[illegible] தாளைபுலம்பல் — ௧௫௯
[illegible] அவனுக்கு ராமா விரித்தல் — ௧௫௫
[illegible] வனுக்கு [illegible] சொல்லுதல — ௪௫௮
[illegible] — ௧௬௰
[illegible] தலைகளும் [illegible] தொகையும் — ௪௬௬
[illegible] இந்திரசித்துக்கும் இளையவருக்கும் — ௨௰௩
[illegible] சேதுபந்தனம் பண்ணுதல — ௨௭௧
[illegible] குமபகாலையிலெழுவனம் அழித்தல — ௨௱௯
[illegible] திரம — ௨௭
விபீஷணன் இந்திரசித்தை விலக்கி ராவணனுக்குப்புத்திகூறல — ௨௧௭
விபீஷணன் ராவணனைச் சீறிக்கூறல — ௨௧௮
விபீஷணன் சரணாகதத்தைக் குறித்து ராமர் கூறல — ௨௨௧
விபீஷணன் ராமருக்கு ராவணன் பெருமை கூறல — ௨௨௬
விபீஷணன் ராமருக்கு [illegible] யந்தெரிசனம் செய்தல — ௨௨௩
விபீஷணன் ராமனைச் சரணடைதல — ௨௨௪
விபீஷணன் [illegible] இருப்பிடம் போக [illegible] தல் — ௨௫௭
விபீஷணன் ராமருக்குக் [illegible] தல — ௨௫௪
விராடன் வதையும் [illegible] — ௱௰௧
ராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது — ௩௬௧
ராமபாணம் குமபகருணன் தலையைக் கடலில் வீழ்த்தல் — ௨௭௩
ராமர் அக்கினி வலம் வருதல் முதலியதுகள் — ௬௩
ராமர் அத்திரியைக் கண்டு [illegible] சேர்தல — ௱௰
ராமர் அரசியல — ௩௮௮
ராமர் அயோத்தியை [illegible] வேண்டுதல் — ௩௭௪
ராமர் [illegible] இருப்புச்சொல்ல — ௨௰௧
ராமருக்கு [illegible] வன் துணிவு கூறல — ௧௫௧
ராமருக்கு [illegible] புத்தம — ௨௬௩
[illegible] — ௲௰௮

	பக்கம்
ராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம் உயுத்தம்	௬௪
ராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்நாள் யுத்தம்	௨௪௯
ராமனை அனுமான் முடிக்குதல்	௩௱௩
ராமனை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகளும் தோத்தரித்தல்	௨௯௧
ராமனைக் குகன் தன் ஊரில் இருக்க வேண்டல்	௯௪
ராமனை நினைந்து சக்கிரவர்த்தி புலம்பல்	௯௧
ராமனை மாலியவான் கொண்டாடல்	௩௪௰
ராமனை லட்சுமணன் தேற்றுதல்	௧௬௨
ராமனை வசிஷ்டர் தேற்றுதல்	௱௪
ராமனை வருணன் சரண் அடைதல்	௨௩௧
ராமனை வாலி நிந்தித்தல்	௪௫௪
ராமனை வாலி வரங்கேட்டுக் கொள்ளல்	௧௫௭
ராமர் காகாலம் சீதையை நினைந்து இரங்கல்	௧௬௧
ராமர் குகனைச் சினேகங்கொள்ளல்	௯௫
ராமர் கோசலையைத் தேற்றிச் சினேகங்கொள்ளல்	௮௨
ராமர் கோபத்தைச் சடாயு ஆற்றுதல்	௧௯௧
ராமர் சக்கிரவர்த்தியைக் குறித்துப் புலம்பல்	௱௩
ராமர் சடாயுவின் பேரில் விழுந்து இரங்கல்	௧௪௰
ராமர் சடாயுவைக் கண்டு பஞ்சவடி நங்கல்	௱௰௪
ராமர் சவிரிக்கு முத்தி அளித்து அப்பால் ஏகல்	௱௪௫
ராமர் சீதாதேவி சூடாமணியைக் கண்டு மகிழ்தல்	௨௰௨
ராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்	௩௫௯
ராமர் சீதைக்காகத் தம்பியோடு இரங்கல்	௯௬
ராமர் சீதைக்குச் சித்திரகூடம் காட்டல்	௩௬௪
ராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக் காட்டி அதின் மகிமை கூறல்	௩௬௪
ராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர் பட்ட இடங்காட்டல்	௩௯௩
ராமர் சீதைக்கு வந்த வழி அடையாளங் கூறல்	௩௬௫
ராமர் சீதையைக் கண்டு ஐயுறல்	௫௫
ராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்	௩௩௭
ராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆதரணை சொல்லுதல்	௧௫௧
ராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ராசநீதி கூறுதல்	௱௬௰
ராமர் சுக்கிரீவன் பிரிவைப் பற்றி அவனோடு முறையிடல்	௨௩௯
ராமர் சுவதந்திரனுக்கு நீதி ஓதுதல்	௬௰
ராமர் தண்டகவனம் ரிஷிகளுக்கு அபயம் ஈதல்	௱௰௩
ராமர் திருஅயோத்தியைச் சேர்தல்	௬௬
ராமர் தென்சமுத்திரக் கரையைக் காணுதல்	௨௧௩
ராமர் நோன்பு ஏற்றுதல்	௩௰௫
ராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகை வருதல்	௱௰௭
ராமர் பஞ்சவடி தீர்த்தத்தைக் காணல்	௱௰௪
ராமர் பட்டாபிஷேகம்	௩௮௫
ராமர் பரதருக்குப் புத்தி சொல்லுதல்	௱௭

	பக்கம்		பக்கம்		பக்கம்
கொடுகொலை	சுருக	தாயவருநதிட	அஉ	பரிநடிக	உசுசு
கொடுக்குட	உஅய	திடமஆம	ருஉ	பரிதநய	உஙசு
கொப்பாடல	கஎகூ	திடமபெருகு	ளக	மனனிகோ	ஙஎய
கொம்பனை	கசுய	திடுதிடென	கசாஅ	பணியகுய	சுஉ
கோபாலமன்ன	அய	திரிசசடையிப	கஅக	பாடடில	கசாஅ
கோடையிலே	உளஎ	திரிசசடைசேர்	உசுரு	பாயநத	கசுக
கோத்தவாடவெ	உசு	திருதகோ	ஙரு	பார்எல	உகூஅ
கோவைத்கொ	கஅய	திருகளஆய	கூசா	பாவையா	ருஎ
கோமுடி	உசாய	திருமுடிமேல	ஙஅ	புகலவன	ருசா
கோவிச்சுபா	சுசு	திருவணைய	ஙகூரு	புலமபிய	சுச
சகடுபதி	சுய	துயகமஆம	எசா	பெருமான	உஙக
சகரபெயும	ஙச	துத்திடும	எஉ	பேயவடிவாம	கக
சங்கரப்பெய	ள	துதிபெறு	ளய	பெயகவந்த	ககக
சடைப்பயி	உருரு	துதிவிராதன	கசுஉ	பொருபுல	ஙஙஎ
சம்மந்தனதே	உசு	துயமலை	சாஎ	பொருநதான	கஙஎ
சரசா பாரா	கருக	தாய்கியதோ	ருங	பொறு	கசா
சாதிசொல்லே	கசாஎ	தூவியமுடிசூ	ஙகூக	போநதவா	உளகூ
சாமி	உஉஅ	தூவியன	உசாஉ	மகராசனே	சாய
சாரனாநூ	ஙஉஅ	தேசகேசுத	யா	மனமஉள்ள	கூங
சாலோகிணி	கஅங	தேரினிலஇய	கஅகூ	மலைனும	கஎகூ
சாக்கிய	கசாச	தொடரா ஆஇ	உஉக	மநமமே	உஙசு
சித்திரமாட	ஙஅரு	தொடுநது	ஙஉய	மதிமான	ககூங
சிந்தனைய	அங	நன்னாயிரிய	ருரு	மதிமுகம	கசாஎ
சிவயமிசகாய	ஙளய	நவிஇநதிரசித	உஉஅ	மதியுடன	உசுஉ
சிவாமாஇய	ஙளங	நாடிவிடு	ஙரு	மநதிரினும	ஙரு
சினமகொண்ட	அசா	நாடடியேஇந	கஅகூ	மநதிரிசுப	சுய
சீலமுள்ள	ஙஙஅ	திருதனஇவ	ஙருஉ	மறைநிறைந்து	கஙஎ
சீலமெசான	ருசு	திருமணகூட	ஙகூசா	மறவபிரும	உசுஎ
சுந்திரனாம	ஙஎரு	நீதமுடன	ஙஎசா	மலைநிலைஇநத	ருங
செயமொன	ருய	நீதலைகைசக	ஙசாய	மனைவனனம	சாங
செய்கேசுப	ஙருஎ	நெந்தியாள	உகூரு	மாட்டிஇவவா	ஙருசு
சொலவிஇந்த	கஅசு	நையுமஇநத	ஙஎஅ	மாசலஇநத	கசாஅ
சொலவிது	சாஎ	படபடென	உகசு	மாதரசை	கஎரு
ஞானநாயகன	ஙசுய	படிதநதா	ஙளஎ	மாநகர்இயப	அசு
துபாய	ஙஎக	பணிகொ	உகரு	மாயருடம	ககூக
தமியிடு	உளஎ	பதினும	யஉ	மாருதிஇவவ	ஙளஅ
தந்தைகரு	சகங	பதகியா	சாரு	மாயவியிடு	உஉஎ
[illegible]	ஙகரு	பதகியிடு	உஉங	மீகாலகவி	ககூங
[illegible]	சுரு	பரமனஇமந	ஙகூசு	மின்னாளன	கஅஉ
[illegible]	ருக	பரகனஇயவ	ளஎ	மீட்டாமகு	உஙரு

	பக்கம்		பக்கம்		பக்கம்
...ன —வான	உகூ	ராகவனசீதை	கூரு	வளமாலனனும	உருச
...புனைசந்	உகூஉ	ராமனை இந்த	கருச	வனிதைநமணி	கூஅ
...விய	கஅஉ	வசமஉடன	உஉக	வாடி இவவா	ஙஎய
...துமுநல	ஙரு	வடித்து	ககூய	வாதாடும	கசய
...ந்திநதாம	ககூரு	வண்டே	உயக	வாயந்திடுசந	களய
...னிபதிஷடன்	சகூ	வணணம	உசஅ	வாரவிலவ	களக
...னசீசா	உாக	வசந்ததசரத	ருகூ	வாரோறு	உஎக
...னபோய	உசக	வந்தசூரபப	கயஅ	வாலியிந்த	கருகூ
...னபமா	உகூக	வந்ததமபி	ஙஅய	வானவாஇப	உகூஉ
...லபலப	ஙசங	வந்தநொரு	எரு	விசயவிபீ	உஎகூ
...வருநதும	ருஎ	வந்தபாதகன	ஙாக	விருமபிய	உயச
...வாம்பு	கசக	வந்தவிபீ	உஉகூ	விளைவதறி	உருக
...னிருனில்	உஎரு	வரதன்எனும	கூகூ	வீராஆம	ககூஎ
...னிராஇவ	சகூ	வருதுயரம	கூஅ	வீராயெனும்	கூக
...ழிபிநனை	உருகூ	வல்லானனம	ஙசஉ	வெமபியிந்த	ககூக
மோதும	ககூஉ	வளம்ஆன	உஙங	வெமபியே	ககூஉ

விருத்த அகராதி முற்றிற்று - ஆக - உஎஅ

திரு அகராதி

பக்கம்	சரணங்கள்	பக்கம்	சரணங்கள்
உாஎ அ கனிகவானே	3	ாரு அ ஆதிதேவனோராம	3
கரங அ நசாதிருவகள்	3	உா ங ஆரடாகுரஙகே	4
உசஉ அ டடாவெளியே	3	ாஙங ஆ எனறுராகவனே	3
உஉ அ டிகதானே அசோ	3	ருங ஆ எனமெணணுதே	3
கஉச அ டிகதானே ரகு	3	ருஉ ஆ சோஇவராசோ	3
உகூ அ அதி ாயன்படை	3	உகூஎ ஆ ஞுமஎனனே	3
உாகூ அ நசமானிடன	3	கூச இஙகேயிருங்காணும்	3
ாஅச அ நநராமசவுந	3	ஙஎஎ இஙகேநாமசள	3
ருங அ நநராவணன	3	ஙகூகூ இநநகோநான்	3
உகூகூ அ பபாகுமபகாறு	3	ஙாஙு இதுகயோயிநந	3
ஙகூக அ யயனே இனறுன	3	ஙாக இதுசகோநான	3
உஎகூ அ யயனே உனமகிமை	3	அச இநதவேசோபமும	3
உகூரு அ யயாசனகா	3	உஉச இநதஅனுமான	3
ாஙங அ யயாராவணு	3	உஉய இநதசனகிதனே	3
ாகூய அ ரசுசெயதசென	3	ஙசச இநதசசேதுவை	7
சச அ வநாரநசெய	3	கூஅ இநதமதிநதர	3
ாயக அ பிவார் ஆா உனனே	3	உருக இநநயோசனே	3
ாகூா அ ஞுமநதன அடி	3	ாஎச இநநராவணனே	3
ாகூஉ அ ஞுமானேசாமிக	5	ாசய இநதவிதிகாண	3
ாஅா அ னுமானேனீயே	3	உஉய இநதவிபீஷணன	3
சகூ அ னைனசானகி	4	உஎரு இநதவிளைக	3
உரு அ அஸதிரவருஷம	4	உகூஅ இநதவேலை	3

பக்கம்	சரணங்கள்	பக்கம்	ச
௩௯௫ இந்தவிபீஷண	3	௧௧௯ ஐயர்மகனே	
௧௰௭ இந்திரசித்தேஉன	3	௩௪ ஒருமொழியாத	
௨௭௨ இந்திரஜித்தேசெவ	3	௪௧ கடைக்கணணால்	
௧௪௫ இப்படியாவல	3	௪௪ கண்டானேராவண	
௨௰௯ இம்மாத்திரம	3	௧௪௧ கண்டேன்கண்டே	
௧௩௩ இருக்கிறோதாய	4	௨௰ கண்டேன்சீதை	
௩௰௫ இருந்தானே	3	௧௮ அகாட்சியுடனே	
௩௭௪ இலங்கசரி	3	௩௨௯ [illegible]வேணும	
௨௩௯ இவ்வாக்கொள	3	௨௪ குத்துக்குவாடா	
௧௭௧ இனிநாமிரு	3	௨௫ குருமபகாளன்	
௧௩௨ இனிமேல்	3	௭௨ கணிவந்தானே	
௩௭ இன்னமிரு	3	௨௯ கெட்டுபோக	
௧௭௭௨ [illegible]	3	௨௭௮ கெருடபகவானும	
௨௯௫ உன்னதேமகிமை	3	௨௪௩ கேளஅடாஅங்கவா	
௧௨௩ ஏங்கசொல்லஆசா	3	௨௧ கேள்அடாராவண	
௧௨௫ எங்கேகவை[illegible]திரு	3	௩௮ சேளஅம்மா	
௩௯௧ எட்டுநாளையிமேல்	3	௫௰ கொடியதாடகை	
௧௫௯ எந்நாளுமவாழி	3	௩௮௯ கொண்டானேசாமி	
௮௯ எப்படிமனம	3	௧௩௭ கொதிக்கொத்தி	
௧௯ எவருமவணங்காதே	6	௨௨ சரணமசரணமனன	
௧௫௯ எழுந்தானேபூங	4	௧௧ சரணமசரணமரகு	
௧௧ ஏனக்கு இருபதம்	6	௧௯௫ சனகன்மாதே	
௯௮ என்னொடிபாவி	௮	௧௮ சாடிணனே	
௩௨௧ ஏனஉருவினில	3	௯௨ சாமிஏதையா	
௩௮௰ ஏனகனவை	3	௩௫ சாமிரகுராமா	
௩௧௮ என்செயவேனே	3	௧௮ சிங்காரமசெய	
௮௰ ஏனபாக்கியமே	3	௧௰ சிறபாநீதான	
௨௫௯ ஏன்வார்த்தை	3	௨௭ சிதையைக்கணா	
௨௬௫ ஏனகாரியம	3	௨௧௮ சுக்கரீவனுக்கும்	
௨௭௯ ஏனனதாம	3	சுகரீவனமோ	
௩௯ ஏனனத்துக்கு	3	சூடாமணி	
௧௫௮ என்னபிழைகள	3	௨௧௨ சேதுபந்தனம	
௧௪௫ ஏனனபுத்தி	3	௯௯ சேருமகதியில	
௧௧௰ என்னபுத்திகினே	8	௯௰ சொல்லுமசொல்லும	
௧௯ ஏனனகினைத்தா	3	௨௧௧ சொன்னலராம	
௨௨௨ என்னையும	3	௧௫௫ சோபனம	
௨௪௮ ஏதடாராவண	3	௧௩ தம்பிலட்சுமண	
௩௫௧ ஏதுக்குஇந்த	3	௧௯௨ தாவிஅனுமந்தன	
௨௯௪ ஏதுக்குவருத்தி	3	௨௯ துலைவந்தருளபுரி	
௩௫௫ ஏனோஇந்த	3	௧௰௨ துஷ்டபயலே	
௨௫௨ ஏனனெந்தாய	3	தூங்கினான்	
௧ ஐயனேரகுராமா	3	௩௭ தேடிக்கதேடி	

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

திபதை அகராதி.

கம		கண்ணிகள்	பக்கம்		கண்ணிகள்.
ஙஉய	அபபனே அபபனே	அ	ஙக	சின்னசிறுமை	உய
உஙகூ	அமடிபோலப	அ	கருக	சுகீவாஉன	ச
அக	அயயயயோ ராகு	அ	அகூ	செமமகிழும	ச
களஅ	அயயயயோ நான	கள	ககஅ	செமபவள	யகூ
அள	அரசுமணி	ய	ருகூ	சோதிநெடுங	அ
கஉய	அருமைமப	அ	உகக	திகுத்திகாக	அ
ஓடள	அனாசேயென்	அ	ஙஉஉ	தீராவண	ய
?	எஅ ஆண்டுபதிஞலும்	அ	ஙஅய	தேசதேச	உக
கசச	ஆதியும் ஆதி	கூ	ககரு	தேவனே	கக
களரு	இந்தஇலஙகை	ய	கஅச	தேறவாா	அ
அரு	இநதமரவுரி	அ	கசங	நலவோா	கூ
உகூங	இனனம்தான	ச	ருஉ	நினறுதெரிநது	ய
களச	இவனோ	கஉ	ஙகூஅ	பதினுலு வருஷம்	ய
ஙருஉ	உணடாஸ்க்கொல்	கஉ	ஙஎகூ	பாராமரவி	யச
கஙகூ	உறறசீதைதயை	கூ	கூரு	மண்ணிநில்	அ
கசங	எனறுனஅஙகதன்	கஉ	ஙகள	மநதிரியே	ய
உஎக	எனசெயவேனஇலஙக	அ	கருகூ	மனனவனே	ய
ஙருச	எனனசெயவே,எ என்னசெயவேன	ய	எகூ	மனனவன	அ
உகூஉ	என்னசெயவேனசாமி நான	கள	ககூ	கமரனகாளிபழி	ச
கசள	ஏதுகாணும்	ய	ளங	மெயயநிலே	சக
கஉஅ	கணடேனஅடா	ய	ககஉ	ராமபதநிர	ய
கூய	கலயானைபேரி	உக	எச	ராமனமுடி	ச
உகூங	கனனிகையே	அ	உள	வநததுகுரங்கு	கூ
ஙரு	காட்டிலஇருகக	அ	கஙஉ	வானமாலும	கூ
சசகூ	குணசமபிரம	கங	ளயக	வழிகொணடு	ங
ரு	அகே.லாகலமா	உங	கஙச	வாருமஎன்ற	கச
ககூகூ	சதவலி	ரு	ஙகருவ	வாருமவாரும	கக
உகூஉ	சாமிமேஸ்கராம	அ	உஅய	விக்கிரம	சஅ
			எக	விசையா	கக
			ஙஙஅ	வெறறிகொள்ள	ஙக

கருஅகராதிமுறறிறறு ஆக கருககள ளகூகூ.

பக்கம் சரணங்கள். | பக்கம், சரண

௩௪௯ தேர்ஏறினுமே ௩
௩௪௩ தேர்மேல ௩
௫க தேவியிவள் ௩
உ௩௰ தொடுத்தானே ௩
௮௩ தானேலட்சுமணன் ௩
உக௯ நேத்தியிது ௩
உ௪௰ பட்டணமப்பதனம் ௪
கஉ௩ பட்டப்படி ௪
௩உ௭ பரதமகாராசனே ௫
௪௫ பரப்பிரமம ௩
உ௱௮ பறறிககொணடது ௩
உகூ௫ பாயந்தானேஅனும ௩
க௯௰ பாயந்தானேஅனும ௯
௭கூ பாராயபெண்ணே ௩
உ௩௭ பாரும்பாரும ௩
உ௱௫ பிழைக்கயென்றால் ௩
௩௯ பிழைபொறுகக ௩
௪உ பிள்ளையில்லாத ௩
கூகூ பெணயிவள ௩
உ௮௩ பெருஞ்சணடை ௮
உக௮ போதும்போதும் ௩
௩௪ மகத்துவமஉள்ள ௩
௩க௮ மகனேஇந்திர ௩
௩௮௫ மகுடாபிஷேகம் ௩
௩௫௭ மடிந்தானேமகோ ௩
ககூ௫ மடிந்தானேசமபோ உ
க௯௪ மதுவேஉனனால் ௩
௩௱ மாயசீதை ௩
௩உ௭ மூலபலசணடை ௩
௪௮ மோசவாரா ௩
உ௪௯ ராகவனுககும் ராவணனுக்கு மமுனசணடை ௩
௩௪௮ ராகவனுக்குமராவணனுககு ஞசணடை ௩
உஉ௮ ராகவனேசரணம ௪
உக௫ ராகவனபக ௩
௪க ராசராசாககும ௩
௫௫ ராசனஆடநசரத ௩

க௮உ ராடசதபபதரே
௫௯ ராமசாமிகொண்ட
௪௱௪ ராமசாமிதூதன்
௩௪க ராமனுககுநிகா
௭௩ ராமனுககுமனனன
௩௪௮ ராமன்எழுந
௪௭ ராமனஏறசகு ௩
உஉ௩ ராமனைககண ௩
௪௯ ராமனைததருவாய் ௪
க௪க ராமநீ ௩
௱௫ ராமாநீயும ௩
உகூ லட்சுமணனுககும் அதிகாயனுககும ௩
உகூ லட்சுமணனுககும் இந்திரசித்துககும ௫
௩௩௭ ராவணனுககும்ராகவனுககுஞசணடை ௩
க௫ கூவடிபபாய ௩
௩ ஏகூவணஙகினறனே ௩
கக௫ வந்தகாரியம ௩
உ௫௩ வந்தநேநமை ௪
௭௰ வந்தவா ௪
க௪௭ வந்தனனே ௩
க௯௯ வந்தானே க
௩௭உ வந்தானவந்தான் ௩
க௯௩ வருகிறானே ௩
௮உ வனம்போய ௪
௩உ௩ வனவரியோசனை ௩
௩௯௪ வாவேஅனுமானே ௩
உ௱௯ வானரவீரா ௩
க௩௭ விடுவிடடா ௩
உ௭ விநாயகசரணம ௩
௫௭ விலலானு ௩
௩௯௫ விழுந்தானேஇந்திர உ
௲ விரகூ ௲
உகூக ஸ்ரீராக ௬
ஸ்ரீராமசந்திரனுக் திருஅசா[illegible] ௩